

श्री वर्द्धमानस्वामिने नमः

્રિલક્તિ....રસ....ઝરણાં (ભા. ૨.)

શ્રી પૂર્વાચાર્યકૃત ૨૯ ચાેવીશીએાનાે સંગ્રહ

जिनगुणगानं

निजभानकरं

પ્રકાશક શ્રી પ્રાચીન શ્રુત સંરક્ષક સમિતિ કપડવંજ (ખેડા)

વીર નિ. સં ૨૫૦૬ મૂ**લ્ય** ૨૫–૦૦ રૂપીયા વિ. સં. ૨૦૩૬

પુસ્તક પ્રાપ્તિસ્થાન શ્રી પ્રા**ચીન–શ્રુ**ત–<mark>સંરક્ષક</mark> સમિતિ

દિનેશચંદ્ર નગીનદાસ પરીખ કાપડ બજાર (જી. ખેડા) Po. કપડવંજ

ત્રભુ–ગુણુ–ગાનનું મહત્ત્વ શુદ્ધાત્મસ્વરૂપી વીતરાગ–પ્રભુના અનેતાનેત ગુણા પૈકી યથામતિ યથાશક્તિ કળાતા ગુણાની નિખાલસ સ્તવના ભવસમુદ્રથી પાર ઉતારનાર થાય છે.

મુદ્રક : કેનીમેક પ્રીન્ટર્સ કાલુપુર તથા મંગલ મુદ્રણાલય, રતનપોળ, અમદાવાદ

प्र का श की य

દેવ–ગુરફપાએ પ્રાચીન–પૂર્વાચાર્ય કૃત તીર્થ કર–પરમાત્માંઓના સ્તવનાની ચોવિશીઓના સંગ્રહ સ્વરૂપ પ્રસ્તુત–પુસ્તકનું પ્રકાશન કરતાં અમા ગૌરવ અનુભવીએ છીએ.

કેમ કે સં. ૨૦૩૪ માં ૩૧ ચોવિશીઓના સંગ્રહેર્પે પ્રથમ ભાગ પ્રકાશિત કરવા અમે ભાગ્યશાલી ખનેલા, ત્યાર પછી બીજી ૨૯ ચોવિશીઓના સંગ્રહેર્પ આ બીજો ભાગ પણ ૧ફ વર્ષ લગભગના ગાળામાં પ્રેસની કાંગળની ઘણી હાડમારી છતાં પ્રકાશિત કરી શકોએ છીએ !

અમારી સંસ્થા આપણા જીવન–પ્રાણ સમા આગમાને પ્રાચીન પહિતએ લહીયાઓ પાસે ટીકા સહિત દેશા–કાશ્મીરી કાગળા પર લખાવવાર્ષે શ્રુતજ્ઞાનનાં પ્રાચીન વારસાને જ્વળવવાનું પુષ્યકાર્ય કરવા સાકાર ખની છે.

તેમાં અમારી સંસ્થાના પ્રાણપ્રેરક પ્ આગમાહારક આગમ-જ્યાતિર્ધાર આચાર્યદેવશ્રીના શિષ્યરતન પૂ, પં, શ્રી સૂર્યોદય-સાગરજી મ. શ્રીમ. શ્રીની પ્રેરણા મુખ્ય છે.

તેથી તેંએાની પ્રેરણાથી આગમા લખાવવા ઉપરાંત બીજા પણ તાત્ત્વિક–પ્રાચીન સાહિત્યના સુરક્ષાના કાર્યમાં અમા લાભ લઈએ છીએ.

એથી પ્રાચીન સ્તવનાની ચાવિશાઓના સંગ્રહ માત્ર જૂજ નકલા તે પણ ક્યાટમાં કયાંય આડીઅવળા પડી રહેવાના સ્થિતિમાં વિનાશાન્મુખ બની રહેવા પામે તે સ્થિતિમાંથી સ્તવન ચાવિશાએ ના વિશાળ–સંત્રહને ઉગારવા અમારી કાર્ય-શક્તિક્ષેત્રની સીમાએ શ્રાડી વિસ્તારીને પણ અમાએ અમારા પ્રાણપ્રેરક પુરુષધીનોં**સ્ત્યનાયી** અ પુનિત કાર્યના ભાગીદાર બન્યા છીએ !

આ ઉત્તમકાર્યના લાભ અમાને મલ્યા છે તેમાં પૃ. ઉપાધ્યાય શ્રી ધર્મ સાગરજ મ. ના શિષ્ય પૂ. પં શ્રી મુનિ અભય- સાગરજ મ. શ્રી એ ખૂબ ખંતભરી મહેનત કરી અમેક પ્રાચીન ભંડારામાંથી જૂની હસ્તલિખિત પ્રતો ભેગી કરી પાઠ-બેદો તપાસી યાગ્ય પાઠ નક્કી કરી કઠણ શબ્દોના અર્થ લખન્ના પૂર્વક વિશિષ્ટ રીતે સંપાદન કરી આપ્યું, તેના અવિસ્મરણીય ફાળા છે.

અમે અમારી જાતને ધન્ય માનીએ છીએ કે આવા વિશિષ્ટ પ્રાચીન સ્તવન–ચાેવીશીએામાં ખહેાળા જથ્થારૂપ આ પુસ્તકના ખંતે ભાગ પ્રકાશિત કરી શકવા ભાગ્યશાળી બન્યા છીએ.

श्रे**र्यांसि बहु**–वि<mark>ध्नानि</mark> કહેલીતી ચરિતાર્થતા અમાને અમારા કાર્યમાં ડગલે ને પગલે થવા પામી છે.

પ્રસ્તુત-પુસ્તકના પ્રકાશનમાં કાગળની તંગી, પ્રેસવાળાની કનડગતા છતાં ધર્મપ્રેમી પં. શ્રી રતિલાલ દાશી (પ્રધાનાધ્યાપક-શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જૈન પાઠશાળા-અમદાવાદ) તથા ધર્મ પ્રેમી શ્રી આયુલાલ કેશવલાલ શાહ (૧૧, નગરશેઠ, મારકેટ, રતનપાળ, અમદાવાદ)ના તનતાંડભર્યા પ્રયાસા અને જાત દેખરેખથી આ પ્રકાશન ઝડપથી અને સરળ બની શક્યું છે.

પા ફર્માના આ ગ્રાંથના ખૂબ વ્યવસ્થિત રીતે છાપકામ બદલ આ બંને મહાનુભાવાના ધર્મપ્રેમની અભિનંદના કરાએ છીએ !

વધુમાં આંગ્રંથના પ્રકાશન અંગે ઉદારતાથી આર્થિક લાભ લેનાર શ્રી સંધા તથા સદ્દગૃહસ્સ્થાના ધર્મ પ્રેમની અનુમાદના સાધ આ અંગે ઉપદેશ આપનારા પૂ. સાધુ—સાધ્વી ભગવંતા પ્રત્યે કૃતનતતા ભરી વંદનાંજલિ રજૂ કરીએ છીએ.

વળી આ પ્રકાશનના કાર્યમાં સીધી કે આડકતરી રીતે અનેક પુર્યાત્માઓએ સહયોગ આપ્યા છે, તે બધા નામી–અનામી પુર્યવાનાના ધર્મસ્તેહની અનુમાદના કરીએ છીએ.

વિશેષ કરીને મુદ્રણકાર્ય માટે અગવડભરી રીતે પણ સહયોગ આપનાર કૈની–મેક પ્રીન્ટર્સ ફરમા ૧ થી ૫ તેમ જ મંગલ મુદ્રણાલયના (ફરમા ૧ થી ૫૧) માલીક કાન્તીભાઈ ડાણાભાઈ તથા

પ્રેસ-કાર્પા કરી આપનાર શ્રી શાન્તિભાઈ ગારધનભાઈ શાહ, આદર્સ છુક બાઇન્ડર, તથા સ્વામી સ્વરૂપાન દજી (સાલવીવાડા-પાટ્યુ), શેઠશ્રી લાલભાઈ દલપતભાઈ વિદ્યામ દિર (નવર ગપુરા-અમદાવાદ)ના વિશાળ હસ્તલિખિત પ્રતિઓના સ પ્રહમાંથી સ્તવન-ચાવીશીઓની પ્રાચીન પ્રતિઓ લેગી કરી, તેની માહિતી પૂરી પાડનાર પં શ્રી લક્ષ્મણભાઈ ભાજક તથા આ બધાની પ્રેસ કાપી લખી આપનાર, ભૂગાળના માર્મિક વિદાન, પ્રાચીન સ સ્કૃતિના હિમાયતી શ્રી. રમણલાલ અબાભાઈ શાહ (તૃપ્તિ-ઓપેરા સાસાયટી પાસે-સરખેજરાડ-અમદાવાદ) પ્રકૃ આદિની વ્યવસ્થાનું કામ ઉમંગલેર સંભાળનાર શ્રી આશિષભાઈ માથે દલાલ શાહ-કૃમારપાળ જે. શાહ-અમદાવાદ અને શ્રી અશ્વિવનભાઈ એસ. દવે (પાલીતાથા) આદિ મહાનુભાવોમાં ધર્મ પ્રેમ ભરી અનુમાદના સાથે તેઓના ધર્મ સ્તેહની નોંધ લેવામાં આવે છે.

છેલ્લે મુખપૃષ્ઠની ડીઝાઇન વ્યવસ્થિત રીતે બનાવી આપનાર શ્રી શાંતિલાલ એસ. દેાશી (હારિજ) અને જ્લાેક ટાઇટલ પેજ સું દર રીતે છાપી આપનાર દીપક પ્રીન્ટરીના ધર્મસ્તેહની પણ તોંધ લઇ પ્રસ્તુત પ્રકાશનમાં છદ્મસ્થતા–સુલભ દષ્ટિદાયજન્ય કે સ્મૃતિ દાયજન્ય કાઈ ક્ષતિ રહેવા પામી હાેય તાે તે અંગે હાદિક ક્ષમાપના સાથે પુષ્યવાન આત્માંએ વિશિષ્ટ રીતે પરમાત્માની ભક્તિગંગા પ્રસ્તુત પુસ્તકના આલંખને અવગાહી અંતરના મેલ ધાઈ ઉજ્વલ છવનવાળા ખને એ મંગલ અભિલાધા ! વીર નિર્વાણ સંવત ૨૫૦૬ - : નિવેદન :

વીર નિર્વાણ સંવત ૨૫૦૬ વિ. સં. ૨૦૩૬ પોષ વદ ૮ અધ

લાવ વર્ષ ૯–૧–૮૦, દ્લાલવાડો, **કપડવ જ** (ખેડા) : નિવેદન : **દિનેશચંદ નગીનદાસ પરીખ** કાર્યવાહક પ્રાચીન શ્રુત રક્ષક સમિતિ

હાદિક વિનંતિ

્(રાગ : અનાશાપરી)

પ્રભુ ! મેરે એસી આય <mark>બની !!!</mark> મનકી વ્યથા કુનપે—કહીએ

જાના આપ ધની—પ્રભુ૦ ાશા

જનમ-મરણ-જરા જિઉ ગઇ લહે

વિલગી વિપત્તિ ધની ા

तन-भन-नथन हु:भ हे भत

સખ નવિ એક કની-પ્રભુા ારા

ચિત્ત દુસઈ દુરેજન કે વચના

જૈસે અર અર્ગાના

સાજન કાેઉ નહિ જાકે વ્યાગે

ભાત કહું અપની—પ્રભુ૦ ॥ ગા

ચઉ ગઇ–ગમણ-ભ્રમણ દુ:ખૂવારા,

ત્રિનતિ એહી સુની

અવિચલ સંપદ જસ કું દીજે,

અપને દાસ ભેની—પ્રભુ૦ હાા

શ્રી વર્ધમાન સ્વામિને નમ: જ્જ્જ્જ્જ્જ્જ્જ્જ્જ્જ્જ્જ્જ્જ્ સંપાદક તરફથી... ટ્રે

શ્રી જિનશાસનને વરેલા પુણ્યવાન આરાધકાે આત્મશુદ્ધિને કેન્દ્રમાં રાખી સઘળી ધર્માક્રયાઓ કરે છે.

જે અનુષ્ઠાન દ્વારા માેહનીયકર્મના ક્ષયાપશમ રૂપે અંતરંગ ભાવશૃદ્ધિ ન થાય તાે તે અનુષ્ઠાન ભાવક્રિયારૂપ ખની શકતું નથી.

આ ધારણું ઔદયિકભાવની પરવશતામાંથી ઉપજેલ આત્માની મલિનતાને લક્ષ્યમાં રાખી શુદ્ધિ તરફ જાગૃતપણે પ્રવૃત્તિ કરવી જે આરાધનાના પરમાર્થ છે.

એટલે શુદ્ધિના સર્વ'શ્રેષ્ઠ ધારણે પહેાંચેલ આત્મતત્ત્વ (સિદ્ધપદ) ને આદર્શ'રૂપ ખનાવી જીવન–શક્તિઓને તદતુરૂપ પ્રયત્નામાં આરાધક પુષ્યાત્માઓ વધુ વિધાસ ધરાવે છે.

એટલું જ નહીં, પણ આ જાતની ભૂમિકા અને યથાત્તર—વિકા-સના પંચને ચી'ધનાર, તેના ક્રમિક ઉપાયા દર્શાવનાર શ્રી તીર્થ કર પરમાત્માઓ પ્રતિ અત્યધિક બહુમાન ભરી સ્તવના, સ્તુતિ, આત્મ-નિવેદન આદિ કરવા મુમુક્ષુ આત્માએ સતત પ્રવૃત્ત હોય છે.

આ રીતે હ્ર^{ચ્}ચકાૈટિના વિશિષ્ટ આરાધક પુણ્યાત્માના હૈયામાંથી! પરમાત્મા પ્રતિ સ્વયંભૂ–અખંડ ભક્તિગંગા પ્રકટ થઇ સ્તવનાેફપે જગતના જીવાને પણ ભક્તિગંગામાં અવગાહી જીવનની પરમશુદ્ધિ તરફ વળવા માટે ઉદાત્ત પ્રેરણાએા આપે છે.

પ્રાચીન કાળમાં સંસ્કૃત–પ્રાકૃત–દેશી–અપભ્રંશ આદિ તે તે સમયે પ્રધાનપણે વપરાતી ભાષામાં અનંતાપકારી શ્રી તીર્થ"કર પર-માત્માના ભાવવાહી સ્તવનાની રચના પરમાર્થ નિકાવાળા મહાપુરૂષાે કરતા હતા.

સી. ૧

એલ્લે એલ્લે વિક્રમની બારમ, gyanmandir@kobatirth.org ની ગુજેર ભાષાનું ઘડતર વિકસવા માંડેયું, પરિણામે સેાલમી સદીમાં અમુક ચોક્કસ સ્વરૂપમાં નિયત થયેલ ગૂજેર ભાષાએ સત્તરમી સદીના પ્રારંભે મધુરતાભર્યું સ્વરૂપ લીધું.

તે પ્રાસાદિકતા—ગુણના લાભ લઇ તે વખતના મહાપુર્યોએ પરમાત્માની ભક્તિ તરફ સામાન્ય જનતાને વાળવા માટે રચેલ સ્તવન ચોવીશીએ અને છૂટક ઢાળખ'ધ અનેક સ્તવના અસ્તિત્વમાં આવી રહ્યાં.

વર્ત્ત માનકાલીન ઇતિહાસના ઉપલબ્ધ સાધનાના આધારે એમ પણ જાણવા મલ્યું છે કે—

"ગુર્જર ભાષાની આદ્યજનની રૂપ દેશ્ય અપભ્રંશભાષામાં સર્વ પ્રાચીન પ્રથમ કૃતિ તરીકે **વિ.સં. ૧૨૪૧માં પૂ. આ. શ્રી** શાલિભક્સૂરિ મહારાજે રચેલ "ભરત–ખાહુખલિ રાસ" મનાય છે.

પછી ઉત્તરોત્તર ભાષાકીય સુધારા–વધારા થતા ગયા. **ભક્ત** કુ**વિ નરસિંહના** કાળ પછી ગુજરાતી–ભાષાએ ચોક્કસરૂપ પકડેચું.

એટલે તે ભાષાના માધ્યમે આપણા પરમાપકારી ગીતાર્થ ક્સ્સ્કર્શી આચાર્યા આદિ મુનિ–ભગવ તાેએ શ્રી વીતરાગ પ્રભુના અવ-ર્હ્યુનીય ગુણોની સ્તવના સ્તવના, ચાેવિશીએા અને પદો દ્વારા કરવા માંડી.

જેના અવલ બને મુમુક્ષુ પુષ્યાત્માએ વિસરાઇ ગયેલ આત્મ-સ્વરૂપને ઓળખાવનારા મહાન્ ઉપકારી તીર્થ કર લગવ તોના અત્ય-દ્ભુત ઉદાત્તતમ લોક્રોત્તર–ગુણોને પોતાની ભાષામાં વ્યક્ત કરવારૂપે ભાવોલ્લાસ–પોષક રીતે સ્તવના વગેરેને આત્મશુદ્ધિના અનન્ય સાધન રૂપે અપનાવતા ગયા. આવું સ્તવન–સાહિત્ય એકધારું વિક્રમની પંદરમી સદીના \$ત્તરાર્ધથી જિનશાસનમાં સર્જાતું આવ્યું છે.

સત્તરમી સદીના પ્રારંબે તે સર્જન પૂર **ખહાર** ખીલીને અઢાર**મી** અને એાગણીસમી અને વીસમી સદીમાં ખૂબ સમૃદ્ધ બનવા પામ્યું છે.

આવું સ્તવન સાહિત્ય ઉત્તમ–કક્ષાએ ટકી રહી અનેક ભવ્યાન્ ત્માએોને ઉપકારી બનતું આવ્યું છે.

આવા સાહિત્યના પહુવિધ સંગ્રહ આરાધનામાં ખૂબ ભાવ વર્ધ'ક બને તે આશયથી કરવાના શુભ સંકલ્પ ઘણા વખતથી હતા, કેમકે—

ભૌતિકવાદી વિલાસપ્રચુર અર્થ-ગાંભીર્ય વગરના, વાસનાપાષક શખ્દોની ચમક-ભભકવાળા, શ્રાત્રેન્દ્રિય-મધુર, કામસંત્રા અને તેના સંસ્કારી વાતાવરભૂને સમર્થક એકવીસમી સદીના માટા ભાગના સ્તવન-સાહિત્યથી શ્રી સંધમાં માનસિક રીતે જામી રહેલ અનિષ્ટ વાતાવરભૂના ભાવી દુષ્પરિભામાની કલ્પનાથી ધુજતા હૈયાને સાન્ત્વના આપવા ઘણા વખતથી મથામણ ચાલતી કે—

"શ્રમણ-પ્રધાન ચતુવિ'ધ સંઘમાં કાળભળે આવેલી નિર્નાયક-સ્થિતિના ગેરલાભના પરિણામે ભક્તિરાગના નામે તેમજ એાચ્છવ-મહાત્સવામાં શાસન-પ્રભાવનાના નામે લાક હેરીને અત્રપદ જાણ્યે-અજાણ્યે અપાતું જાય છે. તે ઉચિત નથી."

પણ નિષેધાત્મક વલણની સામે સક્રિય વલણના પ્રતિક તરીકે પૂર્વાચાર્યોની પ્રાચીન સ્તવન–ચોવિશીઓનાં પ્રાચીન ચાર–પાંચ પુસ્તકો હૈયાના ઊંડાણમાં પડેલી ગૃહતમ ઇચ્છાના પળે ૨૦/૨૨ વર્ષથી સંગ્રહમાં વારંવાર હાથવગે થઇ રહેલાં.

છેવટે વિ.સં. ૨૦૩૨ના **મહેસાણાના** ચામાસામાં વિવેક્ષ મહાત્માએા, સહવત્તી સાધુએા અને ધર્મપ્રેમી શાસનાનુરાગી સદ્દગુ-હસ્થાની વિશિષ્ટ પ્રેરણાથી પડી **ર**હેલા તે બધા સ્તવન–સંત્રહોના પુસ્તકોની સળાંગ પ્રેસકોપી બનાવવારૂપે વાત સાકાર બની રહી.

પરિણામે પ્રથમ ભાગમાં 39 ચાવિશીઓ અને દ્વિતીય ભાગમાં ર૯ ચાવિશીઓ વ્યવસ્થિત રીતે પ્રાચીન જ્ઞાનભ ડારેષ્ટ્રમાંની ૩૦/૪૦ સ્તવન–ચાવિશીઓની હસ્તલિખિત પ્રતિઓ મેળવી યથાશક્ય પાઠભેદો મેળવી, શુદ્ધ પાઠની ગવેષણાના પ્રયત્ન કરી છપાવવાના શુભ પ્રયાસ થયા છે.

હુછ સંપાદક પાસે ૩૦/૪૦ ચાવીશીએા અને ૧૧ વિહરમાન વિશીઓના સંગ્રહ સુવ્યવસ્થિત છે. પણ હવે શારીરિક સ્થિતિ આદિ વિશિષ્ટ ક્રારણાથી પ્રકાશન કરાવવાની શક્યતા નથી લાગતી.

આટલું પ્રાસંગિક પ્રસ્તુત સંપાદન અંગેની પૂર્વ ભૂમિકા રૂપે જણાવ્યા પછી આ શ્રંથના બે ભાગામાં આવેલી ૬૦ ચોવિશીઓની અનન્ય સાધારણ વિશિષ્ટતાના દૂંક પરિચય હવે આલેખાયછે.

ચાર દુલ ભ તકા !!!

- o પુષ્યનાે રસ ઉભરાય ત્યારે ગુણાનું રાગ દષ્ટિ જન્મે.
- પુષ્યના રસ છલકાય ત્યારે શ્રી વીતરાગ પરમાત્માના ગુણેદ
 એાળખાય.
- હકીકતમાં અંતર–દષ્ટિ ખૂબ નિર્મળ થાય ત્યારે શ્રી વીતરાજ પરમાત્માના ગુણા ગાવાની તક મળે.
- આત્મા વિકાસની પરમાત્ય ભૂમિકા નજીક આવે ત્યારે પરમાત્માના ગુણોની પ્રમાદભાવે ચિંતના કરવાના ધન્ય અવસર મળે.

ભક્તિરસ ઝરણાં (ભાગ ૧–૨) માં સંયહિત રે સ્તવન ચાવીશીઓની વિશિષ્ટતાએ :

(प्रथम लाग)

- (૧) પૂ. શ્રી આનં દઘનજી મ. કૃત સ્તવન ચાેવિશી. આ ચાેવિશી શાક્ષ્રેદ પર્યં, ઉચ્ચ અધ્યાત્મ–તત્ત્વ–જ્ઞાનની દ્રષ્ટિએ સર્વેત્તમ છે.
- (૨) પૂ. ઉપા. શ્રી યશાવિજયજી મ. કૃત સ્તવન ચાવિશી. જેમાં અપૂર્વ ભક્તિરસ, પ્રાસાદિકભાષામાં ભાળભાગ્ય શૈક્ષિથી વર્ણવેલ છે.
- (૩) પૂ. ઉપા. શ્રી યરોાવિજયજી મ. કૃત લધુ સ્તવ<mark>ન</mark> ચાવિશી.

જેમાં સેવા, પ્રીતિ, ભકિત, શ્રહ્મા, વિનયાદિ પદાર્થો મિતાક્ષરી ભાષામાં જણાવવા સાથે નીચેના સ્તવના ખૂબ સરસ અર્થ'– ગંભીર છે.

શ્રી ધર્મ નાથ પ્રભુ—પા. કલ્ શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુ—પા. ૭૦ શ્રી અરનાથ પ્રભુ—પા. ૭૨ શ્રી નેમિનાથ પ્રભુ—પા. ૭૪ શ્રી પાર્ધાનાથ પ્રભુ—પા. ૭૫ શ્રી મહાવીર પ્રભુ—પા. ૭૬

(૪), પૂ. ઉપા. શ્રી યશાવિજયજ મ. કૃત ૧૪ બાલની ચાવિશી.

જેમાં પૂ. ઉપાધ્યાયશ્રીએ શ્રી તીર્થ કર પરમાત્માના જીવનને લગતી મહત્ત્વની નીચેની ૧૪ બાબતા સંગ્રહી છે.

- Ę (૧) પ્રભુતું નામ (૮) દીક્ષા પરિવાર. (ર) પિતાનું નામ (૯) આયુષ્ય. (૩) માતાનું નામ (૧૦) સાધુ સંખ્યા. (૧૧) સાધ્વી સંખ્યા (૪) જન્મ નગરી (૧૨) નિર્વાણસ્થળ. (૫) લાંછન (૧૩) અધિષ્ટાયક યક્ષ (૬) શરીરવર્ણ (૧૪) અધિષ્ટાયિકા યક્ષિણી. (૭) શરીરની ઉંચાઇ (પ) પૂ. ભાષાવિજયજી મ. કૃત સ્તવન ચાવિશી. જેમાં ભક્તિભર્યા લટકાથી ભરપૂર રીતે પ્રભુ સાથે અંતરંગ વાતા કરવાની રીત-અદૂભુત શૈક્ષિયા વર્ણવી છે. (૬) પૂ. શ્રી આણંદવર્ધનજી મ. કૃત સ્તવન ચાેવિશી. જેમાં ગીતની પહતિએ ત્રણ કે ચાર ગાથામાં અપૂર્વ ભક્તિરસ વર્જા વ્યો છે. (૭) પૂ. શ્રી લક્ષ્મી વિજયજી મ. કૃત સ્તવન ચાેવિશી. જેમાં નીચે મુજબનાં સ્તવનાે મહત્ત્વનાં છે. શ્રી અજિતનાથ પ્રભુ સ્તવન—આધ્યાત્મિક-ભાવાની
 - છણાવટ. લેાગ−માર્ગના પ્રાથમિક પદા**-*** શ્રી **સંભ**વનાથ ર્થાની રજુઆત
 - * શ્રી અભિનંદન આગાતત્ત્વની પ્રધાનતા.
 - * શ્રી સમતિનાથ " सभ्यक्त्व-वियार.
 - * શ્રી સવિધિના**થ** આંતરિક-શત્રુઓને! અદ્ભુત વિજય.
 - * શ્રી વાસુપૂજ્ય શ્રી જિનશાસન–વૃક્ષનું સુંદર 345.
 - * અરનાથ પ્રભુ-ધ્યાનનું મહત્ત્વ.
 - * શ્રી મહિલનાથ આ ધ્યાત્મિક અ'તર'ગ-યાત્રાનું વર્શન.

```
* શ્રી સનિસવ્રત
                                   નિગાદનું સુંદર વર્ણન.
      * શ્રી નમિનાથ
                                   આત્મ-તત્ત્વનું શહ સ્વરૂપ.
     ેપૂ. ઉપા<sup>દ</sup>યાય માનવિજયજી મ. કૃત સ્તવન ચાેવિશી.
(८)
           ચોવિશીમાં વિશિષ્ટ શૈલિમાં અદ્ભુત રીતે ભક્તિરસ
     પુ. ઉપા<sup>દ</sup>યાયશ્રીએ ઢાળ્યો છે, છતાં વિશિષ્ટ સ્તવનાે નીચે
     મુજબ છે.

    શ્રી ૠષમદેવ જિન સ્તવન—ભક્તિનું મહત્ત્વ.

     * શ્રી અભિનંદન "
                                 આ પ્યાત્મિક ઉપાલ ભ.
     * શ્રી સુમતિનાથ ,,
                                 શબ્દ-ચમક
                                                     હૈયાને
                                              તથા
                                 ભક્તિયાગ
                                                     પિ ડસ્થ
                                             તથા
                                 ધ્યાનવિચાર.
     * શ્રી પદ્મપ્રભ
                                  પદસ્થ
     * શ્રીસુપાર્ધાનાથ
                                  રૂ પસ્થ
     * શ્રી ચંદ્રપ્રભ
                                  રૂપાતીત
     * શ્રી શ્રેયાંસનાથ
                                     પ્રાતિહાર્ય-વર્ણન
                                  આધ્યાત્મક–ખેતીનું વર્ણન
     * શ્રી વિમલનાથ
                                  પ્રભુજીને મનમાં પધરાવવાની
                                  અદ્ભુત વાત.
     * શ્રી મુનિસુવ્રત
                                  પ્રભુની નિષ્કારણ-ઉપકારિતા.
     * શ્રી નેમિનથ
                                  કામ–વાસનાના અદ્ભુત
                                  આધ્યાત્મિક વિજય
     * શ્રીપાર્શનાથ
                                  દેવતત્ત્વનું અદ્ભુત વર્ણન
     ∗ શ્રીમહાવીરસ્વામી <u>,</u>
                              ,, ક્ષપક–શ્રેણિન અદ્ભુત વર્ણન
     શ્રી જ્ઞાનવિમલ સૂરિ મ. કૂત્ર સ્તવન ચોવિશી.
(E)
          પૂ. ધ્યાનયોગી આચાર્યશ્રીએ આખી ચોવિશીમાં અદ્દુભુત
```

વિશિષ્ટ છે.

તત્ત્વા વર્ણવ્યાં છે, જેમાં ખાસ કરી નીચેનાં સ્તવના

* **શ્રી સંભવનાથ સ્તવન** ,, પ્રમુજીને મનમાં પધરાવવાની સુંદર ઉપમાએા.

* શ્રી સુવિધિનાથ ,, ,, આધ્યાત્મિક મનામ દિરતું સુંદર રૂપક.

* ઋી શાંતિનાથ ,, ,, વિરોધાભાસી રીતે પ્રભુ ગુણોનું વર્ણન.

* **શ્રી મલ્લિનાથ** ,, ,, લંછનનું અદ્દસુત વર્ણુન

* **શ્રી નમિનાથ** ,, ,, અન્યદેવાની તુલનાએ શ્રી વીતરાગ પ્રભુનું વર્ણન.

(૧૦) પૂ. શ્રી ભાવવિજયજી મ. કૃત સ્તવન ચાેવિશી. પાંચ–પાંચ ગાથાના સ્તવનામાં નીચે મુજબના અગિયાર બાેલા વ્યવસ્થિતપણે ગાેઠવ્યા છે.

(૧) નામ

*(*૨) વંશ

- (૩) જન્મનગરી
- (૪) માતા
- (પ) પિતા
- (ક) લંછન

(७) શરીરની ઉંચાઇ

(૮) આયુષ્ય

(હ) શરીરના વર્ણ.

(૧૦) યક્ષ

(૧૧) યક્ષિણી

(૧૧) પૂ. શ્રી વિનયવિજયજી મ. કૃત લધુ સ્તવન ચાેવિશી. ત્રણ–ત્રણ ગાથાનાં ટૂંકા પદ જેવા સ્તવનામાં પૂ. ઉપાધ્યાયશ્રીએ અદ્દભૃત રીતે ભક્તિરસ રેડેયો છે, જેમાં વિશિષ્ટ સ્તવના નીચે મુજળ.

ઋ શ્રી શીતલનાથપ્રભુસ્તવન—શીતળ પદાર્થોનું ભવ્ય. વર્ણન.

શ્રી વાસુપૂજ્યપ્રભુ ,, ,, લંછનનું મહત્વ.

* **શ્રી મુનિસુવ્રત** ,, ,, મન મધુકરતી સુંદર ઉપમા.

(૧૨) શ્રી હરખચંદછ મ. કૃત સ્તવન ચાેવિશી.

આ ચાવિશીમાં પાંચ, ચાર કે ત્રણ ગાથાના સ્તવનામાં અપૂર્વ રીતે નીચે મુજબના નવ બાલા ગૂંથ્યા છે. (૧) નામ (ર) વંશ (પ) પિતા (૬) ઉંચાઇ

(3) or-H-12(1)

(૭) આયું

(૮) શરીરવર્ણ.

(૪) માતા

(૧૩) શ્રી નયવિજયજી મ. કૃત સ્તવન ચાેવિશી.

આ ચાવિશીમાં ભક્તિભાવ**ભર્યા ઉલ્લાસને ઉપજાવનાર** શ**ૈલિથી** પ્રભુભક્તિના તાત્ત્વિક સ્વરૂપનું વર્ણન કર્યું છે. જેમાં વિશિષ્ટ સ્તવના નીચે મુજબ છે.

- * શ્રી સંભવનાથ પ્રભુ સ્તવન—સમ્યગદર્શન-પ્રભુદર્શનની भ&ता.
- * શ્રી સુમતિનાથ સુમતિ શબ્દના વિશિષ્ટ અનેક અર્થા.
- * શ્રી ચંદ્રપ્રભ આધ્યાત્મિક રીતે ચંદ્ર અને તેની પ્રભાન સંદર વર્ણન
- 🛪 શ્રી શીતળનાથ ,, પ્રભુદર્શનનાં અદ્દભુત મહિમા
- * શ્રી નમિનાથ ,, ,, માટા બેદભાવ ન રાખે એનું સંદર વર્ણન
- (૧૪) શ્રી ઋષભસાગરજી મ. કૃત સ્તવન ચોવિશી.

મારવાડી દેશીભાષામાં ખૂબ સરસ પ્રભાવશાલી કવિત્ત્વ શકિત–સભર રચનાવાળી આ ચાેવિશીનાં કેટલાક મહત્ત્વનાં સ્તવના

* શ્રી સંભવનાથ પ્રભુ સ્તવન ,, ,, અંતર્ગત આધ્યા-त्भिक वातानी सारी રજાગ્યાત.

- * શ્રી ચંદ્રપ્રભ ,, ,, ભકિતભર્યા લાડની વાતો.

 * શ્રી સુવિધિનાથ ,, ,, પ્રભુ સાથે પ્રીતિ કેવી ?
 તેની સારી રજીઆત.

 * શ્રી શ્રેયાંસનાથ ,, ,, અપૂર્વ ઉચ્ચભાવના

 * શ્રી સાંતિનાથ ,, ,, દેવાધિદેવની સેવાનું
 સર્વોચ્ચપશું.

 * શ્રી મહાવીર ,, ,, આપ્યાત્મિક અંતરંગ
- (૧૫) શ્રી ઉદયરત્નજી મ. કૃત સ્તવન ચોવિશી.

પૂજ્યશ્રીએ ત્રણ કે ચાર ગાથાના દૂંકા સ્તવનામાં પ્રભુ ભક્તિનાં અનેક પાસાં ખાળભાગ્યશૈલિમાં ગૂંધ્યાં છે.

પુજા વર્ણન.

(१६) શ્રી જિનવિજયજી મ. કૃત સ્તવન ચોવિશી.

શ્રી જિનવિજયજી મ. શ્રીએ પ્રભુભક્તિમાં વિશિષ્ટ ભાવોલ્લાસ ઉપજાવે તેવી શૈલિમાં રચેલી શાસ્ત્રીય–પદાર્થોની ગૂંચ ણીવાળી સુંદર આ ચાવિશીનાં મહત્ત્વનાં સ્તવના નીચે મુજબ.

- (૧) **શ્રી** ઋષ**ભ દેવ જિન સ્તવન**—સુંદર આષ્યાત્મિક ભાવેા.
- (૨) શ્રી અજિતનાથ ,, ,, પ્રભુ-સેવાની સર્વોત્તમતા.
- (૩) શ્રી સંભવનાથ ,, ,, ચાર મૂળ-અતિશયોની વિગત
- (૪) શ્રી પદ્મપ્રભ ,, ,, આત્મનિવેદન-(ગહાંફપે)
- (પ) **શ્રી સુપાર્વિનાચ**,, ,, સેવ્ય–સેવકભાવની સુંદર ઘટના.
- (ક) શ્રી વાસુપૂજ્ય ,, ,, મન–મંદિરની આદર્શ વિવેચના
- (૭) **શ્રી વિમલનાથ** ,, ., આંતર ભાવયુદ્ધ–દોષ વિજયન' ૩૫ક.

- (૮) શ્રી અન તનાથ ,, ,, પ્રભુની સર્વોત્તમતાના ચિતાર.
- (૯) **શ્રી શાંતિનાથ** ,, ,, ત્રૈત્યવ'દન ભાષ્યનાં ૧૦ ત્રિક્રોની સુ'દર ગુંથણી.
- (૧૦) **શ્રી અરનાથ** " " ૧ થી ૨૪ સંખ્યાના ધોરણે આધ્યાત્મિક–સંકેત રૂપ દોષ ગુણનું વર્ણન
- (૧૧) શ્રી મહાવીર " " સંક્ષિપ્ત જીવન–પ્રસંગો. (૧૭) શ્રી જિનવિજયજી મ. કૃત બીજી સ્તવન ચોવિશી.
- ૧૦૦) ઝા (ઝવાવઝવઝ ન, કૃત બાઝ સ્તવન ચાાવશા, પૂજ્યશ્રીએ ભક્તિયોગને રસતરબાળ બનાવનાર કેટલાક શાસ્ત્રીય તત્ત્વાને બાળબાેગ્ય રીતે રજી કરનારી શૈલિમાં બનાવેલ આ ચાેવિશીનાં કેટલાંક વિશિષ્ટ સ્તવનાે.
 - o શ્રી **સંભવનાથ પ્રભુ સ્તવન**—સંસારની રખડપટ્ટીનું વર્ણન
 - શ્રી અભિનંદન જિન સ્તવન લ'છનતું આધ્યાત્મિક રહસ્ય.
 - * શ્રી સુમતિનાથ ,, ,, પાંચની સંખ્યાએ પ્રભુતું વિશિષ્ટ મહત્ત્વ.
 - * **શ્રી પદ્મપ્રભ** ,, ,, અંતરંગ–શત્રુઓના ભાવ-યુદ્ધનું આધ્યાત્મિક વર્ણન
 - * **શ્રી સુપાર્વાનાથ** ,, ,, આધ્યાત્મિક–જિનાલયતું ભવ્ય<u>ઃ</u> ૨૫ક.
 - * **શ્રી વાસુપૂજ્ય** ,, ,, મન–મંદિરની પધરામણીનું સુંદર સ્વરૂપ.
 - * **શ્રી અન'તનાથ** " " આઠ પ્રાતિહાર્યનું વર્ણુન તથા જિનવાથીનું સુંદર રૂપકાત્મકઃ વર્ણન.

- * શ્રી શાંતિનાથ ,, ,, વિરોધાભાસી લાગતા પ્રભુજીના ગુણાનું વર્ણન.
- * શ્રી કું શુનાથ ,, ,, લાંઇનનું ભવ્ય રહસ્ય.
- * **શ્રી અરનાથ** ,, ,, આત્મનિંદા રૂપ આંતરિક સ્થિતિ વર્ણન.
- * શ્રી મલ્લિનાથ ,, ,, આઠ કર્મના વિનાશે ઉપજતા આત્મ-ગણોનું વર્ણન.
- * શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી ,, સપ્તભંગી-સ્યાદ્વાદ-ગર્ભ--વાણીનું સ્વરૂપ.
- ઋો પાર્ધિનાથ ., ,, અ'તર'ગ ભાવ-સૈન્ય વર્ણન.
- * **શ્રો મહાવીર** ,, ,, પ્રભુ–શાસતનું મહત્ત્વ.

(૧૮) શ્રી હંસરત્નજી કૃત સ્તવન ચોવિશી.

પ્રભુ ગુણુગાનમાં અ–િદ્વતીય તન્મયતા ઉભી કરનાર આ ચોવિશીના–કેટલાંક વિશિષ્ટ સ્તવનેા.

- * **શ્રો સુપાર્ધાનાથ જિન સ્તવન** સાત બાેલ ગર્ભિત વર્ણન છે.
- * **સુવિધિનાથ** ,, ,, આઠ પ્રાતિહાર્યનું સુંદર વર્ણન
- ક્ષો શીતલનાથ ,, ,, ભવ–અટવીનું ભવ્ય વર્ણન
- _. * **શ્રી વાસુપૂજ્ય** ,, ,, મનઘરની સુંદરતાનું વર્ણન.
 - * ઋી શાંતિનાથ ,, ,, મેઘરથ ભવમાં કરેલ પારેવાની રક્ષાના પ્રસંગનું વર્ણન.
- * **શ્રી મલ્લિનાથ** ,, ,, શ્રી તીર્થ કર–પરમાત્માને સું**દર** કલ્પવ્રક્ષના રૂપકની ઘટના.
- * **શ્રી મુનિસુત્રત** " " આધ્યાત્મિક વર્ષાૠતુનું વર્ણન.

(૧૯) શ્રી માહનવિજયજી મ. કૃત સ્તવન ચોવિશી.

વર્ત માનકાળની અધી ચોવિશીમાં પ્રભુ પરમાત્મા સાથે ભક્તિયાગના ગાનમાં એકાકાર અની વાતો. કરવા રૂપે વિવિધ લટકા અને મીઠા ઉપાલભને સ્ચવનારા શબ્દા વાકયાથી શાભતી આ ચોવિશી ખૂબજ સર્વેત્કૃષ્ટ છે.

આ ઉપરથી આના કર્તા **શ્રીમાહન વિજયજમ.** '' **લડકાળા** '' એ ઉપનામથી પ્રસિદ્ધ થયા છે. આખી ચાવિશી ખૂબજ અર્થ'ગ ભીર–ગહન છે.

(ર૦) શ્રો રામવિજયજી મ. કૃત સ્તવન ચોવિશી.

પૂ. ઉપા. શ્રી વિમલવિજયજ મ. ના શિષ્ય પૂ. રામવિજયજમ. બનાવેલ વિશિષ્ટ કાવ્ય રચનાવાળી તત્ત્વજ્ઞાન સાથે ભક્તિરસમાં જોડનારી આ ચોવિશીનાં વિશિષ્ટ સ્તવનો—

- શ્રી સુપાર્વા નાથ પ્રભુસ્તવન—રાગ-દેષની વિષમતાનું વર્ષાન–
- શ્રી વિમલનાથ ,, ,, પ્રભુજીના અ'ગાતું સુ'દર વર્ણન,
- * **શ્રી કું ચુનાચ** ,, ,, પ્રભુદર્શનની મહત્તા.
- * **શ્રી અરનાથ** ,, ,, અંતંરગ વિકારી–ભાવાના જયતું વર્ણત

(૨૧) શ્રી રામવિજયજી મ. કૃત સ્તવન ચાેવિશો.

પૂ. શ્રી સુમતિવિજયજી મ. ના વિશિષ્ટ શ્રી રામવિજયજી મ. ની ખનાવેલી વિશિષ્ટ શબ્દ પ્રયોગા અને વિગતાથી ભરપૂર આ ચાવિશાની વિશેષતા એ છે કે-

દરેક સ્તવનમાં તાત્ત્વિકવાતની ભક્તિયોગની શૈલિએ રજી-ચ્યાત સાથે તે તે પ્રભુજીના જીવનને લગતી બીનાએા આપવામાં ચ્યાવી છે, એ–

–આ **ચાવિશી**ની આ વિશિષ્ટતા છે. આ **ચાવિશીના** વિશિષ્ટ સ્તવેના.

* શ્રી અજિતનાથ પ્રભુ સ્તવન — દેશીરાગની સુંદર ઢાળમાં બનાવાયેલું આ સ્તવન અપૂર્વ ભક્તિરાગ ઉપજાવે છે સેવા એટલે શું ? તેનું રહસ્ય પણ વર્ણવાયું છે,

* શ્રી ચંદ્રપ્રભ સ્વામી સ્તવન— આંતરિક–શત્રુએોનું દૂંકું વર્ણન

* શ્રી વાસુપૂજ્ય પ્રભુસ્તવન — અંતરંગ ભાવ-શત્રુએનું સૂચનાત્મક સુંદર વર્ણન.

* શ્રો પાર્ધિનાથ ,, ,, મેઘમાળી ઉપસર્ગનું વર્ષ્યુન (૨૨) શ્રી કાંતિવિજયજી મ. કૃત સ્તવન ચાવિશી

પૂ. શ્રા કાંતિવિજયજ મ. શ્રા એ વિવિધ રાગા દેશીઓમાં બનાવેલ આ ચાવિશીમાં તાત્ત્વિક બાબતાે સુંદર રીતે રજી કરી છે.

ચ્યાનાં વિશિષ્ટ સ્તવન<u>ી</u>

ઋી અભિનંદન જિન સ્તવન—શ્રી તીર્થ કર પરમાત્માને સૂર્યના રૂપકની સુંદર ઘટના.

* **શ્રી સુવિધિનાથ** ,, ,, યોગમુદ્રા ધ્યાનધારા તથા અદ્ભુત ગુણાનું વર્ણન.

* ઋી વિમલનાથ ,, ,, પ્રભુ સાથે તુલનાત્મક આપણા જીવનનું વિદ્ધંગાવલાકન. * શ્રી નમિનાથ ,, ,, વર્તમાન આત્મદશાનું વર્ણન. (૨૩) શ્રી ન્યાયસાગરજી મ. કૃત સ્તવન ચાવિશી.

પૂ. ત્યાયસાગરજ મે. શ્રીએ શબ્દ-રચનાની દૃષ્ટિએ અટપટા શબ્દોવાળી રચનારૂપે બનાવેલ આ ચાવિશી ખૂબજ ભાવગંભીર છે.

આનાં વિશિષ્ટ સ્તવના-

- ઋો સંભવનાથ જિન સ્તવન મનમંદિરમાં ભાવપૂજાનું દ-અદ્ભુત સ્વરૂપ.
- * શ્રી સુવિધિનાથ ,, " શ્રી તીર્થ કર પરમાત્માનું નય-સાપેક્ષરૂપે સર્વ દેવમયપહ્યું.
- ઋી વિમલનાથ ,, ,, ભાવ પૂજાનું સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપ
- * શ્રી ધ**ર્મ નાચ** ,, ,, ધર્મ શબ્દના ચાર નિક્ષેપાનું વર્ણન

લાંછન રહસ્ય ગલિ^૧ત

- (·૪) શ્રી ન્યાયસાગરજ મ. કૃત સ્તવન ચાવિશી (બીજી) વર્ત માન કાળે ઉપલબ્ધ સઘળી ચાવિશી ઓમાં આ ચાવિશી પ્રભુજના લાંછનાના આધ્યાત્મિક રહસ્યને સમજાવનાર તરીકે ખૂબજ મહત્ત્વની છે. એ અપેક્ષાએ આ ચોવિશી ખૂબ અગત્યની છે.
- (૨૫) શ્રી પદ્મવિજયજ મ. કૃત સ્તવન ચોવિશી (પહેલી) આ ચોવિશીની અપૂર્વ વિશિષ્ટતા એ છેકે-પ્રભુજના પાંચ કલ્યાણકોની તિથિઓ, શરીરના વર્ણ, અને આયુ આ ત્રણ બાયતા માત્ર પાંચ ગાયાના દરેક સ્તવનમાં સંક્ષેપમાંજ સરળ ગુંથી છે.
- (૨૬) શ્રી પદ્મવિજયજી મ. કૃત સ્તવન ચોવિશી (બીજી) આ ચોવિશી આધ્યાત્મિક શૈલિએ ગૃઢ ભાવભર્યા શખ્દોની કૃલ ગુંચણીવાળી અત્યંત સુંદર છે.

આનાં વિશિષ્ટ સ્તવનાે— * શ્રી ઋષભદેવ પ્રભુ સ્તવન-સિહસ્વરૂપ વર્ણન. * શ્રી અજિતનાથ સ્વરૂપ–સત્તાનું વિશિષ્ટ વર્ણન * શ્રી અભિનંદન શ્રી વીતરાગ–પ્રભુની વાણીની અદ્ભુતતાનું માર્મિક વર્ણન * શ્રી સુપાર્ધાનાથ આમાં નીચે મુજબ કલ્યાણ મ દિરના કાવ્યાનું રૂપતાંતર છે. —કલ્યાણ મંદિરનું કાવ્ય સ્તવનની ગાથા 90 ર 9 6 **Y-4** €--**19** ૧૨ * શ્રી ચંદ્રપ્રભ આખું સ્તવન **જ્ઞાનસાર**ના પ્રથમ પૂર્ણા ષ્ટકનું રૂપાંતર છે. સિદ્ધના સુખનું તાત્ત્વિક વર્ણન. * શ્રી શીતલનાથ * શ્રી અનંતનાથ તીર્થ કરપ્રસુના ગુણાની અન તતાનું રામાંચક વર્ણન. * શ્રી શાંતિનાથ શ્રી સિદ્ધ ભગવંતના ૩૧ ગુણાનું વર્ણન. * શ્રી અરતાથ અંતરંગ શત્રુઓનું વર્ણન. સ્તવનકારની ગુરૂપદાવલીનું વર્શન. * શ્રી મલ્લિનાથ દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાયની તાત્ત્વિક વ્યાખ્યા.

* શ્રી નિસિનાશ

શ્રી વીતરાગ પ્રભુના વિરાધા-

ભાસી ગુણાનું વર્ણન.

* શ્રી પાર્વિ નાથ જિન સ્તવન — પ્રભુદર્શનની અપૂર્વ મહત્તા (વિવિધ ઉપમાએાથી) (૨૭) શ્રી વિજયક્ષક્ષ્મી સૂરિજી મ. કૃત સ્તવન ચોવિશી.

ધ્યાન-યોગ અને શાસ્ત્રીયતત્ત્વોના રહસ્યના જાણકાર પૂ. આક શ્રો વિજયલક્ષ્મી સૂરિજ મ. શ્રી એ વિશિષ્ટ આધ્યાત્મિક તત્ત્વ, દાર્શનિક વિચાર, નયવાદની ગહુન વાત, ષડ્ દ્રવ્યનું ચિંતન, ગુણ, સ્વભાવ, પર્યાયની તાત્ત્વિક, વાતા, પંચસમવાયની વાત, ચાર નિક્ષેપા આદિ અતિ વિશિષ્ટ પદાર્થાના સંકલનરૂપે આ ચાવિશી અદ્દ-ભુત બનાવી છે,

જેનાં વિશિષ્ટ સ્તવના નીચે મુજબ છે,

- * શ્રી સંભવનાથ **મહ્ય સ્તવન** આધ્યાત્મિક તત્ત્વ વિચાર
- * **શ્રા સુમતિનાથ** ,, ,, પ્રભુ સાથે આપણી વિ**ષભ** તુલનારૂપે આત્મગ**હાં,**
- * **શ્રી પદ્મપ્રભ** ,, ,, ષડદર્શન–વિચારની અદ્ભત**:** ગું**ચ**ણી.
- * **શ્રી સુપાર્વિનાથ** ,, ,, સાત નયોના સ્વરૂપ**નાે** સરળા વિચાર.
- * **શ્રી ચંદ્રપ્રભ** ,, ,, આઠ કર્મના ક્ષયથી ઉપજતા આત્મ–ગુણોનો વિચાર.
- * **શ્રી સીતલનાથ** ,, ,, **ષ**ડ્દ્રવ્ય–વિચારની સુ[.]દર ધટના.
- ∗ **શ્રી શ્રેયાંસનાથ ,, ,**, ગુણુ–પર્યાયની વિચારણા..
- * **શ્રી વાસુપૂજ્ય ,,** ,, શ્રી તીર્થ કર–પ**રમા**ત્માના અદ્ભુત રૂપનું શાસ્ત્રીય વર્ણન
- **શ્રી અન તનાથ** ,, ,, શ્રી જિનવાણીનું માર્મિક વર્ણન.

∗ શ્રી^{8ુ}ધમ^૧નાથ

* શ્રી શાંતિનાથ

" " બાર પર્ષદા સંભ'ધી વિચાર. " " **શ્રી આનંદઘનજી મ**ના શ્રી સુપાર્થ નાથપ્રભુના

સ્તવનની યાદ અપાવે તેવા શ્રી તીર્થ કર-પરમાત્માના ગુણ-જન્ય યથાર્થ વિવિધ

ંનામાે.

* શ્રી કું શુનાથ ,, ,, પંચ-સમવાય-વિચારની ગુંથણી.

* શ્રી અરનાથ પ્રભુ સ્તવન 'દર્શ'ન'-પદાર્થ'ની વિવિધ રીતે વિચારણા.

* **શ્રી મલ્લિનાથ** ,, ,, ચાર

ચાર નિક્ષેપાની વિચારણા.

* શ્રી નેમિના**થ** ,, ,

પ્રભુજીના અદ્ભુત ગુણોના વર્ણુન સાથે દ્રવ્ય–ભાવપૂજાનું શાસ્ત્રીય સ્વરૂપ.

* શ્રી મહાવીરપ્ર**ભુ** " ,

,, ,, પ્રભુજીના અદ્દભુત ભાવવાહી અર્થ-ગંભીર–બિરૂદોનું વર્ણન.

(૨૮) શ્રી કીર્તિ વિમલછ મ. કૃત સ્તવન-ચાવિશી

ભાળજીવાને ઉપયોગી ભક્તિરસપાષક સહજભાવે શ્રી વીતરાગ– પ્રભુના ઉદાત્ત સ્વરૂપને ઓળખી શકાય તેવી સ્વરસવાહી–શૈલીમાં બનેલા પાંચથી સાત ગાથાના સ્તવનાની આ ચાવીશી ખૂબ જ પ્રાસાદિક છે.

વળી આમાં અવારનવાર પૂ. શ્રીતીર્થ'કર ભગવ'તોનાં નામ, પૈપેતા, માતા, જન્મનગરી, લ'છન, શાસનયક્ષ–યક્ષિણી વિગેરે બાેલેતે 'પણ ગુ'થવામાં આવ્યા છે.

આપી ચાવીશી લગભગ મહત્ત્વની છે.

(૨૯) શ્રી દાનવિમલજ મ. કૃત સ્તવન-ચાવિશી આ ચોવીશી પણ બાળજીવાપયાગી સરળ ભાવવાહી અ'તરથી €મટેલા ભક્તિયાગના સુ−મધુર શબ્દોની ઝમકવાળી માત્ર પાંચ ગાથાના સ્તવનાની વિવિધ દેશી રાગામાં અનેલી છે.

એક દરે બાળ-જીવાપયાગી નાની ચાવિશી છે.

(૩૦) શ્રા વિનીતવિજયજ મ. કૃત સ્તવન-ચાવિશો

ળાળભાગ્ય પદાર્થો સાથે યાેગ−શાસ્ત્રીય પદાર્થાની ભવ્ય રજુઆત-વાળી આ ચાેવિશી પ્રાયઃ પાંચ ગાથાના સ્તવનાેની એક ંદર મધ્યમ શુદ્ધિના ભાવિક જીવાેના ભાવાેલ્લાસને વધારનારી છે.

(૩૧) શ્રો અમૃતવિજયજી મે. કૃત સ્તવન–ચાેવિશી

અત્યંત ગંભીર ભાવાને સ્પર્શવા સાથે ભક્તિયાગના નિશ્રણને વધુ વ્યવસ્થિત રીતે વિકસાવનાર વિશિષ્ટ ભક્તિપ્રધાન શબ્દગૂં થણી-વાળી આ ચાવિશી પ્રાચીન–મારવાડી–દેશી ભાષાના શબ્દોવાળી ક્યાંક આગમિક–પદાર્થોના ઝબકારાવાળી ખૂબ જ સરળ ભાષામાં શ્રી વીતરાગ પરમાત્માના સ્વરૂપનું નિદર્શન કરાવે છે.

એક દર મધ્યમણુદ્ધિવાળા જવાને હિતકર આ ચાવિશી છે.

(૩૨) શ્રી પ્રમાેદસાગરજ મ. કૃત સ્તવન ચાેવિશી

આ ચોવિશીમાં શ્રી તીર્થ કર પરમાત્માના વિશિષ્ટ અદ્દસત જીવનચરિત્રની જાણકારી બાળજીવાેને થાય તે આશયથી નીચે મુજબના વિશિષ્ટ તેર બાેલાેની કૂલ–ગું થણી ભવ્ય રીતે કરવામાં આવી છે.

•	
ર	લં છન
8	જન્મનગરી
8	માતા

4121

પ પિલા

ક આયુ

૭ ઉંચાર્ઇ

૮ શ**રી**રવર્ણ

૯ ગણુધર સંખ્યા

૧૦ સાધુ સંખ્યા

૧૧ૣ સાધ્વી સંખ્યા

૧૨ યક્ષ

૧૩ યક્ષિણી

(33) શ્રી ભાણચંદ્રજી મા કૃત સ્તવન ચાવિશી

અત્યંત ઉચ્ચકાેટિના ભક્તિયાેગની રજૂઆતવાળી આ ચાેવિશાં ખાળ-મધ્યમ અને યુધજવાેને સંતાેષ આપે તેવી સુરમ્ય શૈલિમાં રચાએલ છે.

જેમાં અનેક વિશિષ્ટતાએ৷ સમાએલી છે. જે નીચેના સ્તવનો. જોતાં માલુમ પડે તેમ છે.

* **શ્રો અજિતનાથ પ્રભુ સ્તવન** પ્રભુએ ભાખેલ ધર્મની અદ્ધિ-તીય મહત્તા.

* **શ્રી સુમતિનાથ** ,, ,, પ્રભુના અદ્ભુત લાેકાેત્તર–રૂપને⊾ મહિમા.

* **ઋી સુપાર્ચ નાથ** ,, ,, ભક્તિયાગ–વાસનાનું વર્ણન.

* **શ્રી ચંદ્રપ્રભ**્ર,, ,, અરિહંત–પ્રભુજીના ચાર અતિ-શ્રયોનું વર્ણન.

* **શ્રી વાસુપૂજ્ય** ,, ,, પ્રસુ–નામ–સ્મર**ણ**ની વિશિષ્ટ મહત્તા.

* **શ્રી ચ્યન તનાથ** ,, ,, શ્રી તીર્થ કર પરમાત્માની લાેકા-ત્તર રૂપ-કાંતિનું શાસ્ત્રીય વર્ણના

* **શ્રી સાંતિનાથ** ,, ,, પ્રેબુજી સામે અંતરવ્યથાનું વર્ણન.

* **શ્રી અરનાથ** ,, ,, પ્રભુજીના જન્મ કલ્યાણકતુ^{*} વર્ણન.

* **ઝી મલ્લિનાથ** " " લાંછનનું અદ્ભુત રહસ્ય

∗શ્રીનમિનાથ ,, ,, ,, ,, ,,

(૩૪) શ્રી ખુશાલમુનિકૃત સ્તવન ચાવિશી શાસ્ત્રત અને અધ્યાત્મમાર્ગના મર્મન્ન શ્રી ખુશાલમુનિએ અન ચોવિશીમાં માત્ર પાંચ કે છ ગાથાની મર્યાદામાં રહી વિવિધ શાસ્ત્રીય–તત્ત્વોની સમજીતી સાથે અપૂર્વ રીતે ભક્તિયોગને પોષણ આપ્યું છે.

આ ચોવીશીનાં વિશિષ્ટ સ્તવના

- * શ્રી સંભવનાથ પ્રભુ સ્તવન પ્રભુછના અંગાપાંગાની સુંદર-તાતું વર્ણન.
- *્**સુવિધિનાથ** ,, ,, પ્રસુજી પર પ્રીતિ કેવી ! તે**ની** સરળ સમજુતી.

પૂ. ઉપા. શ્રી યશા વિ.મ. ના ''અજિતજિણ'દશું પ્રીતડી.' સ્તવનતું સંભારણું થાય તેવું આ સ્તવન છે.

* શ્રી કું શુના**થ** જિન સ્તવન

પ્રભુજીને આંતરિક ભક્તિભાવ ભર્યા મીઠા ઉપાલ'ભ. આ સ્તવનથી પૂ. ઉપા. શ્રી યશાવિજયજ મ. ના ''ચ'દ્રપ્રભજિનેશ્વર સાહિ-ખારે'' સ્તવનને યાદ કરાવે તેવું આ સ્તવન છે.

- ∗ <mark>શ્રો મલ્લિનાથ</mark> ,, ,, ભવ−ભ્રમણનાે ટ્રંક ચિતાર રજી કર્યો છે.
- * શ્રી મહાવીર ,, ,, પ્રભુ મહાવીર–પરમાત્મા પ્રતિ અદ્દભુત ભક્તિભાવ તેઓશ્રીના નિર્વાણ–કલ્યાણકને કેન્દ્રમાં રાખી ચ્યા સ્તવનમાં રજ્ય કરાયેા છે.

વળી **પૂ.શ્રી ગૌતમસ્વાસીજ મ.** ના વિલાપતું સ્મરણ કરાવનાર આ સ્તવન જણાય છે.

(૨૫) શ્રી ચતુરવિજયજ મ. કૃત સ્તવન-ચાવિશી,

છદ્મસ્થ–આત્માંઓને કર્મના આવરણથી ઉભી થયેલ સંસારી વિકલતાને ખંખેરવા ભક્તિભાવભર્યા શબ્દોની વ્યવસ્થિત–સંકલનાવાળી આ ચોવિશી ખૂબજ ભાવવાહી છે.

ચ્યાનાં વિશિષ્ટ સ્તવનાે**—**

* શ્રી અજિતનાથ પ્રભુ સ્તવન ,, લાંછનનું અદ્ભુત રહસ્ય * શ્રી સુવિધિનાથ ,, ,, મનની ગતિ વિધિ અને તેના નિશ્ર-હતું સ્વરૂપ.

(૩૬) શ્રી દેવચંદ્રજી મ. કૃત સ્તવન-ચાવિશી.

આધ્યાત્મિક–જગતના ખે–તાજ બાદશાહ સમા શાસ્ત્રયોગી સમર્થ વિદ્રાન અધ્યાત્મયોગીશ્રી **શ્રી દેવચ**ંદ્રજી**મ**•ની આ ચાેવિશી

અત્યંત અદ્દસુત વિશિષ્ટ શૈલિએ **સપ્તભ**ંગી, સ્યાદવાદ, **ષડકવ્યવિચાર, નયવિચાર** આદિદ્વારા

ુ પરમાત્માના લાેકાત્તર વિશિષ્ટ સ્વરૂપને ભવ્યજીવાેના માનસમાં ઉપજાવનાર છે.

એકંદરે આ ચોવીશી સ્તવન–સૃષ્ટિમાં અર્થ–ગાંભી*-*ર્યાની દષ્ટિએ બેનમૂન ઉત્તમ અગ્રપદ ધરાવનારી છે.

(૩૭) શ્રી દેવચંદ્રજમ. કૃત અતીત-જિન સ્તવન-ચાવિશી-

વર્ત માન સ્તવન-ચાવિશી-જગતમાં જવલ્લે જ મળી આવતી અતીત ચોવિશીના સ્તવના વાળી આ ચોવિશી (જો કે કાલખળે છેલ્લા ત્રણ સ્તવના ન મલવાથી ઝુટક છે) જેમાં નીચેનાં સ્તવના ખુબજ મહત્વનાં છે.

- * 3 શ્રી સાગર પ્રભુ સ્તવન ,, દ્રવ્ય-પર્યાયની સૃક્ષ્મતમ વાતો-ના વિચાર.
- * ૪ શ્રી મહાયશ ,, ,, આધ્યાત્મિક–ફાગ–હાેરીનું વર્ણન.
- * **પ શ્રી વિમલનાથ** ,. ,, દ્રવ્યશક્તિ અને પર્યાય સંબ'ધી ખૂબ અદ્દેણત વિવેચના.
 - * \$ શ્રીસર્વાનુભૂતિ ,, ,, સંસારના પરિભ્રમણના કાયા-સ્થિતિ ના માધ્યમથી વિચાર.
- * **૮ શ્રી કત્તપ્રભુ** ,, ,. પ્રભુ–ગુણ–ગાનના પ્રતાપે આંતરિકઃ ગુણાના થતા વિકાસનું આધ્યાત્મિકઃ ફાગરૂપે વર્ણન.
- * **૧૦ શ્રી સુતેજા પ્રભુ** ,, ,, ઉત્પાદ–વ્યય અને ધ્રુવતાનું સું**દર**્ વર્ણન.
- * ૧૪ શ્રી શિવગતિ " " પ્રભુની સેવાના નય સાપેક્ષ વિચાર.
- * ૧૯ શ્રી કૃતાર્થ ુ ,, ,, અદ્દભુત ભક્તિયોગનું વર્ણન.

(૩૮) શ્રી જીવણ વિજયજીમ. કૃત સ્તવન-ચાવિશી.

વિવિધ ભાવ–ભર્યા શબ્દોમાં ખાળજીવાના ભક્તિરસને પાષક ઉદાત્ત–રોલિથી કર્તાએ આ ચાવિશીમાં પાંચ કે સાત ગાથાના ટૂંકા પ્રમાણનાં સ્તવના દ્વારા શ્રી વીતરાગ–પરમાત્માના અપૂર્વ ભક્તિયાગનું ભાવાલ્લાસવર્ધક વર્ણન કર્યું છે.

એક ંદર આ ચાેવિશી ખૂખ જ ભાવવાહી છે. (૩૯) શ્રી દાનવિજયજી મ. કૃત સ્તવન–ચાેવિશી.

આ ચાવિશીની રચના લાેક–પ્રચલિત ચાલુ પ્રસિદ્ધ દેશીઓમાં પાંચ ગાથાની મર્યાદામાં રહી વિવિધ ભાવ–ભંગી–ભર્યા શબ્દાેવાળા સ્તવનાેવાળી છે.

એક ંદર આ ચાેવિશી સામાન્ય ભણેલાને પણ બાેલવામાં સુગમ પડે તેવી દેશીઓવાળી વિલક્ષણુ સુંદર છે.

(૪૦) શ્રી મેઘવિજયજી મ. કૃત સ્તવન-ચાવિશી.

પાંચ ગાથાના સ્તવનાની ખનેલી આ ચાવિશીમાં તાત્ત્વિક શૈલિને સ્વશ્સવાહી ખનાવી ભકિતરાગને ઉપજાવનાર ભાવ–ભંગીવાળી વિવિધ શબ્દ–રચનાને મુખ્યતા આપી છે.

જેનાં વિશિષ્ટ સ્તવના-

શ્રી શ્રેયાંસનાથપ્રભુ સ્તવન ,, વિશિષ્ટ ભક્તિયોગનું વર્ણન

* **શ્રી ચ્યન તનાથ** ,, ,, સમવસરણમાં પ્રભુની દેશનાતું પ્રારંભિક ટ**ં**ક વર્ણન.

* શ્રી મહાવીર ,, ,, આંતરિક નિખાલસ વિજ્ઞપ્તિ

(૪૩) શ્રી કેશરવિમલછ કૃત સ્તવન–ચાેવિશી.

આ ચોવિશી વિવિધ રાગા–દેશીઓમાં આત્મગુણાનું યથાર્થ ભાન કરાવનારી પહિતએ બાળજીવાને ખૂબ ઉપયોગી નીવડે તેવી બનાવાઈ છે.

(૪૨) શ્રી કનકવિજયજી મ. કૃત સ્તવન–ચાેવિશી.

વિવિધ મારવાડી પ્રાચીન દેશીએામાં બનાવાયેલી આ ચોવિશી-નાં સ્તવના.

જીના દેશી શબ્દોની પ્રચુરતાવાળાં અને પ્રાચીન વિશિષ્ટ છંદોમાં ગાથાએાની વિશિષ્ટ રચનાવાળાં છે.

જેનાં વિશિષ્ટ સ્તવના–

* શ્રી અભિનંદન જિન સ્તવન—અપૂર્વ ભક્તિયાગની ઝલક વાળા સુંદર શબ્દોવાળી રચના

* શ્રી સુમતિનાથ ,, ,, ,, ,,

* શ્રી પદ્મ**પ્રસ** ,, ,, — ,, ,,

* **શ્રી વાસુપૂજ્ય** ,, ,, —ભક્તિયાેગ ભરી અપૂર્વ વિનતિ 🚁 શ્રી મહાવીર ,, ,, —શ્રી ગૌતમસ્વામીના વિલાપ–વિરહગીતનું વર્ણન

૪૩ શ્રી રૂચિરવિમલજમ. કૃત સ્તવન–ચાવિશી

પાંચ ગાથાની આ લઘુ-ચોત્રિશીમાં પ્રભુભક્તિનું પાેષણ સરળ– સુંદર શબ્દોમાં કરવા સાથે કર્તાએ પ્રાસાદિકતા અને ગંભીરતા ગુણને ત્વણી લેવા આદર્શ પ્રયાસ કર્યો છે.

∵૪૪ શ્રી મહિમાપભસૂરિમ. કૃત સ્તવન–ચાેવિશી.

પૂર્ણિમા ગચ્છીય આચાર્યશ્રીએ માત્ર પાંચ ગાથાના પ્રમાણ-વાળા સ્તવનાની આ ચાેવિશીમાં જિનભક્તિના અદ્ભુત તત્ત્વને ખાલ-ભાગ્યશૈલિમાં વર્ણવ્યું છે.

જેના વિશિષ્ટ સ્તવના

- * શ્રી અજિતનાથ પ્રભુ સ્તવન—પ્રભુ સાથે થયેલી પ્રીતિની અદ્દભુતતાનું વર્ણન.
- * **ઝી સંભવનાથ** ,, , ,, —પ્રભુ સાથે થયેલ અંતર-પ્રીતિનું વર્જાન.
- ·* **સુપાર્વિ'નાથ** ,, ,, —પ્ર**સુ**જીના ચાર નિક્ષેપાનું વર્ણન.
- ·* શ્ર**ી સુવિધિનાથ** " " —અતુભવ રસની મહત્તા
- ઃ **શ્રી શ્રેયાંસનાથ**ુ,, ,, —અંતર'ગ–મનમ'દિરમાં પ્રભુ પૂજાનું રૂપક
- ·* શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી સ્તવન—ભવસમુદ્રનું વર્ણન.
- -* **શ્રી વિમલનાથ જિન સ્તવન**—વાસના–તત્ત્વના નિત્રહની મુખ્યતા.

* શ્રી અરનાથ ,, ,, —પૂજાવિધિતું સ્વરૂપ...મહત્ત્વ...

* શ્રી મહાવીર ,, ,, —મારવાડી ભાષામાં અંતરંગ વિનંતિ.

૪૫ શ્રો કીર્ત્તિ વિમલગણી કૃત સ્તવન-ચાવિશી

માત્ર પાંચ ગાથાના બ'ધારણમાં ગુ'થાએલી આ ચાેવિશી એક ંદર બાલજીવાને પ્રભુભક્તિમાં તન્મય કરે તેવી છે.

રચના, શખ્દરૌલિ, જોડણી ખાલજીવાને પ્રભુભક્તિ તરફ આકર્ષનારી છે.

ઉપરાંત આ ચાેવિશીનાં ધણા--સ્તવનામાં કર્તાએ પ્રભુનું નામ, લ'છન, જન્મનગરી, માતા, પિતા, શાસનદેવ, શાસનદેવી, આ સાત બાેલને પણ ગૂંચવા પ્રયત્ન કર્યો છે.

આ ચાવિશાનાં વિશિષ્ટ સ્તવના

* શ્રી વિમલનાથ પ્રભુ સ્તવન—વિમલ શબ્દના જુદા જુદા અર્થમાં પ્રયોગ કરી અપૂર્વ ભક્તિરસની જમાવટ.

* **ઋી ધર્મ નાથ** ,, ,, —ક્રોધાદિ કષાયા ઉપર નિગ્રહ કરવારૂપે પ્રભુભક્તિનું વર્ણન

* **શ્રી કુંચુનાચ** ,, ,, —િવિવિધ દષ્ટાંતાથી જિનભક્તિ-નું મહત્ત્વ.

* ઋી મલ્લિનાથ ,, ,, —િવિવિધ દષ્ટાંતાથી પ્રભુસેવાનું મહત્ત્વ.

૪૬ શ્રી રતનવિજયજીમ. કૃત સ્તવન–ચાેવિશો.

અધ્યાત્મ-પ્રધાન-શૈલિથી કર્ત્તાએ આ ચોવિશીમાં આત્માનુભવના

રણકારવાળા શબ્દોની ખૂબ છૂટ રાખી ભાવિક–ભવ્યાત્માને પ્રભુભક્તિના માધ્યમથી અંતરમાં ડાેકીયું કરવાની ધણી તક આપી છે.

એકંદરે આ ચાવિશી ખૂબજ શબ્દસમૃદ્ધ અને અર્થ-ગંભીર હોઇ ખાસ મનનીય છે.

૪૭ શ્રો માણેકમુનિ કૃત સ્તવન ચાવીશી.

આ ચાેવિશા બાળજીવાેપયાેગી સરળ શૈલિમાં માત્ર પાંચ ગાથાના પ્રમાણવાળા સ્તવના રૂપે વિશદ રીતે અંતરંગ ભક્તિભાવને વ્યક્ત કરનારી **હો**ઈ ખૂબ જ ભાવવાહી છે.

૪૮ શ્રી દીપવિજયજીમાં કૃત સ્તવન ચાવીશી.

માત્ર પાંચ ગાથાવાળાં સ્તવનાની આ ચાવિશામાં કર્ત્તાએ ભક્તિ— ગુણગાન સાથે શ્રી તીથ'ંકર પરમાત્માના નીચે મુજબના ૧૦ બાેલાનો પણ ગુંથવા આદર્શ પ્રયત્ન કર્યો છે.

- * પૂર્વભવનામ
- * પૂર્વ ભવ દેવલાકનામ
- * નામ
- * જન્મનગરી
- * જન્મનક્ષત્ર

- * જન્મ રાશિ
- * જન્મ ગણ.
- * છદ્માસ્થ કાલમાન.
- * કેવલજ્ઞાન ગુક્ષ.
- * નિર્વાણિ પરિવાર.

૪૯ શ્રી ધર્મ કીર્ત્તિ ગણી કૃત સ્તવન-ચોવિશો.

અત્યંત જીની દેશીભાષામાં સળંગ ૯૧ ગાથામાં ખનાવાએલ આ ચોવિશી ભાષાદૃષ્ટિએ અદૃભુત છે

આ ચોવિશીમાં શ્રી તીર્થ'કર પરમાત્માના ગુણે ની સ્તવના સાથે નીચે મુજબના ૨૪ બાેલા પણ ગુંવ્યા છે. ૧ પૂર્વભાવ સ્થાન.

૨ જન્મનગરી.

૩ માતા.

૪ પિતા.

પ જન્મનક્ષત્ર.

ક શરીર ઉચાઈ.

૭ લંછન.

૮ રાશિ

૯ આયુષ્ય.

૧૦ શારી રવર્ણ.

૧૧ દીક્ષા.

૧૨ અતર

૧૩ દીક્ષા તપ.

૧૪ પારણા સ્થાન.

૧૫ કેવળજ્ઞાન.

૧૬ , વૃક્ષ.

૧૭ ગણધર સંખ્યા.

૧૮ સાધુ

૧૯ સા^દવી ,,

રું શ્રાવક ,,

ર૧ શ્રાવિકા ..

રર શાસનદેવ.

ર૩ શાસનદેવી.

ર૪ સિદ્ધિ સ્થાન.

ંપ૰ શ્રી સ્વરૂપચંદ્રજીમ. કૃત સ્તવન–ચોવિશી.

ભકિતરસમાં તરળેાળ કરનારી સુ'દરશૈલિમાં રચાયેલ આ ઃચાેવિક્ષીમાં ઘણા સ્તવનાે વિશિષ્ટ ભાવવાહી છે. ખાસ કરીને—

શ્રી અભિનંદન પ્રભુનું—શ્રી અનંતનાથ પ્રભુનું

* શ્રી ધર્મનાથ પ્રભુનું —શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુનું

 * શ્રી અરનાથ પ્રભુતું — શ્રી મહાવીર પ્રભુતું સ્તવન પૂષ્યજ અર્થગં ભીર છે.

'પર શ્રી જશવિજયજીમ. કૃત સ્તવન–ચોવિશી

કાળબળે આ ચાેવિશી ત્રુટક મળી છે.

શરૂઆતના ૬ સ્તવના નથી મળ્યા, છતાં જે મળ્યા છે તે ખૂબ સરસ સુંદર ભાવવાહી–શૈલિમાં સ્ચાયેલ છે.

આખી ચાેવિશી ભવ્ય ભાવ–ભરપૂર અર્થ-ગંભીર ઉદાત્ત– ત્રીલિમાં સ્થાએલી છે.

જેના વિશિષ્ટ સ્તવના-

* શ્રી સુપાર્ધા નાથ જિન સ્તવન—આંતરિક ભાવ–ભક્તિભર્યા ઉપાલ ભ.

* શ્રી સુવિધિનાથ ,, ,, અંતરંગ ભવ-પ્રપંચનું વર્ણન.

* **શ્રી રીતળનાથ** ,, ,, પ્રસુ–દર્શનના ઉલ્લાસનું વર્ણન.

* **શ્રી શ્રેયાંસનાથ** ,, ,, અંતરંગ–પાપાની આલાેચનાં.

* **શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી** ,, **વિરાધાકિત–**અલંકારથી પ્ર<mark>સ</mark>ુનું વર્<mark>ષ્ણન</mark>.

* શ્રી વિમલનાથ ,, ,, વિમલ શબ્દની વિવિધ રીતે ગુંથણી...

* શ્રી ધર્મ નાથ ,, ,, આઠ કર્મના સ્વરૂપનું વર્ણન.

* **શ્રી મલ્લિનાથ** ,, ,, પ્રભુ–સેવા અને પ્રભુ–દર્શનની વિશિષ્ટ મહત્તા.

* શ્રી મહાવીર ,, ,, અંતરંગ ભાવભરી નમ્ર વિજ્ઞપ્તિ. (પર) શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિમ, કૃત સ્તવન–ચોવિશી.

પૂ. અધ્યાત્મયાેગી આચાર્યદેવશ્રીની આ અપૂર્વ વિશિષ્ટ કૃતિ. રૂપ ચાવિશી કાળ–બળે અધુરી મળી છે.

અામાં ૪, ૬, ૭, ૯, ૧૨ મા પ્રભુનું સ્તવન નથી મૃત્યું, છતાં ચાેવિશી ખૂબ જ અધ્યાત્મ–ધ્યાન–ચાેગના ભાવથી ભરપૂર પ્રભુ–ભક્તિના ઉદાત્તત્ત્વનું પાેષણ કરનારી છે.

જેનાં વિશિષ્ટ સ્તવના—

* શ્રી આદી ધર જિનસ્તવન—સમ્યગ્રુ દર્શનના મહિમા

* શ્રી **સંભવનાથ** ,, ,, આત્મગર્હા રૂપે અંતર નિવેદન.

* **ચંદ્રપ્રભ** ,, ,, પ્રભુ દર્શન પ્રાપ્તિના મહિમા.

* શ્રી શ્રેયાંસનાથ ,, ,, પ્રભુજીના મુખને સૂર્ય-ચંદ્રની અદ્-ભુત વિશિષ્ટ ઉપમા સંગતિ. * શ્રી શાંતિનાથ ,, ,, અપૂર્વ ભકિત ભાવભરી વિનંતિ. (પ.) શ્રી ગુણવિલાસજીમ. કૃત સ્તવન–ચોવીશી.

માત્ર ત્રણ ગાથાના સ્તવનાની આ ચાવિશા અધ્યાત્મ, ભકિત, શારણાગતિ, આદિ પદાર્થા વિવિધ ભાવભંગી ભરી, વિશિષ્ટ રચના શ્રીલિમાં ગુંથાયેલ છે.

જેનાં વિશિષ્ટ સ્તવના—

- શ્રી ૠષભદેવ જિન સ્નવન— શરણાગતિ ભાવ.
- * શ્રો અજિતનાથ " "
- * શ્રી સંભવનાથ ,, ,, પ્રસુ નામની મહત્તા.
- * શ્રી સુપાર્ધાનાથ ,, ,, અ'તર'ગ ભાવ-ભકિત.
- * શ્રી શ્રેયાંસનાથ ., ,, ભાવભકિતભરી પ્રાર્થના.
- * **શ્રી નમિનાથ** ,, ,, આજીછ–ભર્યું અંતર–નિવેદન.
- * **શ્રી પાર્ધિનાથ** ,, ,, ભાવભક્તિભરી ભવ્ય પ્રાર્થના.

(પ૪) શ્રી જગજીવનજી કૃત સ્તવન-ચોવિશી.

પારભ'દર અને **દીવભ'દર**માં અદ્દભુત ભાવભરી શૈલિમાં રચાયેલી આ ચાેવિશીમાં ઘણા શાસ્ત્રીય શબ્દોની કૂલ–ગુ'થણી છે.

લગલગ દરેક સ્તવના કંઇ ને કંઇ અવનવી વિશિષ્ટતા ધરાવે છે.

(પપ) પં. શ્રી જિનહર્ષજી કૃત સ્તવન ચોવિશી.

વિવિધ શાસ્ત્રીય-રાગામાં ગુંથાયેલી માત્ર ત્રણ ગાથાના સ્તવનાની આ ચાવિશી પ્રભુભકિતના આદર્શભાવને વિવિધ માર્મિક રચનાથી વ્યક્ત કરવા સાથે તદનુરૂપ પસંદ કરાયેલ લલિત, કેદારા, કલ્યાણ, ટાડી, વસંત, જયંતાસિરી આદિ વિશિષ્ટ કક્ષાના રાગ-રાગણી-ઓના સુબહ અક્ષરદેહની અપૂર્વ વિલક્ષણતાથી સૃત્ર વિદજ્જનોના મનને આકર્ષનારી છે.

પક પૂ. ઉપા. શ્રો યશાવિજય છમ. કૃત સ્તવન-ચોવીશી તાત્ત્વિક પ્રકાંડવિદાન પૂ. ઉપાધ્યાય છએ સરળ બાળનો ગ્ય– શૈલિમાં વહેવડાવેલ ગૂર્જરભાષાના ધોધબહ પ્રવાહમાંથી જડી આવેલ આ ચોથી ચોવિશી કાળબળે ૧૨, ૧૩, ૧૪, ૨૧ મા પ્રભુના સ્તવન વિનાની ભાવ, અર્થ ગાંભીર્ય; ઉદાત્ત. રચના, વિશિષ્ટ અર્થો અહીં મહત્વની હોઈ અહીં રજી કરી છે.

જેનાં વિશિષ્ટ સ્તવના

- * **શ્રો ઋષભદેવ પ્રભુ સ્તવન**—અદ્ભુત લોકોત્તર–ભાવભરી પ્રાર્થના.
- * શ્રી સંભવનાથ ,, ,, —પ્રભુદર્શનને৷ મહિમા અને ભવ્ય ઉલ્લાસ.
- * **શ્રી અભિન'દન** " "—પ્રસુજીના કરૂણાળુનેત્રોની ભવ્ય અદ્સુત ધટના.
- * **શ્રી પદ્મપ્રભ** ,, ,, —પ્રભુજના ધ્યાનના અદ્દ્ભુત પ્રભાવ.
- * શ્રી સુપાર્ધિ નાથ ,, ,, —પ્રભુ સાથે પ્રીતિનું અદ્દુસુત સ્વરૂપ.
- * શ્રી સુવિધિનાથ ,, ,, —પ્રસુ સાથે અ'તર ગ પ્રેમનુ' નિદર્શન
- * શ્રી શીતલનાથ ,, ,, —શીતળતાનું અદ્દસુત વર્ણન.
- * શ્રી શાંતિનાથ ,, ,, —પ્રભુના ધ્યાનની મગ્નતાનું સુંદર વર્ણન
- * શ્રી મુનિસુવ્રત 👰 ", " આત્મતત્ત્વના સ્વરૂપતું અદ્દસ્તુત વર્ણન.
- * શ્રી પાર્ધિનાથ ,, ,, —સેવાભક્તિના આદર્શપ્રકારનું વર્શન.

* શ્રી મહાવીર ,, ,, —પ્રભુ જીવનનું ટૂંકુ સુંદર વર્ણના પુ અને ૬૦ સંપાદક સંકલિત ચોવિશી.

સ્તવન ચોવિશીના સંપાદનના કાર્યદ્વેત્રમાં વિચરતાં ભિન્ન ભિન્ન કર્તાઓનાં છૂટક સ્તવના ધણાં સુંદર મળી આવ્યાં, તે બધાંને તીર્થ'કર પ્રભુઓના ક્રમ પ્રમાણે ગાેઠવી આ ચાેવિશીનું સંકલન **સંપાદકે** ભકિતભાવના ઉમળકાથી કર્યું' છે.

જેમાં લગભગ *ખ*ધા સ્તવના હૃદય ગમ અ તરની ઉમિત ઉલ્લાસ આપનારાં ખૂબ જ ભાવવાહી છે.

એકેક તીર્થ કર પરમાત્માના (પાછળની ચોવિશીમાંથી પણ ઉદ્ધૃત્) એકથી વધુ સ્તવના ઉપયોગી સમજ કરી ઉદ્ધૃત કર્યા છે.

પ૮–૫૯ પૂ. શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિજી મ. કૃત સાધારણ જિન સ્તવન ચોવિશી (સંપાદક સંકલિત)

પૂ. સમર્થ શાસ્ત્રયાેગી અધ્યાત્મી શ્રીજ્ઞાનિવમલસ્**રિજી** મ. શ્રીએ ઢગલાબ'ધ અનેક સ્તવનાે વિશિષ્ટ નામ નિર્દેશ વિના સામાન્યથી ગમે તે તીર્થ'કર પ્રભુ આગળ બાેલી શકાય તેવા શ્રી તીર્થ'કર પરમાત્માના વિશિષ્ટ અત્યદ્દભુત એકાદ ગુણુની સાપેક્ષ મહત્તા જણાવનારાં બનાવ્યાં છે.

તેવાં સ્તવના અનેક પુસ્તકામાંથી ભેગાં કરી **સંપાદકે** આ ચાવિશાની સંકલના કરી છે.

એક દરે આ ચાવિશીના લગભગ બધા જ સ્તવના ખૂબ જ ભાવવાહી, ઉપયોગી અને આંતરિક ભાવસૃષ્ટિમાં થનગનાટ ઉપજાવ-નારાં છે.

(સંપાદકીયે)ં

(अ) પ્રસ્તુત પુસ્તકના પ્રથમ ભાગની પ્રસ્તાવનામાં જણાવ્યા પ્રમાણે બધા ચોવિશીકારાના ઐતિહાસિક પરિચય લખીને તૈયાર કરેલ, પણ વિષય–સામગ્રી ઘણી વધી જવાથી તેનું સ્વતંત્ર પુસ્તક ''ભક્તિગુ'જન'' નામથી તૈયાર કર્યું છે, પ્રસ્તુત પુસ્તકમાં તે લખાણ ઉમેરવા વિચાર **હ**તો, પણ લખાણ ઘણું માટું હાે કે છપાય[ા]ત્યાં સુધી આખું પુસ્તક રાકા**ઈ રહે**, તેથી તેનું સ્વતંત્ર પુસ્તક રાખ્યું છે.

જિજ્ઞાસુએાએ **તે ભક્તિજી જન**ાપુસ્તક જરૂ**રથી** ધાંચી≟વિચારી ચોવિશીઓના સ્થયિતા અહાપુરૂષોના વ્યવસ્થિતઃ પરિચર્ધાં મેળવેવા વ ધ્યાન રાખવું.

(આ) વળી આ સંબ્રહમાં પ્રથમ તપાગવ્છની ચોવિશીએ લઇ પછી અન્ય ગચ્છાની ચોવિશીઓ લેવા વિચારતે જતાર પણ પ્રતેષ મેળવવાની કેટલીક મુશ્કેલી આદિ કારણથી તે ક્રમ જળવારો નથી μ

એટલે પ્રસ્તુત ચારિશા–સ પ્રહમાંની ચાવિશાઓમાં નીચેની ચોવિશીઓ આવશ્યકક્રિયા (પ્રતિક્રમણ, દહેરાસર ચૈત્યવદન)માં ન બોલી શકાય તેવા સ્પષ્ટ ખ્યાલ આપવા જરૂરી માની *નીચેન*ી નોંધ तैयार क्ररी छे.

આવશ્યક-ક્રિયામાં તઉપયોગી ન લાગે તેવી ^ક્ર ચોવિશીઓની માંધ प्रथभ लाग

(૧) શ્રી આણંદવદુ નજી અ.

(ર) શ્રો હરખચંદજ મ.

સ્ત. ચાે. ૩

૧૩૯ થી ૧૫૫ રહુ થી ૩૧૬

(3)	શ્રી ભાણચંદ્રજી મ. દ્વિતીય ભાગ	ર૪ થી ૪૮
(8)	શ્રી ખુશાલમુનિજી	૪૯ થી ૬૩
(Y)	શ્રી દેવચંદ્રજ મન	૯૭થી ૧૫૫
(§)	શ્રા ભાવપ્રભસૂરિજી મ.	૩૧૬ થી ૩૩૯
(৩)	શ્રી ધર્મ કીર્તિ ગણી	૪૪૧ થી ૪૬૮
(4)	શ્રી સ્વરૂપચંદ્રજી	૪૬૯ થી ૫૦૦
(೬)	શ્રી ગુણવિલાસછ	પુષ્ઠહ થી પક્ષ્ઠ
(૧૦)	શ્રા જિનહર્પજી	પાપ્રકથી કવવ

(इ) એક બીજી વાત ખાસ ખહત્ત્વની નોંધું છું કે પ્રસ્તુત સંપ્રદ્યના પ્રથમભાગ (પાન હ૧૬ થી હ૩૨) માં પૂ. શ્રી કીર્તિ-વિમલજી મ. ની ચોવિશી હપાઈ છે.

તેમ છતાં આ ખીજા વિભાગમાં પણ **પૂ. શ્રી કીર્તિ'વિમલછ** મ.ની ચોવિશી (પા. ૩૪૦ થી ૩૬૧) પુનર્મું દ્વિતા[કરી છે, તેનું કારણ એ છે કે—

પ્રથમ ભાગમાં તે ચોવીશી છાપ્યા પછી પ્રાચીન હ. લિ. પ્રતો મળી આવી તેના આધારે પાઠબેદો સારા મલ્યા જેથી તે સુધારેલી ચોવિશી પુનર્મુદ્રિત કરી છે.

વળી ચાવીશમું સ્તવન પ્રાચીન પ્રતમાંથી નવું જ મળી આવ્યું તો ખીજા વિભાગમાં છાપ્યું છે.

માત્ર ચાવિશી એક છતાં બે વાર કેમ છાપી ? તે પ્રશ્ન સહેજે શ્વાય તેમ છે. તેથી આ ખુલાસા કર્યા છે.

પ્રસ્તુત સંપાદનમાં અનેક સહયોગી પુષ્યાત્માઓના સહકાર સાંપડયા છે. જેમાં ખાસ કરીને મુનિશ્રી નિરૂપમસાગરજી ગણી, મુનિશ્રી રવીન્દ્રસાગરજી મ., મુનિશ્રી હેમચંદ્રસાગરજી મ., મુનિશ્રી પુષ્ય શેખર સાગરજી મ. આદિના ધર્મપ્રેમભર્યા સહકારની વિશિષ્ટ નોંધ સાથે પ્રમાદભાવે વ્યક્ત કર્ છું. છેવટે પ્રસ્તુત સંપાદનમાં યથામતિ શક્ય-સાધનાના આધારે વ્યવસ્થિત અને શુદ્ધ પાઠ અર્થા (ટિપ્પણ) આપવામાં દેવગુરુકૃપાએ સફળ પ્રયત્ન કરવા છતાં મતિદોષ કે મુદ્રણ-દોષથી જિન-શાસનની મર્યાદા વિરુદ્ધ, શાસ્ત્રીય-શ્રેલી કે પરંપરા વિરુદ્ધ અગર મૂળ કર્તાના આશ્ચય વિરુદ્ધ જે કાંઈ થયું કે લખાયું હોય તે બદલ સદલ શ્રી સંધ સમક્ષ મિથ્યાદુષ્કૃત નિખાલસપણે દઈ પુષ્યવાન આત્માઓ આ ચોવિશીઓને અંતરની ભાવવૃદ્ધિથી ઉપયોગમાં લઈ સ્વ-પર કલ્યાણુકારી જીવન બનાવે એ મંગલ કામના.

વિ૦ સં૦ ૨૦૩૬ વી૨ નિ૦ સં૦ ૨૫૦૬

નિવેદક

પ્રથમ જેઠસુ. ૧૩ જૈન ઉપાશ્રય,

પૂ. તપસ્વી શાસન શુભટ સ્વ. ઉપા. **શ્રી ધર્મ સાગર***છ***ાણી**

ઊંઝા, છે. મહેસાણા

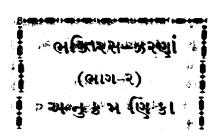
ચરણોપાસક શ્ર**મણસ**'ઘસેવક, **અભયસા**ગર

પરમાત્માની ભક્તિના પ્રભાવ

વીતરાગ પરમાત્માની ભક્તિ એટલે અંતરની ઝ્રા ઝ્રાડી સાથે વીતરાગ–પ્રભુ સમક્ષ ગુણોનો એકરાર!

તેનાથી આપણી કર્માધીન વિષમતાઓથી ઉપજેલી કાયરતા હઠવા માંડે અને અંતરાત્માની વિરાટ શક્તિઓના વહેતા ધોધની જાણકારી મળે!

પરિણામે કર્મના એાજા તળે લદાયેલ આપણા જીવનને આત્મશુદ્ધિ એાના વિકાસના પ'થે વાળી શકીએ!!!

ુસું.	ેથોવિશી ક્રમાંક	કર્તા	808
Ą	ं	શ્રી પ્રમાેદસાગરજી	૧ થી ૨૩
ર	3 3	શ્રી ભાષુચંદ્રજી	૨૪ થી ૪૮
ઢ	⊁ 5.≈	^{બ્ર} ી ખુ શ ાલમુનિજી	'૪૯ થી ૬૩
*	ંકેષ	શ્રી ચતુરવિ જય જી	૬૪ થી ૯૬
ભુ	3 §	બ્રી દેવ ય ંદ્રજી	૯૬ થી ૧૨૯
ŧ	্ৰভ	શ્રી દેવચંદ્રજી	૧૩૦ થી ૧૫૫
ف	34	୬ ଣ ୍ଡ ଡବ୍ୟୁସିବ୍ୟଥ	૧૫૬ થી ૧૬૮
4	૩ ૯	શ્રી દાનવિજયજી	૧૬૯ થી ૨૦૨
. e .	४०	શ્રી મેધવિજયજી	ર૦૩ થી ૨૨૪
૧૦	ሄፂ	શ્રી કેસરવિમલજ	૨૨ ૬ થી ૨૫૦
૧ ૧	<i>⊱</i> ¥₹	^{ત્ર} શ્રી કનકવિજયજી	૨૫૧ થી ૨૭૯
શર	*8	શ્રી રૂચિરવિમલજી	૨૮૦ થી ૩૧૫
૧૩	8 8	શ્રી ભાવપ્રભસૂરિ	૩૧૬ થી ૩૩૯
98	૪૫	શ્રી કીર્તિવિમલ	૩૪૦ થી ૩૬૧
૧૫	88	શ્રી રતનવિજયજ	૩૬૨ થી ૩૯૦

સં.	ચાવિશી ક્રમાંક	કર્તા	<i>કે</i> દે
9 \$	४७	શ્રી માણેકમુનિ	૩૯૧ થી ૪૧૫
৭৩	84	શ્રી દીપવિજયજી	ે ૪૧૬ થી ૪૪૦
94	४६	શ્રી ધર્મકીર્તિગણિ	૪૪૧ થી ૪૬૮
્ર <u>૧</u> ૯	યુ૦	શ્રી સ્વરૂપચંદજી	૪૬૯ થી ૫૦૦
ર ∘	પ૧	શ્રી જશવિજયજી	૫૦૧ થી પર૪
ર ૧	પર	શ્રી ગ્રાનવિમલસૂરીજી	પરપ થી પ૪૮
ર ૨	પ૩	શ્રી ગુણવિલાસજ	૫૪૯ થી ૫૬૪
२३	૫૪	શ્રી જગજીવનજી	પક્ષ થી પહ્પ
२४	યપ	શ્રી જિનહર્ષજી	પહકુ થી કુવુ
૨૫	પક	શ્રી યેશાવિજયજ	૬૧૨ થી ૬ ૩ ૨
२६	૫૭	સંપાદક સંકલિત	૬૩ ૩ થી ૭૧ ૦
૨૭	પટ	શ્રી જ્ઞાનવિમલંસૂરિજી	હ૧૧ થી હ૩૫
२८	પહ	શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિજી	૭૩ ૬ થી ૭૫૬
ર હ	\$0	સ પાદક સ કલિત	૭ ૫૭ થી ૭૬૪

egos.

શ્રી મહાવીર પ્રભુઃસ્તુતિ

ઉપશમ–રસમાં મગ્ન સદા જે, પ્રસન્નદિષ્ટ સદા; વિકસિત–કમલ–સમ જસ વદન, સ્ત્રીસંગ નિર્દ કદા. અહેા ! કરયુગલ તે પણ જાસ, શસ્ત્રાદિકે વર્જિત; શ્રી મહાવીર સત્ય હી તું દેવ, રાગદ્દેષનિર્ગત.

વિવિધ અર્થ'ઝંભાર પ્રાચીન સ્તવન–ચાવિશીએાના કર્તાએાની અકારાદિક્રમથી નામાવલી

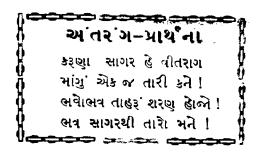
ક્રમાંક	કર્તા નામ	ચાૈવિશી નંખર
٩	શ્રી અમૃતવિજયજ મ.	૩ ૧
ર	શ્રી આનંદધનજી મ. 🕝	ર
3	શ્રી આનંદવર્ધનજી મ.	· •
8	શ્રી ઉદયરત્નજી મ.	૧૫
પ	શ્રી ૠષભસાગરજી મ.	૧ ૪
\$	શ્રી કનકવિજયજ મ.	૪ ૨
હ	શ્રી કીર્તિવિજયજી મ.	ર્ ર
4	શ્રી કીર્તિવિજયજ મ.	ሄ ኒ.
૯	શ્રી કીર્તિવિમલજ મ.	ર ૮
૧૦	શ્રી કેશરવિજયજી મ.	४ ٩
૧ ૧	શ્રી ખુશાલમુનિજી મ.	38
૧થ	શ્રી ગુ <mark>ણ</mark> વિલાસજ મ.	પ 3
૧૩	શ્રી ચતુરવિજયજ મ.	૩ ૫
૧૪	શ્રી જગજીવનજી મ.	ህ ሄ
૧૫	શ્રી જશવિજયજી મ.	પ૧
૧૬	શ્રી જિનવિજયજી મ.	9 \$
ঀড়	,, ,, ,,	૧૭
૧૮	શ્રી જિનહર્ષજી મ.	′ ሂሂ፥
૧૯	શ્રી જીવણવિજયજ મ.	32
२०	શ્રી દાનવિજયજી મ.	3&

કમાંક	કર્તા નામ	ચોવીશી નંખર
૨ ૧	શ્રી દાનવિમલજ મ.	રહ
૨ ૨	શ્રી દીપવિજયજી મ.	. 84
રેક	શ્રી દેવચંદ્રજી મ.	3 \$
२४))))	39
રપ	શ્રી ધર્મકીર્તિગ ણિ જી મ.	४६
२६	શ્રી નયવિજયજી મ.	૧૩
ે ૨૭	શ્રી ન્યાયસાગરજી મ.	. . . 3
ર ૮	,, ,, ,,	૨૪
ર હ	શ્રી પદ્મવિજયજી મ.	રપ
30	,, ,, ,, ,,	૨ ૬
૩ ૧	શ્રી પ્રમાેદસાગરજ મ.	3२
૩ ૨	શ્રી ભાષ્યું દ્રજી મ.	33
33	શ્રી ભાણવિજયજ મ.	પ
ક૪	શ્રી ભાવવિજયજી મ.	9 ०
ં રૂપ	શ્રી મહિમાપ્રભસૂરિજી મ.	૪૫
3 \$	શ્રી માનવિજયજ મ.	۷
30	શ્રી માણેકમુનિજી મ	४७
34	શ્રી મેઘવિજયજ઼ મ.	80
૩૯	શ્રી માહનવિજયજી મ.	. ૧૯
४०	શ્રી યશાવિજય મ.	.
ሄፄ	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	3
४२	,, ,, ,, ,,	X
¥ 3	;; ;; ;;	પક
88	શ્રી રતનવિજયજી મ.	. ¥\$

800

કમાં ક ઃ	કર્તાનામ 🖟	ચોવીશી ન બર
४५	શ્રી રામવિજયજી મ.	२०
४६	" "	૨૧
४७	શ્રી રૂચિરવિમલજ મ.	y
84	શ્રી લક્ષ્મીવિમલજી મ.	२७
४६	શ્રી વિજયલદ્દમીસૂરિજી મ.	રહ
૫૦	શ્રી વિનયવિજયછ મ.∍	99
પ્રવ	શ્રી વિનીતવિજયજી મ	30
પર 🕠	શ્રી સ્વરૂપચંદ્રજી મ.	૫૦
૫૩	સંપાદક સંકલિત	પછ
48	. 22 22	ξ ο
પપ	શ્રી હરખચંદ્રજી મ.	૧ ૨
પક	શ્રી હ ંસરત્નજી મ.	٩٧
પહ	શ્રી ગ્રાનવિમલસૂરિજી મ.	Ŀ
૫૮		પુર
પહ		44
\$ o	,	
•	" " ,,	૫૯

r L

શ્રી વર્દ્ધમાન-સ્વામિને નમઃ શ્રી પ્રમાદસાગરજી કૃત ૧૩ ખાલ ગર્ભિત સ્તવન–ચાવીસી

(७४५) (३२-१) ऋषभद्देव किन स्तवन

(શ્રેયાંસ જિનવર વ'દીયે રે લાે-એ દેશી),

પ્રથમ ^૧ જિનેશ્વર પૂછ્યે રે લાે, પૂજયે પાપ પલાય રે; રંગીલા૦

વૃષભ^ર લંછન પદ શાભતું રે લાે,

કંચન^૩ વરણી કાય રે, રંગીલા૦ પ્રથમ૦ ૧

શુભવિનીતા¥ નગરી–પતિ રે લાે,

નાલિ^પ નૃપતિ જસ તાત રે; રંગીલાવ

પાંચસે ક કાર્મું કા દેહનું રે લાે,

માન કહ્યું વિખ્યાત રે, રંગીલા૦ પ્રથમ૦ ૨

પાળ્યું પૂરણ આઉખું^હ રે લાે,

પૂર્વ ચારાશી લાખ રે; રંગીલાં૦

૧ ધનુષ,

ચતુર ચારાશી ગણધરા રે લા,

એહ સિદ્ધાંતની સાખ રે, રંગીલા૦ પ્રથમ૦ ૩ સાહે તીન લાખ સાધવી^૯ રે લેા.

સહસ ચારાસી મુણિ^{*}દ^૧° રે; રંગીલા૦ ગામુખ^{૧૧}જક્ષ ચકેશ્વરી^{૧૨} રે લાે.

જિનશાસન આહું દે રે, રંગીલા૦ પ્રથમ૦ ૪ વંશ ઇક્ષાગ વખાણીયે રે લાે,

મરૂદેવી^{૧૩} જસ માય રે; રંગીલા૦ **ઋદ્રષભ** જિનેશ્વર સેવતાં રે લેંા,

પ્રમાહસાગર સુખ થાય રે, ર'ગીલા૦ પ્રથમ૦ પ

 \star

(७४६) (३२-२) श्रीअिक्तनाथिकन स्तवन

(રત્નચંદ્રકે થાગ આંબા મારી રહ્યોરો—એ દેશી) વંદ્ર અજિતજિણંદ¹ મૂરતિ અવલ૧ બનીરી,

અાવ્યા છું પ્રભુ પાસ, તારક બિરૂદ સુણીરી

જિતશત્રુનૃપજાત, ર વિજયામાત ^ક સલીરી,

ગજ^૪ લંછન અભિરામ, દેખી આશ ક્ળીરી ાાવા

નગરી અચાધ્યા^પ સ્વામી, કાયા કનક જિસીરી,

સેવકને એકવાર, દેખા નયન હસીરી

પૂરવ^હ અહાતેર લાખ, જીવિત જાસ સુણુરી,

સાહા< વ્યારશે ચાપર દેહનું માન ભાશુંરી ાારાા

૧ શ્રેષ્ઠ, ૨ ધનુષ્ય

પંચાહુ^{ં ૯}ગણુધાર, દીપે દેવ જિસારી,

વાચ**ંજમા** એક^{૧૦} લાખ, માહરે હૃદય વસ્યારી મહાજક્ષ^{૧૧} મહિમાવંત, અજિતા^{૧૨} નામે સુરીરી,

પૂર્જે પ્રભુના પાય, અહિનિશ પ્રેમ ધરીરી ાાગા સાહુણી ^{૧૩}ત્રણ લાખ, સાચી શીયલવતીરી,

ઊપર વીશ હજાર, હાજે તાસ નતિરી**₹** વળગ્યાે છું પ્રભુ પાય, કીજે સાહ ચડેરી;

ભાંદ્ય ગ્રહ્યાની લાજ, એ છે રીત વડેરી ાાઝા પંચમકાળે નાથ પામ્યા, પુષ્ય ભરેરી,3

પંચમી-ગતિ દાતાર, પંચમ-જ્ઞાનધરેરી **શ્રમાદસાગર** નમે પાય, વારંવાર લળીરી,

નિર્મલ સમકિત શુદ્ધિ, તુજથી થાય ભલીરી ાપા

(૭૪૭) (૩૨–૩) શ્રી સંભવનાથ–જિન સ્તવન (કીસકે બે ચેલે ને કીસકે બે પૂત—એ **દેશી) સંભવ** ^૧જિનવર ત્રીજે દેવ, ત્રિવિધે પ્રણુમું નિતમેવ સાહિબ સુંદરૂ

સાવશ્થીનગરી^ર સુલતાન, ૪ ચમકે દેહી પચ પકવાન ર સાહિબ ાાગા

ભૂપ જીતારિકે તનુજાત, સેના પ રાણી છે જસ માત; સાં હ્યા લે છેન લાગત જિન પાય, નામે દોહગ દારિદ્ર જાય

સા૦ ાારાા

[🦜] સાધુ, ૨ વંદના, ૩ સમૃહ્રથી, ૪ રાજા, ૫ ચંપકના કૂલ જેવી પીળી

આયુ[િ] પ્રવ ષિટિલક્ષ, સેવે પદ યુગ **ત્રિમુખ**ે જક્ષ, સા૦ **દુરિતારિ** દેવી ગુણ ધામ, દ્ભર કરી સિવ દુષ્કૃત નામ સા૦ ૩. ઉંચપણે ^{૧૦} ધનુષ શત વ્યાર, એક ^{૧૧} શત ઉપર દે ગણધાર, મુનિવર^{૧૨}એ લખ જાસ ઉદાર, સાધવી ^{૧૩}લખ ત્રિ છત્રીશ હજાર સા૦ ૪

અ-કલ સર્ગી એહ અનંત, વંદો ભવિકા એ ભગવંત; સા૦ પ્રમાદસાગર પ્રભુ ચરણું લીન, જિમ જલનિરતિ પામિ મીના સા૦ પ

$\langle \cdot \rangle$

(૭૪૮) (૩૨–૪) શ્રીઅભિનંદન જિત સ્તવન (સુમતી સદા દિલમાં ધરે–એ દેશી)

અલિન ંદન ૧ અવધારીયે, વિનતડી એક વાર સલ્<u>ણે</u> ભાગ્યદશાએ લેટીએા, તું ત્રિલાેવન આધાર–સ૦૧

રિદ્ધિભરી વિ**નીત**ાપુરી^ર, સાહે **સંવર^૩ ભૂ**પ; સલૂણે રમણી જાસ **સિક્ષારથા^૪,** રાજે રંભા રૂપ–સ૦૨:

સારધ તીણુશત**ા જે**હનું, ઉંચું^પ તનુ ધનુ માન; સ૦ પ્લવગ**ર** લંછન^૬ ચરણે ભલું, દેહી^હ કુંદનવાન૩; સ૦૩

પૂરવ પંચાસ લાખ હે, જીવિત જિન પ્રમાણ, સલ્ણે એક શત ષાેડશ ગણુધર્^૯, ત્રિણલાખ સાધુ^{૧૦} સુજાણ–સ૦૪ જક્ષ નાયક^{૧૧} નામે કાળિકા^{૧૨}, સાધવી^{૧૩} ખટલખ સાર; સ૦

∘ત્રીશ સહસ ઊપરે વળી, **પ્રમાેકસાગર** સુખ્યકાર–સ૦પ્

૧ સાઢા ત્રણસાે, ૨ વાંકરાનું, ૩ સાેના જેવી.

(७४૯) (૩૨–૫) શ્રી સુમતિનાથજિન સ્તવન (મહારી સહીરે સમાણી—એ દેશી)

સમતિ જનેશ્વર સેવા સારી, સુરતર લાગે પ્યારી રે; જિન માહનગારા

મૂરતિ જિસકી માહનગારી, સુરતિ શિવ સુખકારી રે-જિ૦૧ કુશલકારી **કોશલનગરી**ર, દૂર કર્યા સબ વયરી રે; જિં શીલવતી જશ મંગલા^લ માતા, મેઘ^૪ નરેસર તાતા રે-જિંગ્ર **ક્રી'ચ** લંઇન^પ કરે ચરણની સેવા, સેવે **તું બરૂ**ક દેવા રે; જિં મહાકાળી^હ મનવ છિત પૂરે, શાસન સંકટ ચૂરે રે-જિ૦૩ જીવિત^૮ ચ્યાલીશ લાખ પૂરવનું, ત્રિણસે ધનુ તનુ^૯ માન રે; જિં

મુનિ^{૧૦} ત્રણ લાખને વીશ હજાર, એક શત જસ^{૧૧} ગણુ– धार रे - कि० ४

અજ્જા^{૧૨} ૫'ચ લખ ત્રીસ હજાર, પામી ભવજલ પાર રે; જિં શ્રિરફિર વદન પ્રભુકાે નિરખે.

્ર**ામાેદસાગર** મન હરખે રે–જિવ્પ

(૭૫૦) (૩૨–૬) શ્રી પદ્મપ્રભજિન–સ્તવન [ચતુર સનેહી માહના-એ દેશી.] શ્રી જિનરાજ જયંકરૂ, શ્રી **પદમપ્રભુ**^૧ રાજે રે ા દિનકર૧વાને^ર દીપતા, જ્ઞાન-ગુણે કરી ગાજે રે. ખલિહારી જિન-રૂપડી.

૧ ઉગતા સૂર્ય જેવી.

કોશાંબી નગરી ધણી, ધરાજ જસ તાતો રે ા કુખે સુસીમા માતની, અવતરીઆ જગ તાતો રે, અલિંગ્ર ત્રીશ પૂરવ લાખનું, આઉખું અભિરામ રે ા ધનુષ અઢીશત દેહડી કમલ લંઇન શુભ ઠામ રે, અલિંગ્ કુસુમજલ અને જલણી, શ્યામા ૧૦ કરે પ્રભુ સેવ રે ા સાત અધિક શત ગણધરા, ૧૧ હું વંદુ તતખેવ રે, અલિંગ્૪ ત્રીશ સહસ ત્રિણલખ યતિ, ૧૨ સાહુણી ૧૩ ચઉલાખ રે ા વીશસહસ અધિકી સહી, પ્રમાદસાગર ઇમ ભાખે રે. અલિંગ્

 \star

્(૭૫૧) (૩૨–૭) શ્રીસુપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન [દાન કહે જગ હું વડા–એ દેશી.]

મુજરા માના **સુપાસજ**, ^૧ તું મુજ આતમરામ; લલના ા દીનદયાળ કૃષા કરી, આપા ઠામ સુકામ લલના મુજરાવ્ય સુરપુરી સરસી **વારાણુસી ^૨ સુપ્રતિષ્ઠે ^૩ નામે નરેશ, લલના પૃથવી ^૪ જનની જેહની, સ્વસ્તિક^૫ અંકર નિવેશ,** લલના મુજરાવ પારા

વીશ લાખ પૂરવ આઉખું,^ક કંચનવાન^૭ ઉદાર;–લલના હ દેહ^૮ દેાય શત ધનુષની, નવક્ષ્ણ શિરપર સાર–લલના, મુજ પંચાણુ જસ ગણધરા,^૯

ત્રિણલખ મુનિવર^{૧૦} સાર;–લલના ા

૧ લાંછન.

ચહલખ સાધવી^{૧૧} અતિ ભલી, ઉપર ત્રીસ હજાર–લલના,સુ૦ માતંગયક્ષ^{૧૨} શાંતાસુરી, ^{૧૩}શાસન–સાનિધ્યકાર;–લલના દ **પ્રમાહસાગરની** વિનતિ, ધરજયા હૃદય મઝાર.–લલના, સુજરા ાપા

Ŵ

(७५२) (७१-८) श्री यंद्रप्रक्षित स्तवन

[નંદનકું ત્રિશલા હુલરાવે-એ દેશી] શ્રીચંદ્રપ્રભ^૧ સાહિખ મેરા, શશીકર૧ ઊજલ^૨ દેહરે-શ્રી૦ ચંદ્રલંછન^૩ નિજ ચરણે શાલે. અડ મહાસિહિ ગેહરે-શ્રી૦ ચંદ્રાનના^૪ નગરીના નાયક, **મહરોન^૫ રાજાના જા**ત રે દ દશલખ પૂરવ આયુ^૧ અનાપમ,

લખમણા^૭ માત વિખ્યાત રે; શ્રી૦ ાા**રાા** કાયા^૮ સારધશત ધનુ માને, ત્રાણું ગણધર^૯ જાસ રે ા વિજયાસુર^{૧૦} ભ્રુકુડી^{૧૧} તસ દેવી,

નિવ છંડે પ્રભુ પાસરે; શ્રી૦ ાાગા સારધ દેા લાખ મુનિજન^{૧૨} કહીચે, ગુણુમણિગણ ભંડાર રે ા તૌણલખ સહસ એંશી ઝાઝેરી,

સાહુણી ^{૧૩} પરિવાર રે–શ્રી૦ ાાઝાદ અષ્ટાદરા ગુરૂ–દેાષ નિવારણ, તારણ એ જિનરાજ રે; દ **પ્રમાદસાગર** પ્રભુ ચરણ પ્રસાદે,

હુશ્મન દ્વરે **ભાંજે**રે–શ્રી૦ ાાપાદ

\$ ** \$ **

[્]રે ચંદ્રના કિરણ જેવેા

(૭૫૩) (૩૨–૯) શ્રી સુવિધિનાથજિન સ્તવન [ચંદનખાલા ખારણે રે લાલ–એ દેશી.)

વિધિશું સુવિધિ જિલ્લું દનીરે લાલ, સેવ કરૂં નિશદીશ— મન માહિઓ રા

મ્માઠ કરમ દૂરે કર્યાં રે લેહા, નામે સુર-નર શીશ-મન૦ વિધિશું૦ ાાવા

સુગ્રીવ^રવ શ–દિવાકરૂરે લેાલ, **શામા³ માત મલ્હાર–મન**૦ પૂરવ દોય લખ આઉખુ^પ રે લેાલ, **પુષ્પદંત**૧ જયકાર મન૦ વિધિશું૦ ાારાા

કાકંદીપુરી^પ જેહની રે લેાલ, લંછન^ક મઘર અન્પ-મન૦ શતધનુ માને દેહડી^૭ રે લેાલ, શાેભે એક સુરૂપ

મન૦ વિધિ૦ ાાગા

સાહે દાય લખ રસંજતી^૮ રે લાેલ, અઠયાશી ૩ગણનાથ^૯– મન૦ા

વીશસહસ એક લાખ છે રે લેાલ, સાહુણી ^૧° પ્રભુ સાથ– મન૦ વિધિ૦ ાાઝા

અજિતાયક્ષ^{૧૧} સતારીકારે^{૧૨} લેલલ, પૂજે જિનપતિપાય મન૦ ા

પ્રસાહિતા ગર પ્રભુ–ધ્યાનથી રે લાેલ, સમક્તિ નિર્મલ થાય મન૦ વિધિ૦ ાા૪ાા

> \$4\$ \$4\$

૧ પ્રભુજીનું બીજું નામ, ૨ સાધ્વી, ૩ ગણધર.

≀(૭૫૪) (૩૨–૧૦) શ્રી શીતળનાથ જિન સ્તવન [ગાડી મન લાગ્યું એ ક્રશી]

શીતલનાથ ર સુખંકરૂ, શીતલ વચન રસાળ રે— જિનશું દિલ લાગ્યું ! શીતલતા નયણે થઇ, જિનપતિ વદન નિહાળ રે–જિન૦૧ ભદિલપુરી ર નામે નગરી, દહરથ ર રાજા ધીર રે–જિન૦૧ ન દારાણી જ જનમીઓ, શ્રીવત્સ લ છન વીર રે–જિન૦૨ જીવિત પૂરવ લાખનું, નેઉ ધનુષ તનું —માન રે–જિન૦ એકાશી ગણધર મુનિ, ચામીકરસમર વાન રે–જિન૦ ૩ વાચંજમ ૧૦ લખ જેહને, પ્રમહેશ્વર ૧ જસ યક્ષરે–જિન૦ દેવી અશાકા ર દીપતી, મહીમા જસ પ્રત્યક્ષ રે–જિન૦ ૪ એક લખ ખટ સહસ સાહુણી, ૧૦ સાધે નિજ વર કાજ રે–જિન૦

પ્રમા**દસાગર** ભગતિ ભણે, દેજો અવિચલ રાજ રે–જિન૦ પ

(૭૫૫) (૩૨–૧૧) શ્રીશ્રેયાંસનાથજિન સ્તવન [દેહી દેહી નહું દ હઠીલી-એ દેશી]

વંદાે વંદાે એહ જિહ્યુંદ, પદ પ્રહ્યુમે સુર જન વૃંદારી; વંદાે**૦ શ્રીશ્રેયાંસ**ૈ મુહ્યુંદા, ^રવિશ્નુકુલ૩ કુવલયચંદારી–વંદાે**૦ ૧**

૧ મુખ, ૨ સાેના જેવી,

[ઃ]૩ વિષ્ણુ રાજાના કુળરૂપી કુમુદ=ચંદ્રવિકાશી ક્રમલ ખીલવવા ચંદ્ર જેવા,

માતા^૩ વિશ્<u>તુરાણીજાત,</u> લંછન^૪ ખડ્ગી૧ ઉપશાંતરી, વંદાેં આયુ^પવરસ ચારાશી લાખ.

એહવી પ્રવચનર સાચી સાખરી-વંદા ર શુલ સિંહપુરિપતિષ જાણુ એંશી ધનુષનું દેહ ! – પ્રમાણરી ---વંદાે

જસ સહસ ચારાશી મુણિ દા, ^હ

છિહાતર જાસ ગણધારરી^૮—વ'દાે૦ ૩. જસ એક લખ તીશ હજાર, સાહ્ણી 6 નિરધારરી—વંદાં । શ્રીમાનવી**દેવી ^૧°** જખેસસુર^{૧૧} શાસન મંગલકારીરી— વ દાે૦ ૪

જસ અષ્ટાપદ^{૧ ર}સનૂર, ઘનમાહિતિમિર કરે દ્વરીરી—વ'દાે ા પ્રભ પ્રમાદસાગર સખપૂર.

પ્રગટથો અનુભવ ગુણ સૂરીરી—વંદાેં પ

(૭૫૬) (૩૨–૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યજિન સ્તવન [મુને પ્યારારે લાગે વીછુઓ-એ દેશી]

સખી ! ધ્વાસુપૂજ્ય પ્રસ ખારમા.

મનમાહન સાહિબ દેવરે

સખી ! દેહી દીપે સુરસી,

સુર-કિંનર કરતા સેવરે—સખિં ા કાર્યા

સખી! સીતોર ધન રતનુ-માન છે,

લખ મહાતર વરસનું કે આયરે ા

૧ ગેંડાનું, ૨ આગમની

સખી! નરપતિ, ^૪**વાસુપૂજ્ય ના**મે, જસ રાણી **જયાદેવી^પ માયરે**—સખિંગારાદ સખી! મહિષ ^૧લંછન ^૭ચંપાધણી, જસ છાસઠ ^૮ગણધર સ્વામીરે દ

સખી! ^૯**કોમાર** ^૯°ચં**ડા** જક્ષિણી,

પ્રભુ આણુ ધરે શિરનામીરે—સખિં ાાંગા

સખી! સહસ અહાતર " સંયતી,

સુખકર શ્રીજિનરાજરે ા

સખી! એક લખ સુંદર ^{૧૨}સાધવી,

અતિ સાધે આતમ કાજરે—સખિં ાાઝાદ સખી! હુદય કમલમાં એહને, ધ્યાઈને હાયે સિદ્ધિરે ા સખી! **પ્રમાદસાગર** પ્રભુ સેવથી,

ઘેર પ્રગટે નવનિધિ રિદ્ધિરે—સખિ૦ ાાપાા

(७५७) (૩૨-૧૩) શ્રીવિમલનાથજિન સ્તવના (રશીયાની-દેશી)

વિમલ વિમલ-ભાવે ભવિ પ્રણમીયે,

વિમલ થયાં મુજ નયન-કૃપાનિધિ!

૧શ્રવણ–યુગલ માહરાં પાવન થયાં,

ભૂપ લહેા **કૃતવમ^{*3}—ક**ુપા૦

૧ બેકાન

[ુ]**¥શામારાણી** જનની પ્રભુ કેરી, કરતી ધર્માના કર્મા–કૃપા૦વિમલ૦ **ાા**રાા

ઃસાઠ ધનુષ સરસી જસ ^પદેહડી,

સાઠ લાખ વરસનું કૈઆય–કૃપા૦

-સૂયર ^હલાંછન ચરણે બિરાજતું,

૧પ્રગટત-રવિ(ક ચન)સમ ^૮કાય-કૃપા૦વિમલ૦ ાા૩ાા

્શ્રુતધર સત્તાવન ^૯ગણુધર ભલા,

^૧°મુનિવર અડસઠ સહસ—કૃપા૦

^{ાવ ૧} અજજા એક લખ ઉપર આઠસેં;

પામી સદ્દગતિવાસ—કૃપા૦વિમળ૦ ાા૪ાા

^{લર}ષ**ુમુખયક્ષ** અને ^{૧૩}વિજયાસુરી,

પૂજે જિનના પાય—કૃપા૦

ઃઅહનિશ ધ્યાન ધરે પ્રભુ તાહરૂં,

પ્રમાેકસાગર ગુણ ગાય—કૃપા૦વિમળ૦ ાાપા

(૮૫૮) (૩૨–૧૪) શ્રીઅન તનાથજિન સ્તવન

(વાહલે ધર મુજ વિન તિ ગાડીચારાય-એ દેશી)

્નગરી ^૧**અચાે ધ્યા**રાજીયાે–જિણુ દરાય,

संत रे**शनंत**-लगवंतरे-िक०।

^ક સિંહસેન ^૪ સુયશામાતના–જિ૦,

નંદન શુભ ગુણવંતરે–જિગ્નગ ા૧ા

્૧ સ્પષ્ટ સુવર્ણ જેવી કાયા

ત્રીસ લાખ વરસનું ^પઆઉખું-જિં, તાપિત સોવન ^કવાનરે-જિં ા ^હસી ચાણા સેવા કરે,-જિં,

પંચાસ ધનુષનું ^૮માનરે–જિગ્નગ ાારાા ^૯પાતાલજક્ષને ^૨°અંકુશા, જિંગ,

જિનશાસન જયકાર રે–જિં રુપંચાશત્ ^{૧૧}ગણનાયકા–જિં

આગમજલ આધાર રે–જિંગના ાગા

સહસ ખાસક સંજતા–જિં

ધરમધુર'<mark>ધર^{ાજ ર}સાધરે–જિ</mark>૦ ા સહસ ળાસઠ ^{જ ઉ}સાધવી–જિ૦,

સહસ ગાસઃ સાવ*મ પ્યાર*ુ, તપ જપ કરે નિરાબાધરે–જિ**૦ન૦ ાા**ઝાં:

શક્તિ અનંતી નાથની-જિં,

યામ્યા ઠામ અનંતરે-જિં ા

પ્રસાદસામર ઈમ વિનવે-જ૦,

આપા કામ અનંત રે-જિલ્ના ાપા

(૭૫૯) (૩૨–૧૫) શ્રીધર્મનાથજિન સ્તવન (હે સખી ! અમીય રસાલકે ચંદાવાખંડરે–એ દેશી) પ્રાહ્મું ^ક ધર્મા જિહેસર ધર્મધુરધરૂ રે—ધર્મ ૦ ધરીયે ધર્મસનેહ અનેહીજ વરૂં રે–અને૦ ા

૧ તપાવેલા સાેના જેવી ક્રાંતિ ૨ પચાસ

^ર**રતનપુરના નાયક લાયક સાેહતાેરે,—લાયક**૦; ³ક ચનકાંતિ સુકાંતિ સદા માેહતાે રે–સદા૦ ાા૧ા

તેજે ૧ભાનુસમાન ^૪ભાનુવસુધાયતિર રે—ભાનુ૦, ^૫સુવ્રતામાતા વિખ્યાત સદા વ્રત ધારતી રે–સદા૦ ા ^૧વજલ છન શુભ લ છન અંગ બિરાજતાં રે–અંગ૦઼ ા ત્રેતાલીશ ^૭ગણધાર ગુણકર છાજતારે–ગુણ૦ ાારા

ત્દરા**લા**ખ વરસનું ^૮જીવિત સુરધણી રે–જીવિત৹, પણુયાલીસા ધનુમાને ^૯કાયા જિનતણી રે–કાયા૦ ા ^૧•કિ:નશ્નામે યક્ષ પૂરે મનકામના રે–પૂરે૦ ^{૧૬}કંદર્પ સુરી પૂજે પદકજ સ્વામીના રે–પદ૦ ાાગા

સાહે સબલા ચાસઠ સહસ ^{૧૨}તપાધના રે,—સહસ, સહસ બાસઠ ચ્યારસે^{. ૧૩}સાધવી ભવિજનારે, સાધવીળ તુજસરીખા નહી સ્વામી અવર કિમ આદર્ર,—અવરળ ા મધુરી સાકર ચાખી કંકર શું કર્ર રે?—કંકરળાાડાા

ગુણવ'ત સાથે ગાેઠડી જે હાય નિષ્ખલીરે—જે• ા ત્રિભાવન નાથ અનાથકેં માેયણિ તે ભલીરે,—માેયણિ ા ત્રિભાવન નાથ અનાથકેં માેયણિ તે ભલીરે,—માેયણિ ા જો સફળી હાવે પ્રીત તાે નીચ ન સેવીયેરે,—નીચ ા પ્રમાદસાગર ત્રિવિધશું ભવિજન સેવીયે રે—ભવિ ાાપાા

૧ સૂર્ય જેવા, ૨ ભાનુ રાજા, ૩ સાધુ.

(૭૬૩) ૩૨–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવન (ઇડર આંખા આંખલી રે એ કેશી)

^૧શાંતિજિનાધિપ સેાલમારે, પુષ્ય તણે, અંકુર ા ધ્યાનાનલ મળ ટાળીને રે, પ્રગટચો આતમનૂર— ચતુર ! જિન પ્રગટચો :અનુભવ પ્**ર**. માહતિમિર દૂરે કરી રે, ઉચ્ચા સમકિતસૂર—ચતુર૦ ાાવા

^રગ**જપુર**નગર સાેહામણાેરે, ^૩**વિશ્વસેનન**રપતિ તાત ા ^૪**અચિરા** જનની દેવનીરે,

[ા] છિવિત વરસ એક લાખનું રે, ^હચ્યાલીશ ધનુષ**નું માન** ા <છત્રીશ ગુણુધર ગુણુનીલા રે,

ધરતા પ્રભુકાે ધ્યા<mark>ન—ચતુર૦ ાા</mark>૩ાા

^હબાસઠ સહસ જસ સાધુ છે રે, તીન રયણ <mark>આધાર ા</mark> [₹]∙એકસઠ સહસ સાધવી રે,

અધિકી ખટ અવધાર—ચતુર૦ **ા**૪**ા**

સેવે ^{૧૧}ગ**રૂડ** થક્ષેશ્વરૂ રે, ^{૧૨}નિરવાણી તસ નાર; શાંતિકરણ જગ શાંતિજી રે,

પ્ર**માદસાગર** જયકાર—ચતુર૦ ાાપા

(૭૬૧) (૩૨–૧૭) શ્રી કું શુનાથ જિન–સ્તવન (મ કરા માયા કાયા કારમી–એ દેશો)

ર'ગ લાગ્યાે પ્રભુ–રૂપશું, તું જ્યાે ^૧કું**.થુ** જિનરાય રે ા દેહની કાંતિ ^રકંચનસમી,

³ગજ**પુર ³સૂરનૃપ** તાય રે—રંગ૦ ાા૧ાા

રાણી ^પ**સિરી** જેહની માતૃકા, ^{પ્}યાંત્રીશ ધ્યાપની દેહરે, સેવતા ^પછાગ લંછન મિસેં,

જેહને પાંત્રીસ^૮ ગણુધરા, મુનિજન^૯ સાઠ હજાર રે । ^इ•સાઠ સહસ પ્રભુ સાહુણી,

ખટશત અતિ મનાહાર રે—રંગ૦ ાાગા

^{૧૧}યક્ષ**ાં ધર્વ^{િ ૧૧} ખલા** જક્ષિણી, દેાય કરે શાસન સેવરે ા વરસ પંચાશુ સહસ ^{૧૪}અાઉખું,

તુંહી તુંહી સહી દેવરે—રંગ૦ ાજા

ज्ञानગુણ–કુસુમ તનુવાસિત, ભાસિત લાેક અલાેક રે । પ્રમાદસાગર પ્રભુ ચિત્તો ધરાે,

જિમ ધરે રહિનકર 3કાેકરે—રંગ૦ ાાપાદ

૧ ધનુ^{હ્}ય, ૨ સૂર્ય, ૩ ચક્રવાક પક્ષી

(७६२) (૩૨–૧૮) શ્રીઅરનાથજિન સ્તવન [વાહણ પાંચસે પુરીયાં—એ દેશી]

ખાશ પૂરા 'અરનાથછ, સાતમા ચક્રધર સ્વામી રે. લવિપંકજ પ્રતિબાધતા, શાધતા આતમરામીરે

માેહન મૂરતિ **જિન તણી. ા૧ાા** ^રગજપુર નગર અતિ સુંદર્, નામ ³સુદરશણુ ભૂપરે, ^રદેવીરાણી જસ માત છે,

૧ગાલિતહેત પમનુરૂપ રે. માહના ારા લંછન ^૧નંદાવરતનું ધનુષ પ્રત્સ ત્રીશનું માન રે. વરસ ચારાશી હજારનું, ^૮જીવિત જાસ પ્રધાન રે—માહના ^૯ગાલુધર તેત્રીશ જાણીયે, ^{૧૦}સાધુ ગાલુ સહસ પંચાસ રે, ^{૧૧}સાહુણી સાઠ સહસ ભલી,

છાડવે માેહ ભવ-પાશ રે—માેહન૦ ાાજા ^{૧ર}યક્ષરાજા સુર યક્ષણી, ^{૧૩}ધારિણી નામે કહેવાય રે, પ્રભુ તણી આજ્ઞા શિર ધરે,

> **પ્રમાહિસાગર** ગુણ ગાયરે—માહન ાપા ક ક

(७६૩) (૩૨–૧૯) શ્રીમલ્લિનાથજિન સ્તવન [આદિ જિતેસર વિનતિ-એ **દેશી**]

'મહ્લિજિનેસર વ'દીયે, ^રનીલકમ**લદલ અ**ંગ–લાલરે, **તીર્ય**ંકર પદ ભાેેેેેેેંગ્રે, કુમરીરૂપે ચંગ–લાલરે. મલ્લિં૦ ૧

[ા] શુદ્ધ સાના જેવું.

³મિશિલાનગરીના રાજીઓ, ⁸કું **લ**પિતા યશવંત–લાલરે, ^પદેવીનામે પ્રભાવતી, કુખે રયણ ગુણવંત લાલરે. મલ્લિંગ ર સહસ પંચાવન વર્ષનું, ^૧જીવિત જગમાં સાર–લાલરે, પણવીશ ધનુષની ^છદેહડી, ^૮કલશ લ'છન શિવકાર–લાલરે. ૩ સહસ ચ્યાલીશ ^૯મુનિ જેહને,

ગણ્ધર^૧° અઠાવીશ સાર–લાલરે, સહસ પંચાવન ^{૧૧}સાધવી,

નામે' પ્રભુપદ શીશ–લાલરે. મલ્લિ૦ ૪ ^{૧૨}**યક્ષકુબેર ^{૧૩}ધરણપ્રિયા**, જિનશાસન ૨ખવાળ–લાલરે, **પ્રમાદસાગર** જ'પે ઈશું, આપા વાણી ૨સાળ–લાલરે.

રકજ્જલ વાંને દેહી દીપે,

નિરૂપમ રૂપે ત્રિભાવન જપે—માેં ૦જી૦ ારા ³કચ્છપ લ'છન પદકજ ભાસે,

વીશ ધનુષ ^૪તનુ ધર્મ પ્રકાશે—માે ૦૭૦ ાા ગા ૫૭વિત વરસ ત્રીશહ**જાર**,

^દગણુધર સાેહે જાસ અઢાર—માે૦૭૦ ાા૪ાા વીશ સહસ ^હમુનિવર પ્રભુપાસ,

ેસાહુણી કહી સહસ પંચાસ—માે૦૭૦ ાપા

હરાજગૃહી નગરીના રાજા,

^૧°સુમિત્ર નરપતિ કુળ દિવાજા—માે ૦૭૦ ા દા ^{૧૧}૫**દ્યાવતી** દેવી તનુજાત,

^{૧ર}હ**રિવ'શમાં** જનમ વિષ્યાત—માેં ૦૭૦ ાાળા ^{૧૩}વરૂણ સુર^{૧૪}નરદત્તા દેવી,

આણુ અધિકે શાસન સેવી—માેં ૦૭૦ ાદા પ્રમાદસાગર પ્રભુ ચરણે લાગે,

વીશવશાનું સમકિત માગે—માેં∘જી∘ાાલા

s 5 5

(૭૬૫) (૩૨–૨૧) શ્રીનમિનાથજિન સ્તવન િસેવા સેવા હા લાલ પુરસાદાણી તુમને-એ દેશી]

વંદા વંદા ને લાલ! જિનલુવન જયકારી

પૂજો પૂજો એ લાલ જિન શાસન સુખકારી; એકવીશમા ^૧**નમિનાથ** જિણંદા,

ૈ**મિથિલા**પુર અધિકારી—વંદાેળા૧ાા ³**લ**ંછન નીલકમળ અતિસુંદર,

પનર ધનુષ ^૪તનુ ધારી—વ[.]દાેંગ જસ દશ સહસ વરસનુ^{. પ}આયુ,

કાયા ^કકંચન સારી—વંદાે≎ ાારાા **°વિજય** નૃપતિને ^૮વપ્રારાણી,

ન ંદન આનંદકારી, વંદાે ા **∉ભૃકુટી** સુર ^૧°**ગંધારી દે**વી,

શાસનને હિતકારી—વંદાે ાાગા

સત્તર ^{૧૧}ગણધર વર ગુણુખાણી, વીશ સહસ ^{૧૨}વ્રતધારી—–વંદાે ા ^{૧૩}અજજા એકતાલીસ હજાર,

કુમતિ કુગતિ ભય વારી—વંદાે ાા લાકા હિયઉ હરખી નયણું નિરખી,

માહન મૂરતિ તાહરી—વંદાે ા **પ્રમાદસાગર** જંપે પ્રભુજીના,

દરશણુકી અલિહારી—વંદાેં ાપા

5

55

(७६६) (૩૨–૨૨) શ્રીનેમિનાથ–જિન સ્તવન

[મ કર જીવ પરતાંતિ દિનરાતિ તું-એ દેશી] નેમિજિન સાંભળા વિનતિ મુજ તણી, આશ નિજદાસની સકળ કીજે.

<mark>ષ્પ્રદ્યાચારી શિર સેહરા તું</mark> પ્રભાે ?

તાત મુજ વાત ચિત્તે ધરીજે—નેમિંગા**૧**૫ નગર ^રશો**રીપુર** નામ રળીઆમણું,

^૩સમુદ્રવિજયાભિધ ૧ ભૂપ દીપે,

¥શ્રી **શિવાદેવી** નંદન કરૂં વંદના,

^પઅંજનવાન રતિનાથ^ર જીપે—નેમિંગા**રાા** શંખ ઉજ્વલ ગુણા શંખ ^દલાંઇન થકી,

સાર ઇગ્યાર ^ઉગણુધર સાેહાવે,

૧ નામના ૨ કામદેવ

<ત્ર્યાઉ એક સહસ વરસમાને કહ્યું, અ'ગ ^હદરાધનુષમાને કહાવે—નેમિ૦ ાા૩ાા

યક્ષ ^૧° ગામેધ ને ^{૧૧} અં બિકા યક્ષિણી,

જૈનશાસન સદા સૌખ્યકારી,

અહાર હેજાર અણુગાર શ્રુતસાગરા,

સહસ ચ્યાલીશ^{ે૧૩}અજ્જાવિચારી—નેમિ૦ ાાઝા નાર્ટિક અહે વસ્ત જગદાસ્ત્રી

કાંચનાદિક અહુ વસ્તુ જગકારમી,

સાર સ'સારમાં તુ'હી દીઠો, **પ્રમાેદસાગર** પ્રભુ હરખથી નિરખતાં,

પાતિક પૂર૧ સવી દ્વર નીઠો—નેમિંગાપાા

55 S5 S5

(૭૬૭) ૩૨–૨૨) શ્રી પાર્શ્વનાથજિન સ્તવન થારા માહલાં ઉપર મેહ ઝરૂખે વીજળી-એ દેશી

પુરિશાદાણી ધ્યાસ જિનેશ્વર પૂજાયે—હો લાલ—જિને જેવીશમાં જિનરાય–દેખી મન ર'જિયે—હો લાલ—દેખી અરણ સ્વામીના—હો લાલ, પ્રણુ જ સરારૂહ યમલ પ્રણુમીયે સ્વામીના—હો લાલ, પ્રણુ જ કમઠાસુર હેઠ ચૂરત–પૂરી મનકામના હો લાલ—પૂરી જાા ધા વ્યાપ્ત સ્વામા માતા કુખે–સરાવર હે સલા–હો લાલ—કુમુ જ વામા માતા કુખે–સરાવર હે સલા–હો લાલ–સરા જ વામા માતા કુખે–સરાવર હે સલા–હો લાલ–સરા જ વામા માતા કુખે–સરાવર હે સલો–હો લાલ–સરા જ વામા કરા માંને કાયા–અના પ્રમુ છાજતી–હો લાલ—અના જ વામા જ વામા અના જ વામા છો લાલ–સરા જ વામા અના જ વામા કરા માંને કાયા–અના પ્રમુ છાજતી–હો લાલ–અના જ વામા અના અના જ વામા અના

૧ સમૂહ ૨ ૫૬ કમળનું યુગલ

નગરી ^ક**વારાણસી જે**હની

ધનદપુરી જિસી હાે લાલ—ધના ા

^હસરય લ'છન શિવકારણ–ચરણે

સેવે હસી-હા લાલ—ચરણે ા

દશ ^૮ગણધર મનાેહાર–મનાેલવ

ટાળતા-હા લાલ-મના ા

^હસાળસહસ મુનિ આણ–

જિણંદની પાળતા-હા લાલ-જિંગા ગા ^૧°ધરણે'દ્ર ને ^{૧૧}૫૬માવતી–

કરે જિન ચાકરી-હા લાલ-કરેગા ^{૧૨}સાધવી અડત્રીશ સહસ–અતીવ

કુપા કરી-હા લાલ-અતી ા એકશત વરસનું ^{૧૩}જીવિત-જેહનું

જાણીયે-હા લાલ-જેઠ**ા**

જગજીવન જિનરાજ–સેવા ચિત

આણીયે-હાે લાલ—સેવા૦ ાાજાા સંસારસાગર તીરથી-ભવિજન તારીયે-હા લાલ, —ભવિ૦ અધર્મ અકીર્તિ અનીતિ–અંગ

નિવારીયે–હા લાલ—અંગ૦ા ઉત્તમ સરસી પ્રીત–કરે તે સુખ લહે–હાે લાલ—કરે૦ા પ્રમાદસાગર પ્રલુ નિસદિન-આજ્ઞા

શિર વહેં –હા લાલ – આગા ાપા

卐

45

55

(૭૬૮) (૩૨–૨૪) શ્રીમહાવીર–જિન સ્તવન ૄ કુજરા છે છરે-એ દેશી]

મુજરા લ્યાેજ ^૧સિદ્ધારથ દારક! મુજરા લ્યાેજ, સેવક સુખ કારક—મુજરાે૦ ત્રિભાવન જનતારક—મુજરાે૦ જિનશાસન ધારક—મુજરાે૦ વ'દા ભવિકા! ^ગવીર જિનેશર, ચાવીશમાં જિનત્રાતા, ³કેસરી લ'છન કેસરી સરખાે.

^૪તિશ**લા**રાણી માતા—મુજરાં ગાયા ^પજીવિત વરસ અહાતર અનાપમ, ધ્સાવન કાંતિ ઉદ્ઘાર, ^હ**ક્ષત્રિયકું ડ**નગર અતિ શાભે,

[ં]એકાદશ ગણધાર—મુજરાે૰ ાારાા ^હમાતંગસુર ^૧°સિદ્ધાઇ દેવી, પૂજે જિનવર પાયા, ^{૧૧}સાતહાથ તુજ દેહ પ્રમાણુજ,

^{૧૨}ચઉદ સહસ મુનિરાયા—મુજરાે ાાગા ^{૧૩}સાધવી સહસ છત્રીશ ખીરાજે, ચરમજિનેશ્વર દેવા, તેર પદે મેં જિનવર ગાયા,

સુરપતિ કરતા સેવા—મુજરાેં ાાષ્ટાા ભાષાયા ગણ્યા જે જન સુણ્યાે, તસ ઘર રિદ્ધિવિશાળ, **પ્રમાેદસાગર** જેપે પ્રભુજને,

હાંજો મંગળમાળા—મુજરા૦ ાાપા

XXX

श्री वर्धमानस्वामिने नमः श्री ભाषुयंद्रछ ५ृत स्तवन-चै।वीशी

<u></u>

(७६૯) (૩૩–૧) શ્રીરૂષભદેવ–જિન સ્તવન

પઢમ જિણેસર! પ્રણુત સુરેસર! કેશર–સમ વળી દેહ, એહ સમ સુખકર અવર કાેઈ નહીં, મહિયલ ગુણુમણિગેહ– હાે! સ્વામી! તુંહિ સદા સુખકાર!

તું જગજીવ આધાર–હાે–સ્વામી૦ ાા૧ાા પાર સંસાર–સાગરતણાે તે લહે, જે વહે શિર પ્રભુ આણુ, પાણુપાટક¹ અન્ય દેવાે તજી,

ભજી લ્યાે ! ત્રિભુવનભાણ–હાે સ્વામી–તું હિંળારા જ્ઞાન પૂરણ તુજ રવિ સમ ઝલહલે, ખલહલે વચનપયાેધિ, બાેધ લહિવા પીયે જે ભવિ શ્રુત–સુધા,

તે બુધા કરે નિજ શાેધિ–હાે સ્વામી–તું હિંળાગા ચાેધ જિમ માેહ રિપુ દૂર કરી તું જ્યાે, થયાે શિવસુંદરી–કંત, અંત નહી જેને તેહવા સુખ લહ્યો,

મેં ગ્રહ્યો, તું ભગવંત—હા સ્વામી—તુંહિં ાાષ્ટાા

૧ ચંડાળાના મહાેેેેેેેેેે

શાંત–સુધારસ–૧અસરીસ સાગર જગત દિવાકર દેવ શૈવક **ભાણુ** કહે મુનિ <mark>વાઘને</mark>। ભવ ભવ તાહરી સેવ–હેા સ્વામી—તુંહિં૦ ાાપા

% % **%**

(७७०) (૩૩–૨) શ્રી અજિતનાથજિન સ્તવન [લાહલ દે માત મહહાર—એ દેશી]

શ્રી અજિત અમિત ગુણધાર, સાભાગી સિરદાર, આજ હૈા! ખારહ પરખદ આગળ ધર્મ કહે મુદાજી ાાવા ધર્મ-તે જે સ્યાદવાદ, અનેકાંત અવિવાદ, આજ હૈ।! મિથ્યાવાદ કુતર્ક-વિતર્ક નહી કદાજી ॥ સા જિનના એ વિધિવાદ જિહા નહીં હિંસા વિષાદ, આજ હૈા! ઉત્સર્ગે અપવાદે લિન્નપણે કહેજી ાા ગા निश्चय ने विवडार, सामान्य विशेष प्रधार, આજ હા! સાર વિચાર જિનાગમ તત્વ તે સંચહેજ ાાઠાા એક આરંભે ધર્મમાને મિથ્યા લર્મ આજ હૈા! કર્મ બહુળસંસારી તે જિન ભાખીચાજ ાપા ધર્મ, મિશ્ર–આરંભ, એક કહે નિરારંભ, આજ હા ! તે પણ દંભમતિ હઠ વાદીના સાખીયાજ ાદા ધર્મ અધર્મ મિશ્રપક્ષ, જે જાણે તે દક્ષ, આજ હા ! કમેં કક્ષને દહવા તેહ વિભાવશું છાાળા

ર અપૂર્વ

પહેલે સાધુ મહે ત, બીજે મિશ્યા ભાંત, આજ હા ! ત્રીજે શાંત ગૃહસ્થ કુટું અને પરવશું જી લાદાર એહવા સુધા માગ, સદ્દ તે મહાભાગ, આજ હા ! આગળ શિવસુખ સુંદર લીલા ભાગવેજી લાદા વાદા મુનિના ભાણ, કહે સુણા ચતુર સુજાણ, આજ હા ! તે સુખિયા જગ જે મારગ જોગવેજી લાં જા

(७७१) (૩૩–૩) શ્રીસંભવનાથ–જિન સ્તવન

[ફુલના ચાેસર પ્રભુજને શિર ચડે—દેશી] શ્રીસ ભવજિનદેવની સેવના, દેવ–દનુજ માનવના ઇંદરે

निक निक वृंहे संयुत नितु करे,

ધરે અહું આદર લક્તિ અમ**ંદ**રે સેવાે લવિકા! **સંભવ** જિનવરૂં **ા૧ા** અણુ હુંતે એક કાેડી અમરવરા,

રાત દિવસ સેવક રહે પાસે **રે** । **ભાષે** તત્વ જિનેશ્વર તે સુણી,

શુભ વાસન આતમ અધિવાસે રે—સેવાે૰ ારા તજી વિરાધ મૃગાદિક પશુપતિ,

જગપતિ જેતાં બહુ દિશિ ધાવેરે ા માનવ તાે પ્રભુ આગમ–કથકને,

કંચન કાેડી દેઈ વધાવે રે—સેવાંળાાગાા ઇાંગુપેરે ત્રણ ભુવનના ભવ્ય જે,

સર્વ અહં પૂર્વક મન ભાવે રા

સેવા અવસર ખહુ માને ઘણું,

એહવા પૂજાતિશય સાહાવે રે—સેવાર ાાષ્ટાા હરિહર પ્રદ્યાદિક દૂરે તેએ,

ભજો એક અવિનાશી અવિકાર **રે**। **વાઘ**છ મુનિને **ભાણ** કહે મુદા,

પ્રભુ-સેવાથી શિવસુખ સારરે—સેવાર ાાપા

55 55

(७७२) (૩૩–૪) શ્રીઅભિનંદન–જિન સ્તવન [ક્તેમલ પાણીડાં ગઇતી તળાવ, કાંટા ભાગ્યા પગની લાંકમાં-એ દેશી]

પ્રભુજ! અભિનંદન જગનાથ, શિવપુર સાથ ભલા મળ્યાં,

પ્રભુજી! તસ્કરપતિ રાગાદિ, તેહના ભય દ્વરે ટળ્યાે. ૫૧૫

પ્રભુજ! તુજ સરિખાે સત્થવાહ, ખાંદ્ય ચહીને ઉદ્ધરે,

પ્રભુજ! દુઃખદાયક જગ જેહ, તે વૈરી તિહાં શું કરે ? ારા

પ્રભુજ! ભવ ભમતાં ખહુ કાળ, ચક્ર અને તા વહિ ગયા, પ્રભુજ! ઇહાં મિલ્યા જિનરાજ.

કાજ સવે મુજ સિદ્ધ થયા. ાાગા પ્રભુજ! શ્વેા હવે સિદ્ધિ વિલંખ? પ્રાપ્તિના અવસર ભાવિચા, પ્રભુજ! મહિર કરા મહારાજ! તુમ ચરણે હું આવિચાાષ્ઠાા પ્રભુજ! તારણતરણ જહાજ, આજ ભલે પ્રભુ ભેટિયા, પ્રભુજ! વાઘજ મુનિના ભાણુ,

કહે ભવદુઃખ સવિ મેટિયા. ાાપાા

筝

55

🚋 (७७૩) (૩૩–૫) શ્રીસુમતિનાથ–જિન સ્તવન (ક્પકા દેવર અર્જ કરે છે-એ દેશી) શ્રી સમતિ જિણેસર અતિ અલવેસર,

મનમાહન વડભાગીજ-જયજિન સાભાગીજ: તજ સરતિ સુંદર સુગુષ્-પુરંદર, ત્રિભુવન તુમ ગુણ રાગીજ; મુજ સુદશા જાગીજી. ાાવા જय पंचम किनवर नि३पम सुणक्र,

મૂરતિ માહન ગારીજી-સર્વ ભવિજન પ્યારીજી. તુમ રૂપ અનાેપમ નવિ કાેઈને સમ,

મદનાદિક ગયા હારીજી–જેહ રૂપમદધારીજી. ાારા સુરપતિના થાક મળી ત્રિહું લાક,

સવે પ્રભુ રૂપ બનાવેજ-નિજશક્તિ સભાવેજ; જે જગમેં યુગ્ગલ રૂપ ધ્સમગ્ગલ, તે સવિ ^રપરિઘળ લાવેજ–આદર અતિ ભાવેજી. ાાગા અંગુષ્ટ પ્રમાણ અનેક વિન્નાણ, રચી મૂળ સમાવડી જોડેજી-પણ નવિ હોય હાેંડે જ ગિરિ–સરિસવ અંતર રૂપ પટંતર,

દેખી નિજ મદ છેાડેજી—થુણે જિન મન કાેડેજી ાાઠાા એહવું પ્રભુ રૂપ શમામૃત—કૂપ,

સદા ભવિને સુખકારીજી, નહીં કદાપિ વિકારીજી ! વાઘછ મુનિ ચંદ્ર, શિષ્ય કહે ભાણુચંદ્ર,

જિનેન્દ્ર સદા જયકારીજી, એહ રૂચિ મન ધારીજી. ॥પા।

૧ શ્રેષ્ડ ૨ ભેગા કરવા

(७७४) (૩૩–६) શ્રીપદ્મપ્રસ–જિન સ્તવન (**ઢશી–હ**મીરીયાની)

શ્રીપદ્મ ^૧સદ્મ કમળાતણા; પાય પદ્મ રહ્યો જાસ—સનેહી તિણ પદમાં તિહું લાેકની;

વસી **પદ્મમભ** પાસ–સનેહી–શ્રી૦ **ા૧ા** ^રકમલા તે બેહું ભાતની, દ્રવ્ય ભાવ પ્રકાર,—સનેહી ા દ્રવ્યરમા અરિહે'તની,

સુરનિર્મિત પ્રાકાર-સનેહી—શ્રી ારા પ્રાતિહારાજ આઠ જે; જન સુખકારી વિહાર-સનેહી ! ઢાટક કજ પદથાપના સુરનાયક છડીદાર-સનેહી-શ્રી • ૩ ભાવસિરી નિજ ઘરતણી, જ્ઞાનાનંદ અખંડ-સનેહી, હૈાકાલાક-પ્રકાશક, દર્શન સહિત પ્રચંડ-સનેહી-શ્રી • ાાષ્ટાા સંતત નિજગુણ ભોગ જે, અગ્યાખાધ સ્વભાવ-સનેહી, ચપળા કમળા થિર રહી, એ તુમ અતુલ પ્રભાવ —સનેહી-શ્રી • ાાપાા

મહિમાનિધિ પ્રભુ મુજ મળ્યા, પ્રસર્થો પુષ્ય પ્રકાશ–સનેહી, **વાઘ**છ મુનિના **ભાણું**ને, ઘો શિવકમળા વિલાસ –સનેહી–શ્રી૦ ॥ ફાા

5

Si

卐

ધર ર લક્ષ્મી ૩ સુવણે કમલ

(૭૭૫) (૩૩–७) શ્રીસુપાર્શ્વ નાથજિન સ્તવન (ઢશી-વી કુઆની)

શ્રી **સુપાસ** સુવાસના, પસાર જગ પરિમરપૂર રે લાલા તિણુ તિહું લાેક વાસિત કર્યા,

કીધા સવિ જન[્]સ–સનૂર રે લાલ ાા૧ા મિથ્યા અવિરતિ પ્રમુખની, અનાદિ કુવાસના જેહરે લાલ ા પ્રભુ વાસન ફરસન થકી,

અતિ દૂર કરી સવિ તેહ–રે લાલ શ્રી ાાગા એક વાર પ્રભુ વાસના, વાસિત થયા જે ભવિજીવ–રે લાલ ા તે નિયમા શુકલપક્ષીએા,

અર્ધ પુદ્દગલે સિન્દ્રિ સમીવ–રે લાલ શ્રી૦ ાાગા એહ વાસના ^રઅઘ–નિનાસના,

જિન ભાસિત ભાસના તત્વ—રે લાલ ા અંતરજ્ઞાન પ્રકાશના,

ભવપાસના છેાડે મમત્વ—રે લાલ શ્રી૦ ાાજા પ્રભુ વાસના મુજ આપ**ે**તો.

સુણા વિનતિ એ જગભાણ–રે લાલ ા જિન–ચરણે થિર થાપેજો,

કહે **વાઘછ** મુનિના **ભાણ**–રે લાલ શ્રી૦ ાાપાા

卐

卐

卐

૧ તેજસ્વી ૨ પાપના નાશકરનારી

(७७६) (३३-८) श्रीयंद्रप्रल-किन स्तवन (દેશી-આછેલાલની)

ચંદ્રપ્રભ જિનચંદ્ર, આઠમા પ્રશાન દ;

આછે લાલ! દીઠો અતિશય શાભતાજી. ાગા માં દરમહીધર ધીર, પ્રાપ્ત ભવોદધિ તીર,

આછે લાલ! ભવ પડતાંને થાંભતાછ. મારા રાગાદિક જે અપાય, જેહથી ભવવૃદ્ધિ થાય,

આછે લાલ! દ્વર કર્યા તે દેાષને છ. ાાગા વાર્થી માહ જ જાળ, સંતત કર્મ જ ખાલ;

આછે લાલ! પામ્યા સર્વ ગુણ પાસનેજી. પ્રજ્ઞા કરતા જગ ઉપકાર, ધર્મદેશના જળધાર,

આછે લાલ ! સાર વચને ભવિ ખૂઝવેજી. ાાપાા સંયમ સત્તર પ્રકાર, ભાવ આમય પ્રતિકાર,

આછે લાલ! અતિચાર વર્ણ રુઝવેજી ॥ 💵 કેવળજ્ઞાન પ્રકાશ, ભવિજન કમળ વિકાશ,

આછે લાલ! કરતા દિનમણિની પરેજી મળા

મહિયલ કરે વિહાર, સકળ લાક સુખકાર,

આછે લાલ! જિહાં આદર તિહાં સંચરેજ માટા એહવા તીરથનાહ, લેટચો અધિક ઉચ્છાહ,

આછે લાલ! હર્ષ અથાગ હૈયે થયાજ હાલા વાઘછ મુનિના ભાણ, કહે પ્રભુ અનંત વિનાણ, આછે લાલ! સમતાસાગર તું જયોજી. ાા૧ ગા

(૭૭૭) (૩૩–૯) શ્રીસુવિધિનાથજિન સ્તવન (કપુર હાવે અતિ ઉજળા રે એક્શી)

સુવિધિનાથ જગનાથ છરે, અનુપમ સુવિધિનિધાન ા અવિધિ દેશ સવિ વારતારે, કરતા સકળ વિધાન રેા સ્વામી! અલિહારી તુમ ધર્મ ાા જે આપે શિવશર્મ રે સ્વામી,

ફર હરે લવ ભર્મરે–સ્વામી–અલિ૦ ાા૧ા વિધિ ભાખ્યા અરહિંતજરે, સંકળ જીવ સુખકાર ા હિંસા અવિધિ જિહાં નહીરે,

જીવદયાનિધિ સારરે–સ્વામી–અલિંગારાા જે વિધિ કહેા જગતાતજીરે, તે વિધિ મેં નવિ થાય ા વિધિ વિના શિવપદ નહીરે,

હવે રચા સિદ્ધિ ઉપાય રે–સ્વામી–અલિંગા ગા વિધિ–અવિધિ જાણું નહીરે, સેવું પ્રભુના પાય ા ખાંદ્ય શ્રદ્યાની લાજથીરે,

આપે તારશ્યા જિનરાયરે, -સ્વામી-બલિં ાજા તારક બિરૂદ જિલ્'દનારે, જગમે' છે સુપ્રસિદ્ધા તે ઈલ્ ઠામે કિમ રહેરે,

જો મુજ કાજ ન સિધ્ધ રે—સ્વામી—અલિંગાપાા પાતાવટ જાણી કરીરે, આપા અવિચળ રાજા વાઘજી મુનિના **ભાણનાંરે**,

એટલે સિદ્ધાં કાજરે,-સ્વામી-અલિ૦ ાા ધા

(७७८) (૩૩–૧૦) શ્રી શીતલનાથજિન સ્તવન

ભાળીડા હ'સા ! વિષય ન રાચીએ-એ **દેશી** સહેએ શીતળ શીતળ-જિન તણી, શીતળ વાણી રસાળા વદન–ચંદ્રખરાસ અધિક સુણી,

સમજે આળ ગાેપાળ—સહેજેગાાવા મર્મ ન ભાખેરે સંશય નવિ રાખે. દાખે ભવજળ દાેષા રાગાદિક માેષક⁹ દૂરે હરે,

કરે સંયમનારે પાષ–સહેજેગારાા સુર નર તિરિગણુ મન એકાગ્રથી, નિસુણું હવે અપાર ા ગૈર વિરાધ ન ભૂખ ત્યા નહીં,

વળી નહીં નિદ્રા લગાર—સહેજે૦ ાા ગા સહુને સુણુતાંરે હર્ષ વધે ઘણુે, ઉત્તમ અધિક ઉચ્છાહ દુષ્તિ ન પામેરે સ્વાદુપણા થકી,

જિહાં લગી ભાખેરે નાહે—સહેજે ગાઇ ા તાપ મિટે સિવ વિષય કષાયના, શીતળ હુવે ભવિ મન્ન ા અમૃત—પાન દુષ્તિ જિમ સુખ લહે,

વહે જનમ ધન્ન ધન્ન–સહેજેગાપાા ભવદવ તાપ નિવારા નાથજી, ઘો શીતળતારે સારા ાાવજી મુનિના ભાણુ કહે પ્રભુા

જિમ લહું સુખ અપાર–સહેજે ાા દા

y, y,

ચાેર

(७७૯) (૩૩–૧૧) શ્રીશ્રેયાંસનાથ જિન સ્તવન (સાંભળરે તું સજની મારી, રજની કચાં રમી આવીછ) શ્રી શ્રેયાંસ ^૧નિઃશ્રેયસ યાયી, શ્રેયાેવૃધ્ધિ–વિધાઈ રે । જિણે નિજ આતમ–સિદ્ધિ નિપાઇ,

સહજ રિદ્ધિ સવિ પાઈ, પ્રભુજ! સુખદાઈ ાાવા મિશ્યા રજની વિનાશનકારી, રદિનકરને ^૩અનુહારે ા કમ'ગજે'દ્રઘટા વિનિવારી, મૃગપતિ–વિક્રમધારી–પ્રભુગારાા અજ્ઞાન–ક્રોધ પ્રમુખ જે દોષા, દ્વરે કર્યા રાગ રાષારે ા ભાષા દોઈ વદે ચિહું કાેશા,

સત્ય અસત્ય–માષા–પ્રભુ૦ ાા ગા જેહની શીતળ મુદ્રા, દીસે દેખત હિયડું હીસે રે ા અતિ સુપ્રસન્ન રહે નિશિ દીસે,

^૪અવિતત્ત વિસવાવીશે–પ્રભુ૦ ાા૪ાા દાષરહિત ગુણસહિત જે દેવા, નિતુ કીજે તસ સેવા **રે ા વાદછ** મુનિના **ભાણને** હેવા,

ચરણ રહુ નિતમેવા–પ્રભુ૦ ાપાા

(૭૮૦) (૩૩–૧૨) શ્રીવાસુપૂજ્યજિન સ્તવન (દેશી નહાદલની)

卐

વસુપૂજચ નૃપકુળ મંડ**ણે**ા,

S.

वासुपूर्व किनराय-किनवर ।

૧. માલમાં જનારા ૨. સૂર્યને ૩. અનુસરે ૪. ગરમ ન થાય

વસ્તુતત્વ પ્રકાશતા, વાસવ પૂજિત પાય.–જિનવર અલિહારી તુમ નામને, જેહથી કાેડી કલ્યાણ,–જિનવર ા નામથી દુખ દાેહગ ટળે,

મળે સુખ નિરવાષ્યુ—જિન૦ અલિ૦ ાારા નામનું સમરષ્યુ જે કરે, પ્રતિદિન ઉગતે ભાષ્યુ–જિન૦ ા તે કમળા વિમળા લહે,

પણ કરે કાેઇ સુજાણ-જિન્ અલિ ાાગા ચંદન ^૧૫ન્નગબ'ધન, ^૨શિખિ-રવે વિખરી જાય-જિન્ ા કર્મ બ'ધન તેમ જવથી,

છૂટે તુમ નામ–પસાય–જિન૦ અલિ૦ ાા૪ાા સધન ઘનાઘનની ઘટા, વિઘટે પવન પ્રચ'ડ–જિન૦ ા ₹મયગલના મદ કિમ રહે,

િજહાં વસે ⁸મૃગપતિ ચંડ**–જિન**૦ **ખલિં૦** ાપા**ા** ^પસહસ–કિરણ જિહાં ઉગીયાે,

તિહાં કિમ રહે અંધકાર–જિન૦ ા તિમ પ્રભુનામ જિહાં વસે,

તિહાં નહીં કર્મ વિકાર-જિન બલિ ાા ધા સાણુ કહે મુનિ વાઘના, નિતુ સમરૂં તુમ નામ-જિન ા જિમ શિવકમળા સુખ લહુ,

માહેર એહીજ કામ-જિન-૦ અલિંગાણા

45

45

45

૧ સર્પ તું બંધન ર મારના અવાજથી ૩ મદમસ્ત હાયી ૪ સિંહ ૫ સર્ય (૭૮૧) (૩૩–૧૩) શ્રી વિમળનાથ જિન સ્તવન (ગારીકેને નસા ગાકન ગાલા-એ દેશી)

શ્રી વિમળ જિણંદ વિમળપદવાસી, અવિનાશી જિતકાસી હેા સાઈયાં અળ માહે તારા જિનપતિ । પૂરણ લાેકાલાેક પ્રકાશી;

નિત્યાન દ વિલાસી હાે સાંઈયાં અળગાયાા જગતાર્થા જબ મુજકું તારાે,

તબ સબ સાચ કહાઇ હાે–સાંઈ ા જયલગ મેં ન તર્ચા તબ ઝૂઠી,

તારક—ખ્યાતિ અહાઈ હાે—સાંઈ૦ અળ૦ ાા રાદ કબહુક આપ તારાગે માંકું, મે' ન તરૂં ગાેસાંઇ–હાે સાંઈ૦ મેરે કૈલ સબહે ઝૂંઠે,

કથો તારાગે ગુસાઇ? હાે–સાંઈ૦ અબ૦ ાા ગા કૌન ભાંત અબ બિરૂદ રહે હે.

આઈ મિલે હાે માસું –હાે –સાંઈ૦ ા

મૈં પાપી ન તરૂં તબ તારક,

કૌન કહેંગે તાેસું હાે–સાંઇ૦ અળ૦ ાાઝા તારક જાનકે આઈ હુકચો હું.

આશ ધરી મેં તુમારી–હેા–સાંઈ૦ ા જ્યાં ત્યાં અપના બિરૂદ નિવાહા, યહ બિનતિ હૈ હમારી–હાે સાંઈ૦ અબ૦ ાાપાા મેરે ગુન ઔગુન ન બિચારા;

જગનાયક યશ લેહુ હેા–સાંઇ૦ ા વાઘજી મુનિકા ભાણ કહે પ્રભુ !

મુજકું શિવપદ દેહું –હાે સાંઇ૦ અબ૦ ાા દાા

ક ક (૭૮૨) (૩૩–૧૪) શ્રીઅનંતનાથજિન સ્તવન (જિણંદા તારી વાણીયે મન માહ્યું એ દેશી)

અન**ંત અનંત** ભગવંત, અનુપમ કેવળ કમળા કંત । મુરત સાંત પસાંત જસ છાજેરે,

જશ છાજેરે શક્તિ અનંત પ્રભુજી તારા રૂપની અલિહારી રે, જિણુંદા હાંરે અલિહારીરે હાંરે અલિહારીરે ! હું તાે વારીરે પ્રભુજી ! તારા રૂપની અલિહારી ાા૧ા રૂપે માેદ્યા ત્રિભુવન લાેક, હરખ્યા નર નારીના થાેક ા ^૧દિનકર ઉદ્યે જિમ રકાેક.

રંગે ગાવેરે રંગે ગાવેરે જિનગુણ શ્લાકરે પ્રભુજ!તારાગારા પ્રાકૃત–નરથી અધિકે રૂપ, નિજિત ^૩મંડળ ^૪મંડળ ભૂપા તેહ્યી બળદેવા અનૂપ, કીર્તિપુરુષારે

કીત્તિ પુરૂષારે અતુળસ્વરૂપરે પ્રસુજ! તારા ાાગા એહથી ભરતાધિપ રાજાન, તેહથી વ્ય'તર રૂપનિધાન! ભવન–જ્યાતિષ ચઢતે વાન, અનુક્રમે ખારેરે

અનુક્રમે બારેરે વસે જે વિમાનરે-પ્રભુજી-તારા૦ ાા૪ા શ્રૈવેયક જે કલ્પાતીત, પાંચે અનુત્તરવાસી પ્રતીત;!

૧. સૂર્ય, ૨. ચક્રવાક, ૩. સમૂહ ૪. દેશાધિપતિ રાજાઓ,

અનુક્રમે ચઢતે રૂપ વિદીત, તેહથી અધિકેરે

તેહથી અધિકે રે સાધુ વિનીતરે—પ્રભુ૦ ાપા જે કાેઈ ચઉદહ પૂરવ ધાર, આતમલબ્ધિ તણે અનુસાર, ! વિરચે આહારકતનુ સાર,

તે તા રૂપેરે તે તા રૂપેરે તેજ અપારરે પ્રભુ૦ તારા૦ ાા ! એહથી ગણુધર રૂપ રશાળ, તેહથી રૂપ અનંત વિશાળ! જેહની ઉપમા નહિં ત્રિહુંકાળ, એહવું પ્રભુનું રે

એહવું પ્રભુનું રે રૂપ દયાળરે-પ્રભુ૦ તારા૦ માળા જગમાં મનાહર પુદ્દગળ જેહ, જેહથી નિપજ્યું પ્રભુનું દેહ! જાહું છતમાં તેટલા તેહ, જેણે બીજેરે

જેણે બીજોરે નહી ગુણગેહરે–પ્રભુ૦ તારા૦ ાાટા રૂપ અનંતુ તુમ જિનરાય, તે મેં કિમ વિરણ્વ્યું જાય! પામી **વાઘછ** મુનિ સુપસાય, જિન ચૌદમા રે જિન ચૌદમા **ભાણચંદ્ર** ગાયરે–પ્રભુજી૦ તારા૦ ાાલા

(૭૮૩) (૩૩–૧૫) શ્રીધર્મનાથ જિન સ્તવન (દીકીહા પ્રભુ દીકી મૂરત તજ-એ કેશી)

ક્રિળયા ! હા ! પ્રસુ ! ક્રિળયા મનારથ મુજજ, મળિયા હા ! પ્રસુ ! મળિયા ધર્મ જિનેશ્વર્ ઉરણ હા ! પ્રસુ ! પૃથવી ઊરણુ કીધ,

પૂરણ હા ! પ્રભુ ! આશાપૂરણ સુરતરૂઝ ાશા આપે હા ! પ્રભુ ! આપે સવિ સુખ રિદ્ધિ,

થાપે હા ! પ્રભુ ! થાપે નિજપદ લાેકનેજ;

ન્યાપે હાે! પ્રભુ! ન્યાપે પ્રભુ ગુણ જેહ,

(૭૮૪) (૩૩–૧૬) શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન (**ફશી** મથુરાની)

卐

સાેળમા શાંતિ જિનેશ્વરૂ હાે રાજ, ચક્રી પંચમ એહ હાે ! –મન માેહન સ્વામી ા

વિનવું હું શિરનામી હા ! રાજ ! તું મુજ અંતરજામી હા-મના ા ઉપકારી ત્રિહું લાેકના હા ! રાજ ! જિન જગ રવિ શશિ મેહ રે -મના ાધા

માહરે તુમશું પ્રીતડી હા ! રાજ ! તું તો સદા વીતરાગ હા-મના ! ભિન્ન સ્વભાવ તે કિમ મિલે હા ! રાજ!

ાબન્ન સ્વભાવ તા કમાં મલ હા ! રાજ! ઈમ નહીં પ્રીતિના લાગ હાં-મનગારાા

હું માહે મું ઝચો ઘણું હા ! રાજ ! તું નિરમાહી બદુંત હા

તું નિરમાહી ભદંત હા-મન ।

તું સમતા–સુખ સાગરૂ હાે ! રાજ ! હું જગ મમતાવંત હાે– મન૦ ાાગા

હું જડ–સંગે રંગીએન હાે! રાજ!

तुं थिदानंद-स्वरूप छा-भन० ।

ભાવ— ઉષ્ણા મુજને ઘણી હૈા ! રાજ ! તું શીતળ જગ–ભૂપરે–મન૦ ાા૪ાા

ઈમ બિહું ભિન્નપણાથકી હેા ! રાજ ! કિમે એક તાન મિલાય હેા–મન૦ા

સ્વામી–સેવુક અંતરે હાે! રાજ!

કિમ લહું! સ્વામી! પસાય રે–મન૦ ાાપાા

પણ લક્તિ નિર્મળ કરી હા ! રાજ!

અહિનિશ કરૂં તુમ સેવરે–મન૦ ।

આશ્રિત જાણી સંગ્રહાે! રાજ!

યાર ઉતારા દેવ હા-મન૦ ાાદા

તુમ નાથે હું સ-નાથ છું રાજ ! ધન્ય ગણું અવતાર ! હેા–મન૦ ા

વાઘછ મુનિના **ભાણને** હા ! રાજ ! આપા શિવસુખ સાર હાે–મન૦ તાળા

¥i

¥i

(૭૮૫) (૩૩–૧૭) શ્રીકુંથુનાથ જિન સ્તવન (અજિત સયાને જિન્છ! અજિત સયાને-એ દેશી) તીરથ નાયક લાયક કંશ થળીએ

તીરથ નાયક લાયક કું શુ શુણીજે, કું શુ શુણું જે નિજ વીનતિ ભણીજે—ાા ૧ા

સાહિંબ અરજ સુણીજે

અરજ સુંણીને જે લેખી ગણી જે—સાગ ॥ નિજપદ સેવક જાણી વંછિત કીજે,

વ છિત દેઈ આશા પૂરણ કીજે—સા૦ ાા સુરતરૂ સમ સુખદાયક જાણી,

જાણીને સ્વામી આગળ માંડયાે છે પાણિ સાઠ તુમસમ દાયક બીજાે નહીં ગુણ ખાણી,

ે ત્રિભુવન પ્રભુતા સઘળી તુજમેં સમાણી સા૦ ાારાા રાગી જે દેવા જગમેં તેને ન યાચું

યાચું તેા માચું પ્રલુજ મુખથી રાચું સાબ તું જિન આપે તે તેા નહી કાચું,

ંજાચું જે આપે છે તે શિવસુખ સાચું સાહેબ**ાાગા** યદ્યપિ અહેાળા યાચક છે તુજ સ્વામી,

સ્વામી તું માહેરે એક અંતર જામી સાગા આશ્રિત ઉવેખિયે વિસરામી, ધામીયે શિવસુખ એહવા અવસર પામી. સાહેબગાજાા ખાટન દીસે કાેઈ પ્રભુને ખજાને.

રયાને વિલંબ કરા મુજ દાને સાળા **વાઘછ** મુનિના **ભાણ** પ્રભુ બહુ માને નિજ માનવ ભવ ધન્ય ધન્ય માને. સાહેબળાપાા

¥Fi

45

(૭૮૬) (૩૩–૧૮) શ્રી અરનાથજિન સ્તવન (ઘષરા ઢોલા એ કેશી)

અર જિનવર અઢારમારે,

સાતમાે ચક્રી સુખકર–સ્વામી ા જય જય દેવી ન'દન જય! શિવગામી ભવ સાયરનાં અર^૧ લહેચો રે,

દૂર કર્યો ભવચક-સુખકર સ્વામી. **ા૧ાા** જન્મ સમે હાેય પ્રભુતણેરે,

ત્રિભુવન માંહી ઉદ્યોત. સુખ**ા** ^રભારાકુલ ^ઉધરા વીસમેરે,

नारडी सुभीयां छात.—सुभ० ॥र॥ हिशि प्रसन्न सरवे तहारे, अनुकृष वाय सुवाय—सुभ० सुरक्षेके वधामणा रे, वासव ढ्षं न माय.—सुभ० ॥उ॥ छण्पन्न हिशिष्ठमरी तिढांरे, निक निक रिद्धि समेत—सुभ० स्नान—विभूषाहिष्ठ करेरे, प्रसुशुं अधिके छेत—सुभ० ॥४॥ सुरगणु मणी सुरगिरि कधरे, असिषेके कगनाढ;—सुभ० निक सव धन्य गणे थुंणेरे,

જય જય જગ—સથ્થવાહ—સુખ૰ાાપાા નુપ કારાગૃહ છેાડવેરે, દિએ દાન અપાર, સુખ૰ા ઈમ માનવ સુખીયા સહુરે,

પશુ સુખ પટહ અમાર–સુંખ૦ ાા 💵

૧. કિનારા, ૨. ભારથી થાકેલ ૩. પૃથ્વી.

ૈર્ધમ સહુને સુખાકારીયારે; સુખ કરાે મુજને દયાળ;–સુખ૦ વાઘછ મુનિના **ભાણ**ને ૨ે,

દ્યો શિવસુખ વિશાળ–સુખ૦ ાાળા

卐

SF .

¥;

७८७ (૩૪–૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ જિન સ્તવન (જાઢડીની-દેશી)

સુકૃતવલ્લિ-વિતાન વધારવા, શ્રી મલ્લિજિનવર જલધાર; માહેમહા પલ્લિપતિ હરાવ્યાે. ભવહલ્લીસક^૧ નહિ લગાર. ત્રિભુવન માહોો પ્રભુજીને દરિસણે.

જિમ માેહ્યા ખટ રાજના તે પણ બાેધ્યા જિન વચનામૃતે.

પામ્યા શિવપુર સૌખ્ય નિધાન–ત્રિ૦ ાા૧–રાા ત્રણસેં કુમરી રાજા તણી અમરી સરખું રૂપ ા સાથે વ્રત અને દાન ગ્રહી લહ્યું,

તિણે દિન કેવળજ્ઞાન અનુપ–ત્રિ૦ ાા ગા મનકામિત સુખદાયક કુંભ જે,

જગમે કામકું ભ કહેવાયા અગણિત દેતા સુણી લંછન મિષે;

સેવે કુંભનૃપાંગજ પાય–ત્રિ.૦ હાઇહ **પ્રભાવતી** પુત્રી સાવિત્રી જગત**ની**,

એાગણીસમા તીરથ નાથા

૧ સંસારની વિડંબના

વાઘછ મુનિના શિષ્ય ભાણુચંદ્રને,

પાર ઉતારા ગ્રહી હાથ–ત્રિ.૦ ાાપાા

5

45

(૭૮૮) (૩૩–૨૦) શ્રીમુનિસુવ્રતજિન સ્તવન (સાહિષા શામળીયારે-એ દેશી)

શ્રી મુનિસવત જિન વીસમારે, મહિમાનિધિ મહારાજ પ્રગટ્યા પૂરવ ભવે કર્યારે,

પુષ્ય અમારાં આજ-માહન! મનવસીયારે. ાશા તુજ સરીખા સાહિબ મળ્યા રે, હવે કાઇ નાચે દાય, ા માલતી માહ્યા ^૧ભુ'ગને રે,

આકરકુસુમ ન સુહાય-માહના ારાા રાજહું સ માનસ રમેરે, ન ગમે છીલ્લર નીરા ગજ ^રશર–વન કિમ રતિ લહે રે,

જે રહે રેવાતીર–માહન૦ ાાગા દ્રાખ લહી અમૃત સમીરે. લી'બાળી કુણુ ખાય ા તિમ પ્રભુ મળીયા અન્યનીરે,

વાંચ્છા કિમહિ ન થાય–માહન૦ ાા૪ાા મે' તું સ્વામી સેવીચારે, સેવકજન આધારા વાઘ્છ મુનિના ભાણુનેરે;

આપા શિવસુખ સાર–માહના ાપા

45

45

(૭૮૯) (૩૩–૨૧) શ્રીનમિનાથ જિન સ્તવન કરેમારે શાંતિ જિણેસરદેવ, અરજ સુણા એક માહરીજરે કરે! નમિ જિન અમિત આણંદ,

^રમંદર સમ ³ધીરિમ ગુણે–જરેજી ા **)રે!જેહ વિજય**નુપનંદ, ચંદન સમ શીતળપણે–જીગા૧ા **!ે! વપા**ઉદર–સરહુંસ, વંશ ઈખ્યાગ સુહુંકર્–જીગ **!ે** કંસ^૪–ભાજન જળ અંશ.

જિમ નિલે પી જિનવર્-જીંગારાા દેરે! નીલકમળ પ્રભુ પાય, લાંછન મિસ સેવા કરે-જીંગ દેરે! દ્રવ્યરમાના ગેહ, ભાવરમા આશા ધરે-જીંગાગા દેરે! એકવીશમા અ-કષાય, શિવસખાય લાયક મત્યા-જીંગ દેરે! પૂરહ્યુ થઈ મુજ આશ,

આજ મનાેરથ સહુ ફળ્યા–જી ાાષ્ઠાા છરે! દયાનિધિ જિનદેવ, સેવા કરૂં હું તાહરી–જી૦ ા છરે! કહે વાઘજી મુનિના ભાણ,

સફળ કરેજ્યાે માહરી-જીં ાપાા

卐

55

(૭૯૦) (૩૩–૨૨) શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન (દેશી-બિ'દલીની)

ભાવીસમા નેમી જિણુંદા, મુખ દીડે પરમ આણુંદા હો– જિનવર સુખકંદા ।

[•] ધાસનું જંગલ. ૨ મેરૂ, ૩ પીર્વ. ૪ કાંસાનું વાસણ

ભવિ-કુમુદ ચકારી ચંદા,

સેવે ^૧9 દારક-^૨9 દા હાૈ-જિન૦ ાા<u>વા</u>ા

.પરમાતમ પૂરણ આનંદા,

પુરૂષાત્તમ પરમ મુણિ દા હાે-જિન ા

જય જય જિન જગત જિણુંદા,

ગુણુગાવે ત્રિભુવન વૃંદા હેા-જિન૦ ાારાા

^૩ધીરીમ જિત મેરૂગિરી દા,

ગંભીરમ ^૪શયન-મુકુંદા હેા-જિન**ા**

સદા સુપ્રસન્ન મુખ અરવિંદા,

દંત છળિ ચિત્ત મસિ 'કુંદા હો જિનગાગા

શ્રીસસુદ્રવિજય નૂરી[:]દા,

માતા **રિાવા**દેવીના નંદા હેા-જિન૰ા

વાર તા પ્રભુ ભવ-ભય કંદા,

ફરે કર્યા હુ:ખ કંદા હાે-જિન ાાજા

જેણે જિત્યા માહ-મુગે દા,

શિવસુખ-ભાગી ચિદાન દ હા-જિન ા

વાઘજી મુનિ શિષ્ય ભા**ણ્**ચંદા,

ઈમ વિનવે હર્ષ ^દઅમંદા હા-જિન૦ ાાપા

卐

卐

5

૧ દેવ, ર સમૂ**હ, ૩ પૈ**ય^{*}, ૪ સમુદ્ર, પ શ્વેતપુષ્પ, ૧ ધર્મ્યુા (૭૯૧) (૩૩–૨૩) શ્રીપાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન (છેડાનાંછ ! છેડાનાંછ ! કાશ્યાછ ! વિષયના વયણાં વિરૂવા છેડા નાંજ-એ દેશી) શ્રીપાર્શ્વા જેનેશ્વર પરમ દયાનિધિ,

દુખહુર સુખકર સ્વામી । ૧કુમતનિશા-તિમિરાંતક દિન મણિ, શિવમ'દિર વિસરામી

અ'યરયામી ! તું પરિણતિ નિઃકામી, તેં નિજ પ્રભુતા પામી−અંતર৹ ॥૧ાા

તું સુખદાયક ત્રિભુવનનાયક, નતસુરનાયક વૃંદ ! માહ-મહા તસ્કરપતિ-ઘાયક.

सायक सक्ष जिख्द-अंतर० ॥२॥

અસુરાધમ કમઠાસુર શઠતર; હઠભર દલન ^રઘરટ્ટ ા જયકૃત કર્મસમૂહ વિજય જિમ,

મર્દિ'ત મદન ³મરદ-અંતર૦ ાા ગા

અશ્વરોન નૃપકુળ તિલકાેપમ, લંઇન જાસ ફણિ**ંદ**ા લગ્ધ પસાય કષાય–ખહુળજે,

ક્ષ્ણિધર હુવાે ધર્સા દે-અંતર૦ ાાઝા

વામાસુત અફભુત ગુણગણયુત, ઈંદ્રનીલ સમકાય ા વાઘછ મુનિના ભાણુ કહે પ્રભુ !

કરાે શિવસુખ પસાય-અ'તર૦ ાાપાા

5

卐

૧ મિથ્યાત્વરૂપી=નિશા રાત્રિના તિમિંર=અંધકારને દૂર ક**ર**વા દિનમણિ=સૂર્ય ર ઘંટી

(૭૯૨) (૩૩–૨૪) શ્રીમહાવીરજિન સ્તવન (મનાહર મિત્ત! એ પ્રભુ સેવા–એ દેશી)

શ્રી વીરજિન કેવળ નાણી, લાેકાત્તર ગુણુગણ ખાણી, । જસુ પાંત્રીશ ગુણ યુત વાણી; ગણધર મતિજળધિ સમાણી સુહંકર દેવ! એ જગદીવા,

શાસન નાયક ચિરંજીવા-સુહં૦ ા**૧ા ધન્ય સિદ્ધારથ નૃ**પવંશ, **ત્રિસલા** કુખે રાજહંસ ા જેહમાં નહીં પાપના અ'શ;

જશ ત્રિભુવન કરે પ્રશંસ-સુહં ગારા જસ મૂળ અતિશય ચ્યાર, ઉત્તર ચાત્રીસ પ્રકાર; ા ત્રિભુવન સુખકારી વિહાર, સવિ ભવ્યતણા આધાર-સુહં વ જસ નિર્મળ ભાસુર અંગ, ધ્યામીકર સમ વડ રંગા નિતુ તેજ પ્રતાપ અભંગ, જોતાં વાધે ઉછરંગ-સુહં ગાજા જય ચાવિશમા જગભાણ, શિર છત્ર ધરી પ્રભુ આણુ ા વાઘજી મુનિ સેવક ભાણુ,

લહે દિન દિન કેાડી કલ્યા**ણ-સુહ**ં૦ ાાપાા

શ્રી वर्द्धमान-स्वामिने नमः (શ્રી અખયચંદ સૂરીશ શિષ્ય) શ્રી ખુશાલમુનિજી કૃત સ્તવન–ચાવીસી

(૭૯૩) (૩૪-૧) ૠષભદેવ જિન સ્તવન
(રાયજ હમણે હિંદુવાણી રાજ કે રાજ ગરાશિયારેલા)
પ્રલુજ! આદીસર અલવેસર જિન અવધારિયે રે–લા,
પ્ર૦ સુ–નજર કરીને સેવક માન વધારીયે રે–લા,
પ્ર૦ તારક એહવા બિરૂદ તુમારા છે સહી રે–લા,
પ્ર૦ તિણે મનમાંહી વસિયા એાર ગમે નહી રે–લા. ૫૧૫
પ્ર૦ મરદેવીના નંદન મહેર કરીજએ રે લા,
પ્ર૦ ધ્ઓળગિયા જાણીને સમકિત દીજએ રે–લા. ૧૫૫
પ્ર૦ કરમ કસાઈ ભારી દૂર નિવારિયે રે–લા,
પ્ર૦ નિરમળ મુજને કરીને પાર ઉતારિયે રે–લા. ૫૨૫
પ્ર૦ મનમ દિરિયે માહરે વહેલા આવજો રે–લા.
પ્ર૦ નિજ રઅનુચર જાણીને ધરમ બતાવજો રે–લા.

૧ સેવા કરનારા 💎 ર સેવક

પ્ર૦ ઈશુ જગમાં ઉપગારી ભિવિને તારશે રે-લા; પ્ર૦ ધ્યેય સરૂપે તું છે ભવભય વારશે રે-લાં૦ ાાગા પ્ર૦ અહિનિશ મુજને નામ તમારૂં સાંભરે રે-લાં, પ્ર૦ તિમ તિમ માહરા અંતર આતમ અતિ ઠરે રે-લાં ા પ્ર૦ બહુ ગુણના તું દરિયા ભરિયા છે ઘણું રે-લાં, પ્ર૦ તેમાંથી શું દેતાં જાયે તુમતા રે-લાં. ાાઝાા પ્ર૦ તુમ ધ્પદકજની સેવા કલ્પતર સમી રે-લાં, પ્ર૦ મુજને આપે તેહ કહું પાયે નમીરે લાં ા પ્ર૦ ક્રામન દૂર કરીને સુખથી વાધશું રે લાં. ાાપાા

(૭૯૪) (૩૪-૨) શ્રીચ્યજિતનાથજિન સ્તવન (આદિ તે અરિહંત અમઘરે આવા રે-એ દેશી) શ્રી અજિત જિનેશ્વરદેવ માહરા સ્વામી રે, મેં પૂરવ પુષ્ય-પસાય સેવા પામી રે ા મન-ચિંતિતના દાતાર મુજને મળિયા રે, હવે મિશ્યામિતના જેર સહુયે ટળિયા રે. ાાવા તા સમ બીજે કાઈ દેવ માહરે નયણેરે, નાવે ઈશુ સંસારમાંહિ સાચે વયણેરે ા તમે નિરાગી ભગવાન કરૂણા રસિયારે, આવીને મનડામાંહી ભગતેં વસિયારે. ાારા

[🧣] ચરણુકમલની

વિજયા રાણીના નંદ મહેર કરીજો રે, જિત્**રા**ઝુ નૃપકુળચંદ દુરિત હરીજોરે । મનમાહિન શ્રી જિનરાજ કંચન કાયારે, અવલ'બ્યા મેં મહારાજ તાેરા પાયારે ॥ ૩॥

ઇમ જાણીને જગદીશ મુજને તારા રે,

ું હ:ખ દારિદ્ર ભયથી નાથ મુને ઉગારા રે । અઝી ઝાઝી શી વાત તુમને કહીએ રે,

્રપુલુ ખાંદ્ય શ્રદ્યાની લાજ હવે નિરવહિયેરે.৷ પ્રાા તુમને છેાડીને એાર કેને જાચું રે,

િ જિન ! દાખાે મુજને તેહ કહિયે સાચું રે, શ્રી**મખયચંદ સૂરીશ** ચરણ પસાયે **રે**,

ખુશાલમુનિ મન ખંત પ્રભુ ગુણુ ગાયેરે. તાપાત

(૭૯૫) (૩૪–૩) શ્રી **સ**ંભવનાથ–જિન સ્તવન શ્રીસં**લાવ** લવ–ભયડ્૩રે.

જગજીવન જિનઆધાર–અંતરજામી**રે** । જેહનું મુખ દીઠાં થકાં,

સુખ પામે ભવિક અપાર–અંતરજામીરે. ાા૧ા આંખડી કમળની પાંખડી,

વળી ^૧વદન શરદના ચંદ;–અંતર૦ા વાણી મીડી જિનતણી, સાંભળતાં થાય આણુંદ.–અંતર૦ાારાા

[ા] મુખ

^૧અર્ધ શશિ ^૨ભાલ વિરાજતાે,

અધર પ્રવાળી જેમ–અંતર૦ હ ³દશન ^૪છભિ હીરા જિશી તે દેખ્યાં વાધે પ્રેમ.–અંતર૦ ॥૩ અ–મળ અ–રાેગ શુચિ સદા,

વળી અદ્દલુત દેહ**ુ-સુ**વાસ–અંતર૦ હ શુ**લલક્ષ**ણ જે જગતમાં,

તે સહુ છે તાહરી પાસ–અંતર૦ ાાઝાદ અનુપમ ઉપમ તાહરે, કહેા દીજે કેણી રીત–અંતર૦ દ શ્રી અખયચંદ સૂરીશના,

ખુશાલ નમે એક ચિત્ત.-અંતર૦ ાપા

(७૯૬) (૩૪–૪) શ્રીઅભિનંદન જિન સ્તવન

(હું રે આવી છું મહી વેચવા રે લાલ-એ દેશી) અભિનંદન અરિહ તજીરે લાલ,

સાંભળા ચતુર સુજાણ મારા સાહેબ જરે છ હવે નહિં સેવું બીજા દેવને રે લાેલ ા તું લાગે મુજને ઘણારે લાે,

વાલ્હાે જીવન પ્રાણ્–માેરા૦ હવે૦ ાાવાા તું સમસ્થ શિર માહરે લાે,

તારણ તરણ જિહાજ–માેરા૦ જે કાેઈ તુજ પદ ^પઆસર્યા રે લાે,

તેંહ લહ્યા અવિગ્રળ રાજ—મારા૦ હવે૦ ાારા

૧ આઠમના ચંદ્ર ૨ કમળ ૩ દાંત ૪ ક્રાંતિ ૫ આશ્રય લીધે

કાળ અનાદિ અનંતનારે લાે, હું ભમ્યાે ભવની રાશ–માેરા૦ હરધ અરધ તિરછી ગતેરે લાે,

વસિયા માહિનિવાસ—માેરા૦ હવે૦ ાાગા મેં અપરાધ કર્યા ઘણારે લાે, કહેતાં નાવે પાર–માેરા૦ ા હવે તુજ આગળ આવિયારે લાે,

મુજ ગરીઅને તાર—માેરા૦ હવે૦ ાા૪ાા પાર'ગત પરમેશ્વરૂરે લાે, ભગતિવત્સળ પ્રતિપાળ–માેરા૦ ા શ્રી અખયચંદ સૂરીશના રે લાે,

શિષ્ય નમે ખુશિયાળ—મારા૦ હવે૦ ાપા

ે(૭૯૭) (૩૪−૫) શ્રી સુમતિનાથજિન સ્તવન (ગરખા કાથેને કારાવ્યા કે, નંદજના લાલ રે-એ દેશી) સુમતિજિણેસર સાહિળ સેવા કે—ભવિ ચિત લાય રે,

એ તો ટાળે કુમતિ કુટેવાે કે—કરી સુપસાય રે ા સુર નર દેવાના એ દેવા કે—ભવિ૦ ા સહજે આપે સમકિત મેવા કે, કરી સુપસાયરે૦ ાા**૧ાા** ઇશુ દુક્કર પંચમ આરે કે—ભવિ૦,

એહને નામતાણે આધારે કે—કરી ા જે નર ભાવથકી સંભારે કે—ભવિ૦,

તેહના ભવભય દ્વર નિવારે કે— કરી ાારાા સાહે હીરા જેહવા જાયા કે—ભવિ ,

એ તા જિનજ તિ શિપરે સાચા કે—કરી ।

હાવે જેહની મિથ્યા વાચા કે—ભવિ૦,

તેહને સેવે જે હેાય કાંચા કે—કરી ાગા આપ્તા વિભાગાંગ લગા માટે કે લાવા

ગુણુ વિણુ રાચે ઉંચે ઠામે કે—ભવિ૦,

તે નહી ગુણવંતનું પદ પામે કે—કરી ા ¹વાયસ શિખરે જઈને બેસે કે—ભવિ૦,

ઉપમ ગરૂડતણી કિમ લેશે કે—કરી ાાઝાક તરતમ જોગે સગવુડ નાવે કે—ભવિ૦,

જે વિષયાદિક તાપ શમાવે કે—કરી૰ ા તેણે જગનાયક કહેવાય કે—ભવિ૦

ખુશાલમુનિ હરખિત થાય કે—કરી૦ ાાપા

(૭૯૮) (૩૪-૬) શ્રી પદ્મપ્રમજિન–સ્તવન (જોગમાયા ગરખે રમે જો-એ દેશી)

પદ્મપ્રભિજનરાજનાં જે, રૂડા ચરણુકમળની છાંહજે । વસતાં વિષય–કષાયનાં જે,

સર્વ દૂર ટળે દુઃખ–દાહું જો—પદ્માગાણા આ ભવ પરભવ તુજ વિના, જો કાેઈ કર્મ મર્મના અંતજો ા કાેેેક રે એહવા નહી જો,

અળિ સુખકર સાહિબ સંત જો—પદ્મા ારા અગણિત મહિમ ^રપુરંદરૂ જો, ^૩તનુ સુંદર ^૪વિદ્રુમવાન જો ।

૧ કાગડાે ૨ ઇંદ્ર ૩ શરીર ૪ પરવાળા જેવું (લાલ)

ઝરણાં

માં દરગિરિ જિમ ધીરમાં જો,

અાપે સેવકને વ'છિતદાન જો—પદ્મ૦ ાાગા તુજ ^રમાેટિમ ગુણુ અરવિંદમાં જો,

થયા મન-મધુકર એક તાનજો ા

વિનય વિધે રસિયા રહેજો,

લહે લક્તિ-પરાગ અમાન જે—પદ્મ ાષ્ટ્રા ધરનૃપતિકુળચંદલા જે, રાણી સુસીમામાત મલ્હાર જે ા શ્રી અખયચંદસુરીશના જે,

કહે ખુ**શાલમુનિ** હિતકાર જે—પદ્મ*૦* ાાપાા

(૭૯૯) (૩૪–૭) શ્રીસુપાર્શનાથજિન સ્તવન (હાંજ આઠે એારાને નવ એારડી રે, (તહાં વસે રગતા ચાર રે-એ દેશી)

ઢાંજ ! જિમ નિરખું તુજ બિંબને રે,

હાય હરખ અધિક મુજ મન્ન **રે** । જિન મુપાસ સાહામણા ।

હાંજ ! વિષય–રહિત તાહરાં નેણ છે રે,

ઘણું મુખડું સદા સુપ્રસન્ન રે—જિન૦ ાા૧ા

હાંજ ! ભાવ-સ્વરૂપ તુજ સાંભરે,

તિહાં પ્રાતિહારજ મનાહાર रे—જિન૦ ।

ढांछ ! सुर-नरपति विद्याधरा रे,

તિહાં સેવ કરે નિરધાર—જિન૦ ાારા

૧ મેરૂપર્વત ૨ માટાઈ

હાંજ ! લાકાલાક પ્રકાશતા રે,
તિહાં વાસતા ભવિ—મન બાંધ રે—જિન ા
હાંજ ! શાશ્વતુ શાસન તાહરૂં રે,
તિહાં થાયે આશ્રવ—રાધ રે—જિન ાગા
હાંજ ! હાસ્યાદિક તાહરે નહી રે,
તિહાં નહી કોધાદિક ચાર રે—જિન ા
હાંજ ! ચાત્રીશ અતિશય રાજતા રે
સવિ જન—મન—કજ—દિનકાર રે—જિન ાઇા
હાંજ ! તાહરા તુજ પ્રતિબિ'બમાં રે,
તિહાં લેદ ન હાય લગાર રે—જિન ા
હાંજ ! શ્રી અખયચંદ સ્રીશના રે,
શિષ્ય ખુશાલમુનિ હિતકાર રે—જિન ાપા

(८००) (३४-८) श्री यंद्रप्रक्षिन स्तवन

(આસા માસે શરદપૂનમની રાતજો-એ દેશી)

સાહિંભા મારા ! ચંદ્રપ્રભ જિનરાજ જે, ભવિક રે ચકાર નયનડે ચંદ્રમા રે લાે ! સાહિખ માહરા ! તીન ભવન શિરતાજ જે, છાજે રે ઠક્કરાઈ પદવી તીરમાં રે લાે ાા !!

સાહિબ માહરા ! વાણી ચાેજન માનજો, રૂડીરે ^૧ધુની ગાજે મેઘતણી પરે રે લેા;

૧ ધ્વનિ-અવાજ

સાહિળ માહરા ! ધ્કર્ણ પુઠે એક તાન જે સાંભળતાં ન રહેરે સંશય ચિત્ત ઠરે રે લેા ારા સાહિળ માહરા ! દેવ રચિત તિહાં કૂલ જે, પંચરે વરણના પગર સાહામણા રે લાે ા સાહિળ માહરા ! ચામર છત્ર અમૂલ્ય જે, યું ઠેરે ભામંડળ સોહે અતિ ઘણા રે લાે ા ાકા સાહિળ માહરા ! સુર–દુદં ભિના નાદ જો, વાજેરે ભાંજે સવિ દુખડાં દેહનાંરે લાે; ા સાહિળ માહરા ! જાયે દૂર વિષાદ જો, પાતિકડાં રે ઉભાં ન રહે કેહનાં રે લાે ાષ્ટા સાહિભયાજી ! તું છે માહરા નાથ જો, હું છું રે લઘુ સેવક દિલમાં જાણજો રે લાે ા સાહિભાજી ! તું શિવનગરીના સાથ જો,

** ***

મુજરારે ખુશાલમુનિના માનજો રે લાેં

(૮૦૧) (૩૪–૯) શ્રી સુવિધિનાથજિન સ્તવન (ઊગ્યા શરદપૂનમના ચંદ્ર, મુજને ઉપજ્યા રે આનંદ) સુવિધિ જિનેસરજીશું પ્રીત, માહરા મનની અવિહડ રીત ા એહ વિશુન ગમે બીજો કાેઈ, જાણું રહીએ સેવક હાેય.૦ ાા૧ા માહાો માલતી–ફૂલે રભૃંગ, ન કરે બાઉલ તરાશું રંગ ા

૧ કાનને સ્પર્શે છે ર ભમરા

ગંગાજળમાં નાહ્યા જેહ, છીલર જળશું ન કરે નેહ ૦ ાારા સરાવર ભરિયાં બહુળ નીર, જળધર વિલ્યુ નવિ પિયે ^૧કીર ા કમલિની દિનકર કુમદિની ચંદ, એહુથી વાધે અધિક આણુંદ. ગૌરી કમળા હર હરી જેમ, વાધે દિન દિન વધતા પ્રેમ ા ક્રોક્લિ પામી તરૂ સહકાર, મંજરીશું તે અધિકા પ્યાર. ાાડાા તિલ્યુપરે તુમ ગુલુશું છે રાગ, માહરા જાગ્યા પૂરલુ ભાગ ા શ્રી અખયચાંદ સૂરીશ પસાય,

ખુશાલસુનિ પ્રભુના ગુણગાય. ાપાા

$\langle \lambda \rangle$

(૮૦૨) (૩૪–૧૦) શ્રી શીતળનાથ જિન સ્તવના (આંગણે ઉભા કાનજ ને ગરંભે રમે ગાપી રે-એ દેશી) દશમા શીતળનાથ સેવા ભવિકા, રૂડે ભાવરે, તેહશું અંતર કેમ રખાયે, જેહશું નેહ જમાવરે ા દાતા એહવું નામ ધરાવે, કાેઈ ગુમાની ભૂપરે, તું તો ખીર સમુદ્ર સરિખા, મેં તા ખાલી કૂપરે. ાવાા એાર ખજુઆ તગતગે, વળી તું તાે તેજે ભાણુરે, ગિરૂઓ જાણી આદર્યો મેં, મનમાં મહેર આણુરે, ા દુ:ખડાં માહરાં દ્વર ટાળા, પાળા મહારાજરે, સહજે હેતે નેન નિહાળા, રાખા માહરી લાજરે. ારાા કરણાવંત કહાવે તું તા, હું તાે કર્ણા ઢામ રે,

૧ ચાતક

અંતરજામી માહરા તું આતમ આધારરે, મનની જાણે વાતડી તા, શે ન કરે ઉપગારરે. ાગા તું છે માહરા નાથજીને, હું છું તાહરા દાસરે ા મનને માજે મુજને આપા, સારૂં સુખ વિલાસરે ા શીશ નમાવી તુજને ભાખું, સુણ તું દીન દયાળરે ા નામ તુમારા જપવાના ઘણા, સદ્દા ખુશાલને ઢાલરે. ાજા

(૮૦૩) (૩૪–૧૧) શ્રીશ્રેયાંસનાથિ જિન સ્તવન (કાન્જી કાળાને વાંસળીવાળા ન કરે તું ચાળા-એ દેશી) શ્રી શ્રેયાંસ કૃપાકર ઠાકુર, ચાકરશું ચિત્ત દીજે રે, લાકાલાક પ્રકાશ ધિવાકર, માહરાં વયણ સુણીજે રે ા સુગુણતણા રેરતનાકર સ્વામી, વહિલી સુ–નજર કીજે રે, તાહરે છે બહુ સેવક તો ઈક, સુજ મન તુજશું રીઝે રે ાવા ન ગમે મુજને તુજ વિણ બીજો, દીઠા ઉસહણ નાથ રે, તા કિમ પરતક્ષ તેહને દેખું, તે નહી શિવપુર સાથ રે ા ઈક નિસનેહી એક સનેહી, નેહ કિણ પરે થાય રે, એકપબી જે પ્રીત કરતાં, કિમ નિરવાહી જાય રે ારાા રાખે મનડાં તું સવિ જનનાં, નિજ મન કચાં ન મેળે રે, લલચાવે નિજ રૂપ દેખાડી, સહજ સભાવમાં ખેલે રે ા

રાગે કરીને ભવિને રંજે, પણ તું તાે વીતરાગ રે ॥૩॥

૧ સૂર્ય ૨ સમુદ્ર ૩ સ્વપ્તે

એહવાશું મેં ચિત્તડું આંધ્યું, પહેલાં કાંઈ ન વિચાર્યું રે, હવે નિરવાહન પ્રભુથી હાશે, એ નિશ્ચય મે ધાર્યું રે ! સંગ રહિતને મિળવાનું જે, તે કારણ મેં જાણ્યું રે, ત્રિકરણ જેગે લક્તિ કરી જે હિયડામાંહી આણ્યું રે !!૪!! મુજને ભાવે લક્તિ કરતાં, હિત કરીને શીખાવા રે, હું મૂરખ મતિહીન મહાશક, એહવા શું સમજાવા રે ! શ્રી અખયચંદ સૂરીશ સુગુરૂની, કરણા જ્યારે થાશે રે, શિષ્ય ખુશાલસુનિના દુશ્મન, દહ દિશિ દૂર પલાશે રે. !!પા

(૮૦૪) (૩૪-૧૨) શ્રી વાસુપૂજયજિન સ્તવન (અનિ હાંરે વાહાલા વસે વિમળાચળે રે-એ દેશો) અને હાંરે મ્હારા પ્રભુ દિયે છે દેશના રે, તે તા સાંભળે છે ભવિજન્ન ા સમવસરણ બેઠા શાભતા રે, ભાખે ચાર મુખે સુ–પ્રસન્ન—પ્રભુ ાવા અ• બારે પરષદા તિહાં મિળી રે, સવિ બેસે આપણે ઠાયા

વાણી જોજન ગામિની રે, એ તેા સુણતાં આવે દાય—પ્રભુગારાા અગ્ રૂડાં વયણડાં નીકળે રે. ધુની મેઘ પરે ગંભીરા પામર વચને ન મિલે કંઈ રે, હૈંચે શબ્દે સાહસ ધીર—પ્રભુગાગા અં પડછંદા ઉઠે ખાલતાં રે, અતિ સરલપણે અભિરામ ા માળવકોશિક રાગથી રે, જે આણે હિયડું ઠામ—પ્રભુ અં શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન સાહિયા રે,

મહારી મિથ્યામતિને ટાળ ા

ખુશાલમુનિને નિત આપણા રે, તું જાણીને થાજ્યા દયાળ—પ્રભુ*ા* પાપા

(૮૦૫) (૩૪–૧૩) શ્રીવિમલનાથજિ**ન સ્**તવન (આદીતે અરિહ'ત અમધેર આવેા રે–એ **દેશી)** વિમળ જિનેસર દેવ–નયણે દીઠા રે,

મૂરતિવંત મહુંત–લાગે મીઠા રે । મધુરી જેહની વાણી–જેવી શેલડી,

સાંભળતાં સુખ થાય–કામિત વેલડી—ાા૧ાક જાગ્યાં માહરાં ભાગ્ય–તુજ ચરણે આયેા,

પાપ ગયા પલાય–ગંગાજળ ન્હાયેા ા દુધે વૃઠ્યા મેહુ–અશુભ દિવસ નાઠા,

દ્ભર ગયા દુઃખ દંદ–દુશમન થયા માઠા—ારા⊳ હુવે માહરાે અવતાર–સફળ થયાે લેખે,

પણ મુજને એકવાર-નેહ નજરે દેખે ા સુરમણિથી જગદીશ-તુમે તેા અધિક મિળ્યા,

પાસા માહરે દાવ–મુંહ માગ્યા હળ્યા—ાાગાઃ ભૂખ્યાને માહારાજ–જિમ ભાજન મિળે,

તરશ્યાને ટાહું નીર–અંતર તાપ ટળે ા

થાકરો તે સુખપાળ છેસી સુખ પામે, તેમ ચાહતા મિત્ત મિળતાં હિત જામે—ાાડાા તાહરે ચરણે નાથ હેજે વળગ્યાે છું,

કહિય ન દેજો છેહ નહી હું અળગા છું ા **શ્રી અખયચંદસ્રીશ** ગુરૂજી ઉપગારી, શિષ્ય **મુનિ ખુશાલ** જાવે બલિહારી—ાપા

(૮૦૬) (૩૪–૧૪) શ્રી અનં તના થજિન સ્તવન (સાનલા રે કેરડી ચાલ રૂપલાનાં પરાથાળયાં રે-એ દેશી) સાહિબારે! અનં ત જિનરાજ તુમે તે જઈ અળગા રહ્યા રે; સાત રાજે રે! એહવા દ્વર તુમ દરશણના 'ઉમહયા રે! એ જગમાં રે ભવિ–જન લાેક તાહરા ગુણને ગાવતા રે, મનશુદ્ધિ રે એકણ–રાગ ભાવના રૂડી ભાવતા રે પારા કહાે તહેને આપણા દાસ રલેખવીને સંભાળશે રે, કાેણ એહવા રે પ્રે પ્રેમ તુમ વિલ્ બીજો પાળશે રે! તે માટે રે માહરા મનમ દિરમાં આવતું રે, વીતરાગજી રે વિનતિ એહ માની સુખ ઉપજાવતું રે પારા તે દેખી રે જાયે દુ:ખ દાહગડાં દ્વરે હરે રે! તિહાં કલેખલા રે કાંગળ એક લિખવા નહી શાહી વળી રે, કાંઈન ચળે પવાટ–વિશેષ વિષય–કષાયે સંકળી રે પાગા

૧ ઉમંગવાળા ૨ માનીને ૩ કાગળ ૪ કલમ ૫ રસ્તો

સસને હા રે સુગુણ સુજાણ, હિયડાથી નિવ વિસરે રે, સાંભળતા રે વાર હજાર, અલિહારી તે ઉપરે રે ા જન ઇહાંથી રે આવે ત્યાંહ, તિહાંથી ઇંહાં આવે નહીં રે, સંદેશે રે મુજને જેહ, સંભળાવે વાહલા સહી રે ાાષ્ટાા હાય દાહિલા રે જેહના ચાગ, મિળવાના તા મિત્તશું રે, કાંઈ કનવા રે તેહશું નેહ, તે સંતાપની ભીતિ શું રે ા શ્રી ગુરૂજી રે અખયસ્ રીશ, હેજ નજર શું જોયશે રે, ત્યારે ફળશે કામિત વાત

ખુશાલમુનિ દુઃખ ખાયશે રે ાપા

(૮૦૭) (૩૪–૧૫) શ્રીધર્મનાથજિન સ્તવન

ધરમ જિનેસર ધરમી જનશું, કામણુડું કિમ કીજે, સેવકના ચિત્તને ચારીને પાછી ખબર ન લીજે । ^૧નિપટ નિરાગી થઈને એવા બેસી રહ્યા એકાંતે, શ્યા ^રઅવગુણુ ? ગુણવાત પ્રભુજી!

અમને કહાને ખાંતે-ધરમા ાધા જિમ તુમે કીધું તિમ અમે કરશું કામણુડું તુમ સાથે, ભગતિ ખળે વિધિશું વશ કરીને કરશું તુમને હાથે ા રાખશું અમે હિયડા ઉપર જાવા કયાંશ ન દેશું, નિશ-દિન મુખડું જોઈ જોઈ,

આનંદ અંગે લેશું – ધરમળારાા

૧ એકદમ ૨ વાંક

માહરું મન પાતિકડે મેલું તે હવે થાશે શુદ્ધ, ભાખી જે કરૂણાસાગર તેહવી કાંઇક છુદ્ધ ! તુમ વિણુ કેહને પૂછું ! એહવી માહરી અંતર વાત, કાેઈને તેહવા ^૧સયણ ^૨સખાયા

જગબંધવ જગતાત-ધરમ૦ ાગા ગંગાજળ પરે નિર્મળ જે નર તાહરા ગુણને ગાવે, અનુભવ-યાગે જિન(નિજ) ગુણભાગે તે તુમ રૂપ કહાવે ા ભાવે પાવે પાવન પટુતા પ્રાણી તે જગમાંહી, બપ્રસનાદિક તે નાવે ³નેડાં જે ઝાલ્યા તે ખાંહી-ધરમ૦ ાાઝા દ્વર રહ્યો પણ નહીં હું અળગા વળગ્યા તાહરે પાય, ધ્યાયક ધ્યાન ગુણે અવલં બી ધ્યેય—સરૂપી થાય ા શ્રી અખ્યચાં દસ્રીશ—પસાયે થઈને એકી ભાવે, હલશું—મિલશું ઇણ્પુરે તુમને,

ઋષિખુશાલ ગુણ ગાવે—ધરમ૦ ાાપાદ

(૮૦૮) (૩૪–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવન (જવાળામુખીરે મા જાગતાં રે-એ દ્દેશી) સકળ સુખકર સાહિબારે-શ્રી શાંતિ જિનરાયરે; ભાવ સહિત ભિવ વંદવારે, શ્રી૦

ઉલસિત તન મન થાય છે રે શ્રી •

૧ કુટું ખી ૨ મિત્ર ૩ પાસે ૪ મુખ

તે કીઠાં ભવદુ:ખ જાય છે રે—શ્રી૦, જગગુરૂ મહિમા જગતા રે—શ્રી૦ ા સંપૂર્ણ સુખકંદરે—શ્રી૦,

લવિજનને હિત વ્હાય છે રે—-શ્રી ગાંતિ ગારા મુજને તાહરા નામનારે— શ્રી ગ

રપરમ રતિ-રસનાે ઠામ છે રે—શ્રી ા નિશ— સૂતાં દિન જાગતાં રે—શ્રી ૦,

હિયાથી ન વેગળા થાય છે રે—શ્રી ાાગા સાંભરતા ગુણ તાહરા રે—શ્રી ,

આનંદ અંગ ન માય છે રે શ્રી**ા** તું ઉપગાર—ગુણે લગેરિ—શ્રી૦,

અવગુણ કાેય ન સમાય છે રે—શ્રી ાાઝા મેવરથ રાજાતણે ભવેરે—શ્રી .

પારેવા ઉગારીયા રે;—શ્રી ા

તિમ મુજને નિરભય કરારે— શ્રી૦,

સ્વામી સુપ્રસન્ન થાય છે રે—્શ્રી૦ાાપાા

શ્રીઅખયચાં દસૂરીસરૂરે-શ્રી૰,

ગુરૂજ ગુણુમણિ—ખાણુરે—શ્રી૦ ા તેંહના ચરણ પસાયથીરે—શ્રી૦,

ખુ**શાલમુનિ** ગુણુ ગાય છે રે—શ્રી૦ ાા દાા

૧ અનુકૂળ ૨ શ્રેષ્ઠ આનંદના રસના

(૮૦૯) (૩૪−૧૭) *શ્રીકુંથુનાથજિન સ્તવન કુંથુ જિણેસરરે સ્વામી માહરા,

તુમે છેંા સુગુણા રે જગદાધાર ા નિજ—સેવકનીર સેવા જાણા, કીજે કર્ણારે એ છે ટાણા ાશા મનના માન્યારે મન આણી, આસ'ગાયતરે તેહની વા**ણા** ા વધતું—ઘટતું રે જે કહેવાશે,

પણ ચિત્તમાંરે નહી દુહવાશે ાારા વિણ—માગ્યાથીરે કળ જે આપે.

તેહના મહિમારે જગમાં વ્યાપે! એહવા ગિરૂએારે સાહિબ કહિજે,

તેહને ચરણેરે અહનિશિ રહીજે ાાગા આવા આવારે પરઉપગારી, થઈ એકાંતેરે વાતા સારી ા ઝુણની ગાેઠેરે આપણ કીજે,

જેહથી દુખડાંરે સહુએ છીજે ાાઝા દીનપણાનાં રે વયણ કહાવે, તેહજ દાતારે શાેભા ન પાવે ! ચતુર સનેહારે ગુણના ગેહા,

હું છું ચાતક રે તુમે છેં મેહા. ાાપાા એક લહેરમાં સુખડાં કરશાે, મુજ પાપીનેરે તુમે ઉગરશાે ! નેક નજરશું રે સાહમું જોવાે,

કરમ-રિપુને રે દૂરે ખાવા. ાકા

^{*} આ સ્તવનના ભાવાર્થ પૂ. ઉપા શ્રી યશાવિ મ. ચાવીશીના શ્રી. ચંદ્રપ્રભ જિન સ્તવન સાથે ુંલગભગ મળતા આવે છે.

એહ કારજમાં રે ઢીલ ન કરવી,

વળી વિનતડીરે ચિત્તમાં ધરવી ા અખયચંદ સૂરીસરરે હિતશું જોશે,

(૮૧૦) (૩૪–૧૮) શ્રી અરનાથજિન સ્તવન (મારગ રાકચા રે મુરારી શિર થકો મઠાકી ઉતારી–એ દેશી.) શ્રીઅરજિનની સેવા કરીએ, તેા સંસાર સમુદ્રને તરીએ ા શિવ સુંદરીને સહુજે વરીએ.

ખાટાં વિઘન સવિ પ**રિ**હરીએ ાા શા સંપત્તિ સઘળી એહને નામે, આઠમહાસિદ્ધિ નવનિધિ પામે ! દુઃખડાં સહુએ દૂરે ^૧વામે,

સફળ હાયે જે મનમેં કામે^રા ારા ^કમદમાતા અંગણ ગજ સાહે, રૂડા ઘાડા જનમન માહે ા અંધવ બેટા બેટી અહુળા,

સેવ કરે ઘણા સેવક જમળા^૪૦ ાાગા મનગમતાં વ્હાલાના મેળા, હાેએ દુરજનના અવહેલા ા તેહના કારણ જગમેં માને, દીન હીન થાએ વધતે વાને ગાડાા નર–નારી મિલીને જશ ગાયે, જે પ્રભુજી તાહરો કહેવાયે ા એ સવિ લીલા તાહરે ધ્યાને,

શિષ્ય **ખુશાલ** થયે৷ ઇક તાને ાાપાા

ક ક ક ૧ જાય ૨ ઈચ્છીએ કમદમસ્ત ૪ સમૂ**લ** કપે (૮૧૧) (૩૪–૧૯) શ્રી મલ્લિનાથજિન સ્તવન (તુમે ચામાસે ચાકરી ન જાશા રે,

રત આવીને આંબા માહિરિયા-એ દેશી) તુમે તીન લુવનના સ્વામી રે મલ્લિજિનજી મુજને તારિયે, હવે ભાખું છું શિરનામી રે, મલ્લિજિનજી મુજને તારિયે કાંઈ ખમેજો! માહરી ખામી રે, મલ્લિ૦

તુમે માહરા અંતર જામીરે,—મલ્લિંગ ા અતિ નેહ કરૂં હું તેા અરજ કરૂં મસ્લિંગ

ફિરિ ફિરીને સાહિંબ તેાશું રે–મલ્લિંગા તું તા ઉપશમ રયણાયરૂ, સેવે સુરનરના વૃંદા રે–મલ્લિંગ તે માટે તુજને વિનવું,

સહું ટાળા કરમના કંદારે-મલ્લિંગાશા હું તા કાળ અનાદિ-અનંતના,

ઘણું વસિચા સુહમ નિગાદે રે,–મલ્લિ૰ા વળી તિહાંથી ખાદર આવીચા,

વશ્યાે કરમ તણે જયું વિનાદે–મલ્લિંગારાા પુઢવી અપ તેઉ રહ્યો, હું તાે વાયુ વનસ્પતિ માંહેરે;–મલ્લિંગા બિતિ–ચઉ–પંચેંદિ મણુ વિણા,

તિરિય નરય નિવાસ તિહાંચે રે.–મલ્લિ૦ ॥૩ા૪ સુર–મનુષ થયા હું અનારજે,

ઈમ ચિ**ંહુ** ગતિમાં રડવડીયા રે,–મલ્લિંગ ા મેં તા જનમ મરણ અહુળાં કર્યાં,

તું તા કહિયે હાથ ન ચઢિયા-મલ્લિ ાાઝાષ

કાઈ માહરા પુષ્યતણે ખળે,

હું તાે તાહરે ચરણે આયાે રે–મહિલ**ા** -શ્રીઅખયસૂરીરાે કૃષા કરી,

ખુશાલસુનિ સમજાગાે રે–મલ્લિંગાપાા

卐

ᄕ

卐

(૮૧૨) (૩૪–૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતજિન સ્તવન (આસુનુંરૂડું અજુઆળિયું રે-એ દેશી) શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામીજ રે,

મહેર કરો મહારાજ કે હું સેવક છું તાહરો ા અહિનિશ પ્રભુજીની ચાકરી રે, કરવી એહજ કાજકે,–હુંગાગા દુરલભ છે સંસારમાં રે, તુમ સરિખાના સંગકે–હું ા વળી તિમ દરિસણ દેખવું રે,

તે આળસુ આંગણે ગંગકે—હું ારા સમય છતાં નહીં સેવશેરે, તે મૂરખ શિરદાર કે,–હું ા સહી મનમે પસતાયશેરે, સહશે દુઃખ અપાર કે–હું ા ાગા સફળ થયા હવે માહરો રે, મનુષ્ય તણા અવતારકે–હું ા કલ્પતરૂ સમ તાહરો રે, પામ્યા છું દિદાર કે.–હું ાષ્ટા કરમ ભરમ દૂરે ૮૯યા રે,

જબ તું મિળિયા જીનરાજ કે-હું ા અખયસૂરીશ કૃપા થકી રે,

ખુશાલમુનિ સુખ થાય કેં–હું ૦ ાાપા

먉

卐

垢

(૮૧૩) (૩૪–૧) શ્રીનમિનાથજિન સ્તવન (સાખરમતી આવ્યાં છે ભરપૂર જો–એ દેશી.) શ્રી નમિજિનવરજી છેા દેવદયાળ જો,

અવધારો વિનતડી ગુણુ જ્ઞાની તુમે રે હ ^૧કદીએ થાશાે પરસન વયણ રસાળ જો,

રવારે રે વારે પૂછાં છાં તે અમે **રે. ા**શાષ્ટ સેવા કરવા ઉભા છાં દરભાર જે,

³રાતેરે ^૪દીહેરે તાહરે આગળે રે ા ખામી ન પહે તેહમાં એક લગાર જે,

તાયેર તુમારો મનકા ન મિલે રેંગ 11ર11 અખય ખુબના તાહરે દીસે નાથજો,

સેવકને દેતાં રે એાર્છું શું હુવેરે હ સાહિબાજ રે! તાે હું થયાે સનાથ જે,

નેક રે નજરે શું જે સાહમું જુઓ રે ાાગા મુજને આપાે વહાલા વંછતિ દાન જે,

જેહવો રે તેહવા છું તા પિણ તાહરા રે ા ન્હાલા વહિલા રૂડા સેવક વાન જો,

દોષ ન કાઇ રે ગણું માહરા રે ાાઝાઇ જગ્યમંઘવ જાણીને તાહરે પાસજો,

આવ્યા રે ઉમાહ ધરીને નેહશું રે ા શ્રી અખયરાંદ મૂરીશ પસાયે આશ જો. સઘળી ફળી છે **ખુશાલ સુનિને જે**હશું રે ાાપાષ્ટ

૧ કચારે ર વારંવાર ૩ રાત ૪ દિવસ

(૮૧૪) (૩૪–૨૨) શ્રી નેમિનાથજિન સ્તવન (ઉંચી મેડી દીવા ખળે રે–એ દેશી)

શિવાદેવી સુત સુંદરૂ વાહેલાે.

નેમિ જિણું દ રાજ–**રાજુલ** નારીના સાહિએા ા યદુવંશી–શિર શેહરો,

સસુદ્રવિજય કુળચંદ-રાજ—રાજુલ૦ હા૧ા મ્હાટે ઉત્સવે શ્રી કૃષ્ણુછ,

તેહના વિવાહ કરવા–રાજ—રાજુલ ા તેડી ^૧જોરાવરી આણીયા,

ઉ**ગ્રસેન** પુત્રી વરવાય-રાજ—રાજુલ૦ ાારા વિણ પરણ્યે જે પાછા વળ્યા,

તાર**ાથી રથ ફેરી–રાજ—રાજુલ**ા તે શું કારણ જાણીએ,

પશુની વાત ઉદેરી–રાજ—રાજુલ૦ ાાગા ^રહળધર ³કાન્હા આડા કરી.

મંધવ ઈમ નવિ કીજે–રાજ—રાજુલ**ા** છેાકરવાદ શાણા થઈ,

કરતાં લજ્જા છીજે–રાજ—રાજુલ૦ ાા૪ાા ઉભા ઉગ્રસેન વિનવે, વહેલા મહેલ પધારા–રાજ–રાજુલ૦ ા માન વધારો મ્હાેટા કરો,

અવગુણ કાે ન વિચારો-રાજ—રાજુલ૦ ાાપા

૧ પરાણે, ૨ બળદેવ, ૩ શ્રીકૃષ્ણ,

ક્રાઇનું વચન ન માન્યું, દુલ્હન રોતી મૂકી–રાજ–**રાજુલ** ા **રેવત** ચઢી શિવને વર્યા,

રાજુલ પણ નિવ ચૂકી-રાજ—રાજુલ૦ ાા કાા હકડેહક હાણુ ઇણુ કરી, જે બીજે નિવ થાયે-રાજ-રાજુલ૦ ા શ્રીઅખયચંદ સૂરીશના, ખુશાલ મુનિ ગુણ ગાયે-રાજ—રાજુલ૦ ાાળા

¥;

新 新

(૮૧૫) (૩૪–૨૩) શ્રીપાર્શનાથ–જિન સ્તવન (બાઇજ! તુમારો બેડડા, નણદી તુમારો વીર રે-એ દેશી) પુરિસાદાણી પાસજી, અવધારો

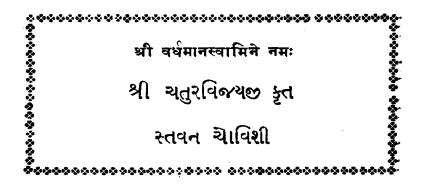
અવધારો મુજ અરદાસ રે-સેવાશું મનઘણું ા અહિનિશિ હિયડા મેં વસ્યા રહી,

કુસુમે જેમ સુવાસ રે—પ્રભુ ાશા પરમ-પુરૂષશું પ્રીતડી, કરતાં આતમ સુખ થાય રે—પ્રભુ ા કામી ક્રોધી લાલચી, નયણે દીઠા ન સુહાય રે—પ્રભુ ારા આઠ પહાર ચાસઠ ઘડી, સંભારું તાહરું નામ રે—પ્રભુ ા ચિત્તથી ન કરું વેગળા,

ખીજું નહી માહરે કામ રે—પ્રભુ૦ ા ગા અવિન ઇચ્છિત પૂરવે, સહુ સેવકના મહારાય રે—પ્રભુ૦ ા મહેર કરીજે સાહિઝા, દીજે વંછિત સુપસાય રે—પ્રભુ૦ ાજા અ-વિનાશી અરિહંતજી, વામાનંદન દેવ રે—પ્રભુ૦ ા શ્રીઅખયચંદ સુરીશના,

શિષ્ય **ખુશાલ** કરે તુજ સેવ રે—પ્રસુ૦ાાપાા

ુ(૮૧૬) (૩૪–૨૪) શ્રી મહાવીરજિન સ્તવન ્રુંસહિયાં **મારીરે ચાંદલીયા ઉગ્યા મધરાત**નારે—એ**દે**શી) જિન માહરારે! શ્રી મહાવીરજીરે જિનપતિ ચાવીશમારે ા જિં શાસન નાયક દક્ષિણ-ભરતમાંરે. જિ કરમ ખપાવી પહેત્યા શિવમ हिरे रे। 🗗 જે૦ સેવક—જનનારે ઉલટ ઈમ રહ્યારે, જિં વીરજ વિના શાસન સંભાળ કુણ કરેરે જિન ાધા જિં અતિશયધારીરે નહી હમણાં ઇણે જગરે, कि० बीरे विनारे ही हां चित्त हरेरे। જિં દુર્લં ભે બાધિરે પ્રાણી ભૂલ્યા લમેરે, જિં વીરજ વિનારે સંશય કાેે હરેરે જિના ારા જિં કહ્યુ પંચમ—આરે વિરહા જિનતણારે, જિં દુર્ગતિ માંહેરે પહતાં કૃષ્ણ ઉદ્ધરેરા ि कि क्रमति—क्रतीरथनारे थापक छे घणारे, જિં વીરજી વિનારે તે બીજાથી નવિ ડરેરે જિના ાઉલ જિં મુગતિપુરીના મારગ વિષમા થયારે, ि विरु विनारे डेा वि ते हिने सुभ डरेरे । कि० धरम ता होरे नाय इस रहारे. कि लिकिन ते हतेरे नामे अवक्ष तरेरे किन् ॥४॥ જિ**૦ ત્રિશ<u>લાદે</u>વી** નારે નંદન સાહિબારે, જિં મુજશું રે હવે મહેર કર્યાવિણ નહીં રહેરે ા જિં શ્રી **અખયચંદ સૂરીશ** સુગુરૂની સેવનારે, જિં ખુશાલ સુનિ તેહને સુપસાયે સુખ લહે રે જિન**ં** ૫મા

(૮૧૧) (૩૪–૧) શ્રી ૠષભદેવજિન સ્તવન (મહાવિદેહ ક્ષેત્ર સાહામણ —એ દેશી.)

જગતગુરૂ! જિન માહરો, જગદીપક જિનરાય-લાલ રે ક શાંતસુધારસ ધ્યાનમાં,

આતમ અનુભવ આય-લાલરે-જ૦ ૫૧ાા

^૧ચિત્ત પ્રસન્નતા દૃઢ થઈ, કીડતી ખેલાખેલ;–**લાલ રે ા** તે દગદગ તે જ્ઞાનથી, વધતી વેલકલ્લાેલ–લાલ **રે જ**ારા

પરભાવિક પાંચે લલા, અવર ન એકાએક,—લાલ **રે ।** ખટદ્રવ્ય દ્રવ્યે કર્યા, દેખત શાેલા દેખ—લાલ **રે જ**ાાગા તે તુજ દરિસણુ જાણીયે, આણીયે ચિત્ત આણું દ—લાલ **રે !**

૧. અત્યંત ચંચળ પણે રમતી તેવી વિશિષ્ટ જે આંખ કે જે આંખ ભરતીના માનની જેમ વધતી રહેલ જ્ઞાનથી શાબે છે-તે આંખથી ચિત્તની પ્રસન્નતા દઢ થઇ (બીજી ગાયાના અર્થ).

વિહસિત-વદનકમળ મુદા,

卐

જિમ સુરતરૂ સુખકંદ–લાલ રે ા જગાપાા **ઇમ ગુ**ણુ જિન્જ! તાહરા, માહરા ચિત્તમાં આય,–લાલ રે ા **નવલવિજય** જિન ધ્યાનથી,

ચતુર આનંદપદ પાય-લાલ રે જ૦ ાાપા

45

(૮૧૮) (૩૫–૨) શ્રી અજિતનાથજિન સ્તવનઃ (સુત લાડકડા ઉઠ હેા-એ દેશી.)

卐

મહીમાં, મહિમા ગાજતા-રાજિ'દ મારા,

तुक गुणुगण् विभ्यात है। ।

અનુલવ પ્રગટેશ ચિત્તમાં–રાળ, લાગી મુજ મન જાંત હાે– સુગુણુ સનેહી પ્યારો ા મનના માહેનગારો, સાહેળા–રાળ, જુહારો અજિત જિણુંદ હાે. ાા૧ા

ઇ'દુ જિમ ગ્રહગણ માંહિ–રા૦, ^રનિશિપતિ તેમ દિણંદ હેા દ દિનકર–ઉદયથી જિમ હેાવે–રા૦,

તિમ અનુભવથી મુર્ણિંદ હાે–સુ૦ ાારાા

માંઘા ³મૂલના જે ^૪કરી-રા૦, ચહે તુજ ચરણની સેવ હા . **લ**ંછન તેહ વિરાજતા-રા૦,

જગત નમેં જસ દેવ હો–સુ૦ ાા ગાા

૧ પૃથ્વીમાં ૨ ચંદ્રમા ૩ કિંમતના ૪ હાથી

્લીલાધર જગ જાણીયે–રા૦, લીલા લહેર કરંત હાે, ા -સકળ પદારથ જે હાેવે–રા૦,

તે મુજ પાસ વસંત હાે–સુ૦ ાા૪ાા ઃઅજિત **અજિત જિન** વ દતાં–રા૦, કરકર્ણા લગવ'ત હાે, ા ચર્ણ કમળની ચાકરી–રા૦,

ચતુર તે માંગે સંત હાે-સુળ ાપા

卐

fi

(૮૧૯) (૩૫–૩) શ્રીસંભવનાથ–જિન સ્તવન (અરણિક મૃનિવર એ દેશી)

5

સંભવસ્વામીરે સ્વામી જગધણી, કરો કૃપા દયાળછા ! ≉યાર પદારથ પદ તે અનુભવે,

જિમ જાએ પાપ પાયાળજી–સં૦ ાાશા

ચરણે રૂપીરે અરૂપીતાપણે એ પક્ષે સુવિચારો છા । તો જગ જીવેરે જીવ્યું જાણીયે,

સફળ કરે અવતારો જી—સંગારાા

અરથ અગાેચર ગાેચરકાે નહીં, જગદાયક જિન ધારેજી । એક—એક ભેંદ્રે રે રસ નવિ ઊપજે,

દાય મિત્યા સુખ સારેજી—સં ા ગા

-અહું નર ખુદ્ધિરે ખુધ્ધે આગળા, કરતા આપ વખાણુજી । ખેલાખેલેરે રંગેશું રમે, અવર તે પરિમાણુજી—સંવાષ્ટાા જસ પદ-સેવારે ઇંદ્રાદિક કરે, તસ સેવામાં હું લીનજી ા નવલ રસ લાેગીરે ^૧દિનકર તેજથી,

તે જસ ચતુર આધીનજી—સંગાપાા

5 5 5

(૮૨૦) [૩૫–૪] શ્રી અભિનંદન–જિન સ્તવન [ક્રેશી-ઝુલખડાની.]

મુખ મટકે જગ માહી રહ્યો રે,

દગ લટકે લલચાય—જિણેસર! સાંભળા.! અભિનંદનજિન તાહરીરે.

મૂરતિ માહનરાય—જિણે ાાવાા

શ્રહી અંગે ગુણ તાહરારે, પરમારથ પદ એક—જિણે∘ા હું નમું કર્યું હવે તે સદારે,

એ મુજ માટી ટેક—જિણે ારા

ક્રમળ ક્રમળદળ પાંખડીરે, આંખડી નિરમળ થાય—જિણે ા પરમ પ્રભુ રૂપ જોવતાંરે, આવે ન દૂજો દાય—જિણે ા ાગા સફળ ફળી હવે માહરીરે, જો મુજ મળીએા ઇષ્ટ– જિણે ા રંગ પતંગ ન દાખલું રે, રાખું ચાળ મજીઠ—જિણે ાાડાા

ગગને વાજાં વાજ્યાંરે, અમ ઘર માંગળ તૂર—જિંછે. ા નવલવિજય જિન વ'દતાંરે,

ચતુરને સુખ ભરપૂર—જિણે ાાપાા

૧ સૂર્ય

(૮૨૧) [૩૫–૫] શ્રી સુમતિનાથ જિન સ્તવન (દેશી-ગરળીની)

ન્હાંરે! વાલ્હાે ! **સુમતિ**જિણંદ જુહારીરે,

વારીજાઉં ભામણે_૧ રેલાં ા

હાંરે! પ્રભુ! સુરતરૂ ફળીએ! માહરેરે,

ગુણનિધિ આંગણે રે લાે ાવા

્રહાંરે! મેં તાે દેવનાે દેવ નિહાળીરે,

अवन कगध्यी रे दी।।

-હાંરે! પ્રસુ તેજે ઝળામલ દીપેરે,

^રઐાપી જેમ એાપણી રેલાેંગારાા

્હાંરે! વાહલા! નયણ રહ્યો લાેબાઇરે,

માહ્યું મુજ મનડું રે લા ા

્હાંરે ! પ્રભુ ! વાણી સરસ રસ પીધેરે,

ભાંજે ભવ ભૂખડી રે લાે ાા ગા

હાંરે! પ્રભુ જીવન જગદાધારરે, વાહલા છા પતિરે **લા ા** હાંરે! પ્રભુ મહાદય પદવી આપારે.

કાપા દુરગતિ રે લાે ાાષ્ટા

્હાંરે! પ્રભુ નફર કરે અરદાસરે, આશ તે પૂરીયે રેલા । હાંરે! વાલ્હા રસભર રસીએા કહાવેરે,

ચતુર દુઃખ ચૂરીયે રે લાે ાાપાા

45

卐

45

૧ એાવારણાં

२ यक्ष्यकाट करेस

(૮२२) [૩૫–६] શ્રી પદ્મપ્રભજિન સ્તવન (વાહલા મારા દીએ છે દેશનારે-એ દેશી)

અંતરજામી પ્રભુ માહરારે, **પદમપ્રભુ** વીતરાગ ! સ્નેહલતા મુખ પેખતારે, મેં ધર્યો તુજથી રાગ--વ્હાલા મારો **પદમ**જિન સેવીયે રેવાાવા

ગુણુસત્તા ઘર એાળખેરે, તે ગુણુગણના જાણા અવગુણ છાંડીને ગુણ સ્તવેરે,

તે જસ જગત પ્રમાણ—વ્હાલા ારા

અંગ થકી રંગ ઉપનાેરે, જિમ ચાતુક મન મેહ । તૈલિઅંદુ જિમ વિસ્તરેરે, તિમતિમ તુજશું નેહ-બ્હાલાે ાા ૩ાા

સુરનર ઇંદ્ર મુનિવરારે, અહિનિશ ધરે તુજ ધ્યાન ા સરીખાસરીખી સાહેલડીરે, ગાવે જિનગુણ ગાન

—°હાલાે• ાાજાા

ચરણ –કમલની ચાકરીરે, અવિહડ ધરજયાે નેહ ા નવલવિજય જિન સાહેળારે,

ચતુરની વધતી રેહ-વ્હાલા ાપા

: #

卐

圻

(૮૨૩) [૩૫–૭] શ્રી સુપાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન (માહસ ધર્ણ વાઈ ઢાલા–એ ક્રેશી)

શ્રી સુપાર્સ જિનરાય હાંરે! તુમે સારો સેવક કાજરે— —માહરા પરમ સનેહી દેવા ક પરમારથ પદ ધારી,

હું તો વારી જાઉં વાર હજારીરે—માહરા ાશા એક લહેર મુજ કીજે, પ્રભુ વાય સુવાય વહીજેરે—માહરા તન મન ધન ચિત્ત ચાપ્યું,

દઢ નયણ કરી મુખ નિરખું રે—માહરા ારા આ તરધ્યાન તુમ આવા, જસ સઘળા ભાવદેવારે,—માહરા ા અનુભવ ભવિ મુજ સાચા,

જેથું કાંઈ ન રાખ્યા કાચારે,—માહરા ાગા

હાंदे! પ્રભુ તેએ ઝળામલ દીપે,

જલજલથી જલને જીપેરે—માહરા ! મૃગતુષ્ણાયે નિવ ભાજે,

પ્રભુ મળિયાં અંખર ગાજેરે—માહરાનાઝા

ઈમ નિત નિત જે ગુણ ગાવે,

પ્રભુ સુખીએા તે નર થાવરે—માહરાવા. **ગુરૂ નવલ(વજય** જિનરાયા,

46

એ તા હરખે ચત્ર ગાયા—માહરારે ાપાા

卐

卐

(૮૨૪) (૩૫–૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભજિન સ્તવન [કુંવર ગભારા નજરે દેખતાંજી–એ દેશી.]

તું મનમાહન જિન્છ માહરાજી, જગમંધવ જગલાણુ રેં કર્ણાનજરે નિહાલતાંજી, હાવે તે કાંડ કલ્યાણુરે-તું ાશા પ્રગટ્યા તે પૂરવ પુષ્યનાજી, અંકરા જગ આધાર રેં ા શશિ શિરામણી છે લક્ષાજી, લંઇન તસ સાધાર રે-તું ાશા પિણુખિણુ મુલકને કારણુંજી, મહાદય માટા થાય રેં ા અવલં ખવા ઈચ્છા ઘણુંજિ, તુજ ગુણુ જિન્છ! સહાયરે-તું • ક આશ્યા-વિલુદ્ધા જે રહ્યાજી, યાચકજન વળી દાસ રેં ા ધમાયુરતા મધુરસ્વરેજી, પૂરીજે તેહની આશ રે-તું ાષ્ટ્રા તુજ મુજ રે અંતર છે નહિજી, જિન કસ્તુરી ઉનનાસરે ચંદનતા સુચંદનેજી, પ્રેમે અતુર પ્રકાશરે-તું ગાયા

(૮૨૫) (૩૫–૯) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન (પ્રભુજની ચાક**રી**રે–એ **દ**શો.)

અલવેસર અવધારીયે રે,સેવકની અરદાસ રે;—સલૂણા સાંભળા રે! ચરણ-કમળની ચાકરીરે, માંગુ છું તુમ પાસરે.–સલૂણા ગાવા જગ એક મિત્ર તે માંહરે રે,

તે તા રહ્યો તુજ સંગ રે-સલ્ણા ા. અવસર લહ્યો જબ આપણા રે.

આવી **કહે** મન રંગ રે–સલુણા૦ ાાસા

૧ હૈયાની મીઠાશ, ૨ ભેદ ૩ નક્કર સુગંધ ૧

^વઘનમાં રહી જિમ ^રદામિની રે,

કરતી હાલકલાલ, રે–સલુ**ઘા**૰ા ઇમ અમે ગુઘ્યુશું ગુઘ્યુ ભળી રે,

તુજશું ખેલાખેલ રે–સલુણા૦ ાા**૩**ાા ^૩૫યમાં મ**ણ્યિય^૪ ભે**ળવી રે,

પીવે મૂરખ બુધ રે−સલુઘા઼ુ∘ા રસના રસની લાલચેરે.

જો હાંએ સાકર–દૂધ રૈ–સલુણા૦ ાા૪ાા માૈટાથી માૈટા થઈએ રે, કનક કચાલે નીર રે–સલૂણા૦ ા ખીરાદકની (ઉનતા) ઉપમા રે,

તે પામે નર ધીર રે.–સલ્ણા૦ **૫૫ાા** કાક**ંદી** નગરી ધણી રે,

મગર-લંછન જસ પાય રે;-સલ્થા૰ ા સુવિધિ-જિનેસર વંદતારે,

ભવ–ભવના દુ:ખ જાય રે–સલૂણાગાશા એ હિતશીખની વાતડી રે,

જા**ણે** જાણ સુજાણ રે,–સલૂ**ણા**૦ ા **નવલ–ચતુરની** ચાતુરીરે.

મ કરા ખેંચાતાણુ રે–સલૂણા૦ ાાળા

φ. φ.φ

૧ મેઘઘટામાં, ૨ વીજળી, ૩ દુધમાં ૪ સિંધાલ્ણ.

(૮૧૬) (૩૫–૧૦) શ્રી શીતલનાથજિન સ્તવન (સાહેલ બાહુ જિણેસર વિનવુ:-એ દેશી.)

🔞 ! સાહિષ ! શ્રી શીતલજિન બેટિયે.

મેટિયે સવિ દુખદંદ હો; -સા૦ સુ−નજરે કૃપાથકી ઉદયો જ્ઞાન−દિણુંદ હોા–સા૦ શ્રી૦ ાા૧ા -સા૦ પાર ન પામીએ જેહનાે, તે કહાે અવદાત હાે; -સા૦ અક્ષય દાેય રેફે કરી,

જાણ્યાે મેં એક વિખ્યાત હાે—સા૦ શ્રીિ∘ાારાા સા૦ એ રિ**હ** એ સિદ્ધ એ**હથી,** આવે સઘ**ળા આથ હાે**; સા૦ કરે કર જે ઉપરે,

તે લહે હાથાહાથ હાે-સા૦ શ્રી૦ ાાગા સા૦ શીતલે શીતલતા હાેવે, હાેવે તે સુખવિ**લા**સ હાે; સા૦ નયણુ કમલ નિરખતાં,

વરષતાં ઉદય ઉલ્લાસ હેા સાંગ શ્રીગાષ્ટાા સાગ્**દુદરૂશરાજા–નંદાાજળે, ભદ્દીલપુરે અવ**તાર **હે**ા; સાગ્ શ્રીવત્સલંછન જસ સદા,

પ્રશુમું પ્રેમે પાય **હે**ા–સા૦ શ્રી૦ ાાપાા સા૦ વાણી એ સુરતરૂ વેલ**ી, પ્રગટે પ્રેમની પાળ હેા**; સા૦ સુજસ **ચતુ**ર તે એહુને,

મહાદય દીજે દયાળ હા-સા૦ શ્રી૦ ॥ શા

(૮૨૭) (૩૫–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથજિન સ્તવન

(ધરમજિણસર ગાઉં રંગશું-એ દેશી.)

શ્રીશ્રેયાં સ**જિણેસર** મહારા, પરમનિધિ પરગદ્ર–સાભાગી ા ધન ધન તે દિન ધન વળી માહરા.

સેવકને ગહુગડુ-સાં૦ શ્રીવાવાલ કમલ-દિનકર કમલા કમલની, વધતી છે જસવેલ-સાેા । સુરીજન–પુરીજન સેવે જે સદા,

તે તુજ કૈલાસકૈલ-સાંગ્ શ્રીગારાષ્ટ તે માટે પ્રભુ હું તુજ કને, માંગું જગમાં જે સાર-સાં પૂરવ પ્રીત વિચારત હુંકડી,

લહી જિમ લગન નિરધાર સાેંગ શ્રી૦ ાા ૩ાા ઉઠયા અનુભવ હવે એ વાતના, તે કિમ રહ્યોએ જાય-સાંજ કાલાંતર ક્રરતાં તુજ મિલ્યેા,

હવે મુજ આતમકાય સાે શ્રી ાાંષ્ઠા લં છન ખડ**ા જે જસ સિંહપુરી** સુતશ્રી **વિષ્ણુકુમાર**–સાંબ કતારથ કુત એ કરમથી.

ફળ લહે ચતુર શ્રીકાર. સાં૦ શ્રી૦ ાાપા⊯

(૮૨૮) (૩૫–૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યજિન સ્તવન

(તુમે ખહુ મિત્રારે સાહેખા-એ દેશી.) સુવિદ્ધિતકા**રીરે** સાહિખા, સુંદર રૂપ નિધાના તુજ મુજ રીઝની રીઝમાં, ઉપજે આલમ-જ્ઞાન સુરુ ાણા માકર્ષે અવયવ તાહરા, લક્ષણાલક્ષિત દેહ ા
પ્રેમ પ્રગટતારે પુષ્યની, વધતી માહને જેહ—સું ારા કિંહાં ઉપના કિંહાં નીપના, રૂપાતીત સભાય ા
અચરિજ એ મુજ વાતના, કહાને શ્રી જિનરાય—સું ારા પ્રવગતિરે પ્રયાગથી, જેગ મિલ્યે છે રે આય
તા લેદગ્રંથિ ન રાખીયે, રાખી ન આવેલા દાય—સું ાષ્ટ્રા કામિત—પુર્ણ સુરતરૂ મુરત માહનવેલા સાચા જાણી મેં સેવિએા, જિમ ઘનર—ચાતકમેલ—સુ ાપા લલના નયણેરે નિરખતાં, હિયડા હજે ભરાય ા અ'પાનયરીના રાજિઓ, વાસુપૂજ્ય જિનરાય—સું ાધા કરકમલે જિન કૈતકી, ભમરપર રસ લીના હોલો ચતુર તે આતમા, થઈ રહ્યો તુજ આધીન—સું ાણા

**

(૮૨૯) (૩૫–૧૩) શ્રી વિમલનાથજિન સ્તવન (ગુષ્ફરાલાયક-એ દેશી.)

જગલાેચન જબ ઉગીએા,

પસર્ચી પુઢિવ પ્રકાશ હેા–ગુણુરા લાયક ા અનુભવ એ મુજ વાતના, ઉદ્દય હુંએા ઉજાસ હેા–ગુણું ા વિમલજિન સેવીયે.....ાા૧ા ભજનથકી ભવભયઢંર, દરિસણુથી દૂર દુઃખ હાે–ગુણું ા પહિલ³ કપુરની વાસ તે, પામે મઢા સુરસુખ હેા–ગુ૦વિ૦ ાારા

[🧣] બેર–જીરાઈની ગાંઠ, ૨ વાદળાં અને ચાતકના પ્રેમ, ૩ સળગતા કપૂરની

અવિદ્વેડ એહને કારણે, ધરે ધરમશું ધ્યાન હો; ગુ૦ ચિત્ત-વિત્ત-પાત્ર સંજોગ શું,પ્રગટે બહુરિ હિદાન હો. – ગુ૦વિ૦ા ગા વાન વધારણ સાહેંગા, કામિત – કામના ધામ હો; ગુ૦ ા રજલહર જલ વરસે સદા, ન જોવે ઠામ – કુઠામહો. ગુ૦ વિ૦ ૪ પશ્ચિમ ³ઇંદુ ^૪રવિ પૂરવે, જગત નમે જસ પાયહો; ગુ૦ ચિત્ત વિત્ત પાત્રને કારણે, આવે ચ**લુરને** દાય હો. ગુ૦વિ૦૫

*

(૮૩૦) (૩૫–૧૪₎ શ્રી અન^{*}તનાથજિન સ્તવન (લાલ કસું <mark>ખલ પા</mark>થડીજ–એ **દે**શી.)

ચાલાે સહીયર! જિન વંદવાછ રે,

અનંતનાથ ગુણ ગેહરે છરે ચાગા સરીખા સરીખી સાહેલજરે, વધાવે ઘણે નેહરે જરે-ચાગાણા તાલ મુકંગ ધ્વનિ વાજતી જરે, સમવસરણ મંડાણ રે, જરે, તાથે તત્તથે નાચતી જરે, સૌએ કુદડી ઘમસાણ રે જરે—ચાગાસા ટાળક વારક માહેના જરે, તરણતારણ જિહાજરે જરે; લાથો છે રંગ તે ચાળના જરે,

આતમરામ મહારાજરે જીરે ચાવાાગા ગામય અંગની સમાણાજરે, ચ્યાર તે કરી રહ્યા ચુપરે જીરે; અતિશયધારી આપણાજરે,

ત્રિલાકીક જિન-ભૂપરે જીરે–ચાં૦ ાા૪ાા આઠ સત્તર એકવીશનીજીરે, પૂજાકાર એ ભાવન રે જીરે;

૧. ઇ^{ચિ}છત વસ્તુનું સ્થાન, ૨ મેઘ, ૩ ચંદ્રમા, ૪ **સ્**ર્ય.

અરચી –ચરચી મ્હાલ શું જીરે,

નાટિક કેઈ કેઈ રાગનારે જરે–ચા૦ ાાપા ત્રિવિધ ભાવના ભાવતાજરે, પરિમલ તાપણું થાયરે જરે ા અવસર લહી નવિ ચૂકોએજરે,

જિમ જુએા રાવણરાયરે છરે–ચા૦ ાકા જિનગુણુ–ગણ્યું ગાેઠડીજરે, અવરન આવે કાેઇ **દાયરે છરે** દ લળી લળી કર**ી** હુંઇણુંછરે,

પ્રભુ ગુણ ચતુર સઢાયરે છરે-ચા૦ ૫૭૫

(૮૩૧) (૩૫--૧૫) શ્રીધર્મનાથજિન સ્તવન

(પ્રશ્નોત્તર પૂછે પિતારે એ **દેશી.**) ધરમધુર'ધર ધ**રમ જે** નાથ નિકાન ા અવસર પામી આપ**ણે**!રે,

સમય થઈ સાવધાનર - ધરમ ન મૂકૌયે ાાવા આંગવિલેપન તાહરે રે, માહરે મનશું રે ભાવ ા ગ્રહી અંગે ગુણુ મુદ્દારે, હવે ન ખેલું હું દાવરે-ધરમ૦ ાારાષ્ટ્ર માંહ મદે મુજ ભેળવ્યા રે, કુમતિ કદાશહી નાર ા સમતાશું મન મેળવીરે, કીધા ઈશું ઉપગાર રે-ધરમ૦ ાાગા કર હવે કરણા! નાથજરે, શરભાગત આધાર ા કરમમલ નિવારવારે, એ માટા આધાર રે.—ધરમ૦ ાાષ્ટાા મેવા કીધી મેં તાહરીરે, ફળી હવે માહરીરે આશ; પ્રેમપદારથ ભાગવારે, ચતુરને લીલવિલાસરે.—ધરમ૦ ાાપા (૮૩૨) (૩૫--૧૬) શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન

(સીતાહેા પ્રીયા સીતા કહે સુજાે વાત એ–દેશી,) શાંતિ હાે ! જિન ! શાંતિ કરાે **શાંતિનાથ**,

અચિરા હા! જિન! અચિરાન દન વંદનાછા

^૧કેવળ હાં! પ્રસુ! કેવળ લહિચે ^રદીદાર,

લાંગી હા ! જિન ! લાંગી લાવઠ લંજનાજ ાયા

પ્રગટી હા ! જિન ! પ્રગટી રિદ્ધિનિકાન,

માહરે હા ! જિન! માહરે જસ સુરતરૂ કેળ્યા છા

तीरस डा लिन ! तीरस आंध्यां भार,

અલય હા ! જિન ! અલયદાન દાતા મળ્યા જ ાા ગા

દાયક હા ! જિન! દાયક દીનદયાળ,

જેહને હા ! જિન! જેહને બાલે હુએ મુદાજી।

જિનની હા ! જિન ! જિનની વાણી મુજ,

પ્યારી હા! જિન! પ્યારી લાગે તે સકાછ મગા

ઉદ્દેશ હા ! જિન ! ઉદ્દેશ જ્ઞાન-દિશુંદ,

ુ કાડા હા ! જિન! ધાઠા અશુભ દિન વળ્યાેેે છા

મળીએ હા ! જિન્! મળીએ ઇબ્ટ-સંજોગ,

સું દર હાે ! જિન ! સું દરતા તન–મન ભત્યાે છાા૪ાા

સાખી હા ! જિન ! સાખી ઇદ્ર-નરિંદ,

અવર હા! જિન! અવર અનુભવ આતમાજી।

त्रेमे है। किन! प्रेमे चतुर सुलाध,

ગાયા હા ! જિન ! ગાયા ગુણ એ તાતના ાપા

**

૧. ફકત, ૨. ચહેરા, ૩. ધસાઈ ગયા.

(૮૩૩) (૩૫–૧૭) શ્રી કુંશુનાથજિન સ્તવન ૄહાંજ અજિત-જિણંદશું પ્રીતડી–એ દેશી]

-**હાંછ**! સુરતરૂસ**મે**ા વડ સાહેબાે,

જિન કું <u>છું હૈા !</u> કું <u>થું</u> લગવાન કે ા હું તુજ દરિશ**ણ** ^૧ અલજયા,

કર કર્યા હા કર્યા મહુમાન કે—સુરળાશા જિમ શશિ સાયરની પરે, વધે વધતી હા જિમ વેલની રેલ કે ા તિમ મુજ આતમ અનુભવે,

નવિ મૂકે હા ! અહુલાે તસ મેવ કે—સુર૦ ારાા છીલર જલ જબ ગ્રહી પીવે, મૂરખ હા ! કાેઇ ચતુર સુજાણુ કે ા નિરમળ ચિત્તના ચિત્તઘણી,

જા**ણે મા**ણે હાે! ગુણની ગુણુખાણ કૈ–સુર૦ ાા ગા ચિત્ત ચાેખે મનમાેકળે, ધરે તાહુરું હાે! નિરમળ જે ધ્યાન કે ા તાે. તસ સવિ સુખ—સંપદા,

લહે ખિથુમાં દેા! ખિથુ માંહે જ્ઞાન કે–સુર. ાઝા મેહર કરા મહારા નાથજી! જાણી પ્રાણી હાે એ તુમચા દાસકે ા નવલવિજય જિન સાહેળા,

તુમે પૂરા હા ચતુરની આશ કે–સુરળાપાા

(૮૩૪) (૩૫–૧૮) શ્રો અરનાથ–જિન સ્તવન [ધણરા ઢાલા–એ દેશી) શ્રી અરજિનજી માહરેરે, તુમશું અવિહેડ રંગ–મનના માન્યા. ા રંગ પતંગ ન દાખવા રે,
ચાળમજીઠ અભંગ-ગુણુરા ગેઢા. ાવાદ ચાતક ચાહે મેઢને રે, પીઉ પીઉ જંપે જસ નામ-મનગા પ્રેમપદાશ્ય એહવારે, માહરે તુમશું કામ-ગુણુગારાદ સાચા સાજન સાહેમા રે, કાચા કેવળ કાચ-મનગા મૂલ ન હાવે જેઢના રે, હાવે તે સાચા સાચ-ગુણુગાલાદ ગજપુરી નયરીના ધણી રે, દેવી હા ! રાણી જાય-મનગા લંછન નંદાવર્ષ સાથીએ રે, પુરજન સેવે પાય. ગુણુગાલાદ સુદરશન-સુત સાહેખા રે, દરિશણુ ઘો મઢારાય-મનગ્

(૮૩૫) (૩૫–૧૯) શ્રી મલ્લિનાથજિન સ્તવના (દેશી-પારધીયાની)

નયરી **મિથિલાએ** રાજતા રે, કુંભ પિતાકુળ હુંસ રે–મહિલજિન માહુરા પ્ર**ભાવતી** કૂખથી^૧ જાતથી રે, ઉપન્યા તે જશ વંસરે–મંગારાદ

પૂરવકૃત્યના કૃત્યથી રે, માયાએ રચીએા કંદ રે–મા ર રિત્રયાદિકપ**ણે** તીરથનીરે, અતિશય ધારી વૃંદરે–મા ારાષ્ટ્ર આ ચાવીશીયે ઇણીપે રે, ઘણી રાખી જગખ્યાત રે–મા કેઇકેઈ અ'તર દાખવા રે, અદ્ભુત એહ છે વાત રે–મા ાગા જેહના મન જિ**હાં વેધી**એા રે, તે વેધક સુવિલાસરે–મા ચાખવી સમક્તિ સુખડી રે, હેળવીએા એ દાસ રે–મા ાષ્ટ્રા

૧ શ્રેષ્ઠથી, ૨ સ્ત્રીપણે

સેવા જાણા કાસનીરે, લંછન કલશ નિધાનરે–મ૦ ા અતુલવે ચતુર એ આતમારે, દિનદિન ચઢતે વાનરે-મા ાપાા

(૮૩૬) (૩૫–૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતજિન સ્તવન (કાઇ લા પરવત લુંધલા રે-એ દુશી)

ચઉમુખ દેતા દેશના રે લાલ.

ભવિક-ક્રમળ ઉદ્યોતરે.-જિહાદરાય.।

ઝળહળતા જબ ઉગીઓ રે લાલ.

^૧અક ત્રુલાસમ ^૨ક'ત**રે**–જિં ચઉં ા૧ાદ

લક્ષણ અંગ વિરાજતારે લાલ,

³ અડહિય સહસ ઉદાર રે–જિંગ

અભ્યંતર ગુણ તાહ્રરારે.

¥કે'તા કહું અપારરે–જિં ચઉં ારાા

ભગતી ભલી પરે ઉધર્યો રે લાલ.

સાહેળ! સરલ સ્વભાવ રે-જિં

વિમળ-કમળ દળ-લાયો રે લાલ.

અતિશયથી હાવભાવ રે-જિંગ ચંગા ગાલા

રાજગૃહી રળીયામથી રે લાલ.

સમિત્ર રાય કુલચંદ રે-જિંા સનિસુવતજિન સાહેળા રે લાલ,

કચ્છપ લંછન સુખકંદરે-જિં ચારાા

૧. સૂર્યકાંતિ, ૨. કાંતિ, ૩. ૧૦૦૮, ૪. કેટલા

વિનય અધિક જગમાં **વ**ઢા રે **લાલ,** તાે તસ હાવે આધીન રે-જિંગા ત્રિહું જગ જગમાં વિસ્તરે રે લાલ,

જસં **ચતુર**ે સમીચીનરે—જિંગ ચળાપાા 👯

(૮૩૭) (૩૫-૨૧) શ્રી નમિનાથજિત સ્તવન (સંભ્રવ જિનવર વિનતિ–રાગ–પ્રભાતી) મનમાન્યાની વાતડી, સાહિળ શૌ પેરે કહીજે રે? ૈલવ એક ઉદકળિંદુ લડ્યા,

સાયર લેહેર લહીજેરે–મ૰ાા૧ાા લઘુતા ફળે રસ કડુકતા, અવર વચે તે ખટાશરા વય રીતુ પાલટાે જે કરે,

તા તે સઘળે મીઠાશરે–મ**ારાા** મગન ભયે માહરા નાથજી, શરણું તાેરે આઈ રે ા અબ નહિ ^રકિસી ્વાતકી,

ખામી રહે તન કાંઇરે–મ૦ ાા ગા **વિજયરાજા વપા** ઘરે, થઈ કુમર બધાય રે ા નામ નિરંજન નિરખતાં, પરમાનંદ પદ પાયરે–મ૦ ાા ૪ાા નીલાત્પલ³ લંછન જગધણી, કર કરૂણા સ્ત્રામી રે ા સવિ સુખ સંપદા ચ**તુર**ને, દીજે અંતરજામી–મ૦ ાાપાા

૧. એક જરા જેટલું પાણીનું ટીપું દરિયામાં મળી જવાથી, દરીયાની લ્હેરના અનુભવ લે છે, (પ્રથમ ગાયાના ઉત્તરાર્ધના અર્ધ) ૨. કથી ૩. નીલકમલ

(૮૩૮) (૩૫-૨૨) શ્રી નેમિનાથજિન સ્તવન (ફેશી-ભ્રાયાણીની)

વિનતડી અવધારા હાજ પધારા વહાલા ને મજી, અરજ સુથે મુજ દેવા તુમે છા જગના તારૂ હાે, ભવવારૂ માહિન માહરૂ, અહનિશ કરસ્યાં સેવ–વિ. ૫૧૫

જાદવકુળના ધારી હાે અધિકારી સુરત તાહરી, સૂરત માહનવેલ । દેખત દિલડું હરખેહા અતિ નિરખે વરસે મેહુલા, અષાડા ગજગેલ–વિંગારાદ

દીસા છા જગન્યારા હા દિલ પ્યારા, વાર્યા નિવ રહા, કિમ કરી દાખવું પ્રીત ા જિમ જુઓ કૈતકીવનમાં હા વળી દિલમેં મન તે ભમરજયું, ઇમ અમ કુલવટ રીત-વિગાલા

સમુદ્રવિજય સુત ઇંકાહા શિવાન દા હંકા સાહેળા, નયથુ રહ્યાં લાેભાય ા તુમ મુજ અંતરજામી હાે શિવગામી સ્વામી માહરા, સગુથનિધિ કહેવાય–વિ૦ ાા૪ાક

પશુની કરૂણા પેખી હા ઉવેખી દેખી નવિ રહ્યા, આણી હૃદય વિચારા મનમાચ્યા તિઢાં રાચ્યા હા સવિ આશ્યા મુજ મનમાં રહીં, કુણ ઘર એહ આચાર, વિંગાપા મેં જાર્યું તુમ રાગી હા સાલાગી ત્યાગી પ્રેમના,
પુર્ય તથા અંકુર ા
મુજ મંદિરિયે આવેા હા દિલ લાવા નાવા કિમ નહિ,
જિન ઘરહિયે હજીર. વિ૦ ાા દાા
હીજે સાહેબ સેવા હા મુખમેવા દેવા હજથી.
અષ્ટ કરમ મદ માડા
ચતુરવિજય ચિત્ત ધરવા હા મુખ કરવા વરવા ને મને
મું દર એ કર જોડ. વિ. ાાળા

88

(૮૩૯) (૩૫-૨૩) શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન (પદમણી પાણીડાં સંચરી, મારૂજ વાવ ખાદાવા-એ દેશી) નયરી વારાણસી સાહેએા, પ્રભુજ પાર્શ્વજિણંદ ા જગદાનંદન ચંદ જગતગુરૂ! રાજતા, ભવિજન નયણાનંદ મારા

કામિત-પૂરશ્—સુરતરૂ, પ્રલુજ! પરમ આધારા દુઃખદાવાનલ-વારક જગતગુર્! તું જયા,

સજલ-જલદ સુખકાર ાારાા

તુજ દરસિથ્થી રૂચિરાગથી, પ્રભુજ! પરમ કૃપાલા પામું જ્ઞાન રસાળ જગતશુર! સેવતાં, ચારિત્ર શુણુ સુવિશાળ ॥૩॥

સુખમટકે જગ વશ કરયાે, પ્રભુજી! પરમ પુનીતા

વામાદેવી મુત પ્રીત જગતશુરૂ! માહુરા,

અદ્યસેન સુવિનીત ાા૪ાા

અતીત અનાગત જિનપતિ, પ્રભુજ જે વર્તમાન ! તુજ વંદન ગુણુ જ્ઞાન જગતગુરૂ! તે સવે, પ્રથમું પરમનિધાન. ॥પાા

ગથુધર મુનિવર પ્રમુખ જે, આદ્ય અ'ત પરિવાર । તો વંદુ સુવિચાર જગતગુરૂ ! ધ્યાઇએ,

ક્**લ્યિ**તિ–લંછન સાર. ાદાા

પાર્સ પ્રમુખ જે યક્ષ છે પ્ર**સુતી**રથ રખવાળ । હીંજો દીનદયાળ જગતગુર્! ચ**તુર**ને,

ચર**ઘુ**રી સેવા રસાળ. ાાળા

逖

(૮૪૦) (૩૫–૨૪) શ્રી મહાવીરજિન સ્તવન

[શ્રી પદમપ્રભ્રુજીના નામને–એ દેશી]

શાસનપતિને વંદનાં, હાજ્યા વાર હજાર હા સાહેળ ા ગંગાજલમાં જે રમ્યા,

તે કિમ ^૧ છીલર છાર હેા સાહેખ–શાગા ૧ ા જાઈ જીઈ જસ સેવતાં, મોલતી માગર માળ હાે–સાગા ચ'પક શુલાળની વાસના,

તે આઉળે^ર કરે કિમ આળ હાે—સા૦ ાા**રાા** સતીય અ**વર³ ઇચ્છે નહી, નર લાેગી ભરતાર હાે;—સા૦ ા** અવર કદાગ્રહી આતમા, તાર તાર મુજ તાર **હે**ાં—સાગા**ાા**

૧ ન્હાનું તલાવડું, ૨ આવળમાં, ઢ બીજો.

મૃગમદ ઘન જિન વાસના, વાસિત એાધ અગાધ હાે-સાગા મૃગપતિ જે જસ સેવના, દ્વર ગયા દુખદાઘ હાે-સાગાયા નિર્યામક સત્ય સાહેબા, આલંબન તુજ લીધ હાે-સાગ ભવિ-જન-મન જિન! તું વશ્ચાે,

त्रिशक्षानं इन रिद्ध डा-सा० ॥ प ॥

એ રીધ એ સીધ તાહરી, પામી પરમાણું હો-સાગા અજ્ઞાન-તિમિરતા ભયહરે, પ્રગટયા જ્ઞાન દિણું હો-સાગા સા સ્ રિ પ્રતાપે રાજ્યમાં, ગુિલ્યલ જિન ગુણ ગાય હાે-સાગા ચતુરિ જિય જિન નામથી,

દિન દિન દાેલત થાય હાે–સા૦ ાા ૭ ાા

ઇતિશ્રી ચતુરવિજયજીકૃત ચાવિશી સંપૂર્ણ.

શ્રી વર્ષમાન स्वामिने नमः શ્રી દેવચંદ્રજી મ૦ કૃત સ્તવન–ચાવિશી

(૮૪૧) (૩૬–૧) ૧–શ્રી ૠષભદેવજિન સ્તવના [નિ:કરડી વેરણ થઇ–એ **દે**શી] ઋષભ-જિણંદ શું પ્રૌતડી, કિમ કીજે **હે**ા!

કહેા ચતુર વિચાર 🕟

પ્રસુજી જઈ અલગા વસ્યા,

તિહાં^૧ કિથુ નિવ હા કે વચન ઉચાર–ૠગા ૧ ા કાગળ પથ્યુ પહુંચ નહિ, નિવ પહુંચે હા ! નિહાં કા પરધાન^ર જ

જે પહુંચે તે તુમ સમાં, નવિ ભાખે હાે!

કાઈનું વ્યવધાન–ઋ૦ા ૨ ા

પ્રૌત કરે તે રાગિયા, જિનવરજી હેા ! તુમે તેા વીતરાગ । પ્રૌતડી જેઢ અ−રાગીથી, ભેળવવી હેા !

લાકાત્તર માગ³−ૠ૦ ॥ ૩ ॥ પ્રાત અનાદિની વિષભરી, તે રીતે હેા ! કરવા મુજ ભાવ હ કરવી નિરવિષ પ્રીતડી, કિથ્ ભાંતે હેા !

કહેા અને અનાવ !-ૠ૦ ૫ ૪ ૫.

૧ તે સ્થાને, ૨ દૂત, ૩ રસ્તા

પ્રીતિ અનંતી પર થકી, જે તેાડે હા ! તે જોડે એહ । પરમ–પુરૂષથી રાગતા, એક્તવતા હા !

કાખી ગુણુ ગેહ—ૠ૰ા ૫ ા પ્રભુજને અવલંબતાં, નિજ પ્રભુતા હાે ! પ્રગટે ગુણુરાશ ા **દેવચંદ્રની** સેવના, આપે મુજ હાે !

અવિચળ સુખવાસ–ઋ૦ ા ૬ ા

(૮૪૨) (૩૬-૨) શ્રી અજિતનાથ જિન સ્તવન [ક્રેખા ગતિ દૈવની રે-જો દેશી]

જ્ઞાનાદિક ગુણ સંપદારે તુજ અનંત અપાર ા તે સાંભળતાં ઉપનીરે, રૂચિ તેણે પાર ઉતાર— —અજિત જિન ! તારજ્યા રે ! તારજ્યા દીનદયાળ—ાાવા જે જે કારણ જેહનારે, સામગ્રી—સંયાગ ા ધિસતાં કારજ નિપજેરે, કર્તાતણે પ્રયાગ—અજિતગા ૨ ॥ કાર્યસિદ્ધ કર્તા વસુરે, લહી કારણ સંયાગ ા નિજ—પદકારક પ્રસુ મિલ્યારે,

હાય નિમિત્તહ ભાગ-અજિત ાા ૩ ાા અજકુળ^૧–ગત કેસરી ર લહેરે, નિજ³–પદ સિંહ નિહાળ ા તિમ પ્રભુ ભક્તે ભ**વિ** લહેરે,

આતમ-શક્તિ સંભાળ-અજિત ાષ્ટાા કારણપદ કર્તાપણે રે, કરી આરાપ અ-લેદ ા નિજ-પદ અરથી પ્રભુ થકી રે, કરે અનેક ઉમેદ-અજિતગાયા

વ બકરીના ટાળામાં રહેલ, ર સિંહ, ૩ પાતાપહું,

અહવા પરમાતમ પ્રભુ રે, પરમાનંદ સ્વરૂપ !
સ્યાદ્ધાદ-સત્તા-રસીરે, અ-મલ અ-ખંડ અનૂપ-અજિત ગાદાા
આરાપિત સુખ-બ્રમ ટલ્યા રે, ભારયા અ-ગ્યાબાધ !
સમર્યો અભિદ્ધાષીપણારે, કર્તા સાધન સાધ્ય-અજિત ગાળા બ્રાહકતા સ્વામિત્વતારે, ગ્યાપક ભાકતાભાવ !
કારભુતા કારજદશારે, સકળ ગ્રહ્યું નિજ-ભાવ-અજિત ગાટાા શ્રદ્ધા ભાસન રમણતારે, દાનાદિક-પરિદ્યામ !
સકળ થયા સત્તા-રસી રે, જિનવર દરસણ પામ-અજિત ગાદાા તેણે નિર્યામક-માહુણા રે, વૈદ્ય ગાપ આધાર !
દેવસાંદ્ર સુખસાગરૂરે, ભાવ-ધરમ-દાતાર-અજિત ગા ૧૦ ા!

(£)

∢૮૪૩) (૩૬–૩) શ્રી સંભવનાથ−જિન સ્તવન [ધણરા ઢાળા]

શ્રી સંભવ જિનરાજજ રે,

લાહ્ફ' અ-ક્કાસ્વરૂપ-જિનવર પૂંજો ા સ્વ–પરપ્રકાશક^{૧–(}દનમણિ રે, સમતા–રસના ભૂપ-જિન૦– પૂંજો પૂજો રે ભવિક! જિન પૂંજો!

પ્રભુ પુજયા પરમાનંદ-જિન૦ ॥૧॥ અર-વિસંવાદ નિમિત્ત છે। રે, જગજંતુ-સુખ કાજ-જિન૦ । હેતુ-સત્ય બહુમાનથી રે, જિન સેવ્યાં શિવરાજ-જિન૦॥૨॥

૧ સુર્ય, ૨ સચોટ,

७पाहान आतम सही रे, पुष्टालंभन हेव-किनि ।
७पाहान-डारण् पणे रे, प्रगट डरे प्रक्ष सेव-किनि ।।उ॥
डार्थ शृण्-डारण्पणे रे, डारण्-डार्थ अनूप-किनि ।। उ॥
डार्थ शृण्-डारण्पणे रे, डारण्-डार्थ अनूप-किन ।
सडण सिद्धता ताहरी रे, माहरे साधन ३प-किन ।। ४॥
ॐडवार-प्रकु-वंहनारे, आगम रीते थाय-किन ।। ४॥
प्रकु-सत्ये डार्थनीरे, सिद्ध-प्रतीत डराय-किन ।। ४॥
प्रकुपणे प्रकु ओल्पीरे, अ-मल वि-मल गुणु गेह-किन ।
साध्य-६िट साधडपणे रे, वंहे धन नर तेह-किन ।। ४॥
कन्म इतारथ तेहनारे, हिवस सइण पण् तास-किन ।
कगत-शरण् किन-चरण्ने रे, वंहे धरीय इल्झास-किन ।।
कगत-सत्ता निक-लावधीरे, शृष्ट सिद्ध-सुण भाष्ट-किन ।।
हेवसंद्र किनराक्ष रे, शुद्ध सिद्ध-सुण भाष्ट-किन ।।।।।

W

(૮૪૪) (૩૬–૪) શ્રી અભિનંદન–જિન સ્તવન

[બ્રહ્મચર્ય પદ પૂજીએ હેા વિનીત–જો દેશી] કશું જાણું કશુંઃ અની આવહી,

અબિનંદન રસ રીત-હા મિત્ત! ક પુદ્દગલ-અનુભવ ત્યાગથી,

કરવી જસ પરતીત-હા મિત્ત કશું ા ૧ ાષ્ પરમાતમ પરમેશ્વરૂ, વસ્તુગતે તે અ-**લિપ્ત-હા મિત્તા** દ્રવ્યે દ્રવ્ય મિલે નહીં,

ભાવે તે અન્ય અ-વ્યાપ્ત-હા મિત્ત કશું ા રાષ્

शुद्ध-સ્વરૂપ સનાતના, નિર્મંલ જે નિસ્ત્રંગ–હા મિત્ત!। વ્યાત્મ-વિસુ તે પરિભ્રમ્યાે,

ન કરે તે પર-સંગ-હા મિત્ત! કશું ાા ઢાા પણ જાણું આગમ બળે, મિલવા તુમ પ્રભુ સાથ-ઢા મિત્ત! ા પ્રભુ તા સ્વ-સંપત્તિ મઈ,

શુદ્ધ સ્વરૂપના નાથ_હા મિત્ત ! કર્યું ૦ ॥ ૪ ॥ પર-પરિણામિકતા અછે, તે તુજ પુદગલ-નેગ_હા મિત્ત ! । જડ-ચલ જગની એ ઠેના,

ન ઘટે તુજને ભાેગ-હા મિત્ત! કશું ૦ ાા ૫ ાા શુદ્ધ નિમિત્ત પ્રસુ શ્રદ્ધો, કરી અ-શુદ્ધિ પરિદ્વેય-હાે મિત્ત! ા આત્માલં ભી ગુણુલયી,

સહુ સાધકનાે ધ્યેય_હાે મિત્ત ! કશું ાા ૬ાા જિમ જિન-વર આલંબને, વધે સુધે એક-તાન–હાે મિત્ત !ા ીતિમ તિમ આત્માલંબની,

અહે સ્વરૂપ નિદાન-હા મિત્ત! કશું ગા છા સ્વ-સ્વરૂપ એકત્વતા, સાધે પૂર્ણાનંદ-હા મિત્ત! સ્મે સાગવે આતમા, રત્નત્રથી ગુલુવું દ-હા મિત્ત! કશું ગાટા અભિનંદન અવલંખને, પરમાનંદ-વિલાસ-હા મિત્ત! ા દેવચાંદ્ર-પ્રભુ સેવના,

કરી અનુભવ-અભ્યાસ હા મિત્ત! કર્યું ગાલા

(૮૪૫) (૩૬–૫) શ્રી સુમતિનાથજિન સ્તવન [કડખાની દેશો]

અહા શ્રી સુમતાજન શુદ્ધતા તાહરી,

સ્વ-ગુણુ-પર્યાય-પરિણામ રામી ક નિત્યતા એકતા અસ્તિતા ઇતરયુત,

લાગ્ય-લાગી થકા ત્રલુ અ-કામો-અહાગા ૧ા ઉપજે વ્યય લહે તહવિ તેહવા રહે.

ગુણુ-પ્રમુખ બહુલતા તહુવી પિંડી ા આત્મ−લાવે રહે અ-પરતા નવિ ગ્રહે,

લાકિ–પર**દે**શ-મિત પિણ અ-ખ'ડી–અહાેળા રા કાર્ય°–કારણપણે પરિણમે તહુવિ ધ્રુવ,

કાર્ય ભેદે કરે પિથુ અ-ભેદી ≱

કર્વુતા પરિચુમે નવ્યતા નવિ રમે,

સકલવેત્તા થકા પિણ અ–ભેદી-અહા ા ૩ ા શુદ્ધતા સુદ્ધતા દેવ પરમાત્મતા,

સહજ નિજ–ભાવ ભાગી અ-ચાગી ક સ્વ પર–ઉપયોગી તાદાતમ્ય-સત્તારસી,

શક્તિ પરજીંજતાે ૧ પ્રયાગી-અહાે ા ૪ ાા વસ્તુ નિજ-પશ્ચિતે સર્વ પાનિણામિકી,

એતલે કાઈ પ્રભુતા ન પામે ।

કરે જાણે રમે અનુભવે તે પ્રસુ,

तत्व स्वाभीत्व शुचि-तत्व धामे-अद्धार ॥ ५ ॥

૧ વાપરતા,

જીવ નિવ યુગ્ગલી નેવ યુગ્ગલ કદા,

પુગ્ગલાધાર નહીં તાસ રંગી ા

પર તહેોા ઇશ નહી અ–પર ઐશ્વર્યતા,

વસ્તુ-ધર્મે કદા ન પર-સંગી–અહાેo ાા 🕻 ાા

સંગ્રહે નહીં આપે નહીં પર-ભાષ્ટ્રી,

નવિં કરે આદરેન પર રાખે !

શુદ્ધ સ્યાદ્ધાદ નિજભાવ–ભાગી જિકે,

તેહ પરભાવને કેમ ચાખે !-અહાેં ા ૭ ાા તાહરી શુદ્ધતા-ભાસ–આશ્ચર્યથી,

ઉપજે રૂચિ તે**ણે** તત્વ⁹ ઇકિ ।

તત્વરંગી થયેા દેાષથી ઉભગા,

કાષ ત્યાગી ટળે તત્વ લીહે.-અહા ા ૮ ॥

શુદ્ધ–માર્ગે વધ્યાે સાધ્ય સાધન સધ્યાે,

स्वाभी प्रति-छंड सत्ता आराधे।

आत्म-निष्यत्ति तिम साधना निव टिडे,

વસ્તુ ઉત્સર્ગ આવમ-સમાધે-અહેા ાા ૯ાા

માહરી શુદ્ધ-સત્તા તણી પૂર્ણુતા,

तेहने। हेतु प्रसु तुंहि सावा।

દેવચંદ્રે સ્તબ્ધા મુનિ-ગણે અનુભબ્ધા,

તત્વ-ભકતે ભવિક સકળ રાચા-અહાેં ા ૧૦ાા

☆

૧ ઇચ્છે, ૨ તત્વની રુચિથી,

(૮૪૬) (૩૬–૬) શ્રી પદ્મપ્રભજિન સ્તવન [હું તુજ આગળ શી કહું ? કેશરીયા લાલ-જેદેશી] શ્રી પદ્મપ્રભજિન ગુણનિધિ રે લાલ,

જગતારક જગદીશ રે_વાલ્હેસર ા જિન-ઉપગાર થકી લ**ેક રે લાલ**,

ભવિજન સિદ્ધિ^૧ જગૌશ રે–વા૦ ાા૧ાા તુજ દરિસ**થુ** મુજ વાલ**હે**ા રે **લાલ**,

हरसष् शुद्ध पवित्तरे-वा०

હશ'ન શબ્દનયે કરે રે લાલ,

સંગ્રહ—એવંબૂત રે–વા૦તુજ૦ ારાા ઔજે વૃક્ષ અનંતતા રે લાલ, પસરે ભૂ—જલ ચાેગ રે–વા૦ ા તે મુજ આતમ–સંપદારે લાલ,

પ્રગટે પ્રભુ–સંચાગ રે-વાબ્તુજબ લાકા જગતજંતુ કારજ–રૂચિ રે લાલ, સાધે ઉગે ભાણુ રે–વાબ્ ચિદાનંદ સુ–વિલાસતા રે લાલ,

વાધે જિનવર ઝા**ણ** રે-વા૦તુજ૰ ાાઝાા લાખ્યિ સિદ્ધિ મંત્રાક્ષરે રે લાલ, ઉપજે સાધક—સંગ રે-વા૦ ા સહેજ અ^{હ્}યાતમ તત્વતા **રે** લાલ,

પ્રગટે તત્વી–રંગ રે–વાળ્તુજળ ાપાા **લાેહ**–ધાતુ કંચન હુવે રે લાલ, પારસ–ક્રસન^ર પામીરે–વાળા પ્રગટે અ^{ક્}યાતમદશા રે **લા**લ,

વ્યક્ત-ગુણી ગુણુગ્રામરે-વા૦ તુ, દ્ર૦ ાા દા

૧ માેટી, ૨ સ્પર્શ્વ.

આત્મરિદ્ધિ કારજ ભણીરે **લાલ,** સહજ નિર્યામક હેતુ રે–વાગા નામાદિક જિનરાજના રે લાલ, ભવસાગર મહાસેતુ રે–વાગ તુજગાણા થ'લન ઇ'દિય–યાગનારે લાલ.

રક્તા વર**ણ** ગુણુ ગાય રે−વા∘ા **દેવ**ચંદ્ર–વૃંદે સ્ત∘યા રે **લાલ,** આપે અવર્ણુ અકાયરે–વા∘ તુજ∘ાા૮ાા

(८४७) (३६-७) श्री सुपार्श्वनाथ जिन स्तवन (छे। सुंहर! तप सारिणुं जग है। नही-ओ हेशी) श्रीसुपास आण्डं में, गुण्च अनंतने। हं छे। जिनला ज्ञानानं हे प्रेणुं।, पित्र यारित्रानं ह छे।-जि०-श्री० ॥१॥ संरक्षणु विण्नु नाथ छे।, द्र०थ विना धनवंत छे।-जि०। हरतापह हिरिया विना,संत अजेय अनंत छे।-जि० श्री०॥ रा। अगम अगोयर अमर तुं, अन्वय अदि समूह छे।-जि०। वरण्-गंध-रस-इरस विण्नु,

નિજ ભાેકતા ગુલુબ્યૂ હો-જિંબ શ્રી ાા ગા અક્ષયદાન અચિંતના, લાભ અ-યત્ને ભાેગ હા-જિં ા વીર્ય-શક્તિ અપ્રયાસતા,

શુદ્ધ સ્વ**ગુણ** ઉપલાેગ હાે–જિંગ શ્રીગાયા એકાંતિક આત્યંતિકાે, સહજ અ–કૃત સ્વાધીન હાે–જિંગ નિરૂપચરિત નિદ્ધ"દ્વ સુખ, અન્ય અહેતુક પીન હાે–જિંગ્શીગાપાા એક પ્રદેશે તાહરે, અ-ગ્યાભાધ સમાય હા-જિંગ ! તસુ પય^રય અ-વિભાગતા, સર્વાકાશન માય હાે-જિંગ શ્રીગાદા! ઇમ અનંત-ગુષ્યુના ધણી, ગુણુ ગુષ્યુના આનંદ હાે-જિંગ ! ભાેગરમ**ણ** આસ્વાદ યુત, પ્રભુ! તું પરમાનંદ હાે-જિંગ શ્રીગાળા અગ્યાભાધ-રૂચિ થઇ, સાધે અગ્યાભા**ધ** હાે-જિંગ શ્રીગાડા! દેવચંદ્ર પદ તે લહે, પરમાનંદ સમાધ હાે-જિંગ શ્રીગાડા!

(૮४८) (૩૬-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભજિન સ્તવન

(શ્રી શ્રેયાં ક્ષજિન અંતરજામી-એ દેશી) શ્રી ચંદ્ર પ્રભ જિન–પદ સેવા, હેવાયે જે હળિયાછા આતમ–ગુ**ણ**–અનુભવથી મળિયા,

તે ભવભયથી ટળિયાજી–શ્રી ાવા દ્રવ્યસેવ વંદન–નમનાદિક, અર્ગન વળી ગુણુત્રામાછા ભાવ અલેદ થાવાની ઇહા, પરભાવે નિ:કામાજી.–શ્રી ાાસા ભાવસેવ અપવાદે નૈગમા, પ્રભુ–ગુણને સંક્રયેજ ા સંગ્રહ-સત્તા તુલ્યારાપે, લેદાલેદ વિક્લપેજી—શ્રી ાાસા વ્યવહારે બહુમાન જ્ઞાનનિજ, ચરણે નિજ–ગુણ રમણાજા ા પ્રભુ–ગુણ આલંબી પરિણામે,

ૠઃજુપદ દયાને સ્મર**ણ**ાછ–શ્રી ંાઝાા **રા**પ્ટે શુકલ–ધ્યાનારા**હ**ણુ, **સમિભારૂ**ઢ ગુણુ દશમેજાા બીઅ^૧ શુકલ અવિકલ્પ એકત્વે,

એવ ભૂત તે અ-મમેં છ-શ્રી ાપા

૧ શુકલધ્યાનના બીજા પાયે

હત્સગે સમકિત-ગુણ પ્રગટયે, નૈગમ પ્રભુતા અંશે ા સંગ્રહ આતમ સત્તાલં બી, મુનિષદ ભાવ પ્રસ શેજ –શ્રી ગાદા મકજુ સૂત્રે શ્રેલિ-પદસ્થે, આત્મશક્તિ પ્રકાશેજ ા યથાખાત પદ શબ્દ-સ્વરૂપે, શુદ્ધ-ધર્મ ઉલ્લાસેજ-શ્રી ગાલા ભાવસયોગી અયોગી શેલેશે, અંત્ય દુગ-નય જાણેજા ા સાધનતા એ નિજ-ગુણ-વ્યક્તિ,

તે સેવના વખા**ણે**જી_શ્રીંિ ાડા કારણ ભાવ તેહ **અપવાદે** કાર્ય રૂપ ઉત્સર્ગે છ ા આત્મભાવ તે ભાવદ્રવ્યપદ, બાહ્ય પ્રવૃત્તિ નિસર્ગોજી–શ્રીંગાલા કારણુભાવ–પરંપર–સેવન, પ્રગઢે કારય–ભાવાજી ા કારય–સિદ્ધે કારણુતા–વ્યય,

શુચિ પરિજ્ઞામિક ભાવાેજ-શ્રૌ૦ ા**૧**૦ાા પરમ ગુણી–સેવન તન્મચતા, નિશ્ચય-^દયાને ધ્યાવે**જ ા** શુદ્ધાતમ અનુભ**વ**–આસ્વાદી,**દેવચ**ંદ્ર–પદ **પાવેજ–**શ્રી૦ાા૧૧ાદ

 \star

(८४८) (३६--८) श्री सुविधिनाथ किन स्तवन

(થારા મહેલાં ઉપર મેહ જરૂખે—એ દેશી) દીઠા સુવિધા જિણું દસમાધિ રસે ભર્યા—હાં લાલ—સમાધિ, ભારેના આત્મત્વરૂપ અનાદિના વિસર્ગા હાં લાલ—અનાદિના સકળ વિભાવ ઉપાધિ થકી મન એ સર્ચી હાં લાલ—થકીન, સત્તા—સાધન માર્ગ ભણીએ સંચર્યો—હાં લાલ—ભણીના લાધા પુમ પ્રભુ જાણુગ રીતિ સરવ જગ દેખતાં હાં લાલ—સના નિજ—સત્તાએ શુદ્ધ સહુને લેખતાં હાં લાલ સહુના

પરપરિશ્રુતિ અદ્વેષપણે ઉવેખતાં- હા લાલ-પણે ૦, લોગ્યપણે નિજ-શકિત અનંત

ગવેખતા હા લાલ-અનંત૦ ારાા કાનાદિક નિજ-ભાવ હતા જે **પરવશ્યા-હા લાલ-હ**તા૦, તે નિજ સનમુખ-ભાવ થહે લહી તુજ દશા-હા લાલ-થકેળ પ્ર**લુના અદલુત ચાેગ-સ્વરૂપતણી રસા-**હા લાલ-સ્**વ**રૂપ૦, ભાસે વાસ તાસ જાસ ગુ**ણ** તુઝ જિસા–**હે**ા લા**લ**–ગુણ ાષ્ટાા માહાદિકની ધૂમિ અનાદિની ઊતરે-હા લાલ-અનાદિ૦, અ**મલ** અખંડ અભ્રિપ્ત સ્વભા**વ** જ સાંભરે-હાે લાલ-સ્વરા તત્વ-રમણ શુચિ-ધ્યાન ભણી જે આદરે-હા લાલ-ભણીં, તે સમતારસ-ધામ સ્વામી! મુદ્રા વરે-હાે લાલ-સ્વામી ાાઝા પ્રભુ! છેા ત્રિભુવનનાથ ! દાસ હું તાહરા હા લાલ,-દાસ૦, કરૂણાનિધિ અભિલાય અછે મુજ એ ખરા હાલાલ-અછેન **અાતમ વસ્તુ-સ્વભાવ સદા મુજ સાંભરા-હાે લાલ**-સદા૦, ભાસન-વાસન એહ ચરણ ધ્યાને ધરરાે−હા લાલ-ચરણ∘ાાપા પ્રભુ-સુદ્રાના યાેગ પ્રભુ! પ્રભુતા લખે હા લાલ-પ્રભુ૦, દ્રવ્યતણે સાધર્મ સ્વ-સંપત્તિ એ!લએ હાે લાલ-સ્વ૦ ા એાલખતાં ખહ્માન-સહિત રૂચિ પણ વધે હા લાલ સ૦, રૂચિ-અનુજાયી વીર્ય'-ચરણુ-ધરા સધે-હાે લાલ-ચરણું ાાા ક્ષાયાપશમિક ગુણ સર્વ થયા તુજ ગુણ-રસી-હા લાલ-થયા૦, સત્તા સાધન શક્તિ વ્યક્તતા ઉલ્લસી હા લાલ-વ્યક્તતાન હવે સંપૂરણ સિદ્ધ તથી શી વાર છે-હાે લાલ-તણીંં . **દેવચંદ્ર જિનરાજ જગત-આધાર છે-હા લાલ જગત**૦ ાાળા

(८५०) (३६-१०) श्रीशोतसनाथिकन स्तवन

(આદર જીવ ક્ષમાગુષ્ય આદર એ દેશી) શીતલ જિનપતિ પ્રસુતા પ્રસુની, મુજથી કહી ન જાયછા અનંતતા નિમ્મેલતા પૃથ્તિ

જ્ઞાન વિના ન જણાયજી–શી ગાવાા ચરમ-જલધિ–જલતમિ**ણે** અંજલિ, ગતિ જીપે અતિ–વાયજા સવ[°]–આકાશ ઉલ્લ ઘે ચર**ણે**,

પિથુ પ્રભુતા ન ગિથાયજી-શીં ારાષ્ટ્ર સર્વ દ્રવ્ય પ્રદેશ અનંતા, તેહથી ગુથુ-પર્યાયજા તાસ વર્ગથી અનંતગ્રેશા પ્રભ!

કુવલજ્ઞાન કહાયછ. શી૦ ૫૩ ૫

કૈવલદર્શન એમ અનંતાે, ગહે સામાન્ય−સ્વભાવજી ા સ્વ−પર અનંતથી ચરણ અનંતાે.

સ્વ-રમ**ણ** (સમરણ) સંવર-ભાવજ-શૌં ાઝાઇ દ્રવ્ય ક્ષેત્ર ને કાળ-ભાવ ગુણ, રાજનીતિ એ ચ્યારજ ા ત્રાસ વિના જડ-ચેતન ત્રભુની,

કાઈ ન[ે] લાપે^૧ કારજી શી૦ તપાત

શુદ્ધાશય થિર પ્રભુ-ઉપયાેગ, જે સમરે પ્રભુ-નામજી ા અ–વ્યાબાધ અનંતા પામે.

પરમ-અમૃત-સુખ-ધામજી–શૌ૦ ાા ધા આણા ઈશ્વરતા નિર-ભયતા, નિરવાંચ્છકતા રૂપજી ા ભાવ સ્વાધીન તે અવ્યય-રીતે, ઇમ અનંત ગુણ-ભૂપજી–શૌ૦ ાા**ળા**

૧. મર્યાદા,

અવ્યાભાધ સુખ નિરમલ તે તા, કારણ જ્ઞાન ન જણાયછા તેહજ એહના જાણજ ભાકતા,

જે તુમ્હ સમંગુણ રાયછ–શી૰ ાાટા ઇમ અનંત-દાનાદિક નિજ ગુણ, વચનાતીત–પંડુરજી ા વાસન ભાસન–ભાવે દુલ°ભ,

પ્રાપતિ તેં અતિ દૂરજ-શીં ાહા સકળ પ્રત્યક્ષપણે ત્રિલુવન-ગુરુ, જાહું તુજ ગુણુ ગાયછા બીજુ કાંઇ ન માંગુ સ્વામી, એહ છે મુજ કામજ-શીં ા૧ ા ઇમ અનંત પ્રભુતા સદ્દહતાં, અરચે જે લુ રૂપજ દેવચંદ્ર પ્રભુ પ્રભુતા તે પામે,પરમાનંદ સ્વરૂપજ-શીં ા૧૧ ા

(૮૫૧) (૩૬-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથજિન સ્તવન

(પાંચે પાંડવ વાંદતાં મન માહયા રે-એ દશી,) શ્રીશ્રેયાંસ પ્રભુ તણે, અતિ અદ્દભુત સહજાનંદ રે ા ગુણ ઇકવિધ ત્રિક પરિશુમ્યા, ઇમ અનંત ગુણના વૃંદ રે-મુનિચંદ! જિશુંદ! અમંદ-દિશુંદપરે

नित **દીપતાે** સુખક'દ**રે** ॥૧॥

નિજ જ્ઞાને કરી ઝ્રેયના. જ્ઞાયક જ્ઞાતા પદ ઇશ રે કેએ નિજ દર્શન કરી. નિજ દ્રશ્ય સામાન્ય જગીશ રે_મુ૰ાારાા નિજ ૧મ્યે રમણ કરા પ્રભુ! ચારિત્રે રમતા રામ રે! ભાગ અનંતને ભાગવા.

ભાગે વિશ્ (તેશ) ભાકતા સ્વામી રે.-મુ૦ લાગા દેય દાન નિત કીજતે, અતિ દાતા પ્રભુ સ્વયમેવરે પાત્ર તુમે નિજ-શકિતના ગ્રાહક વ્યાપક્રમય દેવરે-મુ૦ લકા

પારિણામિક કારજ તણા, કરતા ગુણ-કરેલું નાથ રે ા અ-ક્રિય અક્ષય સ્થિતિમયી,નિકલંક અનંતી આથરે-મુ૦ ાાપા પરિણામિક સત્તા તણા, આવિર્ભાવ વિલાસ નિવાસર સહજ અ_કૃત્રિમ અ_પરાશ્રયથી, નિવિ'કલ્પને

निःप्रयास रे-अ०। शा

પ્રભુ પ્રભુતા સંભારતાં, ગાતાં કરતાં ગુણુ–ગ્રા**મ રે** સેવક સાધનતા વરે.

નિજ સંવર પરિણતિ પામ રે-મુ૦ ાાહા પ્રગટ તત્ત્વતા ધ્યાવતાં, નિજ તત્ત્વના ધ્યાતા થાય રે ા તત્ત્વરમણ એકાગ્રતા,

पृश्य तत्वे केंद्ध समाय रे-मृ० ॥८॥ પ્રભુ દીઠે મુજ સાંભરે, પરમાતમ પ્રચ્ણાનંદ રે દેવચંદ્ર જિનરાજના, નિત વંદાે પય-અરવિંદ રે. સુરુાાલા

(૮૫૨) (૩૬-૧૨) શ્રીવાસુપૂજ્યજિન સ્તવન (પંચ3ા નિહાલું રે, બીજા જિનતણા રે (એ-દેશી) પુજના તા કીજે રે બારમા જિન તથી, જરા પ્રગટ**યા** પુજ્યસ્વભાવા

પર-કૂત પૂજા રે જે ઇચ્છે નહિ રે,

સાધક કારય દાવ-પૂર્ ાાગા द्रव्यथी पूजारे धारण लावनीरे, लाव प्रशस्तने शुद्धा પરમ ઇન્ડ વલ્લસ ત્રિભુવન ઘણી રે.

વાસુપૂજય સ્વયંબુદ્ધ-પૂર્વારાા

અતિશય મહિમા રે અતિ ઉપગારિતારે, નિરમલ પ્રભુ ગુણરાગ ા

સુરમણિ સુરઘટ સુરતર તુચ્છ તે रै,

જિનરાગી મહાભાગ-પૂર્ ાાલા

દશ⁶ન-જ્ઞાનાદિક ગુણુ આત્મનારે, પ્રભુ પ્રભુતા લયલીને । શુદ્ધ-સ્વરૂપી રૂપે તન્મયીરે, તસુ આસ્વાદન પીન-પૂર્ગાઝા શુદ્ધ તત્વ રસરંગી ચેતના રે, પામે આત્મ સ્વભાવ । આત્માલંગી નિજ ગુણુ સાધતા રે,

પામે (પ્રગટે) પૃજય સ્વભાવ–પૂર્ગાપાા આપ અકર્તા સેવાથી હુવેરે, સેવક પ્ર્ગ્ણ સિદ્ધિ । નિજ ધન ન દીચે પિ**ણ** આશ્રિત લહેરે;

અ_ક્ષર-અ_ક્ષય-રીદ્ધિ-પૂ૦ાાકાા જિનવર પૂજા તે નિજ-પૂજનારે. પ્રગટે અન્વય શક્તિ પરમાનંદ વિદ્યાસી અનુભવેરે, **દેવચ**ંદ્ર-પદ વ્યક્તિ-પૂ૦ાાળા

(< પ3) (૩૬-૧૩) શ્રી વિમલનાથજિન સ્તવન (દાસ અરદાસ શીર પર કર કહેજ-એ દેશી) વિમલજિન! વિમલતા તાહરીજ, અવર બીજે ન કહાયા લઘુ નદી જિમ તિમ લેંધીએ જ,

પ**થુ સ્**વયંભૂ–રમણુ ન તરાય–વિ૦ાા૧ાા સયલ પુઢવી ગિરિ જલ તરૂજી, કાેઈ તાેલે એક–હત્યા તેહપ**થુ** તુજ ગણુગણુ ભણીજી,

ભાખવા નહીં સમરત્થ-વિ૦ ાારાષ્ટ

સરવ પુદ્દગલ–નભ-ધરમનાજી, તેમ અધરમ પ્રદેશ । તાસ ગુણુ ધરમ પજ્જવ સહુજી,

તુજ ગુણ ઇક ત**ણા લેશ-વિ** ાાગા. એમ નિજ ભાવ અનંતનીછ, અસ્તિતા કેતલી થાય : નાસ્તિતા સ્વ-પર-પદ અસ્તિતાછ,

તુજ સમ કાળ સમાય-વિ૦ ાા૪ાા તાહેરા શુદ્ધ-સ્વભાવનેજી, આદરે ધરી બહુમાન ા તેહેને તેહીજ નિપજેજી. અહાે કાેઈ અદ્દલુતતાન.-વિ૦ ાાપાા તુમ્હ પ્રભુ! તુમ્હ તારક વિભુજી,

તુમ્હ સમાે અવર ન કાેઇ । તુમ્હ દરસણ થકી હું તચેિછ, શુદ્ધ આલંબન હાેય-વિગાફાા પ્રભુ તણી વિમલતા એાલખીછ, જે કરે થિર મન સેવ । દેવચાંદ્ર–પદ તે લહેછ, વિમલ આનંદ સ્વયમેવ.–વિગ્નાણા

(८५४) (३६-१४) श्री अनंतनाथिकिन स्तवन

(દીઠી હા પ્રભુ! દીઠી જગગુરૂ! તુજ એ **દેશી**) મૂરતિ હા પ્રભુ! મૂરતિ **અન**'તજિથું'દ,

તાહરી હા પ્રભુ! તાહરી મુજ નયણે વસીછા. સમતા હા પ્રભુ સમતા-રસના કંદ,

સહેજે હેા પ્રભુ સહેજે અનુભવ રસ લસીજી–ાા૧ાઃ. ભવદવ હાે પ્રભુ ભવ−દવ-તાપિત છવ,

તેહને હા પ્રભુ તેહને અમૃતઘન સમીજાા

મિશ્યાવિષ હા પ્રભુ મિશ્યા વિષની ખીવ^૧,

હરવા હૈા પ્રભુ હરવા જાંગુલિમન રમીછ. ારા ભાવ હૈા પ્રભુ ભાવ ચિંતામણુ એહ,

આતમ હા પ્રલુ આતમસંપત્તિ આપવાછા એહિ જ હા પ્રલુ એહિ જ શિવસુખગેહ,

તત્ત્વ હૈા પ્રભુ તત્ત્વા**લ** ખન થાપવાજી ાાગા જાયે હૈા પ્રભુ જાયે આશ્રવ ^રચાલ,

કીઠે હેા પ્રભુ કીઠે સંવરતા વધેજી ા રતન હેા પ્રભુ રતન-ત્રયી ગુણમાળ,

અધ્યાતમ હેા પ્રભુ અધ્યાતમ સાધન સધેજ ાાજા . મીઠી હેા પ્રભુ મીઠી સૂરતિ તુજ,

દીઠી હૈા પ્રભુ દીઠી રૂચિ અહુ માનથીજી । તુજ ગુણુ હૈા પ્રભુ તુજ ગુણુ ભાસન યુક્ત, સેવે હૈા પ્રભુ સેવે તસુ ભવ ભય નથીજી ॥૫॥

ે સેવે હાે પ્રભુ સેવે તસુ લવ ભય નથીજી ાપા નામ હો પ્રભુ નામે અદ્ભુત રંગ,

ઠવણા હાે પ્રભુ ઠવણા દીઠાં ઉલ્લસેજી ા ગુણુ–આશ્વાદ હાે પ્રભુ ગુણુ–આશ્વાદ અભ'ગ, તન્મય હાે પ્રભુ તન્મયતાએ જે ધસેજી ઘદા

તન્મય હા પ્રભુ તન્મયતાએ જ ધસછાાર ગુણુઅનંત હા પ્રભુ ગુણુ અનંતના વૃંદ,

ગુણું મન ત હા ત્રલુ લુલું અને તામ કુર, નાથ દ્વા પ્રભુ નાથ અનંતને આદરેજી ા

નાથ હા પ્રસુ નાથ અન તાન આદરછા દેવસાંદ્ર હા પ્રસુ દેવસાંદ્રને આણંદ,

પરમ હા પ્રભુ પરમ મહાદય તે વરેજી ાાળા

૧ પીડા, ૨ ટેવ.

(<૫૫) (૩૬-૧૫) શ્રી ધર્મનાથજિન સ્તવન

(સફળ સંસાર અવતાર એ હું ગહ્યું-એ દેશી) **ંધરમ** જગનાથનાે ધર્મ શ્રુચિ ગાઇએ,

આપણા આતમા તેહવા ભાવિચે ા

જાતિ જસુ એકતા તેહ પલટે નહિ.

શુદ્ધ ગુણ-પજજવા વસ્તુ સત્તા સહીં ાાશા ંતિત્ય નિરવયવ વળી એક અ-ક્રિય પણે,

સર્વગત તેહ સામાન્ય ભાવે ભણે ા

ેતેહથી ઇતર સાવયવ-વિશેષતા,

વ્યક્તિ-ભેદે પહે જેહની ભેદતા મરા

એકતા પિંડને નિત્ય અ-વિનાશતા.

અસ્તિ નિજ-રીદ્ધિથી કાર્યગત ભેદતા

∘ભાવશ્રુત−ગમ્ય અભિક્ષાપ્ય અનંતતા, ભબ્ય−પર્યાયની જે પરાવત્તિ'તા ॥૩॥

ેક્ષેત્ર-ગુણ ભાવ અ-વિભાગ અનેકતા,

નાશ-હત્પાદ અનિત્ય પરનાસ્તિતા !

ેક્ષેત્ર−૦યા∿યત્વ અ−ભેક અ−**વક**ત૦યતા,

વસ્તુ તે રૂપથી નિયત અભવ્યતા પાજા

ધમ'-પ્રાગભાવતા સકળ ગુણ-શુદ્ધતા,

લાગ્યતા કર્તુતા રમણ પરિણામતા !

-શદ્ધ-સપ્રદેશના તત્ત્વ ચૈતન્યતા.

વ્યાપ્ય-વ્યાપક તથા ગ્રાહ્ય-ગ્રાહ્ધકગતા ાાપા

-સંગ-પરિદ્વારથી સ્વામી! નિજ પદ લહ્યું.

શદ્ધ આત્મિક-આનંદ પદ સંગ્રહ્યું !

જઈ વિ પરભાવથી હું ભવાદિધ વસ્ચા,

પર તહેા સંગ સંસારતાએ ગ્રશ્યા ાદાક તહેવિ સત્તા-ગુણે છવ છે નિરમળા,

અન્ય-સ'શ્લેષ જિમ ફટિક નવિ શામળા ક જે પરાપાધિથી દ્વુષ્ટ-પરિણતિ ગ્રહી,

ભાવ−તાકાત્મ્યમાં માહુર્ તે નહીં ॥७॥ તિણુ પરમાત્મ−પ્રભુ−ભકિત−રંગી થઇ,

શુદ્ધ કારણ રસે તત્વ−પરિણ્તિમથી ⊾ આત્મ–ગ્રાહક થયે તજે પર–ગ્રહણતા,

તત્વ–ભાેગી થયે ટળે પર-ભાેગિતા ાટા શુદ્ધ નિઃપ્રયાસ નિજ ભાવ–ભાેગી યદા,

આત્મક્ષેત્રે નહીં અન્ય-રક્ષણ તદા ।

क्षेष्ठ अ-सद्धाय निस्संग निरद्वंद्वता,

શક્તિ ઉત્સર્ગીની હોય સહુ વ્યક્તતા મહા તિથે મુજ આતમા તુજ થકી નિયજે,

માહરી સંપદા સકળ મુજ સંપજે ક તિ**ણે** મનમંદિરે **ધમ**ે--પ્રભુ ક્યાઈ ચે,

પરમ **દેવચ**ંદ્ર નિજ સિદ્ધિ–સુખ પાઇયે ॥૧૦૫ 👯

(૮૫૬) (૩૬-૧૬) શ્રી શાંતિનાથજિન સ્તવન (માલા કિલાં છે રે—એ દેશી)

(આંખડીયે મેં આજ શત્રું જ્ય દીઠા રે—ંએ દેશી) જગતદિવાકર જગત કૃપાનિધિ,

વાલ્ડા મારા! સમવસરશુધે એઠા દ

ચીમુખ ચક્રવિંહ ધર્મ પ્રકાશે, તે મે' નયણે દીઠારે-ભવિંક જન હરખા રે! નિરખી શાંતિજિણંદ-ભ૦, ઉપશમ-રસના કંદ, નહિ દેશુ સરિખા રે. ારાા પ્રાતિહાર્ય અતિશય શાભા, વા૦ તે તા કહિય ન જાવે ા લક-ખાલકથી રવિ-કર-ભરના:

વર્ણુન કિશુપરે થાવે રે? ભાગારા વાણી ગુણુ પાંત્રીશ અનાપમ, વાગ અ–વિસંવાદ-સર્થે ા ભવ-દુઃખવારણ શિવ–સુખકારણ, શુદ્ધધર્મ પ્રરૂપેરે–સગા ગા દક્ષિત્રુ પશ્ચિમ ઉત્તર દિશિ મુખ, વાગ ઠેવ**ણ જિન** ઉપગારી ા તસુ આલંબન લહીય અનાપમ,

तिद्धां थया समिति-धारी-॥४॥

भट नय डार्य इपे ठवछा, वा० सग नय डार्र्छ ठाछी।
निभित्त समान थापना किन्छ, से आगमनी वाछी-भगापा।
साधंड तीन निक्षेपा मुण्ये, वा० के विछु भाव न सदीये।
छपगारी द्वा भाव्ये भाष्या, भाव वंदंडने। गदीयेरे-भगादा।
ठवछा समवसर्छ किनसेंती, वा० को अ-सेंदता वाधी।
से आत्माना स्वभाव गुछ, ०यंद्रत येग्यता साधी-भगाणा
भद्धं थयुं में प्रभुगुण गाया, वा० रसनाना इण दीधा।
केंद्रवयांद्र डहे महारा मनना, सडण मनारथ सीद्धो. भगाटा।

(૮૫७) (૩૬-૧७) શ્રીકુ ચુનાથ-જિન સ્તવન (ચરમ જિણસ૩–એ દેશી)

સમવસરણ એસી કરી રે, ખારહ પરખદ માંહિ । વસ્તુ-સ્વરૂપ પ્રકાશતા રે, કરૂણાકર જગનાહા રે. แขนะ કું શુજિનેસરૂ....! નિરમલ તુજ મુખ વાણિ રે । જે શ્રવણે સુણે, તેહિજ શુણ-મણિ-ખાણિ રે–કું ારાા ગુણુ-પર્યાય અનંતતા રે, વળી સ્વસાવ અ–ગાહ ા નય-ગમ ભંગ–નિક્ષેપ ના રે, હેયાદેય–પ્રવાહ રે-કું૦ ાાગા *કું* **શુનાથ** પ્રભુ દેશના રે. સાધન સાધક સિદ્ધા ગૌણ–મુખ્યતા વચનમેં રે, જ્ઞાન તે સકલ સમૃદ્ધ રે.–કું થુગા૪ાા વસ્તુ અનંત–સ્વભાવ છે રે, અનંત કથક તસુ નામા **ગાહક અવસર-બાેધથી રે, કહેવે અપિ^{*}ત-કામા રે-કું**શું ાાપાા શૈષ અનિર્પિત_ધર્મને રે. સાપેક્ષ શ્રદ્ધા-બાેધા ઉલય–રહિત ભાસન હવે રે, પ્રગટે કેવલ-બાધ રે–કું થુ૦ તાના છતી પરિદ્યુતિ ગુણ-વર્ત્ત નારે, ભાસન ભાગ આદ્યું દા સમકાળે પ્રલુ! તાહરે રે, રમ્ય-રમભ ગુણવૃંદા રે-કું થું ાાળા નિજ–ભાવે સિય અસ્તિતા રે, પર–નાસ્તિત્વ–સ્વભાવા અસ્તિપણે તે નાસ્તિતા રે, સિચ તે ઉભય-સ્ત્રભાવા રે. કું શુગાટા અસ્તિ-સ્વભાવ જે આપણા રે, રૂચિ વૈરાગ્ય-સમેતા પ્રભુ સન્મુખ વંદન કરી રે, માગીશ આતમ-હેતા રે-કુંથુગાલા અસ્તિ-સ્વભાવ જે રૂચિ થઈ રે, ધ્યાતા અસ્તિ-સ્વભાવ ! **દેવચાંદ્ર** પદ તે *લ*હે રે, પરમાનંદ જમાવા રે–કુંશુરુ ાા૧ગા

(૮૫૮) (૩૬–૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

(રામચંદ્રકે ખાગ આંબા મારી રહ્યો રી-એ દેશી)

પ્ર ણ માે શ્રી અરનાથ , શિવપુર સાથ ખ રારી ા	
ત્રિલુવન-જન-આધાર. લવ-નિસ્તાર ક રાેરી .	เารูแ
કરતા કાર ણ ચાેગ, કાર્ય –સિદ્ધિ લહે રી ા	
કારણુ ચ્યાર અનૂપ, કાર્યાથી તેહ બ્રહેરી.	ાારાા
જે કારણ તે કાર્ય, થાચે પૂર્ણું-પદેરી ા	
ઉપાદાન તે હેતુ, માટી ઘટ જેમ વદેરી.	แรแ
ઉપાદાનથી બ્રિન્ન, જે વિ ણુ કાર્ય ન થાયે ા	
ન હુવે કાર્ય-રૂપ, કર્ત્તાને વ્યવસાયે.	แรแ
કારણુ તેહ નિમિત્ત, ચક્રાદિક ઘટ-ભાવે।	
કાર્ય તથા સમવાય-કારણ નિયતને દાવે.	ાપા
વસ્તુ અલેદ_સરૂપ, કાર્યપણું ન ગ્રહેરી ા	
તે અ-સાધારણ હેતુ, કુંલે થાસ લહેરી.	แรแ
્જેહના નિવ વ્યાપાર, ભિન્ન નિયત અહુ ભાવી ા	
ભૂમિ કાળ આકાશ, ઘટ કારણુ સદ્ભાવી.	11011
એહ અપેક્ષા-હેતુ, આગમમાંહિ કહ્યોરી ા	
કારણુ પદ ઉત્પન્ન, કાર્ય થયે ન લહ્યોરી,	ઘટા
કર્ત્તા આતમ દ્રવ્ય, કાર્ય સિદ્ધિ-પણારી ।	
निक-सत्तागत धर्भ, ते उपादान गर्धारी.	ાકા
ચાત્ર-સમાધિ-વિધાન, અ-સાધારણ તેઢ વદેરી ા	
વિધિ–આચરણા ભકિત, જિણે નિજ કાર્ય સધેરી.	ાા૧૦૫

નરગતિ પઢમ-સંઘયણ, તેહ અપેક્ષા જાણારી ા નિમિત્તાશ્રિત-ઉપાદાન, તેહને લેખે આણારી. ા૧૧ા નિમિત્ત હેતુ જિનરાજ, સમતા-અમૃતખાણી ા મલુ આલંખન સિદ્ધિ, નિયમા એહ વખાણી. ા૧૨ા મુખ્ય હેતુ અરનાથ, તેહના ગુણથી હીલીયે ા રીઝ-લક્તિ-બહુમાન, ભાગ-ધ્યાનથી મીલિયે. ા૧૩ા માટાને ઉછંગ, છેઠાને શી ચિંતા ? ા તિમ પ્રભુ-ચરણ પસાય, સેવક થયા ન-ચિંતા. ા૧૪ા અરપ્રભુ પ્રભુતા રંગ, અંતર-શક્તિ વિકાસી ા દેવચંદ્ર અાણંદ, અ-ક્ષય-ભાગ વિલાસી. ા૧પા

器

(૮૫૯) (૩૬-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન (કરતાં સેતી પ્રીતિ સહુ હું સી કરે રે-એફ્શી) મલ્લિનાથ જગનાથ, ચરલુ-યુગ ધ્યાઇયે રે-ચરલું૦, શુદ્ધાતમ-પ્રાગભાવ, પરમ પદ પાઈ યે રે-પરમ૦ ા સાધક-કારક ખ૮, કરે ગુલ સાધના રે-કરે૦ તેહિજ શુદ્ધ સરૂપ, થાયે નિરાખાધના રે-થાયે૦ ાાગા કર્ત્તા આતમ દ્રવ્ય, કાર્યની સિદ્ધતા રે-કાર્યં૦ ઉપાદાન પરિણામ પ્રયુક્ત, તે કરણુતા રે-પ્રયુક્ત૦ ા આતમ-સંપદ દાન, તેહ સંપ્રદાનતારે-તેહ૦, દાતા પાત્ર ને દેય, ત્રિ-ભાવ અ-ભેદતા રે-ત્રિભાવ૦ ાાગા સ્વ-પર વિવેચન કરણુ, તેહ અપાદાનથી રે-તેહ૦, સકળ-પર્યાય-આધાર, સંબંધ આસ્થાનથી રે-તેહ૦,

આધક-કારક સાવ, અનાહિ નિવારવારે-અનાહિ૦, સાધકતા અવલંબી, તેહ સમારવા રે-તેહ૦ แรแ ્શુદ્ધપ**ણે** પર્યાય, પ્રવર્ત્તન કાર્યને રે-પ્રવ*ા*, કर्त्ताहिક પરિણામ, ते આતમ-ધર્મ (भें) नेरे-ते०। ચેતન-ચૈતન્ય ભાવ, કરે સમવેતમેં રે-કરે, સાદિ–અનંતા કાળ, રહે નિજ ખેતમે રે.–રહે૦ ાાજાા પર-કર્તાલ-સ્વભાવ, કરે ત્યાં લગીરે-કરેંગ, शुद्ध अय'-३िय लास, थये निव आहरेरे-थये०। શુદ્ધાતમ નિજ કાર્ય-રૂચિ કારક ફિરેરે-રૂચિ૦, તૈહિજ મૂળ સ્વભાવ, ગ્રહ્યો નિજ પદ વરેરે-ગ્રહ્યો૦ ાાપા કારણ_કારજ રૂપ, અછે કારકદરાા રે-અછે, વસ્ત પ્રગટ પર્યાય. એહ મનમે વસ્યા રે-એહ ા પણ શુદ્ધ-સરૂપ ધ્યાન, ચેતનતા શહે રે-ચેતન૦, તવ નિજ સાધક–ભાવ, સકળ કારક લહે રે–સકળ૦ ॥ શા માહુરું પૂર્ણાનંદ, પ્રગટ કરવા લાણી રે-પ્રગટ૦ પુષ્ટાલંબન રૂપ સેવ, પ્રભુજી તથી રે–સેવ૦ ા हेवयांद्र જિનચંદ્ર, લગતિ મનમે ધરો रे, લગતિ । અવ્યાભાધ અનંત, અખયપદ આદરા રે-અખયવાહા (૮૬૦) (૩૬–૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતજિન સ્તવન (એલગડી એલગડી સાહેલી હેા શ્રી શ્રેયાંસનીરે-એ દેશી) એાલગડી(૨)તાે કીજે શ્રી મુનિસુવ્રત-સ્વામિની રે, જેઢથી નિજપદ સિદ્ધા

કૈવલ-ગ્રાનાહિક ગુષ્યુ ઉલ્લસે રે,

લહીયે સહજ સમૃદ્ધિ-ચાર્ગાા

ઉપાદાન (૨) નિજ પરિ**ણ**તિ વસ્તુની રે,

પિણુ કારણુ નિમિત્ત-આધીન ।

યુષ્ટ-અયુષ્ટ દુવિધ તે ઉપદિશ્યા રે,

ત્રાહુક વિધિ-આ**ધીન**-એા૦ ારા

સાધ્ય (૨) ધર્મ જે માંહિ હુવે ૨ે, તે નિમિત્ત અતિ પુષ્ટ । પુષ્પમાંહિ તિલવાસક વાસના ૨ે,

નહિ પ્રધ્વંસક દુષ્ટ–ઐા૦ ાાગા

દંડ (૨) નિમિત્ત અપુષ્ટ ઘડા ત**ણે**। રે નિવ ઘટતા તસુ માંહિ । સાધક (૨) પ્રધ્વંસકતા અછે ૨ે,

तिथुं निक निभित्त प्रवाह-स्थार ॥४॥

ખટકારક (૨) તે કાર**ણ**-કાર્ય'ના રે, જે કારણ સ્વાધીન । તે કર્તા (૨) સહુ કારક તે વસુ રે,

કર્મ તે કારણ પીન–એા૦ ાપા

કાર્ય (૨) સંકલ્પે કારણુ દશા રે, છતી ૈુસત્તા-સદસાવ । અથવા તુલ્ય–ધર્મને જોઈયે રે,

સાધ્યારાપણ દાવ.–ઐા૦ ાાદ્રાા

અતિશય (૨) કારણુ કારક કરણતે રે, નિમિત્ત અને ઉપાદાન । સંપ્રદાન (૨) કારણુ પદ ભવનથી રે,

કારણુ વ્યય અપાદાન-એાવ્યાણા ભવન (૨) અય વિશુ કારય નવિ હુવે રે, જિમ દષદે ન ઘટત ! શુદ્ધાધાર (૨) સ્વગુણના દ્રવ્ય છે રે,

સત્તાધાર સુ–તત્ત્વ.–ઐા૦ ાા૮ાા આતમ (૨) કર્તા કારય સિહતા ૨ે, તસુ સા**ધન જિનરાજ ા** પ્રભુ દીઠે (૨) કારજ રૂચિ ઉપજે ૨ે,

પ્રગટે આત્મ-સમાજ-ઓા ાલા વંદન સેવન (૨) નમન વળી પૂજના રે,

સમરણ સ્તવન વળી ધ્યાના દેવચાંદ્ર (૨) કીજે જિનરાજના રે,

પ્રગટે પૃર્ણુ નિધાન-એ ા૦ ૫૧૦૫

**

(૮૬૧) (૩૬–૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન (પીછાલારી પાલિ ઉભા દાય રાજવીરે-એ દેશી)

શ્રીનિમજિનવર સેવ, ઘનાઘન ઉનમ્યારે–ઘના૦ । દ્વારા મિથ્યારારવ, ભવિક–ચિત્તથી ગમ્યા રે–ભવિ૦ ॥૩॥ શુચિ આચરણા રીતિ, તે અબ્ર વધે વડારે,–તે૦ આતમ–પહ્ણિતિ શુદ્ધ, તે વીજ–ઝણકડાં રે.–વીજ૦ ॥૧॥ વાજે વાયુ સુવાયુ તે, પાવન ભાવનારે,–પાવન૦ । ઇંદ્રધનુષ ત્રિકયાેગ તે, ભક્તિ ઇક–મના રે;–ભક્તિ૦ ા

નિમ'ળ પ્રભુ–સ્તવઘાષ, ^૧ઝૂણી ઘનગજ'નારે, ઝૂણી**૦** ા तृष्णा श्रीष्म કાળ, તાપની તજનારે.-તાપની ારા ્શુભ **લે**સ્યાની ^રઆલી, તે બગ પંકિત બની રે,–બગ**ા** ેશ્રેણી−સરાવર હંસ, વસે શુચિ–ગુણ મુનિ રે–ા વસે૦ ા -ચઉગતિ મારગ બંધ, ભવિક જન ઘર રહ્યા રે,–ભવિક∘ા ચેતન સમતા–સંગ, રંગમેં ઉમદ્યા રે–રંગ૦ ાાગા સમ્યગ્ દષ્ટિ માર, તિહાં હરખે ઘણું રે–તિહાં ા ંદેખી અદ્ભુત રૂપ, પરમ જિનવર તેશું રે–પરમ૦ ા પ્રસુ–ગુણના ઉપદેશ, તે જલધારા વહીરે,—જલ૦ ા 'ધરમ–રૂચિ ચિત્ત−ભૂમિ માંહિ નિશ્ચય રહી રે−માંહિ૦ ાા૪ાા -ચાતક શ્રમણ-સમૂહ, કરે તબ પારણા રે−કરે∘ા **અનુભવ ર**સ આસ્વાદ, સકળ **દુ:ખ–વારણે** રે–સકળ૦ ા અશુલાચાર નિવારણ, તૃણુ અંકુરતારે,–તૃણું ા વિરતિ તણા પરિશ્વામ, તે ખીજની પૂરતારે-ખીજ૦ ાાપા ૈપાંચ–મહાવત ધાન, તણા ^૩કરસણ વધ્યારે,−તણા**ા** ^{્સાધ્}ય-ભાવ નિજ થાપી, સાધનતાએ સધ્યાં રે-સાધન**ા** ્ક્ષાયિક દર્શ'ન જ્ઞાન, ચર**ણ** ગુણુ ઉપના રે;–ચરણ૦ ા -આદિ ખહુ ગુણુ શસ્ય, આતમ ઘર નીપના રે.–આતમ૦ ાા દાા પ્રભુ દરસંથુ મહામેહ, તથે પ્રવેશમે રે,-તથે ા પરમાનંદ સુભિક્ષ થયા, મુજ દેશમેં રે,-થયાના દૈવચંદ્ર જિનચંદ્ર તણા, અનુભવ કરારે,—તણાં । સાદિ-અનંતા કાળ, આતમ-સુખ અનુસરા રે-આતમ૰ાાણા

૧ ધ્વનિ. ૨ શ્રે શિ. ૩ ખેતી.

(८६२) (३६--२२) श्री नेभिनाथ-किन स्तवन.

(પદ્મ પ્રભ જિન જઇ અલગા રહ્યા-એ દાશી) નેમિજિણેસર! નિજ કારજ કર્યો, છાંડયા સવે વિભાવાજા : આતમ-શક્તિ સકળ પ્રગટ કરી,

આસ્વાદ્યો નિજ ભાવાજી.-નેમિંગા ૧ ાા

રાજુલ નારીરે સારી મતિ ધરી, અવલંખ્યા અરિહંતાજા ઉત્તમ—સંગેરે ઉત્તમતા વધે,

સાધે આનંદ અનંતાજી-નેમિંગાસા

ધમ'-અધર્મ-આકાશ અ_ચેતના, તે વિજાતી અ-ગ્રાહ્યો ા પુદમળ ગ્રહવેર કમે કલ કતા, વાધે બાધક વાદ્યો જી.નેમિના ગા રાગી-સંગેરે રાગદશા વધે, થાયે તિથે સંસારાજા ! નિ-રાગીથી રે રાગના જેડવા, લહીયે ભવના પારાજી. – નેમિના શા ! અ_પ્રશસ્તતારે ટાળી પ્રશસ્તતા, કરતાં આશ્રવ નાસેજા ! સંવર વાધેરે સાથે નિજ'રા, આતમ-ભાવ પ્રકાશેજી. – નેમિનાપા! નેમિ-પ્રભુ ધ્યાને એકત્વતા, નિજ તત્વે ઇકતાનાજા ! શક્લ-ધ્યાનેરે સાધી સુસિદ્ધતા.

લહિયે મુક્તિ-નિદાનાેછ-નેમિ ા €ાા

અ-ગમ અ-રૂપીરે અ-લખ અ-ગાચરૂ, પરમાતમ પરમીશાજી છે. દેવચાંદ્ર જિનવરની સેવના, કરતાં વાધે જગીશાજી-નેમિગાણા

(૮૬૩) (૩૬-૨૩) શ્રી પાર્શનાથ-જિન સ્તવન (કડખાની-દેશી.)

સહજ ગુણુ-આગરાે સ્વામી સુખ-સાગરાે.

્રજ્ઞાન વર્ધરાગ રે પ્રભુ સ**વા**ચાેં ા તા—ભાવશી

શુદ્ધતા એકત્ત્વતા તીક્ષ્ણુતા–ભાવથી,

માહરિયુ જીતી જગ-પડહ વજાયાે.-સ૦ ાા૧ાા વસ્તુ નિજભાવ–અવભાસ નિ–કહ્ય કતા,

પરિદ્યુતિ વૃત્તિતા કરી અલે हे, ।

લાવતાદાત્મ્યતા શકિત ઉલ્લાસથી,

સંતતિ–યાેગને તું ઉછેકે–સ૦ ાારાા

દાષ-ગુણ વસ્તુને લખીય યથાથ્ય તા,

લહી ઉદાસીનતા આપલાવે ા

દવંસી તજ્જન્યતા ભાવ-કત્તાપણા,

શુભ-અશુભ ભાવ તિઢાં પ્રભુ ન કીધા । શુદ્ધ પરિદ્યામતા વીર્યંકર્તા થઈ.

્રાહ્તા પ્રભુ તથુ**ી** આત્મ—ભાવે રમે,

પરમ પરમાત્મા તાસ થાયે ા મિશ્ર–ભાવે અછે ત્રિ–ગુણુની ભિન્નતા,

ત્રિ-ગુશુ એકત્વ તુજ ચરણુ આવે સગાયા

ઉપશમ-રસલરી સર્વજન-સંકરી,

भूति किनराकनी आक सेटी।

કારણે કાર્ય -નિષ્પત્તિ શ્રદ્ધાન **છે,**

તિણે લવ–ભ્રમણની લીડિ મેટી સ૦ ॥ ૬ ॥ નયર ખંભાયતે પાર્ધે–પ્રલુદરશણે,

विष्ठसते दुर्ध- (त्साद वाध्ये। ।

હેતુ એકત્વતા–રમણ પરિણામથી,

સિદ્ધિ−સાધક પ**ણે**ા આજ સાધ્યાે સ૦ ાા ૭ ાા આજ કુતપુલ્ય ધન દીઢ માઢેરાે થયાે,

આજ નર-જનમ મેં સફળ ભાવ્યા ા દેવચાંદ્ર સ્વામિ ત્રેવીશમા વંદીયા.

> ભક્તિ–ભરચિત્ત તુજ ગુ**ણ** રમાવ્યાે સવાા ૮ાા દૂધ

(૮૬૪) (૩૬–૨૪) શ્રી મહાવીર–જિન સ્તવન [કડખાની દેશી]

તારહા તાર પ્રલુ ! મુજ સેવક ભણી,

જગતમેં એટલે! સુયશ લીજે ।

દાસ અવગુણુ–ભર્યા જાણી પાતા તણે,

દયાનિધિ! દ્વીન પરિ દયા કીજે-તારુ ા ૧ ા રાગ- દેષે ભર્યા માહ વૈરી નડયા.

बे। इनी रीतिभें बहु राते। ।

ક્રોધ-વશ ધમધમ્યા, શુદ્ધ ગુષ્યુ નિવ ૧મ્યા,

ભમ્યાે લવ માંઢિં હું વિષય–માતાે તારુ ાા ૨ ાા

આદર્યો આચરણ લાેક–ઉપચારથી,

શાસ્ત્ર-અલ્યાસ પણ કાંઈ કીધા ા

શુદ્ધ–સરધાન વળી આત્મ–અવલંખ વિછુ,

તેહવા કાર્ય તિણુ કાે ન સીધા–તાર૦ ાા ૩ ાા સ્વામી દરશણ સમાે નિમિત્ત લહી નિરમળા,

જો **ઉપાદાન શૂચિ ન થાસ્યે** ા

દાષ કા વસ્તુના ! અહવ ઉદ્યમ તણા ।

સ્વામી સેવા સહી નિક્રેટ લાસ્યે-તાર ાા ૪ ા

સ્વામી-ગુણુ એાલખી સ્ત્રામીને જે લજે,

દરિશણ શુદ્ધતા તેઢ યાસે 🗈

જ્ઞાન-ચારિત્ર-તપ-વીર્ય ઉલ્લાસથી,

કમ છપી વસે મુક્તિ ધામે-તારુ ાા પાા

જગતવત્સલ મહાવીર જિનવર સુથી,

थित प्रसु-यरधुने शरधु वास्ये। ।ः

તારજ્યા બાપજ ! બિરૂદ નિજ રાખવા,

કાસની સેવના રખે જોશ્યા-તાર૦ ॥ ૬ ॥:

વિનતિ માનજ્યાે શક્તિ એ આપજ્યાે,

ભાવ-સ્યાદાદતા શુદ્ધ ભાસે છ

સાધી સાધક-દશા સિંહતા અનુભવી,

[કલ**સ**]

ચઉવીસે જિન ગાઈ ચે. ક્યાઈ ચે તત્ત્વ –સરૂપાેેેે પ પરમાનંદ પદ પાર્કરો, અક્ષય-જ્ઞાન અનૂપાજી–ચઉ૦ ાા ૧ાા ચઉદહસે બાવન લલા. ગણધર-ગુણ-ભંડારાજી ા સમતામયી સાહુ–સાહુણી, સાવય–સાવઈ સારાજી–ચઉ૦ ાા ૨ ાા વર્ધ માન જિનવર તથે। શાસન અતિ સુખકારાજી ા ચઉવિહ સંઘ વિરાજતા, દુઃષમ કાલ આધારાજા–ચઉ૦ ાા૩ાા જિન-સેવનથી જ્ઞાનતા, તિથે હિતાહિત-બાંધાજ ા અ-હિત ત્યાગ હિત આદરે, સંયમ-તપની શાેધાછ-ચઉગાઠાા અલિનવ-કમે અ-ગઢઘતા, જર્ઘ-કમે-અલાવાજ ા નિ–કમી'ને અ-ખાધતા. અ-વેદન અનાકુલ-ભાવાેજી-ચઉગાપાા ભાવ-રાગના વિગમથી. અ-ચલ અ-ક્ષય નિરાખાધાજી ા પૂર્ણાનંદ-દશા લહી, વિલસે સિદ્ધિ-સમાધાછ-ચઉના 🗧 🛚 🖠 શ્રી જિનચં**દની** સેવના, પ્રગટે પુષ્ય-પ્રધાનાે ા સુમતિ સાગર અતિ ઉલ્લાસે,

સાધુર'ગ પ્રસુધ્યાનાજ-ચઉ૦ ાા છાા

સુવિહિત ગચ્છ **ખરતર વરૂ, રાજસાગર** ઉવઝાયાેજી । જ્ઞાન**ધર્મા**–પાઠક ત**ણે**, શિષ્ય સુજન-સુખદાયેોજી–ચઉગાડાા **દીપચ**ંદ્ર પાઠક તણે, શિષ્ય સ્તવે જિનરાજોજી । **દેવચંદ્ર પ**દ સે**વ**તાં, પૂ**ર્ણાનંદ** સમાજોજી-ચઉ૦ ॥ & ॥ શ્રી वर्ड मान स्वामिने नमः શ્રી દેવચંદ્રજી મ૦ કૃત અતીતજિન—ચાેવિશી (અપૂર્ષ્ફ)

(૮૬૫) (૩૭–૧) શ્રી કેવલજ્ઞાનીજિન સ્તવન નામે ગાજે પરમ આલ્હાદ, પ્રગટે અનુભવ રસ આસ્વાદા તેથી થાયે મતિ–સુપ્રસાદ, સુથુતાં ભાંજેરે, કાંઈ વિષયવિખાદ ર

જિણુંદા! તારા નામથી મન ભીના ॥૧॥ ક્ષેત્ર અસંખ્ય–પ્રદેશ, અનંત–પર્યાય– નિવેશ । જાણુગ–શક્તિ અ–શેષ,

તેહથી જાણે કાંઇ સકળ વશેષ રે⊣જ૦ હારા સ**ર્વ**ે પ્રમેય–પ્રમાણ, જસ કૈવળ−ના**ણ પહાણ**ા તિણે **કેવળનાણી અભિ**હા**ણ**,

જસ ધ્યાવે રે કાંઈ મુનિવર ઝા**થુ** રે–જિંગા લા કુવ પરિ**થુ**તિ છતી જાસ, પરિથુત્તિ પરિ**થા**મે ત્રિક રાશ ા કર્તાપદ પ્રવૃત્તિ પ્રકાશ,

અસ્તિ–નાસ્તિરે કાંઇ સર્વ°ના ભાસ રે–જિં∘ ાાઝાા સામાન્ય–સ્વભાવના બાેધ, કૈવળ–દર્શ°ન શાેધ ા સહકાર અભાવેં રાેધ, સમયંતર રે

કાંઈ છાય–પ્રણાધ રે–જિંગાપાા કારક ચક સમગ્ગ, તે જ્ઞાયક-ભાવ વિલગ્ગ ા પરમભાવ–સંસગ્ગ, ઇક રીતે રે કાંઈ થયાે ગુણુ–વગ્ગ રે–જિંગાદ્દા ્ઇમ સાલંબન જિન ધ્યાન, સાધે તત્ત્વ **વિધાન** ા ∍લહે પૂર્ણાનંદ અ–માન,

તેહથી થાયે રે કાંઈ શિવ-ઇશાન રે–જિં૦ ાાળા દાસ વિભાવ–અપાય, (તે) નાશે પ્રભુ-સુપસાય ા જે તન્મયતાયે' ધ્યાયે,

સહી તેહને રે દેવચંદ્ર-પદ થાય રે-જિં ાાટા

(૮૬૬) (૩૭-૨) શ્રી નિર્વાણી-પ્રભુ-જિન સ્તવન

[વીરજ પ્યારા હા ! વીરજ પ્યારા-એ દેશી.]

્પ્ર**ણુ**મું ચરણ પરમ-ગુરૂ–જિનના, હુંસ તે મુનિ જનમનના ા વાસી અનુભવ–નંદનવનના, ભાગી આનંદઘનના—

મારા સ્વામી હેા! તાેરા ધ્યાન ધરીજે ા ^{હ્}યાન **ધરી**જે હાે સિદ્ધિ વરીજે,

અનુભવ અમૃત પીજે—માેરા૦ાા૧ાા સકલ પ્રદેશ-સમા ગુણુ ધારી, નિજ-નિજ કારજ કારી ા નિરાકાર અવગાહ ઉદારી, શક્તિ સર્વ વિસ્તારી—માેરા૦ાા૨ાા ગુણુ ગુણુ પ્રતિ પર્યાય અનંતા તે અભિલાપ સ્વતંતા ા -અનંતગુણા-નિસલાપી સંતા,

કાર્ય'-વ્યાપાર કર તા-મારાવ ાાગા છતી અ-વિભાગી પર્યાયવ્યકતે, કારજ-શક્તિ પ્રવતે ા તો વિશેષ સામર્થ્ય-પ્રશક્તે,

ગુણુ−પરિણામ -અભિવ્યકતે−માેેેેશ ા ૪ાા

નિરવાણી પ્રભુ! શુદ્ધ સ્વભાવી, અ-ભય નિસયુ અપાવી ક સ્યાદ્રાદી અ-મની ગતરાવી, પૂરણુ શક્તિ-પ્રભાવી-મારાગાપાક અ-ચલ અ-ખંડ સ્વ_ગુણુ-આરામી, અનંતાનંદ વિસરામી ક સકલ-જીવ-ખેદર્સ સુ-સ્વામી,

નિરામગંધી અકામી-મારા ા દા નિ:સંગી-સેવનથી પ્રગટે, પૂર્ણાનંદી-ઇહા ા સાધન-શકતે ગુણુ-એકત્વે, સીઝે સાધ્ય-સમીહા-મારાગાળા પુષ્ટ-નિમિત્તા-લંભન ધ્યાને સ્વાલંભન લય ઠાને ા દેવચંદ્ર ગુણને એક-તાને, પાહાંચે પૂરણ-થાને-મારાગાટા

☆

(૮૬૭) (૩૭–૩) શ્રી સાગર–પ્રભુ જિન સ્તવન [શીતલજિન સહજાન દી-એ દેશી]

ગુણુસાગર–આગર સ્વામી, મુનિભાવ જીવન નિઃકામી ા ગુણુ–કરણે કર્તુ–પ્રયાગી, પ્રાગભાવી સત્તા ભાેગી– -સુઢંકર ભવ્ય ! એ જિન ગાવા,

જિમ પૂરણ પદવી પાવા-સું ારાદ સામાન્ય-સ્વભાવ સ્વ-પરના, દ્રવ્યાદિ-ચતુષ્ટય ઘરના ! દેખે દર્શન-રચનાયેં, નિજ-વીયે અનંત સહાયેં-સું ારાદ તેહને તે જાણું નાણુ, એ ધર્મ-વિશેષ પહાણું ! સાવય-વિકારજ શકતે, અ-વિભાગી પર્યય-વ્યકતે-સું ાકાદ જે કારણુ-કારજ ભાવે, વસ્તે પર્યાય-પ્રભાવે ! પ્રતિ સમયે-વ્યય-ઉત્પાદી, ત્રેયાદિક અનુગત-સાદી સું ાકાદ અ-विलागी पर्यं य केंद्र, समवायी क्षयंना गेंद्र ।
के नित्य त्रिक्षणी अनंत, तसु ज्ञायक ज्ञान महुंत-सुगापा।
के नित्य-अनित्य स्वलाव, ते हेणे हशंन लाव ।
सामान्य-विशेषना पिंड, द्रव्याधिंक वस्तु प्रयंड-सुगाहा।
की केवण हशंन-नाष्ट्र, सामान्य-विशेषना लाखु ।
दि-गुष्टु आतम-श्रद्धाओ, यरण्याहिक तसु व्यवसाये-सुगाणा-द्रव्य केंद्र विशेष-परिष्टुामी, ते क्रह्वीये पळ्ळव-नामी ।
छती सामध्यं हु-लेंहे, पर्याय-विशेष निविहे-सुगा ८ ॥
तसु रमश्रे लेगिनी वृंह, अ-प्रयासी पृष्ट्यानंह ।
प्रगटी क्रस शक्ति अनंती,

નિજ કારજ-વૃત્તિ સ્વતંત્રી-સુ૦ ॥ ૯ ॥ ગુણુ-દ્રવ્ય સામાન્ય સ્વભાવી, તીરથપતિ ત્યક્ત વિભાવી । ઋભુ આચુા-ભકતે લીન, તિણે **દેવચ**ંદ્ર પદ કીન_સુ૦ ॥૧૦॥

(૮૬૮) (૩૭–૪) શ્રી મહાજશ–જિન સ્તવન (રાગ ફાગ)

-આત્મ પ્રદેશ રંગ થલ અનાેપમ, સમ્યગ્ દર્શન રંગ રે− –નિજ–સુખ કે સધૈયા.

-તું તે। નિજ ગુણુ ખેલ વસંતરે;-નિજ । પર-પરિણ્રતિ ચિંતા તજી નિજમેં,

જ્ઞાન–સખા કે સંગ-નિજ ાાવા વાસ બરાસ સુરૂચિ કેશરઘન, છાંટા પરમ પ્રમાદરે–નિજ ા આતમ–રમણ ગુલાલકો લાલી, સાધક–શકિત વિનાદ રે–નિજ ાારાા ^કયાન સુધારસ પાન મગનતા, ભાજન સહજ સ્વ-ભાગ રે-નિજ**ા**

रीअध् क्येडत्वता तानमें वाके,

વાર્જીત્ર સનમુખ ચાેગ રે_નિજ૦ ાા ગાા

શુકલ-ધ્યાન હાેરી કો ઝાલા, જાલે કર્મ કઠાેર રે–નિજગા શેષ-પ્રકૃતિદલ ખિરણ નિજેરા

ભસ્મ-ખેલ અતિ જેર રે–નિજ૦ ાા૪ાષ્ટ્ર દેવ મહાજશ ગુણુ અવલ'બન,

निक्ध परिष्ठित व्यक्ति रै-निक् ।

જ્ઞાને ધ્યાને અતિ અહુમાને,

સાધે મુનિ નિજ શક્તિ રે-નિજ ાપાા

સકળ અ-જોગ અ-લેશ અ-સંગત,

નહિ હાવે સિદ્ધ રે-નિજ**ા દેવચંદ્ર** આણામેં ખેલે. ઉત્તમ યુંહિ પ્રસિદ્ધ રે-નિજગાદાા

(૮૬૯) (૩૭-૫) શ્રી વિમલનાથ જિન _₹તવનઃ (કડખાની-≩શી)

धन्य तुं धन्य तुं धन्य જિનરાજ! તું, धन्य તુજ શક્તિ વ્યક્તિ સ-નૂરી ।

કાય - કારણ દશા સહજ ઉપગારિતા,

શુદ્ધ કર્તુ ત્વ પરિણામ પૂરી ધન ાા શા

અાત્મ–પ્રભાવ પ્રતિભાસ કારજદશા,

ज्ञान अ-विकाश पर्यंथ प्रवृते B

એમ ગુ**ષ્** સર્વ નિજ–કાર્ય સાધે પ્રગટ. જ્ઞેય દૂશ્યાદિ–કારણ–નિમિત્તે-ધન્ય૦ **ાર**ા

દાસ અહુમાન શાસન રમણ એકતા, પ્રભુ ગુણાલંબની શુદ્ધ થાયે ા અંધના હેતુ રાગાદિ તુજ ગુણ રસી,

મ થના હતુ રાગાહ તુજ શુધુ રહ્યા, તેહુ સાધક અવસ્થા ઉપાયે–ધન્ય૦ ાા૩ાા

કર્મ-જંજાલ યુંજનકરથુ-યાગ જે,

સ્વામી! લકિત રમ્યા થીરસમાધિ ા દાન તપ શીલ–વત નાથ! આણા વિદ્યા.

શઇય ખાધક કરે ભવ ઉપાધિ. ધન્ય૦ ાાડા

સકળ પ્રદેશ સમકાળ સવિ કાર્યતા, કારણુ સહકાર કર્દુંત્વ ભાવા ા દ્રવ્ય-પરદેશ–પર્યાય આગમ પણે, અ–ચલ અ–સહાય અ–ક્રિય દાવા.–ધન્ય૦ાાપાા

ઉત્પત્તિ નાશ-ધ્રુ**વ** સ**ર્વ'દા સર્વ'ની,** ખડ્ગુણી **ઢાનિ**-વૃદ્ધિ અ∽ન્યૂનાે ા

અસ્તિ–નાસ્તિત્વ સત્તા અનાદી થકી, પરિણ્યમન ભાવથી નહી અજૂનાે–ધન્ય૦ ॥૬॥

ઇણો પર વિમલ જિનરાજની વિમલતા, ધ્યાન મન-મંદિર જેહ ધ્યાવે ા ધ્યાન પૃથક્ષ્ત્વ-સ-વિકલ્પતા રંગથી રે, ધ્યાન એક્ષ્ત્વ-અ-વિકલ્પ આવે-ધન્ય૦ ૫ાળા વીતરાગી અ_સંગી અનંગી પ્રલુ,

ના**થુ** અ-પ્રયાસ અ-વિનાશ ધારી । **દેવચંદ્ર** શુદ્ધ-સત્તારસી સેવતાં,

સંપદા આત્મ-શાેભા વધારી-ધન્ય૦ ાા૮ાા

 \star

(૮७०) (૩७-६) શ્રી સર્વાનુભૂતિ-જિન સ્તવન

[જગજીવન જમવાલહો–એક્રેશી]

જગતારક પ્રભુ વિનવું, વિનતડી અવધાર-લા**લ રે** ા તુજ દરશણુ વિણુ હું ભગ્યા,

કાળ અનંત—અપાર-લાલ રે–જગા ાવા સુહુમ-નિગાેલ ભવે વસ્યાે, પુદ્દગલ પરિચટ્ટ અનંત-લાલ રે ા અ–૦યવહાર–પણે ભમ્યાે,

લુલ્લક ભવ અત્યંત–લાલ રે–જગાગારા વ્યવહારે પણુ તિરિય–ગતે, ઇગ–વણુખંડ–અ–સન્ની–લાલ રે। અ–સંખ્ય પરાવર્તન થયાં.

લિમિયા જીવ અ_ધ-ન-લાલ રે-જગા ાાગા સ્થમ-થાવર ચારમેં, કાલહ ચક્ર અસંખ્ય-લાલ રે । જનમ-મરાષ્ટ્ર બહુલા કર્યા,

પુદ્રગલ–ભાગને કંખ–લાલ રે જગ૰ ાાષ્ટાા એાઘે ભાદર–ભાવમેં, બાદર તરૂપ**ણ** એમ–લા**લ** રે । પુ**દગલ** અહી લાગટ વસ્થાે,

નામ નિગાદે પ્રેમ-લાલ રે-જગા ા યા

ચાવર થૂલ-પરિત્તમે, સીતેર કાેડાકાેડિ-લાલ રે ા અયર ભમ્યાે પ્રભુ ! નવિ મિલ્યા,

મિથ્યા અવિરતિ જેડિ-લાલ રે-જગાળ ા દ ા વિગલપણે લાગટ વશ્યા, સંખિજજ વાસ હજાર-લાલ રે ા ખાદર પજજ-વશ્સાદી, ભૂ-જલ-વાયુ મઝાર-લાલ રે જળાણા અનલ-વિગલ પજજત્તમેં, તસ ભવ આયુ પ્રમાણ-લાલ રે ા શુદ્ધ-તત્ત્વ પ્રાપ્તિ વિના,

ભટકયા નવ–નવ ઠાણુ–લાલ રે-જગળા ૮ાા સાધિક સાગર સહસ દાે, ભાેગવીયા ત્રસ–ભાવ–લાલ રે ા એક સહસ સાધિકાદિધિ,

પંચે દ્રિ પદ દાવ-લાલ રે-જગા ા હા પર-પરિદ્યુતિ રાગીપણે, પર–રસ રંગે રક્ત-લાલ રે ા પર-ગ્રાહેક-રક્ષક-પણે, પરસાગે આસક્ત-લાલ રે-જગા ા૧ ા શુદ્ધ સ્વ-જાતિ-તત્ત્વને, અહુમાને તલ્લીન-લાલ રે । તે વિજાતિ-રસ તાતજ !

સ્વ-સ્વરૂપ-રસ પીન-લાલ રે જગાળ ા૧૧ા શ્રી સર્વાનુભૂતિ જિનેશ્વરૂ! તારક લાયક દેવ-લાલ રે ા તુજ ચરણે શર**ણે** રહ્યો,

ટળે અનાદિ કુટેવ-લાલ રે-જગ૦ ાા ૧૨ ાા સબલા સાહિબ એાલગ્યે, આતમ સબલાે થાય–લાલ રેા આધક-પરિશુતિ સવિ ટળે,

સાધક સિદ્ધ કહાય-લાલ રે-જગ૦ ાા૧૩ાા

કારણથી કારજ હુંયે, એ પરતીત અનાદિ-લાલ રે ા માહરા આતમ-સિદ્ધિના,

નિમિત્ત હેતું પ્રભુ સાદિ-લાલ રે-જગ૦ ાા૧૪॥ અ-વિસંવાદન-હેતુની, દઢ સેવા-અલ્યાસ-લાલ રે । દેવચાંદ્ર પદ નિપજે, પૂર્ણાનંદ-વિલાસ-લાલ રે-જગ૦ ાાપાા

(૮૭૧) (૩૭–૭) શ્રીધરનાથજિન સ્તવન (રસીયાની-દેશી)

સેસુખ સુખ પ્રલુને ન મળી શક્યા,

તા શૌ વાત કહાયે-જિ**લુ**ંદજ ।

નિજ-૫૨ વીતક વાત લહેા સહુ,

પણ મને કિમ પ્રતીત આય?-જિં સેંગાયા: લિંગ્ય-અલવ્ય પરિત્ત-અણંત તા, કુંષ્ણ-શુકલપલ ધાર-જિંગા આરાધક-વિરાધક રીતના, પૂછી કરત નિરધાર-જિંગ સેંગારા: કિશુ કાળે કારણ કૈહવે મળે, થારો ? મુજને હા સિદ્ધ-જિંગા આતમ-તત્ત્વ રૂચિ નિજ-રિદ્ધિની.

લહેશું સર્વ-સમૃદ્ધ-જિં૦ સે૦ ાાગાઃ એક વચન જિન–આગમનું **લહી, ની**પાવ્યાં નિજ કામ-જિં૦ ા એતલે આગમ કારણ સ**ંપજે**,

ઢૌલ થઈ કિમ આમ ?-જિલ્લેલ્યા જાા શ્રીધર જિન નામે અહુ નિસ્તર્યા, અલ્પ-પ્રયાસે હા જેઢ-જિલ્હા

મુજ સરિખા એત લે કારણ લહે,

न तरे डेडा डिम तेंड ?- किंग्से ।। पा

કારશુ–જોગે સાધે તત્ત્વને, નિવ સમર્ચી ઉપાદાન–જિંગ 🕒 શ્રી જિનરાજ પ્રકાશા મુજ પ્રતે,

તેહતું કેષ્ણુ નિદાન ? જિં સેંગા ૬ ૫૧ ભવ–રાગના વૈદ્ય જિનેશ્વરૂ, ભાવીષધ તુજ ભક્તિ–જિંગ દ દેવચંદ્રને શ્રી અરિહંતના,

છે આધાર એ વ્યક્તિ-જિં સેંગા હા

(૮૭૨) (૩७-८) શ્રી દત્તનાથ-જિન સ્તવન [રાગ ધમાલ]

જિન–સેવનતે પાઈચે હાે, શુદ્ધાતમ મકરંદ_જિન ાા તત્ત્વ–પ્રતીત વસંત-ઋતુ પ્રગટી,

> ાઇ શિશિર કુ−પ્રતીત–લલના ા >.

દુરમતિ_રજની લઘુ ભઇ હા,

નિજ ગુણુ^{- ૧}ચરચા ખેલ-લ**ા** આધક-લાવકી નિંદના **હે**ા.

ઝુધ–મુખ રગારિકા મેલ–લ૦જિ૦ ારા પ્રભુ–ગુષ્યુ-ગાનશું છંદશું હાે, વાજિંત્ર અતિશય તાન−લ૦ દ શુદ્ધ−તત્ત્વ અહુ માનતા હાે,

પૈલત પ્રભુ-ગુણુ ધ્યાન લ૦ જિ૦ ાા ગા ગુણુ-ખહુમાન ગુલાલસું હેા, લાલ ભયે ભવિજીવ-લ૦ ા

१ वियारणा, २ व्यपश्चण्हना.

રાગ-પ્રશસ્તકી ધૂમમે' હા,

વિભાવ ^૧ વિડારે અતીવ. લ૦ જિ૦ ાાઝા જિન–ગુણુ ખેલમેં ખેલતે હાે, પ્રગટેશ નિજ ગુણુ–ખેલ લ૦ ા આતમ ઘર આતમ રમે હાે,સમતા સુમતિ કે મેલ–લ૦ જિ૦ ાાપા તત્વ–પ્રતીત પ્યાલે ભર્યા હાે, જિનવાણી–રસપાન–લ૦ ા નિમેલ–ભક્તિ–લાલી જગી હાે,

રીઝે એકત્વતા–તાન **લ**૦ જિ૦ ॥૬॥ ∘ભવ–વૈરાગ અળીરશું હાે, ચરઘ્યુ–રમઘ્યુ સુ–મહંત–લ૦ ા સુમતિ–ગુપતિ વનિતા રમે હાે,

ખેલે હાે શુક્ર–વસંત–લ૦ જિ૦ ાાળા ^રચાચર ગુદ્યુ–રસિયા લીચે **હાે, નિજ સાધક પરિદ્યામ–લ૦ા** કર્મા પ્રકૃતિ અ–રતિ ગઈ હાે,

ઉલસિત અમિત–ઉદ્દામ–લ૦ જિ૦ ાા૮ાા થિર–ઉપયાેગ સાધન મુખે હાે, પિચકારીકી ધાર–લ૦ ા હપશમ–રસ ભરી છાંટતાં હાે,

ગઈ ^૩તતાઈ અપાર-લ૦ જિ૦ ાાલા **ગુ**થુ-પર્યાય વિચારતાં હાે, શક્તિ-૦યક્તિ અનુભૂતિ–લ૦ ા દ્રવ્યાસ્તિક અ**વ**લંબતાં હાે,

ધ્યાન એકત્વ-પ્રસૂતિ-લ૦ જિ૦ ા૧૦ાા રાગ-પ્રશસ્ત પ્રભાવના હો, નિમિત્ત કરણ ઉપલેદ-લ૦ નિર્વિકલ્પ સુ-સમાધિમેં હો,

ભયે & ત્રિગુન અલેક-લા જિ ા૧૧૫ ઇમ શ્રીદત્તપ્રભુ ગુણે હા, ફાગ રમે મતિવંત-લા

૧ દૂર કરે, ૨ ટાળી, ૩ ગમીં.

પર–પરિદ્યુતિરજ ધાયકે હાે, નિશ્મળ સિદ્ધિ વરંત–લ૦ જિ૦ ા૧૨ા કારદ્યુથે કારજ સધે હાે, એહ અનાદિધી ચાલ–લ૦ ા દેવચાંદ્ર પદ પાઈચે હાે

કરત નિજ ભાવ–સંભાળ–લ૦ જિ૦ ાા૧૩ાા

(૮७૩) (૩७-૯) શ્રી દામાદર-જિન સ્તવન

(મારા સાહેબ હેા શ્રી શીતલનાથકે-એ દેશી)

સુપ્રતીતે હો કરી થિર-હપયોગ કે, દામાદર જિન વંદાયે, અનાદની હો જે મિશ્યા ભ્રાન્તિ તેહ સર્વં થા છંડીએ ક અવિરતિ હો જે પરિશ્વૃતિ દુષ્ટ કે, ટાળી થિરતા સાધીએ, કષાયની હો કરમલતા કાપી કે, વર સમતા આરાધીયે. ાણા જંખૂને હો ભરતે જિનરાજ કે, નવમા અતીત ચાવીશીયે, જસ નામે હો પ્રગટે ગુણુરાશિ કે, ધ્યાને શિવસુખ વિલસીયે! અપરાધી હો જે તુજથી દ્વર કે, ભૂરિ બ્રમણ-દુ:ખના ધણી, તે માટે હો તુજ સેવા રંગ કે, હો જો એ ઇચ્છા ઘણી. ાારા મરૂધરમેં હો જિન સુરતરૂ-હું ખ કે, સાગરમેં પ્રવહ્લાયુસમાં, ભવ ભમતાં હો ભવિજન-આધાર કે, પ્રભુ દરશાયુ સુખ અનુપમા ક આતમની હો જે શકિત અનંત કે, તેહ સ્વરૂપ-પદે ધર્યા, પરિશામિક હો જ્ઞાનાદિક ધર્મ કે, સ્વ-સ્વકાય પણે વર્યા. ાાગા અવિનાશી હો જે આતમાનંદ કે, પૂર્ણ અખંડ સ્વભાવના, નિજ-ગુણનો હો જે વર્ષાન-ધર્મ કે, સહજ વિલાસી દાવના ક

તસ લાગી હા તું જિનવરદેવ કે, ત્યાગી સવ^દ વિભાવના, શ્રુત જ્ઞાની હા ન કહી શકે સવ^દ કે, મહિમા તુજ પ્રભાવના પાડા નિઃકામા હા નિક્ષાઇ–નાથ કે, સાથ હાજો નિત તુમ્હ તણા, તુમ આણા હા આરાધન શુદ્ધ કે, સાધું હું સાધકપણા પ વીતરાગથી હા જે રાગ વિશુદ્ધ કે, તેહીજ ભવભય વારણા, જિનચંદ્રની હા જે ભક્તિ એકત્વ કે, દેવચંદ્ર-પદ-કારણા પાપા

(૮७४) (૩૭–૧૦) શ્રી સુતેન-જિન સ્તવન

અતિ રૂડી રે (૨) જિન્છની થિરતા અતિ રૂડી। સકલ પ્રદેશ અનંતી, ગુણુ–પર્યાય શક્તિ મહંતી–લાલ–અતિ૦ તસુ રમણે અનુભવવંતી,

પરરમ**ણે જે ન રમ**ંતી–લાલ અતિ૦ ા૧ા ઉત્પાદ–વ્યય પ**લ**ટંતી, ધ્રુવ શકિત ત્રિપદ્મી સંતી–લાલ–અતિ૦ ા ઉત્પાદે ઉત્પત્તિમંતી,

પૃરવ–પરિણુતિ વ્યયમંતી-લાલ-અતિવારાા નવ-નવ ઉપયાગે નવલી,

ગુણુ–છતીથી તે નિત**ુ**અચલી-લાલ-અતિ**૦** પરદ્ર**૦યે જે નવિ ગમણી**,

ક્ષેત્રાંતરમાંહિ ન રમણી-લાલ–અતિ૦ ાાગા અતિશય–ચાેગે નિવ દીપે,

પરભવ ભથી નવિ છીપે-લાલ-અતિ ા નિજ-તત્વ-રસે જે લીની, બીજે કૌથહી નવિ કોની-લાલ-અતિ ાાજા સંગ્રહનયથી જે અનાદિ, પણ એવં ભૂતે સાદિ-લાલ-અતિ ા જેહને બહુમાને પ્રાણી,

પામ નિજ ગુણ ^૧સહનાણી-લાલ-અતિ ાપાા ધિરતાથી ધિરતા **વા**ધે, સાધક નિજ-પ્રભુતા સાધે-**લાલ-અ**તિ ા પ્રભુ-ગુણને ^૨૨[:]ગે ૨મતા,

તે પામે અવિચલ સમતા-લાલ-અતિ ાધા નિજ-તેજે જેઢ સુતેજા, જે સેવે ધરી ખહુ હેજા લાલ-અતિસ ા શુદ્ધાલંબન જે ધ્યાવે, તે દેવચંદ્ર-પદ પાવે-લાલ-અતિ ાાળા

(૮૭૫) (૩૭–૧૧) શ્રી સ્વામીપ્રભ–જિન સ્તવન [રહો રહેા રહેા વાલ્હા–એ દેશો.]

નમી નમી નમી વિનવું, સુગુણા સ્વામી! જિણું દ! નાથ રે ા ત્રિય સકલ જાણુગ તુમે, પ્રભુજ! જ્ઞાનદિલું દ-નાથ રે-નમી ગાવાા વત્ત માન એ જીવની, એહવી પરિભુતિ કેમ-નાથ રે, જાણું હૈય-વિભાવને, પિલુ નવિ છુટે પ્રેમ-નાથ રે-નમી ગારાા પર-પરિભુતિ-રસરંગતા, પર-ગ્રાહકતા ભાવ, નાથ રે ા પર-કરતા પર ભાગતા, ક્યા થયા એક સ્વભાવ ! નાથ રે-નમી ગાલા

વિષય –કષાય–અશુદ્ધતા, ન ઘટે એ નિર્ધાર,–નાથ રૈ । તા પણ વંછું તેહને, કિમ તરીએ સંસાર ?–નાથ રે–નમી૦ ાાઝા મિથ્યા અવિરતિ પ્રમુખને, નિયમા જાહું કાષ,–નાથ રે । નિંદ્રગરહૂં વળી વળી, પણ તે પામે સંતાષ–નાથ રે નમી૦ ાાપાા

૧ એાળખાણ, ૨ મસ્તીમાં.

અંતરંગ પર-રમણતા, ટલારો કિશ્યે ઉપાય ?-નાથ રે ! આણા-આરાધન વિના,

કિમ ગુણુ સિદ્ધિ થાય ?–નાથ રે–નમી૦ ાા રાા હવે જિનવચન–પ્રસંગથી, જાણી સાધક–નીતિ–નાથ રે ા શુદ્ધ–સાધ્ય–રૂચિ પણે,

કરીએ સાધન રીતિ–નાથ રે–નમી૦ ાાળાઃ ભાવન–રમણ પ્રસુ ગુણે, ચાેગ ગુણી આધીન–નાથ રે ા રાગ તે જિન–ગુણ–રંગમેં,

પ્રભુ ! કીઠાં ^૧રતિ–પીન–નાથ ₹–નમી૦ ાા૮ાા. **ઢ**તુ પલટાવી સવિ, જોડયા ગુણી ગુણ–ભક્તિ–નાથ રે ા તેહ પ્રશસ્તપણે રમ્યા,

સાર્ધે આતમ-શકિત-નાથ રે-નમીં ાલા ધન-તન-મન-વચના સંખે, જોડ્યા સ્વામી પાય-નાથ રે દ આધક-કારણ-વારતા, સાધક કારણ થાય-નાથ રે-નમીતા ૧૦ તા આતમતા પલટાવતાં, પ્રગટે સંવર-રૂપ-નાથ રે ા સ્વ-સ્વરૂપ-રસીક રે, પૂર્ણાનંદ-અનૂપ-નાથ રે-નમીં ાા૧૧ દ વિષય-ક્ષાય જહેર ટળી, અમૃત થાએ એમ-નાથ રે દ જે પર-સિદ્ધિ-રુચિ હવે,

તા પ્રભુ સેવા ધરી પ્રેમ –નાથ રે-નમીરુ ા૧રાદ કારણ–રંગી કાર્ય ને, સાધે અવસર પામી–નાથ રે! દેવસાંદ્ર–જિનરાજની,

સેવા શિવસુખ-ધામ-નાથ રે-નમી૦ તા૧૩૫

૧ આનંદ પૂર્ણ.

(૮૭૬) (૩૭--૧૨) શ્રી મુનિસુવ્રત જિન સ્તવન (નમણી ખમણી નેમ ન ગમણી-એ-દેશી) દીઠા દરિશણ શ્રી પ્રસ્તુજના, સાચે રાગે મનશું ભીના ા જસ શગે નિરાગી થાયે.

તેહની ભક્તિ કાને ન સુહાયે ? ા ૧ ા પુદગલ–આશા–રાગી અનેરા, તસુ પાસે કુચુ ખાયે ફેરા ? ા જસુ ભગતે નિરભય પદ લહિયે,

તેહની સેવામાં થિર રહિયે હા રહે રાગી–સેવકથી જે રાચે, બાહ્ય–ભગતિ દેખીને માચે ક જસ ગુણ ^૧દાઝે તૃષ્ણા ^રઆંચે,

તેહના સુજસ ચતુર કિમ વાંચે ? ા ૩ ા પ્રથ્યુપ્રદ્યા ને પૂર્ણાનંદી, દરશન–જ્ઞાન–ચરણ રસ કંદી ા સકળ વિભાવ–પ્રસંગ અ–ફંદી, તેહ દેવ શમ–રસ–મકરંદી ા ૪ ા

તેહ દેવ શમ-રસ-મકરંદી હાઇ મ તેહની લગતિ લાવ-લય લાંજે, નિગુણ પિણ ગુણ-શકિત ગાજે હ

દાસ-ભાવ પ્રભુતાને આપે.

અંતરંગ કલિમલ સવિ કાપે, ા પા અધ્યાતમ-મુખકારણ પૂરા, સ્વ-સ્વભાવ-અનુભૂતિ સનુરા ા તસ ગુણ વળગી ચૈતના કીજે.

પરમ-મહેાદય શુદ્ધ **લ**હિ જે. n 📢 n **સુનિસુવત**પ્રભુ પ્રભુતા–લીના, આતમસંપતિ–ભાસન–પીના ા આણાર ગે ચિત્ત ધરીજે, **દેવચંદ્ર**-પદ શીઘ વરીજે. n ૭ n

૧ રાગથી, ૨ 🗞.

(૮७७) (૩૭–૧૩) શ્રી સુમતિનાથ–જિન સ્તવન (કન્હૈયાલાલ–એ દેશી)

પ્રભુ શું ઇશ્યું વિનવું રે લાલ.

મુજ વિભા**વ** દ્રખ રીત રે-સાહિબાલાલા । તીન કાળના ત્રેયની રે લાલ.

જાણે। છે। સહુ નીતિ રે-સા૦ પ્રભુ૦ ॥૧॥ ज्ञेय-ज्ञानशुं निव भिक्षे रे सास,

ગ્રાન ન જાએ તત્થ રે-સાગા પ્રાપ્ત-અ-પ્રાપ્ત અ-મેયને રે લાલ.

बाधे। के किम कर्य रे-सा० प्रक्ष० ॥२॥

છતી પશ્યાય જે જ્ઞાનના રે લાલ,

તે તા નવિ પલટાય રે-સા૦ ા ज्ञेयनी नव-नव वत्तरना रे बास,

સવિ જાણે અસહાય રે-સા૦ પ્રભુ૦ ાાગા ધર્માદિક સહુ દ્રવ્યના રે લાલ,

પ્રાપ્ત ભણી સહકાર રે-સાગા

રસનાદિક ગુણ વત્તીતા રે લાલ.

निજ-क्षेत्रे ते धार रे-सा० ॥४॥

જાણુગ અભિલાષી નહિ રે લાલ, નવિ પ્રતિખિ'એ ત્રેય રે–સા૦ા

કારક-શકતે જાણવું ારે લાલ,

ભાવ અનંત અ-મેય રે-સા૦ પ્રભુ૦ ાાપા તેહ ગ્રાન–સત્તા થકેરે લાલ.

ન જથાયા નિજ તત્ત્વ રે-સાગા

.રૂચિ પણ તેહવી નવિ વધે રે લાલ,

^{ૄર}એ એ માેહ મહત્ત્વ રે−સા૦ પ્રભુ**૦ ાા€ાા** ુમુજ ગ્રાયકતા પરસ્સી રે લાલ, પરતૃષ્ણાયે તત્ત્વ રે_સા૦ા ુતે સમતારસ અનુભવે રે લાલ,

સુમતિ સેવન વ્યાપ્ત રે−સા૦ પ્રભુ૦ ાાળા આષકતા પલટાયવા રે લાલ, નાથ ભગતિ આ**ધા**ર રે–સા૦ ા ઃપ્રભુ શુણુ રંગી ચેતના **રે લા**લ,

એહિજ જીવન સાર રે–સા૦ પ્રભુ૦ ૫૮૫ અમૃતાનુષ્ઠાને રહ્યો રે લાલ, અમૃતક્રિયાને ઉપાય રે–સા૦૧ દેવચંદ્ર રંગે રમે રે લાલ,

તે સુમતિદેવ-પક્ષાય રે-સા૦ પ્રભુ ॥૯॥

(८७८) (३७-१४) श्री शिवगति-िकन स्तवन

(થારા માહલાં ઉપર મેહ ઝળૂકે વીજળી હો—એ દેશી) શિવગતિ જિનવર સેવના દોહિલી—હા લાલ, સેંગ ા પર-પરિજ્યતિ—પરિત્યાગ કરે તસુ સાહિલી—હા લાલ ાા આશ્રવ સર્વ નિવારી જેહ સંવરે ધરે—હા લાલ, જેહગા જે નિજ—આણા લીન પીન સેવન કરે—હા લાલ—પીનગ ાા વીતરાગ ગુજીરાગ ભકિત રૂચિને ગમે—હા લાલ—ભક્તિગા ચથાપ્રવૃત્તિ ભગ્યજીવ નયસં શ્રહ રમે—હા લાલ—નયગા અમૃતકિયા વિધિયુક્ત વચન, આચારથી—હા લાલ—વચનગા માલાથી જિનભક્તિ કરે ગ્યવહારથી—હા લાલ—કરેગા રાા

૧ અત્યંત ખેદવાચી દેશી શબ્દ છે.

ગુણપાગલાવી કાર્ય તેણે કારણપણે-હા લાલ-તેણે ા રત્નત્રથી પરિણામ તે રૂજ્યસૂત્રે લશે-હા લાલ-રૂજ્યા જે ગુણ પ્રગટ થયા નિજનિજ કારય કરે-હા લાલ-નિજ ા સાધકભાવે ગુકત શખ્દ નય તે ધરે-હા લાલ-શખ્દ૦ ાાગા પાતે ગુણ પર્યાય પ્રગટ પણ કાર્યતા–હાે લાલ–પ્રગટ૦ા ઉદ્યે થાએ જાવ તાવ સમિલરૂઠતા–હા લાલ–તાવ૰ ા સંપૂરણ નિજ ભાવ સ્વ-કારય કીજતે-હા લાલ સ્વ૦ ા શુદ્ધાતમ નિજરૂપતથે રસ લીજતે–હાે લાલ–તથેું ાજાહ હત્સગે એવંબત તે ફળને નિયને-હા લાલ-તે । નિ:સંગી પરમાતમ-રંગથી તે અને-હા લાલ-રંગ ા સહજ અનંત અત્યંત મહુંત સુખે ભરયા-હા લાલ-મહુંત ા અ−વિનાશી અ−વિકાર અ–પાર ગુણે વર્યા- હેા લાલ−અમર૦ાાપા⊳ જે પ્રવૃત્તિ ભવ-મૂળ છેદ-ઉપાય જે-હા લાલ-મૂળા ા પ્રભ-ગુણરાગે રકત થાય શિવદાય તે-હાે લાલ-થાય ાા અંશ થકી સર્વાંશ વિશુદ્ધપણું ઠવે-હા લાલ-વિશુદ્ધ ા શુકલ-બીજ-શશિરેહ તે પૂરણ હવે-હા લાલ-તે૦ ાા 💵 તિમ પ્રસુથી શુચિ રાગ કરે વીતરાગતા-હા લાલ-કરે૦ ક ગુ<mark>ણ</mark>-એકત્વે થાય સ્^{ત્ર}–ગુણ પ્રાગભાવતા-હેા લાલ-ગુણ**ા દેવચંદ્ર–જિનચંદ્ર** સેવામાંહિ **ર**હા-હાે હાલ-સેવા**૦**ા અ-વ્યાળાધ આત્મ-સુખ સંગ્રહા-હા લાલ-આત્મવ ાાહાદ

(૮७૯) (૩७–૧૫) શ્રી અસ્તાગનાથ–જિન સ્તવન

[મન મેહિં અમારું પ્રભુ-ગૃષ્ણે-એ દેશી]

કરા સાચા રંગ જિનેશરૂ, સંસાર વિરંગ સહુ અન્ય રે ા સુરપતિ-નરપતિ-સંપદા, તે તેા દુરગંધિ-કદન્નરે-કરાેં ાાધા જિન અસ્તાગ-ગુણુ-રસ રમી, ચલ વિષય-વિકાર વિરૂપરે ા વિણ સમકિત મતે અભિલખે,

જિણે ચાખ્યાે શુદ્ધ ₹વરૂપ રે−કરાૈા૦ ાારાા નિજ–ગુલુ–ચિતન જળ રમ્યા, તસુ કોધ અનળનાે તાપ રે ા નિવ વ્યાપે કાપે ભવસ્થિતિ,

જિમ શીતને અર્ક-પ્રતાપ રે કરાેંગ ાાગા જિન ગુણરંગી ચેતના, નવિ આંધે અભિનવ-કર્મ રે ા ગુણુ-રમણે નિજ–ગુણ ઉલ્લસે,

ते आस्वाहे निक-धर्भ रे-डरा० ॥४॥

પર-ત્યાગી ગુણ એકતા, રમતા જ્ઞાનાદિંક-ભાવ રે ! સ્વ-સ્વરૂપ ધ્યાતાં થઇ, પામે શુચિ ખાયક ભાવ રે-કરાે ાપાા ગુણ-કરણે નવ-ગુણ-પ્રગટતા સત્તાગત-રસયિતિ છેઢ રે ! સંક્રમણે ઉદય પ્રદેશથી, કરે નિંજરા ટાળે ખેદ રે-કરાે ાદ્દાા સહજ-સરૂપ-પ્રકાશથી થાએ પૂર્ણાનંદ-વિલાસ રે ! દેવચંદ્ર-જિનરાજની, કરજયાે સેવા સુખવાસ રે-કરાે ાાબા

(૮૮૦) (૩૭–૧૬) શ્રી નમીશ્વરસ્વામી–જિન સ્તવના (હા પીઉ પંખીડા-એ દેશી)

જગત-દિવાકર શ્રીનમીશ્વર સ્વામ જો.

તુજ મુખ દીઠે નાઠી ભૂલ અનાદિની રે લેંા ા જાગ્યા સમ્યગ્ જ્ઞાન સુધારસ-ધામ જો, છાડી દ્રજ્ય મિથ્યા–નિંદ પ્રમાદની રે લાં જગતા ાવા

સહજે પ્રગટયાે નિજ–પર ભાવ વિવેક ને, અંતર–આતમ ઠહરયાે સાધન સાધવે રે લાે ા

સાધ્યાલ બી થઈ જ્ઞાયકતા છેક જો,

નિજપરિ**થુ**તિ નિજ–ધર્મશ્સે ઠવે રે લેા.. જગત૦ **ારા**ા

ત્યાગૌ (ने સવિ) પર_પરિદ્યુતિ-રસ-રીઝ को, જાગી (છે નિજ) આતમ–અનુભવ ઇષ્ટતા રે લે। ।

સહેજે છુટી આશ્રવ-ભાવની ચાલ જો,

જાલમ પ્રગટી સંવર–શિષ્ટતા રે લે. જગત૦ ॥૩॥

ભ'ધ (ના) હેતુ જે છે પાયસ્થાન જો,

તે તુજ ભગતિ પામ્યા પુષ્ટ પ્રશસ્તતા રે દ્વાા કરોય-ગણે વક્ષગા ઉપયોગ જો.

તેહથી પામે ધ્યાતા ધ્યેય-સમસ્તતા રે લા. જગત ાાડા

જે અતિ-દુસ્તર જલધિ સમા સંસાર જો, તે ગાપદ સમ કીધા પ્રભુ-અવલંબને રે લા ા જાણ્યા પૂર્ણાનંદ તે આતમ પાસ જો,

અવલ છ્યા નિવિધ્કલ્પ પરમાત મ તત્ત્વને રેલા. જગત ાપાદ

સ્યાહાદી નિજ પ્રભુતાને એકત્વ જો, ક્ષાચિકભાવે થઈ નિજ રતનત્રથી રે લા ા પ્રત્યાહાર કરીને ધારે ધારણ શુદ્ધ જો, તત્વાનંદી પૂર્ણ—સમાધિલયે મઈ રે લા. જગત૦ ાાપાા અ-ગ્યાબાધ–સ્વ–ગુણની પૂરણ રીત જો, કરતા–ભાકતા ભાવે રમણપણે ધરે રે લા ા સહજ અ-કૃત્રિમ નિર્મળ જ્ઞાનાનંદ જો, દેવચંદ્ર–એકત્વે સેવનથી વરે રે લા. જગત૦ ાાળા

(૮૮૧) (૩૭–૧૭) શ્રૌ અનિલપ્રભ–જિન સ્તવન [દેખા ગતિ દૈવનીરે–એ દેશી.]

સ્વારથ વિશુ ઉપગારતા **રે, અદલત અતિશય રીહિ !** આત્મ-સ્વરૂપ પ્રકાશતા રે, પ્**ર**શુ સહજ સમૃદ્ધિ— —અનિક્રજિન સેવીયે રે !!

नाथ! तुम्ढारी लेढि, न है। त्रिडु द्वांडमें रे ां

પ્રભુજ ! પરમ-આધાર, અછે ભવિ^૧ ચાંકને રે ાા૧ા પર-કારજ કરતા નહિ રે, સેવ્યા પાર ન હેત ા જે સેવે તન-મન થઈ રે, તે લહે શિવ-સંકેત-અનિલગારા કરતા નિજ ગુણ-વૃત્તિતા રે, ગુણ પરિણૃતિ ઉપલાગ ા નિ-પ્રયાસ-ગુણ વત્તંતારે, નિત્ય સકલ ઉપયાગ-અનિલગાગા સેવ-બક્તિ લાગી નહી રે, ન કરે પરના સહાય ા તુજ ગુણારંગી ભક્તના રે, સહેજે કારજ થાય-અનિલગાડા

૧ સમૂહને.

કિરિયા કારણ કાર્ય તારે, એક સમય સ્વાધીન ા વસ્તે પ્રતિગુણ સવ⁸દા રે, તસુ અનુભવ લયલીન-અનિલગાપા સાયક લાેકાલાેકનારે, અનિલપ્રભ જિનરાજ ા નિત્યાન દમયી સદા રે, દેવસાંદ્ર સુખદાય-અનિલગાણા

(૮૮૨) (૩૭–૧૮) શ્રા યશાધરસ્વામી–જિન સ્તવન [રાગ મારૂ]

વદનપર વારી હેા જ**શાહ્યર** ! વદનપર વારી ! માહ–ર**હિત માહન જાકે, ઉપશ્ચમ–રસ**–કયા**રી** હેા અહેા ઉપશ્ચમ૦ વદન૦ ાા૧ાા

માેહજીવ **લાેહ**કા કંચન, કરવે પસાર ભારી હાે । સમક્તિ-સુરતરૂ (ઉપ) વન સિંચનકાે,

વર પુષ્કલ જલધારી હો, અહેા વર૦ વદન૦ ાારા સર્વ^_પ્રદેશ પ્રગટ શમગુ**ણ્યી**, પ્રવૃત્તિ અનંત અપહારી હેા ા પરમ–ગુણી સેવનથે સે**વક,**

અપ્રશસ્તતા વારી હાે-અહા અપ્રગ્ વદનગાલા પરપરિશ્વૃતિ રૂચિ રમણુ ગ્રહ્ણુતા, દાેષ અનાદિ નિવારી હાે ા દેવચંદ્ર પ્રભુ સેવન ધ્યાને,

આતમશકિત સમારી હાે, અહાે આતમ-વદન૦ ાા૪ાા

(૮૮૩) (૩૭_૧૯) શ્રી કૃતાર્થનાથ-જિન સ્તવન [અધિકા તાહર હે તા અપરાધી-એ દેશી]

સેવા સારજ્યા જિનની મન સાચે, પિશુ મત માંગા લાઈ !
મહિનતના ફળ માગી લેતાં, દાસભાવ સિવ જાઈ સેવા ગાગા ભિકત નહી તે તા ભાડાયત, જે સેવાફળ જાય !
દાસ તિકે જે ધન-ભર નિરખી, કેકીની પર નાચે-સેવા ગાગા સારી વિધિ-સેવા સાર તાં, આશુ ન કાંઈ ભાંજે !
હુકમ હાજર ખીજમતિ કરતાં સહેજે નાથ નિવાજે. સેવા ાંગા સાહિળ! જાશા છા સહુ વાતા, શું કહિયે તુમ આગે ?! સાહિળ-સનમુખ અને માગણની, વાત કારમી લાગે-સેવા ગામા સ્વામી-કૃતાથે તાં પિણ તુમથી, આશ સહુ-કા રાખે! નાથ વિના સેવકની ચિંતા, કાેલ્યુ કરે વિણુ દાંખે? સેવા ગાપા તુજ સેવ્યાં ફળ માંગ્યા દેતાં, દેવપણા થાયે કાચા !

(૮૮૪) (૩૭–૨૦) શ્રી જિનેશ્વર–જિન સ્તવન (અખીયાં હરખન લાગી હમારી અખોયાં-એ ક્રેશી રાગ—પર**ભા**તી)

હું તે**ા પ્ર**ભુ વારી છું તુમ મુખની,

હું તેા જિન અલિહારી–તુમ મુખની ા સમતા અમૃતમય મુપ્રસનની, ગેયા નહીખની–ગ–રૂ હું ૦ ાા૧ા ભ્રમર અધર શિષ ધનુહર કમલદલ, કીર હીર પુનમ–શશી નીર ા શાભા તુચ્છ પ્રભુ દેખત યાકી,

કાયર હાથે જિમ અસીની-હું ારા મનમાહન તુમ સન્મુખ નિરખત, આંખ ન તૃપતિ અમ્હચી । માહ-તિમિર-રવિ હરખ-ચંદ્ર-છળી,

મૃરત એ ઉપશમચી-હું ા ાગા મનની ચિંતા મહી પ્રસુ ધ્યાવત, મુખ દેખંતાં તુમ જિનની ા ઇંદ્રિયત્ષા ગઈ જિનેસર! સેવંતાં, ગુણુગાતાં વચનની-હું ા પ્ર મીન-ચકાર-માર-મતં ગજ, જલ-શશી-ઘન નીચનથી! તિમ મા પ્રતિ સાહિખ સૂરતથી, એાર ન ચાહું મનથી-હું ાપા જ્ઞાનાનં દન (જા) જયાનં દન, આશા દાસ નીયતની ! દેવચંદ્ર-સેવનમેં અહનિશ,

રમજ્યા પરિભુતિ ચિત્તની હું ગાદાદ

(૮૮૫) (૩૭-૨૧) શ્રીશુદ્ધમતિ-જિન સ્તવન [શ્રીજિન પ્રતિમા હો જિન સરખી કહિ-એ દેશો.] શ્રીશ્**દ્ધમતિ** હા જિનવર પૂરવા, એહ મનારથ માળ ા સેવક જાણી હા મહિરખાની કરી, ભવસંકટથી ટાળ-શ્રી ગાવા પતિત-ઉદ્ધારથ્યુ હા તારણ-વત્સલુ, કર અપણાયત એહ ા નિત્ય નિ-રાગી હા નિસ્પૃઢ જ્ઞાનની,

શુદ અવસ્થા દેહ-શ્રી૦ ાારાા પરમાન દી હાે તું પરમાતમાં, અવિનાશી તુજ રીત ા એ ગુજા જાણી હાે તુમ વાણી થકી,

ठेढेराध्यी सुक प्रीत-श्रीo ॥उ॥ः

શુદ્ધ-સ્વરૂપી હેા ! જ્ઞાનાન દની, અવ્યાભાધ-સ્વરૂપ ા ભવ-જલનિધિ હેા તારક જિનેશ્વરૂ,

પરમ–મહાદય ભૂપ–શ્રી૦ ૫૪૫

નિરમમ નિ_સંગી હા નિરભય અ-વિકારતા,

નિરમલ સહજ સમૃદ્ધિ 🖟

અષ્ટ કરમ હા વનદાહથી, પ્રગટી અન્વય-રિદ્ધિ-શ્રીં ાપા આજ અનાદિનીહા અને ત અક્ષતા, અ-ક્ષર અનક્ષર રૂપ ા અ-ચલ અ-કલ હા અ-મલ અ-ગમનું,

ચિદાનંદ ચિદ્રપ_શ્રી૦ !!૬ા⊮

અનંતજ્ઞાની હા અનંતદર્શની, અનાકારી અવિરુદ્ધ ા લાેકાલાેક હા જ્ઞાયક સુહંકરૂ, અનાહારી સ્વયંબુદ્ધ–શ્રી ાાળા જે નિજ પાસે **હાે તે**શું માંગીયે, **દેવચાંદ્ર જિન**રાજ ા તાે પિ**ણ** મુજને હાે શિવપુર સાધતાં, હાેજ્યાે સદા સહાય-શ્રી ાાટા

[ઇ તિ **રે**વચંદ્રજી કૃત અતીત ચાેવિશીના ૨૧ સ્તવન સંપૂર્ણ 🖟

श्री वर्धमानस्वामिने नमः श्री छवधुविकथ् कृत स्तवन-ये।वीशी

(૮૮६) (૩૮-૧) શ્રી ૠષભદેવ–જિન સ્તવન [દેશી–ગાડીની]

- માહ્યો મન^{્ય} મધુકર ગુણુ કૂલ સાહેબજ ? ઉડાયા ઉડે નહિંજ । પ્રભુ મૂરતિ અતિહી અમૂલ-સા૦, નયણુ ઠેરે દીઠાં સહીંજી ા૧ા મળવા મનમેં માેરી છે આશ સા૦ પશુ કર્મો અશુભ દીસે ઘણાંજી ! ^{-ર}વિસવાવીસ અછે વિશ્વાસ-સા૦ તુજથી તાપ જાશે ચેતન તથાજી ાારાા

ક્રાે**ઇ પૂર્વ લવાંતર નેહ**િસા૦ આવી બન્ધાે રે તુમથી ઘણાેેે છા તિણુ દાખાે રખે ! પ્રભુ ³ છે**હ**િસા૦ હાજર ^૪ બંદાે હું છું જિન તણાેેે . ાા 3ાા

જાણા વલી ^પવેલા જે મુઝ,–સા૦ તેા ઢોલ ઘડી કરતા રખેછ! વાલ્લા! વાત કહી જે મેં ગુઝ–સા૦ હેત ધરી હિયડે ^દલખેછાાઝા ુતું તાે ^હનાજુક નાલિના નંદ–સા૦ આદિકરણુ આદીસરૂજી ા એ તાે **મરૂદે**વી સુત સુખકંદ–સા૦ **છવાણવિજયને** જયકરૂજી પ

**

૧ જ્રમર, ૨ સંપૂર્ણ ૩ વિયાગ, ૪ સેવક, ૫ પરિસ્થિતિ, ઃક વિચારજો, ૭ ક્રોમલ–લાડીલા.

(૮૮७) (૩૮-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન (ક્રેસી-વી'છિયાના)

અજિત જિનેસર આજથી, ^૧મુજ રાખને રૂડી^૨ રીતિ રે લાલ ાં ખાંદા ગ્રહીને ખહુ પરે, પ્રભુ! પાળને પૂરણુ પ્રૌતિ રેલાલ-અગારા કામિત-કલ્પતરૂ સમા એ તા મુજ મન-માહન-વેલી રે લાલ ા અનુકૂળ થઇને આપીયે, અતિ અનુભવ રસ રંગરેલી રે લાલ-અગાર મનહ મનારથ પૂરને, એ તા ભકત તણા ભગવંત રે લાલ ા ³આતુરની ઉતાવળે ^૪ખરી મન કરી પૂરીએ ^૫ખાંત રે લાલ-અગાલ મુક્તિ મનાહર ⁵માનિની, વશ તાહરે છે વીતરાગ રે લાલ ા આવે ને તે આંગણે, માહરે તે માટે ભાગ્ય રે લાલ-અગ પાષા સિહિવધુ સહેજે મળે, તું હા ને તારક દેવ રે લાલ !

(૮૮૮) (૩૮–૩) શ્રી સંભવનાથ જિ**ન સ્તવન** (મારૂં મન માહ્યું રે શ્રી સિદ્ધાચલે રે–એ **દે**શી) સુગુણ સનેહી! સાંભલ વિનતિ રે,**સંભવ સાહિળ! બહુ સુખદાયરે**ો એાલગ કીજે અહાનિશ તાહરીરે,

લેખે ^૯વાસર લાયક! થાય રે–સુ૦ ાા૧ા તારક બિરૂદ એ છે જે તાહ રે, તારા ^{૧૦}કરમીને ^{૧૧}કિરતાર રે ા સાચ–મનાછા **સંભવનાથજ રે**.

સેવરો આવી સહુ સંસાર રે-સુ૦ ાારા

૧ મને, ર સારી રીતે, ૩ ગરજવાનની, ૪ સાચામનથી, ૫ ભાવનાએો, ૬ સ્ત્રી, ૭ શ્રેષ્ઠ, ૮ મધાકરતાં. ૯ સફળ, ૧૦ પાપી. ૧૧ હૈ પ્રસુ!

ઉત્તર કરશાે મુઝને એહવાે રે, ગુણનાે રાગી છું ગુણવંત રેા જાગતાે જેગ હુએ વહી જાણ્યાં રે,

સૂધા આણીને અતિ ^૧ગુણુસંત રે-સુ૦ ૫૩૫ ઐહુલું જાણી જન એકમના થઇ રે,

પ્રેમશું પ્રણુમા પ્રભુના પાય રે ા અ'તર_કાઝ એાલાશે આપથી રે,

ખિજમત કરીએ ખરી મહારાય! રે–સુ૦ ાા૪ા આલસ અરતિ અલગી ટાળીને રે, ધરિયે ધ્યાન કરી દહિચત્ત રે ા જીવાણ્વિજયે જય–લચ્છી વરી રે,

મળિયા જો મેલું સાહેબ ચિત્ત રે–સુરુાયા

(૮૮૯) (૩૮-૪) શ્રી અભિન'દન જિન સ્તવન (સાંભલા ચંક્ર નરેસર રેલા,-એ દેશી)

અભિનંદન અરિહંતજ રે લાેલ,

કાંઇ કર્યુ કર! ગુણવંતજ રે લે। । સજ્જન સાચા जो મલે રે લેા,

તા દ્રધમાંહી સાકર ભળે રે લાે-અભિગા\ા કૈવલ-^રકમલા જાે તાહરે રે લાે,

તેણે કારજ રયાે સરે માહરે રે? લાે ! ભાળતાં ભુખ ન ભાંજીયે રે લાે.

કાંઇ પેટ પડયાં ³ ધ્રાપીજીએ રે લાેશ-અભિ ાારા

વ ગુણવાન. ૨ લક્ષ્મી, ૩ તૃપ્તિ થાય,

હેજ કરી હુલરાવિયાં રેલાે, કાંઇ વધીચે નહિં વિશ્વ ધાવિયા રે લાે । ઉત્તમ હુએ ઉપગારને રે લાે,

તે તત્ત્વ વહે**ચી** દિયે ^૧તારી રે લેા–અભિ ાગા આતમમાં અજીઆસીયે રે લેા, કાંઈ વાસ તુમારે વાસિયે રે લેા ! કારણ એ કાંઈ લેખવા રે લેા,

તા નેહ-નજર-ભર દેખવા ર લા–અભિગાષ્ટા સિદ્ધારથા–સંવર તથા રે લા,

કાંઈ કુલ અજીઆલ્યાે તેં ઘ**ણ**ા રે લાે **ા** શાશ્વતી સંપદા સ્વામીથા રે લાે,

જવણ જસ લહે નામથી રે દ્વાે—અભિગાયા

公

(८५०) (३८-५) श्री सुमितिनाथ-किन स्तवन (क्श्वन क्श वास हो। से इसी)

પૂરણ પુષ્યે પામીએ, સુમતિ જિલ્લું દરસિરદાર-લાલ રે ! ચિંતામિલ્લુ સમ ચાહના, જિનની જગદાધાર-લાલ રે-પૂરણુદાાયા ભૂખ્યાને કાઈ લાવશું, દેખર દે ઘરે આણી-લાલ રે ! તરસ્યાં તાયને ^કતાકતાં, ઉમડે અમૃત ખાલ્લી-લાલ રે-પૂરણુગારાા શર સ્રજને દેખતા, અધિક ધરે ઉછરંગ-લાલ રે ! તિમ જિન જગત્રય-તારકા,

માટા એ મહારે ^૪ચંગ–લાલ **રે–પૂર**થુ૦ ાાગા

૧ તારવીને, ૨. શ્રેષ્ઠ, ૩. જોતાં, ૪, સુંદર

એલિગી તુજ અલવેસર. બીજા કુણુ ગહે! ખાંદા-લાલ રે। સંગતિ સુરતર છેાડીને,

કિમ એસું ? આવલ છાંય ? લાલ રે–પ્રશુ૦ ાાષ્ટાદ ગુણુ દેખીને ગહગદ્યો, પામ્યા હું પરમ–ઉલ્લાસ-લાલ રે ા જીવવિજય સુપસાયથી,

> જીવાથું જિન તાથું દાસ-લાલ રે-પૂરથું ાપાદ *

(૮૯૧) (૩૮–૬) શ્રી પદ્મપ્રભ–જિન સ્તવન

(શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધીયે રે **લા**, એ દેશી) **પદ્મ પ્રભના** પામીએ રે લાે, ^૧ દાલતવંત ^ર દેદાર રે–જિનેસર ા મંગલમાલા કારણા રે લાે,

સુસીમા માત મલ્હાર રે–જિને૦ પદ્મ૦ ૫૧૫ ચતુર કરીજે ચાક્કી રે લાે, ભાવજલે ભરપૂર રે–જિને૦ ૫ પરમ–પુરૂષના સંગથી રે લાે,

શિવ સુખ લહીયે-સ–નૂર રે–જિને–પદ્મા ારા ³વાલેસર! ન વિસારિયે રે લાે, ગિરૂઆ ગરીબ–નિવાજ રે–જિને**ા** દાતારી તું દીપતાે રે લાે,

ઢે ઇચ્છિત મુજ આજ રે-જિને૦૫૬૦ ાાગા ^૪એાઘ તુ^{ંપ}ઠેલ હવે પાપના રે લાે, પાલ્ય ^૬સહુણા! પ્રીત રે-જિને૦ા તિલતિલ થાઉ^{ં હ}તાેપરે **લાે,**

ચતુર! નાથુા કિમ? ચિત્ત રે-જિને૦૫૬૦ ૫૪૫

૧. પ્રભાવશાલી, ૨ ચહેરા, ૩ અત્યંત પ્યારા, ૪ સમૂહ, ૫ દુર કર!

૬. સૌભાગ્યશ્ચાળી, ૭ તમારા ઉપર.

મન મંદિર મુજ આવિયે રે લાે, એહ કરૂં અરદાસ રે–જિને । કહે જવાાુ આવી મિલા રે લાે,

સહેજે લૌલ-વિલાસ રે-જિને૦-પદ્મા ાપા

52

(૮૯૨) (૩૮-૭) શ્રી સુપાર્શનાથ-જિન સ્તવન

(એક દિન પુંડરીક ગણધરૂ રે લાલ-એ દેશી)

સપ્તમ દેવ **સુપાસજ** રે લાલ, સાંભળ મુગુણા વાત રે–સનેહી ા દરિસણ પ્રભુના દે**ખી**ને રે–લાલ, નિરમલ કરૂં નિજ ગાત રે–સનેહી-તું મનમાહન માહરે રે–લાલ,

જીવન-પ્રાણુ આધાર રે–સનેહી૦ તું૦ ાા૧ાા સંદેશે એાલગ સુણી રે લાલ, કારજ નાવે કાેઇ રે–સનેહી । વેધાલક! મન વાતડી રે લાલ,

હજૂર થયે તે હાય રે-સનેહી તું ગારાા ્ ચતુર! તે ચિત્તને ચારીઓ રે લાલ,

મન-તન રહ્યો લયલીન **રે**-સને**હી** ા વેધાણા તુજ વેધકે રે લા**લ**,

જિમ મૃગ વેધે વીણુ રે—સનેહી૦ તું૦ ॥૩॥ વાલેસર! ન વિલ'ળીએ રે—લાલ, સેવક દીજે સુખ રે-સનેહી । ન ^૧ખમિથે હવે નાથજી રે-લાલ,

^રભાણા ^૩ખડખડ ભૂખ **રે**_સ**નેદ્ધી**૦ તુ**૦** ાપ્રા

૧ ધીરજ રાખવી. ૨ જમવા ટાણે–લાણે એઠા પછી, ૩ કકડતી = ઉત્ર

કાલ-કંટક દ્વરે કરા રે-લાલ, આણે જેહ અંતરાય રે-સ્નેહી । નાથે તે નવિ પામીએ રે-લાલ,

વેલા જેઢ વહી જાય રે-સનેહીં તું ગાંા સહજ_સ્વરૂપી સાહિ્ષા રે-લાલ, શિવપુરના શિરદાર રે-સનેહી ! આપ લીલા આવી મલા રે-લાલ,

મુજને એ મનાહાર રે-સનેહી૦ તું૦ ાાદાા પૃથ્**વી** –સુત પુહવીતલે **રે લાલ, ઉચ્ચા અભિનવ ભા**ણુ રે-સનેહી ા કહે જીવણુ જીવના રે લાેલ,

કરને કાંડિ—કલ્યાણુ રે-સનેહીં તું ાાળા

(૮૯૩) (૩૮–૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ–જિન સ્તવન (પુક્રુખલવઇ વિજયે જયા રે, એ દેશી)

ચંદ્રપ્રલજની ચાકરી રે, દ્રાખ-સાકર થે મીઠ-જિનેસર ા સક્લ કર્યો સંસારમાં રે, જન્મ જેણે જિન દીઠ-જિનેસર ૧ા વહાલા તું વીતરાગ, મુઝ મલિયા માટે ભાગ-જિનેસર ા વળા પહાંતે પુષ્ય અથાગ,

કરૂં સેવા હું ચરણે લાગ–જિને૦ વહાલાે૦ ાારાા ^૧મેવાસી ^રભડ મારીએા **રે, મયણુ મ**હા–દુરદંત–જિને૦ ા ^૩**વિષયા**–^૪તરુણી વેગળી રે,

મૂકી થયા મહુંત રે-જિને૦ વહાલાે ાા ગા ^પકરડા **કર્મા બ્ટક** ચારટા રે, જિનયતિ જીત્યા જેહ-જિને૦ ા

૧ માથાભારે ઠાકાર, ૨ માટા, ૩ વાસના, ૪ સ્ત્રી, ૫ કઠાર,

તૃષ્ણા-દાસી જે તછ રે,

મુઝ મન અચરિજ એહ_જિને૦ વહાલાેા ાઝાા દાષ દાય ^દ દાહાવિયા **રે, ધુરથી અગ ને દ્વેષ–જિને૦** ા જગવ્યાપી ચાેધ **લાેભને રે**,

રાખ્યો નહિ કાંઈ રેખ-જિને૦ વહાલાે૦ ાપા અરિયણ જીતી આકરા રે; વરિયા કેવલનાણુ-જિને૦ ા સહમણા માતના લાંડલાે રે,

કરતાે સફલ ^હવિંહાણું–જિને૦ વ**હાલાે**૦ ૫૬ાા પામી તેં તે હું પામશું રે, લીલા લહેર ભાંડાર–જિને૦ ા કહે જીવણ જિનજી કરાે રે,

નિશદિન હર્ષ અપાર-જિને વહાલાે ાાળા

9

(૮૯૪) (૩૮–૯) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન (રાજગૃહી નગરીના વાસી, શ્રેણિકના સુત સુવિલાસી હો–સુનિવર વૈસગી–એ **દે**શી)

સુવિધિ સુવિધિના રાગી,

એક અરજ કરૂં પાય લાગી–હા જિનવર સાેલાગી ા દીદાર દીઠે વડલાગી, લલી ભાગ્યદશા મુજ જાગો હાે–જિન૰ ાામા સુષ્ શિવરમાણીના કંત! મનમાહન તું ગુણવંત હાે–જિન૰ સુખ વંછિત દીજે સંત,

પ્રભુ પામ્યા જેહ અન'ત હેા-જિન૰ ારા

કુ થકવી દીધા, હ પ્રભાત.

લાયકથી લાયક લાજ, હાહીયે મહીયલ મહારાજ હાે-જિન ગુણગાહી ગરીખ-નિવાજ,

પય પ્રશુમી કહું પ્રભુ આજ હેા-જિન૰ ાાગા રાગી રસ અનુભવ દીજે, સુપસાય એ તેા અમ કીજે **હે**ા જિન૰ા સાચાને સાચ દાખીજે,

જિન્છ તા જસ પામીજે હાે-જિન ાાઠાા મત ચૂકા માનવ! ખેવ, તારક છે એહીજ દેવ હાે-જિન ા જગ જીગતિ છે નિતમેવ,

કહે જુવણુ પ્રભુપય સેવ હાે-જિન∘ ાપા

(૮૯૫) (૩૮–૧૦) શ્રી શીતલનાથ—જિન સ્તવન (આંખહિય મેં આજ શત્રું જો દીઠા રે, એ દેશી) શીતલ શીતલ છાયા રે-સુરતર સારી રે ।

લાગી છે મન શુદ્ધ માયા રે-પ્રાથથી પ્યારી રે ॥ પૂરણ-પુષ્પે હું પાસ તુમારે, વ્હાલા મારા !

આવ્યા છું આશ કરીને ।

રંગ-વિલાસ કરાે મન રૂકે, હિય**ે કે**ત ધ**રી**ને રે— સાહેબ સાચાે રે!

પામીને પરતક્ષ સાંઈ રે, એાર મત જારા રેં ાવા આશાને આધારે ^૧એતા, વ્હાં મેં તો રદુષ્કૃત દિન ખહુ કાઢ્યા દ જાણુ થકાં તે કાં નિવ જાણા, રાગી છેા ધર્મ – ધનાઢ્યા રે, --સાહેબ ગારા

૧ આટલા, ૨ દુઃખના

ભક્ત મનાેં ગત ભાવ જાણાે છાે,

બ્હાર્ગ તો મુખ કાં નિવ બાલા ! । વહતી વેલા જાણી ^૪વેગે, અંતર પડદા ખાલારે—સાહેબર ાા ગા ગાંડ તથા કાંઇ ^પગરથ ન ખેસે, ર્દ્ધાર અનુકૂલ અમને દેતાં । દ્રષ્ણુ લાગે તા પણ દાખે; નેહ નજર ભરી જેતાં સાહેબરાા૪ાા પંચમ-ગતિ દાયક પ્રભુ પામી, ર્દ્ધાર અવર ન બીજે જાચું । નવ નિધિ જીવાણ નિત્ય ઘર આવે,

(૮૯૬) (૩૮–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન (ગઢડામેં ઝૂકે સહીયાં હાથણી એ દેશી)

મનકા મેં માહ્યો શ્રી શ્રેયાંસજી, તનકે તુઝ દેખણુરી મન દાડા મારી ^૧ઓલગડી અવધારા રૂડા રાજિયા,

વળી વળી કહિયે એ કર જોડ-મારી

રૂપકલા નિહાલી રૂડા રાજવી,

લખપતિ લાયક રહે કર જેડ-મારી ાા૧ા આંખલડી છે પ્રલુની રઅંબુજ-પાંખડી,

જીલલંડી તે જાણે ³ મમી-રસ કંદ-મારી ।

નાસિકા પ્રભુની દીપ્રતિખા જિસી,

શાભિત સાલ કલા મુખચંદ-મારી∘ ારા ગહન જ્ઞાન–ગુણે તું પૂરિયા,

મહીયલે પ્રભુ મુદ્રા લાગે મીઠ-મારી ા

૩ જઇ રહેલ, ૪ જલ્દી પ પૈસા, ૧ સેવા ૨ કમલની પાંખડી, ૩ અમૃતના રસ;

^૪લેએ ભવ આશ્યા તેણે આપણા,

જનમાન્તર જેથું જિનજ દીઠ-મારી ાાગા લીલી ને લાખેણી જેણે લીન છા,

તેહની કાંઈ ચાહ ઘણી છે ચિત્ત–મારીઃ ા મન તણી જાણ્યાે હાંશાે માહરી,

હિત કરીને દેશ્યાે દિલ જે મિત્ત-મારી ાાઝાા એક તારી જે કરીએ જિનજ ચાકરી,

પામીજે તેા સફ્લ સદા સુવિહાથુ-મારી ા પંડિત **જીવવિજય** પદ દાસના,

કર ધરી કરીયે કાેડિ કલ્યાણ_મારી ાાપાદ

(૮૯૭) (૩૮-૧૨) શ્રી વાસુપૂજય-જિન સ્તવન (સંભવજિન અવધારિયે—દેશી)

જય જયાન દન દેવની, ^૧સખરી સઘલાથી સેવ-સાહેબછા એક-મના આરાધતાં, વર વાંછિત લહે નિતમેવ-સાલાગા વહાલી હા મૂરતિ મન વસી, મનમાહન વસુપૂજય-નંદ-સાલા રસાસ-સમાણા તે સાંભરે,

વાસુપૂજ્ય વ્હાલા જિનચંદ-સાગારા વાસ વસ્યા જઈ ^લવેગલે, એ તાે અહીં થકી સાત રાજ-સાગા ધ્યાતા જન મન હું કઠા, કરવા નિજ-ભક્તિ સુકાજ-સાગાલા અનાપમ આશ તુમાર**ી,** અનુભવ રસ ચાખણ આજ-સાગા મહેર કરી મુજ દીજ્યે,નેક નજર ગરીખ-નિવાજ-સાગાકા

સક્રળ, ૧ શ્રેષ્ઠ, ૨ ધાસની સાથે, ૩ દૂર.

વિનતડી વીતરાગની, કરતાં કાંઈ કાૈડિ કલ્યાણુ-સારુ । જીવણુ કહે કવિ-જીવના તુજ તૂઠ્યે નિરમલ નાથુ-સારુ ॥પા।

(૮૯૮) (૩૮–૧૩) શ્રી વિમલનાથ–જિન સ્તવન (ઝુનિસુવ્રત કીજે મયા રે, એ દશી)

વિમલ_કમલ પરે વિમલ વિરાજે, ગાજે ગુણનિધિ જાસ ા કીરતિ અતિ કાને સુણી પ્રભુ! પામ્યા હું પરમ–ઉલ્લાસ, –સ**લૂણ**ા સાહેળ! **રયામા–નંદ,** તુજ સાહેત આનન–ચંદ–સ૦

^૧૫૫સેવિત સુર_નર-વૃંદ-સ૦ ા૧ા ^૨ સુરપતિ ^૩ સુરમણ ^૪શશો ^૫ગિરિના, ગુણ લઈ ઘડિયા અંગા મૃરિત માહન વેલડી, વારૂ વિમલ જિલ્લુંદ સુચંદ-સ૦ ારા ગાતા દાતા ને વલી ત્રાતા, ભ્રાત તું જગ મિત્તા શાતા દીજે ^૧ સામટી, અજરામર પદ સુવિદિત-સ૦ ાાગા ^૭અલીક ન ભાખું સહી સત્ય ભાખું, દાખું છું ધ**રી નેહ**ા આપ-લીલા ઘન ઉમટી, વરસા મુજ લ્મન-વન મેહ-સ૦ ાાષ્ટા વિનતડી મુજ સુણીને લ્વેગે, નેહી હાં જો નાથ ા કહે જીવાણ જિન્જી મિલ્યાં, હવે હિષ્તિ હું એા સનાથ-સ૦ાાપા

派

૧ ચરજા કમલની સેવા કરે, ૨ ઈંદ્ર, ૩ ચિંતામણી, ૪ ચંદ્ર ૫ મેરૂપર્વત, ૬ વિપુલ, ૭ ખાેડું, ૮ મનરૂપવનમાં, ૯ જલદી

(૮૯૯) (૩૮-૧૪) શ્રી અન તનાથ-જિન સ્તવન (નિરખ્યા નેમિ જિલ્લંકને, અરિલંતાજી, એ દેશી) આજ અમારે આંગ**ણે**−સાેબાગી રે,

^૧સુરતરૂ ફેલીયા સાર–સાહિબ ગુણ રાગી રે ! અતંત અનંતા જ્ઞાનના_સાંગ, દીઠા દેવ લાંડાર-સાંગાયા ચ્યાલ ઘે ઉંબર ઘણા-સાેં તેહને કેતા ઇશ-સા ા એકમના હું ^રતાે-થકી-સાે∘, ચાહું છું ^૩ળગસીસ-સા∘ ારા આપ-સરૂપી હાઈ ને,_સાે૰, બેઠા થઇ બલવાન-સા૰ા મરણ જરા ને જનમના.-સાેંગ, લય લાંગ્યા લગવાન-સાંગારા સાચી વિધિ સેવા તણી,-સાેંગ, અવધારી અરિહ ત-સાંગા મનહ મનારથ પૂરનો-સાંગ, ભકત તથા ભગવંત-સાંગાજા કર્મારહિત કિરતારની-સાે∘, એવા શિવ દાતાર–સા∘ા જીવણ જીરવિજય તથા, -સાંગ, આપ્યા પુષ્ય-અંબાર-સગાપા SER.

(૯૦૦) (૩૮-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન (થે તા મહેલાંરા પાઢણહાર, કુંગર ઉરા કર્યું મહારા રાજ) સાહિષા મારા ધ્વિણ-સેવાએ દાસ.

કહા કુણ ? તારિવાજી-મારા રાજ-કહાે । સા∘ સેવા-દાન જે દીધ.

તે અર્થ શ્યા સારિયાજી ? મા૰ અ૰ ાાા સાં નાવા તારે જે નાથ! કે, નિશ્ચય તારકુછ-માં નિ । સા૦ આપ તરે અરિહુંત કે, અવરાં કમ -વારકુજી-મા૦ અા ારાદ

૧ કલ્પવૃક્ષ, ૨ તારી પાસેથી, ૩ ઇનામ ૧ સેવાવિના,

સા∘ એાળગતા દિન-રાત કે, કદીક નિવાજીએજી–મા∘ ક∘ । સા∘ બિરુદ જે ગરીબ–નિવાજ કે,

સાચ દિવાજીએજી મા• સાઢ ાાગાં સાઢ ઉપકારી નરપાત્ર, કુપાત્ર ન લેખરોજી-માઢ કુંઢ ા સાઢ જવું સમ–વિષમા-ધાર,

જલદ કેમ દેખરોજી ? મા૰ જ૰ ાા૪ાા સા૰ જપ કર્ચે કર્મ એ ઇશ, પડ્યા જસ લેયરોજી–મા૰ પ૰ા સા૰ ધરશે ધર્મ તું ધ્યાન તે,

છવણ જસ દેયશેછ, માન્ છન્ ાાપાા

Ø

(૯૦૧) (૩૮–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ–જિન સ્તવન (કેવલી અચલ કહેવાણી)

જગ જગનાયક, જિનચંદા ! તુજ દરિસ**ણ નયનાનંદા રી**.. સુ**ણે**! સાહિભ **શાંતિ** જિ**ણં**દા !

જિન સાળમા પંચમ ચકી,

પય પ્ર**ણમે ચાે**સઠ ^૧શક રી-સુણે_ા ાા૧ા આપ ^રએાળગુઆ મન આણે!,

મળિયા મન માન્યા એ ટાણા રૌ-સુ**ણ**ા૦ ા અવસર લહી ચતુર ને સુકે,

નિજ દાસ નિરાશ ન મૂકે રી-સુથેુા૰ ાારાા ટળે તન-મન તાપ તાે મેરા,

ચાહી ચરણ ચહું હું તારા રી-સુણા ।

૧ ઇન્દ્ર, ૨ સેવક,

તુજ સંગમથી સુખ પાયા. જાણે ગંગા-જલમાં ન્હાયા રી-સુણા ાાગા

^૩અળગા ^૪અરિ ^૫વ'છિત **ઢાેશી**, સાહિળ! જો સનમુખ જોશી રી-સુણા૰ 1 પ્રભુ મિલવા જે મન કરશે.

થઈ એકમના ધ્યાન ધરશે રી-સુથા ાાઝા નેહ-નજરે નાથ! નિહાળી,

મુજ ટાળા માહ જંજાળી રી-સુદ્યાા । કહે જીવણ જિન ચિત્ત ધારી. ભાજીયે ભવિ મુકિત તૈયારી-સુણા ાપા

\star

(૯૦૨) (૩૮–૧૭) શ્રી કું શુનાથ–જિન સ્તવન (હાં રે! મારે ઠામ ધરમના)

હાંરે! જગજીવન અ-નાથના કહીયે કું શુનાથ જો, નેહડલા નિત્ય નવલા તિષ્યશું કીજયે ર ક્ષા । હાંરે! એ વારણ કાજે તન-મન ધન અતિ સાર જે.

નરભવ પામી ઉત્તમ લાહાે લીજીયે રે લાે ાાવા હાંરે! પ્રભુ થયા, થશે, ને છે તસ એક જ રીત જો,

^૧ગાહા છે નિરાગી પ**ણ ગુ**ણુરાગિયા રે લેેા ા

હારે! પ્રભુ જોઈ લવિ-પ્રાણી જાણીને મન-લાવ જો, ते&ने रे निक वास हिथे वडलागिया रे दे। ॥२॥

૩ આધા, ૪ દુશ્મના ૫ મન ધાર્યું. ૧ ખૂબ જ,

હારે! મધ્યવર્તી થઇને હિયડું જે લીએ હાથ જે, ઉત્તમ છે જે અનુભવ-રસ તે ચાખિયે રે લા ! હારે! તે રસ પીધાથી જે લહે જીવ સુવાસ જે, રઅ-વિયાગી-સુખ ઓપમ કેહી દાખિયે રે લા ાગા હારે! કું:ખ-આકર તરવા ધ્વૃષ્ણા રાખે જેહ જે, નેહડેલા નિત્ય માંડે જિન નિકલંકથી રે લા ! હારે! પઅતિ-આતુર થઇ જે સેવે સુર કસ-કલંક જે, જન-હાંસા ધન-ધાખા થાયે રંકથી રે લા ! ાષ્ટા હારે! ચતુર નર તેહને કહિયે કલિયુગમાંહી જો, સાચા રે શિવગામી સાહિબ એાળખે રે લા ! હારે! કવિ જ્વિવજયના જરાશ કહે કર જોડી જો. તરશે તે જિનરાજ હૃદય મેં જે રખે રે લા ાપા

(૯૦૩) (३८–૧૮) શ્રી અરનાથ જિન સ્તવન (બ'લ સમય ચિત્ત ચેતિયે)

રહા મન-મંદિર માહરે, દાસ કરે અરદાસ–વાલમછાં વશ નાવા ^૧કિણ વાંકથી, નાણે છ તેહ નિવાસ–વા∘ રહાેગા૧ા ^રદ્ભષ્ણ ^૩દાખીને દીજયે, ^૪શિક્ષા ^૫સારૂ–બાેલ–વા૰ ા તહૃત્તિ કરૂં હું તારકા રે, તાે લહું વંછિત માલ–વા૦ રહાેગારાા

ર શાશ્વત, ૩ દુઃખતા સાગર, ૪ ઉત્કંઠા, ૫ ખૂબ લાગણીથી, ૬ દોષવાળા લોકિક દેવા, ૭ લાકામાં મશ્કરી, ૮ ખાટા દિલાસા. ૧ કયા ગુન્હાથી, ૨ ભૂલ, ૩ બતાવી, ૪ શીખામણ, ૫ માટે,

નિ–સનેઢી ગુણ તાહરા, જાણું છું જગદીશ!-વા૰ ા છાડીશ કિમ ^કપ્રભુ–છાંયડી, વિણ દીધા ^હવિસવાવીસ–વા૰રહાેે ાાગા કલ્પતરુ જે લ્કર ચડ્યાે, ભાઉલ દે કાૈણ ભાશ!-વા૰ ા પામર નર કેમ પૂજિયે, એાળખી શ્રી જગનાથ-વા૰રહાે ાાકાા લ્યવલ ઉપમ અરનાથની અવરાં કુણુ જણુ જાત-વા૰ ા જ્વણુ જિન-ગુણુ ગાવતાં,

હાિશ્યે ^{૧૦}ગુ**ણનિધિ ^{૧૧}ગાત-વા**∘રહાેઠ ાાપાા

0

(૯૦૪) (૩૮-૧૯) શ્રી મહિલનાથ-જિન સ્તવન (સુણ જિનવર શેત્રું જ ધણી છ) મહિલ જિનેસર! માં થકી છ, કરશા અંતર કેમ! ા પુરૂષ પત્તળીયા પરિહરી છ, હૈંદે ધર્યો તું કહેમ--વાલમછ! વિનવું છું જિનશજ ાવા

^૪લાયક-^૫પાયક-^૬અંતરાજ, રાખે નહિ પ્રભુ રેખ । ગુણુ ઇત્યાદિક ભઢુ ગ્રહ્યાજી, તિશુમેં મીન ન મેખ-વા૰ ॥૨॥ કરી કરુણા ^૭મા ઉપરેજી, દાે દિલ દેવ! દયાલ ! ખાસી ખિજમત માહરી જી, મુજરાે લીજે ^૮મયાલ (વા૰ ॥૩॥ જલ અંજલિ દરિયા દીયેજી, એાછાે કૈતાે તે હાેય? ! અવધારી ^૯નય એહમાંજી, સેવક-સનમુખ જોય-વા૰ ॥૪॥

ક અષ્યવીનિશ્રા હ ચોક્કસ, ૮ હાથે=પાસે મલ્યો, ૯ ઉત્તમ, ૧૦ સુંદર=પવિત્ર, ૧૧ શ્ર*ીર*.

૧ મારાથી, ર હલકા, ક સોના જેવા ઉત્તમ, ૪ શ્રેષ્ઠ, પ હલકા, ૬ ભેદભાવ. ૭ મારા ૮ મયા–દયાના ભંડાર, ૯ વાત.

નીલ-વરણ તતુ નાથતું છ, માહ્યા સુર-નર-વૃંદ । જીવણ જિન હેતથી હવેજી, ચક્ત કલા જિમ ચંદ-વા૰ાાપાા

(૯૦૫) (૩૮–૨૦) શ્રો મુનિસુન્રતસ્વામી–જિન સ્તવન (જિન્જુ ! ત્રેવીસમા જિન્યાસ; આશ સુજ પૂરવે રે લાે), જિન્છ! સુનિસુવ્રતશું માંડી, મેં તા પ્રીતડી રે લાે-–મારા સુ–ગુણ સનેહી લા 🗈

જિન્છ ! તું સુરતરુની છાંય,

ન છાંડું હું ઘડી રે લા-મા૰ ાા૧ાા જિ∘! શ્રી પદ્મા–સુત નંદન, શ્રી સુમિત્રનાે રે લાે-મા∘ા જિ ! દીપે વર તનુ રયામ, કલાશું વિચિત્રના રે લા-મા ારા જિલ્! ^વઆરતડી મુજ અલગૌ ગઈ, તુજ નામથી રે લાે_માલ્ ા જિં! વિનતડી સફળી કરી, લીજે,

^રમન-ધામથી રે લાે–મા∘ જિં∘! ક્ષણુ–ક્ષણુમેં તુજ આશા, પાસ ન છેાડશું રે લાૈા–મા∘ ા જિ ! ^લવારુ ^૪૫રિ-૫રિ વધતા નેહ,

સુર'ગા જોડશું રે લા-માન્ ાષ્ટ્રા જિ .! વિસાર્યા કિમ વ્હાલા, તું મુજ વિસરે રે લાે-માના 🗝 ! તાહરે સેવક કંઇ,

પણ મુજ તું શિરે રે લાે-માનાયા ંજિ∘! સિહિ-વધૂની ચાહ, કેરી મેં તેા ^પપરે રે લેા–મા∘

૧ અરતિ-દુઃખ, ૨ મનના ઉંડાણમાથી, ૩ સારા, ૪ ધણીરીતે, પ પ્રયત્નથી.

જિં! દીજે તેહી જ દેવ,!

કૃયા કરી મેાં પરે રે લેાં-મા૰ ॥ શા જિ∘! તારે એ કિરતાર, પ્રભુને જે સ્તવે રે લેા-મા∘ । જિ∘! જીવિજય પય−સેવુક,

જીવણ વિનવે રે લાે–માન્નાહાા

(૯૦૬) (૩૮–૨૧) શ્રી નંમિનાથ–જિન સ્તવન (નાણ નમાે પક સાતમે)

નિમ-જિનના નિત્ય નામથી, સદા ઘર સફળ ધ્વિહાણુ-મેરેલાલ । અણુજાણી આવી મીલે,

મનવાંછિત લીલ મંડાણુ-મેરે૰ નમિ૰ાા૧ાા ^રતુષ્ણા તુજ મળવા તણી, દિનમાં હાય દશ વાર-મેરે૰ા મન દેઈ મળા બે પ્રભુ,

તા સફળ ગણું સંસાર-મેરે૰ નમિ૰ ાથા અંતરગત આલાેચતાં, ³સર તુજ સમ અવર ન હાેય-મેરે૰ા જેહના જે મનમાં વસ્યાે, તેહને પ્રભુ તેહિ જ હાેય-મેરે૰ નમિ૰ ાાગા

તેહને પ્રભુ તેહિ જ હાય-મેરે નિમ ાગા ૪પાયથી પાથીમાં વહે, નભાપરિ ચંદ્ર નિવાસ-મેરે ા એકમના રહે અહેતિશે.

જાણા મુજ તિમ જિન પાસ-મેરેંગ નમિંગાડાા હિમવરણ હરખે ઘણે, લવિયણ મન માહનગાર-મેરેંગ @ કહે જવણ કવિ જવના,

હુષ્કૃત હઃખ દ્ભર નિવાર∼મેરે∘ નમિ∘ ॥૫॥

૧ પ્રભાત=દિવસ, ૨ ઉત્કટ ઈચ્છા, ૩ દેવ, ૪ ચંદ્રવિકાશીક્રમળ,

(६०७) (३८-२२) श्री नेभिनाथ-िकन स्तवन (प्रथम किनेसर पूक्रवा सैयर भारी)

સુખકર સાહિષ શામળા.

જિનજ મારા ! નાઢ સુરંગા નેમ હા ા ૧કામિત-કલ્પત્ર સમાે, જિં **રાજિમતી કહે એમ-હાે**– –કામ**ણ**ગારા **ક'ત**જ!

> મનમાહન ગુણવ'તછ! જિન્છ મારા! એક–રસાે રથ **વાળ** હાે ાા૧ાા

^રત્રેવડ મુજ તજવા તણી જિં∘ હુંતી **ને શિવ હુંશ હા ।** ^૩અ-ખલા ^૪ખાલ ઉવેખવા-જિન૰ ા

શી કરી એવડી ^પધૃંસ હૈા-કામણુ ારા ઉંડું કાં ન આલાેચિયું? જિલ્ સગપણ કરતાં સ્વામી હાે । પાણી પી ઘર પૂછલું જિલ્ કાંઈ ન આવે તે કામ હાે_કામણુલા કાા એાલ લે આવે નહીં-જિનલ્ રાજીલ ઘર ભરતાર હાે । વાલિમ વંદન મન કરી-જિનલ્ ।

જઈ ચડી ગઢ <mark>ગિશ્નાર હેા-કામ</mark>ણુ∘ાષ્ઠાા શિવપુર ગઈ સંજમ ધરી-જિન∘ અનુપમ સુખરસ પીધ હેા i જવણ-જિન-સ્તવના થકી-જિન∘ા

સમકિત ઉજ્જવલ કીધ હાે-કામણું ાપા

૧ ઇષ્ટ વસ્તુ માટે કલ્પવૃક્ષ જેવા, ૨ અંદરની વિચારણા, ૩ નિર્મલ, ૪ ભાળી એવી બાલિકાઓને, ૫ ફટાટાપ તૈયારી,

(૯૦૮) (૩૮-૨૩) શ્રી પાર્શનાથ જિન સ્તવન (માહ મહીપતિ મહેલ મે' એકે)

મન માહન મેરે પ્રાથાથી પ્યારા

અતિ અધિકાઇ આપકી દીસે.

'પાસછ પરમ નિધાન-લલના ા પૂરવ-પુષ્પે દરિશન પાયા, આયા અબ જસ વાન, અલિહારી જાઉં જિથુંદની હાે૰ ાાવાા વામા-નંદન પાપ-નિકંદન, અધ્યસેન કુલચંદ-લલના ા જા કી મૂરતિ–સૂરતિ દેખી, માહ્યા સુર-નર-વૃંદ–અલિ૰ ાારાા તીન ભુવન કે આપ હૈ ઠાકુર, ચાકર હૈ સબ લાેક-લલના ા નીલવરથુ તનુ આપ બિરાજે, છાજે ગત-ભય–શાેક-અલિ૰ાા ગા

નિજ કમ°–શિરે દીની ચાટ–ખ**લિ**∘ ાઝા ઘનઘાતી પણ દૂર નિવારી, લહી કેવલ થયા સિદ્ધ–લલના ા **૭૩**ાથુ કહે **જિન–પાસ**–પસાયે,

કમઠાસુરકાે મદ પ્રભુ ગાળ્યાે, ટાલ્યાે કાેપકા કાેટ-લલના ા

અનુભવ-રસ-ઘટ પીધ,-અલિ૰ ાપા રૂંઢ

(૯૦૯) (૩૮–૨૪) શ્રી મહાવીર સ્વામી જિન સ્તવન ્ર(પરમાતમ પૂરણ કલા)

^૧વધતી વેલી મહાવીરથી, સાહરે હવે થઈ મંગલમાલ કે ા દિન–દિન દાેલત દીપતી, રેઅળગી ટળી હાે બહુ આળ–જં જાળકે વીર-જિણંદ જગ વાલહોં૰ ૫૧૫

૧ ચઢતી કક્ષાએ, ૨ દૂર,

તારક ત્રિશલા-નંદના, મુજ મળિયા હા માટે સૌભાગ્ય કે ા ³કાડી ગમે વિધિ કેળવી.

તુજ સેવીશ હા ^૪લાયક પાય ^પલાગ્ય કૈ–વીરળારાા તાહરે જે તેહ માહરે, હેજે કરી હા વર–વાંછિત એહ કૈ ા દીજે કેવ! દયા કરી,

તુજ સ'પત્તિ હા મુજ ^કવલ્લભ તેહું કૈ-વીર૰ ાગા સૂતાં સાહેબ સાંભરે, બેઠાં પણ હા દિન મેં બહુ વાર કૈ ા સેવકને ન વિસરને, વિનતડી હા પ્રભુ! એ અવધાર કૈ–વીર૰ ા૪ાા સિદ્ધારથ-સુત વિનબ્યા કર, નેડી હા મદ-મચ્છર છાેડકૈ ા કહે છવણુ કવિ છવના,

તુજ તૂરે હા મુખ-સ'પત્તિ કાેડ કે-વીરળ ॥ ૫ %

\$45 \$45

કળશ

(રાગ ધનાશ્રી; ગાયા ગાયા રે)

ગાયા ગાયા રે, મેં તા જિન-ગુણ રંગે ગાયા ા અવિનાશી પ્રસુ! ^{કુ} એાળગ કરતાં,

આનંદ અંગ ઉપાયા રે-મેં∘ ાાવાા

ધ્યાન ધરીને જિન ચાવીશે, જેહ નરે નિત્ય ધ્યાયા । ^હપરગટ પ'ચમગતિના ઠાકુર,

ते थया तेक सवाया रे-भें ।।र॥

૧ ધણા ૨ ઉપાયા ૩ શ્રેષ્ઠ ૪ ચરણા એ લાગીને, ૫ પસંદ ૬ સેવા, ૭ સાક્ષાત્,

આ-ભાવ પરભવ વળીય ભવાેભવ, અનંત અનંત જિનરાયા। અનંત લૌલામેં જે જઈ વસિયા,

ते भाड़रे भन साथा रे-भें । । । ।।

⁹મુનિ શશિ–શંકર-લાેચન–૫વંત વર્ષ સાહાયા ા ભા**ઢા** માસની વદિ આઘા ગુરૂ,

પૂ**ર્ણ મં**ગલ વરતાયા રે−મેં∘ ાાઝા **રાશુકપુર** મેં રહીય ચામાસું, જગ જસ પડહ વજાયા ા દિન દિન ચડત કલા થઈ જાણાે,

હૃદય-કમલ જિન ધ્યાયા રે મેં∘ાપાા ્લ**વ-દુઃખ-વારક સ**કલ ભદૃારક, શ્રી હી**રવિજય-સ્**રિરાયા; -તસ શિષ્ય **શુભવિજય** પયસેવક,

જયવિજય જસ લાયા રે—મેં∘ાા૬ાા શિષ્ય સુખ'કર નિત્યવિજય છુધ, જીવવિજય સુપસાયા ા જીવણુવિજયે જિન ચાેવીસે ગાતાં નવનિધિ પાયા રે, મેં ગાહાા

૧ વિ. સં. ૧૭૩૮ **ભાદ**રવા વદ ૧ ગુરૂવારે

श्री वर्षमानस्वामिने नमः श्री दानविજયજ કૃत स्तवन-यावीसी

(૯૧૦) (૩૯–૧) શ્રી આદિનાથ−જિન સ્તવન ૄએક દિન પુંડરીક ગણધરૂ રેલાલ)

મંગલવેલી વધારવા રે લાલ,

જે જિનવર ^૧જલધાર–અલિ**ઢારી રે**ા મુજને તે ભાગ્યે મળ્યાે રે લાલ,

આદી શ્વર આધાર-બલિહારી રે-

એ ત્રિલુવન-જન-તારણા રે-લાલ

જગ–અંધવ જિનરાય–અ**લિ**∘ એ∘ ાા૧ાા ^રભાષા આજ ઉગ્યાે ભલાે રે–લાલ.

સફળ થયું ^૩સુ-વિહાણ**–અલિહા**રી **રે** ા આજ દિવસ વળ્યા આપણા રે-લાલ,

ભેટયા ત્રિભુવન-ભા**થુ**-અ**લિ** એ ારા આજ સહી મુજ આંગણે રે-લાલ,

સફલ ફ્રેડ્યા સહુકાર-અલિહારી રે ા સુંહ-માગ્યા પાસા ઢડ્યા રે-લાલ,

જગ વરત્યા જયકાર-અલિં એ ાાગા

લ મેધ ર સૂર્ય, ૩ સાર્ પ્રભાત,

વૂઠા ઘરે ^૪વારુ-પર રે-લાલ,

માતિયડાના મેહ-અલિહારી રે ા

ચિંતામણિ હાથે ચડ્યું રે-લાલ,

ગંગા આવી ગેંહ-ખલિં એ ાજા

આજ ઉદ્ધિ જિમ ઉલ્લટયા રે-લાલ,

હૈંડે હર્ષ-પ્રવાહ-અલિહારી રે દ

દીનવિજય प्रसु हेणतां र सास,

દ્ભર ગયા ^પદુઃખદાહ-અ**લિ**ં એન્ ાપા

Δ

(૯૧૧) (૩૯–૨) શ્રી અજિતનાથ–જિન સ્તવન (ચાપઇ; ભોમપલાશ)

अिंदिनाथ क्यनायः! आक्,

મહીયલ છેા માેટા મહારાજ ા ^૧કહિયે છીયે ઈમ જાણી કાજ,

લાલચવાળાને શી લાજ ? ાા૧ા ખરા ખજાના તાહુરા ^ર ખીસે.

કેતા પણ તાટા નવિ દીસે ા આવી ઉભા તિણ કારણ ^કએાસીસે,

સુંહ^૪-ફાડી સાહિબ! ^પમાંગીશે, ારા

૪ સારી રીતે, ૫ દુઃખના તાપ,

૧ ઈમ જાણી કાજ કરિયે છીએ—આ રીતે અન્વય જાણવા.

ર અખૂટ, ૩ નજીક, ૪ મેઢી પહેાળું કરી=ખુલ્લા દિલથી, ૫. માંગણી કરીશ,

આજ લગે રાખી ^કઈકતારી,

ગિરુઆ છે। પણ નવિ ગણુકારી । વાત હવે ચિત્ત એમ વિચારી,

એાલ્યા વિણ કુ**ણ** ખાે**લે ખારી ? ાા૩ા** સેવક **જો મન** જાણા સારાે,

આપી નિજ-ગુણુ પાર ઉતારા ા તુજ સમ જો કાં ખીજો તારા,

^હલહિયે તેા ગહિયે તસ ^દતારા પાઝા ^હપાલ**વ** વળગા જેહ પરાણે,

તે કેમ છોડે છેડા તાણ્યા ? ા દાન(વજય પ્રભુ જે દિલ આણે, પહેંચે તા સવિ વાત પ્રમાણે ાાપા

\$

(૯૧૨) (૩૯–૩) શ્રી સંભવનાથ–જિન સ્તવન (માહરા મુજરા લ્યા ને નાથ)

સંભવ! લવ–દુઃખ–વારણ તારણ, સુખકારણ તું સાચા । ^૧તાેશું નેઢ કીચા મેં **તે**ઢવા, જેઢવા હીરા ^રજાચા,

પ્રભુજ ! નેહ અન્યો તુમ સાથ, નિરવહવા તુમ હાથે ॥૧॥ પર-વાદી–વચને પણ તુમશુ, નેહ ન ટલે તિલ માત । ભાંજ્યા પણ હીરા કિમ ભાંજે ?

ક એક રસવાળો પ્રીત, ૭ મળે, ૮ છેડેા, ૯ આપણી કેડે, ૧ તારી સાથે, ૨ **સ**ાચા, ૩ જોરદાર ૪ ઘણના પ્રહારથી,

સાચા સાજન સાેના–સરીખા, પાય વખત પ્રમાણ ા લાેક–વચન મન આણી છાેકે, સૂધા તે અ–જાણ–પ્રભુ૦ ાા ૩ા૧ અંતર–મન મળિયા જિન–સાથ, ગુણુ દેખીને પગાઢા ા આતમ–હિતકર તે કિમ તજિયે?,

કહાે ^ક ઉન્હાે કાેઇ ^છટાઢાે–પ્રભુ∘ાષ્ટાા ^૮નિખિડ–નેહ જે જિનવર સાથે, તે સમક્તિ કહેવાયા **દાનવિજય**–પ્રભુ–ચરણુ–પસાચે.

નિત નિત મ'ગળ થાય,-પ્રભુ∘ ૫૫૫

*

(૯૧૩) (૩૯-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

(અક્ષયપદ વસ્વા ભણી સુણા સંતાછ) અભિનંદન જિનરાયની–ભવિ પ્રાણી રે,

વાણી વિવિધ-વિલાસ-સુણા ગુણકારી રેં સાકરથી પણ સાં-ગુણી-લવિં, જેઢમાંઢી મીઠાશ-સુણાં ાશા ઇન્દ્રાદિક પણ સાંલળી-લવિં, ઢાવે ધતલ્લય-લીન-સુણાં ા અમૃતને પણ અવગણે-લવિં, જાણી રેએઢથી કઢીણ-સુણાં ારા પાતે રાગવતી છતાં-લાવિં, રાગ-નિવારણઢાર-સુણાં ા કાપ_દાવાનલ ટાળવા-લવિં, ધન-જલધરની ધાર-સુણાં ાશા લવિજનના મન રંજતી-લવિં, લજતી વિષય-વિધર-સુણાં ા ગંગ-પ્રવાઢ જયું ગાજતી-લવિં,

૫ ખૂબદ ઊંચું, ૭ નીચું, ૮ ગાઢ

૧ એકાગ્ર, ૨ પ્રભુ-વાણીથી, ૩ ઉતરતી, ૪ નવા મેધની,

છાજતી અતિહી-^પશ્રીકાર-મુણે ા ાજા તે વાણો મુજ મન વસી-ભવિ૰, ^દસકલ-કુશલ-તરુ-મૂલ **મુણે** ા દાનિજયને એ પ્રલુ-ભવિ૰,

અઢ-નિશ છે અનુકૂલ-સુણે ાયા

➂

(૯૧૪) (૩૯–૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન (સ્વામી! તુમે કાંઇ કામણ કીધું)

સુમતિ-જિનેસર! જગ-પરમેસર,

હું ^૧ખિજમત-કારક તુજ કિ'કર ા સાહિ**ળા** ! સુજ દરશન દીજે,

જીવના ! ^રમન−મહેર કરીજે, સા૦ **ા** રાત-દિવસ લીના તુમ ધ્યાને,

દિન ³ અતિવાહું પ્રભુ-ગુણુગાને-સા ાાાા

જગત-હિતકર અંતરજામી,

પ્રાથા થકી અધિકા ુંમુજ સ્વામી ા

^૪પ્રાણુ ! લમ્યાે **મહુ** લ**વ–લવ** માંહી,

પ્રભુ સેવા ઇણુ−ભવ વિ**ણુ નાહી**−સા₀ **ારક્ષ**

ઇશુ-ભવમાં પ**ણ** આજ તું દીઠાે,

તિણુ કારણુ તું પ્રાણુથી મીઠા ।

પ શોભાવાલી, ૬ ખધા શુભ સાંયાગરૂપ દક્ષના મૂળ જેવી, ૧ સેવા કરનારા, ૨ અંતરની દયા, ૩ વીતાવું છું, ૪ હે મારા પ્રાણ્યુલ્ય સ્વામી! પ્રાથ્ થકી જે અધિકા પ્યારા.

તે ઉપર સહુ તન-ધન એાવારા-સા૰ ાકાા અજ્ઞાની અજ્ઞાની-સ'ઘાતે,

એહવી પ્રીત કરે છે ^પઘાતે ા દેખા દીપક-કાજ પતંગ.

પ્રા**ણ** તજે હાેમી નિજ ગાતે–સા∘ ાા જાા જ્ઞાન–સહિત પ્રભુ જ્ઞાની–સાથે,

તેહવી પ્રીત ચ**ે** જે હાથે ા તા પૂરણ થાયે મન આશ, **દાન વિજય કરે** એ અરદાસ–સા૰ાાપાા

¥

(૯૧૫) (૩૯–૬) શ્રી પદ્મપ્રભ–જિન સ્તવન (આતમ ભક્તિ મળ્યા કેઇ **દે**વા) **પદ્મપ્રભ**–જિનરાયની ^૧પ્રભુતા, પેખું તેા મુજ વાધે ^૨પ્યાર ા રથશ કનક ને રુપા કેરા,

ઉન્નત ત્રઘુ ગઢ અતિહી ઉદાર-પદ્મ૦ ાા૧ા વિચ–માંહી મ**િ**થુપીઠ વિરાજે, તાજે અશાેક તિહાં તરુરાય । વિપુલ-પત્ર–ફ્લ–ફ્લ–વિસ્**ષિત**,

છાજે એક_નેજન જસ છાંય-પદ્મ ારા સાવનમય મિશુમંડિત સુંદર,

ચિહું દિશિ તસ સિંદ્રાસન ચારા

પ જોરથી, અગર રૂઢિ મુજળ અણસમજથી ૧ ઐશ્વર્ધ, ૨ રાગ,

ચઉવિહ ધર્મ કહે ^૩ચઉ-વદને,

જિન એસી તિહાં જગદાધાર-પદ્મા ાાગા ^૪ગહિરી એક જેજન લગે ગાજે, જિનવાણી જા**ણે** જલધાર । સહુ નિજ-નિજ—ભાષામય સમજે,

એઠી તિહાં જે પરષદ આર-પદ્મળ ॥૪॥ ધન્ય દિન તે! તેહજ વેળા ધન્ય! કેખશું જબ ઇણ_વિધિ કેદાર ।

દાન કહે ગણુશું તે દિનને,

સઘલા **ભવમાંહી ^પશ્રીકાર-પદ્મ**૦ **ાપા** *દૂ*છુ

(૯૧૬) (૩૯–૭) શ્રી સુપાર્શનાથ−જિન સ્તવન (સંજમ રંગ લાગ્યા)

શ્રી સુપાસ-જિનરાય જી હેા, અરજ સુધેા સુજ એહે, સાહિળ! ગુથુ-દરિયા

પ્રગટરોા પૂરવ–પુષ્યથી **હેા,** તુમ શું ^૧નિખિડ–સ**નેહ**–સાહિખ૦ ॥૧॥ તિણે તું અહિનિશિ દિલ વસે હેા,

જિમ ^રક–જમાંહી સુવાસ_સા૦ ા

દિન-દિન મુજને તેહથી હા,

અધિક વધે ઉલ્લાસ−સા**હિ**ળ૦ **ારાા** ³સુરિલિત નિ'બાદિક હુંએ હેા, ચંદન−પવન−પ્રસંગ−સા૦ ા

૩ ચારમુખથી, ૪ ગંભીર ૫ શ્રે⁶ઠ

૧ ગાઢ. ૨ કમલમાં. ૩ સુગંધવાળા,

થાયે તિમ તુમ-ધ્યાનથી હા,

મુજ પ્રભુ-ગુણુ- માસંગ-સાળા ગાલા ખીર મિલે જવ નીરને હાે, તવ કરે આપ-સમાન-સાળા તિમ હું થાઇશ તુજ-સમા હાે,

તુજ^{–દ}યાને ભગવાન!–સા૦ ॥૪॥ રયણાયરની ચાકરી હેા, કરતાં દારિદ્રચ જાય–સા૦ । **દાનવિજય પ્ર**ભુ–ધ્યાનથી **હે**ા,

> મન–વ'છિત–સુખ થાય–સા૦ ાાપાા 🔅

(૯૧७) (૩૯-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ_જિન સ્તવન

(વીર જિલ્લું દ જગત ઉપકારી) ચંદ્ર મુલા—પ્રલને કિમ દીજે ?

ચ'દ્ર તહ્યું ઉપમાન **રે** ા જિનવર–^૧શશધર વિ**વ**રી^ર જેતાં.

ગુણુ-અધિક ભગવાન રે,-ચંદ્ર૦ ાા૧ાા ચંદ્ર કલંકી પ્રભુ-તનુમાંહી, કાેય કલંક ન દીસે રે ા નિશિ-વાસર જિનરાજ ³સ-તેંજો,

^૪શશી નિસ્તૈજો દિવસે રે-ચંદ્ર ઘરા સૂરજ-મંડલ માં**હી** મિલે જબ,

ત**વ** ^પઅ-છતા શશી થાયે ા

४ सुहढराग

૧ ચંદ્ર, ૨ ખુલાસાવાર, ૩ તેજસ્વી ૪ ચંદ્ર, ૫ દેખાય નહી તેવા

તે સૂરજ પથુ પ્રભુને આગે,

ખજૂઆ જેમ જણાયે રે-ચંદ્ર૦ ાાગા

द्रव्य-अंधार **હरे ^६२**कनि-४२,

તે પણ ^૭ અંતર_પાંખે ા

જિનવર ભાવ–અંધાર નિવારે,

રતિ-માત્ર નિવ રાખે રે,-ચંદ્ર૦ ાા૪ાા જગમાં ચંદ્ર-અસંખ્ય જિનેશ્વર.

એક એ છે ઉપગારી રા

દાન કહે સેવે વ્તિણે પ્રભુને

લં છન-મિષે શશધારી રે-ચંદ્ર૦ ાપા

W

(લ૧૮) (૩૯–૯) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન (છ હાે! વિમલ-જિનેશ્વર સુંદરુ)

છ હેા ! સુવિધિ–જિનેશ્વર સારીખા,

સખી! નહિં થીને જગમાંહિ ા

છ હા ! વિવિધ-પ્રકારે વિલાકતાં,

સખી ! નજરે આવ્યા નાંહિ ા જિનેસર ! તું ત્રિલુવન-શિરદાર ા

છ હાં! જિમ ધ્વારિધિ રયણે લયીં,

સખી! તિમ તું ગુણુલંડાર-જિને૦ ાાવા

કુ ચંદ્ર, ૭ આંતરવાળા પખવાડીએ, એટલે વારા ફરતી પખવાડીએ ૮ તે કારણથી ૧ સમુદ્ર. છ હાે! સુર હરિ-હર-પ્રમુખ બહુ, સખી! છે જગમાંહી જિલ્લું દા

છ હા ! પથુ તેહ-તુઝમાં આંતરુ

સખી! સરસવ-મેરુગિરી'દ-જિને૦ ાારાા

છ હા ! લક્ષણ-દ્વીન ને લાલચી, સખી ! પલપક્ષ જે પલટાય ।

જી હા ! એહવા સુર શું કીજિયે ?

સખી! એકાે અરથ ન થાય-જિને૦ ાા૩ાા

છ હેા! નિરલાેલી ગુણસાયર,

સખી! અ-વિચલ એક સ્વભાવ ા

જી હાે! પર–ઉપગારી તું સહી,

સખી! તરણ-તારણ^ર ભવપાય-જિને૦ ાાઝા

જ હા ! તુજ છાંડી કુણ અવરની,

સખી! બાંહા ગહે! બુદ્ધિહીન!

છ હા ! તુજ ચરણાં ખુજ લમર જયું,

સખી ! દાનવિજય લયલીન. જિને૦ ૫૫૫

(૯૧૯) (૩૯–૧૦) શ્રી શીતલનાથજિન સ્તવન (અજિત જિલ્લંદશું પ્રીતડી)

રીતિલ–જિનની સાદ્યાખી, સાંભળતાં હૈા ! સહુને સુખ થાય કૈા વૃક્ષ અશાેક વિરાજતાે,

શિર ઉપરે હા ! જસ શીતલ છાંય કે-

ર સંસારરૂપ સમુદ્ર

સાહિય એહવા સેવિયે,

જસ સાહે હા ! પ્રાતિહાર જ આઠ કે-સા૦ ાા ૧ા કૂલ- ૧૫ગર ઠી ચણ લગે, અહુ પરિમલ હા ! મધુકર ઝંકાર કે ા દિવ્ય-દ્વનિ તિમ દ્વીપતી,

એક યાજન હા ! જેહના વિસ્તાર કે–સા૦ ાારાા ઉજ્જ્વલ ^રઅમર-નદી જિસ્યાં,

ચિહું પાસે હા ? ચઉ ચામર ઢલાંત કે । કનક ઘડ્યું રયણે જડ્યું,

સિંહાસન હા ! પ્રભુને સાહેત કૈ–સા૦ ાાગા શિર પૂંઠે સૂરજ પરે, ભામંડલ હા ! ઝળહળ ઝલકંત કે ા ³અથ્વાઈ અંબર તલે,

સુર-દુંદુ લિ હા ^૪સખરી વાજંત કે.–સા૦ ાાષ્ટાા છત્રત્રય શિર–ઉપરે, અતિ ઉજજવલ હા ! જસ કાંતિ અપાર કે ા તે જિનવર મુનિ–દાનને,

આપા! આપા! હા! નિજ પદ અધિકાર કે-સા૦ ાાપા

**

(૯૨૦) (૩૯-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન (ઋષભ જિહ્યુંદા, ઋષભ જિહ્યુંદા)

શ્રી શ્રેયાંસ-જિણેસર સાચા, જગમાંહી એ સુરતરુ જાચા । ભવિ-જનને મન-વ છિત પૂરે,

સવિ સંતાપ નિવારે દૂરે-શ્રી૦ ૫૧૫

૧ ઢગલા, ૨ ગંગાનદી, ૩ વગાડનાર વગર (આપેાઆપ) વાગતી, ૪ સુંદર

નિજ-છાયાએ ત્રિલુવન છાયા,

ક્રીતિ° કુસુમ પરિમલ મહકાયા । સુનિવર–°મધુકર જેહને પાસે,

રસ-લીના નિશિ-દિવસ ^રઉપાસે. શ્રી૰ારા ક્**લની આશા ધરી મનમાંહે**, સુર-નરપતિ પણ જેહને ચાહે ા ³પ્રાપતિ ^૪પા**ખે** નિવ પામી જે.

કાેડી ઉપાય જે પાતે કોજે-શ્રી ાાગા કલિકાલે જસ મહિમ ન પઝંપે, નિરાધાર નવિ વાયે કંપે । કષ્ટ નહિં અહુવિધ ફળ લહિયે,

તે**ણે** એ અભિનવ–સુરતરુ કહીયે-શ્રી_{ટ ાાઠા} પૂરણુ_ભાગ્ય પ્રમાણે પામી, લેાકાત્તર સુરતરુ એ સ્વામી । **દાન** ક**હે** સેવા ધરી નેહ,

જિમ પામા સુખ સકલ અ-છેહ્-શ્રી ાપા

(૯૨૧) (૩૯–૧૧) શ્રી વાસુપૂજય જિન સ્તવન (ભાઈ, કાઠા ગહુ ધ પીસાવ-એ દેશી)

હાં છ! વાસુપૂજય-જિનરાજ, કાજ અછે મુજ ધતાહિશું--પ્રભુ! અરજ સુધો !

હાં છ ! ખાંદ્ય-ગ્રહ્યાની લાજ,

જાણી હેત ધરાે ^રમાહિશું-પ્રભુ**ા**૧ાા

૧ ભ્રમર સેવે, ૩ જે પ્રભુની પ્રાપ્તિ, ૪ પિતા, ૫ ઝાંખાે—એાછો થાય, ૧ તમારાથી. ૨ મારા ઉપરથી,

હાં છ ! ઝાઝા હા રૂઆઝા આણી, અધિકું--એાછું ^૪આખિયે-પ્રભુ૦ ા હાં છ ! કહેવા માંડી જિહાં વાણી. એાછે તિહાં કિમ રાખિયે ?-પ્રભુ૦ ારાા હાં છ ! ઝઘડા ઝઘડા ઠાય, ક્રીધા ^૫૫ાખે કહા કેમ સરે ?-પ્રભુ૦ા હાં છ ! માંગ્યા વિશુ પણ માય, બાજન નવિ આગે ધરે-પ્રભ•ાલા

ઢાં છ ! જિથુશું અવિઢડ નેઢ, ઝઘઢાે તિથુશું કીજિયે–પ્રસુ૦ ા ઢાં છ ! સઢી આષાઢી મેઢ, ^કતાવડે તુરત ન ^હછીજિયે–પ્રસુ૦ ાષ્ઠાા

હાં છ ! તું પ્રલુ કરુ**યા**સિંધુ, અવિહડ હેત તાે શું સ**હી**-પ્રલુ**ા** હાં છ ! શિવસુખ ઘો જગળંધુ,

દાનવિજયને ગહગહી-પ્રભુ૦ ાાયા

E3

(૯૨૨) (૩૯–૧૩) શ્રી વિમલનાથ–ાજન સ્તવન (મારું મન માહું રે, શ્રી સિદ્ધાચલે રે) વિમક્ષ જિનેસર સુણુ! મુજ વિનતિ રે, તું ^૧નિ_સનેઢી આપા

૩ ઉલ્લાસ, ૪ કહીએ. ૫ વિના. ૬ તડકાથી ૭ ખસે. ૮ ઉમંગથી ૧ નિરાગી.

હું સ-સનેહી છું પ્રભુ-ઉપરે રે,

ઈમ કિમ થાશે ? મિલાય–વિમલ૦ ાા૧ા નિ-સનેહી-જન વશ આવે નહિ રે, કીજે કાેડી ઉપાય ા તાલી એકણુ-હાથે બજાવતાં રે,

હઘમ નિષ્ફળ થાય-વિમલ ારા રાત-દિવસ રહિયે કર જોડીને રે, ખિજમત કરીએ રે ખાસ । તો પણ જે નજરે આણે નહિ રે,

તે શું દેશ્યે! શાખાશ–વિમલ∘ ॥૩॥ ભગત–વચ્છલ જિન ભક્તિ–પસાયથી રે, ચઢશે કાજ પ્રમાણ । ઇમ થિર નિજ મન કરીને જે રહે રે,

લહે ફલ ते ^१निरवाशु-विमस॰ ॥४॥

મેં પાતે મન થિર કરી આદર્યા રે, તું પ્રભુ! દેવ દયાલ ા આપ-વડાઈ નિજ મન આણીને રે,

દાનવિજય પ્રતિપાલ-વિમલ ાપા

(૯૨૩) (૩૬**-૧**૪) શ્રી અન'તનાથ–જિન સ્તવન (ચાપાઇ–કલ્યાણ)

પ્રલુ ! તુમ નામ છે નાથ અનંત,

તુમ શુણુ પણ છે અ–કલઅન'ત ા અનંત-સમાના નજ હોડા

છે અનંત–સુખના તુજ ભાેગ,

દુઃખ અનંતના કર્યા વિયાગ તાવા

૧ છેવટે

વીર્ય અનંત તુજ પાસે વસે, જ્ઞાન-અનંતે તું ઉલ્લસે। તિમ અનંત-દર્શન શ્રીકાર,

આપ અનંત થયા અ–વિકાર ારા તું અનંત કર્ણા-જલ–કૂપ, તાહરી જ્યાંતિ અનંત—સરૂપ ા તુજ અનંત વાણી વિસ્તરે, તેહથી ભવિક અનંત તરે ાગા દ્રવ્ય અનંત તુજને પ્રત્યક્ષ, તિમ અનંત—પર્યાય પણ લક્ષ્ય ા તું અનંત–લક્ષણના ગેહ, અળ અનંત પૂરણ તુજ દેહ ાાઠાા તે માટે સુણુ દેવ અનંત! તાહરી છે પ્રભુ શક્તિ અનંત ા સુજને પણ સુખ દેહી અનંત, દાન કહે ધરી હરખ અનંત. ાાપા

(લ્૨૪) (૩૯-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ જિન સ્તવન

(सं सव जिनवर ! विनित)

ધામ'–જિનેસર સાહિભા, વિનવિયે ઇિંહુ રીતે રે ાં ^૧ઇજ્જિત અધિક છે માહરી, પ્રભુજી સાથે પ્રીતે રે–ધર્મ ગા૧ાા≟ સમરથ સાહિભ જો લહી, રહીયે એકહ્યુ રઘાટે રે ા તા સવિ મન–વાંછિત કલે, દુશમન-હિયડાં કાટે રે–ધર્મ ગા૨ાાં સિંહ-ગુકા જો સેવિયે, તાે ³સહી માતી લહીયે રે ા ૪જં બૂક-^પદર ^કકર ઘાલતાં,

કહાે ^{! હ}કેંહું ફક્ષ ગહિયે રે–ધર્મળા3ાા સમરથ ^૮સાજન સંપજે, ^{પુ}રવ–વખત પ્રમા**ણે** રે ા

૧ પ્રતિષ્ઠા, ૨ નિશ્રાએ, ૩ સાચા, ૪ શિયાળની, ૫ બખાેલ ૬ હાથ, ૭ કેવું, ૮ સારા મા**ણ્**સ.

ચિંતામણ ! દાહિલું હાવે,

જોતાં પણ ^૯મણુ–ખાણે રે–ધર્મ' ાા જા જગ–ચિંતામણિ ! તું મિલ્યાે, સઘળા વાતે ^{૧°}સ-નૂરા રેા **દાનવિજય** કહે માહરાં,

મન-વાંછિત સુખ પૂરાે રે–ધર્મ ાપાા

eર૫ (૩૯–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન_{–સ્}તવન

(વામાનંદન જિનવર, મુનિમાં હે વડા રે કે) શાંતિ-જિનેસર મુખકર, મૂરતિ તાહરી રે-કે મૂરતિ તાહરી, ક્રીઠી મીઠી આજ, અમૃત પરે દુ:ખહરી રે કે-અમૃત ા મિરેબી નિરખી સંતાપ મિરે, સઘળા મને રે કે-મિરેઠ, વરસંતાં જલધાર, શમે જિમ દવ વને રે કે-શમેના લાલા જિમ ગંગા-પરવાહ, ગિરીન્દથી ઉતરે રે કે-ગિરીન, તિમ સમતારસ અમૃત, જે ચિંહું દિશિ ઝરે રે કે-જેન લાયે રદક્ષિણ વાય, કંઘનાઘન જિમ ફળે રે કે-અન્, વાયે રદક્ષિણ વાય, કંઘનાઘન જિમ ફળે રે કે-હના ારા માગ તણું પણ ચિન્હ, ન જેહમાં દેખિયે રે કે-કહિન રસેવ તાણા તિહાં અંશ, કહા કિમ ? લેખિયે રે કે-કહિન રચા-દ્રેષ અલાવ, કતિણે પણધ કંઅટકળે રે કે-તિન, વહનિ-પખે કહા કેમ, ધું આડા નીકળે રે કે-ધું આના લાગા

૯ મણિની ખાણમાં. ૧૦ સંપૂર્ણ.

૧ દાવાનલ=જ'ગલના અગ્નિ, ૨ દક્ષિણ દિશાના, ઢમેઘ ઘટા ૪ તેથી પ સમજુ માણુસા ૬ અનુમાન કરે ૭ વિના

નિરખે સુર-નર નારી, કરી કરી નેહ શું રે-ક્રીં, પણ તિલ ભાર વિકાર, ન ઉપજે તેહશું રે-ન ા એ લોકોત્તર અતિશય, જેહના સાંભળ્યા ર કે-જે, ચિંતવતાં જિન ચિત્ત, મહારસ ઉછળ્યા ર કે-મહા ાાષ્ટાા સમતામય ધ્યેય લેય, માનું સહી એ ઘડી રે કે-માનું, આંખથી મહેલતાં અલગ, સુઢાયે ન એક ઘડી રે કે-સુ ા અ-કલંકિત પ્રભુ-મૂરતિ, ચંદ્ર-કલા જિસી રે કે-સુજ ાયા હિજય કહે દેખત, મુજ કીકી હસી રે કે-સુજ ાયા

(લ્ર૬) (૩૯–૧૭) કુંચુનાથ–જિન સ્તવન (એ તીરથ તારુ)

કું શુ-જિનેસર પર ઉપગારી, સાહિળ શિવ–સુખકારી રે, –પ્રભુશું મન માન્યું ।

મેં તુજ સાથે કરી એકતારી,

કીધા રંગ ^૧કરારી રે–પ્રભુઃ ાા૧ા સુપને પણ ન ગમેં મુજ દીઠા, **દેવ અનેરા ધીઠા રે**–પ્રભુ**ા** જિણે ચાખ્યા રસ અમૃત **મીઠા,**

આછણ્^ર તાસ **અનીઠા રે−પ્રભુ**∘ા **ર**ા જેહ હંસ માનસ−સર ³નાહે.

તે કિમ છિલ્લર વર ચાહે રે-પ્રલુગ ચિંતામગ્રિ હાય જસ કર માં**હે,**

કાચને કહા ! કિમ ^૪સાહે રે-પ્રભુ ાા ૩ ાા

૮ લેવા માટે ૧ મજખૂત ૨ છાશ્વના ઉપરતું પા**યુ**ી ૩ સ્નાન કર્યું ૪ સ્વીકારે

સાચા સાજન જેહ મિલીયા, અંતર-હિત અટકળિયા રે-પ્રભુગ તે દુરજનથી દૂરે ટળિયા,

ભાળપણે નિવ ભળિયા રે-પ્રભુ૰ ૫૪૫ અલવેસર! તું અંતરજામી, પરમ–પુરૂષ પ્રભુ પામી રે–પ્રભુ૰ ા ખિજમતમાં નિવ કરશું ખામી,

દાન કહે શિર નામી રે−પ્રભુ∘ા પાક

(६२७) (३६-१८) श्री अरनाथ-िंग स्तवन

(મુનિસુવ્રત કીજે મયા રે)

^૧અલવેસર અવધારિયેજી, જગ–તાર**ણ** જિન–ભાણ ા ચાહું છું તુજ ચાક**રીજી,** પણ ન મ**લે ^રઅહિનાણ**–

> –પ્રભુજી ? છે મુજ તુજશું રે પ્રૌતિ, જયું ઘન–ચાતક–રીતિ–પ્રભુજી૰ ॥૧॥

દુશ્મન કમે એ માહરાંછ, ન તજે કેડ લગાર ! આહેને આપ-આપણાંછ, અવર-અવર અધિકાર-પ્રભુજી ારાદ દ્વેરી રહે મુજને ઘણું છ, ન મિલે મિલણ ઉપાય ! જીવ ઉદાસ રહે સદાજ, કળ ન પડે તિણે કયાંય-પ્રભુજ ગાગા શિર ઉપરે તુમ સારીખાંછ, જો છે પ્રભુ! જિનરાય ! તો કરશું મન ચિંતગ્યું છ, દેઈ દુશ્મન-શિર પાય-પ્રભુજ ગાડા! સન્મુખ થઈ મુજ સાહિયાં છ, દુશ્મન દૂર નિવાર ! દાનવિજયની વિનતિજ, અર-જિનવર! અવધાર-પ્રભુજ ગ્ય

૧ શ્રંષ્ઠ, ૨ એ ાળખાણા

(લર ૮) (૩૯–૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ–જિન સ્તવન

(સાંભળજો મુનિ સંજમ રાગે)

પામ્યા અવસર એહ પિછાણા, મનમાં આ**લસ^{્વ}માણા રૈ**ા સાહિળ મળિયા છે ^રસપરા**ણા**,

ટાળ્યાના નહિ ટાણા રૈ–પાગ્યાેગ ાા૧ાા સેવા જિનવર શિવ–સુખદાઈ, પરિહરી આશ પરાઈ રે ા અવસર ભૂલે જે કેઅલસાઈ,

ચૂકી તસ ચતુરાઇ રે–પામ્યાે ારા લેખે ઉદ્યમ તાે સ**વિ લાગે, અવસર જો હાેય આગે રે**ા માળી તરુ સી⁻ચે મન-રાગે,

લહી ઋતુને ફેલ લાગે રે–પામ્યેા૦ ાા 3ાા માનવલવ પામીને મેાટેા, ખિણ-ખિણુ મ કરા ખાટેા રે ા અશુલ-કરમના કાઢા એાટેા,

તાં ભાંજે સવિ તાેટા રે–પામ્યાેંગાાષ્ટાા જિનવર મલ્લી જયાે જયકારી, ^{પ્}નખરી વાત નિવારી રે**ા** દાનવિજય પ્રભુ છે દાતારી,

સંપત્તિ આપે સારી રે-પામ્યાે ાપા

**

૧ મ આણો, રચનાશૈલિયા પરસ્પર સંધિ કરી જણાય છે, ૨ હાેશિયાર, ૩ આળસ કરી, ૪ અશુભ

(૯૨૯) (૩૯–૨૦) શ્રી મુનિસુવત–જિન સ્તવન (૬:ખ દાહગ દૂરે રહ્યા રે)

श्री सुनिसुवत-साहिणा रे, तुक विद्य अवर है। हैव। नकरे हीठा निव गमे रे, ते। डिम डिस्थे नेव?

-જિનેસર! મુજને તુજ આધાર,

-નામ તુમારૂં સાંભરે રે, સાસમાંહી સાે વાર-જિનેસરળાયા નિરખ્યા સુર નજરે ઘણા રે; તેહશું ન મિલે તારા તારાતાર મિલ્યા પખે રે, કહાે કિમ વાધે પ્યાર!-જિનેસરળારાા અંતર-મન મિળિયા વિના રે, ન ચઢે પ્રૌતિ પ્રમાણા પાયા વિણ કિમ સ્થિર રહે ? રે,

માટા ઘર મંડાશુ-જિનેસર ાગા જેતાં મૂરતિ જેહની રે. ઉલ્લસે નજર ન આપ ા તેહવાશું જે પ્રીતડી રે, તે સામા સંતાપ-જિનેસર ાહા તેણે હરિ-હર સુર પરિહરી રે, મન ધરી તાહરી સેવા દાનવિજય તુમ દરિશને રે, હરખિત છે નિત્યમેવ-જિનેસર ાયા

(૯૩૦) (૩૯-૨૧) શ્રી નિમિનાથ-જિન સ્તવન (શ્રી સિદ્ધપદ આરાધીએ)

શ્રી નમિ-જિનવર ^૧પ્રાહુણા રે,

આવેં મુજ મન-ગેંહ રે-ગુણરાગી : જો રદેખા તિહાં ³ચાે અતા રે, તો રહેજો ધરી નેહ રે-ગુણ ાયા

૧ મહેમાન, ૨ લાગે, ૩ ઠીક,

ધમ^દયાન-જલ છાંટીને રે, મન-ઘર કીધ અમૂલ રે–ગુ**ણ**ાં તિહાં વિધવિધનાં પાથર્યા રે,

સુકૃત-મનારથ કૂલ રે-ગુચ્ ારા તિહાં સમતા-શય્યા લક્ષી રે, ખિમા-તળાઈ વિશાલ રે-ગુચ્ લ્યુ ધ્ય સરસ તિહાં મહમહે રે, પ્રભુ ગુચ્-ગાન રસાલ રે-ગુચ્ બાઢા ખાંધ્યા તિહાં ધ્યર-ખંધને રે, હરખ-ચંદુઓ હેજ રે-ગુચ્ ા સદા પ અ-કંપ સાહામણા રે, દીપક જ્ઞાન સ-તેજ રે-ગુચ્ ા શોક ક્ષણ પણ આવીને રે, જો પ્રભુ! લ્યા વિસરામ રે-ગુચ્ ા તા એ મહેનત માહરી રે, સઘળી હાય ધ્ય-કામ રે-ગુચ્ ા પણ પ્રભુ-વશ છે આવવું રે, મુજ-વશ છે અરદાસ રે-ગુચ્ ા હાથી તા હાથે ગ્રદ્ધા રે, કિમ આવે આવાસ રે!-ગુચ્ ા દાશી તા હાથે ગ્રદ્ધા રે, કિમ આવે આવાસ રે!-ગુચ્ ા દામિક જાણી સાહિળ રે, સહી રાખ્યું સનમાન રે-ગુચ્ ા દાનિક જાણી સાહિળ રે, સહી રાખ્યું સનમાન રે-ગુચ્ ાણા

¥

(८३१) (३८-२२) श्री नेभिनाथ-लिन स्तवन

(અન તવીરજ અરિહ'ત ! સુણા સુજ વિનતિ) એહ અથિર સંસાર_સ્વરૂપ અછે ઇસ્ચાે,

ક્ષણ પલડાએ રંગ ^{૧ં}પતંગ તથેુા જિસ્યાે ! બાજગરની બા**જ જેમ** જાૃદી સહી,

તિમ સંસારની માયા એ સાચી નહીં. ા૧ા ગગને જિમ ^રહેરિ–ચાપ પક્ષક એક પેખિયે ા ખિણુમાંહે ³વિસરાલ થાયે નાવ દેખિયા

४ भक्र भुत, प । स्थर, ६ सङ्ग. १ ६ सहर, २ ४-६-६नुष्य, ३ विभराय

તિમ એહ યૌવન-રૂપ સકલ ચંચલ અછે, ચટકા છે દિન ચાર ધ્વિરંગ હુએ પછે ાારા જિમ કાૈકિક નર રાજ્ય લહે સુપના વિષે, હ્વય-હાથી-મહ-મંદિર દેખી ઉદલસે ા જળ જાગે તવ આપ રહે તિમ એકલા. तेंद्वे। ऋदिने। गारव तिस पण् निद्ध भद्दे। ॥३॥ દેખીતાં કિંપાક-તાણાં ફલ ^પફૂટરાં, ખાતાં સરસ સવાદ અંતે જીવિતહરાં । તિમ તરૂણી–તનુલાગ તુરત સુખ ઉપજે, આખર તાસ વિપાક ક<u>્</u>ટુક રસ નિયજે. ાાઠાા એ સંસાર શિવા–સુત એહવા એાળખી, રાજ રમથી ઋહિ છાડી થયા પાતે ^કરિખી ા કર્મ ખપાવી આપ ગયા શિવ-મંદિરે, દાનવિજય પ્રભુ-નામથી ભવ-સાગર તરે. ાાપાા 3

(૯૩૨) (૩૯–૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન (દેશી ગિંહુંયડાની)

સકલ-કુશલ-તર પાષવા રે,

હાંછ ! જે જિનવર જલધર કહેવાય-સુખકારી । મન-વ'છિત–સુખ પૂરવા રે,

હાંજ ! સુરતર્-સમ જેહના મહિમાય-સુખા ાાવા

[ે] ૪ વિકૃત, ૫ સુ'દર, ૬ ઋષિ=મુનિ=સંયમી

જગગુરુ જિનરાજ–સુખ૦ ભવ–જક્ષધિ જહાજ–સુખ૦, દીઠાે મેં આજ–સુખ૦, ફળિયાં સવિ કાજ–સુખ૦ ા

સ-જલ જલદ જિન સાહતી રે,

હાંજી ! નિરુપમ નીલવરથુ જસ કાય–સુખ**ા** શિર પર ^૧સૌદામિની–સમી રે,

હાંજ ! ક્**ચિ-મચિ-કિરઘ** ઝલકો ઝલકાય-સુખ**ારા** ગરૂઠ તથે ગરજા-રવે રે,

હાંજી ! જિમ પન્નગ-કુલ પ્રખલ પક્ષાય-સુખ**ા** તિમ પ્રભુ-નામ-પસાયથી રે,

હાંજી ! સંકટ-વિકટ સકલ મિટ જાય–સુખ૦ ૫૩૫ કમક્રાકરમાંહી કમલડાં રે,

હાંજી! જિમ વિકસે દેખી દિનરાય-સુખા દિતમ સુજ હિયડું હેજશું રે.

ઢાંછ ! હરખી હસે નીરખી પ્રભુ–પાય–સુખ૦ હોા વામા−નંદન વાલહાે રે,

ઢાંજી ! જગદાન ંદન જિનવર રાય−મુખ૦ ા દાનવિજય સુખિયા સદા રે,

હાંછ! પા**મી પાસ**−ચરણુ–સુપસાય–સુખ૰ાાપાા

(૯૩૩) (૩૯–૨૪) શ્રી મહાવીર–જિન સ્તવન (જાત્રા નવાષ્ટું કરિયે-સલુણા) શાસન–નાયક સુંદરુ રે.

વર્ષ માન જિનરાય-સકલ સુખ-સાયર્ ા જસ નામે નિત્ય નવનવા રે, મંદિર મંગલ થાય-સકલ ાાગા રંગ મજીં કના સારીખા રે, જેહશું ધર્મ સનેહ-સકલ ા અહનિશ દિલમાંહી વસે રે, જિમ મારા મન મેહ-સકલ ાાગા રાતી પ્રભુ ગુષ્યુ-રાગશું રે, માહરી સાતે ઘાત-સકલ ા વિધ-વિધ ભાંતે વખાષ્યીએ રે, જેહના જશ અવદાત-સકલ ાાગા તે જિનવર ચાવીસમા રે, ગુષ્યુગષ્યુ-રયષ્યુનિધાન-સકલ ા સજ ભવ-ભાવે ભંજિયે રે.

ભગત-વચ્છલ ભગવાન !-સકલ૦ ાા૪ાા સાહિય ગુથુ-રંગે કરી રે, જે રાતા નિશદિશ-સકલ૦ા તસ ઘર રંગ-વધામણાં રે,

દિન-દિન અધિક જગીશ–સક**લ**ા પા શ્રી તપગચ્છ-શિરામ**ણ રે,** શ્રી **વિજયરાજ સુરી દ**–સકલ**ા** તાસ શિષ્યે એમ વિનવ્યા રે, ચાેવીસમા જિનચંદ-સકલગાદા વર્તમાન-શાસન**ધણી** એ, સુખ–સંપત્તિ-દાતાર–સકલગા સ**કલ મનાેરથ પ્**રવાે રે**, દાનવિજય જયકાર**–સકલગાણા

શ્રી वर्द्धमान स्वामिने नमः શ્રી મેંઘવિજયજી મ૦ કૃત સ્તવન—ચાવિશી (અપૂર્ષ્ય)

(૯૩૪) (૪૦-૧) શ્રી ૠષભદેવ-જિન સ્તવન (શ્રી સુપાસ જિનરાજ એ દેશી)

આર્યા હું પ્રભુ-પાસ, સેવક_ુદ્યો **શાળાશ**,

આજ હેા આશા રે, સાહિબ વિશુ કેહની દાસનેજી શાકાા મન માને અરદાસ, માને માેટિમ જાસ,

આજ હા તે હે રે, મન માહે નયન ધ પસા હેલે છા પાડા નામ ધરી જે નાથ, લે સહુનાં દિલ હાથ,

આજ હા નેહી રે, સ્થિતિ એહી માટા મેઘનીજ ાયા

૧ પુત્ર ૨ પાેતાની કાંતિથી ૩ સૂર્યને ૪ પ્રસન્ન થાય છે.

(૯૩૫) (૪૦-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન (સંખેશ સાહિખ સાથા એ-દેશી) જયકારી અજિત-જિનેશ, માહન મન-મહેલ-પ્રદેશ, પાવન કરીએ પરમેશરે, સાહિખછ! છારે સાલાગી ાવા સાહિખછ! છા રે સાલાગી, તુજ સુરતિશું રિત જાગી, સુજ એક-રસે લય લાગી રે-સાહિખછ ા ર ાા જિનપતિ! અતિશય ન કોજો, દેવ! સેવક રહું દરખારે, અવસર શિર કયું ન ચિંતા રે-સાહિખછ ાા ૩ ાા ગુણવંતા ગરવ ન કોજે, હેતાલશું હેત ધરી જે, પાતાવટ પેરે પાળીજે રે-સાહિખછ ાા ૪ ાા તુમ એઠા કૃતારથ હાઈ, સેવકનું કામ ન હાઈ, તો પણ ન હુએ તુજ કાંઈ રે-સાહિખછ ાા પ ાા સાહિખને ચાહીને એવે, સેવક-જન નિજ શિર ઠાવે, મેઘની સરસાઈ હાવે રે, સાહિખછ ાા ૬ ાા

(૯૩૬) (૪૦–૩) શ્રી સંભવનાથ–જિન સ્તવન (અજીત જિલ્લું દશું પ્રીતડી–એ–દેશી) ભવતારાથુ સંભવ પ્રભુ ! નિત નમીએ હાે ! નવ નવ ધરી ભાવ કે, નવ–રસ નાટક નાચીએ, વળી રાચીયે હાે ! પૂજા કરી ચાવ કે–સેના–નંદન વેદીયે ા ૧ ા

૧ વિશ્વાસે ૨ આ અવસર તમારે માથે કેમ ચિંતા નથી ! (ત્રીજ --- ગાથાની બીજ લીટીના અર્થ) ૩ પાતાના માણસ

દુઃખ-દાહગ દ્વરે કરે, ઉપગારી હા ! મહી મહિમાવંત કે મ ભગવંત ભક્ત-વચ્છલ ભલાે, સાંઈ દીઠે હાે !

તન–મન વિકસંત કૈ–સેના ાા રાા અપરાધી તેં ઉદ્ધર્થા, હવે કરીએ હાે! તેહની કેહી કેહી વાત કૈ ા મુજ વેળા આળસ ધરે, કિમ વિશ્વસી હાૈ !

જિન્છ ? તુમ[ા] ઘાત કે-સેના૦ ાા ૩ ા ઊભા એાળગકીજીએ, વ**લી લીજીએ હેા ! નિત પ્રત્યે તુમનામ** કે ા તાે પણ મુજરા નિવ લીએા, કેતા દિન હાે !

ઈમ રહે મન ઠામ ^१ કે-સેના ા ૪ ા ઈમ જાણીને કીજીયે, જગ-ઠાકર હેા ! ચાકર પ્રતિપાળ કૈ ા તું દુઃખ-તાપને ટાળવા, જયવંતા હાે !

> પ્રભુ ! **મેદા** વિશા**ળ કૈ-**સેના ાા પાા ઢંઢ

(૮૩૭) (૪૦–૪) શ્રી અભિન દનજિન સ્તવન (સિદ્ધારથ રાય કુળ તિલાે એ–એ **દેશી**) અભિન દન–જિન વંદના એ. કરીએ ધરીય ઉચ્છાહ તાે :

અભિનંદન-જિન વંદના એ, કરીએ ધરીય ઉચ્છાહ તો । ઘર સવિ સંપદ સંપજે એ, વર મંગલ-વિવાહ તો-અભિગામા પુરુષોત્તમ પરમેસરૂ એ, રસ-કળ સ્વરૂપ અનંત તો । માહ-તિમિર-મદ માહેવા એ,

ઉદયા રવિ ઉદ્લસંત તાે-અભિ ારા ³સ-સનેહા સવિ **દેવ**તા એ, તુ નિઃ-સ**નેહી** નાહ તાે । તાે પ**શુ** સેવકને કરાે એ, દિલ દેઇ નિરવાહ તાે,-અભિ ાાગા

૧ ઉમ'ગ–ઊર્મિર કલાસહિત–સંપૂર્ણ–સુંદર, ૩ રાગવાળા,

ગુણુવંતા આદર કરે એ, સવિ ^૧નિ-ગુણા પણ સ્વામ તો । નિ—ગુણાને પણ ગુણુ કરે એ.

એ જગ પ્રભુ અભિરામ તા-અભિગાષ્ટા સુતાં સુપને સાહિએા એ, આવે અતિશયવંત તાે ા તાે જાશું જગતનાે ધથી એ, રાખે મહેર મહંત તાે-અભિગાપાા શ્રી જિનવર-પદ-પંકજે એ, ભમર પરે રમે જેઢ તાે ા મેઘતણી પરે મહિઅલે એ,જગ વલ્લભ હુએ તેહતાે-અભિગાદા

*

(૯૩૮) (૪૦–૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

(કું શુ જિનેધર જાણુજો રે લાલ એ દેશી)

સુમતિ-જિનેશ્વર સાહિએા હા ! લાલ,

सभइं हुं निशहिशरे-किखंहराय ।

ચકવા જિમ રવિ-ખિંખને હા લાલ,

સેવક પ્રભુ અગસીસ રે-જિબ્સુબા ૧ ા

્તુજ જસ–રસ–રસીયા જિકે હાૅ ! લાલ,

^રતિસીયા દરીસણ–કાજ રે-જિં ા

ઉલ્લસ્યા તુજ ગુણુ-ગીત-શું હાે ? લાલ,

તે વસીયા શિ**વશજ રે**-જિબ્સુબા રા

ગયણું –ગણુ તારા પરે હા ! લાલ,

તુમ ગુણુ–ગણુણુ અ–સંખ રે–જિં ।

૧ ગુણુ વગરના ૨ ઉત્કંઠાવાળા ક પ્રમળ–વિશાળ

લાેકાલાેક ન લંધાએ હા ! લાલ,

જે હાૈય પરગલ પાંખ રે–જિબ્સુ**ં** ૫ ૩ ૫ તાે પણ તુમ ગુણુ–બાલથી હાે ! લાલ,

પાવન કીજે જીહરે-જિં ।

દરીસણ કીજે દેવનું હા લાલ,

ધન ધન તે મુજ દીહ રે–જિંગ સુગા ૪ ા પતિત–પાવન તુંહી જ પ્રસુ ! હા લાલ,

મેં દીઠાે મહારાજ રે–જિંગા મેઘવિજય જયવંતની હાે! લાલ,

> લાેક વધારે લાજ રે-જિવ્સુવ્યા પા જા

(૯૩૯) (૪૦–૬) શ્રી પદ્મપ્રભ–જિન સ્તવન (શ્રી નમિ જિનવર સેવ ઘનાઘન ઉનમ્યા રે ઘનાઘન ઉનમ્યા એ દેશી)

પદ્મપ્રભ-ભગવંત મહંત હૈયે રમ્યા રે-મહંત હૈયે રમ્યા, ા જ્ઞાન-નિધાન આનંદ-અમીરસમય જન્યા રે-અમી ા અવર દેવતા-સેવ-સ્વભાવ ધ્સહી રવમ્યા રે-મહા ા ા કલિયા અલીયા માહ, મહા-રિપુને દમ્યા રે-મહા ા ા ા ભક્તિ-રાગના લાગ, જિનેસર શું કરે રે ?-જિ ા તે નરવં છિત-લાગ-સંજાગ લીલા વરે રે-સં ા મહિમાદિક સવિ સિહિ, પ્રસિદ્ધિ સુવિસ્તરે રે-પ્રા ા અ-પર પાર સંસાર-મહાદધિ નિસ્તરે રે-મહા ાા ર ાા

૧ ખરેખર ૨ દૂર કર્યો ૩ કળવાળા

કીઠે જિન-દેદાર, ઉદાર દિશા જગી રે-ઉ૦ ા મહીયા ધ્મીનિત પ્યાગ કે, વિનિત સવિ લગી રે-વિ૦ ા પિતિત્ર કરૂં તન એહ, સનેહશું એાળગો રે-સ૦ ા થાયે રવામી-પ્રસાદથી, સિદ્ધિ-વધૂ સગી રે-સિ૦ ાા ૩ ાા તુજ નામે આરામ હુએ મન માહરે રે-હુ૦ ા પામું સુખ-સંજોગ, સુષ્યે જસ તાહરે-સુ૦ ા તું મુજ જીવન-પાણ કે, આણુ વહું સહીરે-આ૦ ા રહું સદા લયલીન, હજુ રે ગહગહી રે-હ૦ ાા ૪ ાા જાસ કરી જે આશ કે, તાસ વેસાસશું રે-તા૦ ા વાધે રંગ-તરંગ કે, મન આસાસશું રે-મ૦ ા મેઘ-મહાદય દેખ, મયૂર-વિલાસશું રે-મ૦ ા ખેલે તેમ પ્રસુ-પાસ કે, દાસ ઉદ્લાસશું રે-દા૦ ાા પા

E

(૯૪૦) (૪૦–૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન [સુષ્ સુગુષ સનેહી રે સાહિળા-એ **દે**શી)

પ્રભુ-વદન વિરાજે રે કમલ જયું, નયથું તિહાં વિકસિત પત્ર રેદ વલી શ્યામ ^૧ભમુહ ભમરા અન્યા,

ર અધર-છવી પલ્લવ તત્ર રૈ–ાા૧ા જિનરાજ સુપાસજ ! જગ જયા,

માેહરા મન–માેહનકર મંત્ર **ર**ા વર–સિદ્ધિ–વધુ વશ આ**ણ્**વા,

धिषे धरीयुं ध्याननुं तंत्र रे-किं ॥२॥

૪ ઘણી માનતા–પ્રાર્થનાથી ૫ સંયોગ ૧ ભૃકુટી ર હેાઠ,

કરે–દેવ–દાનવ–માનવ–પતિ, શિર મ્યંજલિ એડી સેવ રે। પરિવારે કમલાકર જિસ્યા,

નવ-રંગ ભારે નિતિમેવ રે-જિ૰ ાાગા જય-કમલા–કેલિ કરે ઘણું, જન–કમલા કાેઇ ન થાય રે । દેવ–દુંદભિના ૨૧ ગડગડે,

જિન—સમવસરણ જિહાં થાય રે–જિંગાષ્ટા ઇમ ત્રિલુવન—પ્રભુતા ભાેગવે, એસી ત્રિગઢે સ્વામી સ્વરૂપ રેા ભણે ભવિયણ એ ભગવંતને,

નેગીસર નેગ અનૂપ રે–જિં૦ ાપાા ^૧ધૂર ધમ°ચક્રે રવિ ઝળહળે, ખળભળે કુમતિ–વિકાર રે ા સહી વરસે ગંગાેદક તહ્યુા,

नव-भेघ तिढां तेली वार रे-कि० ॥ ६॥ १९९

(૯૪૧) (૪૦-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ—જિન સ્તવન

(ઋષભ જિનેસર પ્રીતમ માહરા રે-એ **ટે**શી) ચાંદલીયા! સંદેશા ક**હે** મારા સ્વામીને રે, વંદન વાર'વાર ક શ્રી ચાંદ્રપ્રભ-ચરણે તું વસે રે.

મુજ મન-તાપ નિવાર-ચાં૦ ાાવા દૂર દેશાંતર દેવ! તુમે વસાે રે, કારજ સવિ તુમ હાથા સાથ ન કાેઈ તેહવાે સાંપડે રે,

नयन भिक्षावे नाथ-यां गाराह

૧ આગળ

⁴⁸

તુમ ગુષુ સુષ્યુતાં મુજ મનડું ઠરે રે, નવલા જાગે નેહ ા સાસાસ-^૧સમા તુમ સાંભરે રે,

માન માને નિ:સંદેહ-ચાંગાગા મુગતિ-રમાનિની માહન! માહિયારે, આનંદમય અવતારા વાત ન પૂછા સેવકની કદારે,

એ કુ**ષ્**ું તુમ આચાર–ચા૦ ાાષ્ઠાા ચતુર ને ચિ'તા ચિત્તની શું કહું રે, તુમ છેા જગના જા**ણ**ા આપ–સ્વરૂપ પ્રકાશા આપશું રે, મહીય**લ મેઘ**–પ્રમાણ–ચાંગાપાા

•

(૯૪૨) (૪૦-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન ્યામ તવીરજ અરિહ'ત! સુણા મુજ વિનતિ-એ દેશી) વિધિશું સુવિ**ધિ**-જિનેશને વ'દવા ઉમદ્યા,

મન મેરા જિનનાથ ! ગુણે કરી ગહગદ્યા । અપરાધીના વાંક તુમે સવિ ^૧સાસ**દ્યા**,

ું ઇણુ વાતે એક આંક જગત શિર સદ્દહ્યા મા૧ા તે સમતા સંતાષ દયા ગુણુ સંગ્રહ્યા,

માયા મમતા **દે**ાષ સવે તે નિગ્રહ્યા ા ₹કયાન_અનલ-અલયાેગથી ઇંઘ**ણ** પર દહ્યા,

શુકલ-ધ્યાન-જલ ^૩થાક કે પંક સવે વહા ાારા તે ખાવીશ પરિસદ્ધ સાદ્ધસઘર સહ્યા,

તું મુજ મન વિશ્વાસ ચરણ તુમ મેં ગ્રહ્યા ।

૧ સાથે, ર સ્ત્રો

વે ખૂબ ખેરવા, ર ધ્યાનરૂપ અગ્તિના પ્રેયળ યાગથી, ૩ પામીને,

ઉગમતે જિમ લાથુ પંખીજન ચઢુચહ્યા.

તિમ તુમ દીઠે નૂર ભવિ સહુ સામદ્યા, ાાગા ભાગ્ય-ઉદયથી આજ ભલા પ્રભુ એ લહ્યા.

અંગ અડચા બહુ રંગ અમી-રસ પરિવદ્યા ા ઉપગારી જિનરાજ સમા જગ કુણ કહ્યા,

તપ-જપ હી હ્યુ તે પણ તેં જન નિરવહ્યા માજા મુજ મન-કમલે નિત્ય હું સા પરે તુમ રહ્યા,

જસ પરિમલ તુજ સ્વામી સદા જગ મહમદ્યા । તારક! પાર ઉતાર મેં પાયક તુજ શહા.

કરાે સરસ રસ–રેલ કે **મે**ઘ જ્યું ઉન્નદ્યા ાાપા

((૯૪૩) (૪૦–૧૦) શ્રી શોતલનાથ–જિન સ્તવન (ધરમ જિનેસર ગાઉ ર'ગશુ'-એ દેશી) શીતલ શીતલ ઉપશમ આદરે.

દરામા જિણંદ દયાલ-શુભંકરા ભાવ-ભય-ભાજન રંજન જન તાણા.

સુનિ–મન–કમલ^{– ૧}મરા**લ**-જયંકર_

નંદા-નંદન દેવ જિનેસર ાાવા

જિમ જિમ કીજે દરિસણ જિન તણા,

તિમ તિમ તેજ પ્રસાર-શુભંકર । ^રએક-તારીશું જે પ્રલુ ^૩એાળગે,

અધિકા તસ અધિકાર–જયંકર-નંદા૦ ાારા

૧ રાજહંસ, ૨ એક ધ્યાનથી, ૩ સેવે.

જે તુજ ચર**ણે શરણે** આવીયા, તેહને કીધ પસાય-શુભંકરા આપસમા વડ દિલ **દે**ઈ ઘણી,

થાપ્યા ત્રિસુવનરાય-જયંકર–નંદા૦ ॥૩॥ તુજ દરભારે રેખ ઇસી પડે, કીજે રંકને રાજ–શુભંકર ॥ સાચું સાહિળ બિરૂદ વહે સહી,

નાથ ગરીખ-નિવાજ-જયંકર-નંદા૦ ાા૪ાક

અંતર–**દુરમન** ફ્રર કરી સહુ,

આપા અરિહત ! સિદ્ધિ-શુલંકર ા

મેઘ-મહાદધિ માટા રાજવી,

તુઠા હુએ નવ નિધિ-જયંકર–નંદા૦ ાાપાક

 $\stackrel{\wedge}{\bowtie}$

(૯૪૪) (૪૦–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન [સાહેળા હે કુંચુ જિનેસર દેવ-એ દેશ્મે]

નાયક્છ હા ! શ્રી ^{શ્ર}યાંસ-જિણંદ કે,

ભગતે હું તુમ લાેળીયાે છા

નાયકજી હાે! સવિ સંસારી વાત,

વિસારી હુંએા ધ્યાળીયાજ ાયા

નાયક હા ! દેવ અવર સહુ છાંડી,

માયા ધરી તુમ ઉપરેજી ા

નાયકજી હૈા ! સુજસ સુષ્યા છે અખંડ,

અપરાધી પણ ઉદ્ધરેજી ાારા

[્] ૧ દ્વારપાલ=તમારા ચાેક⁄ીદાર=તુ²છસેવક,

નાયકજી હા ! મુજ અવગુણ છે અનેક,

તા પણ તે મન મત ધરાજી ।

નાયકજી હા ! વહીએ રાજ વિવેક, ગતિ પડતાં ઉદ્ધરાજી ાાગા

નાયકજી હાે! દાખે નહિ જગ-દાેષ,

રાખે લાજ રહ્યા તાણીજી ા

નાયકછ હેા ^{૧ ર}આખે આપ**ણે**ા ^કતાેષ.

મહેર કરે માેટા ઘણીજી ાજા

નાયકજી હેત ! શું કહીએ ખહુવેલ,

મેલ મિલાવા મન તથુા છા

નાયકજ હા ! મેઘ મહા રસપૂર,

ઉપજે આનંદ અતિ ઘણાજી ાપા

∢(૯૪૫) (૪૦−૧૨) શ્રી વાસુપૂજય જિન સ્તવન (સંજય રંગ લાગ્યા–એ દેશી)

વાસુપ્જય જિન વંદીએ,

ભાવ ધરી ભગવંત રે-જિનપતિ જશધારી ા દીઠા દેવ દયાળ તે, નયણાં ^૧ હેજે હસંત રે-જિનિ ાધા હરિ-હર ^રજેણે વશ કર્યા, ઇન્દ્રાદિક જસ દાસ રે-જિન ા તે મન્મથના મદ હર્યો, તે પ્રભુ! કીધા ઉદાસ રે-જિન ારાા ³મયણ ^૪મયણ-પરે ગાળીયા,

^{પદ્}યાન-અનળ-અળ **દેખ** રે-જિન૦ ા

ર ખતાવે. ૩ પ્રસન્નતા ૧ ઉમંગથી, ૨ જેણે–મન્મથ=કામ**દેવે,** ૐ કામદેવ, ૪ મીણની જેમ. ૫ ધ્યાનરૂપઅિમનું ખળ,

કામિની–કાેમળ-વયથુ શું,

ચૂક્યા નહિ 'રાઇ-રેખ રે-જિનગાલા નાથુ–દરિસથુ–ચરણ તથેુા, જે મંડાર જયંવત રે-જિનગા આપતરી પર તારવા, તું અ–વિચળ અળવંત રે–જિનગાલા મન મેરા તુમ ધ્યાંખલી, રસીયા ક્રેર દિન-રાત રે,–જિનગા લસરસ–મેઘને લ્વરસવે રે, નાચે માર વિખ્યાત રે–જિનગાપા

_

(૯૪૬) (૪૦-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(દુ:ખ દાહગ દૂરે ટડયાં રે-એ દેશી)

વિમલ-જિનેસર વાંદવા રે, જાગે રાગ વિશે ા જેહને નર-તિરિ સહુ નમે રે, વૈર-વિરાધ ઉવેખ--જગતશરૂ! કર અમને ઉપગાર ા

તુમે ૧કર્ણા-રસ-ભૃંગાર-જગતગુરુ

તુમે સિદ્ધિ-વધૂ-^૨શુંગાર-જગત૦ ા૧ા નામ અનેક જિછુંદનાં, રે પથુ પરિણામે એક ા ³ધારાધર જળ ^૪એક-સારે, ^૫વૂઠે ^૬ઠામ-^૭વિવેક-જગતગારા નામ-થાપના-દ્રવ્ય શું રે, તું તારે બહુ લેહકા ભાવે ભગતિ સહુકરે રે, જાણે લેહિકલિંહ-જગત૦ હાલા

ક રાઈ જેટલી પણ રેખા=મર્યાદા. ૭ આસપાસ ૮ સારા, ૯ વરસવાથી. ૧ કરણારૂપ રસના કળશસમા, ૨ શ્રણગાર=શાભા વધારનાર, ૩ મેઘ ૪ એક સરખા, ૫ વરસ્યા પછી, ૬ જુદા જુદા સ્થાનના આધારે, ૭ ભેદવાળું,

કામધેનુ ચિંતામણિ **રે, નાથ ન આવે એ**ક ા છીલ્લર-સર કહાે કિમ કરે રે, ખીર-સમુદ્રની હાેડ ?-જગતગા**ડાા** માેટાના પગ ^દતુસવે રે, લઘુ પણ માેટાં-નામા મેઘ^૯ સમુદ્ર-રસ^૧ મેલશું રે, પામે^{૧૧} ઈન્દ્રનું ઠામ-જગતગા**પાા**

☆

(૯૪૭) (૪૦–૧૪) શ્રી અન'તનાથ–જિન સ્તવન (તુમે ખહુ મૈત્રી રે સાહિળા–એ દેશી) જ્ઞાન અનંત અનંતનું, દરિશન ચરણ અનંત ા સ–રસ કુસુમ વરસે ઘણું, સમવસરણ સુઢંત– અતિશય દીસે જિન–નાથના ॥૧॥

નવ-પલ્લવ દેવે રચ્ચાે, તરૂવર નામ અ-શાક ા દેઈ પ્રદક્ષિણા દેવને, વાણી સુણે સવિ લાેક-અતિ ાાલા વાણી જોજન-ગામિની, સુર નર ને તિરિયંચ ા ધ્વનિ મધુરી પ્રતિભુઝવે, કહે સંસાર-પ્રપંચ-અતિ ાાલા ચિંહું દિશિ વર ચામર હળે, સુરપતિ સારે છે સેવા મિલ્યુમય કનક-સિંહાસને, એઠા દેવાધિદેવ-અતિ ાાષ્ટાા પૂંઠે ભામંડળ ઝળહળે, ગાજે દુંદુંભિ ગાજ ા છત્રત્રયી શિર ઉપરે, મેઘાડંખર સાજ-અતિ ાાપા

૮ કરણાયી, ૯ દરીયાનું જળ ખાર છતાં ૧૦ ઉત્તમની સાયતથી ૧૧ આખા સંસારને પાષક હોઈ મેધરાજા કહેવાય છે.

(૯૪૮) (૪૦–૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(ઋષભ-જિલ્લું કા ઋષભ જિલ્લું દા એ-દેશી) **ધરમ**-જિનેસર ^૧કેસર_વરથુા,

અલવેસરૂ ^રસરવાંગી-શરણા ા એ ચિ'તામણુ ^કવાંછિત–કરૂણા,

ભજ! ભગવંત **લુવન –ઉદ્ધર**ણા−ધરમ૦ ાા૧ા ^૪નવલે તૂરે ^પચઢતે શૂરે, જે જિન લેટે ભાગ્ય–અંકૂરે । પ્રગટ–પ્રભાવે પુષ્ટ્ય^૬ પંડ્રે,

દારિદ્રય-દુ:ખ તેહનાં પ્રભુ ચૂરે-ધરમ૦ ારા જે સેવે જિન-ચરઘુ-હજુરે, તાસ ઘરે ભરે ધન ભરપૂરે । આજે ^હઅંભર ^૮મંગળ-ત્રે,

અરિયણના ભય ભાંજે દ્વરે–ધરમ૦ ॥૩॥ ગજ ગા**જે શાે ભિ**ત ^૯સિ ંધુરે, જન સહુ ગાજે સુ–જસ સપુરે । ગંજયા જાય ન ^૧° કિશ્લુહી કરૂ રે,

અરતિ થાય ન કાંઈ ११ अखु रै-धरम० ॥४॥ जिम क्षेत्रन डाय हाबने डूरे, छपे ते रख्-तेके शूरे । मेघ तेखुं कण नहीय १२ डुडे,

तिभ तेढ्ने सुर बणभी-पूरे-धरभ० ॥ भ॥

૧ કૈશર જેવી કંચનવર્ણી કાયાવાળા, ૨ સર્વ રીતે શ્વર**ણબૂત,** ૩ ઇષ્ટવસ્તુની પૂર્તિ કરવામાં, ૪ નવા ઉમંગથી, ૫ ચઢતા પરિણામે, ૬ નિર્મળ, ૭ આકાશમાં ૮ મ**ંગલ**વાજિંત્ર, ૯ સિંદૂરથી, ૧૦ કેમે કરી, ૧૧ જરાપણ, ૧૨ વધ કરી મુકે,

(૯૪૯) (૪૦-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવન

(સાહિબ! બાહુ-જિનેસર વિનવું-એ દેશી) સજની! શાંત–મહારસ–સાગરૂ, સેવા શાંતિજિણું દ હેા! ા સ૦ આશ પુરે સવિ દાસની,

ે વિચરે કાંઇ વિદેશ હૈા !-સ૰ શાંતિ૦ ાા૧ા સ૦ સમતા શું મમતા ધરી, સંઘરી રાખી શાંતિ-હેા ! સ૦ એ પ્રભ-સેવાથી સહી.

ભાવઠ ^૧ભાંજ બ્રાંતિ–હા !–સ૰ શાંતિ૦ ાારા સ૦ ઈ છે ઘરવાસે ભાગવી, ષ૮ખંડ-ઋદ્ધિ નાથ! હાે! સ૦ તીથ'કર--૫૬-સંપદા.

ભાગવી શિવપુર–સાથ–હા !–સ૰ શાંતિ૦ ૫૩૫ સ૰ દેવ અવર જે આદરે, જે છંડી જિનરાય હાે! સ૰ તે સુરતરૂ–છાયા તજી,

આઉલીયા દિશિ ધાય હાે−સ∘ શાંતિ∘ ાાઝા સ∘ે પરિજન ^૩ અરિજન બેહુ સમા,સમવળી ર'કને રાય હાે! સ∘ પ્રભુ સમતારસ–પૂરીયાે,

> મેઘ-સમા કહેવાય હા !_સ_૦ શાંતિ૦ ાપા જૂજૂ

(૯૫૦) (૪૦–૧૭) શ્રી કું યુનાથ જિન સ્તવન (સાંભળજો મુનિ સંજમ-રાગે-એ દેશી) આવા રે મન-મહેલ હમારે, જિમ સુખ-^૧બાલ કહાય રે! સેવકને અવસર પૂછા, તા વાતે રાત રિવહાય રે-આવાળાશા

[્]વ ભવ ભ્રમણા, ૨ પોતાના પરિવારના લાેકા, ૩ દુશ્મનાે, ૧ ધ્વનિ–ઘાેંઘાઢ, ૨ વહી જાય,

અપરાધી ગુણુહીણા ચાકર, કાકુર નેહ ³નિવાજે રે જો ⁴તે અવર નરા દિશિ દાેરે,

પ્રભુ ! ઈશુ વાતે લાજે રે,-આવાં ારા કું શુ_જિનેસર-સરખા સાંઇ, પર_ઉપગારી પૂરા રે ચિત્તવંતા ચાકર નવિ તારે,

તા શ્યા અવર અધુરા! રે-આવાે∘ ાા કાા મુજ અનુચરની ^પમા'મ વધારાે, તાે પ્રભુ ∘હેલા પધારાે રે! ઉંચી_નીચી મત અવધારાે,

સેવક-જન્મ સુધારા રે-આવાં ાજા શ્રી નામે જનની ધન્ય જિનની, જિણે જન્મ્યા તું જ્ઞાતા રે! મેઘ તણી પરે માેટા નાયક,

ક્રીજે શિવ–સુખ–શાતા રે_આવેા∘ ૫૫૫

(૯૫૧) (૪૦–૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવના (સંભવ જિન અવધારીયે,

મહેર કરી મહેરખાન સનેહી-એ દેશી)

શ્રી–અર-જિનવર વિનતિ, કીજે લાગી પાય-પ્રભુછ! ા તું પરમેસર સાચલાે, મેં પરખ્યાે મહારાય-પ્રભુછ શ્રીઢ ાા૧ા રાખે રમણા રાગીયા, લાગીયા ^૧મનમથ-રંગ–પ્રભુછ! ા ઉતારે નહિ અંગથી, ભગત ભણે નિ:ક્લંક–પ્રભુછ શ્રીઢાારાા

૩ ઇષ્ટ વસ્તુ આપી પ્રસન્ન કરે, ૪ જો તે સેવકા ખીજ દિશાએ દો ડે, પ મહિમા, ૬ કામદેવના;

રીસ-ભરે આયુધ ધરે, કાઇ ક્રોધ વિરૂપ-પ્રભુજ! ા માહ નટાવે નાચવ્યા, નાચે નટ્-સ્વરૂપ-પ્રભુજ શ્રીવ ાાગા તું મન-માંહે ધરે નહિ, માહ કાહે ને રાગ-પ્રભુજ! ા મૃરતિ નિરંજન દેખતાં, જાગે જખ વૈરાગ-પ્રભુજ શ્રીવાાષ્ટાા ઉપશમવંત હૈયા થકી, તું મત દૂરે થાય-પ્રભુજ! ા વૂક્યા મેઘ-પ્રસંગથી, વાયે શીતલ વાય-પ્રભુજ શ્રીવાપા

83

(૯૫૨) (૪૦-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ–જિન સ્તવના

(સહીયા ! શેત્રું જાગઢ ભેઠણ ચાલા હાે–એ દેશી) મલ્લિ–જિનેસર મહિમા–ધારી,

સાહે સુરતિ અતિશય સારી હે! ા મૂરતિ ભવિયણ માહનગારી,

દૂર ન મુકી જાય લગારી હે–મલ્લિંગ ા!ા અરજ સુણીજે એક અમારી, એ મુજ તુજ પર વારી હે!। જોગી પણ જગે આણુ ચલાવે,

રાજરાષ્ટ્રા તુજ ગુણુ ગાવે હે-મલ્લિંગારા જે સહુ ઠામે સમતા રાખે, દેવ પરમપદ તું તસ દાખે હે! ા રાત-દિવસ હું તુજ જસ ગાઉ,

તા પણ મુજરા કાં ન પાઉ હે-મલ્લિંગાંગા તું પાતાના પરના ન જાણે, લાેક વિવેકી સહુ વખાણે હે! ા એહ સહજ કિમ આવે ટાણે,

છિમિયે તેા જે લાજન લાણે હે-મલ્લિ ાાંજા

નિગુથે મથુ ને હે નિરવહીએ, સઘલા સુગુથા કિહાંથી લહીયે હે! ા જલ-થલ મેઘ સમા સદ્દહીએ,

સાચા સાહિબ ઇશુ ગુણ કહીએ હૈ-મલ્લિ ાપા જ

(૯૫૩) (૪૦-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત–જિન સ્તવન (શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન સાહિષારે૦)

મુનિ સુવત–જિન–રાજીઓ રે,

ગાજ**ો મહિમા અગાધ– ભવિજન લેટા ા** ^૧સ–<mark>જલ જલદ પરે શામલાે રે, નેગીસર–શિરતાજ</mark>_ભવિ૦ લેટા લેટા હાે ^રસુ**ન્ન**ણ–જન લેટા,

ભાવા ઉજવલ-ધરમનું ધ્યાન-ભવિ ાશા લાખ-ચારાશી-યાનિમાં રે, ભમતાં વાર અનંત-ભવિ ા ચિંતામણિ-સમ પામીયા રે, નામી સ્વામી સંત-ભવિ ાશા માહ-તાણાં ખળ ચૂરવારે, સખળા તું ઉખળ-શૂર-ભવિ ા ચતુરાઇ શું ચિત્ત વસ્યા રે, પલક ન કીજે દ્વર-ભવિ ાગા આવ્યા જે તુજ-આગળે રે, ધ્યાતકીયા પણ લાક-ભવિ ા તે પણ સહુ સુખીયા કર્યા રે, પાયા જ્ઞાન-મઆલાક ભવિ ાાશા ભવ- લ્લમ ટાળા માહરા રે, આણી કર્ણા- બનેઠ-ભવિ ા તુજ મુજ મેદ્રા મયૂરના રે, સગપણ સમરથ લક્ષ્ટું ભવિ ાાપા

83

૧ પાણોવાળા મેધની જેમ, ર સમજુ લેોકો, ૩ પરાક્રમવાળા. ૪ પાપી, ૫ શ્રકાશ, ૬ ભ્રમણ, ૭ સંપૂર્ણ. ૮ શ્રેષ્ઠ,

(૯૫૪) (૪૦–૨૧) શ્રી નમિનાથ જિન સ્તવન (અબ ભવિકજન જિન પૂજ લે–એ દેશી) નમિનાથ આથ અનંત તાહરે, નાણ-દંસણ ચરણની ! ભગવંત! ભક્તની વાત મનમેં,

ભાવા ભવ-જળ-તરણની-નમિ ાશા ગુણવંત સંત જયંત જગમેં, પૂજ પામે દેવતા ા મેં સર્વ પાયા તેહ તુમથી, પાદ-પંકજ સેવતા-નમિ ારાદ છહ ઋતુ આપે કૂલ નવ-નવા, ભવિક નવ-નવ ભાવના ા નવ-નવા ઉપજે દ્રવ્ય-દેશે. કરણ પ્રભુની સેવના-નમિ ાાગાદ વિદ્યા-વિવેક-રિવિષાધ વૈભવ, ³ચતુર-⁸ ચામીકર-મણિ ા જિનરાજ-પૂજા-કાજ વિધિના,

કર્યા જય જય જગ-ધણી-નમિ ાાઝાદ નવ_નવે ભાંતે ખ્યાતિ પામે, લાેક તે ગુણ સેવતા ! જગ ઉપર ગરજે દુ:ખ વરજે, મેઘ સેવક દેવતા-નમિ ાાપાા

(૯૫૫) (૪૦–૨૨) શ્રી નેમિનાથ–જિન સ્તવન (દીઠાે સુવિધિ–જિણ**ંદ, સમાધિ રસે ભ**ર્ધાે હાે લાલ. એ **દ**શી) [ે] રાજી કરીએ આજ કૈ–યાદવ-રાજ્યા

હા લાલ કે-યાદવ રાજયા, નાથ! ^૧નિવાજ અવાજના-વાર્જા વાજયા હા લાલ કે-વાજા ા જળપરે જગ સુ-ધ્યાન કે-રાજે રાજ્યા હા લાલ કે-રાજે, દ્દીજે મુજ શિર હાથ કે-છત્ર જસું છાજ્યા હા લાલ કે-છત્રગામા

૧ સંપત્તિ, ૨ જ્ઞાન, ૩ સારા, ૪ સાેનું, ૧ પ્રસન્નતાના સરના,

તુમ સાભાગી સ્વામી-રાગી જન ઘણા હા લાલ કે-રાગીં ; વલી સેવાના જોગ ન-પામે તુમ તથા હા લાલ કે-પામે ા અવધારા અરદાસ-સદા કુણુ કેઢની હા લાલ કે-સદા , રભાવ-તિસિ દીયા સિદ્ધિ કે,

નિશ્ચય-નેહની હા લાલ કૈ-નિ૦ ારા સ્વારથીયાની વાત-ન કા મન સદ્દે હા લાલ કૈ-ન૦, પરમારથીયા લાક, તુમે સહુ કા કહે હા લાલ કૈ-તુમે૦ ા શિવ-સારથીયા જવ-જગત્રય ધારીયે હા લાલ કૈ-જગ૦, સહુ સાથે તિમ નાથ-નેહી પણ તારીયે હા લાલ-નેહી૦ ાાગા તુમ પ્રસાદ જસવાદ-સવાદ સેવે મલે હા લાલ કૈ-સવાદ૦, ન હુંએ કાંઈ અપવાદ-નિવાજ સરસ ભલે હા લાલ કૈ-સવાદ૦, ન હુંએ કાંઈ અપવાદ-નિવાજ સરસ ભલે હા લાલ કૈ-નિ૦ ા તુઠયા જણી જિણું દ કે, ઉં પહિવજ્યો હા લાલ કૈ-ન૦ ા તુઠયા જાણી જિણું દ કે, મહિમા પવજવજયા હા લાલ કૈ-નામ૦, અગતે આઠે જામ કૈ-નામ ન વિસર્ હા લાલ કૈ-નામ૦, ગુણે કતુમહિ જાણી મન-ખમાટીમ હું ધરં હા લાલ કૈ-નામ૦, ગુણે કતુમહિ જાણી મન-ખમાટીમ હું ધરં હા લાલ કૈ-નામ૦, ગુણે કતુમહિ જાણી મન-ખમાટીમ હું ધરં હા લાલ કૈ-નામ૦, ગુણે કતુમહિ જાણી મન-ખમાટીમ હું ધરં હા લાલ કૈ-નામ૦, ગુણે કતુમહિ જાણી મન-ખમાટીમ હું ધરં હા લાલ કૈ-નામ૦, મયા કરા મહારાજ-નિવાજે ઈ શા પરે હા લાલ કૈ-મહીગાયા

ર ભાવતૃષારૂપ, ૩ સમજણ સાથે, ૪ સ્વીકાર્યો, ૫ જાળવજો, ૬ તમને ૭ માટાર્ક

(૯૫૬) (४०-२૩) શ્રી પાર્શનાથ-જિન સ્તવન (તે મુનિવર જગ વ'દીએ-એ દેશી)

જિનવર પાસ-^૧પસાઉલે, ઘર છાજે હાે! વર મંગલ-કેલિ કેં ા પ્રભુ ખગસીસ કરે સહી, સહુ કાજે હાે! રાજે રંગ-રેલિ કે--સાભાગી! એ જિન સેવીયે,

સેવાના હાે ! સાહિબ છે જાણુ કે ા મંત્ર–તંત્રાદિ જપ્યા વિના,

સેવકને હાે! કરે જગ ^ર સુલતાન કૈ_સાે∘ ાારાા પુરિસાદા**ણી**-પાસજી, મહી મહિમા હાે! જાગે જયવંત કે ા ધરણેન્દ્ર ને પદ્માવતી,

કરે સાનિધ્ય હાે! ભગતિ ભગવંત કૈ–સાેં ાાગા દાસ કહે કર જાેડીને, તેં કીધા હાે! જગ મહા–ઉપગાર કૈા ³નારાય**ણ** ^૪નર–રાજીયાે,

તે તુજને હાે! છાજ્યાે છત્રધાર કૈ–સાેં ાપ્રા પક્સલા કરમલ કરે ઘણી, ધણીઆણી હાે! આણી અતિરૂપ કૈા ભાેગ ભલી–પરે ભાેગવે,

તુજ ધ્યાને હેા! માને થયા ભૂપ કૈ–સાેંં ાપાા ^હસા**હી** ^૮બાંહ તેં જે**હની**, ^૯પાતશાહી હેા! આવી તસ હાથ કે ા સાેવન–રૂપા મેઘ જયું,

> સહી વરસે હેા! નમતાં તુમ નાથ કે-સાેંગ ॥ દાા ૹૄ

૧ મહેરભાનીથી, ૨ બાદશાહ, ૩ શેષનાગ તે નારાયણ=વિષ્ણુનું સ્વરૂપ છે, ૪ શ્રેષ્ઠ રાજા, ૫ લક્ષ્મી, ૬ દેખાવ, ૭ ૫કડી, ૮ **બાંલ=**સુ**જા,** ૯ બાદશાહી સમહિ,

(૯૫૭) (૪૦–૨૪) શ્રી મહાવીર–જિન સ્તવન (સુણ જિનવર શેત્રું જ ધણીજ–એ દેશી) ^૧કાડી–ગમે ગુન્હા કર્યાજ, વિષય થયા લયલીના તો અગસીસ હવે કરાજ, અરિહંત વીર! રઅમીન– જિનેસર! શાસનના શણગાર ાાવા

³ઓળગીયા એાળંભડેજી, મત આણે! મન રીશ ! જે પુંઠે સરજ્યા સદાજી, જેપે ઇમ જગદીશ,-જિને ારા લળી-લળી લટકે પાયે પડુંજી, વળી વળી વિનવું એહ ! સમક્તિ ચિત્ત તુમ શું મિળ્યાેજી, મત મુકાવા તેહ-જિને ાા લાક કહા કેણી પરે કીજીએજી? વ્હાલા! તું વીતરાગ ! લગતે કાંઈ ન રંજયેજી, લાલચના શા લાગ !-જિને ાા શા ધ્યાતા દાતા મુજ તણાેજી, ત્રાતા તું જિનરાય ! કેવળ_લક્ષ્મી-વર કરાેજી મેઘાંવજય-ઉવજગાય-જિ ાાપાા

ઇમ શુષ્યા જિનવર સરસ-રાગે, ચાવીશે જગના ધણી, થિર-રાજ આપે, જાસ જાપે, આપ આવે સુરમણા ! સિવ સિદ્ધિ સાધા જિન આરાધા, સ્તવન માળા ગળે ધરી, અહુ શુષ્ય-જોગે સુખ-સંજોગે, પરમ-પદવી આદરી ાાવા! તપગચ્છ-રાજે તેજ તાજે, શ્રી વિજયપ્રભ-ગણુધરૂ, તસ પદ્ધારી વિજયકારી, વિજયરત્ન-ધુરંધરૂ ! કવિરાજ રાજે સુગુણુ ગાજે, કુપાવિજય જયંકરૂ, તસ શિષ્ય ગાવે ભગતિ ભાવે, મેઘ-વાચક જિનવરૂ ાારા!

૧ ક્રોડા, ૨ માટા અમલદાર, ૩ વિનવ્યા,

श्री वर्धमानस्वामिने नमः श्री डेसरिविभक्ष कृत स्तवन-चे।वीशी

(૯૫૮) (૪૧–૧) શ્રી ઋડષભદેવ–જિન સ્તવન (લાડીલાે લાખેણી લાડી વખાણા આયા–એ ક્રેશી) સહોયાં ઋડષભ-જિથુંદ શું મન લાગ્યું

^૧ચાલ ત**ા** પર રંગ **લાગે** હે 📭 મારૂં મન ^રરાતું એ પ્રલ–શગે,

જેહવું ³હીર ^૪કીરમજ રાગે હે! ા રાત-દિવસ જે પ્રલુ-મુખ-આગે,

મીન જયું રમે નીર અથાગે હે,-સહીં ાશા મેહે મારા ચંદ ચકારા, જિમ કાયલ વલી સહકારા હે! r તિમ પ્રગટે બહુ નેહા મેરી;

એહ મૂરતિશું અધિકેશ હે–સહી૰ ારા શાના દેખી પ્રભુ-મુખ-કેરી, આંખલડી ઉલ્લેસે અધિકેરી હે! જાણું જે કૌજે સેવા ભલેરી,

ટાળે ફ્રર ભવની ફેરી હે—સહીં ાગા માહિન મૂરતિ માહિનગારી, એ સમ નહિ જગ ઉપગા**રી હે**! ા એહીંજ સાચી કામણુગારી,

જિણે વશ કરી મુગતિ દેગારી હે-સહીં ાપ્રાષ

૧ વાટેલી મજીઠ, ૨ રાગવાળું, ૩ રેશ્વમ, ૪ પાર્કા, ૧૫

જિમ-જિમ દેખું નયણું નિદ્ધારી, તિમ મુજ મને લાગે પ્યારી હે! ! એક મુર્શત દેખી મનાહારી,

દરિસ**ણની જા**ઉં અલિહારી હૈ-સહી-ાાપાા **નાભિ-નરેસર-કુલ-**અવતારી,

મર્કેવી માતા જેશું તારી હૈ!ા સુનંદા-સુમગલા વરી જેશું નારી,

યુગલા-ધર્મ નિવારી હેં– સહી ાા ા રાજ્યની રીતિ જેણે વિસ્તારી, નિરમલ વર-કેવલધારી હે! ા શેત્રું જા-ગિરિવર પ્રભુ પાઉં ધારી,

મહિમા અનંત વધારી હે–સહી∘ ાાળા ઋડષભ–જિનેસર–મૂરતિ સારી,

શેત્રું જા-ગિરિવર શાભાકારી હૈ! ા

ફેશર-વિમલ કહે જે નરનારી,

પ્રાથુમે તે જગ જયકારી **હે**~સહીં∘ ાા૮ાા

E3

(६५६) (४०-२) श्रीयाजितनाथ-जिन स्तवन

(અનુમતિ દીધી રે માર્ચ રાવતા એ-દેશી.)

મુજ અજિત-જિનેસર મન વસ્યા,

જિમ કમલિની મન ^૧રવિરાય! ા હાંછ! મુખ દીડે મન ઉલ્લસે જાયે પાતિક દૂર પલાય –મુજ ૦હાલાજ અજિત-જિનેસરૂ! ॥૧॥

૧ સૂર્યરાજા,

હાંજ ! માહન મહીયલે દીપતા, પ્રભુ નાથુ અનંત-પ્રકાશ ા હાંજ ! માહ^ર-તિમિર-ભર-ભંજણા,

કરે ભવિયણ-કમલ-વિકાસ-મુજ ારાા ઢાંજ ! અનુપમ અતિશય^{–૩} આગલાે, પ્રભુ મહિમાવંત મહંત ા હાંજ ! ગુણુ ગાવે સુર જેહ ત**ણ**ા,

પ્રાથમી પૂછ ભગવંત-મુજ૰ ાકાા કાંજ! ભવિ–જન–મન–મખ કારણે.

ઢાંજ ! ભવિ-જન-મન-સુખ કારણે,

તું ઉદયો જિન જગ-ભા**થુ** ! । ક્હાંજી ! તુજ દરિસ્**ણથી** સંપજે,

મેન-વંછિત ફળ મહીરાશુ-મુજ૦ ાા૪ાા હાંજ! વિજયાન દ વાલેહા જિત્તરાત્રુ-નૃપ-સુખ કંદા હાંજ! કેશર કહે જિનરોજ્જી,

દો દ(રિસાયુ, સુજ સુખ કંદ્ર સુજ ાપા

(८६०) (४०-३) श्री सं लवनाय-िकन स्तवन

(ઋષભ જિલ્લાં ઋષભ જિલ્લાંદા—એ દેશી) સેવા સંભવ-જિન! સુખકારી, એહીજ સાહિબ જગ જયકારી ા સ્રિત જેહની માહનગારી,

દેખત દુરગતિ દૂર નિવાસ્-મેવાં ાાવા નિત આરોહ એ નર-નારી, સાચી ભક્તિ હૈયે અવધારી ! તસ ઘર લચ્છી ત્રિભુવન-કેરી,

નિશદિન નિવસે આવી ઘ**ણેરી**−સેવાેં ારા

ર માહરપી અધકારના સમૂહને દૂર કરનાર, ૩ શ્રેષ્ઠ; ૪ પુત્ર;

સેના માતા તાત જિતારિ, ^૧હય-લંછન સાહે મનાહારી છે. નિરમલ-કેવલ-કમલા ધારી,

શિવ-રમણી દીચે ભવ^ર જળ તારી-સેવેા ાગા સુણુ સાહિઅ! મનમાં અવધારી, મહેર કરાે સુજ હેત વધારી ા કહે કેસર તુમશું એક તારી,

हिन-हिन हें जे सेवा सारी-सेवे o ॥४॥

 \star

(૯૬૧) (૪૦–૪) શ્રો અભિનંદન-જિન સ્તવન

(સુષ્યુ જિનવર રોત્રુંજા ધણીજ-એ દેશી) નિરમલ-નાથુ ગુથે કરીજી, તું જાણે જગ-ભાવ ા જગ-હિતકારી તું જ્યાજી, ભવ-જલ તારથુ નાવ-જિનેસર! સુ**થ અ**ભિનંદન જિથુંદ,

તુજ દરિસથુ સુખકંદ-જિને૦ ાા૧ાા તુજ દરિસ**થુ** સુજ વાલહું છે, જિમ કુમુદિની–મૃન ચંદ ા જિમ મારલા–મન મેહલાજ, ભમરા–મન અર્રાવંદ–જિને૦ ાારાા તુજ વિથુ કુથુ છે? જગતમાં છે, જ્ઞાની મહા ગુથુ–જાથુ । ^૧તુજ–ધ્યાયક સુજ મહેરથી છે,

હિત કરી ઘો બહુમાન–જિને૰ ॥૩॥ તુજ હેતથી મુજ સાહિબાછ! સીઝે વાંછિત-કાજ ા તિહ્યુ હેતે તુજ સેવીયેછ, મહેર કરા મહારાજ–જિને૦ ૫૪॥

૧ ઘોડો, ૨ સંસાર સમુદ્ર ૧ તમારું ધ્યાન કરનારા એવા મારું હિત મહેર=કૃપાથી કરી દો ત્રીજી ગાયાના ઉત્તરાર્ધના અર્થ.

્રિસિ**દ્ધારથા**-લર-હ'સલેાછ, **સંવર**−નૃપ-કુલ ભાણુ ા કેસર કહે તુજ હેતથીછ,

દિન_દિન કૈાડિ-કલ્યાણુ-જિને૦ ાાપાા

(૯૬૨) (૪૦–૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન (શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન સાહિષ્મા રે–એ દેશી) સ્સુમતિ-જિનેસર સાહિળા રે,

તું મન વસીયા આય-મનના માન્યા ા જિમ ચાતક_મન મેહેલા રે, કમલિની-મન રવિરાય-મનના૦ મન માેહું રે જિણંદ! મન માેહું,

(૯૬૩) (૪૦–૬) શ્રી પદ્મપ્રભ–જિન સ્તવન (પુક્ષ્મલવઇ વિજયે જ્યારે-એ દેશી) પદ્મપ્રભ-જિન લેટીયેરે, સાચા શ્રી જિનરાય ા દુદઃખ દાહુગ દૂરે ટળે રે સીઝે વાંછિત-કાજ– લવિકજન! પૂત્તે શ્રી જિનરાય, આણી મન અતિઠાય-લવિંગાયા શિવ-⁹ રામા વશ તાહરે રે રાતા તેથે તુમ અંગ ા કમલ રહે નિજ પગ-તલે રે, તે પણ તિષ્ફહીજ રંગ-ભવિં ારાષ્ટ્ર રંગે રાતા જે અછે રે, વિચે રહ્યા થિર થાય ા તુ રાતા પણ સાહિઆ રે, જઈ એઠા સિહિમાંય-ભવિં ાાગાષ્ટ્ર અધિકાઈ એ તુમ તથી રે, દીઠી મેં જિનરાજ ા ઠંકુરાઇ ત્રથ્-જગતણી રે, સેવ કરે સુરરાજ-ભવિં ાાડાા દેવાધિદેવ! એ તાહરું રે, નામ અછે જગદીશ ા ઉદારપણું પણ અતિ-ઘણું રે, રંક કરા ક્ષણ ઇશ-ભવિં ાાપા એહવી કરણી તુમ-તણી રે, દેખી સેવું તુંજ ા કેશર વિમલ કહે સાહિઆ રે! વાંછત પૂરા મુજ-ભવિં ાાદા

(૯૬૪) (૪૧–७) શ્રી સુપાર્શનાથ–જિન સ્તવન

(સંભવ-જિનવર વિનતિ-એ દેશી)

સાંભળ સ્વામી સુપાસછ! તુંહીજ જગત-આધારા રે ા અવર ન કાંઈ તુજ સમાે, મહિમાવંત ઉદારા રે−સાંભલ∘ ાા૧ા ઈાં જગે સમરથ તું અછે, પૂરણ મનની આશા રે ાં તુજ ચરણે મુજ મન રમે,

દિન−દિન અધિક ®લ્કાસા રે−સાંભળ∘ ારા તુમ સેવા મુજ મન વસી, જિમ ^૧રેવા ગજ-વાસા રે ા તુજ સેવાથી સહુ ક્લે, પૂગે મનની આશા રે−સાંભળ∘ ા૩⊩ રથણાયરને સેવતાં, લહીયે રથણુ-ભંડારા રે ા

૧ લક્ષ્મી–સ્ત્રી ૧ નર્મદા નદી

સંગતિ-સરખાં કલ હુએ,

સયણા! એહ વિચારા રે–સાંભળ૰ ાજા સુગુણ્–સ'વાસા **સે**વતાં**, ભવ–તણી ભાવઠ જાયે રે**ા સદ્દહણા એ હૃદયે ધરતાં કહે **કેશર** સુખ થાયે રે–સાંભળ૰ાપાા

(૯૬૫) (૪૧–૮) શ્રી **ચં**દ્રપ્રભ–જિન સ્તવન (સહજ સલુણા હાં! મિલીયા મારા સાહિયા–એ દેશી) આજ મેં દીઠા મીઠા જિન્છ આઠમા, **ચંદ્રપ્રભ** બહુ-પ્રેમ ા મૂરતિ નિશ્ખી હાં! હરખી મારી આંખડી,

ચંદ ચકારી જેમ-આજ૦ ા૧ા ચંદા વારી હાં! વારી નાખું વારિમાં, સાહિષ! તુજ મુખ દેખી ા ચંદા છે સરિસા હાં! જો પણ આઠમા,

તું સુખકાયી વિશેષ–આજ° ારા ઉજદા ગુણ્યું હાં! એહી તાહી માહરૂં, તું મન રંજે રાય । એહ અચંધા હાં! સુજ મન રાગે તું રમે,

તાહિ ન રંજયા જય-આજ ાગા તું નિવ રંજે હૈા! રંજે સુર-નર-ચિત્તડાં, તું હી નિરંજન તેથુ ! અંતર-ગતની હૈા! તાહરી વાત કાે લહે,

અ-કલ-સરૂપી જેથુ-આજ∘ ાા છાા એકજ તુ**મચી** હેા! મૂરતિ **મુજ હિ**ય**ે વ**સી

પુષ્**યથી સહ ઉલ્લા**સ

મુપ્રસન્ન થઈ હા ! સાહિષ્ય ! મુજ લગતે મિલા, પૂરા મનતાથી આશ આજ ાપા અંક વિરાજે હૈા! શરદૂ_પૂનમના ચંદ્રમા, ચંદ્રપ્રભ જિનરાયા કેશર જંપે હૈા! સેવક જાણી આપણા,

મહેર કરા મહારાય-આજ૰ ાદા

(૯૬૬) (૪૧–૯) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન

(બ'ધ સમય ચિત્ત ચેતીયે-એ દેશી)

સુવિધિ-જિનેસર! સાંભળા,

તું પ્રભુ નવનિધિ કાય–સાહિષછ । તુજ સુ–પસાયે સાહિષા,

મન-વાંછિત ફળ થાય-સાહિષ્ય ! સુવિધિ ાા૧ા તું સાહિષ્ય સમરથ લહી, બીજાશું કૈહી પ્રેમ !–સાહિષ્ય ા છાડી સરાવર હસાહા.

છીલ્લર રીઝે કેમ ?-સાહિષ્યજી! સુવિધિ ાારાા રયેલુ-ચિંતામણિ પામીને, કુ**ણ** કાચે લાેભાય –સાહિષ્યજી ા ક્લપતરૂ-છાયા લહી,

કુષ્યુ આવલ કને જાય ?–સાહિબજ ! સુવિધિ∘ાાગા થાેડી હી અધિકી ગણું, સેવા તુમચી દેવ–સાહિબજ ! ા કરે ગંગાજલ–બિંદુએા,

નિરમલ સર નિતમેવ_સાહિળજ ! સુવિધિ ાાડાા સમસ્થ દેવ ! સિર-તિલા,ગુણનિધિ ગરીભ–નિવાજ–સાહિબજ! ા માહિ નિવાને મયા કરી,

સાહિળ! સુવિધિ-જિનરાજ–સાહિષછ ! સુવિધિ૦ ાાપાા

્તુજ ચરશે મુજ મન રમે, જેમ બ્રમર અરવિ'દ–સાહિષછ! । કૈશર કહે સુવિધિ-જિના,

તુમ દરિસણ મુખ-કંદ-સાહિબજ! મુવિધિ ાદા

(૯૬૭) (૪૧-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન (વિહરમાન ભગવાન સુણા મુજ વિનતિ-એ દેશી) દશમા દેવ દયાલ ધ્મયાલ મનાહર,

નયણાનંદ જિણુંદ ^રઅ–મંદ ³સુઢંકરૂ ।

સેવીજે સુખકાય સુરાસુર-શિર-તિલા,

રીતિલ શીતલ વાણી ગંભીર ગુણે નીલાે ॥ ૧ ॥ શીતલ ચંદન ચંદ જયું દરિસણ તુમ તણાે,

નિરખી નિરખી જિન–નાહ હૈયે આનંદ ઘણે। । ધન–ધન દિન મુજ આજ! દીઠો મુખ તુજ તથે।,

સુરતરૂ–સુરમણિ જેમ મનારથ–પૂરણા ાારા ' ગુરુ કરાજુ નિધાન પ્રધાન પણ કરી

તું પ્રભુ! રયણુનિધાન પ્રધાન-ગુણે કરી,

દો એક સમકિત રયણ ! વયણ મુજ મન ધરી દ ભવ-ભવ-ભાવઠ દ્વર સાંઇ કરૂણા કરે,

રવિ−માંડેલ જયું ^૪તિમિર-નિકર દ્વરે હરે ॥૩॥ મુજ મન નિવસી ^પઆપ લગતિ પ્રભુ! તુમ ત**ણ**ી,

તુજ દરિસણુકી ચાહ તેણે મુજ મન ઘણી । હો દરિસ**ણ** સુપ્રસન્ન મનારથ પૂરવા,

કગુણ-ઘાતક જે પાપ તે મુજ ચૂરવા ાાઝા

૧ કર્ણા ભરપૂર. ર અત્યંત, ૩ સુખ કરનાર, ૪ અધિકાર સમ્હ, પ પાતાની મેળે, ૬ આત્મ ગુણના ધાત કરનાર જે પાપ=માહાદિ દૂષણા,

સુષ્યુ **રોતિત! જિન**ભાણુ! સુજાણુ! સુઢું કરૂ! દહરથ-રાય-કુ**લચંદ! નંદા-**નંદન! વર્ ક**હે કેશર** જિનનાઢ! કહું એક તુજ ભ**ણી**, આપણા જાણી જિણુંદ! મયા કરેજો ઘણી ાપા

¥

(૯૬૮) (૪૧–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ–જિન સ્તવન (અરિહ'ત પદ ધ્યાતા થકા–એ દેશી)

શ્રી શ્રેયાંસ - જિન સાંભળા, સિંહપુર નગર-નિવાસી રે ા તુમ સેવા મુજ મન વસી, ગજ મન ધરવા જેસી રે-શ્રી ાધા તે આપા તુમ સેવના, તો મન હરખ ન માય રે ા કસ્તુરી-અંખર સહી, જિમ અધિકી મહમાય રે-શ્રી ારા રિગરૂઆ-જનની સેવના, ક્રિય ન નિષ્ફેલ થાય રે માં કે હરિ ધરયણાયર સેવલાં, લચ્છી લહી સુખ દાય રે-શ્રી ાાગા શ્રિસહેસર-સેવા થકી, નિમ-વિનિમ નૃપ થાય રે ા કે હર સેવત ગંગા લહ્યા, હરશિર ઉત્તમ ઢાય રે-શ્રી ાાષા તિમ પ્રભુ! તુજ સેવા થકી, સીઝે વાંછિત આશા રે ા તુજ સુ-પસાયે સાહિઆ! પલહીયે લીલ-વિલાસા રે-શ્રી ાપા લે હર-ચમક જયું માહરા, મન લાગ્યા તુમ સાથે રે ા તિમ જો માશું તુમે મિલા, તા મુખતિ મુજ હાથે રે-શ્રી ાાષા

૧ નર્મદા નદી, ૨ માેટા, ૩ વિષ્ણુ, ૪ સમુદ્ર, ૫ લદ્ધમીજી, ૬ ગંગા-જીએ **હર≔મઢાદેવની સેવા કરતાં મઢાદેવના મસ્તક રૂપ** ઉત્તમ સ્થાન મેળવ્યું (ચોશી ગાથાના ઉત્તરાર્ધના અર્થ).

મનમાહન! મુજ વિનતિ, શ્રી શ્રેયાંસ-જિન! સ્વામી રે ા ઘો પ્રભુ! તુમ પય સેવના, કેશર કહે શિર નામી રે-શ્રી ાાળા

\star

(૯૬૯) (૪૧–૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન (આચારજ ત્રીજે ૫૬-એ દેશી)

वसुपूज्य-नृप-दुस-चंद्रहों, श्री वासुपूज्य-जिनराय रे।
राष्ट्री-ज्या-७२-६ सहैं।, मिद्रुष-लंछन जस पाय रेश्री वासुपूज्य-जिन! विनती, सुखु त्रिसुवन-ज्यक्षारी रे।
मनढ मने।रथ प्रवे!, आंतर हर निवारी रे-श्री वासुण ॥२॥
मिद्रियत तुं मिद्रुमा-नीहीं।, निर्धि है।ई ताद्धरी कोडी रे।
जिम स्रक्ष सम है। निर्धि! तारा-गण्डानी है।डी रे-श्री वासुण ॥३॥
के तुम जण्डपूष्टुं अछे, धीजमां निर्धि तेहे।रे।
तिमिर निव तारा दुरे, यंद्र दुरे छे केहे। रे-श्री वासुण ॥४॥
मे।ह्यो मुक्ष मन-दुंसहीं।, तुक गुण्डु-गंग-तरंगे रे।
भवर-सुरा-छिद्धर-करही,

તે કિમ રાચે ? રંગે રે-શ્રી વાસુ∘ાપા ભાવ–ભગતે પ્રભુ ! વિનવું, સુણુ સ્વામી ! અરદાસ રે ા કેશર-વિમલ કહે સાહિળા !

પૂરાે મુજ મન આશ રે-શ્ર**ી** વાસુ_૰ાા શા

\circ

૧ ખીજા દેવરૂપ ખાયોચીયાના પાણીમાં, (પાંચ્લી ગાયાની ત્રીજી લીડીના અર્થ)

(૯૭૦) (૪૧–૧૩) શ્રી વિમલનાથ–જિન સ્તવન

(સંભવ દેવ તે ધૂર સેવા સવેરે-એ દેશી) -સાંભળ વિમલ-જિનેસર! વિનતી રે, તુમ્હશું સહજ-સનેહ। ચંદન સહજ-સ્વભાવે શીતલા રે.

જગ-સુખદાયી મેહ્ર_સાંભળ૰ ત ૧ ત વાંછિત-દાયક સુરતરૂ-સુરમિ રે, રિવ કરે તેજ-પ્રકાશ ત છાયા શીતલ શૌતલ ચંદલો રે, સુરગવી પૂરે આશ–સાંગ્તારાત સહજ-સ્વભાવે જિમ એ સુખ દીયે રે, તું જગ-તારક તેમ ત તો હવે તારક-બિરૂદને સાહિખા રે!

હેજ ન કીજે કેમ ?–સાંભળ૰ાા ટાા એકને તારા ન તારા એકને રે, એકને નિજ–પદ દેહા એક અધિકા એક આછા પાંતિમાંરે,

કરવા ન ઘટે એહ! સાંભળ ાાષ્ટા સહુશું સરીખા-હેજે હુએરે, ગિરૂઆ! તે ગુણવંત! ા અંતર ન કરે સાેટા-નાનડારે, માેટા તેંહ મહુંત-સાંગાપાા નિગુણ-સુગુણ પણ સેવક આપણા રે, નિરૂઆ નિવહે જાણા શશી દાેષી પણ ઇશ-શિરે ધરી રે,

જિમ નિવદ્યો નિરવાશુ-સાંભળ ાા લા તો હવે જાણી સેવક આપશે રે, પરમ કૃપાપર! દેવ! ા કેશર-વિમલ જિનેસર! વિનવેરે,

હેત **ધરને નિતમેવ–સાંભળ** ાાળા

(૯૭૧) (૪૧**–**૧૪) શ્રી અન'તનાથ–જિન સ્તવન (સાહિબ બાહુ જિનેસર વિનવુ'–એ ^{દે}શી) સાહિબ! અન'ત–જિઘુંદ! મયા કરાે, આપ**ણે**! જણી જિઘુ'દ–હાે ા

સા૦ ! સહજ-સનેહ હૈયે ધરી,

દ્યો **ક**રિસણુ સુખ–કંક હેા–સાહિબ! અનંત૦ ા૧ા સા∘! વિથ્–કહેવે જ્ઞાને કરી, તું જા**ણે** જગ–ભાવ હેા । સા૦! તુજ દીઠે મન **હ**લ્લસે,

મિલજુ તેણા ધરી દાવ હા–સાહિબ! અનંત૦ ાારાષ્ટ્ર સા૦! થાેડા હી પણ તુમ તેણા, મિલજુ મહા સુખદાય હાે ા સા૦! એકજ બિંદુ અમીતિણા,

તાપ-નિવારક થાય હા-સાહિળ! અનંત ાાગા સા ! જ્યું મન માહરે તું રમે, તિમ તુમ મન મુજ વાસ હા ! સા ા ! જો પ્રભુ! મન શું મન મિલે,

તા યુગે મન આશ હાે-સાહિળ! અનંત ાાષ્ટાા સા ! મુજ ભગતે સુપ્રસન્ન થઇ તારા **અનંત-જિણ**ંદ હાે ા સા ! કેશર-વિમલ ઇમ વિનવે,

> તુજ દરિસથુ સુખ-કંદ હાે સાહિખ! અનંત૦ ાાપાા 🖂

(૯૭૨) (૪૧–૧૫) શ્રી ધર્મ નાથ–જિન સ્તવન (વીર જિલ્લું દ જગત ઉપકારી–એ દેશી) ધર્મ-જિનેસર! સુદ્ધુ! પરમેશ્વર!, તુજ ગુણુ કેતા કહાયછા તુજ વચને તુજ રૂપ જથાયે, અવર ન કાઈ ઉપાયછ–ધર્મ ાયા િતાહ**રે મિત્ર અને શ**ત્રુ સમ, અરિહ્રંત તુંહી ગવાયછ ા ઃરૂપ−સ્વરૂપ અનુપમ તું જિન!,

તાહી અ–રૂપી કહાયછ-ધર્મ ગારા લાભ નહિ તુજમાંહિ તાે પથુ, સઘલા ગુથુ તેં લીધછા તું નિ–રાગી પથુ તેં રાગી,

ભગત તહ્યાં મન કીધછ ધર્મ ગાંગા નહિં માયા તુજમાં જિનરાયા ! પહ્યું તુજ વશ જગ થાયછ । તુંહી સ–કલ તુજ અ–કલ કલે કુઘુ ⁸,

ત્રાન વિના જિનરાયજ! ધર્મ' ાાઝા સુગુ**લ્**-સનેહી મ**હે**ર કરાે, સુજ સુપસન્ન હાેઇ જિણુંદજા ા પ**લઘેુ કેશર ધર્મ** જિનેસર!,

> તુજ નામે આશુંદજ-ધર્મ ાપા લ્લ્ફ

(૯૭૩) (૪૧-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(દીઠી હૈા પ્રભુ દીઠી જગગુર ! તુજ-એ દેશી) સાંભળ હૈા ! પ્રભુ ! સાંભળ શાંતિ-જિલંદ!.

વિનતિ હૈા! પ્રભુ! વિનતી માહરા મનધથી છા । પ્રાથુ હૈા! પ્રભુ! પૂરઘુ મનની આશ,

યામ્યા હા પ્રભુ! પામ્યા મેં તું સુરમણ્છ ાાધા તુજશું હા ! પ્રભુ! તુજશું લાગ્યું મન

નેહી હેા! પ્રભુ! નેહી મેહા માર જયું છા લોચન હા! પ્રભુ! લાેચન તુજ મુખ કેખી, હરખે હા! પ્રભુ! હરખે ચંદ્ર ચકાર જયું છાારા તુજશું હા ! પ્રલુ! તુજશું સાચા પ્રેમ,

પંકજ હેા! પ્રભુ! પંકજ રવિ જહ્યું ઉલ્લસ્થેાજ; તું પણ હેા! પ્રભુ! તું પણ સુપસન્ન થાય,

સુખકર હૈા! પ્રભુ! સુખકર ને મુજ મન વસ્થાેછ ાાગા કીજે હૈા! પ્રભુ! કીજે મુજશું હૈત,

સાચી હૈા! પ્રભુા સાચી પ્રીત મનમાં ધરીછા સેવા હેા! પ્રભુ! સેવા તેા પરમાથુ,

જાણું હેા! પ્રભુ! જાણું તેં જાણી ખરીજી ાાઠાા હેજે હા! પ્રભુ! હેજે હૈયે ધરી આપ,

દીજે હાં! ત્રલુ! દીજે વાંછિત-સુખ ઘણાંજી । કરસણ હાં! પ્રલુ! દરસણ દેઈ દેવ,

પૂરા હા! પ્રભુ! પૂરા! મનારથ મન તણાછ ાાપાા અચિરા હા! પ્રભુ! અચિરા-નંદન દેવ,

જાણી હૈા ! પ્રભુ ! જાણી વિનતિ જગધણીજ । કૈશર હા ! પ્રભુ ! કૈશર કહે જિનરાય । દીજે હાૅ ! પ્રભુ ! દીજે દરિસણુ મુજ ભણીજ ॥ ૬॥

1

(૯૭૪) (૪૧–૧૭) શ્રી કુંચુનાથ–જિન સ્તવન (રાગ મલ્હાર ઢાલ વી'હીયાની)

કું થુ-જિનેસર! સાંભળા, એક અરજ કરૂં કરેજોડ રે-લાલા । મહેર કરી મુજ સાહિળા!

ભવ-ભવ-તથી ભાવઠ છાડ રે-લાલા-કુંશુવ ાાવા

માંતરજામી માહરા! હિયડાના જાણે ભાવ રે-લાલા । ભકત-વચ્છલપણું તુમ-તણું,

જથાવા ! ભવ-જલ-નાવ રે-લાલા-કુંશુ ારા ભવ_દુ:ખ વારા ! ભવિતથાં, દેઇ દેઇ દરિસથ્-નૂર રે લાલા ા નિશ-દિન નિ-વસા ! મુજ મને,

તો કાં! ન કરા ! દુઃખ દૂર રે લાલા-કુંશુ૦ ાા૩ાા તું નિવસત મુજ હિયડલે,

કહા ! કિમ રહે ! દુરિત દુર'ત રે-લાલા । તિમિર-પટલ તિહાં કિમ રહે !

જિ**હાં** દિશ્યર-તેજ દીપંત રે લાલા_કું થુ૦ ાા૪ાા કું <mark>થુ</mark>–જિશ્રુંદ! મયા કરાે, _

મન-વક્ષભ! જિન! જગદીશ રે!-લાલા । કેશર-વિમલ ઈમ વિનવે,

યુ**ધ કનક-વિમલ**ગુર્-સીસ રે-લાલા-કું થુ૦ ાાપા

 \bigstar

(૯૭૫) (૪૧–૧૮) શ્રી અરનાથ–જિન સ્તવન (પુકખલવર્ઇ–વિજયે જ્યારે–એ દેશી) કવિ-કુમુક–વન-^૧કૌમુદ્ધી રે, સમરી શારક–માય ા અરજ કરૂં અર-જિનલથી રે, લાવ ધરી મનમાંય– જિહ્યું દરાય! અવધારા! અરદાસ.

તું પ્રભુ પૂરણ આશ-જિણુંદ૦ ાા૧ાા તું સમરથ ત્રિહું લાેકમાંરે ગિરૂએા ગરીબ-નિવાજ ા તુજ સેવાથી સાહિબા રે, સીઝે વાંછિત કાજ-જિણુંદ૦ ાારાક

૧ ચંદ્રની ચાંદેની,

શિવ-સુખ-દાયક તું જયારે, ભવ-ભય-ભંજનહાર ! તુજશું મુજ મન-નેહલા રે,ચાતક જિમ જલ-ધાર-જિર્ણું દગાગા તુજ પદ-પંકજ-ફરસથી રે, નિરમલ આતમ હાય ! લાહ સાવનતા જિમ શહેરે, રવેધક-રસથી જોય-જિર્ણું દગાષ્ટ્રા! તુજ પ્રશ્નમીજે પૂજ્યે રે. તે દિન સફલ ઉવહાશુ ! તુજ હિતથી પ્રભુ મુજતાશું રે,

જીવિત-જન્મ પ્રમાણ-જિણું દ૦ ાાપાા

અંતરજામી માહરા રે, અરજ કરૂં કરજોડા ભગતે તુમ પદ–સેવનારે,

ઘો! મુજ એહીજ કૈાડ-જિણંદ∘ nen મુખ-દાયક ત્રિલુવન-ધણી રે, ભવ-જલ–તારણુ નાવ ા કેશરવિમલ ઈમ વિનવે રે,

અર**િજન–**ભકિત–પ્રભાવ–જિણું દે૦ ાાહાદ

0

(૯૭૬) (૪૧**–૧૯)** શ્રી મલ્લિનાથ–જિ**ન સ્તવન** (તજ શાસન અમૃત મીઠું–એ **દે**શી)

સેવા ભવિયણ! **મ**લ્લિ-જિનેસર, ભાવ-ભગતિ મન આ**ણી** રે-–મારા જિન્છ સુદ્ધાવે ા

ગંગાદક જલ કુંભ ભરી ભરી, સ્નાત્ર કરા ભવિ પ્રા**ણી** રે મારા જિન મનાહા**રી—મારા** ા**૧ા** કેશર ચંદન ભરીય કચાલી, આ**ણી** ફૂલ ચંગેરી રે–મારા ા નવ–અંગે પૂંજો મૂરતિ, મલ્લિ–જિનેસર કેરી રે મારા ારા

ર સાતું ખનાવનાર, ઢ વ્હાહ્યું≔પ્રભાત,

દેવાધિદેવતા જે પૂજા, કૌજે આઠ-પ્રકારી રે-મારા । તે તો આઠ મહા-સિદ્ધિ આપે, આઠે કરમ નિવારી રે-મારાગા કા ધન તે દીઢા ! જીઢા તે ધન! જેશે પ્રભુ-શુણુ ગાઈ જે રે-મારા । જિશે પ્રભુ દેખી હરખ લહીજે,

સા નયણાં ફલ લીજે રે-મારા૦ ાાઝા જિણ નયણે દીઠા એ જિનવર,

તેહીજ જિન હૈયે વહીયે રે–મારા૦ ા ધના તે હૈડું નયન થકી પણ,

અધિક કૃતારથ કહીયે રે-મારા ાપા તો ધન હાથ! જેણે પ્રસ પૂજે,

તે ધન શિર! જે**ણે** નમીચે રે–મારા_{િ ક} જિન–ગુ**ણ** ગાતાં લકિત કરતાં,

શિવ–રમણીશું રમીચે રૈ–મારાે ાા લા શિવ–સુખકારી ભવ–ભય_ઢારી,

મૂરતિ માેહનગારી રૈ–મારાે**ા** કહે કેશર નિત સેવા કીજે, **મ**લ્લિ–જિનેસર કેરી ∶રે–મારાે∘ા હાા

*

(૯૭૭) (૪૧–૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત–જિન સ્તવન (પંચીડા! સંદેશા પૂજ્યજને વિનવે રે–એ દેશી) સાંભળ સુવ્રત–સ્વામી! શામળા રે, શ્રી હરિ-વંશ-વિભૂષણ રયણ રે ા નયશું હરખે તુજ મુખ દેખવા રે,

તુજ ગુથુ ગાવા ઉલસે વયણ રે–સાંભળ૰ ાા૧ા તુજ ગુથુ નિરમલ ગંગ-તરંગમેં રે,

માહ્યો મુજ મન-ખાલ મરાલ રે ।

ત્રિલુવન માદ્યો તુજ મહિમ કરી રે,

સાચા માહત ! તું હી મયાલ રે–સાંભલ૦ ાારાા

મહેર કરી જે સ્વામી મા લથ્થી રે,

દીજે સમકિત-રયણ સુ-હેજ રે ।

જે દીચે સાહિળ! મુજ ધ્યુ–હેજથી :રે,

તા નિત્ય દીયે સેવક-તેજ રે-સાંબલ૦ ાાગા

ભકત-વત્સલ જગ-ખાંધવ તુંહી,

તું જગ-જીવન તું ગુથ્રુ–ગેહરે ા

જો હેત વ**હે**શ્યા અમશું આપ**ણા** રે,

તેા નિરવહેશ્યેા ધર્મ°-નેહરે–સાંભળ૦ ાાપાા

શ્રી મુનિસુવત-જિનશું નેહલાે રે,

તે તા શશી જિમ ^રસિંધુ-ઉલ્લાસ **રે**।

કૈશર જેપે સ્વામી માહરા રે,

દરશન દેઈ પૂરા આશ રે–સાંભળ ાાપાા

**

૧ સારા ઉમંગથી, ૨ સમુદ્રની ભરતી

(૯૭૮) (૪૧–૨૧) શ્રી નમિનાથ–જિન સ્તવન (પંડતીયા હાે ! તું જોયતે જોશ કે અમ ગુરૂ કઇએ આવશેજી–એ દેશી)

જગ-નાયક! હાં! સુ**ઘ નિમ**-જિનરાય કે, તુજ દરિસ**ઘ** મુજ વાલહું છ ક જિમ વાલ્હા હાં! મારા મન મેહ કે,

હંસા-સરાે**વર** વાલહું છાા ૧ાઘ તુજ મુખડું હાે! નિરખી શશી જેમ કે,

હિયડું કુમુદ્દ જ્યું ઉદ્ઘસેછા છ

મુજ મીઠડું હાે! લાગે તુજ વયથુ કે,

સરસ અમીરસ જિહાં વસેજી ॥ ૨ ાષ્ટ અતિ-સંદર દ્વા ! નિરખી તુજ નયણ કે,

પંક્રજ જળમાં તપ કરેજી ા

વલી ખંજન હાે! ગયા ગગન માેઝાર કે,

હાર્યા મુગ વન–વન ક્રેજી ॥ ૩ ા∤

એ છે, નયણે હા ! પ્રભુ હં મુજ જોય કે,

हिक हियामां हाणवाल ।

દેઈ દર્શન હા ! ભવ-જલ નિધિ તાર કે,

સુ-પ્રસન્ન મુજ સાહિબ હુવાેછાા૪ાા ! નમતાં નિસ્પ્રીલ કે

તુજ ચરણે હા ! નમતાં નિત્યમેવ કે,

મનહ મનારથ સવિ ક્લેછ 🛚

સમરંતા હા ! તુજ નામ-સુમંત્ર કે,

સંકટ સવિ દૂરે ટળેજી ૫૫૫

સુખ-દાયક હેા! સુ**ણુ નિમ**-જિનરાય! **કે,** મહેર કરે જો માં ભણીછા ભલી ભગતે હાે! કહે કેશર એમ કે, આશા પૂરા પ્રભુ! સુજ ઘણીજા ॥ દા

E3

(૯૭૯) (૪૧–૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન (વર્ધમાન જિનવર વરદાયી-એ દેશી)

સાંભળ સ્વામી! ચિત્ત-સુખકારી!

નવ–ભવ–કેરી હું તુજ નારી ા પ્રૌતિ વિસારી કાં! પ્રભુ! માેરી.

કયું રથ ફેરી જાએ ! છારી તાયા તાર**ણ** આવી શું મન જાણી !, પરિહરી ! માહરી પુરા**ણી :** કિમ વન ^૧સાધે ! વત લીચે ^૨આધે.

વિશુ-અપરાધે! શ્યે ^૩પ્રતિખંધ! ાારા

પ્રીતિ કરી જે! કિમ તાેડીજે,

જેણે જસ લીજે! તે પ્રભુ! કીજે।

^૪નાથુ-સુ–ના**થુ** જ તે નાથુંજે,

વાત જે કીજે તે ^પનિવહીજે ાા કાા હત્તમહી જો આદરી છંઉ, મેરૂ-મહીધર તાે કિમ ^દમંઉે ? ા જો તુમ-સરીખા સથ**ણ** જ ચૂકે,

કિમ (નવિ) જ**લધ**ર (નિધિ–માઝા) દ્વારા મૂકે. ાાઝા

૧ જાએા છેા ! ૨ અધે∸અધ વચ્ચેથી, ૩ કારણે ! ૪ જાણકારામાં યણ શ્રેષ્ઠ ૫ નભાવે–પૂરી કરે, ૬ ત્થિર રહે ! નિ–ગુણા ભૂલે તેતા ત્યાગે, ગુણ વિણ નિવહી પ્રૌતિ ન જાયે ા પથ્યુ સુ–ગુણા જો ભૂલી જાયે.

તા જગમાં કુથુને કહેવાયે ? ાપા એક-પખી પણ પ્રૌતિ નિવાહ;

ધન ધન તે અવતાર આરાહે 🗈 ઇમ કહી **નેમશુ**' મલી એકતારે,

રાજાલ-નારી જઈ ગિશનારે મકા પૂરણ મનમાં ભાવ ધરેઇ, સંયમી હાઈ શિવ–સુખ લેઇ। **નેમ**શું મલીયા રંગે રલીયા.

કે**શર જ**ંપે વંછિત ફ્લીયાં, ાાળા

(૯૮૦) (૪૧-૨૩) શ્રી પાર્શનાથ-જિન સ્તવન (નમા રે નમા શ્રી શેત્રુંજા–ગિરિવર–એ દેશી)

સુથુ સાહેખ! પ્રભુ! પાસ-જિનેસર!,

ने&-नक्श्थी निक्षाण है। તજ સાનિષ્યથી ^૧હેલાં લહીયે,

દિન-દિન મ'ગળ-માળ **રે_**સુણ્૦ ાાવાા કારણુ મહીયલે શિવસુખ-કેરા, એક તુંહી જ જિનરાજ રે ! જયું વ્યવહાર સદા જગ-જનના.

^રવરતાવણ ^૩દિનરાજ રે–સુણુ૦ ાા**રાા** માહ-વશે તુમ છંડી જેજન, અવર સુ–દેવ કરી જાણે રા

^૧ જલ્દી, ૨ ચ<mark>લાવવા,</mark> ૩ સૂર્ય

સ-જલ સરાવર છંડી તે મન,

^૪મૃગ-જલશું સુખ મા**થે** રે–સુ**થ**઼ ાા૩ાા

દર્શાન-લે**દે તું** અહું રૂપી, પરમારથ એક-રૂપ રે ા સ્ફટિક-મણિ જયું ^પવરણ-ઉપાધે,

આલાસે બહુ-રૂપ **રે-સુ**ણુ૦ ાા૪ાા

ભવ_દુ:ખ-ભંજન તું જગ-રંજન, તુંહી નિરંજન દેવ રે। કહે કેશર પ્રભુ! પાસ-જિનેસર!,

દીજે તુમ પદ-સેવ .રે-સુચુ૦ ાપા

(૯૮૧) (૪૧–૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન (સાંભળજો મુનિ સંજમ રાગે-એ દેશી)

વીર-જિનેસર! સુણ મુજ સ્વામી,

વિનવીચે શિર નામી रे।

તું પ્રભુ ! પૂરણુ મન–હિત–કામી,

તું મુજ અંતરજામી રે-વીરિંગાયા એક જ તું શિર સાહિબ કીએ, તુમ સમ કાેેેે કહીએ રે ! ા લગતિ કરતાં જો તું રોઝે,

તા મન-વાંછિત સીઝે રે-વીરળારાા તુજ હિતથી સુખ–સંપદ આવે, દાલિદ્ર દ્વર ગમાવે રે ા જગ-અધવ જિન તુંહી કહાવે,

સુર-નર તુજ ગુણ ગાવે રે-વીર૦ ાાગા

૪ ઝાંઝવાના પાણી સાથે, ૫ રંગના કારણે

તું પ્રભુ! પ્રીતિ ન હેત જણાવે,

પણ સેવક સુખ પાવે રે।

ગિરૂઆ-સેવા-ફલ નવિ જાવે,

સેવીજે ઇ**થુ ભાવે રે-વીર**૦ ાાઇા **ત્રિશલા_નંદન ! વીર-જિનેશ્વર ! વિનતડી અવધારી રે** ા **કેશર જેપે દરિસ**ણ દીજે,

हुरगति ह्र निवारी रे-वीर ापा।

(૯૮૧) (૪૧=૨૫) ચેાવિશી–મંગલગીત સ્તવન (આજ માહરે આંગણે કાંઇ જાણું સુરતરૂ ફલીયા રે–એદ્દેશી) (રાગ ધનાશ્રી)

સેવાને રે ભવિ ! સેવાને, ચાવીશે જિનશયા છે ા ભવ–ભય–વારક, શિવ-સુખ-દાયક,

ત્રિભુવનમાંહી સુઢાયા બે-સેવાેં ાા૧ાા પૂરવ_પુષ્ય લઇ અવતરીયા, ચોદ સુપન કરી જાયા બે ા ચાસઠ ઇન્દ્ર મિલી બહુ ભગતે,

મેરૂ–શિખર નવરાયા એ–સેવાેં ારાા અનુક્રમે પૂરવ–યુષ્ય–વશે ^૧વરી, રાજ–લીલા ^૨વર–નારી એ ા ભાગ ભાગવી વર–દાને વરસી,

વત-લીલા અવધારી બે-સેવાે ાાગા તપ કરી ઘન-ઘાતી-મલ ટાળી,

ઉજ્જવ**લ** કેવલ પાયા એ ા

૧ મેળવી, ૨ શ્રેષ્ઠ નારી,

સમવસરણે છેઠા પ્રભુ શાલે,

ચાવીશે જિનરાયા બે–સેવાેં ાષ્ટ્રા ચાત્રીશ અતિશય જે પ્રભુ રાજે, પાંત્રીશ વચન વિરાજે એ ા મધુર–ધ્વનિ પ્રભુ–દેશના ગાજે,

પ્રભુતા અધિકી છાજે એ–સેવાે૰ ાપા પૂજે પ્રશુમે જે પ્રભુ સમરે, ધ્યાને ધ્યાવે જુગતે એ ા ્દુ:ખ–દાેહગ તસ દ્વર પશાસે,

જો સેવે જિન લગતે એ—સેવાં ાા શા ઇશુ પર ચાવીશે જિન ગાયા, લાવ લગતિ પરસંગે છે ા સત્તર પચાશે (૧૭૫૦) રહી ચામાસે,

માંગલાેર મનર'ગે બે–સેવાે∘ ાાળા તપગ∼છ–³સિ'ધુ–^૪મુધાકર–સરીસા,

શ્રી વિજય**પ્રભ_સ્**રિ'દા છે ા તસ-પદ્ર-ગયણ^{_પ}પ્રભાકર–ઉદયા,

શ્રી વિજયરત્ન–મુર્ણિંદા એ–સેવાેં ાટા તેહ તણે રાજ્યે પંડિતવર, શાંતિવિ**મલ** ગુરૂરાયા એ ા તસ બાંધવ બુધ કનકવિમલ–ગુરૂ,

સુરગુરૂ-બુદ્ધિ-સવાયા બે-સેવાં ાહા તાસ ચરણુ-પંકજ-સુપસાયે, કેશર-વિમલ ગુણ ગાયે બે ા લણે ગુણે જે જિનવરના ગુણુ,

જનમ સફલ તસ થાયે બે-સેવાે ા૧ાા

恏

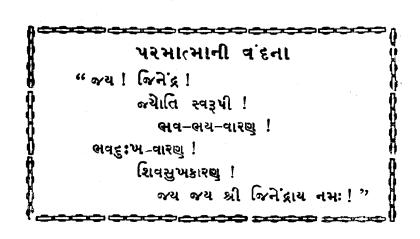
૩ સમુદ્ર, ૪ ચંદ્ર, ૫ સૂર્યં,

કલશ

ઈમ વિશ્વ-નાયક મુગતિ-દાયક, શુષ્યા ચાવીસ જિનવરા । ^૧જિત-રૂપ-રતિવર સયલ યતિવર,

શ્રી વિજયરત્ન-સૂરીશ્વરા । તસ ત**ણે** રાજે કવિ વિરાજે, શાંતિ-વિમલ છુધ-સિંધુરા । તસ સીસ કેશ**ર-વિમલ** કહે જિના,

સવ^૧-સંઘ-મંગલ કરા. ાાવાા

૧ રૂપથી રતિના વર-ધણી-કામદેવ, તે જિત્યા છે જેમણે

श्री वर्धमानस्वामिने नमः श्री क्रनक्षविक्यथ्थ–कृत स्तवन–चे।वीशी (४२)

ા સકલ-ભટારક-ચક્ર-ચક્રવર્તા ભટારક શ્રી ૧૯ શ્રી વિજયસેન સૂરીશ્વર શિષ્યા પંડિત શ્રીપ શ્રી ધીરવિજય ગણી શિષ્યા પંડિત શ્રીપશ્રી લાભવિજય ગણી શિષ્યા પંડિત શ્રીપ શ્રી વૃદ્ધિવિજય ગણી ગુરૂલ્યા નમઃ !! (૯૮૫) (૪૨–૧) શ્રી ઋડષભદેવ–જિન સ્તવન

(૯૮૫) (૪૨−૧) શ્રી ૠપલદેવ–જિન સ્તવન (કુંચ્યરજની દેશી)

અરજ સુ**ણા** મુઝ સાહિષા!, ^૧અલવેસર અરિ**હ**ંત–રિખ**લછ ા** મુઝ મનડું માહી રહ્યું, ^૨દરસથ્યુ તુમ્હ દેખત-રિખલછ–

અરજ સુથેા મુઝ સાહિબા. ાા૧ા ખિણુ પિણુ રાખ્યું નિવ રહેઇ, ખેંચ્યું નિવ ખેંચાય–રિખભજી ા કમલઇ ³મધુકરની પરઇ, અધિક રહ્યું લલચાય–રિખભજી અરજ સુથાે ાારા

^૪સુખહેલી પામી કરી, નહિ ^૫કારેલી ચાહ–રિખભજ । મુરતરૂ છાયા છાંડી નર્<u></u>છ,

કિમ હુઇઆ ^ક કિ^{: હ}ઊમાહ-રિખલજી-અરજ સુ**ણે**10 ાા 3ા

૧ સર્વ શ્રેષ્ઠ, ૨ નેત્ર=ચ્યાંખ, ૩ ભમરા, ૪ સુખની ભરપૂર સ્થિતિ ૫ ચ્યશુભ સ્થિતિ, ૬ કર્યાં, ૭ ઉમંગવાળા,

દેવ અવર દીસઇ ઘણા, નહિ કાઇ આવઇ દાય–રિખ**લ**જી ા િજાગા હીરા કર ચઢઇ, કાંકર કેમ લેવાઇ!–રિખલજી– અરજ સ**ો**ા૦ હાઇા

હિંમ જાણી સેવક તણા, ભાવ લગતિ લરપૂર–રિખલજ । કેનકવિજય વ્હાલેસરૂ, રાખા ચરણ હજુર–રિખલજ— અરજ સુણાંગાપા

$\langle \hat{\chi} \rangle$

(૯૮૬) (૪૨–૨) શ્રી અજિતનાથ–જિન સ્તવન (ઇડર આંબા આંબલી રે, ઇડર દાડિમ દ્રાખ–એ દેશી) અજિત-જિણેસર લેટીયા રે, મન–માહન મહારાજ ા અલવેસર અરિહંતજ રે, ગિરુએા ગરીય–નિવાજ– સક્લ મુઝ આજ થયા અવતાર ાા૧ા

^૧કરુણાકર ઠાકુર મિલ્યાે રે, ^૨અડવહીયાં આધાર ા મન-વ'છિત સુરતરુ ક્લ્યાે રે, જે પામ્યાે પ્રભુ દીદાર– –સફલ મુઝ૰ ાા ૨ ાા

આજ પૂરવ∟પુષ્યઇ કરી રે, મિલિયા મનના મિત્તા ચિત્ત ચરણે લાગી રહ્યું રે, અવર ન આવઇ ચિત્ત−

-સક્લ મુઝ ા ૩ ા મહુસ-જનમ ક્લ પામીઓ રે, જે નામિએા પ્રભુ-પય સીસ ા જો એ સાહિબ સુપ્રસન હસ્યઈ રે

૮ સાચાે.

૧ કરૂણાના ભંડાર, ૨ ૨ખડેલ–નિરાધારના, ૩ ખરેખર, ૪ બક્ષીશ=બેઠ

ઈમ ઇકતારી આદરી રે, ધરતાં પ્રભુનું ધ્યાન । કનકવિજય કહ્કઇ પામીઈ રે,

> અવિચલ પદ સુખધામ–સક્લ મુઝ૦ ા પ ાઃ ૹૢૢ

(६८७) (४२-३) श्री संभवनाथ-िकन स्तवन

(મારી સહી રે સમાણી-એ દેશી)

સંભવજિન! તુમ્હસ્યું લય લાગી,

ચિત્ત ^૧પ્રભુ–પય–અનુરાગૌ રે-જિન્છ સુખકારી ા પ્રેમઇ પ્રીતિ અખ'હિત જાગી,

ભય ભાવિ સભ ભાગી રે-જિન્છ સુખકારી ા હું જાનુ તુમ્હ બલિહારી રે જિન્છ સુખકારી ॥૧૫ સુઝ મન માહ્યું તુઝ સુખ-મટકઈ,

લાગી ^રલાલ ત્રિલાેચન લટકઈ રે−જિનજી સુખકારી અનાેપમ ત્રિલુવન માેહુઈ, સુંદર સૂરતિ સાેહુઇ રે −જિનજી સુખકારી ાા ર ાાે

લાગ્યા રંગ ^૩ અભંગ ^૪ કરારી,

હું તન ધન મન જાએ। વારી રે-જિન્છ સુખકા**રી** । આંણી મન માંહઈ ^પએક-તારી,

કીજઇ સેવા સારી રે-જિન્છ સુખકારી ॥૩॥ દરસન દીઠઇ હુઇ **આનંદ**,

પ્રભુ માહન વલ્લો કંદ રે-જિન્છ સુખકારી ।

૧ પ્રભુજીના ચરણાતા, ર લાલચ, ૩ ટૂટે નહી તેવા, ૪ **૬**ઢ,. ૫ એકાત્રતા,

અલવેસર આતમ–આધાર,

ગિરુએા ગુણુ–ભંડાર રે-જિન્છ સુખકારી ॥ ૪ ॥ વૃ**દ્ધિવિજય** કવિરાજના સીસ,

માંગઈ એ ખગસીસ રે-જિન્છ સુખકારી ા કુનકવિજય કહેઇ કરુણા આણી,

દીજઈ અવિચલ-૫૬ ગુણુ ખાણી રે-જિન્જી સુખકારી ાાપાા ①

(૯૮૮) (૪૨–૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન (કાયલા પરવત ઘુંધલા રે લા એ દેશા) કર એંદ્રી કરું વિનતી રે લાે. છાંદી મન અભિમાન રે-વાલ્હેસરા

મહેર કરાે મુજ ઉપર**ઇ** રે લેા,

નાવ્યા ચરાષ્ટ્ર હજૂર રે-વાલ્હેસર-અસિનંદન ા ર ા ચાઢ ઘણી ચિત્તમાં હુંતી રે લાે,

આવવા તુમ્હ પય પાસ **રે**–વાલ્**હે**સર । પણિ અંતરાય તણુઇ વશુઇ રે લાે,

નિવ પૂગી મન આશ રે-વાલ્હેસર-અભિનંદન ા ૩ ા તુઝ કીરતિ જગી ઉજલી રે લેા,

તઇ સાર્યા કેઇનાં કાજ રે-વાલ્હેસર ।

१ अलिमान, २ भरेभर, ३ ०४थ-नकामे।,

તાએ સેવક પ**છ**ુ તારિઇ રે લાે, તુમ્હે છાે ગરીબ-નિવાજ રે-વાલ્હેસર-અલિન**ંદન** ાાષ્ટાા પરમ-સનેહી સાહિભા રેલાે, શરુણાગત-આધાર રે-વાલ્હેસરા સુખ સંગતિ નિત પૂરિઇ રેલાે,

इन्डिविक्य कथा रे-वाह्डेसर-अलिनंहन० ॥ भा

(૯૮૯) (૪૨–૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન (દેશી હલૂરની)

પ્રભુ સુમતિ-જિનંદાજી, મુખ પુનિમ ચંદાજી । લાચન અરવિંદાજી, સાહિખ મુખ ચંદાજી ॥ ૧ ॥ મન–માહેનગારાજી, આતમ આધારાજી । ખલિહારી કરી જઈજી, તન–મન વારી જઇજી ॥ ૨ ॥ વિનતિ અવધારાજી, નવિ અવર વિચારાજી ।

મિલિઇ ધ્વિથુ લેદઇંજી, સેવું એણી ઉમેદજ ॥ ૩ ॥ વિગ્રતિ કરુણા આણીજી, નિજ સેવક જાણીજી ।

કરા એ સુપસાયજી, ગિરુઆ જિનરાયાજી ા ૪ ા મહીમાં હઈ જે માેટાજી, તે નિવ હુઇ ખાેટાજી ા કીધી સેવા જાણુઈજી, ખહુ હઠ નવિ જાણુઇજી ા પાા હુઇ પર–ઉપગારીજી, સેવક સુખકારીજી ા

ં ઇમ જાણી ભગતિ છ, સેવા કરિઇ જીગતિ છાા ૬ ા સાહિખ અંતરજામીછ, કહઇ કેનક શિર નામીછા મહિમા મત વાલાજ, કરા મહિર મયાલાછા ાાળા

૧ ભેદ-આંતરાવિના, ૨ મનમાં

(૯૯૦) (૪૨–૬) શ્રી પદ્મપ્રભ–જિન સ્તવન (થાલાે સખાે મિલિ દેહરેઇ–એ દેશી) પદ્મ–પ્રભ–જિનરાયજી, તુમ્હ સેવા કિમ કીજઇ રેંં! દ્રર રહ્યાંથી શી પરઘંં ભાવ ભગતિ ફલ લીજઇ રે–

—પદ્દમપ્રભ જિનરાય છા ૧ ॥ મહુનિશિ સાહિષ! તું વસઈ, અ—ગમ અ—ગાચર ઠામઇ રે ા ભારી કરમી જીવ જે, તે કિમ દરસણુ પામઇ રે ? પદ્મ પ્રભાગારા આવી ન શકું તુમ્હ કનઇં, આપ–ખલઇં અરિહંત રે । પશ્ચિ ખાંદ્ય શ્રહીનઇ તારવા,

સાહિખ છેા અલવંત રે–પદ્મ પ્રભ૰ાા ૩ ાા જાણી સમરથ સવિ પર્ધ, સેવા કીજઇ સાર રે ા 'ભેડિ–પૂંછિ ભાડુવ નદી,

કુણુ ગ્રહી ઉત્તર**યા પાર રે–પદ્મ પ્રભળા ૪ ા** અવસર આ**ણી** ચિત્તમાં, એ સેવક અરદાસ રે । પરગ૮ દરસન આપીઇ,

કનક વિજય એ આસ રે-પદ્મ પ્રભ૦ **ા** ૫ ા

(૯૯૧) (૪૨–૭) શ્રી સુપાર્શ નાથ-જિન સ્તવન (વારી હાે ભમરલાલ કુંઠઇથા–એ દેશી) અલવેસર અરિહુંતજ હાે! લાલ! વાલહા!, માહન મહિમાગાર હાે લાલ ા

૧ બેડ=ઘેટું તેના પૂંછતે પકડી ભાડુવ=માટી નદી કાેેેે ણ પાર ઉતરી શ્રુકે ! (ચાથી ગાથાના ઉત્તરાર્ધના વ્યર્થ)

સાહિષ સુપાસજિન! વળાંલ જઇઇ, તુમ્હ દરસન સુખ ઉપજઈ હાે લાલ-વાલહા । જિમ માર દેખ્યઇ જલધાર હાે લાલ, સાહિષ સુપાસ જિન ખાલી જઇઇ

માહુરા મનડાના માન્યાં_**લાલ,** ચિતડાના ચાહ્યા–લાલ, આંખડીના ^ર કાયા–લાલ,

પ્રાણિયાના પ્યારા–ક્ષાક્ષ, શ્રાતમાના પ્યારા ક્ષાક્ષ, મિત્ત હેા ક્ષાક્ષ–

–સાહિબ સુપાસ૦:ા ૧ 📭

ચંદ-ચકાર તથી પરઇ હા લાલ-વાલહા, જિમ મધુકર-અરવિંદ હા લાલ-સા૦ ા માનસ દેખી હંસનઇ હા લાલ-વાલહા, જિમ ગાેપી-ગાેવિંદ હા લાલ-સાહિબ સુપાસ• ાાસા.

સુંદર સૂરતિ તા**હ**રી હાે લા**લ-વાલહા,** તેજ અધિક દીપંત–હાે લાલ સાળા લાેચન અમિય કચાેલડાં હાે લાલ વાલહા, અતિઘણા હાે**ૄંજિૄંહ**સંત હાે લાલ–સાહિળ સુપાસળાાા

પ્રભુ ! તુમ્**ઢ હે**ાડિ કરઈ ઘણા હેા લાલ-વા**લદા !,** દેવ અવર **લ**ખ દાૈડિ હેા લાલ–સાહિબ સુપાસ૦ ા

૧ **વા**રી=એાવારો**—જઈએ, ૨ કોકી, ૩ ખૂ**ખ વધા**રે,** ૧૭

પશ્ચિ તે ન લહઇ ખરાખરી હા લાલ-વાલહા,

જિમ કંચન-કાચની એડિ હાે લાલ-સાહિળ–સુપાસદાાજાા સેવા સુરમણિ સારિખા હાે લાલ–વાલહા,

તું વંછિત-દાતાર હેા લાલ,–સાહિબ–સુપાસ૦ ા તું દિલજાની આતમા હેા લાલ–વાહેલા, કનકવિજય જયકાર હેા લાલ–સાહિબ–સપાસ૦ ાાપાા

¥

(૯૯૨) (૪૨–૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ–જિન સ્તવન (કેશી રસિયાની)

ચંદ્ર પ્રભ–જિન ચર**ણ**ની ચાકરી, કીજઈ ચિત ધરી ચાહે–ઘણેરી ા છાંડી સંગતિ **દેવ** અવરત**ણે**,જે ન કરઇ ^૧નિરવાહ ^રસઢી કરી– –ભાવઇ વંદું જિનવર આઠમાે ॥ ૧ ॥

જે જણુ જથુ નાહાે દીસઇ કથુા વડા,

જે પડયા પરવશ દેવ_જગતમાં ।

🗬 સમરથ નહિ કારિજ સાધવા,

શ્યું કીજઇ ^૧ તસ સે**વ નિ**રંતર–ભા**વઈ વંદુ**ં ાા ૨ ॥ જે ઘર ઘરના **હેા ! દી**સઇ પાહુડા, લેાભી **લ**ંપટ જેઢુ–વિશેષઇ । ત્મેહ–વિહૂ**ણા હે**ા ! ^૩જનનઈ રીઝવઈ,

જગ ધૂતારા રે તેહ-અ-લેખઇ ભાવઈ વંદું ાાગા એહવા દેવની સેવા પરિહરી, દેવના દેવ કૌધ-હરખ ધરી ા સેગ્યાં જેથી વંછિત પામીઇ,

લહીઇ જસ પરસિદ્ધ-અધિકતર ભાવઇ વંદું ાજા

૧ કાર્યસિદ્ધિ, ૨ ખરેખર, ૩ લાેકાેને રાજી કરનારા,

ત્રિકરણ-શુદ્ધિ ઇણિ પરિ સેવતાં, પ્રભુ ! પૂરિઈ કામિત કાેડ-કૃપાનિધિ ા નિજ-પય-પંકજ-સેવા આપીઇ,

કહુઈ કતક વિજય કરેજોડ-જયંકર ભાવઈ વંદું ાપા

W

(૯૯૩) (૪૨–૯) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન (ની'કલડી વઇરિણી હુઇ રહી–એ કેશી)

सुविधि किएंड तुम्ड आहरी,

કિમ કીજઈ? હા ! ત્રિભુવનના નાથ ! કઇ ા તું નિરાગી હું રાગીએા,

^૧કિમ વાજઇ હાે! તાલી એક**ણ** હાથ! કઇ— −ગુણુ ગિરૂઆ હાે, આતમ આધાર,

અરજ સુ**ણે** મહારાજજી ા૧ા દ્યારા દાેડી દાેડી મરઇ, નવિ આૂણુઇ હૃા ! મનમાં અસવાર કઇ ા

ત્રેમઈ પતંગ પડઇ સહી, નિવ જાણુઈ **હા !** દીવા નિરધાર કઇ-અરજ સુ**ણે**ા **ાર્**યા

નિરખઇ ન તું^રનેહુઇ કરી, વલી ન **ધરઇ હે**ા! ^{*}

ચિત્તમાં હુઇ પ્રેમ કઈ।

એક-૫ખી પ્રભુ! પ્રૌતડી, કિમ નિરવહુઇ? હા !

જિન્છ અવધારિ કઇ-અરજ સુણાેં ાાગા

[ુ]ર એક હાથે તાલી કેમ વાગે ? (પ્રથમ ગાથાની ચાથી લીટીનો જ્યર્થ) ર સ્તેહથી,

ું અંતર_ગત તા તાહરા, સહુ સાથઇ હા! સરિખા છઇ ને કઇ । તે જાણી નઇ કીજઇ, તુમ્હ સેવા હા! સાહિષ ગુણુ–ગેહ કઇ–અરજ સુણાં ાાઠાક અધિક ન માંગું તુમ્હ કનઇ, સેવક જાણી હા!

સખા ^૪નિજ–૫ય પાસ કઈ ક કનકવિજય નિત આપીઇ, સુખ સંપત્તિ હેા !

બહુ લૌલ–વિલાસ કઇ–અરજ સુ**થે** ા પા

(૯૯૪) (૪૨–૧૦) શ્રી શીતલનાથ–જિન સ્તવન (" દેશી મન ભમરા રે")

રાીતલ-જિન–મુખ-પંકજઇં_મન ભમરા રે, લીના દેખી સરૂપ લાલ-મન ભમરા રે દ પરમાનંદ પદ ^૧રુઅડું-મન૦,

પરિમલ જાસ અનૂપ લાલ-મન ભમરા રે ાા૧ા રજેહ પ્રકાશ રહઇ સદા-મન૰,

નિવ હુઈ કહિઇ મહિન-લાલ-મન અવશ્ પંકજ એ સમ નહી,

के यंद-िंश्यु क्ररी खीन-सास-मनः ॥२॥

૩ આધ્યાત્મિક રીતે, ૪ પેાતાના પગની પાસે ૧ સરસ, ૨ જે (પ્રભુનું મુખકમલ) સદા ખીલેલું રહે તથા ક્યારેય મલિન ન થાય તેમજ ચંદ્રના કિરણથી શાભા વગર થતું નથી, માટે ખીજા કમલ જેવું આ કમળ નથી, (બીજી ગાથાના અર્થ)

રંગઈ રાચ્યાે સૂખડઈ-મન૰,

રસ વશ રસિએ। એમ-લાલ-મન૦ ા અવર ન કાે તુઝનઇ ગમઇ-મન૦

પ્રગટરા પૂરણ પ્રેમ-લાલ-મન_ે ાાગા ઃઅહિનિશિ લાલામણા રહ્યુઇ-મન

આલસ અલગાે નિષેધી–લાલ-મન∘ । -સુમન સકલ ફ્રરઇ તજી–મન૦,

વેધાણા ઇ**ણ વેધી-લાલ-મન**ુ ॥४॥ ज्ञाता-ગ્રેય **બેહુ મિલ્યઈ-મન**ુ,

સીઝઈ વંછિત કામ-**લાલ-મન**ા **કનકવિજય** સુખ પામીઈ-મન૰,

પામીઇ અવિચલ-ઠામ-લાલ-મન∘ ૫૫૫

(૯૯૫) (૪૨–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન (રાજજ આયા દેશમાં રાણી મહિલ તમારા હાં'-એદેશી) શ્રી શ્રેયાંસ જિણુંદજ! મુજ મુજરા માના હા, સાહિષ! તુરહ પય સેટવા ચિત લાગા જે તાના હા!

અંતરજામી આતમા તે શ્યું તુમ્હથી છાંના હા!,

પાર નહી તુમ્ક જ્ઞાનના તિમ વલી મહિમાના હા!-

—શ્રી શ્રેયાંસ૦ ૫૧૫ તુમ્હ વિશ્ પ્રભુ! હવઇ ^૧અવરનઇ નવિ નામું સીસ હાે!,

ું મન-વચ-કાયા <mark>થિર કરી સેવું ^રવિ</mark>સવાવીસ **હા**! ા

લ ખીજાતે, ર સંપૂર્ણપણે,

તન-ધન-મન માહરા તુંહી જ જગદીશ હાે !, સૂતા–જાગતાં સાંભરઇ ઇક તું નિસિ–દીસ હાે– શ્રી શ્રેયાંસ૦ ઘરાા

મુઝ ચિત્ત તુમ્હ ચરશે વસ્યું, ઉલસ્યું મહારાજ હા !, મહિર કરા મુજ ઉપરઇં, ગિરૂઆ જિનરાજ હાે ! ા આપા ચ**રશુની** ચાકરી, તુમ્હે ગરીભ-નિવાજ હાે !, ³મામ વધારા માહરી સારા વંછિત કાજ હાે— શ્રી શ્રેયાંસ૦ ાાગા

તુમ્હ સિરખા દાતા પ્રભુ! ત્રિભુવનિ નિવ દીસઈ હાે!,

^૪ઇક–રંગઈ આદર કરી સેવું સુ-જગીશઇ હાે! ા
પર-ઉપગારી સાહિએા દેખ્ખઈ દિલ હીંસઇ હાે!,
સેવક કહીઇ પશ્રી–મુખિ મનની અગસીસઇ હાે!—
–શ્રી શ્રેયાંસ૰ પ્રજા

કમીનતિ કરઈ અહુ પરઈ, વિનતિ અવધારા હા !, અલવેસર અરિહ'તજ ! મનથી ન વિસારા હા ! ! કહઇ હનક-વિજય કર્યા કરી, ભવ-પાર ઉતારા હા !, પતિત-પાવન નિજ-નામનું પણ ! બિરુદ સંભારા હા !-—શ્રી શ્રેયાંસન્ ાપા

ઢ શાભા, ૪ એકતાનથી, ૫ આપના મુખથી, ૬ આજીજી,

(૯૯૬) (૪૨–૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન સ્તવન (શાગીસર ચેલ₋એક્રેશી)

વાસુપૂજ્ય-જિનરાજજ રે, સેવક તુમ્હ દરભાર રે— વાલ્હેસર જિન્છા

લાખ ગમે સેવા કરઈ હા ! લાલ!

ઠકુરાઈ તાહરી ઘણી રે કહુંતા ન લહું પાર રે-વાલ્હેસર! ^૧ઢસિત વદન શાભા ધરઈ હા લાલ,

તું ^રમહીમાં મહિમા નીલાે રે

સાભાગી-સિરદાર-રે, વાલ્હેસર!,

દેવ સહુમાંહઈ દીપતા હા ! લાલ !,

મનમાહન તું સાહિણા રે; તું વંછિત-દાતાર રે વાલ્હેસર! તેજઈ ત્રિલુવન જીપતાે-હાે લાલ૰ ાાશા

તુમ્હ સુર-નર-અસુર પૂજા કર[ા] રે, ખિજા નવિ છાંડઈ પાસ રે-વાલ્હેસર!.

અથુહું તઈ કાહિ ગમે હા લાલ,

તુમ્ઢ આણા સહુ અણુસરઇ રે—

ધરતા બહુ પરિ આશ રે–વાલ્હેસર । લળૌ લળૌ તુઝ પાયે નમ^ઇ હેા **લાલ**-

તુઝ પ્રતાપ ^કરવિ પરિતપઇ રે,—

તઈ માદ્યા મુનિ મહંત રે–વાલ્હેસર, તુમ્હ ગુણુ–પાર ન કા લહઈ હા લાલ,

૧ પ્રસન, ૨ પૃથ્વીમાં, ૩ સૂર્યની જેમ,

તુમ્હ જશ જગમાં ગાજીએ રૈ — અલવેસર અરિહ'ત રે,–વાલ્હેસર ા તુમ્હ ચરણે ચિત્ત લાગું રહ્યુઇ–હાે લાલ ાારાા જિમ હું ચાહું તુમ્હનઈ પ્રભુ રે.

તિમ તું નિવ ચાહઈ મુઝ રે–વાલ્હેસર । તું સહુનઈ સરિખા ગથ્યુઇ હા લાલ, અંતરગત તુરહ વાતડી રે—

કિમ કરિ જાંથુઈ ^૪અ–ણઝ રે ?–વાલ્હેસર !, જે કંચન—કાંકર સમ ગિથુઈ હૈા લા**લ** !, હિનતડી અવધારિક રે.

> ઠારોઈ તન-મન પ્રાણ રે—વાશ્હેસર ા અ**વિ**હારી તુમ્હ કીજઈ હાં! લાલ.

सेवड डाक सुधारिध रे,

તુમ્હે છેા ચતુર–સુનાણ રે-વાલ્હેસર ા દિલ ખાેલી દરસણ દીજઇ–હાે લાલ ાાગા

મનેહ_નિજરિ કરી નિરખિઈ રે,

પરખિઈ ખિજમતિ ખાસ રે—વાલ્હેસર । દેઈ દરિસણુ દિલઠારી રહેા-લાલ,

સેવક જાણી આપણા રે— રાખીઇ નિજ પય પાસિ રે–વાલ્હેસર અ'તર દૂર નિવારિઇ હા લાલ!

છાંડી અવરની ચાકરી રે,

૪ અગ્રાની, પ રાગવાળી **નજરથી**

માંડી તુમ્હસ્યું પ્રીતિ રે—વાલ્હેસર, રંગ મછઠ તથી પરઇ હા લાલ!

·લાગા ૨ંગ ન ^૬ યાલટઇ રે,

છવ જિહાં **લ**િંગ **દેહ રે**, વાલ્હેસર । હું વારી જાઉં તુમ્હ ઉપરઈ હેા ! **લાલ !** ાા૪ાા ગુણ-નિધિ! તુમ્હ ગુણ સાંભરઇ રે;

પલ-પલમાં સાે વાર રે-વાલ્હેસર ા તુમ્હ દીઠઈ દિલ ઉલ્લસઇ હાે! લાલા, તુમ્હ વાણી સરસ સુધા સમી રે,

સુખદાયક નિરધાર **રે-વાલ્હેસર** । ચિત્તથી નવિ દ્વરઇ વસઈ હે।! લાલ!,

तुं तन धन भन भा**ढ्**रै। रे,

તું આતમ આધાર રે-વાલ્હેસરા ^હમહિર કરીનઇ નિવાજીઇ હાે ! **લાલ**ા,

क्रनक्षिक्य प्रसु ताढ्रे। रे,

જિપાઇ જાપ ઉદ્દાર રે—વાલ્હેસર ા પરમાનંદ્ર પદ દીજીઈ હાે લાલ! ાાપાા

(૯૯૭) (૪૨-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન (ક્રેશી ફાગની)

વિમલ विમલ-જિન મધુરી વાણી, આણી હૃદય-મઝારિ। ભાવ ધરી તુમ્હે ભવિજન પ્રાણી. આરાધા કરીય ^૧કરાર-

૬ દૂર થાય નહીં, **૭ મહેર**ળાની–કૃપા ૧ નિર્ણય,

^{રે}ર'ગઈ પ્રલું સુખ દેખી રાચીઇ હા ! અહાં! મેરે સાહિબ ઈ.સ.િ. માર્ગ ક

^૩માચીઈ મનિ ધરી ધ્યાન,

રંગ પ્રભુ મુખ દેખી રાચી રહેા ાા ૧ ાા નિરમલ **પ્રદા** થકી જે પ્રગટી, પરમહંસ જસ વાહા સકલ વિ**ખુધ–જન–મનમાં માની**,

છાની નહી જે જગમાં હિ–રંગઇ ાા રાા ^૪માહ—અ—ખાહ મહાતમ રવિસમ, સરસ સુધા–રસ સારા નૈગમ પ્રભુ—મુખ અ–ગમ નય જેહવી,

ે પામીય પ્રગટ ઉદ્યાર–રંગઈ ાા 3ાા ^પઘન–ગંભીર ધીર ^દધુનિ જેહની, ^હકલિ–કલ્મખ–દવ–નીરા ભ**વ–ભય**—તાપ—સંતાપ—નિવાર**ણ**,

શૌતલ જેહ પટીર^{–૮}રંગઇ૦ ॥ ૪ ॥ ગુષ્યુ અનંતમય વચન પ્રભુજી, ભાખી દીજઈ દિલાસ । કે**નકૈવિજય** કહેઇ કરજેહી નઇ,

આપીઈ સુજશ વિલાસ–રંગઈ ા પ ા ૹ

(૯૯૮) (૪૨–૧૪) શ્રી અનંતનાથ–જિન સ્તવન (થારા મહેલા ઉપરિ મેહ ઝરાંખઇ વીજલી હો લાલ-એ દેશી) અનંતનાથ-જિનરાજ કરું હું વિનતી

હા ! લાલ ! કરું હું વિનતી,

ર ઉમ'ગ પૂર્વક, ૩ મરત થવું, ૪ મોહથી ક્ષાેભ ન પામે તેવું જેમનું માહાત્મ્ય છે, ૫ મેધની જેમ ગંભીર, ૬ ષ્વનિ ૭ ખરાખ પાપ રૂપ દાવાનલ માટે પાણી જેવા, ૮ ચંદન

મનમાહન મહારાજ જે મુઝ મનમાં, હુંતી હા! લાલ! મુઝ મનમાં હુંતી છ માહ લગાડી ધમાહિ કઈ રછેહ ન દીજાઈ, દ્વા લાલ! છેહ ન દીજાઈ, પ્રેમ ધરી ચિત્તમાંહિ કઈ કરુણા કીજઇ, હા લાલ! કઈ કરુણા કીજઈ ા ૧ ા अवर ³हेव-धर द्वार तक्त धर्ठ ताहरी હા ! લાલ ! તજી ઈક તાહરી, કરઈ અહિનિશિ સેવ કઇ મનિ આશ્યા ધરી હા ! લાલ ! કઈ મનિ આશ્મા ધરી ! આપીઇ નિજપય-સેવ કઇ દેવ! વિનતિ કરી હા ! લાલ ! કઈ દેવ વિનતિ કરી, માંગીઇએ નિતમેવ કઈ કર જોડી કરી હા ! લાલ ! કઈ કર જેડી કરી ॥ ૨ ॥ **ઉत्तम नर हुं ध केंद्र ते सेवाइब हि**र्ध હા! લાલ! તે સેવા ફલ હિંઇ, ખાલી ખિજમતી ખાેય કઇ અપજશ નવિ લિઇ હા! લાલ! કઇ અપજશ નવિ લિઇ દ આવ્યઈ અવસરઇ સાર કરઈ, સેવક તથી

આવ્યઇ અવસરઇ સાર કરઇ, સવક લહ્યું દેા ! લાલ ! કરઇ સેવક લઘ્યે, હપગારી-સિરદાર કઇ જે ત્રિલુવન-ધર્ણી હા ! લાલ ! કઈ જે ત્રિલુવન ધર્ણો ા ઢા

૧. મને ૨. વિચાગ ૩. મંદિરાનાં બારણાં

જેહસ્યું જેહની પ્રૌતિ તે ચાહઇ તેહનઇ હા ! લાલ ! તે ચાહઈ તેહનઇ. છાંડી અવર ^૪જલ–ઠામ ચકાર જિમ મેહનઇ હા ! લાલ ! ચકાર જિમ મેહ નઇ ા કમલ ^પમુદિત રવિ દેખિ, કુમુદ જિમ ચંદન^છ હેા ! લાલ ! કુમુદ જિમ ચંદનઇ. ુભાસુર સુર−ગથ જેમ કઇ વિલસઈ કનંદ્રનઇ હૈા ! લાલ ! ક્લ વિલસઈ નંદનઇ ાા જાા તિમ લાશું તુમ્હ પય^ઇ ચિત્ત કઇ ટાલું નવિ ટલઇ હેા ! લાલ ા કઇ ટાલું નવિ ટલઈ, સુપન માંહુ સા વાર કઈ, તુમ્હસ્યું જઈ મિલઇ હા ! લાલ! કઇ તમ્હસ્યું જઇ મિલઇ ા उन्दर्भ विकथ इद्वर्ध हेव अरक अवधारिध है। ! લાલ! અરજ અવધારિઇ પરગટ આપી ભેટિ કઇ તન-મન ઠારિઇ દેા! લાલ ! કઇ તન મન ઠારિઈ 11 પ 11

(८६८) (४२-१५) श्री धर्मनाथ-ियन स्तवन (એડલઇ ભાર ઘણા છઇ રાજિ વાતાં કેમ કરા છા-એ દેશી) **ધારમ-જિ**ણેસર સાહિળ, મનમાં ધરઈ, ઇક તુમ્હ ધ્યાના અલવેસર! વાલ્હેસર! જિન્છ! કરિઇ તુમ્હ ગુથુ-ગાન– પ્રભુજ ! અરજ કરી જઇ રાજ ! મુઝ પર મહિર કરી જઇ ા

૪. સરાવરા ૫. ખીલેલ દ. નંદનવનમાં.

—સેવક દિલ સંભારા રાજ! ચિત્તમાં ચાહ ધરી જઇ પ્રેમ નિજર કરી ઠારા રાજ, હિયડેઈ હેજ ધરી જઈ પશા અમ્હ મન-મંદિરમાં હ^ઇ વસતાં, સ્યું મન વાત ન જાણા! દ કૂપા કરીનઇ દરસણ દીજઈ,

અતિઘણા હઠ નવિ તા**ણા**–પ્રભુજીંગા ૨ ા તુમ્હ મુખ–પંકજ **ને**વા કાજ^ઇ, જે અમ્હ લાગા તાના ા મહિમા–નિધિ મનમાહન જિન્જી !,

તે સ્યું તુમ્હથી છાંના ?–પ્રભુજીં ા ૩ ા નેક-નજર કરી **નેહ**ઇ નિરખા, સેવક–જન સંભારી ા સહજ–સલ્**ણા અ**ંતરજામી,

કીજઇ તુમ્હ અલિહારી–પ્રભુછ૦ ॥ ४ ॥ તું તન ધન મન તું દિલયાની, તું સ્થાતમ–**આધાર** । જગજીવન જિન્છ! તુમ્હ નામ^ઇ,

> કતકવિજય જયકાર-પ્રલુજી ાા પાા @

(૧૦૦૦) (૪૨–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવના (પીછાલારી પાલિ આંળા દાઈ રાવલા મ્હારા રાજ એ દેશી) અચિરા-સુત સુખકાર પ્રભુ! તું માહરા-મહારાજ!, ભગત-વછલ ભગવંત હું સેવક તાહરા-મહારાજ! ા તુઝ વિશુ અવર ન કાય કઈ મુઝ મનડું હરઇ-મહારાજ!, તુમ્હ દીઠઈ જિનરાજ લાેચન દાય મુઝ ઠરઇ-મહારાજ! ાયા લાગી તુમ્હરયું પ્રીતિ તે ટાલી નિવ ટલઈ-મહારાજ!, નેહ-વિસ્ધું ચિત્ત તે અવરસ્યું નિવ મિલઇ-મહારાજ! सूतां-जगतां कें ह तुं अहिनिशि सांलर्ध-महाराज! तुम्ह ही हिं भु छ हो थ, हरण-लर महु परध-महाराज! । रा। तुम्ह ही व्यन विदान के समान, वहन रशारह शशी-महाराज! । तुम्ह हो व्यन विदान के समान, वहन रशारह शशी-महाराज! । तुम्र से हिं इप अनूप, भी कुं के हुवुं नही-महाराज! । तुम्र से कि जिगमग जेती विराध किम अहाह हा था नही-महाराज! । परगट तुम्ह प्रयरताप हरित के हुशी टहा महाराज! । परगट तुम्ह प्रयरताप हरित के हुशी टहा महाराज! । तुम्ह नामध नविनिध हाथ संघट सिव उपशमध-महाराज! । सा शा शा हिरान के हिरा के हुशी शा मार्ध महाराज! । सा शा शही हिरान के हुशी हिरान प्रय तही-महाराज! । सा शा हिरान हिरान के हिरान से हिरान प्रय तही-महाराज! । सा मिन हिरान हिरान के हिरान से हिरान हिरान

☆

(૧૦૦૧) (૪૨–૧૭) શ્રી કું શુનાથ જિન સ્તવન ્(દેશી વિજ્ઞજ્ઞનાની)

ે**જિનરાયાછ કું** થુ-જિણું દ દયાલ, ^૧મહિ**ર કરાે** છ મુઝ ઉપર^{છું}, –જિનરાયાછ જિનરાયાછા ા

તું પ્રભુ ! પરમ–કૃપાલ !

તું સેવક-જન સુખ કરઇ-જિન૦ જિન૦ ાારાા તુમ્હ ચરણું સુઝ વાસ, દાસ અછું હું તાહરા-જિન૦જિન૦ !

૧. કમલ, ૨. આસો સુદ પૂનમના, ૩. સર્ય, ૪. પ્રભાવથી

૧. મહેરળાની,

પલક ન છેાડું પાસ^ર,

જિમ જાણા તિમ ઉદ્ધરા-જિનિંગજિન ા ર ા ચઉરાશી લખયાનિ, ચઉ-ગતિમાં ભમતાં લહ્યો-જિનિંગજિન ા નિરુપમ તુમ્હુ³ દીદાર,

મુઝ મનમાં **થિર** થઇ રહ્યો-જિન૰જિન૦ ॥ ૩ ॥ અવસરઇ લહી સંચાેગ,

જે મૂરખ અ^૪-ફ્લા ગમઇ-જિન૦જિના ા ફિરી પછિતાવઇ તેહ,

તિમ લાગા ને**હ** તે નવિ ટલઇ-જિન**િજના ા** પશ્ચિ પ્રભુ જો હુઇ તુ**મ્હ** નેહ,

તા કનકવિજય વંછિત ફલઇ-જિનિ જનિ ॥ ૫ ॥

(૧૦૦૨) (૪૨–૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન (દેશી વીં છિયાની)

અર-જિન મુઝ મનમાં વસ્થાે, વિહસ્યાે અતિ આતમરામ રે। હરખ ઘણાે હિય ઉક્ષસ્યાે,

શ્રવણે સુણતાં પ્રભુ નામ રે–અર૦ ા૧ા જાગ જો જાઇ કેઇ વહી, તાેહઈ ન મિટઇ જે લાગા રંગ રે ા વેધક વિણુ જાણઇ નહી, પ્રીતિ રીતિ તાેણા પરસંગ રે–અર૦ ાારાા પામી સુગુણુની ગાેઠ**ી, કહેા** કિમ કરિ મૂકી જાય રે ા

ર. પડખું, ૨. ચે**હ**રા, ૪. નિષ્ફળ, ૫. ન ક્રુરે તેવી, ૬. **હાથની રેખા.**

સુ**ગુલ્-**સાથઈ અણુમિલ્યાં,

ખિણુ ઇક વરસાં સાે થાય રે–અર૦ ાા સાસ-ઉસાસઇ સાંભરઇ, પલ–પલ માંહુઇ સાે વાર રે ા વીસાર્યા નિવ વીસરઇ, જે હુઇ આતમ આધાર રે–અર૦ ાા કા સુગુષ્યુ સનેહી વાલહા, હિયડઇ ધરતાં જસ ધ્યાન રે ા કેનકવિજય કહુઇ પામીઈ,

परमाहब-पह सुभ थान रे-अ२० **॥**५॥

83

(૧૦૦૩) (૪૨–૧૯) શ્રી મલ્લનાથ-જિન સ્તવન (થાંદી આંખડી થાંદા હેંદા પાણી લાગણા મારૂજ-એ દેશી) પ્રભુ મલ્લિ-જિણેસર ભુવન-^૧દિશેસર દેવ દે-સાભાગી, સુર-નર-વિદાધર કિંનર સારધ સેવ દે-સાભાગી ! નીલ-શ્યણ-વરણ તનું રેકાબ અતિરાજઇ અહુપરઇ-સાભાગી, જસ સુંદર ³સુરતિ માહન મૂરતિ મનહરઇ-સાભાગી ! સાભાગી દે....

> **ગુણ**રાગી રે વૈરાગી રે

> > વડભાગી રે સાભાગી. ાાવા

જે રુપ-^૪પુર'દર ગુદ્ધ-માંઘુ-મ'દિર દીપતા-સાભાગી, છાંડી સહુ છલન^{ઇ પ}રતિપતિ અલનઇ જીપતા-સાભાગી ા

૧ સર્ય, ૨ ક્રાંતિ, ૩ ચહેરા, ૪ ઇંદ્ર. ૫ ક્રામદેવ,

મિથ્યામતિ લોદી આગમ વેદી-અભિનવા-સાભાગી, ભવિ ભાવ ધરીનઈ એ સાહિબના ગુણ થવા-સાભાગી ાારા દુઃખ–દાેહગ વારણ ભવ–જલ–તારણ એ સમા–સાેભાગી, નવિ બીજા કાઇ જુગતઇ જોઈ એહનઇ નમા-સાભાગી ા અહુ પુષ્યદ ^કકામ્યા નરભવ પામ્યા ^હકાંગડા–સાભાગી, ભાેલાજન ભમતા જ**ણ–જણ નમતાં કાં ભ**મા–સાભાગી ગાઉા છાંડી અવરની સેવા દેવના દેવની કીજઇ-સાલાગી, મન ધરિય લ્લમાહા અવસરઇ લાહા લીજઇ-સાલાગી પ નિત જે ચિત માંહા મનહ મનારથ કીજઈ-સાભાગી. જસ[્] પચ−કજ સેવ્યાં ^૧°નિહચઇ કરિ તે પામીઈ-સાેભાગી ગા૪ાા ઇમ જાણી આણી હિયડઈ અધિક વિસવાસ રે-સાલાગી. ચિત ચાહુ ધરી પ્રભુ–સેવા કીધી ખાસ રે-સાભાગી । કહ્રઇ કરજોડી વૃદ્ધિ વિજય–કવિ સીસ રે-સાેભાગી, સ–સનેહા સાહિબ પૂરીઇ અમ્હ સુ-જગીશ રે–સાેભાગીં૦ ાાપા

(૧૦૦૪) (૪૨-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત–જિન સ્તવન (આજ હજારી ઢાલા પાહુણા એ–દેશી) મુનિસુવત–જિન લેટતાં,

ઉપજયા હરખ અપાર-સહિયર મારી હૈંા ઢજઇ હિયડું ઉલસ્યું, મિલિએા પ્રાણાધાર-સહિયર મારી ઢે-આજ અધિક આનંદ હુએા ॥ ૧ ॥ ઘર-અંગણિ સુરતરૂ ક્લ્યા, જનમ સક્લ થયા આજ-સહિ•

૬ ⊌≃છેલ, હ શ્રેષ્ટ, ૮ ઉમંગ, ૯ ચરણ્કમળ, ૧૦ નિશ્ચે કરી ૧૮

. २७३

મનહ મનાેરથ સવિ ફલ્યા,

પામ્યું ત્રિભુવન-રાજ–સહિ૦ આજ૦ ાારા રતન ચિંતામ**િ**ષુ કર ચઢ્યું, વૃઠાે અમૃત–મેહ–સહિ૦ ા અષ્ટ–સિદ્ધિ નવ–નિધિ સંપજી,

જે નિરખ્યાે ગુણુ–નિધિ ઐહ–સહિં∘ આજ∘ ાાગા અંતરાય અલગ ૮લ્યા, પ્રગઢ્યાે પુષ્ય–અંકૂર–સહિં∘ ા ભવ–ભાવઠિ સવિ ઉપશમી,

વાધ્યું અધિકું નૂર–સહિ∘ આજ∘ ॥૪॥ એ સાહિબની સેવના, નવિ સુકું નિરધાર–સહિ∘ । જેહથી શિવ–સુખ પામીઇ,

કનકવિજય જયકાર–સહિ**∘ આજ∘** ાપા

∛(૧૦૦૫) (૪૨–૨૧) શ્રી નમિનાથ–જિન સ્તવન (સાસ્ પૂછઇ હે વહ્ એ–દેશી)

નમિ-જિન-રુપ અજબ બન્યાે,

અતિ સુંદર મુખ-છિં અરણી ન જાય--મનડું માેહ્યું પ્રભુ માહર્; ા

ત્રિલુવન જેતઈ એહવું,

નહી' દીસઇ જે, દીઠઇ નયણ ઠરાય–મનડું રે૦ ાા૧ા જ્ઞેતિ જગતમાં વિસ્તરી,

જોતિ અવર તે રેહી, સહુ એહમાં સમાય–મન૦ । ચંદ્ર–સૂરિજ ગઢ જે દીપઇં,

ते पिषु बही कसं अधिक पसाय-मनु दे रे ॥२॥

સર્વારથ-વાસી થકી, જે અહિનિશિ સાહઈ, લેદઇ અનંત-મન**ા** જે દીઠઈ લાચન ઠરઈ.

્ વલી હેજઈ અધિકઈ હિય−ઉલસંત–મનંડું ાગા જોતાં તૃપતિ ન પામીઇ, આહું દ અતિ ઘણુ પરગટ હાય–મન૦ ા √નિત વૃત્તિ મુઝ ઘટમાં વસાે,

નિરમલ રુપી સાહિબ સાય–મનડું રે૰ાાઝા ઃમન–વચ–કાયા થિર કરી,ધરતાં અ–વિદ્વેડ જે જિન–ધ્યાન-**મન**૦ ઃકૅનકવિજય સુખ સંપદા પામીઇ.

> પરમ પ્રમાેદ નિદાન-મનડું રે૦ ॥ પ ॥ EX

√(૧૦૦૬) (૪૨–૨૨) શ્રો નેમિનાથ−જિન સ્તવન (સહિયર પૂછઇ વાત હાં હું વારી લાલ એ–દેશી)

<mark>રાજીલ પૂછઈ વાત, હાં હું વારી લાલ!</mark>

નાહ નિંદુર છાહી કયું ગયા ? ।

વિદ્યુ–અવગુણ ઉવેખી, હાં હું વારી લાલ!

-સહિયર ક**હ**ઈ સુ**ચ્ચિ** વાત, હાંૄંૄંંં હું વા**રી** લાલ !

દાસ ન કાેે હ્યુરા ન તાહરા ।

યા દુશમનઇ ઘાલી ઘાત, હાં હું વારી લાલ!

સખિ કહાઈ પરગટ દેખિ, હાં હું ૦

ત^ઇ નયણ હરાયા, હિરણ તે વયરી તાહરા ા તીણ એ દીધા કાવ, હાં હું વ્દાંણા લહિયા વિવાહ રે. ાાગા **ખીજી સખી કહ**ઈ વાત, હાં હું, ં૦

દેાસ નહીં કેાઇ, ઇણિ હરણુરા ક પ**હિલા મતા ન** પાંસાચ,

હાં હું હું મ્હિ સ્ઇછ કન્યા પ**ર**ણુરા. ાા૪ાક મન માન્યા **વિ**ણ વ્યા**હ,** હાં હું ૦,

પર**ણવા આ**ણ્યો 'માન્યો માન્યો' કહી ક ^૧જોરઇ' ન જુડઇ પ્રૌતિ, હાં હુંંંંં,

રેઓંઘ્યે કલંબીએ, ગામ વસઈ નહીં ગા પાક તિ**ણ**સ્યું કિસ્યા રે સનેહ, હાં હું ં,

હેજ હિયરારા જિણ્ મઇ ન દેખિઇ । છાંની જિણ્**રી વાત, હાં હુ**ં

તિથિરા ભરુંસા, કહા કયું લેખિઈ શાકા ઈમ નિસુણિ રાજીલ–નારી,હાં હું, પિઉનઇ મનાવણ કારણઈ પહુતી ગઢ ગિશ્નારિ, હાં હું,

કહઈ કેનક વિજય, જાઉં હું બારણઇ૰ તાળા જુજ

(૧૦૦૭) (૪૨–૨૩) શ્રી પાર્ધનાથ-જિન સ્તવન (રામચંદ કે ભાગ ચાંપા મારિ રહ્યોરી એ-દેશી) ત્રિભુવન નાયક પાસ, અતિ સુશુ હેજ ધરીરી ! હું આવ્યા પ્રભુ પય પાસ, નિરખા નેહઇ કરીરી !! ૧ !!

૧ પરાશે પ્રીતિ ન જોડાય, ૨ બાંધેલા=પરાશે વસાવેલા કણુબીથી ગામ ન વસે તું સાહિષ હું દાસ, અવર ન કાઈ ગમઇરી । તુમ્હ દેખ્યાં હુઈ ઉલ્લાસ, માહન મુઝ મન–મઇરી. ાારા મુઝ ઈક તાહરું ધ્યાન, તુમ્હ ગુણ–જાપ જપુંરી ।

પાડીવા સાહિષ સેવ, ક્રોડ ઉપાય ખપુંરી ાાગા જો હુઇ પ્રભુના પ્યાર, તેા વ'છિત-કાજ સર^ઇજી ા

સફલ હુઇ અવતાર, તન-મન અધિક ઠરઇરી. ાષ્ટ્રા કરિઈ મુઝ ઉપગાર, અ–વિચલ સુખ દીજઈરી ા કનક વિજય જય જયકાર, પરમાદય કીજઈરી. ાપા

 $\langle \hat{\gamma} \rangle$

(૧૦૦૮) (૪૨–૨૪) ા મહાવીર–જિન સ્તવન (કપૂર હુઇ અતિ ઉજલું રે એ–દેશી) ગાયમ કહ્કઇ સુણા વીરજી રે, વાલ્હેસર! ગુણુ–ગેહુ! ા વીસવાસી મુઝનઇ ઘણું રે, ઇમ કિમ તાેડયા નેહરે– વીરજી! શ્યું કીધું તઇએઢા

છટકી દીધા **છેહરે-વીરજી** ા૧ા કામ ભલાવી તઇ પ્રભુ રે, મૂક્યા મુઝનઇ **દ્વર ા** અંત_સમયઇ રાખ્યા નહી રે, સેવક ચર્ચુ-નૂર રે-વીરજી ારા કૈડિ લાગી શ્યું તુમ્હ કન^{ઇ રે}, માંગતા કેવલ ભાગ ા હમ ^રટાલા દેઇ મૂંકી ગયા રે,

તે શ્યું ન હુંતી મુગતિ મેં જાગ રે વીરજી ાગા માહ તાહી મૂંકી જાસ્ય^ઇ રે, પહિલાં જો જાણુત એહ । તા તુમ્હ સાથઇ એવડા રે,

^૪શ્યાનઇ કરત સનેહ રે-વીરજી ાા ૪ ાા

૧ વિશ્વાસમાં લઇ, ૨ બહાતું, ૩ જગ્યા, ૪ શા માટે

ગાયમા ગાયમા ઇમ કહીરે, બાલાવતા કેઈ વાર ા ઈથુ વેલાઇ તે કિહાં ગયા રે, તમ્હ મન કેરા પ્યાર–વીરજી ાપાદ ^પતઇ પથ્થિ છલ જે ઇમ કર્યુ^{*} રે, તાે શી અવરની વાત ? ા ઈમ છલ કરતાં તુઝનઇ રે,

નાવી શરમ તિલ માત રે–વીરજીંગા કાાઇમ એાલંભા દેઈ કરી રે, જીતી માહ-વિકારા ગાયમ કૈવલસિરિ વરઈ રે, કેનકેવિજય જયકાર-વીરજીંગા હાઇ

કલશ

(આપ કનઇ હું આવી ન શકું-એ દેશી)

ઇથુિ પરિ ભાવધરી જિન શુિણ્યા, ચ**ઉ**વીસઈ સુખકારી છા ગુણુ–મ**થ્યુ–રયણાયર** જે પ્રગટયા,

ત્રિલુવન-જન-ઉપગારી જી-ા ૧ ાા

સંવત **સત્યાેત્તરા** વરસ^ઇ,

હરખઇ આસા પૂનિમ બુધવાર છા રહી ઔરંગાબાદ ચઉમાસ^ઇ,

૫ તમે

તસ વિનેયવર લાભવિજય બુધ, આગમ અરથઇ લિરિયાજ દ શિષ્ય મુખ્ય તસ પ્રસ્થિવિજય બુધ,

ज्ञान तथा के हरियाल ॥ ४ ॥

તસ_પય પ'કજ વિનયઈ, કેનકવિજય કરનેડી છા એ ચઉવીસી ભાવઇ ભણતાં પામજ્યા વિછત કાૈડિજી ાપા

- ા ઈતિ શ્રી ચતુવિ શતિ જિનગૌતાનિ ા
- ા હ્વિખિતાનિ પંડિત કનકવિજય ગણિના ॥
- ા સુશ્રાવિકા સુક્ષસા-રેવવી સમાન- ા
- ા શ્રાવિકા હીરાબાઈ પઠનાથ મિતિ શ્રી ા

શ્રી વર્ષમાનस्वामिने नमः શ્રી રુચિરવિમલજ્ર–કૃત જિનસ્તવન–ચાવીશી (૪૩)

(૧૦૦૯) (૪૩–૧) શ્રી ૠષભદેવ–જિન સ્તવન (આસુના ગઢ ઉપરે એ-દેશી)

મરૂદેવી-સુત સુંદરુ,

હાં રે! કાયા કંચન-વાન રે-આદેસર વાલ્હા વંદિઈ ા વંછિત-પુરદ્યુ સુરતરૂ,

હાં રે! પ્રલુજી પરમ–નિધાન રે-આદેંગા ૧ ા જે ગિરુઆ ^૧ગુણ–આગલા,

હાં રે! માેટા મહીયલ માંહિ રે–આકેટા ભવ-સાયર ભમર્તા થકાં,

હાં રે! ઉતારે ધરી ભાંહ રે-આદે ારા અંતરયામી તું માહરા, હાં રે! અંતરરાખા કાંય રે-આદે ા પ્રભુછ! તુમ્હ દીઠા વિનાં,

હાં રે! ³આસંગાયત આશ રે-આદે૦!

૧ ગુણથી શ્રેષ્ઠ, ૨ દિવસ, ૩ સ્તેહવાળા,

અવ**ગુણ** ગુણુ કરી **લેખવે**ા,

હાં રે! આપા ચરણે વાસ રે-આકેંગ મ ૪ મ કામણ કીધું તેં કીસું

હાં રે! અહ–નિશિ દિલ તુઝ પાસ રે–આદે૦ ા રુચિર પ્રલુજી પય સેવતાં,

હાં રે! સફલ ફલી મુઝ આશ રે–આકે૦ ાાયા

88

《૧૦૧૦) (૪૩–૧ आ) શ્રી ૠષભદેવ–જિન સ્તવન (વિનય કરીજે અાઇ વિનય કરીજે એ–દેશી)

આદિજિણેસર કેસર ચરચિત કાયા,

મરુદૈવી જયા-પ્રલુજ! ^૧મા મન લાયા । પ્રલુજ! દરસન દીજે, નેહ ધરીને સેવક ^રસાર કરીજે પ્રલુજી -ખાંહ ગ્રહ્માંની આખર લાજ વહીજે-પ્રલુજી ા ૧ ॥ કંચન કાયા, જન-મન માહન માયા ।

પ્રભુ-પય-પંકજ, માે મન ભગર દ્વાભાયા-પ્રભુજી ારા અવર ન સેવું આ ભવમાં એહા કાયા,

પ્રભુજી પરમેસર પૂરે પુષ્યે મેં પાયા–પ્રભુજી૦ સમરથ સાહિળ સાચા ³સેંણુ સ**વા**યા,

આશ પ્રજ્યો માહરી શ્રી જિનરાયા પ્રસુજી ાગા છપ્પન્ન કુંમરી, ભમરી કે હુલરાયા ।

સકલ સુરાસુર, કિંન્નર જિન-ગુણ ગાયા-પ્રલુજી ાાઠાા

૧ મારા, ૨ સંભાળ, ૩ સહાયક,

નાભિ-નરેસર, નંદન શું લય લાયા ા રુચિરવિમલ, પ્રભુજી, શિવ-સુખદાયા-પ્રભુજી ાપા

W

(१०११) (४३-२) श्री अकितनाथ-किन स्तवन

(વૈદરભીશું મહારું મન વસ્યું એ-દેશી)

સાહિ**ળ અજિત**–જિનેસર મન વસ્યાે,

ઔર ન આવે ^૧દાય **હે** !–સાહિબ૦

સુંદર મૂરતિ ચિત્ત ચઢી,

કહાે કિમ છાેડી જાય! **હે**!–સાહિળ૰ાા૧ાા ^રવિજયા–ઉર–વર– હંસલાે,

મુઝ મન-માનસ-વાસ હે !-સાહિષ્ય કરુણા-દિલ પ્રભુજ ! કરા,

પ્રા અ-વિદ્ધા આશ રે-સાદિષ્ણ ા ર ા પર-ઉપગારે હાં ³આગલા, જે ગિરૂઆ ગુણવંત રે-સાદિષ્ણ ા પર-દુ:ખ ભાંજે ભાવસ્યું, તે સુ-સનેદી સંત હે-સાદિષ્ણ ાગા સુર-નર રાણા રાજિયા, સેવે બે કર જોડી હે-સાદિષ્ણ ા પ્રભુ-ચરણે ચાકર કરી, રાખા અંતર છાંડી હે-સાદિષ્ણ ા ાજા સાદિષ્ય! ભય-ભંજન ભગવંત છાં,

ગુષ્યુ-નિધિ ગરીબ-નિવાજ હે–સાહિબ**ા** રુચિર પ્રલુજસું વિનતિ, પૂરા વ**ંછિત–કાજ હે**–સાહિબ**ા** પાા

૧ અતુકૂળ, ૨ પ્રભુજીની માતાતું નામ, ઢ હ્રોંશ્વિયાર,

(૧૦૧૨) (૪૩–૩) શ્રી સંભવનાથ–જિન સ્તવન (ગુણવંતાને ગુણ ચઢે)

સંભવ-સાહિળ માહરા, હું તાહરા હા ! સેવક સિરદાર કિ છ મહેર કરી મુજ ઉપરે,

ઉતારા હાે! ભવ−સાયર-પાર કિ–સ'∘ાા ૧ાા ^૧આનન અદ્ભુત ^૨ચંદલે,

તેં માહ્યાં હા! મુજ નયશુ-ચકારૃકિ ા મનડું મિલવા તુમહેં,

પ્રભુજીસ્યું હેા! જિમ મેઢાં માેર કિ–સં∘ાા ૨ાા હું નિ–ગુણા પણ તારીએ,

ગુણ_અવગુણું હેા! મત આ**ણે**ા ચિત્ત કિ ા ખાંદ્ય ગદ્યાં નિરવાહીએ,

સુ–સનેહી હેા ! સયથુાંની રૌત કિ–સં૰ ॥ ૩ ॥ સાર સંસારે તાહુરી, પ્રભુ–સેવા હેા ! સુખદાયક દેવ:કિ । દિલ ધરી દરસથુ દીજીએ,

તુમ એાલગ હેા! કીજીયેં: નિત્યમેવ કિ–સં∘ાષ્ટાા ચાતૌસ અતિશય સુંદરુ, ^૩પુરંદર હેા! સે**વે ચિત લાય કિ**ા રુ**ચિર પ્ર**ભુજ પય સેવતા,

સુખ-સંપત્તિ હા ! અતિ આણું દ થાય કિ સં ાપા

૧ મુખ. ૨ ચંદ્ર ઉપર, ૩ ઇંદ્ર,

્(૧૦૧૩) (૪૩–૪) શ્રી અભિનંદન–જિન સ્તવન (ઢાલ–મારુની)

ેમારા પ્રભુ ! હા ! મારા પ્રાણ-આધાર, સાર કરે જે હા ! પ્રભુછ માહરી છા સાહિળ મારા હા સાહિળ મારા જગત-આધાર,

ચાકર ચાહૈં હાે! સેવા તાહરીજી ૫ ૧ ૫ ં માટા મહીમાં મહારાજ, માટા મહીમાં મહારાજ,

કાજ સુધારા હૈ।! સેવકનાં સહીજી। ક્યા કર હા! મયા કર ગરીબ-નિવાજ!

રાજ નિવાનો હા! નિજ ખાંહે ગહીજી ાારા માહન! જિન્છ માહન મહી તું જલધાર,

યાએક ચાતક થઇ સેવું સદાજી ા [ા]ચૂર**ણ દુ:**ખ હાે! પૂરણ સુખ-ભંડાર,

પામ અભિનંદન નામે સંપદાછા ા ૩ ા સોલાગી જિન હા ! શાલા-ગુણના લંડાર,

અમૃત-વાણી હાં! પ્રલુજી! મન વસીજી ા

આણી દિલ હૈા! આણી પ્રભુ! પર-ઉપગાર,

જાણી સેવકશું હા ! બાલીજે હસીજી **ા** ૪ ાા સનેહી જિન હા ! ભવિક-જન સુખ-દાતાર,

સાર સંસારે હાં! સાહિળ સેવ સેવનાછ: સંવર-સુત હા ! સંવર-સુત રુચિર-આધાર દેવ ન સેવું હા ! અવર, પ્રભુ વિનાજી ॥ ૫ ॥ (૧૦૧૪) (૪૩–૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

(મેસ મગરાથી ઉતરી એ-દેશી)

પ્રલુ ! સુ**થુ**જયા રે**, સુમ**તિ સુમતિકાઇ સદા, સુથુજયા રે, સેવકની ^૧અરદાસ **કિ** મુઝરા રે મ્હારા માનજયા,

પ્રભુ! સુણુજયા રે, દાસ નિરાશ ન સુંકીએ;

પ્રભુ ! પૂરાેરે માહરી અવિચલ આશ કિ.–મુજરાે∘ ાા૧ા પ્રભુઃ જે સુર–નર મુનિ–રાજીયા, ગુણુવંતા રે, સેવે પ્રભુના પાયકિ–મુજરાે૦ ા

તા નિગુણા હું તાહરે, પ્રભુ હીય દેં રે, કહા કિમ આવું રકાય કિ-મુજરાવ પ્રભુવ માસા

પ્રભુઃ તાેહે પણ **છે**ાડું નહિં, ^૩ગઢી ગાહિ^૪ રે, મ્હેં પ્રભુજની ક્યાંહ કિ, મુજરાેંગા

જિમ જાણા તિમ નિરવહા, સેવકને રે, આણી પ્રસુ મનમાંહિ કિ–મુજરાે૦ પ્રસુ૦ ાા૩ાા

પ્રભુ૦ તુમ્હ સંગતિ સમકિત **લદ્યું, અહુ હીય**કે રે, નિશ-દિન પ્રભુજીનું ધ્યાન કિ–**મુજરા**૦ ા

જિમ પામેં રે, ચંદન સુરભિ સુગંધથી, વનરાઈ રે, સહુ–એ ચંદ સમાન કિ–મુજરા પ્રભુ∘ ૫૪ાા પ્રભુજી∘ રુચિર પ્રભુજ ! ચિત્ત ચાહુશું, પુષ્યે પાયા રે, ગુણુ–મણિ–દરિયા સ્વામિ કિ-મુજરાે•

તન-ધન જીવન માહેરા તુમ નામે રે, પામું ખહુ વિસરામ કિ–મુજરાે પ્રભુાપાા

૧ વિનતિ, ૨ મનર્પ, ૩ પકડી, ૪ મજસુત,

(૧૦૧૫) (૪૩–૬) શ્રી પદ્મપ્રભ–જિન સ્તવન

(વારી હા પ્રભ્ર વારી હા એ-દેશી)

તુમ મૂરત મન ^૧માની હા, પ્રભુ! તુમ મુરતિ મન માની! તું મેરા સાહિબ, મેં તેરા ^રબ'દા,

એાર નહિં મેં ઉદ્ધિ-ઠાની હાે-પ્રભું ાાયા **ધર રાજા-સુત સુંદર સાહેં.**

સસીમા રાની હેા −પ્રલુ૦

પ્રભુ ^૪શારદ-ચંદ દેખન કાે,

અખીયાં અતિ ^પઉમ**ઢાંની હેા-પ્ર**ભુ૦ ાારા ^કઅધર ^હવિદ્વમ દંત દાહિમ ઉપમા,

્રમુઝ મન અધિક સુઢાની હેા,– પ્રભુ૦ ા પ્રભુજી વિના કાેઈ મિત્ર ન

તિનસું કહીએ ંઅ-કહુ કહુાની હાે-પ્રભુ૦ ાાગા [ુ]અ'તરયામી સ્વામી હુમારા, પે' તુમ અધિક ગુમાની હો-પ્રભુ**ા** પ્રલુછ ! સાર કરાે અબ ^૯વેગે'.

સેવક ચિત્ત હિત આની હા-પ્રભુ૦ ાા૪ાા પદ્મપ્રભુછશું યુલ્ય પસાઇ,

અ-વિચલ પ્રીત ખંધાની હા-પ્રભુ । **્રાચર** પ્રલુ ! પય સેવા દીજ્ગે.

તુમ સમ અવર ન દાની હા-પ્રભુ૦ ાપા 7.7

૧ ભાવી. ૨ સેવક ૩ હૃદયમાં રાખ્યા ૪ ચ્યાસા સુદ પુત્રમના, પ 'ઉમંગવાળી ૬ એાઠ, ૭ પરવાળાં, ૮ ન કહેવાય તેવી, ૯ જ∉દી,

(૧૦૧૬) (૪૩–७૩) શ્રી સુપાર્શ્વ નાથ-જિન સ્તવન (ધમાલની દેશી.)

સુ-સનેહી સાહિળ મન વસ્થા હા,!

અહેા ! મેરે ! લલના ! પ્રલુજી પરમ દયાલ; સુ૦ સેવાે સુપાસ સાહિખિકાં નિશ દિન, મન ધરી રંગ રસાલ, સુ૦ અ૦ પૂંજો પૂંજો પ્રલુજીકા ખાલ.–સુસનેહીં૰ ૫૧૫

પ્રભુજીકાે મુખ-પંકજ નિરખત, મન-મધુકર હરખંત-**લ**લના નયન રસીલે માનું ઇ'દ્રી વર,

વશ કીને સુર-નર સંત–સુસ**નેહી**િ ારા સુંદર સૂરત મૂરત નિરખત, ^૧નૈન રહે **લાેભાય-લલના ા** ચિત્ત પ્રભુ–ચરન ^રચુક્યાે નાં ^૩નીકસત,

કરા કાઈ કાેડી ઉપાય**્રમુસનેહી** ાાગા રયણ ચિ[']તામણિ ^૪સા પ્રભુ પાચા,

કેવાં કરી છેહવા જાય-**લલ**ના ા નવ–નિધિ-દાયક નાયક મેરાે,

તુંમ બિન એાર ન સુઢાય-સુસ**નેઢી**૰ ાષ્ટાા દેવ દયાનિધિ દરસન દીજ્યે, કીજો નેઢ-^પનિવાઢ-**લલના ા** રુ**ચિર-વિમલ** પ્રભુ કે ગુ**ણ** ગા**વ**ત,

પાવત પરમ ઉચ્છા**ઢ**–સુસનેહી૰ ાાપા

૧ આંખા. ૨ પેઠેલાં ૩ નીકળે, ૪ જેવા; ૫ નભાવ.

(૧૦૧૭) (૪૩–૭૬) શ્રી સુપાર્શનાથ–જિન સ્તવન (રાજા રુડા રે લલના એ–દેશી)

સહજ ^૧સલૂણા સાહિયા-જિન્છ-લક્ષારે,

સેવા સુપીસ-જિણંદ, આણુંદશું ઘણી ા

જિનજ યાય પ્રશ્વેમેં પ્રલુજ તથા-જિ૰ લ૰,

નરવર-સુર નાગેંદ જાઉં ^રવારણૌ-જિ૰ ાા૧ાા **સુંદર સુર**તિ તાહરી-જિ૰ લ૰,

માતા પૃથ્વી કે નંદ−હું અલિહારી રે–જિ∘ા મુજરા હમારા માની એ–જિ∘ લ∘,

ધો દરશન સુખ કંદ-સૂરતિ પ્યારી રે-જિલ્લારા તુઝ દરભારે એાલગુ-જિલ્લા

અૌર ન જાયું દેવ, કાચું મન કરી, જિલ્લ ચિંતામણ સુરતરુ સમા-જિલ્લ.

પુર્ધે પામી–સેવ સેબ્યાં શિવપુરી–જિ∘ ાાગા ઉત્તમ સાથે નેહલા–જિ∘ લ∘.

નિત–નિત ^૩નવલે^{: ૪}વાન–મનમાં આણીએ–જિં∘ દ કામ પડયાં નિરવાહીએ–જિં∘ **લ**ં.

આંહુ ગહી પરમાંથુ-તાે પ્રસુ જાણીએ–જિં∘ાઝાા મન મિલવા ^પઉમાહલા-જિં∘ લ∘,

જિમ ચાતક જલધાર—હેા તુમ ભણી-જિ_{ં દ} અક્ષકાયક મંત્રણ શહેશ—જિં હા

મલકાપુર મંડણ શુષ્યા-જિં લ .,

રુચિર વિમલ સુખ-સાર-સંપત્તિ દો ઘણી-જિંાપા

×

૧ ક્રોતિવાળા, ૨ એ વારી, ૩ નવા ૪ રંગે, ૫ ઉત્સુક,

(૧૦૧૮) (૪૩–૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ—જિન સ્તવન ("ઇડર આંળા આંબલી રે" એ કેશી)

શ્રી **ચંદ્રપ્રભ** વંદીએ **રે**, આણી અતિ ઉલ્લાસ– –પ્રભુજી ! હે ! પૂરાે માહરી આશા

હું તુમ ચરે દાસ-પ્રલુ આણી, સુરતરુ ચિંતામણી સમારે, પૃરણ લીલ વિલાસ-પ્રલુ ાશા તું ત્રિલુવન-જન-રાજ્યા, રે ગુણુ-નિધિ 'ગહર-મંભીરા કર્મ' અશ્-દલ જતવારે, તુમ સમ અવર ન વીર-પ્રલુ ારા હું અપરાધી તાહેરા હા, તું સાહિખ! સિરદાર ા મુઝ અવગુણ જાણી કરી , મત મુકા વિસાર-પ્રલુ ાગા અરજ કિશી તુઝ આગલે રે, તું જાંણે મન વાત ા અવસર રપહેલે ન ચૂકીએ હા !

પ્રભુજ! પરમ-વિખ્યાત-પ્રભુ ાાઝાદ તુમ દરશણ દીઠા વિનાં રે, ^૩ખિણ યુગ ચ્યાર પ્રમા**ણ** ! રુચિર પ્રભુજના નામથી હેા, નવ નિધિ કાેડિ કલ્યાણ-પ્રભુ ાપાદ

(૧૦૧૯) (૪૩–૯) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન (ગઢ યુંદીના હાડા વાલા વાસા ચલન ન દેસ્યું એ–દેશી) ભવ–ભય–ભંજન છેા લગવંતા;

અ^૦૮-કમ[°] અરિહ તા હા-સાહિળ સુવિધિ-જિનેસરા

૧ ખૂબ, ૨ પ્રથમ, ૩ એક ક્ષણ પણ ચાર યુગ જેવડી લાગે છે. (પાંચમી ગાથાની ખીજી લીટીના અર્થ) ૧૯

સુર-નર ^૧ ચરચિત કેસર, ^૨ દાહગ-તિમિર-દિણેસર,--પ્યારા ! પરમેસર-પ્રલુજ ! પરસન્ન હાજ્યા. ॥૧॥

એહવા નિઠુર ન હાજ્યા હા, રા**ણી રામાના** જાયા, સુર-નર નારી ગુ**ણ** ગાયા ા તા**રણ ત્રિ**ભુવન રાયા, મૂરતિ માહન માયા–પ્રભુજ∘ ારાા હું તુમ રાગી સાહિબ નિપ્ટ ³નિરાગી,

તા પ**થ**ુ મુઝ લય લાગી હા!! હું નિવ છાેડું તું સ્વામી તું, મુઝ અંતરયામી, તુમ–સમ અવર ન ^૪નામી જેહને સેવું સિર નામી–પ્રભુજનાકાા પછેહ ન દીજ[ી], સેવક સાર કરીજ[ી],

^કનિપટ નિરાશ ન કીજ્યે હે**ા** સાહિ**ષ** સમ**ર**થ જા**ણી, પ્**રણ પ્રીત **ખંધાણી**,

પાલા નેહ-નિશાની, સેવકશું હિત આણી-પ્રલુછ ાઠા નેહ નિવાહા નેહી આશ પ્રરાજો.

દ્વરગતિ ચિંતા ચૂરીએ હાં! મુરતિ માહનગારી ા કિમહી ન જાએ વિસારી, પ્રાણુ થકી પણ પ્યારી, રુચિર સદા સુખકારી-પ્રભુ ાપા

 \bigcirc

૧ પૂજાયેલ, ર દૌર્ભાગ્યરૂપ અંધારા માટે સર્ય જેવા ૩ એકદમ, ૪ પ્રસિદ્ધ ૫ વિયાગ, ૬ ખરેખર,

(૧૦૨૦) (૪૩–૧૦) શ્રી શીતલનાથ–જિન સ્તવન (ઢાલ-યાદ્વજીના ગીતની)

ત્રિભુવન જન સ્વામી તું શિવ ગઈ ગામી દેવ રે-શૌતલછ!, પ્રભુ અ'તરયામી પુષ્યેં કરી પામી સેવરે-શૌતલછા દાયક શિવ-કામી, સેવું સિર નામી નિત્ત રે-શૌતલછ, સુખ-સંપત્તિ ધામી, તુમ સમ નહી નામી મીત્તરે-શીતલછ-

શીતલજ રે, મુસનેહીરે, ગુણ ગેડીરે, શીતલજ ાવા મુઝ માનસ નેહ, જ્યા લેહારે, હારિતસુ. શૌતલજી, ધરતી જિમ ત્રેઢા, પાય-પાણી જિઢાં હિતસુ–શીતલછ૦ ા કાેમલ દલ દેહા, સુણુ સુગુણ-સનેહા સ'તજી-શીતa∘, રાખા રંગ રેઢા, મતિ દાખા છેઢા મિત્તજી-શીતલ૰ પરાા સાહિખ છેા સાચા, મત! થાઉ કાચા વાંચથી-શીતળા. સહૂઇ જગ જાગૈહી રે, પ્રભુ રાચે સાચથી–શીતળ૰ા પાંચે મન મારી, કાર્ચ નિલ રાચે નેહથી-શીતળ૦, પ્રભુ દરસણુ વાંછે મારા જિમ નાચે મેહથી–શૌતળજી૦ ાાગા પ્રભુશું લય લાગી, સુમતિ મતિ જાગી ભાગથી_શીતળ૰, હું છું તુમ રાગી, તું નિષટ નિરાગી રાગથી,-શીતલા ા સેવક અનુરાગી, પ્રેમ રમુસું પાગી પ્રૌતડી-શીતલ૦ ા દ્ભરગતિ દુઃખ ત્યાંગી, સાહિબ સાભાગી દીતડી –શીતલ૦ ાાઠાા પ્રભુ તે**ા પર વારી, જાઉં અલિહારી તાહરી-શી**તલ૰, ન કરૂં ખિણુ ન્યારી, જીવનથી પ્યારી માહરી-શીતળંા કહે રુચિર સંભારી, ચરણે ચિત્ત ધારી રાખીએ-શીતલ , સુખ-સંપત્તિ સારી, દિન દિન વિસ્તારી આપીએ-શીતલા ાાપા

(૧૦૨૧) (૪૩–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાય–જિન સ્તવન (અભ સખી આયા હૈ સાવણ એ–દેશી) શ્રી શ્રેયાંસ–જિણુંદા, પાય પ્રણમેં સુરતર વૃંદા હા ! મુઝ ચિત્ત ગયણ–દિણુંદા, પ્રભુ–નામે અતિ-આણુંદા હા. !! !! પ્રભુજ! દીન–દયાલ, કીજે સેવક પ્રતિપાલ હા !—પ્રભુ !! !! દીજે રંગ રસાલા, અવસર કિમ દીજે ટાલા હા !—પ્રભુ !! !! દિલ ધરી દરસણ દીજયેં, સેવકની સાર કરીજે હા ! ! ધણ પરેં છેઢ ન દીજયેં, નિત નવલા નેઢ ધરીજે હા - પ્રભુ !! !! મૂરતિ માઢન વેલી, મુખ ચંદ છબ અલખેલી હા ! પુરણ પ્રીત પહેલી, મુઝ તન ધન જીવ સહેલી હા - પ્રભુ !! !! સુંદર મૂરતિ તારી, માઢી મુઝ નયન ચકાર હા ! લાગી પ્રીત ઢગારી, તેં લીધું ચિત્તડું ચારી હા-પ્રભુ !! પા! શિવ સુખ દાયક સ્વામી, પ્રભુ–સેવા પુષ્યેં પામી! પ્રભુજ અંતરયામી, કહે રચિર સુખકામી હા-પ્રભુ !! દા!

(૧૦૨૨)(૪૩–૧૨) શ્રી વાસુ પૂજયસ્વામી–જિન સ્તવન (લાયન લટકડલે એ દેશી)

આજ અમીએ મેહ લુંઠાજી-મુઝ ઘર આંગણુંડે,

પ્રભુ રા**ણી જયા મુ**ત કીઠાેજ—પ્રભુ મુખ (ભામ**ણ**ે, સમસ્થ સાહિખ તુઠાેજ—પ્રભુ૦

તે માહ્યાં સુર-નર-નારીજી-પ્રભું ા

રથા અવગુષ્ ચિત્ત ધારીજ_પ્રલુ

મેલા કાંય વિસારી !- પ્રભુ ા ર ॥

નૈહ-નયણુસું પેખેાછ-પ્રભુ૦

અવગુણ વિશ કાંય ઉવેખાછ! प्रसुः ।

સેવક સાહિખ લેખાજી-પ્રલુ

કીજ્યે' પ્રેમ પરેખાજી-પ્રભુ૦ ાગા

પ્રીત પરમ રસ દરીયાેેેજ-પ્રલુ૰

નિજ ચરષ-કરણ અનુસરીયાજ-પ્રભુ ા

તું સાહિબ ચિત ધરીચે:છ-પ્રભુ

ખહુ સુખ સંપત્તિ શું વરીયાેછ_પ્રભુ૦ ાા૪ાા

ચંદ ચંકાેર જયાે ચંગાજી-પ્રભુ૰

મુઝ લાગી પ્રીત સુરંગીજી-પ્રભુ૦ ા

પાવન ગંગ તરંગૌજી−પ્રલુ∘

કહે **રુચિર** પ્રભુશું ઉમંગીજ–પ્રભુ**૦ ાા** ૫ ાા

X

(૧૦૨૩) (૪૩–૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિનસ્તવન

(અરજ કરું તસ લીમજ જળાઇ એ-દેશી)
અરજ કરું કર જોડી-પ્રલુજ હાં! પાલા પૂરવ પ્રૌતડીજા ા
પુરા મનની કાંડી! પ્રલુજ-ઉત્તમ જનમન રીત તડીજ ાવાા
સાહિખ છા ગુણ જાથુ-પ્રલુઢ, રુપ ગુણું નાણું લયો જા ા
તું ઘન જવન પ્રાથુ પ્રલુઢ, જાણું ચરાયું અનુસર્યાજા ારાા
તું નિઃસનેહી મિત્ત પ્રલુઢ, સુસનેહી સેવક અછેજા ા
એક પખી કરી પ્રૌત-પ્રલુઢ, કિમ નિશ્વાહ હાસ્યેં પછેજી. ાકાા
નીર વિનાં મરેં મીન-પ્રલુઢ નિરવેદ જાયું નહીજા !
જે પૂરા પરવીથુ-પ્રલુઢ, આશ પૂરે અવસર લહીજી. ા ૪ ા

શ્યામા–ઉર વરહ સ–પ્રભુ૦, વિમલ–જિણેસર મન વસ્યાેછ । રુચિર સિરૈ અવત સ–પ્રભુ૦, દેખી ^૧દરશ**ણ** ઉલ્હસ્યાેછ ॥પાા

(૧૦૨૪) (૪૩–૧૪) શ્રી અન તનાથ–જિન સ્તવન (ઢાલ સીતાના ગીતની)

પ્રાથમી હાં! પ્રહુ! પ્રેમે અનંત જિન સ્વામ, નમે હાં! પ્રહુ! નવનવી નવનિધિ નિપજે જિં પામે હાં! પ્રહુ! પૂરણુ કામિત રકામ,

સેવ્યાં હા પ્રભુ! અભિનવ શિવસુખ સંપજે જ ૫૧૫ લાગા હા! પ્રભુ! તુમ સાં અ-વિહડ નેહ,

સમરું હા ! પ્રલુ ! નિત નિત નામ નિરંતરે છ । કર્મહીન હા ! પ્રલુ ! નેહી આપે છેહ,

સજન હા પ્રલુ! સજન જન જનમાંતરે છા ર ॥ વાણી હા! પ્રલુ! વાણી અમૃત-રસવૃંદ;

વરષી હેા! પ્રલુ ! હરખ્યા સુરનર માેરડાંછ । અલિનવ હેા પ્રલુ ! મુખ પૂનિમના ચંદ્ર,

નીરખી હાે પ્રલુ ! માહ્યા ભવિક ચકાેરડાંજી ાાગા કીજૈ હાે પ્રલુ સેવકની પ્રતિપાલ,

દીજ્યેં હા પ્રભુ! દીજયે હા દરશન ચિત્ત ધરીછા પાલા હા! પ્રભુ! પૂર્વ પ્રીત રસાલ, ટાલા હા પ્રભુ! દુરગતિ દુરમતિ ઉદુખ–દરીછા । ४ ॥

દાયક હેા પ્રસ્તુ! નાયક સુખદાતાર,

તારક હા ! પ્રભુ ! જગતારક જગમાં જયાે છા

૧ મુખ, ૧ ⊌ચ્છિત, ૨ વસ્તુએા, ૩ દુઃખની ચુફા જેવી,

રુપેં **હે**ા! પ્રભુ! નિર્જિત કામકુમાર, ગાતાં હેા! પ્રભુ! રુ**ચિર-જનમ** સક્**લે**ા થયાેે ાપાા ચ્ચિ

(૧૦૨૫) (૪૩–૧૫) શ્રી ધર્મનાથ–જિન–સ્તવન (ઉંચા ગઢ ગ્વાલેરના એ–દેશી) ધર્મ જિનેસર વંદીઇ, હેજ હીએ હરષત–પ્ર**લુ**છા સમસ્થ ન્ર ન આ જો,

ઉપગારી અરિહ'ત-પ્રલુછ–**ધમ'**∘ા ૧ ા ગુથુ–ગિરૂઆશુ' ગાેઠડી, કરતાં અતિ ઉછાહ–પ્રલુ**છ**ા નીચ નિવાહી સકૈ નહિ.

પગ પગ હાઈ દાહ-પ્રભુજી-ધર્મ'૦ ાારાક રાય **લાનુ** સુત પેખતાં, પામે મન આરામ-પ્રભુજ! જિ**મ ગજરેવા** રીતડી,

જિસ સીતા મન રામ-પ્રસુછ-ધર્મ'૦ ાાગા તિમ મારે મન તું વસ્યાે, એાર ન સેવું દેવ-પ્રસુછ । તુમ ચર**ો** ચિત રંજીયું,

કરશ્યું અહિનિશિ સેવ-પ્રભુજી–ધર્મ o ॥૪॥ સાહિબ વિસારા રખે! એતા દિનની પ્રૌત-પ્રભુજી । અવસર પામી આપ**ણે**!,

સેવક ધરજ્યા ચિત–પ્રસજી-ધર્મ° ાપાા અપણાયત જાણી કરી. મૂકાં કાંય નિરાશ ?–પ્રસજી! રૂચિર, પ્રસુ પય સેવતાં,

પાને અતિ ઉલ્લાસ-પ્રસ્ છ-ધર્મા ાદ્યા

(૧૦૨૬) (૪૩-૧૬) શ્રો શાંતિનાથ–જિન સ્તવન લાલ-ભઠીયાણી રાણી)

સહજ સલ્**ણે**। હેા! સુ–સનેહી શાંતિ જિનેસરુ, પ્રભુ કેસર ચરચિત કાય ।

દેવ! દિલ–રંજન! હાે! જુહારું તારક આતમા પ્રભુ દીઠાંથી સુખ થાય–સહજ૦ ાા૧ા

સાર સંસાર હેા! અવતારે સાહિળ સેવના, દેવાધિપ પૂજે પાયા સુર–નર નારી હેા! મુખ વારી વારી ઇમ કહૈ, તુમ્હે તારા ત્રિભુવન રાય-સહજ૦ ારાા

તન-ધન-જોવન હેા! ચંચલ અંજલિ જલ સમા, જિમ સંધ્યા રાગ સુઢાયા

વાર ન લાગે હા ! જમવારા જાગી જોયતાં,

ખિદ્યુમાંહિ ખેરુ થાય-સહજ૦ ાા ગાા

અવસર પામી હેા!શિવગામી નામી થાયસ્યા, જો તપ જપ દાન રચાય !

સમરથ સાહિબ હેા ! નિરખી પરખીને આપણા, પ્રભુ ! કીજે નેહ લગાય–સહજ૦ ાાઝા

છેહ ન દેસ્યે હાે! કહસ્યે જે વાતડી,

પ્રભુ ! વાલા વિરચી ન જાય ! રુચિર સાહાગી જિનરાગી લાગી પ્રૌતડી, પ્રભુ–ચરણાશું ચિત લાય–સહજ૦ાાપાા

(૧૦૨૭) (૪૩–૧૬ आ) શ્રી શાંતિનાથ–જિન સ્તવન (રાજાજ આયા દેસમાં, રાણી મહલ સમારે એ-દેશી) શાંતિ જિણેસર સાહિખા, મુજરા માનીજે રે ।

દીજે દરસણ દાસને, નેહેં નીરખીજ-શાંતિ૦ ૫૧૫

ચિતડું ચરણે તાહરે માહરે તું સ્વામી रे।

પામી પુષ્ટ્યે સેવના, દેવ શિવગઈગામી ારા સેવક **જાણી** આપણા, શ્યું કારજ કીધું રે ા

લીધું ચિત્ત ચારી કરી, નેહેં ચિત્ત બીધું−શાંતિ૦ ॥૩॥ જે જગમાં જાચા અછેા, સાહિબજી સાચા રે ।

તા નિજ વાચા પાલસ્થા, મત થાઉ કાચા-શાંતિ ાાઠા તે તાર્યા બહુ પાપીયા, માને કાંય વિસારા રે? ા રુચિર પ્રભુજી અવસરે, સંભારી તારા-શાંતિ ાાપા

(૧૦૨૮) (૪૩–૧૭) શ્રી કુંથુનાથ–જિત સ્તવન (રાજાઝ ચાલૈ પરદેશ, નથુદીરા વોરા મ્હારે પાહુણાઝ એ–દેશી) કુંથુ-જિણેસર! સાહિખ-સેવ, સુરતર કિન્તર કર જોડી કરેજી ા દીન દયાકર ઠાકુર દેવ,

પૂજ પ્રશ્રુમૌને સુખ સંપત્તિ વરેજ-કુંશુ૦ ॥ ૧ ॥ તારણુ–તરણ જિહાજ, ૧રાજ સમાવડ સમરથ કાે નહીં છા ા ગુણુ–નિધિ ગરીબ–નિવાજ,

કાજ સુધારાે! મનમાં ગહેગહીજી–કુંંશુ૦ ાા ૨ ાા

૧ આપના જેવા,

અષ્ટ કરમ ભડ ભીમ, વીર તે જીત્યા હપશમ–રસ ભરેંજી ષ મદન મહા વડવીર,

ધીર હરાવ્યાે સંજમ વલ-^૧શરેં છ-કું થુવ ાા ગાદ મહીય**લ માંહિ મ**હિમાવત, સંત સલ્**ણે** સાહિબ સેવીએછ **દ** આશ પુરજ્યાે અરિહંત,

નામ તુમ્હારે પ્રભુછ! જવીએછ–કુંથુ૦ ાા ૪ ાા અ'તરયામી આધાર, તન ધન જીવન પ્રભુજ! માહરાજી ા સાહિષ છેા જ સિરદાર,

रुचिर प्रक्षळ सेवंध ताढराळ-इंध्र० ॥ ५ ॥

(૧૦૨૯) (૪૩–૧૮) શ્રી અરનાથ–જિન સ્તવન (કેશી હાડાની)

સાહિળ અરજિન દેવ રે,

મન માહન મ્હારા, સુથુ પ્રભુજ પ્યારા; દરસથુ દીજ્યા ધિલધરી દાસને રે,

સુરનર ^રસારે સેવ **રે**, મન૦ સુણ્૰,

ુ આતુર ચર**ણ** તુમ્હારે વાસને રે. ાા ૧ા⊩

જે સેવક કરી જાણસ્યે**ા–મન**૦ સુ**છ્**૦

અવસર જાણી આશ્યા પ્રસ્યા રે !

³હેજ ^૪હીઇ જો આણ્સ્યા–મન૦ સુણ્,

તા સેવક દુઃખ ચૂરક્ષ્યા રે. ા ૨ ા

૧ બાણ્થી ૧ ખરેખર, ૨ કરે છે, ૩ પ્રેમ, ૪ હૈયામાં

ચાેખે ચિત્ત કરી ચાહીએ–મન૰ સુષ્યુ૦,

सेवड साथै नेह पिनवाडी से ।

અવગુષુ ગુણ અવગાહીએ–મન૦ સુષ્યુ૦,

નિગુણા ^કતાહે ^હબાંહે ^૮સાંહીઇ રે. ા ૩ ા જે શિવ અહુ-માંગ્યા દીએા-મન૦ સુદ્યુ૦,

તાે સમરથ પ્રભુજ માહેરાે રે । જો તપ–જપથી પામીએ–મન૦ સુણ૦

શ્યાેરે લ્ભલપ્પણુ ? પ્રલુછ ! તાહરા **રે ાાઝા** ભવ−સાયરથી તારીઇ–મન૦ સુણુ∘,

શિવમુખ દીજ[ો] સેવક જાણીને રે । વિનત**ડી** અવધારીઇ-મન૦ મુણ્o,

રુચિર પ્રલુજ ચિત્તમાં આણીયે રે ૫૫૫

M

(૧૦૩૦) (૪૩–૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ–જિન સ્તવન (પીછાલારી પાલ આંભાદાઈ રાવલા મ્હારા લાલ એ–દેશી) મલ્લી જિનેસર દેવ, સેવું ત્રિલવન ધણી–જિનજ!, પ્રલજી પ્રાથ આધાર, આશ્યા પ્રલજી તણી–જિનજ!! આવે દેખથ્ ^૧ઠીદાર,

કે સુર રમણી ઘણી, જિન્છ, માહ્યાં સુરન્ર ^રરા**યુ**_વાંણી પ્રભુની સુણી જિન્છ! મહિલ ાાવા

પ નભાવીએ, ૬ તાેપણ ૭ હાથથી ૮ પકડીએ, ૯ સારાપણું, ૧ ચહેરા, ૨ રાજાઓ,

અરજ કરું કેએક ક્યાન, ન માના વિનતી-જિન્છ! શ્યા અપરાધ અ-ગાધ! ન જાણા ધ્મીનતી જિન્છા જાગી પ્રભુજસ્યું પ્રૌત જે પૂરવલી હતી-જિન્છ! કરશ્યે એાર ન કાય, અરજ માહરી વતી-જિન્છ! મલ્લિંગારા મનમેં અધિક વિચાર, કરૂં હું શ્યા ભણી-જિન્છ!

^પ આસંગાયત આશ પૂર શાે ^દઆફણી ા લાજ વહા જિનરાજ કે' બાંહ ગદ્યાં તથી-જિન્છ!, તુમ ચરણે ચિત ચાહ ઉછાહ વધામથી-જિન્જીગ્મલ્લિગ્ ાાગા માહરે તુંહીજ સ્વામી ન**હી** સંદેહડાે-જિન્છ!,

સાહિખ પણ મનમાંહિ સેવક કરી ^હતેવડા-જિન્છ! સમરથ સાહિખ જાણી ચરણ આવી અડ્યાે-જિન્છ!, જાગ્યું ભાગ્ય ^૮પંડુર પ્રભુ ચિત્તમેં ચડ્યાે-જિન્છ! મલ્લિગાડા રાજ! નિવાજો આજ સેવક ચિતમાં ધરી-જિન્છ! , શું કહીએ ^૯અવદાત જાણા માહરાં ચરી-જિન્છ! ા એહ માહરા ઇમ જાંણી તારા બાંહે કરી-જિન્છ, રૂચિર પ્રભુજી પાય સેવા સંપત્તિ વરી-જિન્છ! મલ્લિગાપા

ર એકચિત્તથી, ૪ પ્રાર્થના. ૫ વધુ પ્રેમવાળા, ૬ પોતાની મેળે, હ ગણા, ૮ નિર્મળ, ૯ વિગત,

(૧૦૩૧) (૪૩–૨૦૩૪) શ્રી મુનિસુવ્રત-જિન સ્તવન સુનિસુવત ^૧સુવત જિમ્મૂમન વસ્યા,

જિમ ^રમાેરાં મન મેહ–સુહ[ં]કર ા

સુશુષ્યા સરસી સરસી પ્રીતડી,

કિમ **હી ન** આપે રે છેહ–સુહંકર–મુનિ૰ાા૧ા જે સાચા વાચા નાતે સહી,સેવક માથે રે નેહ ા ³નિવાહૈ રંગ ^૪૫તંગ–સુરંગી રીતડી,

તે સાહિઅને ૨ કહા ચાહૈ-મુનિ૦ ાગા

જે ચાહે ચરણાંરી ચાકરી,

અંતર તેહ શું રે કહા કિમ કીજીયે ? । નયણ-સલૂણે વયણ-રસેં કરી,

તેહ શું નિચ્ચલ રંગ રમીજૈ–મુનિ૦ ાા૩ાા સુંદર સૂરતિ સહેજે સાહતી, માહન ગારી રે મુઝ મન માની ા એાર ન^પજાચું કાચું મન કરી,

નિરખ્યા નયણે એાર ન દાની-મુનિંગાઇયા કાશુણુ વદી ખારસ દિન કેવલી થઈ, પ્રતિબાધ્યાં રે સુર-નરનારી દ રૂચિરવિમલપ્રસુ સુર-તરૂ સારિખા,

પ્રલુજ પ્રશુમ્યાં रे સંપત્તિ સારી-મુનિ૦ ॥પા

૧ સારા વ્રતવાળા, ૨ મારના ૩ નભાવે, ૪ કાચા ૫ ધવ્છું,

(૧૦૩૨)(૪૩–૨૦आ) શ્રી મુનિસુવ્રત-જિન સ્તવન (રાગ સિ'ધુડા)

મુનિસુવત આગે રે, સેવક સુખ માંગે રે। લય લાગી પ્રભુ! તારા, ભવ—સાયર થકી રે ાા૧ા સાહિઝ અલવંતા રે, પ્રભુ—નામ જપંતા રે। તુમ ચરણ નમંતાં, ઉભા એાલગે રે ાારાા

^ર પૂરા પ્રભુ જાણી રે, મુઝ પ્રીત બંધાણી રે,

પ્રભુ આણી ચિત્ત, સેવકરાજ નિવાજીએ રેંગા ાગા વાતા ³વિલમાવેરે, કિણે કામ ન આવે રે ॥ સુહાવે તે સાહિબ, કહા કિમ કેંહને રેં! ॥૪॥

દુઃખ કેખીને નાસે રે, સુખ આવ્યા ^૪વાંસે રે ા તે દાસની આશ, કહેા કિમ પ્**રસ્યાે રે ાપાા** દા દરશણ દેવા રે! આપાે શિવ–મૈવા રે ા કહે રચિર પ્રભુ–સેવા, લેવા લળી લળી રે ાાદાા

¥

(૧૦૩૩) (૪૩–૨૧૩) શ્રી નિમિનાથ–જિન સ્તવન (રાગ મલ્હાર–મેઢયા ઉપરમેહ ઝછુકે વીજલી હાે લાલ એ–દેશી)

નમિ-જિનચંદનરિંદ સુરિંદ નમેં સદા હા લાલ-સુરિંદન, વિજયરાય-સુત નામે કિંપામે સંપદા-હા લાલ-કિંપામેના તું ત્રિભુવન-જન જન દેવા કિ સેવ સુધારીએ-

હા લાલ-કિ સેવઃ ા મહેર કરી મહારાજ, ભવાદધિ તારીએ-હા લાલ-ભવાઃ ાા ૧ા

[ે] ૧ સેવા કરે છે, ૨ શક્તિશાળી, ૩ લેાભાવે ૪ પાછળ,

જે માહા નર નારી, ધમાહ-મદ ધારમાં હા લાલ-કિ-માહo, તે લાર્યા તેં નેહ ધરી એક તારમાં-હા લાલ-ધરી ા જો નવિ પૂરા આશ આપણી વારમાં હાલાલ -આપણી ૦, તા ફાેકટ અભિમાન વહા છા ભારમાં-હા લાલ-વહાેં ારાા હરિ-હર પ્રદ્મા દેવ સહૂ જગ કારમા-હા લાલ-સહુ૦, એાર ન સેવુ દેવ કિ આ અવતારમાં - હા લાલ_કિ આ , જ્યાં રકતવારી-ચિત્ત વસે છે તારમાં હા લાલ-વસે છે૦, ત્યાં ચાહે મુઝ ચિત્ત પ્રભુ મનાેહારમાં હા લાલ-પ્ર૦ ાાગા દીજયે દરિસંશ દેવ! દયા કરી ³મા પરે-હા લાલ-દયા૦, ચિત્ત રહ્યો લલચાય પ્રભુછ! જેતા પરે હા લાલ-પ્રભુ૦ ા પૂરા સેવક આશ નિરાશ ન મૂકીએ-હા લાલ-નિરાશ , રાજ! નિવાને આજ કિં વાચ ન ચૂકીએ-હા લાલ-વાચગાષ્ટા સુરતરુ ચિત્રાવેલિ ચિંતામણિ તું જયા-હો લાલ-ચિંતા૦, ગાતાં શ્રી જિનરાજ! જનમ સકળા થયાે–હો લાલ–જનમ૦ા રુચિર પ્રલુ અવધાર આધાર તું માહરા-હો લાલ-આધાર૦, તું સાહિબ-સિરદાર હું સેવક તાહરા-હો લાલ-સેવક૦ ાપા

(૧૦૩૪) (૪૩–૨૧૩૫) શ્રી નમિનાથ–જિન સ્તવન (ઢાલ ખાગ તું જાજ્યે રે ભમરા એ–દેશી) વપ્રા–નંદન હો! જિનછ!, સુર–નર વંદન–ઢો જિનછા કાયા ^૧ક્ષંદન હો! જિનછ!, રચિત ચંદન હો જિનછ!॥૧॥

૧ માહ–મદના પ્રવાહમાં, ર ક્રાંતનાર–રે ટિયાવાળી ભાઇનું મન તાર= રૂની જાતમાં હેાય, ૩ મારા પર, ૪ તારા પર, ૫ વચન, ૧ સાના જેવી,

ભવ-ભય-વારક હો ! જિન્છ!, શિવ-સુખકારક-ઢો જિન્છ! ા તું મુઝ તારક હો ! જિન્છ!,

ગુણુ-મણુ-ધારક–હો જિન્છ! ારા પ્રાણુ–આધાર હા ! જિન્છ, ! પ્રભુજ પ્યારા–હા જિન્જ ! ા નાણુ–આગારા હા ! રજિન્છ!,

માહનગારા–હા જિન્છ! ાાગા તપ–મ**ણિ ^૩ આગર હા ! જિન્છ! તું સુખ સાગર–હા જિન્છ!** તેજે ^૪દિવાકર હા જિન્છ,

ભવિ–જન ઠાકુર–હા જિન્છા પ્રા વિજય–રાયા–જાયા હા જિન્છ,

નિમ–જિન મન ભાયા–હા જિન્છ ! ા સુખ–સંપત્તિ દાયા-જિન્છ !,

રૂચિર-વિમલ ગાયા-જિન્છ! ા પ ા

(૧૦૩૫) (૪૩–૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન (ઢાલ-ચંદ્રાયણાની)

યાદવ જાન લેઈ કરી રે, આયા મંડપ ^૧આરે, પશુય પુકારે રથ વાલીની, **વ**લીયા નેમિ કુમાર ા (**ચાલ**)

વલીયા નેમિ કુંમર ઇમ જાણી, રાજીમતી રાણી રેમુરઝાણી ! માત–પિતા સહીયર વિલખાણી,

બાલે આંસુ બરાથી વાથી-જ નેમીસરજ રે ાાવા

ર સ્થાન-ધર જેવા. ૩ ખાણ, ૪ સર્ય, ૧ બારણે ૨ ખેદ પામી,

અખલાં-અવગુણુ ³વાહરી રે, ^૪મું કાે કાંય વિસારી! ા આઠ ભવાંતર પ્રીતડી રે, આવાે ^૫વેગે સંભારી ાા

(ચાલ)

આવેા વેગ સંભારી, સુકેા કાંય વિસારી ? ખાલા ા યોવન જીગતિ વેષ રસાલા, નિઠુર નાહ ! નવિ દીજ્યે ^કટા**લા**– –^{૭૨}ઢિ છાંડી આવેા ^૮૨ઢીયાલાછ, નેમી૰ ૫૨૫

ના પીચુડા પાપી **લ**વે રે, ^૯અમલસ લાવે ^૧°માર । પીલ વિશુ ખી**ચુ** એક દાેહિલા રે, કંત છે નિપટ કઠાેર ॥

(ચાલ)

કંતછ! નિઠુ**ર ન કીજે હાંસી, છું તુઝ** પૂર**વ-લ**વની દાસી । અબલા અવસર કાં ગયા નાસી,

ક'ત ન છાડા નારી, નિરાસી-જી નેમીંગ:॥૩॥ રુપ–ગુણે ર'ગે ભરી રે, છાંડી રાજકુમારી । અહુ મૈત્રી લાલચ ભરી રે દીધી શિવ તેં પ્યારી ॥

(ચાલ)

શિવ ધૂતારી નામ કહાવૈ, રાગ વિના સહૂ જગ ભરમાવે ા પરનારી શું ચિત્ત **લ**લચાવે,

વલી પ્રદ્મચારી નામ ધરાવે \cdots નેમીં ાાષ્ટાા

નિ–સનેહીસું નેહલા રે, કાં કીધા કરતાર! । મીઠ પૂઠેં ચા**લી સતી રે,** પહુંતી ગઢ ગિરનાર ॥

૩ આગળ કરી, ૪ મને, ૫ જલ્દી, ૬ વિયેાગ, ૭ આશ્રહ, ૮ સું દર,. ૯ આમળા=દુઃખ, ૧૦ મને, ૨૦

(ચાલ)

ગિરનારે સંજમ-વત ધરી, પીઉ પહેલી શિવ-પંથ સોધારી । ધન ધન નેમિજ રાજુલ નારી,

ર્ચિશિવમલ પ્રભુ જય-જયકારી-જી નેમોં ાપા

(૧૦૩૬) (૪૩–૨૨૩૫) શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવત (રાગ–સારઠ–કાનુડા તુમસાે લાગી મારી પ્રીત એ-દેશી) શામલીયા તુમશું લાગાે મારાે નેહ,

લાગા મારા નહેરે શામળીયા । શિવાદેવી સુત સુંદર સાહે, નેમીસર ગુણુ ગેહ રે-શામા । 'વિણુ–અપરાધે, છાકરવાદેં, ^૧છયલ ! ન દીજયે છેહરે–શામાાયા રયણી અંધારી બિજ ચમકે, ઝરમર વરસે મેહ રે-શામા । રેપાવસ ઋતુ પદમનીસું પીઉડા,

રાખીજર્થે રંગ રેહ રે-શામ૦ ારા સાવનવરણી લાલ સરંગી, કામિની કામલ દેહ રે–શામ૦ ા શિવ ધૂતારીને વિસારી, આવા માહરે ગેહ રે–શામ૦ ાગા આંહુંગદ્યાંની લાજન જેહને, નિગુગુ નિઠુર નર તેહ રે–શામ૦ ા પારસ–સંગે લાહ કંચન જયા,

હાવે સંપતિ એહ રે–શામ૰ ાઝા પ્ર**લુ**છ સા**ર** કરા અબ **મેરી,** હું તુમ ચરાણુની ^કજેહ રે શામ૰ા રૂચિર નેમિ-રાજીલ શુ**ણ** ગાવે,

યાવે સુખ અ-છેહ રે શામ૦ ા પાા

B

૧ હાવલાસા, ૨ ચામાસું, ૩ ધૂળ.

(૧૦૩૭) (૪૩–૨૨^૩) શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન (ક્લડાની **દે**શી)

માત શિ**વાદેવી જાયા–રાજ! સુર નર નારી ગુથુ ગાયા-રાજ!** ા ઘર આવેા રે હઠીલા **હ**ઠ છેાડી,

મહેં તેા અરજ કરાં કર જોડી રાજ! ઘર૦ જીવ દયા મન આણી–રાજ!,

કાંય છાઉા જ ! રાજુલ રાણી-રાજ ! ઘરળા દા શૈંતા યાદવ–કુલરા હીરા–રાજ !,

રથ ફેરાે રે નહાુદીરા વીરા-રાજ!, ઘરાાં છે& છયલ! નવિ દીજે-રાજ!,

ધથુ–યૌવન લાહાે લીજે–રાજ!–ઘર∘ ારાા

લર છાડયાં જગ હાંસા-રાજ!,

ઘર આવી કરાે ઘરવાસાે રાજ!–ઘર૦ા સખી! કટક કીડી કાજઇ–રાજ!,

કરતાં કિમ કંત ! ન લાજે–રાજ !-ઘર૦ ાાગા થૈં તા મ્હાંસું ઝપીત ઠેગારી–રાજ !,

કરી ચિત્તડું લીધું ચાેરી-રાજ!-ઘર૰ । શ્રેં તાે મ્હાંસું છ પ્રીત ઉતારી–રાજ!,

થાંને અવર મિલી ધૂતારી-રાજ !–ઘર૦ ાા૪ાા પીક થે છેાજી કામણુગારા–રાજ !,

અબલારા પ્રાચુ-આધારા-રાજ !-ઘરા ા નયણાં નિંદ ન આવે-રાજ !,

શામલીયા સેંગ્રુ સુઢાવે–રાજ !–ઘર૦ ાાપા

ઇમ પીઉને એાલ લા દેતી-રાજ!, પીઉ પાસે સંજમ લેતી-રાજ!-ઘર૦ ક રુચિરવિમલ સુખદાયા-રાજ! નેમિ-રાજુલ શિવ -સુખ પાયા-રાજ!-ઘર૦ ॥દાક

(૧૦૩૮) (૪૩–૨૨૬) શ્રી નેમિનાથ–જિન સ્તવન (ઢાલ–''લાલુડાની'')

મ્હારા નેમિ પિયારા લા નેમછ!,

શામલીયા શામલીયા કરતી સાદ કરૂં રે લેન--મ્હારા નેમ પીયારા લેા-નેમિઝ ા

ખિછુ-ખિછુ ઉછી નેમિ વિહુણી કેમ કરૂં રે લા-મહાo-નેમિના ગાળો એડા પીઉ દુખ પૈઠી વાટ જોઉં રે લા-મહાo-નેમિના પિઉ વિછ્યુ સાસા દિન વરસ સામા કેમ ખાઉં રે? લા-મહાર-નેમિના પાયા

શામલીયા ^૧વરસાલે સાલે સાલ સમા રે-મ્હારા૦ નેમિ૦ રાજમહેલમાં રાજા-રાણી સંગરમાં રે લાે-મ્હારા૦ નેમિ૦ છ પરિહરિ તરુણી ધરણી પર ઘર કાંચ લમા રે લાે-મ્હારા૦ નેમિ૦ છ

यौवन-वय पाभीने ફાેક્ટ કાંય ગમા र दे।– મ્હારા૦ નેમિ૦ ાારાક

પશુઅ પુકાર સુદ્યુનિ, દુર્ણી રીસ ચડી રે લાે-મ્ડારાં નેમિંગ, સાકડલીને કાજે મારને માર પડી રે લાે-મ્ડારાં નેમિંગ ક અન્ન ન ભાવે નાગે નયણાં નીંદડી રે લાે-મ્ડારાં નેમિંગ,

૧ ચામાસામાં,

કામ સતાવે ભાવે તુમરો પ્રીતડી રે લા-

મ્હારા∘ નેમિ૦ ાાગા

આમૂષણ અંગારા અંગના રે લે৷_

કાઈક બાલ કુ-બાલ ન સાલ્યા રંગના રે લાે - મ્હારાગ્નેમિંગ કિકી ઉપર કટકો ત્રટકી કાંય કરા રે લાે - મ્હારાગ્નેમિંગ, વિણ અપરાધે કોધ હીયામાં કાંય ધરા રે લાે - મ્હારાગ્નેમિંગ કોલી ચરણા ચીરને કાજે કાંય હરા રે લાે -

મ્હારા નેમિ ાાજાા નિંદુર-હીયાના નાહ ન આપા છે હલા રે લા, મ્હારા નેમિ,

યનકુર-હાવાના નાહ ન આવા છહુલા ર લા, મ્હારાં નામન, અબલા સાથે જોડી અવિહડ નેહલા રે લા–મ્હારાં નેમિન ા મૂંછાલા ભૂપાલા કેટાલા કાંયા દીઓ રે લા–મ્હારાં નેમિન, ખાળા ઘરમાં ખિણ આંગણ કાંમણ સ્થા કીઓ રે લા– મ્હારાં નેમિન ાપા

ઇમ વિલવંતી પદમિની પ્રેમે પરવડી રે લા-મ્હારા નેમિંગ, રહનેમિ પહિંબાહી ઉજલ શંગ ચડી રે લા-મ્હારાગ નેમિંગ! નેમ સમીપે સંયમ લેઇ માેક્ષ ગઇ રે લા-મ્હારાગ નેમિંગ, રૂચિરવિમલ પ્રભુ ગાતાં આશા સફલ થઈ રે લાે-મ્હારાગ નેમિંગાદા

1

્(૧૦૩૯) (૪૩–૨૩૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન ∢રાગ–સાેરઠ ''ર'ગ છુઠો હાે! સાહિષા! ર'ગરી છુઠી એ–દેશી અશ્વસેન–સુત સુંદર સાેહે, પાસ પરમ હિતકારી– વાલ્હેસર માનાે વીનતડી; અરે કીજઈ છે ધીનતડી, વાલ્હે∘

૧ આજી,

પ્રભુજ! પરમ દયાલ દયા કરી, કોજે રસાર ઉસંભારી હા-સાહિષ્ય! માના વિનતડી તાશા પ્રભુજ! મૂરતિ પ્રાથુથી પ્યારી દ્વેયાથી ન રહે ન્યારી-વાં ક ઉત્તમ કેરી પ્રીત વિચારી

મત મૂકા વિસારી-હા સાહિળ ારાષ્ટ્ર જ્વલન જલંતા નાગ ઉગાર્યા.

પરમ ધરમ ચિત્ત ધારી-વાલ્હે । ચરણ-કમલકી દીજે સેવા,

ભવ-જળહિ પાર ઉતારી-હા સાહિબ૰ ાા ૩ા૪ પ્રભુછ! ચરણુ–ન્હવણ-જલ જોગે,

યાદવ જરા નિવારી–વાલ્હે જ નાગાજી ન યાગી-સિદ્ધિ–સાધક,

એલગ કુષ્ટ સંહારી-હા સાહિળ∘ ાાઝાર અષ્ટ મહાભય દૂરિ નિવારી, દીજે સંપત્તિ સારી ા રૂચિશ પ્રભુજી મેરા સાહિળ, તુમ હા પર-ઉપગારી-–હા ! સાહિળ! માના વિનતડી∘ ાાપાક

W

(૧૦૪૦) (४૩–२३आ) શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન

(મ્હારૂં મન માહ્યું દરિયાખાંનસુ-એ-દેશી) અશ્વિસેન-^૧ જાતક પ્રતિ, કરૂં અતિ અરદાસ ા દાસ કરી હવે જાણુજયા, પૂરજયા આશ-

મ્હારું મન માહું વામા-નંદશું ાાવા

ર સંભાળ, ૩ ધ્યાન દઇ, ૪ અગ્નિ ૧ પુત્ર,

शुषु-अवशुषु प्रसु! माह्या, हीयडे मत रताह!।
मेह न लेखे हे। वरसते।, श्रे अंभ ने आह-म्हारं ाशाः ते सक्कन श्युं हीळ्थे! ही के हेंक न कास।
अवसर पामी आपह्या, मुद्दे सहाय निराश-म्हाइं ाउषाः विस्तर वहते आपह्ये, विस्ताव आम।
अवसर आहे निगमें, ते हे।हट स्वाम-म्हाइं ाशाः हिपर रंग सुरंग के, ही थे रंग न रेह ।
इह्येयर हूत समावडे, हे भवीहं तेह-म्हाइं ापाः सुधिय प्रसुळ्सुं विनंती, माना महाराक ।
हाक सुधारा हासनां, वधारी श्वाक-म्हाइं ाहाः

O

(૧૦૪૧) (૪૩–૨૩૬) શ્રી પાર્શનાથ-જિન સ્તવન (અજબ સૂરંગી હો હંજા માર લાવડી એ-દેશી) સરતિ પ્યારી હાં! પ્રલુછ!, તાહરી દીઠાં ધ્દાલત થાય ા

તુમ વિશ્વ ખિશ્વ ન સુઢાય-સૂરતિ∘ ાા૧ા સુર–નર કાૈડિ હાે! કર જોડી નમે, ગાેડી ગરીબ–નિવાજ ા દેવ ન સેવું હાે!, અવર ઈશ્વે ભવે,

राज! रिनवाली है।! आज भया ५री,

માહરે પ્રભુજશું કાજ-સૂરતિ૰ ારા

ર વિચારા, ૩ પાેતાની ચહતી કળાએ ટટલાવે અને અવસર વીત્યે આપે તે શું સ્વામી કહેવાય ! (ચાેથી ગાથાના અર્થ) ૧ લક્ષ્મી, ૨ મહેરભાની કરા,

સાહિળ સાચા હા ! વાચા મુજશું પાલજ્યા,

પ્રભુજ પ્રાણુ-આધાર ા

સાર કરજ્યા હા! દેજ્યા ચરણાં ચાકરી,

भत भूडे। विसार-सूरित ॥ ॥

ચાતક ચાઢે! ^૩ઉમા**હા** જિમ મેહના,

જિમ મધુકર-અરવિંદ ।

નયણ-ચિકારી હા ! ^૪ડારી ^૫ જોરી નેહસું,

ચાહે હુમ મુખ ચંદ-સૂરતિ ાષ્ટાા

સહજ-સુરંગા હા! ચંગા સે બલ-ફૂલ જયાં,

કામ પડયાં કુમલાયા

ભીડ ન ભાંગે હા! ભીડ પડયાં થકાં,

તે પ્રભુ નાવે કદાય-સરતિ ાપા

નેહ ન તાેડા હા ! જોડા પૂરવ પ્રીતડી, સુગુથુાં સરસ સનેહ । આંહ ગ્રહ્માની હાે ! લાજ નિવાહીએ.

धम डिम डीके छे**ड-सू**रति॰ ॥६॥

અજમતગારાં હા ! પ્યારાં અવગુણ ઉછાવરે,

તે મહી માટા મિત્ત !

અવશુષ્યુ જાણી હા! તાણી તાઉં પ્રીતડી,

ये निशुषांनी रीत-सूरति ।।।।।

નેહ સંભાલા હા ! ટાલા મનના આમલા, પ્રભુજ દીન–દયાલ ા નયશ્ચ રસીલે હા ! વયશ્વ વિનાદસ્યું.

કોજ્યે રંગ રસાલ-સુરતિ ાડા

a ઉત્સુક, ૪ દોરી, ૫ જોડી, ૬ અનુકૂળ, ૭ ઢાંકે,

ચરાષુ ન છેાડું હૈા પ્રભુજ! હું તાહરા, િજાં લગિ ઘટમાં સાસ । રચિર ગાેહીચા હૈા! સાચા સાહેખ સેવતાં, સફલ ફલી મુઝ આશ-સ્રતિ ાાલા ख्र

(૧૦૪૨) (૪૩-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન (રાગ-મલ્હાર ''હીડારનાની'' દેશી)

સિદ્ધારથ-કુલ કમલ-^૧ દિણ્યર, સાયર પેરે ગંભીર. નિમત વર-સુર-અસુર-કિન્તર, વર વિદ્યાધર વીર ા કુમતિ-^રગંજન ભવિક-રંજન, કંચન જેમ શરીર, કમ³-રિપુદલ-અલ-વિનાશન, શાસન-ભાસન ધીર--અહેા! મેરે સાહિષ! ઝૂલત શ્રાવધેમાન ॥

કંચન-ખંભ સુરભ દાતુ ^૪પાચ-^૫પટલી ચંગ, હીં ઉાર જેર જરા વસું જરી, હીરા લાલ સુરંગ ા કે કે લિહરે પ્રભુકા ઝૂલાવતી, ગાવતી ગીત સુરંભ, છપ્પન કુમરી દેત ભમરી,

અમરી અતિ-ઉછરંગ–અહેા ં મેરે૦ ાારાા એક છત્ર ધારે ચમર ઢારે, કરે રાગ મલ્હાર, એક ^હવીન ^૮વાએ મુજશ ગાએ, ^૯વાએ ^૧°**વંશ** ઉદાર ા

૮ જ્યાં સુધી.

૧ સૂર્ય ૨ દૂર કરનાર, ૩ કર્મા શત્રુના સૈન્યના બળને નાશ કરનાર, ૪ પાયા ૫ ઉપરની પાટલી, ૬ ક્રેડાધરમાં ૭ વીજી, ૮ વગાડે ૯ વગાડે, ૧૦ વાસલી,

એક નાટક કરતી રંગ ધરતી, નેઢ નિરખતી નાર, ચિરંજીવ સામી મુગતિગામી નામથી નિસ્તાર-અહા મેરે ગાલા ઇમ ભાવ ભાવી માય મનાવી, સુરી ગઇ નિજધામ, ચાસઠ સુરવર મેરુ ગિરિવર, વીર જનમ વિધાન ા વિધિ કરી શુભમતિ સુરપતિ, કરત જિન ગુણુ ગાન, નિરખીઈ નિત નવલ-નેહ અમલ વાધે વાન-અહા મેરે ગાલા આદર કરી ધરી હેજ ઢીયસું, દીજઇ સન્માન, તારીએ સેવ સુધારીએ વારીએ દુરિત-નિદાન ા તું હું તન-ધન-ધન જીવન મેરા, તું હી પરમ નિધાન, રૃચિરાંવમલ પ્રભુજ ચરસ્થુશું,

લાગા મા મન ધ્યાન-અહા મેરે ગાપા

કળશ

સકલ સુદ્ધ કર જિનવર, પાય નમ્યાં હા ! અતિ આશુંદ થાય કિ ! ઋદષભ અજિત સંભવ પ્રભ

અભિન દન હા! સુમતિ જિનરાય કિ-અકળ ગા૧ાા ગ**ંદ્રપ્રભ સુવિધિ** પ્રતિ,

શીતલ શ્રેયાંસ નમું નિસિ દિન્ન કિ-અકળ૦ ાારા વાસુપૂજ્ય **વિમલ અન**ંત ધર્મ[°] શાં**તિ**,

કું થુ અર હા ! મલ્લિ સુનિ સુવત કિ ા નિમ નેમિ પાસ ત્રિશલાસુત હા ! મહાવીર મહત કિ-અકળળ પાસપ ચાવીસ જિણંદ સુ-ચાવીશી હા!

પ્રલુજીની ગાઈએ ચંગ કિા

જે લાયુરો ભવિ ભાવશું,

તે લહેશે હાે! નવ નિધિ રિદ્ધિ રંગ કિ–અકળ૦ ાા૪ાા સંવત સતર એકસંઠે,

કાગુથુ સુદિ હેા! દશમી ગુરુવાર કિ ા ભાજવિમલ કવિરાજના, સીસ પભણે **હા!** રુચિર જયકાર કિ–અકળ૦ ાાપાા

> ાા ઇતિ શ્રૌચાવીસ જિન સ્તવન સંપૃ**ર્ણ**ાા ાા પં. શ્રી નિત્ય વિજય ગણી લિખિતંા ાા સુ-શ્રાવિકા તેજ કુંઅર પઠનાર્થં. ાા ાા સંવત ૧૭૮૨ **વર્ષે**ાા છ**ાા**

श्री वर्धमानस्वामिने नमः श्री भावप्रस सूरि हृत स्तवन-ये।वीसी

શ્રી મહિમાપ્રભ–સૂરિ ગુરુલ્યા નમ:

(૧૦૪૩) (૪૪–૧) શ્રી ૠષભનાથ જિન સ્તવન (પંથીડા સંદેશા પૂજ્યજી નઈ વિનવે રે એ દેશી) આદિ જિણેસર! દાસની વિનતી રે,

મુઝ ચિત્ત–આંગ**ણ**ીઇ પધાર રે ા ચરણ–ક્રમ**લની** ^૧આલેા! ચાકરી રે.

જીવન કર સક્લાે અવતાર રે-આદિં૦ ાાધાા **હાથ** ન ^રસાહાા આવઇ હાથીયા રે,

પણિ તુદ્ધારયું મ્હારઇ સુખ પ્રૌતિ રે । જો આવા તા મુઝ માટા કરા રે,

³કાબઈ દુશમન પામું જીત રે–આદિ૦ ાારાા મનઇ નાણા સેવક ધરિ દુખલાે રે,

તુમ નામઇ મુઝ ઋદિ અ–પાર રે । સાહિઅ પણિ ભૂપ્યા આદર તણા રે,

આવ્યાં ઉપજઇ યરમ ^૪કરાર રે–આદિ ાકાલ મન ^પનાહતું છાતુ નહી રહે રે,

૧ અાપા, ૨ ૫કડ્યા, ૩ દબાવવાથી, ૪ સંતાષ, ૫ નાતું,

જાણુરયે આવ્યા મ્હારા સ્**વા**મિ **રે**ા

આદર–દર્ધન^ઇ હું આપશ્યું રે,

ભકિત સાંચારી-પાન પણામ રે-આદિ ાાષ્ટ્રા આ શો વાત ? ^કધણી મહારઇ ઘરઇ રે,

आव्या सुरुहेवीना नंह रे।

શ્રી ભાવપ્રભુસૂરિ સુખ ઉપજઈ રે,

દેખી આદીસર-મુખ-ચંદ્ર રે આદિં ાપા

C

(૧૦૪૪) (૪૪–૨) શ્રી અજિત**નાથ**–જિન સ્તવના (રાગ રસીયાની)

^૧**વિજયા**–નંદન મુઝન^ઇ વાહેલાે,

જીવ-સમા જિનરાજ-મારા વાલમા! ા પંથ કેખાડઈ મુગતિના ^રપાધરા,

કરઈ મન વંછિત કાજ-મારા૦ ાા૧ા મુઝ રંગ લાગા અજિત-જિથું દસ્યું,

હીયક છે છે हું रे हेळ-भारा०।

³કહીઇ ન વાલાે ^૪વિસારઈ પડઈ,

નિત વસઇ ચિત્તનઇ **રે સેજ-માેરા૦ ાારાા** જેહવા આદિશ-રૂપ^{ઇ પ}કૂટરા, તેહવા ગુણુ અંતરંગ–માેરા૦ા નય વ્યવહાર-નિશ્ચય એહું ^કપરીક^ઇ,

નિરદ્ભવણ ગુણ-સંગ-મારા૦ મુઝ૦ ાા ગા

કુ માલિક, ૧ પ્રભુજીની માતાતું નામ, ૨ સીધા, ૩ ક્યારેય પણ. ૪ ભૂલાતા નથી, ૫ સુંકર, ૬ અમધારે, કાચની ^૭કરચૌઇ તે રાચઈ નહી,

જે લ્હલ્યું હીર રે ચિત્ત-માટા ા ગુણ દેખીન^ઇ જે લ્ગહિલ થયું.

બીજઇ ન માંધઇ તે પ્રીત-મારા૦ મુઝ૰ ાા જાા જિમ ચંદાથી ન જીદી ચાંદણી,

જિમ વલી ફૂલથી બિંટ-મારાવા િતિમ જિનરાજથી જૂદી નવિ રહે,

રૂડી મ્હારી મનડાની મિંટ-માેરા∘ મુઝ∘ાપાા સ્વારથવિષ્યુ:ઉપગારી સહજથી, ત્રિણ ભુવનના રે તાલ–માેટા । શ્રીભાવપ્રભસ્**રિ** જિનરાજનું,

ધ્યાન ધરઈ દિન-રાત-મારા૦ મુઝ૦ ॥ 💵

**

(૧૦૪૫) (૪૪–૩) સંભવનાથ-જિન સ્તવન (રાગ હમરાની)

સંભવ-જિનસ્યું ચિત્ત વચ્યું, લાગી લેાકાત્તર-પ્રૌતિ-રંગીલે ા પુષ્ય-દલાલ પાસે રહી,

મેલબ્યા ત્રિલુવન મીત-રંગીલે! સંભવળ ાશા સૂતાં **સંભવ-જિન**સ્યું, હિંહતાં સંભવ નામ-રંગીલે! ા અઈકતાં ઊઠતાં સંભવ,

સંભવ કરતાં કામ-રંગીલે સંભવ ારાા લાક ગણે ^૧ગહિલા થયા, હું ગણું ગહિલા લાક-રંગીલે!।

૭ નાના કકડાથી, ૮ ભ**ત્યું ૯ ઘેલું. ૧ ઘેલે**ા,

પરમેસર શ્યું ^ર આશકી,

³રિંગા ન જાણુઇ ^૪થાક–૨ંગીલે! સંભવ૦ ાા ૩ાા હું મતવાલા નાથના, એ–પરવાહી દાસ–૨ંગીલે ા આશ ધરું એક નાથની,

ચરજુ−સેવાની પ્યાસ-રંગી**લે**! સંભવ∘ ાાઠાા આગમ-પંથઈ ચાલતાં, ગુજી઼ીશ્યું ધરતા રાગ–રંગીલે! ા શ્રીભાવપ્રભસ્ૃરિ કહે,

પામીઇ જિં સોલાગ–રંગીલે! સંભવ૦ ાાપાા

露

(૧૦૪૬) (૪૪–૪) શ્રી અભિન દનજિન સ્તવ**ન** (રહાે રે રહે રે વાલહા એ–દેશો)

અભિનંદન-ચંકન નવેા, ૄશીતલ સહજ સુવાસ-લાલ રે । ગુણ ^૧૫રિમલઈ માહી રહ્યા,

સુર-નર જેહના દાસ-લાલ રે–અભિ ાા**૧ા** કાલ અનાદિની કામના, વિષય–કષાયની આગિ-લાલ રે ા એહ ^રશમાવાઇ મૂલથી,

જો સેવઈ ^ઉષય લાગિ**–લાલ રે–**ખભિ૦ ાારાા ^૪ગ્રાન–**દર્શ**ન–ચારિત્ર જલે, સરસ **રહે જે સ**દાય**–લાલ** રે ા મધમાખી અર્ઇસે નહી,

પખરઈ કનખેરુ થાય-લા**લ રે**-અભિ ાા**૩ા**

ર ગાઢપ્રાતિ, ૩ અત્રાનમૂઢ, ૪ ઘણા, ૧ સુગ'ઘથી, ૨ શતિ કરે, ૩ ચરણે સેવક થઈ, ૪ જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર પાણીથી, ૫ ઉકરડે ૬ ગમે તેટલી વ્યાકુળ,

અ-વિનાશી ગુણ એહના, સેવ્યા સુખ એક તાર-લાલ રા જે લવી ધરમના સાગીયા,

તે ધરઇ એ**હશું** પ્યાર-લાલરે-અભિ ાા૪ાા જે ટાલઈ કમેલાપને, તેહેજ ચંદન શુદ્ધ લાલ રે ા શ્રીભાવપ્રભસૂરિ કહ્યું,

જાણે જેઢ વિબુધ-લાલ રે-અભિ ા પ ॥

*

(૧૦૪૭) (૪૪–૫) શ્રો સુમતિનાથ–જિન સ્તવન (ઇડર આંભા આંથલી રે એ દેશી)

મેઘ-રાયા કુલ ચંદલા રે-લાલા, મંગલા માત મલ્હાર ા પ્રભુ તીર્થ'કર પાંચમા રે લાલા, કરઈ જગત-ઉપગાર– રહારે મન માન્યા–

સુમતિજિન-નાહ,

દેખાડઇ ધર્મ રાહ.

એાલવર્ક અંતરકાઢ,

–આજ આંગ**ણીઇ** ઉત્સાહ–મ્હારે૦ ાા૧ાા મુજ પુષ્ટ્ય ^રઉજ**લ પ**ક્ષમ^ઇ રે–લા**લા**, ^કચટકી ચાં**દરણી ^૪જોર**ા ઢેખી જિત-મુખ–ચંદ**લા** રે–લાલા

નાચઇ ચિત્ત ચકાર-મ્હારે૦ તાંરાા

કુણુ હીરા ! કુણુ કાંકરા રે ! લાલા

જૂદા ન જા**ણ**તા જેહા

૧ ખુત્રવે, ૨ ચઢતી કલાએ છે, ૩ ફેલાઇ છે, ૪ વધુ,

હિવર્ધ સમઝગુ મુઝ**ને થઇ ને રે−લાલા,** નાથશ્**યું** લાગાે નેહ−મ્હારે∘ ાા ગા નિર્ગ'ધ ^પ આઉલ–ફૂલડાં રે–લાલા, સુ'ઘે ન ^કજૂઇ–ભુંગા

तिभ अध-डीधाश्युं डिवर्ध रे सासा,

મ્હારા ન ભઇસઇ રંગ-મ્હારે ાાઝા સાચઇ મન સેવ્યા થકું રે લાલા, જે પ્રસુ પ્રકે આશા શ્રીભાવપ્રભસૂરિ કહે રે-લાલા,

તેહ્વસ્યું પ્રેમ-પ્રકાશ-મ્હારે ા પા

(૧૦૪૮) (૪૪–६) શ્રી પદ્મપ્રભ–જિન સ્તવન

(આ છેલાલ—એ દેશી)

પદ્મપ્રભ જિનરાય, રાતી જેહની કાય,

જિન**વર લાલ!** હું પણિ ^૧રાતાે પ્રેમ^ઇ ગ્રહ્યો **।** રયણ સિંહાસન સાર, અતિશય ઝુ**ણે** ^રઅંબાર

જિનવર લાલ! રુપઈ તેા વરસી રહ્યો. **॥૧૫** મસ્તકઈ છત્ર હલાય, ચામર સાર **વિંઝાય.**

જિનવર લાલ ! અપચ્છરા આગલિ નાચતી **ા** સાહુ^{દ્ધ} અશાકની છાય**. ધમ^દધ્વજ લહિકા**ય

જિનવરલાલ! દો' દો' દું દુભિ વાજતી. ારા

યાજન ગામિની વાષ્ટ્રી, દેશના અમીય સમાણી

જિનવર લાલ! ભવિક-જન સંશય હર્સ્કા

પ આવલના કૂલ ૬ જૂઇ નામના સુગંધી કૂલના લગરા.

૧ અપ્સક્ત, ૨ શાભા;

^{કં}દ્રાણી ગુણ ગાય, હીયડઇ **હરખ ન મા**ય, જિ**નવર લાલ**! ઇદ્ર ચઉસઠિ સ્તવના કરઈ. ॥૩॥ એ સાચું કઈ સુ**ણ**, પ્રભુ-સરૂપ ^૩કલઈ કુ**ણ**, જિનવર લાલ! મુખ પુનિમ ચંદા હુરઈ ?

ક્રશ⁶ન ^ઇદ્ર લાેભાય, અણુ દીઠાં-દુઃખ થાય,

जिनवर सास ! शति हिवस हीयउर्छ वसर्छ ॥४॥ ચંદને ચાહે ચકાર, જિમ મેહાને માર.

જિનવર લાલ! તિમ વિસારં નહી ઘડી ા કહ્યું ભાવ-પ્રભસૂરીશ, તુંહીજ મ્હારઇ ઇશ, જિનવર લાલ! તુમ્હસ્યું પ્રીતિ રુડઇ જડી ાપા

(૧૦૪૯)(४४-७) શ્રી સુપાર્શનાથ-જિન સ્તવન (મન સરાવર હંસલા એ-દેશી)

શ્રી સુપાશ્વેજિન વાલહા, જઇ લાેકાંતઇ વસીએા રેા હિવઇ ઇહાં આવઈ નહીં.

સાસય_સુખના રસીએા રે-શ્રી ાવા કુણ ભાંતિ કરૂં ચાકરી, જેહનું મિલવું દાહિલું રા સુદ્યિ શિષ્ય તવ સુગુર કહેઈ,

એહનું સેવવું સાહિલું રે-શ્રી ગારા શ**હ**–સ્વ**ભા**વ જિલુંદના, ચ્યાર નિખેપ છે સાચા રા त्रिભ्वनने तार्ध सदा, भानधं नहीं नर કાચા रे-શ્રી ાાગા

૩ કળી શકે = એાળખી શકે.

સ્તય ભૂરમણુ–સમુદ્રમાં, માછલું સમક્તિ પામઈ રેા જિનભિંબ−સમ અન્ય માછ**લ**ઈ રે

રાતિ સમર**થુ જામઇ** રે–શ્રીં∘ ાાઝા જે જે નિખેપે સેવીઈ, દિલ–ભર દિલ નઈ ઉલ્લાસઈ રે ા શ્ર**ી સાવપ્રભસ્**રિકઢઈ, વેગલા તે પિથુ પાસ^ઇ રે–શ્રીંગાપાા

(૧૦૫૦) (૪૪-૮) ધી ચંદ્રપ્રભ–જિન સ્તવન (નણદલની દેશી)

સજની ! હે ! સજની ! ચાંદ્રપ્રસ ચિત્ત વસ્યા, દૂજો ન એહવા દેવ-સજનીં ા

આહિર-અંતર ઉજલા,

કીજઈ એહની સેવ-સજની! ચંદ્રપ્રભાગાધા આહિર સ્ક્ટિક-સ્યા ઉજલા, મનના મેલા જેહ–સજનીગા કીધા ગુણ જાણે નહી,

તે હેરયું ન કીજઈ ને હે-સજની વચંદ્ર ારા જે આચાર^ઇ ઉજલા, પર-ઉપગારી સદાય-સજની ા તે સાથઇ મન મેલીઇ,

જન્મ-મરણ દુ:ખ જાય-સજની ગંદ્ર ાકા અનુભવ^{દા} એહજ ઉજલા, કથની કરણીઇ શુદ્ધ-સજની ા પણ મનમાં નિવ ધારીઇ, ઉજલું એતલું દ્ધ-સજની ાાઠાા પ્રભુની પગ-રજ ક્રયતાં, ઉપજે પરમ કરાર-સજની ા શ્રીસાવપ્રભસૂરિ કહે,

એહને તુંં ન વિસાર-સજનીં ચંદ્ર ાાપા

(૧૦૫૧) (૪૪–૯) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન (વીછીયાની ક્રેશી)

મુજ **સુાવધા**–જિણેસર મન વસ્યાે, અંતરયામી અરિહંત રે ા દેહમાં દ્રષણ દીસઇ નહી, ગુણુ–રતનાકર ભગવંત રે–મુજ∘ ા ^૧પાણીવલ ^ર પડેખે ન^૩ પ્યાર રે,

વલી નવા જગાંવઈ નેહલા,

સંભરાવંઇ વારાવાર રે–મુજ૰ ાા૧ા

હુંતા એહની આણ શિરે ધરું, શુદ્ધ-વિધિકરું એહની સેવ રે ક ચિંતામણિથી અધિકા ગણં,

દેસ્યે શુભકલ એ દેવ રૈ–મુઝ∘ા રાષ્ટ્ર જેહ સમક્તિ–ધારી સ્વામીના, સેવા–રસ-સ્વાદના જાણ રે ા તે વિષયારસ રીઝઇ નહી,

જાણું એતા છે છા**લુ રે-સુઝર ા ૩ ા** જેહને ઘટમેં અનુભવ રમઇ, તેહને પ્રભુશ્યું ખહુ પ્રીતિ રે ક સફલી પૂજા તેહની કહી, લાકાત્તાર એ છે રીત રે-મુઝર ાાષ્ટ્રા જિન-સેવા તપ જપ જાણીઇ, જિન-સેવા ચારિત્ર શીલ રે ક ઇમ શ્રીભાવપ્રભસ્તિ કહે,

જિત–સેવા અધ્યાતમ ઈક્ષ રે–સુઝ૦ ાાપા

%-% &-%

૧ પાર્ધાદાર=મર્લ-ગુણ–સંપત્ર અપ જેવા, ૨ વિના, ૩ પ્રેમ, ૪ જીવનમાં

(૧૦૫૨) (૪૪–૧૦) શ્રી શીતલનાથ–જિન સ્તવન (ગિરિથી નદીયાં ઉતરઈ રે લા–એ **દે**શી) શીતલજિન તુઝ મૂરતિ રે લેા,

લે!ભાણાં મુઝ નયલુ રે–સ–સનેઢી નાથ ! । શાંત-મુદ્રા શાેભે ઘ**ણા** રે લે!,

પ્રલુ સયણાંના સ**યણ રે-શીતલ૰** ૫૧૫ રુચિ જાગી તુઝ શાસનઇ રે લાે!

તું હીજ મ્હારે સ્વામ રે-સ-સનેહી ! ા આપા સમક્તિ-સુખડી રે લા !,

જે ન ૫માહે ધનામ રે–સ-સનેહી!૦ શીતલ૰ ૫૨૫ હું આવ્યા આશા-ભર્યા રે લાે!

ન કરો મુઝને નિરા**શ રે−સ−સનેહી**! ા આપા અમ્હ રચાેગ ચાકરી રે લાે!.

કરાે હજૂરી દાસ રે-સ-સનેહી !o શીતલo ાાગા હું છડીદાર સ્વામી તથેા રે લાે!,

કુણ કરઇ! મુજસ્યું જોર રે-સ–સનેહી! । ત્રામ પામઈ તુમ્હ તેજથી રે લે!,

વિષય_કષાય જે ચાર રે-સ-સનેહી! ગશીતલ ાાજા એહ 3 પ્રસાદ જિલ્દના રે લા!

જિઢાં જાયું તિહાં લદ્યું માન રે—સ-સનેઢી ! શ્રી ભાવપ્રભસ્રિ કહઈ રે લેા!

શિવ-સુખ આપા પ્રધાન રે-સ-સનેહી! શીતલા ાપા

૧ દુ:ખ. ૨ લાયક, ૩ મહેરળાની,

(૧૦૫૩) (૪૪–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન (પ્રથમ ગાવાલા તણે ભવેજી એ દેશી) ઘર બાઇઠાં આવી મિલ્યાજી, શ્રી શ્રેયાંસ -જિણુંદા ^૧ઝબડી હું ઉભાે થયાજી, દીઠું રૂપ રઅ-મંદ,-

જિનેસર! ત^ઇ માહીઉં મુઝ મન ા ઝડ લાગી નેહ-નયણલેછ, હલ્લસ્યા પાઉસ તન-જિનેગાગા સમક્તિ આંબા મ્હારીયાજ સેવા પાકી દ્રાખ ા દીપ્યું અનુભવ આંગણુંજી, પૂરાણા અભિલાષ-જિનેગારાદ નિર્મલ ચિત્ત-લિંહાસથ્ઇજી, બેસારું જિતરાય ા ધર્મ-રંગ કંકુ-રસઇજી, પૂજાં પ્રભુના પાય-જિનેગાગા ઉપશમ નિર્મલ માતીઇજી, વધાવું જગનાય ા ભલઈ દર્શન દીધું તુમ્હેજી, વિનવું જોડી હાય-જિનેગાષ્ટાદ તુમને તા ઇમિજ ઘટઈજી, ³લેખવા મુઝને દાસ ા શ્રીભાવપ્રભસ્સિ કહેજી, પૂરી મુઝ મન આસ-જિનેગાપા

ΧX

(૧૦૫૪)(૪૪–૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી–જિન સ્તવન (ચતુર ક્રનેહી માહનાં–એ દેશી)

વાસુપૂજ્ય મુઝ તારીઇ, ^૧ઘઇ ^રહીયાત્ર તું મુઝનઇ રે છ અલ દઈ બાંહિ પસારીને,

તારક કહે સહૂ તુઝનઇ રે-વાસુ ાાવા

૧ ચકિત થઇને. ૨ અપૂર્વ, ૩ માની લાે, ૧ આપા ૨ હૃદયના પ્રેમ,

³સવ–દ**રી**ઉ દુઃખ-ગાજતાે, ચાે–ગતિ ચ્યાર જ્યાં આરા રે । ^૪ફૂટરાે લાગઈ ફરસતાં, જેહના અનુભવ ખારા રે–વાસુ૦ ાારા આશા ^૫વેલ જિહાં ઉછલે, જન્મ–મર**ણ** જલ ઉંડાં રે । કામ-કષાય-મદ માછ**લાં**,

ભક્ષણ કરઈ જિ**હાં ભૂં**ડા રે–વાસુ૦ ાા તારુ જે અભિમાનથી, એ માંહૈ પડઈ ઉડી રે ા પામઈ ડુબકી નીકલા, બાપડા રહૈ તે બૂડી રે-વાસુ૦ ાા જાા તારણ–તરણત**ણી** કલા, તે એક તું ^કઅવધારઈ રે ા ભાવપ્રભ કહે તું જ્યા, ^હતટઈ બઇઠા જે ^દતારઈ રે–વાસુગાપા**દ**

(૧૦૫૫)(૪૪**-૧**૩) શ્રી વિમલનાથ-જિ**ન સ્**તવન વિમલ-જિથુંદ સુખ**કારી,**

સાચા જે શીલ-વ્રતધારીરે-જિનવર છ્રદ્ધચારી । ધ્કામ ગજ જિણે મૂલથી ગાલ્યા,

વેદ-તાપ અનાદિના ટાલ્યાે રે–જિન૦ ાા૧ા મનમાં શ્યું જુએા? અધિકાઈ, પામી અતિશય ઠકુરાઇ રે–જિન૦ ક જિહાં જાગ્યું ^રસ**હજનું શૌલ**,

કુંઘુ લાેપ^ઇ ? તેહની લાેલ રે-જિન_્ાારાા નવ વાડી જે **શાેલ-³રખાેપું,**

વ્યવહારથી તે આરાયું રે-જિના ા

³ સંસારરૂપ દરીયા, ૪ સુંદર, ૫ ભરતી ૬ જાણે છે, ૭ કિનારે, ૮ તારે છે. ૧ કામરૂપ હાથી, ૨ અંદરનું સ્વાભાવિક, ૩ રક્ષણ,

જિ**હ**ાં કમ[°] તણી થિતિ પાકી,

વ્યવહારની ^૪દઉડી ત્યાં થાકી **રે**–જિન૰ાાગા કાઇ સ્રો–ભય સ્ત્રો–ભય ભાખઇ,

સંક આંખ પાટા રાખઈ રે-જિન∘ા કાૈઈ ધારઈ વજા–ક**ેે**ાટા,

મૂહ-મતિના પંથ એ ખાટા રે-જિન ાકા વિષય-લાલસા જેહને છીપી,

તિહાંહી જ શીલ–દૌલત દાપી રે-જિનગા ભાવપ્રભ કહે ગુણ ગેઢા,

મુઝ વિ**મલ-જિથ**ંદસ્યું નેહા રે-જિન૦ ાપા

E3

(૧૦૫૬) (૪૪–૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન (માલી કેરે ભાગમેં-એ દેશી)

અનંતનાથ ભગવંતની, ધાહિ હું વલગા લા-અહા રે અહિંગ રદેહ છાયા તણી પરિં, થાઉં નહીં અલગા લા-અહા રે થાઉં -

-મનલના માના પ્રલુજ રે લા ાા કાલ અનાદિ મિશ્યામતિં, ઘણું મુઝને લમાવ્યા લા-મનના ા ઘાંચી ઘર જિમ ખલદીયા, તેહી પાર ન આવ્યા લા તાહી એક્શજના ચીકમેં, તુમ્હે દષ્ટિ માવ્યા લા-તુમ્હે ા આજ થયાં વધામણાં,

મુઝને પ્રભુ ભાવ્યા હ્યા-મુઝને૦ મનડાનાે ાાગા

૪ દેાડ,

૧ તિશાએ, ૨ શરીરના પડછાયા ૩ મિશ્યાત્વની છુદ્ધિએ,

કલ્પતરુની છાંહડી, જેહવી સુખદાઈ લા-જેહવી । તેહવી સંગતિ સ્વામીની,

મીઠી ^૪મઇ પાઈ લાે−મ^ઇં મનડાનાે• ાા૪ાા આપ–મેલે સુખ આલસ્ચે, કુથુ પ્રભુને કહેસ્ચે લાે,-કુથું∘ા ભાવપ્રભ કહે દાસ જો,

તુમ્ઢ ચરણે રહિસ્યે લા-તુમ્ઢ૦ મનડાના૦ ાાપાા

×

(૧૦૫૭) (૪૪–૧૫) શ્રી ધર્મનાથ–જિન સ્તવન (વીરે વખાણી રાણી ચેલણાજ–એ **દેશી**) હું જાશું ^૧હિવણાં જઈજી, નાથનઈ ઠેગસ્યું ^રનિ**હા**લા

^૩માલિમ નાથનઇ નહી પડઈછ,

વિરુઉં માયા તહ્યું જાલ–હું ગા૧ા દીન ઘણું જઈ ભાખસ્યું છ, નાથ છઇ પરમ–ફૂપાલા આપશ્ચે નિજ–સુખના ^૪લવાછ,

ફ્લશ્યે મનારથ-માલ-હું ાા ર ાા વિષય-સ્વાદન વિલસતાં છે, આખરયું એ પશ્ચિ ચીઝા નાથ તાે સર્વ જાણી રહ્યા છે,

દાસના કપટનું બીજ–હુંગા ૩ ા કાન ફાેડી ર**દ્યો** ખારણેજી, ^પિભક્ષુ ^૬પરિ ઠગ દાસ ા નાથ તાે રહૈ સમભાવમેંજી,

કર્રા ન સુ-દબ્ટિ-પ્રકાશ-હું ા ૪ ॥

૪ મેં, ૧ **હમ**ણાં, ૨ જોઇને, ૩ ખબર, ૪ કાળીયા, ૫ ભીખારી, ૬ જે**મ**

અમૃત સરસ લવા લહેજી, સેવક તેહ સુજાણ । કહે ભાવપ્રભ જે શિર ધરઈજી,

ધરમ જિથુંદની આ**થુ**–હુંગાયા

*

(૧૦૫૮) (૪૪–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ–જિન સ્તવન (ઘર આવેજી આંબા મુહરીઓ–એ દેશો)

સખી ! સેવીઇ **શાંતિ**–જિ**ણે**સરુ**, વિ^{શ્}વસેન રાય–કુલ^૧–ભાણ**ા સખી ! સફલી સેવા એહની,

સખી! છે સેવાના એ જાણ_સખી! સેવીઇ૰ ાા૧ા સખી! ^રત્સ્યા અને ³રુસ્યા તણું,

સખી! દીસઇ ન કેાઇ ચિન્**હ**ા સખી! હરિ–હરાદિક **દે**વથી,

સખી! એહતું લક્ષણ ભિન્ન-સખી! સેવીઇ૦ ારા સખી! સ્વારથ કાે એઢનઈ નહી, સખી! ઉપગારીમેં મહંતા સખી! ધન વિણ ઠકુરાઇ ધરઈ,

સુર–નર સેવ કર'ત-સખી! સેવીઇ૰ ાાગા સખી! એહની સહજ કૃપા થકી,

સખી! કરીએ કરમને ^૪જેર ા સખી! ^પડાેકલી^{ઇ ૧}ઢરીએા ^૭મઉં,

સખી! મુંઠીમાં ધરું મેર-સખી! સેવીઇ૦ ાહા

૧ સૂર્ય, ૨ ખુશી, ઢ નારાજી, ૪ નિર્મળ, ૫ નાના વાસણથી, ૬ સમુદ્ર, ૭ માપું,

સખી ! ીજણુ તિણુને નિવ સેવીઈ, સખી ! કરિ એહસ્યું તું ક્રીડ દ સખી ! ભાવપ્રભ કહૈ એ પ્રભુ, સખી ! સેવ્યા ભાંજસ્યે પીડ–સખી ! સેવી^ઇા પાદ

W

(૧૦૫૯) (૪૪–૧૭) શ્રી કુંચુનાથ જિન સ્તવન (ઢાલ-ઝુંબખડાંની)

કુંશુનાથ કરુણા કરા, હું છું તમારા દાસ-જિણુસર વાલહા ! દયા-પાત્ર મુઝ જેહવું તેહવું ન બીજે વિમાસિ-જિણું ગામા માહ મહા-અજ્ઞાનના, વીંટી વલ્યા છે ચાર-જિણું ા નહી સિંગડું નહી પુંછડું, એહવા અપૂરવ ઢાર-જિણું ગારા! ધેબાલ ન રઉપજે બાલતાં, સીખવા તેહ જ આપ-જિણું ા લેલે! ધેબ પલાડી ભણાવતા,

ખાલકને જિમ આપ-જિણે ાા ગા કરતાં મુઝને નાવડે, વિનતડી તુમ્દ લાગ-જિણે ા આપણા જાણી ઉદ્ધરાે, લહેશ્યાે જગિ સાલાગ-જિણે ાા પા કુપા-દૃષ્ટિ તેદ્ધવી કરાે, જેદ્ધથી લહું નિસ્તાર-જિણે ા ભાવપ્રભ કહે માહરે, ક્લઈ વંછિત-સદ્ધકાર-જિણે ાાપા

[¥]

८ केवा तेवाने

૧ શખ્દો, ૨ આવડે, ૩ સારા, ૪ પાદપૂર્તિ, ૫ લાડથી

(૧૦૬૦) (૪૪–૧૮) શ્રી અરનાથ–જિન સ્તવન (મન માહનાં લાલ–એ દેશી)

અ-१- જિલું દ આરાહીઇ રે-ચિત્ત શાધના-લાલ ।

નિરમલ સૂત્ર-વિધિ પેખ રે-પાપ-રાધના લાલ । મન વચન કાય થિરઈ રે-ચિત્તo

®લ્લસિત ભાવ-વિશેષ રે−પાપ∘ ાાવાા વિષય–ક્રષાય શમાવતાે રે−ચિત્ત∘,

ન કરઇ આશાતન એક રે–પાપ**ા** શુદ્ધ દ્રવ્ય–સુગ**ંધથી** રે–ચિત્ત૰,

પૂજઇ પ્રભુને વિવેક રે-પાય ાારાા વિશ્વક્-કલા નવિ કૈલવઈ રે-ચિત્ત ,

માેટું ધરઈ મન ઉદાર **રે**-પા**ષ**ા શુભ અનુષ્ઠાન હેાય ઉજલાં રે-ચિત્ત_ે,

પૂજાનઇ અધિકાર રે-પાય૰ ાા લા ભાવ-પૂજાનું હેતુ એ રે–ચિત્ત ઃ

છે દ્રવ્ય-પૂજા વિશુદ્ધ રે-પાપવા ત્રિ**વિ**ધ અ-વંચક ચાેગથી રે-ચિત્તવ,

મુગતિ કહે છે વિભુધ રે~પાપ૰ ાા૪ાા જિન-મારગ માંહિ આણ્વારે-ચિત્ત૰,

પહેલું પગથીલું એહ રે–પાપ૰ ા શ્રી **ભાવપ્રભ** સેવઇ સદા રે–ચિત્ત૰,

સમક્તિ-દબ્ટિ જેહ રે-પાપળ ાાપાા

**

(૧૦૬૧) (૪૪–૧૯) શ્રી મહિલનાથ–જિન સ્તવન (ધન ધન શ્રી ૠિધરાય અનાથી-એ દેશી) ધર્મ કરતાં પાપ જ વલશું, એ ઉખાણા સાચા રા મહિલ-જિણેસર .વયણ સાણીને,

આહિર-દેષ્ટિન રાચા રે-ધર્મ ાવા પૂરવ-**લવ** માયા તપ કીધા, સ્ત્રી-વેદ તિહાં ઉપજાવ્યું રા તપ-જપ ચારિત્ર કિલિયા ^૧વિચિમ^છ.

અલ માયાનું ફાવ્યું રે-ધર્મ ∘ારા માયા તા જગ મીઠી પાલી, પ્રાણન^{ઇ ર}લ્યઈ ³ઉલ્લાલી રેં∗ કોધા^{દિ}ક તા ચઢચા જ**ણ**ાઈ,

એ ન જણાઇ સુ**આલી રે-ધર્મ**ં ાગા સરસ આહાર**-પૂજાના વાંછક,** તે મુખઇ માયા ધાલઇ રે ા મુગધ-નરનઈ ^૪ભાંમઇ પાડી,

અહીં પેટ પંપાલઈ રે-ધર્મ વાઝા તપ-જપ વત તેહનાં શુદ્ધ કહીઈ, જે માયા ન**વિ ધરસ્યઈ રે** । શ્રી **ભાવપ્રભ** કહે તે તરસ્યઇ,

મહિલ-જિનનું કહિઉં કરશ્યે રે-ધમ° ાાગા

(૧૦૬૨) (૪૪-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત–જિન સ્તવન (એહીની ગેહી કરું–એ દેશી) મુનિસુવત જિન શામલા,

नेत्रन सहक-विद्यास-भारा दादा।

૧ વચ્ચે, ૨ લે, ૩ અવ્યવસ્થિત, ૪ ભ્રમણામાં

ઉજવલ ધ્યાને ધ્યાઈઇ,

અનુભવ–રસમેં ઉલ્લાસ–માેરા૰ મુનિ૰ ાા૧ા પુદ્દગ**લથી** ન્યારા રહ્યો, ખેલઇ આતમરામ–માેરા૰ ા નિરમલ ગુણ્–પરજાયની

જગતી જ્યાતિ ઉદ્દામ-મારા મુનિ ારા જ્ઞાન અનંતું જે**હ**નઈ, દરસણુ દીપઈ અનંત,-મારા ા સુખ અનંતુ કુણુ ^૧મવઈ,

અનંત વીરજ ઉલ્લસંત–માેરા૰ મુનિ૰ ાા ગા અૂઝા**ણા દીવા સમાે, ગુણના નાશ અશેષ–માેરા**૰ ા મુગતિ લક્ષ**ણ** કહે મૃઢ એ,

પામઈ જગમેં કલેશ−માેરા∘ સુનિ∘ાષ્ઠાા છઇ અ-વિનાશી આતમા, સત્તા શુદ્ધ–સ્વરૂપ−માેરા∘ા શ્રી ભાવપ્રભ તેઢનઇ ભજે,

જે ચિદ્યાનંદ અનૂપ-માેરા∘ મુનિ∘ાાપાા

(१०६३) (४४-२१) श्री निभनाथ-किन स्तवन

(ની દલડી વયરણ હેાઇ રહી-એ દેશી) નિમ–જિનવર એકવીસમા,

भन માહન હા ! દરશન સુખદાય કિ । ચિત્ત પ્રભુને ચરણે રહ્યું,

ું પ્રાણી-વાલહા અળગું નવિ થાય કિ–નમિંગાવા

વે માપે ? ૧ જીવાને પ્રિયુ

કાન તા કાનસૂરાં કરઇ,

નયણે જઈ હાં! કર્યા પહેલાં નેહ કિ ા નિરવહિવું મનને પડ્યું,

અષ્યુ દીઠાં હાા! અવટાય જેહ કિ-નમિન્નારા ગુણ_સ્તનાકર સાહિબા, હીયડાથી હાા! ઊતાર્યો ન જાય કિય સંગમ શીતલ જેહના,

સેવ કરતાં હાં! દુ:ખ–તાપ ^રઉલ્હાય કિ–નમિંગાગા પ્રભુ ભાંહિ વલગી રહું, કિમ મુકું! હાં! મીઠી જે દ્રાખ કિ ા અ-ચિંત-ચિંતામણુ–સંગથી,

મુઝ ^૩પુહચઇ હેા ! પૂરા અભિ**લા**ષ કિ**–નમિ**૰ ૫૪૫ મુખ આપ**ઇ** પ્રભુ સાસતાં,

ને ધરીઇ હા ! એહનું શુભ ધ્યાન કિ । ભાવપ્રભસૂરિ કહે,

એ જાણા હા ! શિવ-પુરતું નિદાન કિ-નમિલ્ ાપા

X

(૧૦૬૪) (૪૪–૨૨) શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન (સાસુ પૂછ્ક હે વહુ-એ દેશી)

રાજુલ કહે સુણિ હે! સખી!,

માહરા ^૧નાહલીયા **નેમિ** રીસા**ણા**–કાંઈ? ા તારણથી પાછા વલ્યા, નવ ભવ નેહ નિવારી જાઇ, નેમિ ^રતગીના માહરો સાહિણા **ા૧ા**

ર ઓળવાય ક પહાસે ૧ પ્રેમી, ઘણી. ર શ્રેષ્ઠ,

પશુ_વય**ણે** તજી નારીને, એ સમઝણ રૂડી નહીં-રાય! ા ટલવલઇ અ-અલા તુઝ વિના.

³ગારી ખાંભા ધાન ન ખાય–નેમિંગારાા ચાંગ તુમ્હે જો આદર્થી, મુઝને તે ^૪આલાે! પ્રિયસાર હ હવઇ હું ધરમની ભારજા,

તું મુઝ ધરમ–તથેા ભરથાર–નેમિંગાગા પહિચા ચારિત્ર–ચૂડલાે, રાજુલે રાખ્યો અ-વિહડ રંગા પ્રદાચારી પિયુ નેમિશ્યું,

લાક-લાકાત્તર છંડચો ન સંગ-નેમિંગા હાકાર જિનવર ત્રિણ કલ્યાણ કે, દીપાવ્યા ડુગર ગિરનારિ ા ભાવપ્રભ નેહે કરી, રાજુલ પામી ભવના પાર–નેમિંગાપાક

(१०६५) (४४-३३) श्री पार्शनाथ-किन स्तवना

(સિદ્ધારથનારે ન'દન વિનવુ'-એ દેશી)

^૧વાલ્**હપણં જિનરાજસ્યું માહરઇ,** એવું ન બીજઇ રે ઠાણુ । પ્ર**લ**ુ–નામ^ઇ હું પ્રાણન^ઇ પાથરું,

રઅલવ**ઇ ન લાેપું રે આ**ણુ-વાલ્હ૰ાા૧ા કાર**ણ** વાલ્યપ**ણાનું રયુ હ**સ્યઇ ? ઈમ મનિ કરૂં રે સંભાલિ ક કારણ માહિન! પ્રભુ! ³પ્રીછઈ નહીં,

નહી સંસારના ખ્યાલ-વાલ્હ૰ ાારા

³ ખરેખર તમારા વિના રાજુલરૂપ સ્ત્રી ખાંબા અનાજ ખાર્ક શકતી નથી. બીજી ગાંથાની ચાંધી લીટી, ૪ આપા, ૧ અંતરતા પ્રેમ-ઉમલકા, ૨ કદી પણ. 3 એલ્લખાતું,

અથુદીઠાં મન માહરૂં ટલવલઈ, જં ^૪તુઈ ^૫નવલઈ રે^૬ જં૫ । બીજો ન એહવા રે ^૭જગમઈ જેહવા,

સહજ સ-ભાવસ્યું સંપ-વાલ્**હ**ં ાાગા ગુણુ-રતનાકર મૂરતિ જિન તણી, ચિહું દિશિ દીપઇ રે તેજ ા ંમીંટા–મિંટઇ રે મુખડું નિહાલતાં,

હીય3–જાગઇ રે હેજ–વાલ્હ૰ ાાષ્ટ્રા

પાસ-જિણેસર અલવેસર ધણી, ભવ-દુઃખ-ભ જથુઢાર । વાલ્હા કહીઈ રે મનથી ન વીસર્સ્ટ,

શ્રી ભાવપ્રભ આધાર-વાલ્હ૰ ાપા

(૧૦૬૬) (૪૪–૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી–જિન સ્તવન (રાજુલ કહે રે સુણા નેમિઝ-એ દેશી)

મહાવીર જિનશજ્છ!

પ્રભુ ! થેં છેા જગરા તાત !-શાસન–રાયા ! હે ! ા સુર–નર થારા ગુણ ગાવઈ, દેખત નયણે સાહાત–શાસન૦ –આજ ભલઈ થાનઇ ભેડીયા ॥૧૫

થાંરી મુરતિ લગાવઇ માહની,

મ્&ં તાે ^રમેલ્હાં ન પ્રભુરાે સંગ−શાસન૦ ા અહિનિશિ ³સેવામઇ રહાં,

લાગા ચાલ-મજીઠરા રંગ-શાસન આજ ારા

[ે]૪ તારાથી, પં<mark>યહલથી</mark>, ૬ શાંતિ, ૭ જગમાં, ૮ આંખાેઆંખ. ે૧ છોડીએ, ૨ સેવામાં,

સાહિઓ! ધ્યાનરા નાયક થે' અછા,

પ્રભુ! ચારિત્ર તેપ શ**ણ**ગાર–શાસન**ા** મનથી ઉતારાં મે**હે**ં નહી,

જ્યું ગારી હીયારા હાર-શાસન આજ ગાલા મ્હાંરા અંતરયામી થે પ્રભુ!,

મ્હાર^ઇ થેં ખાસી ^કમીરાતિ–શાસન૦ ા સહજ−ચિદાનંદ થેં પ્રહ્યુ,

થે' તેા ટાલી અ^૪–વિદાડરાતિ-શાસન૦ આજ૦ મા૪ા ^૫મ્હાં કઈ ^દસુંહગી માહણુ–વેલ થે',

સેવકાંરી **થે**ં પૂરા આસ–શાસન૦ ા **ક્રા ભાવપ્રભસૂ**રિ કહૈ થારઇ,^હ

નામઈ લીલ-વિલાસ-શાસન૦ આજ૦ ાપાા

X

કલશ

(સુષ્યુ અહિની! પિયુડા પરદેશી-એ દેશી) આજ દિવસ ધન ધન માહેરા! ઋડષભ-પ્રમુખ જિન ગાયા રે ! વર્ષમાન ચાવીસ તૌથે કર, ત્રિલુવનના જે રાયા રે-આજબાદા ચિંતામણ સમ સયલ જિણેસર, સેવતાં મુખ લહે પ્રાણી રે ! જિન-સ્તવના કરી ઉલ્લટ આંણી,

સફલ થઇ મુઝ વા**ણી રે—આજ**િ ારા સંવચ્છર ³રત પ્ર**વ**ચન^૮—માતા,

લેદ ^{૧૭}સંયમના **ધારા રે** (૧૭૮૩) ા

૩ સંપત્તિ–ઐશ્વર્ય, ૪ અજ્ઞાનાદિ દુશ્મના પ મારા માટે ૬ મેાં**લી** ૭ **તારી**

કાગુણ સુદિ તિથિ ત્રીજ અનુપમ,

વાર ^રનક્ષત્ર-પતિ સા**રા રે-આજ** ાા **૩** ॥ યુનિમ ગચ્છ ગુરુરાજ વિરાજઈ, શ્રી મહિમાપ્રભ સૂરી है। **રે** । જગમઇ જેહની કીરતિ માેટી,

અહનિશિ ગાય રાજેન્દા રે–આજ૦ ાા૪ાા તસુ પાટઇ ભાવપ્રભસૂરીસર, મન હરખે ઇમ–લાખઇ રે ા જિનગુણુ સાંભલઈ ભાવઇ પભાણુઇ,

તે અખય સુખ ચાખઈ રે-આજ૦ ાપા સંવત ૧૭૮૩ મિતે ફાલ્શુણુ સુદિ ચતુદ શ્યાં ચાંદ્રિ વારે શ્રીમતિ અશુહિલ્લ-પત્તને હ'ઢેર-પાટકે કૃત ચાતુર્માસકેન પૃશ્ધિ'મા-પક્ષીય શ્રો ભાવપ્રભસ્ર્રિણા લિપીકૃતાનિ શ્રી તેજરતન નામધેય પઠનકૃતો ॥

ા શુભં ભવતુ ા શ્રીરસ્તુ ા

૧. ચન્દ્રવાર (સામવાર) અથવા છુધવાર

ાા શ્રીસકલ~પંડિત-શિરામણિ**-ચક્ર-શ**કસમેં-પં. શ્રી કોર્તિ'વિમલ-ચરણકમલેબ્યા નમઃ ા

श्रीवर्द्धमान-स्वामिने नमः

પં. શ્રી કીર્ત્તિ'વિમલ–ગણી−વિરચિત સ્તવન–ચાૈવિશી

(४५)

(૧૦૬૭) (૪૫–૧) શ્રી ૠષભદેવ જિન સ્તવન

(મહાવિદિહ ખેત્ર સાહામણું એ–દેશી) મનમાહન ! તું સાહિએા, મરુ**દેવી**–માત મલ્હાર–લા**લ** રે ા **નાભિ**રાયા–કુલ–ચંદલા, **ભરતા**દિક સુત^{્ર}સાર–લાલ રે– –મનમાહન તું સાહિએા ॥૧॥

જીગલા-ધરમ-નિવારણેા, તું માેટા મહારાજ-લાલ **રે** । જગત-દાલિદ્ર–ચૂરણેા,

રેસારિ હવિં મુજ કાજ-લાલ રે-મન૦ ાારાા વૃષભ લંછન સાહામણુા, તું જગના આધાર-લાલ રે ા ભવભય-બીતા પ્રાથિનઇ,

શિવ–સુખના દાતાર–લાલ રે–મન૦ ાાગા અનંત–ગુ**થુ**–મણુ–આગરુ, તું પ્રભુ! દીન દયાલ–ક્ષાક રે ા સેવક–જનની વીનતિ,

જનમ-મરશુ-દુ:ખ ટાલિ-લાલ રે-મના ાષ્ટ્રા

૧ શ્રેષ્ઠ, ૨ કરી દો,

સુરતરુ-ચિંતામણુ સમા, જે તુમ સેવ^ઇ પાય-લાલ रे । ઋદ્ધિ અનંતી તે લહે,

વલી કીરતિ અનંતી થાઇ-લાલ રે.-મન ાપા।

(૧૦૬૮) (૪૫-૨) શ્રી અજિતનાથ–જિન સ્તવન (વાસુપૂજ્ય જિન વ'દિઇ એ–દેશી)

અજિત-જિલ્લું લ અવધારીઇ, સેવકની ધ અરદાસા રે । તું સાહિબ સાહામણા, હું છું તારા દાસા રે-અજિત ાાગા જિતશત્રુ-રાય-કુલ-તિલા, વિજયા માત મલ્હારા રે । નયરી અધાધ્યાઈ અવતર્યા,

ગજ લંછન અતિ સારા રે–અજિત∘ ારાા જગ-જીવન જગના ધણી, તું છઈ જગ–પ્રતિપાલાે રે ા નામ તુમારું જે જપ^ઇ,

તે પામે સુખ વિશાલા રે–અજિત∘ ાકાા સુરતરુ સુરમણુ સુરલતા, વંછિત પૂરે એહા રે ા તેહથી તુમ્હ સેવા ભ**લી**,

શિવ-સુખ આપ^ઇ જેહા રે-અજિત ાાઝા જે લવી તુમ્હ સેવા કર^ઇ, તે લ**હે** કાેડિ કલ્યા**ણે** રે ા ઋ**દિ-સિદ્ધિ-કીરતિ ઘણી**,

તસ ઘરિ ^રશુભ માંડાણા રે અજિત૦ ાપા

૧ અરજી, ૨ સારી ચીજોનું મંડાણ,

(૧૦૬૯) (૪૫–૩) સંભવનાથ-જિન સ્તવન (સંભવ જિનવર વિનતી એ-દેશી) સંભવ-જિન અવધારીઇ, સેવકની અશ્કાસા રે ા તું જિનજી સાહામણા, પુષ્ધે પામ્યા ખાસા રે-સંભવ૰ ા૧ા જિતારિ-કુલ-ચંદલા, સેના–માત મલ્ઢારા રે ા મન–વંછિત પ્રભુ પુરણા,

અર્ધા-લંઇન સુખકારા રે–સંભવ૰ ાારા **સાવચ્ચી નયરી લહી**, જિહાં જનમ્યા શ્રી જિનરાયા રે ા ધાન્યના સંભવ નિપન્યા,

તે**ણુ સાંભવ નામ ઠરાયા રૈ–સંભ**વ૦ ાાગા **દુરિતારિ શા**સન સુરી, યક્ષ ત્રિમુખ સેવ^ઇ પાયા રે ા સંઘના વંછિત પ્**રવ^ઇ,**

વલી સંકટ દ્વરિ પલાયા રે-સંભવ૰ ॥ ४ ॥ નામિ નવનિધિ સંપજ્યાં, ઘરિ કમલા પૂર્ધ વાસા રે । ઋદ્ધિ–સિદ્ધિ કીરતિ ઘણી,

તુમ્& ધ્યાને શિવ-સુખ-વાસા રે-સંભવ ાાપાા

(૧૦૭૦) (૪૫–૪) શ્રો અભિનંદનજિન સ્તવન (શ્રી અરજિન ભવજલના તારુ એ–દેશી)

શ્રી **અભિન'દન** જગના તારુ,

મુઝ મન લાગે વારુ **રે**–તું અંતરયામી । તુઝ સેવામાં જો પ્રભુ *રહ્યું*,

તા મન-વંછિત **લહી^ઇ રે–તું અંતરયામી** ા ૧ ા

પ્લવગ–લંછન પાયે સાહે,

ભવિજનના મન-માેહિં રે–તું અંતર૦ ા જે પ્રભુ તુઝ આણા શિર વહીઇ,

તા નિરમલ સુખ લહી^ઇ રે-તું અંતર૰ ાારા**ા** વિનિતા–નગરી જગ પ્રભુ આયા,

સંવર−કુલ દીપાયા રે−તું અંતર૦ ા ધન્ય સિધારથા માતા જાયા,

^ઇદ્ર–ઇંદ્રાણી લડાયા રે–તું અંતર૦ ાાગા નાયક **યક્ષ** તુમ્હ સેવા સારઇ,

કાલિ–સુરી દુઃખ વારઇ **રે**–તું અંતર**ા** ધન્ય જિહાં જે તુમ્હ ગુણુ ગાવઇ,

ધન્ય મન જે તુરેલે ધ્યાવ^ઇ રે-તું અંતરવાાઝા **જે લવી તુરહ ચર**ણાં છુજ સેવઇ,

કામધેનુ સાે લેવઇ રે–અંતર૰ ા સુરતરૂ-ચિંતામ**ણ** ઘરિ આવઇ.

ઋ**દ્ધિ-કીરતિ** અનંતી થાવ[ા] રે તું અંતર૦ ાા૪ાા

(૧૦૭૧) (૪૫–૫) શ્રી સુમતિનાથ–જિન સ્તવન (દરશન દીજઇ પ્રભુ પાસજ હેા લાલ એ–દેશી) સુમતિ જિણેસર સેવીઇ હેા લાલ, સુમતિ તણો દાતાર-સાહિબજી । અહ–દિનના ઉમાહલો હેા!–લાલ

કરશન આપાે સાર–સાહિષ્ય્છ–સુમતિ ાા૧ા

મેઘરાય કુલ ચંદલા હા! લાલ,

મંગલા-માત મલ્હાર-સાહિષ્છા

ભવ-ભયથી ઉભગા હા! લાલ,

તું મુઝ શર્ણું સાર-સાહિખજી-સુમતિ૦ ાારા પાયે ક્રોંચ સેવઈ સદા હા! લાલ,

તું બરું સારઇ સેવ–સાહિબછા

મહાકાલી સુરી સદા હા! લાલ.

विद्न टार्बि नित्यभैव-सार्डिक्छ-सुभिति ॥ आ નયરી કાશલાઇ અવતર્યા હા! લાલ,

તવ વરત્યા જયજયકાર_સાહિઅછા

ઘરિ ઘરિ હરખ વધામણાં હા ! લાલ,

ધવલ-મંગલ દિઇ નાર-સાહિઝ૭-સુમતિ૦ ાષ્ટ્રા અનંત ગુણ છઈ તાહરા હાે! લાલ,

કહેતાં નાવઇ પાર–સાહિષછ ા

દિન દિન તુમ્હ સેવા થકી હા ! લાલ,

ઋહિ-કીશ્તિ અનંતી સાર-સાહિષ્છ-સુમતિ ાપા

(૧૦૭૨) (૪૫–६) શ્રી પદ્મપ્રભ–જિન સ્તવન (શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિનરાજ રાજે એ-દેશી) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિનરાજ શાલ^ઇ, વદન ^૧શારદ ચંદ રે ા ભવિક-જવ-ચકાર નિરખી.

પામઈ પરમાનંદ રે-શ્રી પદ્મા ા ૧ ા

૧ આસા સદ પ્રતમના.

તુઝ રુપ-ક્રાંતિ અતિ વિરાજ^ઇ, માહેઇ સુર-નર-વૃંદ **રે** ા તુઝ ગુણ-કથા ^રવ્યથા સેવી ભંજર્<mark>ઇ</mark>,

દયાન–સુરતરુ–કંદ રે-શ્રી પદ્મ૦ ॥ ૨ ાા

પદ્મવર**ણી** કાયા શાભ^ઇ, પદ્મ સેવઇ પાય રે ા પદ્મપ્રભ–જિન સેવ કરતાં,

ધન્ય સુસીમા-માત-જાયા, ધરરાય-કુલ–મંડાણ રે ા નયરી કૌશાંભી ધન્ય જિહાં,

હુએ જનમ-કલ્યાણ રે-શ્રી પદ્મ ાષ્ટ્રા જનમ પાવન આજ હુએ, જિનરાય તાર્ધ ધ્યાન રે ા હુવિ ઋ**દ્ધિ-કીરતિ** અનંતી આપી, થાપા સુખ નિરવાણ રે-શ્રી પદ્મ ાપા

(૧૦૭૩) (૪૫–૭) શ્રી સુપાર્શનાથ–જિન સ્તવન (શ્રી અનંતુ જિનસ્યું કરા સાહેલડીયાં એ–દેશી) શ્રી સુપાસ–જિનશ્યું કરા–સાહેલડીયાં, અતિ અનાપમ રંગ–ગુણ-વેલડીયાં ા એક રંગ ^૧ઢીણા નહી–સાહેલડીયાં, બીજો હીણા સંગ–ગુણ-વેલડીયાં ાશા તું સાહિબ સાહામણા–સાહેલડીયાં, બીજો નાવઇ રદાય–ગુણ-વેલડીયાં ા

ર પીડા ૩ લક્ષ્મી, ૧ હલકો, ૨ અનુકૂળ.

એહ રંગ સદા હાજી-સાહેલડીયાં,

યુષ્ટ્યે' પામ્યા આજ−ગુજ્ઞુ–વે**લ**ડીયાં ા **તા મુ**ઝ મન–વ'છિત ફલ્યાે–સાહેલડીયાં,

સીધાં સઘલાં કાજ-ગુચુ-વેલડીયાં ાા રાગ-રહિત પ્રભુ ! તું કહ્યો-સાહેલડીયાં,

મુઝનઇ તુઝક્યું રાગ−ગુણુ−વેલડીયાં ા સરિખા વિણ પ્રભુ! ગાેઠડી–સાહેલડીયાં,

કિમ બનિ આવઇ ^૪લાગ–ગુણુ–વેલડીયાં પાડાષ્ટ કૃપા–નજર સાહિબતણી–સાહેલડીયાં,

સેવકના દુઃખં જાય-ગુ**ણુ-વેલ**હીયાં ક અનંત ઋદ્ધિ-**કીરૃતિ** ઘણી–સાહેલડીયાં,

જગમાં જશ બહુ થાય-ગુણ-વેલડીયાં ાાપા

(૧૦૭૪) (૪૫–૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ–જિન સ્તવન ("કંત તમાફ પરિહરાે" એ–દેશી)

ચંદ્રપ્રસ-જિન સાહિબા, તું છઇ ચતુર સુજાણુ–મહારાજ ા સેવક–જનની વિનતિ,

એ તું દિલમાં આણુ–મહારાજ–ચંદ્ર૦ ાા૧ાદ કાલ અનાદિક હું ભમ્યા, કહેતાં નાવ^ઇ પાર–મ**હા**રાજ ા એકેન્દ્રિની જાતિમાં,

અનંત કાલ અવધાર-મહારાજ-ચંદ્ર૦ ાારા

૩ **અતુ**કૂળ,

એમ વિગ**લે** દ્રિની જાતિમાં, વસીએ કાલ હું સંખ_મહારાજ ! છેદન-લેદન-વેદના,

સહિયાં તેહ અ–સંખ–મહારાજ–ચંદ્ર૦ ાા૩ાા પુષ્ડ્ય–ચેાગિ વલી પામીએા, પંચેદ્રીની જાતિ–મહારાજ ા તે માંહિ અતિ–કાેહિલી,

માનવની ભલી જાતિ-મહારાજ-ચંદ્ર૦ ાાઝા હવ^ઇ તુમ સેવા પામીએા, તાે સરિયાં મુઝ કાજ-મહારાજ ા ઋકિક્-કીરતિ અનંતી થાપીનઇ,

આપા શિવનું રાજ-મહારાજ-ચંદ્ર∘ ાાપા

 \star

(૧૦૭૫) (૪૫–૯) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન (રાજનગરના રાજાજ સાહિષ્ય સાંભ**ક્ષા**–એ કેશી)

શ્રી સુવિધિ-જિણેસર સામીજ-સાહિળ સાંભલા,

તુમે રિદ્ધી અનંતી પામીજ-સાહિળ સાંભલાે ા જે ઋદ્ધિના હું છું કામીજ–સાહિળ સાંભલાે;

તે વિનતી કરું શિરનામીજી-સાહિળ સાંભલા ાા૧ા ત્રિણુ ગઢમાં અ^ઇઠા સાહેજી-સાહિબ•

ભવિ-જનના મન તિહાં માહઇજી-સાહિષ્યિ । શિર ઉપર છત્ર વિરાજઇ'જી-સાહિષ્ય

ત્રિણ જગના સંશય ભાંજઇ છ–સાહિખ ારા વાજિંત્ર કાેડાકાેડીજી–સાહિખ,

સવિ પરષદા રહિં કરનેડીજ-સાહિષ ા

વાણી તિહાં અમીય-સમાણીજી-સાહિબ૰,

સાંભલઇ સવિ ઇદ્ર–ઇદ્રાણીજી–સાહિબ_ં ાાગા બિહુ યાસ^ઇ ચામર લહેં કેંજી–સાહિબ_ં

પંચવરણી કુસુમ બહુ મહેકેંજી–સાહિબ**ા** ઈમ જે તુઝ ઝહિના રસિયાજી–સાહિબ**ં**

તસ પાપ-અધ સવિ ખસિયાંજી–સાહિઅ∘ ાાઝા ઇમ વિનતિ કર^ઇ પ્રભુ તુઠાજી–સાહિઅ∘

શ્રી સુવિધિ જિણેસર વુઠાજી–સાહિષા ક ઋન્દ્રિ–કીરતિ અનંતી આપીજી–સાહિષા

શિવ-પદવી મુજને થાપીજી-સાહિષ૰ાાપાા

(૧૦૭૬) (૪૫–૧૦) શ્રી શીતલનાથ–જિન સ્તવન

(સિદ્ધારથના રે નંદન વિનવું-એ દેશી) શ્રીતલ–જિનવર સાહિબ વિનવું, વિનતડી અવધાર ા ભવ–મંડપમાં રે ફિરી ફિરી નાચતાં,

કિમીય ન આવ્યા રે પાર-શીતલા ાયા લાખ ચારાશી રે જોણીમાં વલી, લીધા નવ-નવ વેશા ભમત ભમંતાં રે પુષ્યે પામીઓ,

આરય માનવ-વેશ-શીતલ૰ ારા તિહાં પ**િ** ૬૯લભ ગ્રાન-દિશા ભલી,

જેહથી સીઝઇ રે કાજ ા તે પામીનઇ રે ધરમ જે નવિ કર^ઇ, તે માથુસને રે લાજ-શીત**લ**ા ાાા જ્ઞાન-દરશન-ચારિત્ર ભક્ષું, જે એહ પામઇ રે સારા તેહ ભવિક-જન નિશ્ચય પામસ્યઇ,

વેઢલા લવના રે પાર-શીતલ ાઝા તુમ સેવાથી સાહિબ પામીઓ, અ-વિચલ-પદ-નિવાસા ઝાધ્ધિ-અનંતી રે કીરતિ થાપીઇ,

આપા શિવપુર-**વા**સ-શીતલ*ા* ાપા

(૧૦૭૭) (૪૪–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ−જિન સ્તવન (સ્રુનિ માન સરાવર હસલાે–એ ફેશી)

શ્રી શ્રેયાંસ ! કૃષા કરા તું, જગ-ખધવ તાતા ર । અલખ-નિરંજન તું જયા,

તું છઇ જગમાં વિખ્યાતા રે-શ્રી શ્રેયાંસ ાાવા ધન-ધન! નર લવ! તેહના, જેણઇ તુઝ દરશન પાયા રેા માતું ચિંતામણિ સુરતરૂ,

તસંઘરિંચાલી આયાે રે-શ્રી શ્રેયાંસ ાાગા ધન્ય તે ગામ-નગર-પુરા, જે ઘરિ તું પ્રભુ આયાે રે ા ભગતિ ધરી પ્રતિલાભીઓ,

તેથું અહુ સુકૃત કમાયા રે-શ્રી શ્રેયાંસ ાાગા જિહાં જિહાં ઇમ તું ગયા, તસ અહુ પાપ પલાયા રે ા તુઝ મુરતિ નિરખી ભલિ;

જેશું તું દિલમાં ધાયા રે-શ્રી શ્રેયાંસ ાઝા હવઇ મુઝ પ્રલુછ! દીજાઇ, તુઝ ચરશુ-કમલ-નિવાસા રે ! મડહી અનંતી આપીઇ,

કીરતિ અનંતી આવાસા રે-શ્રી શ્રેયાંસ ાપા

(૧૦૭૮)(૪૫–૧૨) શ્રો વાસુપૂજ્યસ્ત્રામી–જિન સ્તવન

(અષ્ટ કરમ ચૂરણ કરી રે લાલ-એ **દેશી**) વાસુપૂ_{જ્}ય_જિન વંદિઇ રે–લાલ,

વાસવ સારઇ સે**વ**–મેરે પ્યારે રે ા વ છિત હીઇ નિત્યમેવ–મેરે પ્યારે રે–વાસુ∘ ાા૧ા વસુ**પૂજ્ય**–કુલ–ચૂડામ**ણ રે–લાલ,**

જયા–માતના નંદ-મેરે ્પ્યારે રે ા તું દાની–સિર–સેહરા રે–લાલ,

તુઝ નામિ નિત્ય આ**ણ**ંદ–મેરે પ્યારે રે–વાસુ૦ ાારાા તુઝ ધ્યાને–સુખ–સંપદા રે–લાલ,

સેવે સુર~નર પાય–મેરે પ્યારે રે ા રાગ–સાગ ઉપદ્રવા રે–લાલ,

દ્રશિં સર્વ પલાય–મેરે પ્યારે રે–વાસુ૦ ૫૩૫ **ચ**ંપા નયરી અતિ ભલી રે–લા**લ**,

જિહાં ઉપના જિનરાય-મેરે પ્યારે રે 1 એક્સાહવ ર'ગ વધામણાં રે-લાલ,

ઘરિ ઘરિ મંગલ ગાય-મેરે પ્યારે રે-વાસુ૦ ાાઝા આરમા જિનવર! સાંભલા રે લાલ,

સેવકની અરદાસ-મેરે પ્યા**રે** રે ા ઋ**દ્ધિ-કેરિતી** અનંતી દીજ^ઇ રે-લાલ,

પૂરા એ મુઝ આસ-મેરે પ્યારે રે_વાસુ ાાપા

(૧૦૭૯) (૪૫–૧૩) શ્રી વિમલનાથ–જિન સ્તવન (ત'ગીઆગિરિ શિખરે સાહે-એ દેશી)

विभक्ष-किनवर विभक्ष किनवर, विभक्ष ताहरुं नाम रे। વિમલ-જિનવર ધ્યાન ધરતાં.

વિમલ લહીઇ કામ રે-વિમલ ાાવા विभक्ष ज्ञानि તુહ શાેભઇ, विभक्ष भति-विस्तार रे । વિમલ મરતિ નિરખતાં પ્રભ.

પામાં ભવતા પાર રે-વિમહ્ય ારા વિમલ-મહાવતના ધાણી તું, વિમલ-પ્રસુની વાણિ રે ।

વિમલ લેશ્યા તુઝ પાસઇં.

વિમલ[ં] શુકલ-ધ્યાન રે–વિમલ_ે ાાગા વિમલ તેજે તુહ સાહઇ, વિમલ દરશન તુઝ રે । વિમલ^૧ સૂરતિ તાહરી પ્રલુ,

વિમલ કરા હવર્ધ મુઝ ર-વિમલ ાજા ગુણ અનંતા તાહરા પ્રભુ! કિમ કહુ હું મતિ-મંદરે । ઋકિક-કીરતિ અનંતી છઇ.

જિહાં તે, આપા શિવ સુખ કંદ્ર રે–વિમલ૦ ૫૫૫

(૧૦૮૦) (૪૫–૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન (ઘણરા ઢાલા–દેશી)

શ્રી અન તજિન સાહિળા રે,

તુમે છે৷ દીન દયાલ–મનના માન્યા ા

ત્રિણુ જગત જેતાં થકાં રે, પામ્યા પ્રભુજી ^રમયા**લ–મનના માન્યા.** ॥૧॥

[્]૧ ચહેરા, ૨ દયાળુ,

-આવા આવા ઉત્તમ ગુણુ રાગી,

-પ્રલુ શુધ્યુ ગાવા મતિ જાગી;

-હું પામ્યા આણું દપૂર-મનના માન્યા ાા૧ાા સિંહસેન-કુલ-દિનમણી રે,

સુજસા-માત-ઉર-હંસ-મનના માન્યા। અજોધ્યા નગરીના રાજીએા રે,

સયલ-ગુણી અવતંસ-મનના માન્યા-આવેલ ારાદ વરસીદાન દેઈ કરી રે, ટાલી દારિદ્ર દુઃખ-મનના માન્યા ા ચારિત્ર લેઈ સહસ-ભૂપસ્યું રે,

દેતા જીવનઇ સુખ–મનના૦ આવેા૦ ॥૩॥ કેવલજ્ઞાન પામી કરી રે, દેઈ ભવિનઇ ઉપદેશ–મનના માન્યા । દાન–શૌલ–તપ–ભાવના રે,

કરા ભવિ શુભ–લેશ-મનના ભાવા ાાકાા ચઉદમઈ ગુ**લ્**ઠા**લ્**ઈ ચઢી રે,

ચહદમઇ તિ શિવ લી હ-મનના માન્યા ા ઋહિ-કીરતિ પદ થાપિનઇ રે,

આપાે અમૃત−સિદ્ધ−મનના૦ આવાે∘ ાાપાા **

(૧૦૮૧) (૪૫–૧૫) શ્રી ધર્મનાથ–જિન સ્તવન (૨ંગી લે આતમા–એ દેશી)

ધરમ જિશેસર પનરમા, અવધારા અરદાસ-ર'ગીલે આતમા । શરણાર્થ હું આવીએા,

રાખા ચરિંહું દાસ–રંગીલે આતમા ાશા

ક્રોધ-પાવક ઉઠઇ થકઇ, ભાલે પુષ્યનું ખેત્ર-રંગીલે આતમા ા માન-મતંગજ જે ચઢયા,

તેહને કીધા દુ:ખ-સંકેત-રંગીલે આતમા ઘરા માયા-સાપણ જે ડશ્યા,

તે ન ગણું મિત્ત-અમિત્ત-રંગીલે આતમા । લાભ-પિશાચઇ જે ગ્રસ્યા,

તે નિશદિન ચાહઈ વિત્ત-રંગીલે આતમા ાાગા ખિમા માદુવ આજેવ ગુણ્ઇ,

સંતાષ મુભટ કરા હાથ–રંગીલે આતમા ા કોધાદિક વ્યાર નવિ રહુઇં,

સિ**ંહ**નાદર્ધ ગજસાથ-રંગીલે આતમા હાજા ધરમિ સેવર્ધ **ધર્માનાથ** નર્ધ,

ન્યાયિ' સેવઇ જિમ ન્યાય–ર'ગીલે૰ા ઋ**ધિ–કીરતિ અન'**તી આપે<mark>ને,</mark>

જિમ અમૃત-૫૬ મુઝ થાય-ર'ગીલે ॥પોા

➂

(૧૦૮૨**) (૪૫**–૧૬) શ્રી શાન્તિનાથ–જિન સ્તવન_ુ

(छ रे छ--ओ हेशी)

છ રે! માહરે શાંતિ-જિનેસર **દેવ**,

અરજ સુણે પ્રભુ! માહરી-જી રે જી । છ રે! માકુરે! ભવમાં ભમતાં સાર,

સેવા પામી તાહરી-જ રે જિંાયા

ર ૩

છ રે! માહરે! માનું સાર હું તેહ, હરિ-હર દીઠા લાેયણે-છ રે છા છ રે! માહરે દીઠેં લાગા રંગ,

તુમ્હ ઉપર એક મને-છ રે છ૦ ારા છ રે! માહરે! જિમ પંથી મન ધામ, સીતાનું મન રામસ્યું-છ રે છ ા

જ રે! માહરે! વિષયી ને મન કામ, લાેભીનું ચિત્ત દામરયું-જ રે જ લગા જ રે! મારકે! ગેરતે મહાલાં રંગ

છ રે! માહરે! એહવા પ્રભુશ્યું રંગ, તે તા તુમ્હ કુમા થકી-છ રે છા

છ રે! માહરે ભવ-નિરવેદ અત્યાંત, નિત્યેં જ્ઞાન દિશા થકી-છ રે છ પ્રક્રા છ રે! માહરે શાંતિ કરા શાંતિનાથ.

શાંતિ તથેુા અરથી સહી, છ રે છા છ રે! માહરે ઋદ્ધિ–કીરતિ તુમ્હ પાસ,

અમૃત-પદ ઓપો વહી-**છ રે** જી તપા

8

(૧૦૮૩) (૪૫–૧૭) શ્રી કુંચુનાથ જિન સ્તવન (નદી યમુના કે તીર ઉડઇ દાઈ પંખોયા એ-દેશી) કુંશુ જિનેસર! દેવ! સેવા પ્રભુ! તુમ તહી રે-કે સેવા૦, કીજઈ આતમ એક મના થઈ, તે ઘણી રે-કે એક મના૦ ા ચિતામણ કામધેતુ પ્રભુ! નિતે ખરી રે-કે પ્રભુ૰, કલ્પવૃક્ષ કામકું સમાણી ચિત્ત ધરી રે-કે સમાણી૰ ॥૧॥ તેહથી અધિકી સેવ સ્વામિની જાણીયે રે-કે સ્વામી , તેમાં નહી સંદેહ કે મનમાં આણીઇ રે-કે મનમાં ા તુમ્હ સેવાથી રાજ-ઝહિ સંપદ સવી રે-કે ઝહિ , વલી સુરાસુર ઇદ્રાદિક પદ્વી હવી રે-કે ઇદ્રાદિક પદવી ારા તીથે કર પદવી લહેઈ સેવાથી જના રે-કે સેવાથી , જિમ શ્રેશિક-નરનાથ પામ્યા પ્રભુ નામના રે-કે પામ્યા ! સાવણુ નામ નરેંદ્ર અષ્ટાપદ આવીઆ રે-કે માટક ા ાગા જિહાં નહી રાગ ને શાંગ જનમ મરણુ નહી રે-કે જનમ , અનંત જ્ઞાન-દરશન-સુખ-વીરજ તે સહી રે-કે વીરજ ! સિહપુરી એને નામે લાકાંતે અતિ-ભલી રે-કે લાકાંતે , પ્રભુ-ચરણ-સેવાથી આતમ!

પામીશ! તે લાલી રે—કે પામીશાં ા ૪ ા સૂર રાજા જસ તાત શ્રી માતા જાણીયે રે—કે શ્રીમાતાં , દેહ કંચણુમય પાંત્રીસ ધનુષ વખાણીયે રે—કે ધનુષ ા છાગ-લંછન સુખકારક ગજપુરિ રાજીઓ રે—કે ગજપુરિ , ઋદ્ધિ—કીરતિ સુખ આપી,

(૧૦૮૪) (૪૫–૧૮) શ્રી અરનાથ–જિન સ્તવન (સુણી પશુયાં વાણી રે–એ **દેશી**)

નાગપુર નરેંદા રે, સેવઈ સવિ ઇદ્રા રે ! મુખ સાહુઇ ચંદા, ભવિ-મન સાહતા રે !!૧!! શય **સુદરશણ** તાત રે, દેવી રાણી માત રે । તસ **કેલે** સુજાત, જિસ્યા તું દિનમણિ રે. ॥૨॥ સુવર્ણ **જિ**સે કાયા **રે. નહી મમતા માયા** રે ।

તુમ્હ ગુણ સવિ ગા**વિ, દે**વી થાકે મલી રે. ાા ગાક હું તા પ્રભુ ધ્યાઊં રે, ગુણુ તારા ગાઉં રે ા

સુખી તેા થાઉં, જો મુઝ મન વસઇ રે. ાા૪ાા અરનાથ જિથુંદા રે, સુખ-સુરતરુ-કંદા રે,

ઋહિ-કીરતિ આપિંદા, સેવકને સહી રે. ૫૫ાા

(૧૦૮૫) (૪૫–૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ–જિત સ્તઘનઃ (લલનાની દેશો)

મલ્લિનાથ મુત્ર ચિત્ત વસ્યા, જિમ કુમુમમાં વાસ–લલના, ઉત્તમ નર જિહાં કિણ વાસઈ,

ૃતિ**ઢાં થા^ઇ સહી ઉલ્લાસ-લલ**ના-મલિસ ાગામ સૂરજ વિના જિમ દિન નહીં,

પુષ્ય વિના નહી શર્મ'–લલના ષ્ટ પુત્ર વિના સંતતિ નહી,

મન શુદ્ધિ વિના નહી ધમ°-લલના-મલ્લિંગારા શુદ્ધ વિધા ગુરુ વિષ્યુ નહી, ધન વિના નહી માન-લલના ક દાન વિના જિમ યશ નહી,

કંઠ વિના નહી ગાન-લલના-મસ્લિંગ ાાઝા સાહસ વિષ્યુ સિદ્ધિ નહી, લાેજન વિના નકી દેહ-લલનાં છ ન્રૃષ્ટિ વિના સુભિક્ષ નહીં,

રાગ વિના નહી નેકુ-લલના-મલ્લિંગ ॥ ૪ ॥ તિમ પ્રભુની સેવા વિના, માેક્ષ ન પામઇ કાય-લલના । મેંતા તુમ્હ આ**ણા વહી**,

જિમ ઋ િક ને કીરતિ હાય-લલના-મલ્લિ ાપા

હ(૧૦૮૬) (૪૫-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત−જિન સ્તવન (હા નણદલ-એ દેશી)

સુનિસુવત જિન વીસમા,

એ તેા વીસે વસા છઇ શુદ્ધ-જિનવ**ર** । એ પ્રભુને જે ચિત્ત ધરઇ,

તે થાઇ ત્રિભુવન સુધ-જિનવર-મુનિંગા૧ા સુમિત્ર નૃપ કુલ શાભતા, પદ્મા રાષ્ટ્રી ઉર-હંસ-જિનવર ા રાજગૃહી નગરીના રાજ્ઞો,

ગુણુ ગાજીએા મુણી–અવતંસ.–જિનવર–મુનિ૰ાારાા કુમ[°] લંછન પાયે ભહું, લક્ષણુ શાેભિત અંગ–જિનવર ા ઉત્તમ સહસ રાજનસ્યું,

ચારિત્ર લીઇ મન રંગ–જિનવર–મુનિંગ ા ૩ ા તીસ સહસ સાધૂ ભલા, મહાસતી સંખ્યા જા**ણ–**જિનવર ા પચાસ **સ**હસ ગુણે ભરી,

તસ ધ્યાન હુદયમાં આણુ–જિનવર–સુનિ૦ ॥ ૪ ॥ ત્રયામ વર**ણ** ઉજલ કરઈ,

જિહા રહુઈ પ્રસુ ગુલૂ-ખાણી-જિનવર ।

સમેત શિખર મુગતિ' ગયા, ઋદ્ધિ-કીરતિ અમૃત વાશી-જિનવર-મુનિ ાપા

E3

(૧૦૮૭) (૪૫–૨૧) શ્રી નમિનાથ–જિન સ્તવન (નાભિરાયા કે ભાગ–એ દેશી)

વપ્રા–નંદન એક નાથ, મસ્તક એહ કર્યોરી । કર^ઇ ચાેગ ને ખેમ, તેહજ નામ ખરારી. ॥૧॥ જ્ઞાન દરશન ચારિત્ર, પામ્યાે નહીં કહિઇરી ।

દરશન જ્ઞાન ચારિત્ર, આપવે યાેગ હાેયે રી. ાારાા પામવી વસ્તુ જે સાર, અનુભવકેરે ગુણેરી ા

તે રાખ્યાે લિલ ભાંતી, જાણા ખેમ મનેંરી ॥૩॥ સાચા તેહજ નાથ, આપસમાે જેહ કરઇરી ।

જે ન કર્શ આપ-સમાન, તે મન કુણુ ધરેરી ? ાા૪૫ નમિનાથને નામે રાચા, માચા ભવિરી ! ઋદ્ધિને કીરતિ સાર, અમૃત પદવી હવીરી ાાપા

\star

(१०८८) (४५-२२) श्री नेभिनाथ किन स्तवनः

(શ્રી વર્ષ માન જિન રાજ્યા રે–એ દેશી)

નેમિ-જિથેસર વાલ્હાે રે,

રાજીલ કહે^ઇ એમ વાશ્ચિ રે-મન વસિયા દ એહજ મેં નિશ્ચય કીયા રે,

સુખદાયક-ગુણખાણિ-શિવ રસીયા૦ ાા૧ાદ

કૃપાવંત-શિરામણિ રે, મેં સુષ્યા ભગવંત રે-મન વસિયા **ા** હરિણુ–શશાદિક જીવને રે,

જીવિત આપ્યું સંત રે-શિવ રસીયા ॥૨॥ મુઝ કૃષા તેં નવિ કરી રે,

જાહું સહી વીતરાગ રે–મન વસિયા । યાચક દુઃખિયા–દીનને રે,

દ્રીધું ધન મહાભાગ રે-શિવ રસિયા ાાગા માંગુ હું પ્રભુ ! એટહાું રે,

હાથ ઉપરિ દ્યો હાથ રે-મન વસિયા ક તે આપી તુરહે નવિ શક્યા રે,

આપે। ચારિત્ર ^૧આથ રે–શિવ રસિયા ॥૪॥ ચારિત્ર–આથ આપી કરી રે,

રાજીલ નિજ સમ ક્રીધ રે-મન વસિયા । ઋહિ-કીરતિ પામી કરી રે,

અમૃત-પદવી **લોધ રે**-શિવ રસિયા ાપા

(૧૦૮૯) (૪૫–૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન (રાજાના મિલે–એ દેશી)

વામા-નંદન પાસ-જિથુંદ,

પામ્યા પૂરવ-પુર્વે મુશ્કિંદ-પ્રભુ ! એ **લ**હોા ા પામી નરલવ જે **લ**જ^ઇ **પાસ**,

પાહુચઇ સઘલી તેહની આશ-પ્રભુ! એ બલા ાાવા

૧ ધન, 🗥

ેરાગ–શાગ ન હાઇ મારિ,

હિરિનખી નાવઇ પાસઇ કુનારિ–પ્રભુ∘ ા **પાસ**–પ્રભુના જે કરઇ જાપ,

નાવઇ પાસઇ અરિ–કરિ–સાપ–પ્રલુ૦ ાારાા આધિ વ્યાધિ ન થાય દુકાલ,

જે પાસ-જાપ કરઇ ત્રિકાલ–પ્રભુ૦ ા શાકિથુી ડાકિથુ–ભૂત–પરેત,

જાઈ નાઠા દુષ્ટ−સંકેત−પ્રભુ૦ ॥૩॥ કામ–કુંભ ને જે સુર–૧તન,

વસ્ય થાઈ પાસ-ધ્યાન ને યત્ન–પ્રભુ૦ ા વિદ્યા–દેવી વશ **પાસને** નામ,

રાય-રા**ણા** સવિ કરઇ પ્ર**ણા**મ-પ્રભુ૦ ાાજાા ત્રે**વીસમા શ્રી પારસનાથ,**

સાચા લહ્યો મઈ સુગતિના સાથ-પ્રભુ ા ઋદુદ્ધિ-કીરતિ પ્રભુથી થાય,

અમૃત-પદના એહ ઉપાય-પ્રભુ એ ભલાે ાપા

(૧૦૯૦) (૪૫–૨૪) શ્રી મહાવીર–જિન સ્તવન (દીઠા દીઠા રે મેં વામાકા નંદન દીઠા–એ દેશી) ગાયા ગાયા રે મેં ત્રિશલા–નંદન ગાયા ! ઢરમ બહુમાન આયુંદ પામી,

એ સમકિતના ઉપાયા રે–મે ંાવા

્તું કૃપાનિધિ! તું સમતાનિધિ ! તું સુઝ માત ને જાતા । સાતા ત્રાતા શાતા કરતા,

મુઝ ભવ-ભયના હરતા રે-મેં ગારા શ્રૂલપાણીનઇ સમકીત દીધું, ચંડકોશિકનેં તાર્યો ! સેવક ને પ્રભુ! કાંઈ વિસારા!,

અબ પ્રભુ સુઝને તારા રે-મેં ા ાગા તુમ્હ-સરિખા શિર સાહિબ પામી, જે કરસ્યે પ્રમાદા ા તે દુ:ખિયા થાશઇ નહી સંશય,

ભવમાં પામ^ઇ વિખવાદા રે-મિંં૦ ાાષ્ઠાા ુમુકી પ્રમાદને પ્રસુ પદ સેવેા, એ નર-સવના મેવા ા ઋદ**ધિ-કીરતિ દેવે વીરદેવા**,

અમૃત પદ હરખિં લેવા રે-મિંગાયા

ઇતિ શ્રી ચતુર્વિ શતિ-જિન સ્તવન સંપૂર્ષ સંવત ૧૭૯૭ વર્ષે શ્રાવણ માસે શુકલ પક્ષે પૂર્ણિમા ૧૫ દિને શુક્ર વાસ ૨ લિપી કૃતં રાજનગરે સા૦ લાલચંદ નિહાલચંદ ા ખાઈ તેજકું અરી પાઠનાર્થે ાા શ્રી શુભં ભવતુ ાા કલ્યાણમસ્તુ ા श्री वर्ध मानस्वामिने नमः श्री २तनविજयक कृत जिन स्तवन-यावीसी (४६)

(૧૦૯૧) (४६–૧) શ્રી ઋડષભદેવ—જિન સ્તવન (સિદ્ધચક્ર વર સેવા કીજે, નર–ભવ–લાહેા લીજએ–એક્રેશી) ઋષભ–જિનેસર વંછિત–પૂરણ, ધપ્રણ જાશું વિશવા વીશ । હપગારી અવનિતલે માેડા,

જેહની ^રચડલી જગૌશ–જગગુરૂ પ્યારા રે ા પુષ્ય થકી મેં દીઠા ! માહનગારા રે

સરસ સુધાથી મીઠાં-જગ ાાવાા નાભિ-નંદન નજરે નિશ્ખો, પરખ્યા પ્રશ્રુ–ભાગ્યે ા નિવિ'કારી સુદ્રા જેહની, દીઠે અનુભવ જાગે-જગ ાારાા આતમ-સુખ બહુવાનું કારણ, દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર ા ³તેને ભય વહી મિશ્યા અજ્ઞાન,

અવિરિતિ જેહ વિચિત્ર–જગ૰ ાઢા સકહ છવ છે સુખના કામી, તે સુખ અક્ષય માેક્ષા કર્મ–જનિત સુખ તે દુઃખ રૂપ, સુખ તે આતમ ઝાંખ–જગ૦ ાા૪ાા

g 4 (1 -11(4 St4-440 H8H

૧ સંપૂર્ણ રીતે=ખરેખર, ૨ બાલબાલા, ૩ દર્શનાદિ ત્રણને,

નિર્પાધિક અક્ષય-પદ કેવલ, અ-વ્યાખાધ તે થાવે ! પ્રશુન દ-દશાને પામે, રૂપાતીત-સ્વભાવે-જગાવ !!પા! અંતરજામી સ્વામી મારા, ધ્યાન-રૂચિમાં લાવે ! જિન-ઉત્તમ પદને અવલંખી,

રતનવિજય ગુણુ ગાવે-જગ૦ ાકા

•

(૧૦૯૨) (૪૬–૨) શ્રી અજિતનાથ–જિન સ્તવન (એક દિન પુંડરીક ગણધરૂ રેલાલ-એ દેશી) અજિત-જિનેસર વાલદા ! હા! રાજ!

આતમના ગ્યાધાર–માેરા સાહિળા!ા

શાંત-સુધારસ–દેશના હા ! રાજ !

ગાજે જેમ જલધાર-મારા--અજિત ાાવા

ભવિજન–સંશય ભાંજવા **હા !** રાજ!

તસ અભિપ્રાયના જાશુ–મારા, ા

મિથ્યા-તિમિર ઉચ્છેદ્રવા હા ! રાજ!,

ઉચ્ચાે અભિનવ−ભાષ્યુ−માેરા૦−અજિત∘ ાારા⊦

સારથવાહ શિવ-પંથના હા! રાજ!,

ભવાદધિ-તારણહાર-મારા૦ા

डैवसज्ञान-हिवाडे३ है। ! राज !,

ભાવ-ધરમ-દાતાર–માેરા૦–અજિત૦ ાા3ાા

ક્ષાયિક-ભાવે લાેગવે હાે! રાજ!,

अनंत-यत्रध्य सार-भाराव ।

ક્યેયપણ હવે ક્યાવતાં હા ! રાજ!,

ધ્યાયક થાયે નિસ્તાર-મારા૦-અજિત૦ ાાડા

વસ્તુ-સ્વલાવને જાણવે હાે! રાજ!, આતમ-સંપદ ઇશ-મારા૰ા અષ્ટ-કરમના નાશથી હાે! રાજ!,

પ્રગટયા ગુજ્યુ એકત્રીશ-માેરા૦-અજિત૦ ાાપાા વિજયા-નંદન એમ ગુણ્યા હાે ! રાજ ! જિતશત્ર-કુલ-દિનકાર-માેરા૦ ા

કંચન-કાંતિ સુંદરૂ હા ! રાજ!,

ગજ-લંછન સુખકાર-મારા૦-અજિત ાા દા સમેતરાખર સિદ્ધિ વર્યા હા ! રાજ!,

સહસ-પુરૂષની સાથ–માેરા૦ ા ઉત્તમ–ગુરૂ–કૃપા–લહેરથી હેા! રાજ! રતન થાસે સ–નાથ–માેરા૦–અજિત૦ ાાળા

(૧૦૯૩) (૪૬–૩) શ્રી સંભવનાથ–જિન સ્તવન (અષ્ટાપક-ગિરિ જાત્રા કરણકું–એ દેશી)

સાંભવ જિનવર સાહિબ સાચા, જે છે પરમ-દયાલ ા કરૂણા-નિધિ જગમાંહિ માટા, માહન ગુણ-મણિ-માલ;

ભવિયાં! ભાવ ધરીને લાલ! શ્રી જિન સેવા કીજે ા દુરમતિ દૂર કરીને લાલ! નરભવ સક્લાે કીજે, ઘ૧ાા એહ જગત-શુરૂ જુગતે સેવાે, ષટ–કાયા–પ્રતિપાળ ા દ્રબ્ય–ભાવ–પરિશ્રુતિ કરી નિરમલ,

કૈશર ચંદન મૃગમદ ભેળી, અરચા જિનવર-અંગ । દ્રવ્ય-પૂજા તે ભાવતું કાર**ણ**,

કીજે અનુભવ રંગ–ભવિયાં∘ાાગા⊾ નાટક કરતાં **રાવણુ** પામ્યાે, તીથ°ંકર–પદ સાર**ા** દેવપાલાદિક જિન–પદ ધ્યાતાં,

ત્રભુ–પદ લદ્યું શ્રીકાર-ભવિયાં ગાઝાક વીતરાગ–પૂજાથી આતમ, પરમાતમ પદ પાવે ા અ–જ અ–ક્ષય–સુખ જિહાં શાશ્વતાં,

રૂપાલીત સ્વભાવે_ભવિયાં૦ ાાપાા અ-જર અ–મર અ–વિનાશી કહીયે, પૂરણાનંદ જે પામ્યા દ લાકા–લાક–સ્વભાવ–વિભાસક,

ચઉ–ગતિનાં દુ:ખ વાગ્યા–ભવિયાં ાાદાા એહવા જિનનું ધ્યાન કરંતાં, લહીયે સુખ નિરવાળુ । જિન–ઉત્તમ પદને અવલંબી,

> २तन **बडे शु**खुभाषु-कवियां गणाः स्त्र

(૧૦૯૪) (૪૬–૪) શ્રી અભિન દનજિન સ્તવન

(પાપતું સ્થાનક હો કે, ચૌદમું સ્પાકરું-એ દેશી) ચાથા જિનપતિ હાે! કે, સેવા ચિત ૧ખરે,

ગુજ્ય-મથ્યિ-દરીયા હા ! કે પરખા રશુલ-પર ા વ છિત-દાતા હા ! કે, પ્રગટયા સુરતરૂ,

માહન મૂરતિ હા! કે, રૂપ મનાહરૂ. ાા મા

૧ સાચા, ૨ સારી રીતે.

સ્રિત સારી હા! કે, ભવિ-જન-ચિત્ત-વસી,

મુખ-³કજ સાહે હા! કે, જાણે પૃરણ-શરી! !
લાચન મુલગાં હા! કે, નિરૂપમ જગધણી,

લાવે વંદા હા! કે, પ્રત્યક્ષ મુરમણે. ાારાા
જગ-ઉપગારી હા! કે, જગ-ગુરૂ જગ-ત્રાતા,

જસ ગુણ શુણતાં હા! કે, ઉપજે અતિ શાતા !
નામ-મંત્રથી હા! કે, આપદા સવિ ખસે,
કોધાદિક અજગર હા! કે, તેઢ નવિ ડશે ાાગા
પરમેસર પ્રશુ હા! કે, તાન-દિવાકરૂ,

ચલ-ગતિ-ચૂરણ હા! કે, પાપ-તિમિર-હરૂ !
સહજ-વિલાસી હા! કે, અડ-મદ શાધતા,
નિષ્કારણ-વત્સલ હા! કે, વૈરાગ્ય પાષતા, ાાડાા

¥નિજ_ઘન પરમેશ્વર હા ! કે, સ્વ-સંપદ-ભાગી, પર-ભાવના ત્યાગી હા ! કે, અનુભવ-ગુણ-યાગી ા અ-લેશી અણાહારી હા ! કે, ક્ષાચિક-ગુણધરા,

અક્ષય અનંતા હા ! કે, અ-વ્યાખાધ વરા ાાપા

ચાર નિશ્ચેપે હાં! કે, જે નિજ ચિત્ત ધરે, એ લહી અવલંબન હાં! કે, પંચમ-ગતિ વરે । શ્રી જિન-ઉત્તમની હાં કે, સેવા જે કરે,

તે **રતન** અમૂલક હાે! કે, પામે શુભ પરે ાાદા

૩ કમલ, ૪ પેાતાના સ્વરૂપમાં ધન=સ્થિર

(૧૦૯૫) (૪૬-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન (માહનગારા હૈા ! રાજ ! રૂડા–મારા સાંભળ ! સુગુણા ! સુડા) સુમતિ-જિનેશ્વર સાહિબાજ, સુમતિ-તણા દાતાર । ચઉ-ગતિ-મારગ ચુરતાછ, ગુલ-મિલના ભંડાર કૈ-

-જિનપતિ જુગતે લાલ, વંદીએ! ગુણ-ખાણી ાયા સહજાન દી સાહિએાજી, પરમ-પુરૂષ ગુણધામા અક્ષય-સુખની સંપદાજી, પ્રગટે જેહને નામ કે-જિન。 ાારા નાથ નિરંજન જગ-ધણીજી, નિરાગી ભગવાન । જગ-ખંધવ જગ-વત્સલ્છ.

भीके निरंतर ध्यान है-किना ॥॥॥ ધ્યાન-ભુવનમાં ધ્યાવતાંજી, **હાવે આતમ શુદ્ધ**ા સાધે સંવર-નિર્જરાજી, અ-વિરતિના કરી રાેધ કે-જિન૦ ાાષ્ઠાા જ્ઞાનાહિ-ગુલ્ સંપદાજી, પ્રગટે ઝાકઝમાલા ા ચિદાન દ-સુખ-રમણતાજી, પામે ગુણ-મણિ-માલ કે-જિનગાપાા પંચમ-જિન-સેવા થકીજી, પાય-પંક ક્ષય થાય ા દ્રગ્ય–સાવ લેઠે કરીછ, કારજ સઘલા થાય કે-જિન૦ ાાદા મંગલા-સુત મનાહરૂજી, કુલમાં તિલક સમાન ા પંડિત ઉત્તમવિજય તથેાછ, રતન ધરે તુમ ધ્યાન કે-જિના ાછી

(૧૦૯૬) (૪૬–૬) શ્રી પદ્મપ્રભ–જિન સ્તવન (તુજ મુજ રીઝનો રીત, અઠપટ એહ] ખરીરી–એ દેશી) પદ્મપ્રભ જિનરાજ, સુરનર સેવ કરેરી ા

યુષ્ટાલ અન દેવ, સમરે દુરિત હરેરી ાાવા ટાલે મિચ્યા–દેાવ, સમકિત–પાષ કરેરી ા

ભવિ-કેમલ-પડિબાહ, દુરગતિ દ્વર હરેરી ॥२॥ ત્રિગઉ ત્રિભુવન સ્વામી, બેસી ધર્મ કહેરી ।

શાંત–સુધારસ વાણુ, સુષ્યુતાં તત્ત્વ થ**હેરી** ॥૩॥ ક્રોધાદિકના ત્યાગ, સમતા સંગ સંજેરી ।

મન આણી સ્યાદ્વાદ, અવિરતિ સવ^{*} તંનેરી ॥४॥ અનુભવ ચારિત્ર જ્ઞાન, જિન–આ**ણ**ા શિર ધરાે**રી** ।

અક્ષય–મુખનું ધ્યાન, કરી ભવ–જલધિ તરાેરી ॥પાા રક્તવર્ણું તનુ–કાંતિ, વર્ણું–રહિત થયાેરી ।

અ-જર-અમર નિરૂપાધિ, લાકાંતિક રહ્યોરી ાાં લા નિરાગી પ્રલ–સેવ, ત્રિકરણ જેહ કરેરી ા

> જિન-ઉત્તમની આ**ણ**, રતાન તે શિર ધરેરી માળા દૂધ

(૧૦૯૭) (૪૬–૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન (શ્રી અનંત જિન્શું કરાે. સાહેલડીયાં-એ દેશી) પૃથ્વી–સુત પરમેસર્-સાહેલડીયાં!

સાતમા **દેવ સુપાસ**–ગુ**થુ–વે**લડીયાં ! ભ**વ-ભવ–ભાવઠ–ભ'જણે**ા–સા૦,

પૂરતા વિશ્વની આશ ગુણ ાવા

સુરમિશ્વ-સુરતર સારીખા-સા૦, કામકુંલ સમ જે**હ-સુશ્**૦ તેહથી અધિકતર તું પ્રભુ-સા૦ તેહમાં નહિ સંદેહ-ગુણ્૦ ારા નામ-ગાત્ર જસ સાંભળે-સા૦, મહા નિજ[°]રા થાય-ગુ**ણ્**૦ ા રસના પાવન સ્તવનથી-સા૦,

ભવ–ભવનાં દુ:ખ જાય–ગુણુ**૦ ાાગા** વિષય–કષાયે જે રતા–સા૦, હ(ર–હરાદિક **દેવ–ગુ**ણુ૦ ા તેહ ચિત્તમાં નવિ ધરું–સા૦,

ન કરૂં તેહની સેવ-ગુણું ાજા પરમન્યુર્ષ પરમાતમાં સાંગ, પરમાનં દ-સ્વરૂપ-ગુણું ! ધ્યાન-લુવનમાં ધારતાં -સાંગ, પ્રગટે સહજ-સ્વરૂપ-ગુણું ાપા! તૃષ્ણા-તાપ શમાવતા -સાંગ, શીતલતાય ચંદ-ગુણું ા તેજે દિનમણું દીપતા -સાંગ, ઉપશમ -રસના કંદ-ગુણું ાદ્મા કંચન-કાંતિ સુંદર્-સાંગ, કાંતિ-રહિત કૃપાલ-ગુણું !

રતન લહે ગુણુમાલ–ગુણુ∘ ૫૭૫

(૧૦૯૮) (૪૬-૮) ધા ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન (તુમે ખહુ-મેત્રી રે સાહિળા-એ દેશી) ચંદ્રપ્રભ જિન સાહિળા, શરહ્યાગત-પ્રતિપાલ ! દર્શન દુલ લ તુમતહ્યું, માહન ગુધ્યુ-મહ્યુમાલ-ચંદ્ર૦ પાશા સાચા દેવ દયાળવા, સહજાન દનું ધામ ! નામે નવ-નિધિ સંપજે, સીઝે વાંછિત કામ-ચંદ્ર૦ પાશા

28

ક્ષેયપણ રે ધ્યાવતાં, ધ્યાતા ધ્યાન પ્રમાણા કારણે કારજ નિપજે, એહવી આગમ-વાશુ-ચંદ્ર૦ લાકા પરમાતમ પરમેસરૂ, પુરૂષોત્તમ પરધાન ા સેવકની સુણી વિનતિ, કીજે આપ-સમાન-ચંદ્ર૦ લાકા શ્રદ્ધા-ભાસન-રમણતા, આણી અનુભવ અંગ ા નિરાગીશું રે નેહલા, હાયે અ-ચલ અ-ભંગ-ચંદ્ર૦ લાપા અંદ્રપ્રભ-જિન ચિત્તથી, મુકું નહિ જિનરાજ! ા મુજ તનુ-ઘર માંહે ખેંચીયા,

ભકતે મેં સાત રાજ–ચંદ્ર૦ ાાળા ગુણુનિ**ધિ ગ**રીષ–નિવાજ છેા !, કરૂણા–નિધિ કિરપાલ । **ઉત્તમ વિજય**–કવિરાજના,

રતન લહે ગુથુમાલ-ચંદ્ર૦ ાાળા

(૧૦૯૯) (૪૬–૯) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન

(જ્ઞાન-પદ ભજીય રે! જગત-સુહ કર્-એ દેશી)

સુવિધિ–જિનેસર! સાહિબ! સાંભળા,

તુમે છેા ચતુર સુજાણાઝ ા સા**હેળ!** સ**નમુખ-નજરે** જોવતાં,

વાધે સેવક-વાનાજી-સુ∘ાા૧ાા

ભવ-મંદ્રપમાં રે ભમતાં જગગુર !, કાળ અનાદિ અનં તાે છ । જનમ-મરણનાં રે દ્વ:ખ તે આકરાં,

હુલું ય ન આવ્યા અંતાજ+સુલારા

છેદન-ભેદન-વેદન આકરી, ગુણનિધિ! નરક-માંઝારાજી ! ક્ષેત્ર કુંભી વૈતરણી વેદના, કથતાં નાવે પારાજ-સુ૰ !!કા! વિવેક–રહિત વિગલપણે કરી, ન લહ્યો તત્ત્વ-વિચારાજ ! ગતિ તિય"ચમાં રે પરવશપણે કરી,

સહ્યાં **દુઃ**ખ અ-પારાજી–સુ૦ ॥૪॥ વિષયા–સંગે રે રંગે રાચીયાે, બંધાણેેો માહ–પાશાજ । અમરી–સંગે રે સુર–<mark>લવ હારિયાે,</mark>

કીધા દુરગતિ-વાસાજ-સુ૦ ાાપા પુષ્ય-મહાદય જગશુરૂ ! પામીયા; ઉત્ત**મ-ન૨**-અવતારાજા આરજ ક્ષેત્ર રે સામગ્રી **ધમ**ૈની,

સદ્શુરૂ–સંગતિ સારાજ–સુ૦ ાા દાા જ્ઞાનાન દેરે પ્રથા પાવના, તીથે પતિ જિનરાજેજ । પુષ્ટાલંબન કરતાં જગગુરૂ!,

સી^{દ્}યાં સેવક–કાજોજી-સુ_ં ાાળા નામ જપંતા રે સવિ સંપત્તિ મળે, સ્તવતાં કારજ સીધાજી જિન–ઉત્તમ પદ–પંકજ સેવતાં,

> રતાન લહે નવ–નિધાજી-મુ∘ ૫૮૫ ○

(૧૧૦૦) (૪૬–૧૦) શ્રો શીતલનાથ–જિન સ્તવન (શ્રી સુપાસ–જિન વંદીએ, સુખ સંપત્તિના હેતુ–લલના) શીતલ–જિનપતિ સેવીયે, દશમા દેવ દયાલ–લલના ! શીતલ નામ છે જેહતું.

શરહ્યાગત-પ્રતિપાલ-લલના-શી૰ાાવાા

ભાહ્ય-અભ્યંતર શીતલું, પાવન પૂરણાનંદ−લલના ા પ્રગ૮ પંચ−કલ્યાથ્યુકે, સેવે સુર_નર-વૃંદ-લલના-શીળારાા વાણી સુધા-રસ-જલનિધિ, વરસે જયું જલધાર−લલના ા ત્રિગઢ ચઉમુખ દેશના,

કરતા ભવિ-ઉપગાર-લલના-શી૦ ાા ગા મિશ્યા-તિમિર ઉચ્છેદવા, તીવ-તરિશુ સમાન-લલના ા સમક્તિ-પાષ કરે સદા, આપે વાંછિત-દાન-લલના-શીળાષ્ટાા અઘ-માચન અલવેસરૂ, મુજ માનસ-સર-હેંસ-લલના ા અવલંબન ભવિ-જીવને,

કેવ માનું અવતંસ–લલના-શી ાપા અષ્ટાદશ–કેષે કરી, રહિત થયે જગદીશ–લાલના ા યાેગીશ્વર પથુ જેહનું,

ધ્યાન ધરે નિશદીશ–લલના–શી૦ ાાદાા ધ્યાન–લુવનમાં ધ્યાઇએ, તેા હાેય કારજ-સિદ્ધ–લલના । અનુપમ અનુભવ–સ**ંપદા,**

પ્રગઢે આતમ–ઋદ્ધ–લલના–શો૦ ાણા ક્રોડ–ગમે સેવા જેહની, દેવ કરે કર–જોડ–લલના । તે નિજ'રાનું ફલ લહે,

કુંઘુ કરે એહની હાેડ ?-લલના-શીં ાટા જિન-ઉત્તમ-અવલં ખને, પગ-પગ ઋદ્ધિ રસાળ-લલના ા રતન અમુલખ તે લહે, પામે મંગળ-માળ-લલના-શીંાલા (૧૧૦૧) (૪૬–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ–જિન સ્તવન (જગજવન જગ વાલહો–એ કેશી)

શ્રી શ્રે**યાંસ**–જિહ્યુંદની, સુંદર સુરતિ **દેખ-લાલ રે** । રૂપ અનુત્તર–દેવથી, અનંત–ગુહ્યું તે પેખ-લાલ રે–શ્રી૦ ૫૧૫ ^૧અંગના અ'કે ધરે નહિ, હાથે ન**હિ** ^રકરવાલ–લાલ રે । વિકારે વર્જિત જેહની,

મુદ્રા અતિ રસાળ-**લાલ રે-શ્રી**૦ ા**રા**! વાણી સુધારસ-સારિખી, દેશના દિયે જલધાર–લાલ રે ા ભવ–દવ–તાપ શમાવતા,

ત્રિલુવન-જન-આધાર-લાલ રે-શ્રી ા ાગા મિયા-તિમિર-વિનાશતા, કરતા સમક્તિ-પાષ-લાલ રે ા જ્ઞાન-દિવાકર દીપતા, વર્જિત સઘળા દાષ-લાલ રે-શ્રી ાજા પરમાતમ પ્રભુ સમરતાં, લહીયે પદ નિવારશ્વ-લાલ રે ા પામે દ્રવ્ય-ભાવ સંપદા,

એહવી આગમ–ત્રાષ્ટ્ર–લાલ રે. શ્રી૦ ાપાા જૈનાગમથી જાણીયું, વિગતે જગગુરૂ! કેવ!–લાલ રે ા કૂપા કરી મુજ દીજીએ.

માંગું તુમ ³ પદ-સેવ-લાલ રે-શ્રી ાા ાા તુમ દરિસ**થ્યી** પામીયા, ગુણ-નિધિ આનંદ-પૂર-લાલ રે । આજ મહાદય મેં લહ્યો,

દુ:ખ ગયાં સવિ દૂર-લાલ રે-શ્રી ાાળા

૧ સ્ત્રે, ર તલવાર, ૩ ચરણની,

વિષ્ણુ-નંદન ગુણુનોલા, વિષ્ણુ માત-મલ્હાર-લાલ રે ા અંકે જે ખડગી દીપતા, ગુણુ-મણિના ભંડાર-લાલ રે-શ્રી ાાડા સમેતશિખર સિદ્ધિ વર્યા, પામ્યા ભવાદિધ પાર-લાલ રે ા જિન-ઉત્તમ-પદ-પંકજે,

રતાન-^૫મધુપ-ઝંકાર-લાલ રે-શ્રી∘ ાાલા

(૧૧૦૨)(૪૬–૧૨) શ્રી વાસુ પૂ_જયસ્વામી−િજન સ્તવન (એ <mark>તીરથ</mark> તારૂ–એ **દેશી**)

વાસુપૂજય-જિન અંતરજામી,

હું પ્રથમું શિરનામી રે-મારા અંતરજામી! ત્રિ-કરણ-જોગે ધ્યાન તુમારૂં,

કરતાં ભવ-<mark>ભય વા</mark>રૂ રે-મારા૦ ાા૧ાા ચાત્રીશ અતિશય શાભાકારી,

તુમચી જાઉં ખલિહારી રે-મારા૦ ! ધ્યાન-વિન્નાણે શકિત–પ્રમાણે,

સુરપતિ ગુણુ વખાણુ રે−માેરા∘ **॥૨॥** દેશના દેતાં તખત બિરાજે,

જલધરની પેરે ગાજે રે-મારા**ા** વાણી સુધા-રસ-ગુણુ-મણુ-ખાણી,

ભાવ ધરી સુથે પ્રાણી રે-મારા ાગા દુવિધ ધરમ દયાનિધિ ભાખે, હેતુ જુગતે પ્રકાશે રે-મારા ા

૪ ગેંડા, ય લામરા

સેદ-રહિત**ે પ્રસુ**ં નિરખા મુજને,

તા શાભા છે તુજને રે–મારાવાષ્ટ્રા મુદ્રા સુંદર દીપે તાહરી, માહ્યા અમર નર–નારી રે–મારાવા સાહેબ સમતા-શ્સના દરીયા,

માદ વ-ગુણથી ભરીયા રે-મારા૰ ાપા સહજાન દી સાહિબ સાચા, જેમ હાયે હીરા જાચા રે-મારા૰ ા પરમાતમ પ્રભુ-ધ્યાને ધ્યાવા,

અક્ષય-લીકા પાવા રે–મારા૦ ॥ કા રક્ત-વર્ણ દીપે તનુ–કાન્તિ, જેતાં ટળે ભવ-બ્રાંતિ રે–મારા• । ઉત્તમવિજય-વિભુધના શૌથ,

રતનવિજય સુ-જગીશ રે–મારાઢ ૫૭૫

E

(૧૧૦૩) (૪૬–૧૩) શ્રી વિમલનાથ–જિનસ્તવન ્બીજ ચંદન-પૂજના રે-એ દેશી)

વિમલ-જિનેસર સુંદરૂ રે

निर्यम छे तुम नाम-किनेसर सांलरे।
प्रधानंदी परमेसरु रे, आतम-संपद्दा-स्वाम-किने० ॥१॥
नि-रागीशुं नेढेला रे, मुक मन करवा लाव-किने०।
निष्कारधु-क्या-वय्छद्ध रे, लवादिध-तारधु-नाव-किने०॥२॥
सारथवाढ शिव-पंथना रे, लाव-धरम-दातार-किने०।
ज्ञानानंदे प्रधा रे, त्रिलुवन-क्यन-आधार-किने०॥॥
अष्ट-क्रम ढेला ढ्धा रे, पाम्या शिवपुर वास-किने०।
क्षायिक-लावे गुष्यु वर्या रे,

હું સમરૂં સુ–વિલાસ–જિને૦ ાા૪ાા

.3

ગુષ્યુ ગાતાં ગિરૂઆ–તણા રે, જિહ્વા પાવન થાય-જિને ા નામ-ગાત્ર જસ સાંભળી રે,

ભવ–ભવનાં દુઃખ જાય–જિને૦ ૫૫૫ મન–માહન મુજ-નાથશું રે,

અવર ન આવે દાય-જિનેગા પામી સુરતરૂ પરવહા રે, કાેેે છું કરીરે જાય ?_જિનેગાદાા સહજાનંદી સાહિએા રે, વજિંત સકલ-ઉપાધ-જિનેગા જિન-ઉત્તમ અવલંબને રે,

> રતન હુએ નિરાબાધ-જિને ાાં ૭ ાા ¥

(૧૧૦૪) (૪૬–૧૪) શ્રી અનંતનાથ–જિન સ્તવન (લઘુ પણ હું તુમ મન નવિ માલું રે–એ દેશી) અનંત-જિનેસર! સાહિળ માહરો રે,

પુષ્ધે પામ્યા દરિસણ તહારા રા

પ્રભુ–સેવા લાગે મુજ પ્યારી રે,

તુમચા ગુણની જાઉં અલિહારી રે ॥ ધા કૈવલ જ્ઞાને જગતને જાણે રે, લાેકાલાેકના ભાવ વખાણે રે। સમ્યગ્—જ્ઞાન તે ભવદુઃખ કાપે રે,

જ્ઞાન વિના ક્રિયા ફલ નવિ આપે રે ારા સામાન્યે વસ્તુ પદારથ જેહ રે, એક સમયમાં જા**ણે તેહ રે** ા કૈવલ–દર્શન વિગતે જાણા રે,

જૈનાગમથી ચિત્તમાં આણા રે ાાગા

નિરૂપાધિક નિજ ગુણ છે જેહ રે,

निक स्वलावमां स्थिरता तें हे है

સાયિક ચારિત્ર તે જગ સાર રે,
જેઢ આપે ભવાદધિ-પાર રે ાકાર વિલસે અનંત-વીર્ય ઉદાર રે,
એ ભાખ્યાં અનંતા ચાર રે ા એ ગુણુના પ્રભુ છેં ભાગી રે,
ગુણુઠાણાતીત થયા અ-નેગી રે ાપા ત્રિકરણુ-રાગે ક્યાન તમારૂં રે,
કરતાં સીઝે કાજ અમારૂં રે ા પુષ્ટાલંખન દેવ! તું મારા રે,
હું છું સેવક ભવાભવ તારા રે ાદા સિંહસેન-નૃપવંશ સહાયા રે,
સુજસા-રાણીના તું જાયા રે ા ઉત્તમવિજય-વિભુધના શિષ્ય રે,

રતનવિજયની પૂરા જગીશ રે માળા

(૧૧૦૫) (૪૬–૧૫) ધર્મનાથ–જિન–સ્તવન (વિમલ–જિન! દીઠાં લાયણ આજ–એ દેશી) ધર્મ–જિનેસર ધ્યાઈએ રે, આણી અધિક સનેહ ા ગુણ ગાતાં ગિરૂઆ તથા રે, વાધે અમણો નેહ–

ાગરૂઆ **તહા** ર, વાવ બ**મણા નહ**--જિનેસર! પૂરા મા**હ**રી આશ!

જિમ પામું શિવપુર-વાસ-જિંગા૧ા કાલ અનાદિ–નિગાદમાં રે, ભગ્યા અનંતીવાર ા કમ° નટાવે રાળવ્યા રે, સેવ્યા પાપ અઢાર–જિનેગારાા પ્રાથાતિયાત મુષા ઘણું રે, ત્રીજું અકત્તાકાન । વિષયા-રસમાં રાચીયા રે, કીધું ખહુ દુરધ્યાન-જિને ગાલા નવિધ પરિશ્રહ મેળવ્યા રે, કીધા કોધ અપાર । માન-માયા-લાભે કરી રે,

ન લહ્યો તત્ત્વ-વિચાર-જિને૦ ॥૪॥ રાગ-દ્રેષ-કલહ કર્યા રે, દીધાં પરને આળ । પૈશુન્ય-રતિ-અરતિ વળી રે,

સેવતાં દુઃખ અસરાળ-જિને ાાપાા પાપ-સ્થાનક સેવી જીવડા રે, રૂલ્યા ચઉ-ગતિ-માઝાર ા જન્મ-મરણાદિ વેદના રે,

સહી તે અન'ત અપાર–જિનેગા હા એહ વિડંબન આકરી રે, ટાળાે શ્રી જિનરાજ બાંહ શ્રહીને તારજે રે, સારા સેવક કાજ–જિનેગા ૮ ા ધર્મ–જિણંદ સ્તવતાં થકાં રે, પાહાતી મનની આશા જિન–ઉત્તમ પદ સેવતાં રે,

રતન લહે શિવ-વાસ જિને૦ ાલા

\$ \$ \$ \$

(૧૧૦૬) (૪૩–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ–જિન સ્તવન

્(ઢંઢલુ-ૠુષિછને વંદના હું વારી-એ **દે**શી)

અચિરા-નંદન વંદિયે-હું વારી,

ગુણનિધિ **શાંતિ**-જિણંદરે-હું વારી લાલ । અભય-દાન–ગુ**ણ**–આગરૂ–હું વારી,

ઉપશમ-રસના કંદરે-હું વારી લાલ-અચિરા ાાાા

મારી-મરકી વેદના-હું ૦,

પસરી સઘ**લે દેશ રે**–હુ**ં વારી લાલ ા** દુ:ખ–દાયક અતિ–આકરી, હુ**ં૦**,

પામે લાક કલેશ રે-હું અચિરા૦ ાારા પુષ્યાનુઅંધિ-પુષ્યથી હું ૦ ઉપન્યા ગર્ભ –માેઝાર-હું ૦ ા શાંતિ પ્રવર્તી ^૧જનપદે-હું ૦,

હુએા જયજયકાર રે−હું∘અચિરા∘ ાા કાષ દાય પદ્યવી એકે ભવે–હું∘, બોડશમાં જગદીશ રે−હું∘ા પંચમ–ચક્રી ગુણ્–નીલાે–હું∘,

પ્રહ ઉઠી નામું શીશ રે–હું૦ અચિરા૦ ાા૪ાા દીક્ષા ગહે તે દિન થકી–હું૦,

ચઉ-નાણી લગવાન રે-હું ૦ા

ઘાતી-કરમના નાશથી₋હુ'૦

પામ્યા પંચમ-જ્ઞાન રે-હું ૦ અચિરા૦ ાાપાા તીર્થપતિ વિચરે જિહાં-હું ૦ ત્રિગડું રચે સુરરાય રે-હું ૦ ા સમવસરથુ દિયે દેશના-હું ૦,

સુણતા **લ**વ-દુઃખ **જાય રે**-હુંં અચિરાગાદા ર**પણવી**સ-³સય ને આગલે-હુંં,

> જોય**ણ ક્ષ**ગે નિરધાર રે–હું ા i–ડંઠ

^૪સ્વ–ચક્ર–^૫ પરચક્રનાં–હુ[ં]૦,

ભય થાર્ચ કવિસરાળ રે–હું ૦ અચિરા૦ ાાળા

૧ દેશમાં, ૨ પવ્સીશ, ૩ સોની ઉપર-એટલે ૧૨૫ યાજનામાં, ૪ પોતાના દેશના, પંબીજાના દેશ=દુરમનના, ૬ દૂર થાય તેવા.

જવ ઘણા તિહાં ઉદ્ધરી-હું •,

શિવ-પુર સ**નમુખ** કી**ધ રે**-હું**ા** અક્ષય–મુખ જિહાં શા^વતાં–હું૦,

અ-વિચલ-પદવી લીધ રે-હું ૦ અચિરા૦ ૫૮ાા સહસ-મુનિ સાથે વર્યા-હું ૦,

સમેત-શિખર-ગિરિ સિદ્ધ રે-હું ા ઉત્તમ ગુરુ-૫૬ સેવતા-હું,

२तन बर्डे नव-निध रे-डुं० अथिरा० ॥६॥

Ç.

(૧૧૦૭) (૪૬–૧૭) શ્રી કુંથુનાથ–જિન સ્તવન (નાણ નમા પદ સાતમે–એ દેશી)

કું થુ–જિનેસર સાહિએા, સદ્દગતિના દાતાર–મેરે લાલ ા આરાધા કામિત–પૂરણા, ત્રિલુવન–જન–આધાર–મેરે લાલ– –સુગુણ સનેહી! સાહિએા! ાા૧ા

<mark>દુર</mark>ગતિ પડતા જંતુને, ઉદ્ધરવા દીયે હાથ−મેરે૦ ા ભવાેદધિ-પાર પમાડવા,

ગુણુ–નિધિ! તું સમ**રથ**–મેરે૦–સુ૦ ારાા ભવ ત્રીજેથી આંધીયું, તીથ[°]કર પદ સાર–મેરે૦ ા જીવ સવિની કરૂણા કરી,

વ**લી સ્થાનક-તપથી ઉદાર-મેરે**૦–સુ૦ ાા કાા ઉપગારી અરિહ તજી, મહિમાવંત મહંત–મેરે૦ ા નિષ્કારણ-જગ–વચ્છલુ, ગિરૂએા ને ગુણવંત-મેરે૦–સુ૦ ાા જાા જ્ઞાનાન દે પૂરણા, ભાખે ધરમ ઉદાર-મેરે ા સ્યાદ્વાદ-સુધારસે, વરસે જયું જલ-ધાર-મેરે - સુ ાપા અતિશય-ગુલ્-ઉદયે થકી, વાણીના વિસ્તાર-મેરે ા ખારે પરષદા સાંભળ, જોયલુ લગે તે સાર-મેરે - સુ ાધા સારથવાઢ શિવ-પંથના, આતમ-સંપદ-ઇશ-મેરે ા ધ્યાન-લુવનમાં ધ્યાવતાં,

લહીએ અતિશય-જગીશ-મેરેલ્નસુલ લાળા છકો ચકી દુઃખ હરે, સત્તરમાં જિન-દેવ-મેરેલ ! માટે યુલ્યે પામીયા, તુમ પદ-પંકજ-સેવ-મેરેલ્નસુલ લાટા પરમ-પુરુષની ચાકરી, કરવી મનને કાંડ-મેરેલ ! ઉત્તમ-વિજય-વિબુધ-તશેલ.

રતન નમે કર-જોડ-મેરે૦-સુ૦ ાલા

(૧૧૦૮) (૪૬–૧૮) શ્રી અરનાથ–જિન સ્તવન (સંભવ–જિનવર વિનતિ–એ દેશી)

અર-જિનવર દીચે દેશના, સાંભળજો ભવિ પ્રાથી રે ! મીઠી સુધા-રસ-સારિખી, સુધાયે અનુભવ આઘુી રે-અરગાવાા આળસ-માહે-અજ્ઞાનતા, વિષય-પ્રમાદને છંડી રે! તન્મય-ત્રિકરઘુ-જોગશું, ધરમ સુધા ચિત્ત મંદી રે-અરગારાા દશ-દ્રષ્ટાંતે દાહિલા, નર-ભવના અવતાર રે! સુર-મધ્યુ સુર-ઘડ સુર-તરૂ,

તેહથી અધિકા ધાર રે-અર૦ ાાા

એહ અસાર-સંસારમાં, ભમીયા ચેતન એહ રે ! ધમે વરજિત દિન ગયા,

હિજય ન આવ્યા છેહ રે-અરુ ાાઝા જ્ઞાન–દર્શનમય આતમા, કર્મ-પંકે અવરાણા રેા શુદ્ધ-દશા નિજ હારીને,

અતિશય-દાષે ભરાણા રે-અર ાપા દાષ-અનાદિથી ઉદ્ધરે, જૈન-ધર્મ જગ સાર રે ! સકલ-નયે જો આદરે, તો હાય ભવાદિધ-પાર રે-અર ાદા જિન-અણા જે આરાધતા, વિધિ-પૂર્ધ ઉજમાળ રે ! સાધે તે સંવર-નિર્જરા, પામે મંગળ-માળ રે-અર ાાહા ચકી ભરતે સાતમા, અહારમાં જિન રાય રે ! ઉત્તમ વિજય-કવિ રાજના,

२तनविक्य गुष् गाय रे-अर० ॥८॥

(૧૧૦૯) (૪૬–૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ–જિન સ્તવન (જગપતિ નાયક નેમિ જિલ્ ક એ દેશી) જગપતિ! સાહેબ મલ્લિ-જિલ્ દે.

મહિમા મહિઅલ ગુણ્-નીલા । જગપતિ! દિનકર જયું ઉદ્યોત-કારક વંશે કુલતિલા ॥૧॥ જ૰ પ્રખલ પુષ્ય-પસાય, ઉદ્યોત નરકે વિસ્તર ।

જ° અંતરમુહૂરત તામ, શાતા-વેદની અનુસરે ાારા જ° શાંત-મુધારસ-વૃષ્ટિ, તુજ મુખ-ચંદ્ર થકી ઝરે ા જ° પડિબાહે લવિ-જીવ, મિચ્યા-તિમિર દૂરે કરે ાાગા જિં ભવ-સાગરમાં જહાજ, ઉપગારી-શિર-સેંહરા ા જિં તુમ દરશનથી આજ, કાજ સર્ચી હવે માહરા ાષ્ટ્રા જિં દીઠે મુખ-કેજ તુજ, નાઠા ત્ર**શ** પ્રભુ માહરા ા જિં દારિદ્રય-પાપ-દુર્ભાગ્ય, પુ⁵ટાલંબન તાહરે ાપાા જિં ભવ-લવ-સંચિત જેહ, અઘ નાઠાં ટળી આપદા ા જિં જાર્ચું નહિ કીશા દામ, માગું તુમ પદ-સંપદા ॥६॥ જિં શુણીઓ મન ધરી નેહ, ઓગણીસમાં જિન સુખ-કર્ય જિં નીલ-રયણ તનુ-કાંતિ, દીપતી રૂપ મનાહર્યાણા જિં જિન-ઉત્તમ-પદ-સેવ, કરતાં સવિ સંપદ મલા ! જિં રતન નમે કરજોડ, ભાવે ભવાદધ ભય ટળાં ॥૯॥

(૧૧૧૦)(૪૬–૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત–જિન સ્તવન (વીર–જિણંદ જગત ઉપગારી–એ **દેશી**) **મુ**નિ સુવત–જિન અધિક દિવાજે, મહિમા મહિયલ છાજેજી ।

ત્રિ_જગ-વંદિત ત્રિલુવન-સ્વામી, ગિરૂએા ગુલુ–નિધિ ગાજેજી–મુનિગાશા જન્મ વખત વર–અતિશય-ધારી,

કલ્પાતીત-આચારીજી ।

२१७-५२७ भूत भढावत-धारी,

ુ તુમચી જાઉં અલિહારીજી–મુનિ ાારા

જગ-જન-રંજન લવ-દુ:ખ-લંજન,

_ૄનિરૂપાધિક-ગુ**ણ**લાેગીજી ા

અ–**લ**ખ નિરંજન દેવ દયાળુ, આતમ–અનુભવ–જેગીજી–સુનિ૰ ॥૩ા:

જ્ઞાનાવરથી પ્રગટયું,

અતુપમ કેવળ-નાથુજી ા

લાેકાલાેક–પ્રકાશક **ભાસક**,

ઉદ્દર્યા અભિનવ-ભાષ્યુજી-મુનિ ાાષ્ટ્રા

વરસી વસુધા પાવન કીધી, **દે**શના સુધા–રસ સારજી । ભવિક–કમલ પ્રતિ**એાધ કરીને**,

કીધા બહુ ઉપકારછ, સુનિ ાપા

સંપૂર**થ** તે' સિદ્ધતા સાધી, વિરમી સકલ-ઉપાધિછ । નિરૂપાધિક-નિજ-ગુણને વરીયા,

અ-ક્ષય-અ-વ્યાળાધજ-મુનિ ાાલા

હિરિ-વંશે વિભૂષણ દીપે, રિષ્ટ-રતન તનુ-કાંતિજી ા સુખ-સાગર પ્રસુ નિરમળ-જયાતિ,

નેતાં હાય ભવ−શાંતિજી-મુનિ ાાળા

સમેત–શિખર-ગિરિ સિદ્ધિ વરીયા,

સહસ–પુરૂષને સાથછ ।

જિન-ઉત્તમ-પદને અવલ ળી,

રતન થાયે સ-નાથજી-મુનિ∘ાા૮ાા

(११११) (४६-२१) श्री निभनाथ-िं स्तवन

(સાના રૂપાર્કે સાગઠે સાંયાં ખેલત ભાજ–એ દેશી) નિરૂપમ **નામ-જિ**નેસરૂ, અક્ષય-સુખ-દાતા ા અતિશય-ગુણ અધિકથી, સ્વામી જગત-વિખ્યાતા ાાવા ખાર ગુણા અરિહંતથી, ઉંચા વૃક્ષ અ-શાકા ભવ-દ્વ-પીડિત જંતને, જેતાં જાય શાક. 11211 પીત વરષ્ટ-સિંહાસને, પ્રભુ બેઠા છાજે । દિવ્ય-ધ્વનિ દીધે દેશના, નાદે અંબર ગાજે. 11311 છત્ર ધરે ત્રણ સુરવરા, ચામર વીંજાય । ભામ'ડલ અતિ દીપતું, પૂંઠે જિનરાય. USII ચાજન-માને સુર કરે, વૃષ્ટિ કુસુમ–કેરી ા ગગને ગાજે દું દુલિ, કરે પ્રદક્ષિણા ફેરી. ાપા અષ્ટ મહા-પાડિહારથી, દીપે શ્રી જગદીશ ા અષ્ટ-કરમ હેલા હણી, પામ્યા સિહિ જગીશ ઘાફા નામે નવ-નિધિ સંપજે સેવતાં દુઃખ જાય ા ઉત્તમવિજય-વિભુધના, શ્તનવિજય ગુણુ ગાય. UUII

(૧૧૧૨) (૪૬–૨૨) શ્રી નેમિનાથ–જિન સ્તવન (હાં રે! મારે! ધમ'–જિણ'દશું લાગી પૂરણ–પ્રીનજો–એ દેશી) હાં રે! મારે! નેમિ–જિનેસર અલવેસર આધાર જો, સાહિખ રે સાેલાગી ગુણ–મણિ–આગરૂ રે લાે ા હાં રે! મારે! પરમ–પુરૂષ પરમાતમ દેવ પવિત્ર જો, આજ મહાદય દરિસણ પામ્યાે તાહરું રે લાે ાા૧ા

હાંરે! મારે! તાેરણ આવી પશુ છાેડાવી નાય જો. રથ ફેરીને વળીયા નાયક નેમજ રે લા । હાં રે! મારે ^૧દૈવ ^રઅટારે એ શું કીધું? આજ **ને**, ³રઢીઆળી વર **રાજુલ** છેાડી કેમજી રે**ં?** લેા. ાારા હાં રે! મારે! સંયાગી-સાવ વિ-ચાગી જાણી સ્વામી જો, એ સંસારે ભમતાં કાે કેહનું નહિ રે! લાે । હાં રે! મારે! લાેકાંતિકને વયશે પ્રભુછ તામ જો, વરસી દાન દીયે તિથ અવસર જિન સહી રે લાે ાાગા હાં રે! મારે! સહસાવનમાં, સહસ-પુરૂષની સાથ જો, अव-द्वः भ-छेदन- ५१२**॥** यारित्र आदरे रे दी। । હાં રે! મારે વસ્તુ-તત્ત્વે રમણ કરંતા ધસાર જો, थै। पनमे हिन डेवब-ज्ञान-हशा वरे रे दी। ॥४॥ હાં રે! મારે! શિવા-^પનંદ વરસે સુખકર વાણી જે. આસ્વાદે ભવિ ભાવ ધરીને સુંદરૂ રે લા ાપા હાં રે! મારે! દેશના નિસુણી બુઝયાં રાજાલ નાર જે, निक-स्वाभीने दाथे संयम आहरे रे दे। । હાં રે! મારે! અષ્ટ-લવાની પાળી પુરશ્-પ્રીત ને, પિયુ પહેલાં **શિવ-લક્ષ્મી રાજિમતી** વરે રે લા ાકા હાં રે! મારે! વિચરી વસુધા પાવન કીધી સાર જો, જગ-ચિંતામણ જગ-ઉપગારી ગુલ્-નિધિ र दे। । હાં રે! મારે! જિન-ઉત્તમ-૫૬-૫'કજ-કેરી સેવ જો, કરતાં રતનવિજયની કીરતિ અતિ વધી રે લા ાાળા

૧ ભાગ્યે ૨ ખરાવ્ય ૩ સુંદર ૪ શ્રેષ્ઠ ૫ પુત્ર

(૧૧૧૩) (૪૬–૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન (૫૧૧૫જીસણ આવીયાં રે લાલ–એ દેશી) ત્રિભુવન–નાયક વંદીયે રે લાે,

યુરિસાદા**ણી પાસ રે-જિને**સર ! । સુ**રમણિ-સુરતરૂ-સા**રીખા રે લાે,

> પૂરતા વિશ્વની આશરે-જિને૦ –જયા જયા પાસ-જિનેસરૂ રે લા ાા૧ા • ૧.૧૦ રહ્યા

^૧ **વા**સવ – પૂજિત વંદીયે રે લાે,

ે આ**ણી** ભાવ−ઉલ્લાસ રે−જિને∘ જ્યાેં∘ ાારાા શ્રી જિન! તુજ દરિષ્ઠણ વિના રે લાૅ,

ભમીયા કાલ અપાર રે-જિને∘ ।

આતમ-ધર્મ ન ઓળખ્યા રે લાે, ન લહ્યા તત્ત્વ-વિચાર રે-જિને જયાે ાાગા પ્રવચન અંજન જે કરે રે લાે,

પામી સદ્ગુરૂ-સંગ રે-જિને৹ ।

श्रद्धा-लासन प्रगटतां रे बी,

લહીએ ધર્મ - પ્રસંગ રે-જિને જ્યાે ાાડાા

સાધન-ભાવે લવિકને રે લાે,

सिद्धने क्षायिक डाय रे-िकने ।

પ્રગટયા ધર્મ તે આપશે! રે લા,

અ-ચલ અ-લંગ તે જોય રે-જિને જયાે ાપા

તુજ ચરામું મેં લેટીયા રે લાે,

सावे इरी किनशक रे-किने ।

૧ ઈંદ્ર,

નેત્ર-યુગલ જિન નિરખતાં રે લાે, સિધ્યાં વંછિત-કાજ રે-જિને જ્યાે ાાદાા નીલ-વરણ નવ-^રકર ભલં રે લાે.

દીચે તતુ સુ-કુમાલ રે-જિને૰ ા જિન-ઉત્તમ-પદ સેવતાં રે લેા,

> **રતન** લહે ગુ**ણ**-માળ રે-જિને જ્યાે ાાળા ક્સ

(૧૧૧૪) (૪૬–૨૪) શ્રી મહાવીર જિત સ્તવત (આવા આવા જસોદાના કંચ-એ દેશી) ચાવીશમા શ્રી મહાવીર સાહિબ સાચા રે! રત્તત્રથીનું પાત્ર, હીરા જાચા રે!! આઠ-કરમના ભાર કીધા દૂરે રે!

શિવ-વધૂ સુંદર નાર. થઇ હજુરે રૈ ાારાા તુમે સાર્યા આતમ–કાજ, દુઃખ નિવાર્યા રૈ ા પહાતા અ-વિચલ ઠામ, નહિ ભવ ફેરા રૈ ાાગા

યહાતા અ-ાવચલ ઠામ, નાઢ ભવ ફરા ₹ાા૩ જિહાં નહિ જન્મ-મરણુ, થયા અ∽િવનાશી રે ા

આતમ–સત્તા જે**હ, તે**હ પ્રકાશી રે ાાઝા

थया निरंकन नाथ, भेडिने यूरी रे।

છાડી લવ-લય-કૂપ, ગતિ નિવારી ર ૫૫૫

અ-તુલ-ખલ અરિદ્ધંત, કોધને છેદ્રી રે।

ક્રમ્સી ગુજુનાં ઠાળુ થયા અવેદી રે ાા દા

એહવા પ્રભુતું ધ્યાન, ભવિયણુ કરીએ રે ા કરીયે આતમ-કાજ ચિદિ હ

કરીયે આતમ-કાજ, સિદ્ધિ વરીએ ર ાાળા

સેવા થઇ સાવધાન, આળસ માહી રે ા

નિદ્રા-વિકથા દ્વર, માયા છેાડી રે ાાટા મૃગપતિ-લંછન પાય, સાેવન-કાયા રે ા

સિલ્હાસ્થ-કુલ આય, **ત્રિશલાચે** જ્યા રે ૫૯૫ અહેાંતેર-વરસનું આય, પૂરણ પાળી રે ા

ઉદ્ધરીયા જીવ અનેક, મિથ્યાત્વ ટાળી રે ાા૧૦ાા જિન−ઉત્તમ-પદ સેવ, કરતાં સારી રે ા

રતન લહે ગુગુ-માળ, અતિ–મનાહારી ર ાા૧૧ાા

¥

કલશ

(આતમ-ભક્તિ મહયા કેઇ દેવા-એ દેશી) ચાવીશ-જિનેસર લુવન-^૧દિનેસર, નિરૂપમ-જગ[°],ઉપગારી**છ**ા મહિમા-નિધિ માેટા તુમે મહોયક્ષ,

તુમચી જ છેં અલિહારીજી ા૧ા જન્મ કલ્યાણુંક વાસવ આવી, મેરૂશિખર નવરાવેજી! માનું અક્ષય–સુખ લેવા સુર, આવી જિન–ગુણ ગાયજી ારાા ગૃહ–વાસ છંડી શ્રમણુપણું લઇ ઘાતી–કરમ ખપાયાજી ા ગુણુ મણુ–આકર જ્ઞાન–દિવાકર, સમવસરણુ સુઢાયાજી ાગા દુવિધ ધરમ દયા–નિધિ ભાખે, તારે ગઢીને ઢાયેજી ા વાણી–સુધા–રસ વરસી વસુધા, પાવન કીધી નાયેજી ાષ્ટાા યાત્રીશ અતિશય શાભાકારી, વાણી ગુણુ પાંત્રીશજ ા અષ્ટ–કરમ–મલ દ્વર કરીને, પામ્યા સિદ્ધિ જગીશજી ાપા

૧ સૂર્ય,

ચાવીશ-જિનનું ધ્યાન ધરંતાં, લહીયે ગુણ-મણિ-ખાણુછ । અનુક્રમે પરમ-મહેાદય પદવી, પામે પદ નિરવાણુછ ॥ દા તપાગચ્છ-રઅંખર હદયા કે ભાનુ, તેજ-પ્રતાપી છાજે છા વિજયદેવ સૂરી ધર-રાયા મહિમા મહિયલ ગાજે છા ૫ ળા તાસ પાટ-પ્રભાવક સુંદર, વિજયસિંહ-સૂરીશ્છ । વડ-ભાગી વૈરાગી ત્યાગી સત્યવિજય-મુનીશ્છ ૫૮ા તસ પદ-પંકજ-મધુકરસરીખા, કપુરવિજય-મુણિંદા છા ખીમાવિજય તસ આસન-શાભિત,

જિનવિજય-ગુષ્યુ ચંદાજ માલા ગીતારથ સારથ સાેલાગી, લક્ષણ—લક્ષિત દેહાજ ા ઉત્તમવિજય ગુરૂ જયવંતા, જેહને પ્રવચન—નેહાજ મા૧ગા તે ગુરૂની બહુ મહેર—નજશ્થી, પામી અતિ—સુપસાયાજ મ રતનવિજય–શિષ્ય અતિ–ઉછરંગે,

જિન ચાવીશ ગુણુ ગાયાજી ા૧૧ા

સુરત-મંડન પાસ-પસાયા ધર્માનાથ-સુખદાયાજ ા વિજય ધર્માસ્ટ્રીશ્વર-રાજ્યે, શ્રદ્ધા-એાધ વધાયાજ ા૧રાા અઢારશે' ચાવીશ વરસે, સુરત રહી ચામાસજ ા માધવ માસે કૃષ્ણ-પક્ષમાં, ત્રચાદશી-દિન ખાસજ ા૧૩ાા

ર અાકાશ, ૩ સૂર્ય,

શ્રી વર્ષમાનત્વામિને નમઃ શ્રી માણેકમુનિ–કૃત જિન–સ્તવન ચાવીશી (૪૭)

(૧૧૧૫) (૪૭–૧) શ્રી ૠષભદેવ-જિન સ્તવન

(માનીતી કાગલ માકલે-એ દેશી)

પ્રથમ-જિનેસર પ્રાહુણા-જગવાહલા વારુ,

અાવા અમ મન-ગેહ-મન માહનગારુ । ભગતિ કરું ભલી ભાંતિસ્યું-જગ૦,

સાહિયજી સ–સનેહરે–મન**૦** –માહી રહ્યો મનડા દેખવા હા રાજ **ાા**યા આંખડીમાં ^૧અલજો ઘણા–જગ*૦*,

કેપણું તુમ્હ ^રદીદાર **રે–મન૦** ઘડી ઘડી નિત સાંભળા–જગ૦

સાસાસમાં સા વાર રે-મન૦ માહી૦ ાારાા મુરતિ માહનવેલડી-જગ૦ સાહઈ અધિક સ-નૂરરે-મન૦! ભવિ જન વંછતિ પૂરવા-જગ૦,

કલ્પતરુ અંકૂર રે—મન° માહી∘ ॥૩॥ ટેક ધરી એક્તારસ્યું-જગ૰, કરતાં તુમ્હશું પ્રીતરે-મન૰।

[ે] ૧ ઉત્સુકતા, ૨ દર્શન.

નિમ'લ હાવઈ આતમા-જગ૰,

લહિઇ સુયશ સુ−રીત રે–મન∘ માેહી∘ાા૪ાા **પરમ–પુરુષ પરમેસર₄રે-જગ**૦,

જગ-અંધવ જગનાથ રૈ-મન૦ ા કહે માણિક કર જોડીને-જગ૦,

જય જય જિન શિવ-સાથ રે-મન૦ માેહી૦ ાાપાા

(૧૧૧૬) (૪૭–૨) શ્રી અજિતનાથ–જિન સ્તવન (નવા નગરનઈ ગુંદરઇરે પાઠી પડયા પંચાસ–એ દેશી) અજિત–જિણુંદનઈ ^૧ એાલગુંરે, ^૨ એાલગડી અવધારિ–વાલ્ઢા– તું સાહિ**ખ ભલે ભે**ટીએા રે ા ભવ–અટવીમાં હું ભમ્યા રે,

ભૂલા ભરમ-અધાર-વાલ્હા! તુંગાશા ચાર વિષમ વન તેહમાંરે અતિ-માટાં અસરાલ-વાલ્હા! તુંગા લાખ-ગમ દ્રઃખ-રુપ્પડાં રે,

જન્મ-મરણ જંજાલ-વાલ્ઢા૦ તું૰ ાારાા લાખ ચારાશી જીવ ખા**ણ**માં રે,

ભમતાં નાવે પાર-વાલ્હા ! તું । માહે છાયા મારો પ્રાણીએ રે,

ન લહું મારગ સાર-વાલ્હા ! તું ગાગા કરુણા કરી હવે કીજઈ રે, દીન તણે ઉધાર-વાલ્હા ! તું ગા ચરણે રાખા આપણે રે, જીવન જગ-આધાર-વાલ્હા ! તું ગાઠા

૧ સેવા કરં, ૨ સેવા

ભગત-વછલ ભગવંતજ રે, પ્રભુજ ! પરમ-કૃપાલ-વાલ્હા ! ા માણિક સુનિ ઇમ વિનવ^ઇરે,

દીએ મંગલ-માલ-વાલ્હા ! તું ાપા

ģφ

(૧૧૧૭) (૪૭–૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન (ઉચાં તે અંભાવજનાં માલીયાં રે–એ દેશી)

સંભવનાથ સોહામણા રે, શરણાગત-પ્રતિપાલ રે-રાજ! લળી લળી લાગું પાયલે રે,

સાહિબ ! નિજર નિહાલ રે-રાજ ! ાા મુજરો જિનેસર! માનજ્યા રે, માતા સેના નંદ રે-રાજ! ા ચાહે નયન-ચકારડાં રે,

તુઝ મુખ શારદ ચંદ રે-રાજ! મુજરાં ારા આજ સક્લ દિન માહરો રે, દીઠા દેવ દયાલ રે,-રાજ! ા દ્ર:ખ નાઠા સવિ દેહના રે,

મીઠા અમીઅ રસાલ રે-રાજ! મુજરાે ાા ગા મન માન્યાની પ્રીતડી રે, છે જગમઇ જિનરાય રે-રાજ!। એક દીઠઈ દિલ ^૧ઉલટાઈ રે,

એક દીઠેઈ ઉલાસ રે-રાજ ! મુજરા ાાઝા મુરતિ તારી મન વસી રે, મુરતિ કે મનાહાર રે-રાજ!! વલી વલી લેઉ એાવારણાં રે,

તીન લુવન શિષ્યુગાર રે-રાજ ! મુજરાે ાપાા

૧ ફરી જાય.

રંગ લાગા જિનરુપશું રે, જેહવા ચાલ મછઠ રે-રાજ! ા માણિક મુનિ ઇમ વિનવઈ રે,

સુખ **હા**વઈ તુમ દીઠ રે–રાજ ! **સુજરા**૰ ॥**૬**॥

(૧૧૧૮) (૪૭-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન (બીલી રાણીની-એ કેશો)

પ્રલુજી અભિનંદન જિનરાજ!

મારા પ્રલુછ! અ**લિન દન**–જિનરાજ રે ા હુદય–ક્રમલમાં તું વસઇ રે છ રે છ! પ્રલુછ! દ્વર[િ]વસતિ-વાસ–

મારા પ્રભુ! દૂર વસતિ-વાસ રે,

ૂ તુમ નામઇ ચિત્ત ઉલ્લસઇ-જી રે છ ાા૧ા

... પ્રલુજ! જિમ ^રકૈરવ જલવાસ,

મારા! પ્રભુ! જિમ કૈરવ૦ રે-

ગયણું ગણ ચંદા રહે-જ ર જ,

પ્રભુછ! વિકસિત થાય સહેજ મારા પ્રભુ વિકસંત રે,

દિનકર તાપ દિવસે સહે-જી र છ. ॥२॥

પ્રભુ**છ**! જક્ષધર-વાસ આકાશ-મારા! પ્રભુ! જલધર૦ રે, માર મહીતલ સંચરઈ-છ રે છ.

મારા પ્રભુ! નિસુથુઇ ગરજત ઘાર મારા પ્રભુ! નિસુ૦ રે

નાચિ નૃત્ય કલા કરેજી–રે છ. ાાગા

પ્રલુજ! તુજસ્યું ધરમ સનેહ-મારા પ્રલુ તુઝ૰ રે, મેં કોધું…ધસ્યું,–છ રે છ,

૧ રહેઠાણ ૨ ચંદ્ર વિકાશી કમલ,

પ્રભુજ! અવર ન ચાહુ ચિત્ત-મારા પ્રભુ! અવર ન૦ રે, તુંહિજ તુહિ ભુધસ્યું-જી રે જી૦ ાાં કા પ્રભુજ! તું મુજ આતમરામ–મારા૦ તું મુજ૦ રે, માહરઈ ઈંક તુમ આસરા–જી રે જી ! પ્રભુજ! માણુિક મુનિ અરદાસ–મારા પ્રભુ! માણેક૦ રે, સાહિબજી ચિત્ત મેં ધર્યો–જી રે જી. ાાપાા

(૧૧૧૯₎ (૪૭–૫) શ્રી સુમતિનાથ–જિન સ્તવન (ઢાલ–લાજવા જિં્ ખુ ખાયડી રે,

કહેને લેઈ ગયા ચાર–વાલ્હા-એ **દેશી)** સુ**મ**તિ-જિનેસર સેવઈ રે,

સુમતિ તણા દાતાર–સુજરા માના રે ! મિહિર જ કરી, અંતર જાણી મી આપણા રે– આતમા આધાર–સુજરા૦ ાા૧ા

મેઘરાયા મુત સુંદરુ રે, માંગલા માત મલ્હાર-મુ૦ ા મંગલ-વેલ વધારવા રે, ઉદયા નવ જલધાર-મુ૦ ારાા રૂપ અનાપમ રાયનું રે-કંચનનઈ ^૧અણુઢાર-મુ૦ ા સોવનવાન સાહામણા રે, ઇફવાગ વંશ ઉદાર-મુ૦ ાાગા દાન સંવચ્છરી દેઇને રે, લીધા સંજમ ભાર-મુ૦ અષ્ટ કર્મ-અરિ જીતીને રે, પાહતા મુગતિ મઝાર-મુ૦ ાાષ્ટાા પૂરવ લાખ વ્યાલીસનું, જીવિત જેહનું સાર-મું૦ ા માણુક મુનિ મન રંગશું રે, ચાહે સુમતિ-રદીદાર-મુ૦ ાાપા

[@]

૧ જેવું, ૨ દર્શન,

(૧૧૨૦) (૪૭–૬) શ્રી પદ્મપ્રભ–જિન સ્તવન (ઢાલ–લવિ'ગ સાપારી એલચી વા કાંઇ બીડ લેવા–એ ઢેશી) પદ્મપ્રભ જિન પેખતાં, મારા લાેચન અમીય ભરાય રે– સુખકર કિ સાંહિખ સેવીઇ!

યુર્ય-પ્રભાવિ પામીઈ,

પ્રભુ-^૧ ભેટ ભ**લી** ફેલદાય ^{રે}-સુખ૦ સા**હિળ**૦ ાા૧ા નયરી કાે**શ**ં**ળી** નરવરુ, **ધર** નંદ માે મન ભાય રે–સુખ૦ ા માત સુસીમા જેહની,

^રસુર-નાયક–સેવિત પાય ^{રે}–સુખ૦ ાારા પંકજ લંછન પ્રેમ-શું રે,

જિન નમતાં પાતિક જાય ર–સુખ૦ ા દીનખંધુ દુઃખ વાર**ો**!,

જહ સુ-વિદુમ વરણી કાય રે.–સુખ૦ ॥૩॥ ભવિજન વંછિત પૂરવા,

ં પ્રેલુ ! સુરુ-તરુ કંદ સચાય **રે**–સુખ૦ ા કેવલ−કમલા લાેગવી,

જિણુઈ સિદ્ધિ–વધૂ વરી ધાય રે–સુખ૦ ાાઠાા તે ગુણુ–સાગર ગાયતાં,

સ્વામી ^૩દૂરિત દૂર પલાય ^ર–સુખ૦ મા<mark>ણિક સુનિ મન-મ</mark>ંદિર^ઇ,

> એહ રંગ રમા જિનરાય રે-સુખા ાપાા કુજ

૧ પ્રભુના સંયાગ, ૨ ઈંદ્ર, ૩ પાપ,

(૧૧૨૧) (૪૭-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન (ઝરમર વરસઈ ઝી'લા મેહ કિ, છવાયેરે છાંટલાંરે–એ દેશી) ચંદ્રમુખી ^૧મૃગ–લાેયલા નારિ કિ,

ટાેલઈ સહુ મ<mark>લ</mark>ો રે–િક ટાેલઈ ા અપચ્છરની ^રપરી કરી શિ**ણ**ગાર કિ,

રાસ રમે ચલી રે-રમે ચલી રેં ાંધા પ્ર**થવી**-નંદનને દરબાર કિ, આવી મલપતીરે કિ-આવી ા ગાયે ગાયે ગીત ઉદાર કેં, મનમેં હરખતી રે-મન૰ ારા નાચે નાચે બહુવિધ ³બાલ કિ, રંગઈ રાજતી રે–કે રંગ૦ ા શુંજે ગુંજે ^૪માદલ તાલ કે,

વીષા વાજતી રે—કિ વીષા ાગા કિરી કિરી ને ભમરી દેત કિ,

પ્રલુજ આગલઇ રે–િક પ્રલુજ**ા લ**ળી **લળી ^પલાંમણુલાં લે ^કતાલ કિ,**

યાતિ ત્તર ^હદલે' રે-કિ પાતિ_{ં ઘઇન} કર <mark>જોડીને</mark> શુણીયા સુપાસ કિ,

જિનવર સાતમા રે-કિ જિન ા માણિક કા પ્રભુ પૂરે આશ કિ,

अवियां नित नभे। रे-िंड अवि ।।।।।

53

૧ હરણ જેવી આંખોવાળી, ૨ જેમ, ૩ છે હરીઓ, ૪ મૃદંગ—હોલના તાલ, ૫ ઓવારણાં, ૬ તાલખદ પદ્ધતિસર, ૭ દૂર કરે,

(૧૧૨૨) (૪૭–૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ–જિન સ્તવન (ઢાલ–સાહિબા તે ચાલઇ ચાકરીરે, સાહિભા અલબેલા એ-દેશી) ચંદ્રપ્રભ જિન ચાકરી રે,

સાહિભા કરતાં કૈાડિ કલ્યા**લુ**!-પ્રભુની ચાકરી રે ા દેવ અદેવ સહુ કરે રે, સાહિભા !

સે**વે ચતુર સુજાણ**–પ્રભુ૦ ૫૧૫

કનક–કમલ ઠવી ચાલતાં રે સાહિળા!

જિહાં આપે જિનરાય–પ્રભુગ છત્ર ધરે શિર ઉપરિ રે, સાહિઆ ! ચામર હાલૈ વાય-પ્રભુગારાા અહુ–સુગંધ જલ-છાંટથુાં રે, કુસુમ-વૃષ્ટિ વરસંત;-પ્રભુગ કુષ્ણાગરૂનાં ધૂપણાં રે, સાહિખા !

સમાસરણે વિશ્ચંત-પ્રભુ૰ ાાગા

રયણ-સિંઘાસણ બેસણાં રે,

સાહિબા! જિહાં બેસૈ જગદીશ-પ્રભુ_ં ા ઇંદ્ર કરે એાવાર**ણાં રે**, સાહિબા!ઇંદ્રાણી આસીસ-પ્રભું ાષ્ઠાા અપચ્છરા આવી આગલે રે, સાહિબા! ગાવિ સરલે સાદ-પ્રભું નાટક નાચે નવ નવાં રે, સાહિબા!

વાજે દુંદિલ-નાદ.–પ્રભુઃ ાપા કાૈડિ ગમે તિહાં કિ કરુ રે, સાહિળા! દેવ ખડા દરભાર; પ્રભુઃ દેઈ જિનેસર દેશનારે, સાહિળા!

નિસુદ્યુઈ પરષદા બાર.-પ્રલુ ાદા ચાત્રીશ અતિશય શાહુનારે,

સાહિષા! વાથી ગુણ પાંત્રીશ-પ્રલુ ા

કેવલ-કમલા શ્રીપતિરે, સાહિયા!

તીન લુવનના ઇશા.-પ્રલુ૦ ાાળા

ત્તીર્થ કર–ઋદિ ભાગવે ૨, સાહિળા!

પામ્યા અવિચલ ઠામ;-પ્રભુ૰ા

માણુકની પ્રલુ પૂરે રે સાહિળા !

સકલ આશા હિત કામ_પ્રભુ૰ ા/ા

0

(૧૧૨૩) (૪૯–૯૩) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન (ઢાલ "હું તા પાણિડાં ગઇતી રે હા વનમાલોડાં" સુવિધિ–જિનસર સાચા રે, હા ! ભવિ પ્રાણીડા, એ તા હીરસા જાચા રે, હા!

હરિહર મત રાચા રે, હા!

તે તા ^૧જેહવા કાચા રે-ઢા ! સુવિધિ ાા૧ા રંગ ^૨૫તંગ તે કાચા રે-ઢા !

એ તા ચાલના સાચા રે-હા ! ા

પ્રભુના ગુણુ વાંચા રે-હા!

પુષ્ય ભંડાર તે સાચા રે-હો ! મુવિધિ ાારા ³સ્કે સહ ખલ–ખાંચા રે–હાે!

પૂજાથી મન માચા રે-હા ! ।

આગઇ' નાટિક નાચા રે-હાે!

કરજેડી નઇ જાચા રે_હાે ! સુવિધિ૰ ॥૩॥

૧. કાચ જેવા, ૨ હલદરતેા, ૩ સહુ દુષ્ટ સંયોગા સકાઈ જાય, (ત્રીજી ગાયાની પ્રથમની લીટીના અર્થ) પ્રભુ ! અવિચલ વાચા રે-હા ! દ્ભરગતિના ઉવાચા રે-હા ! ા

કમ્મ° નિકાચિત ^૪તાચા રે, હા !

ભવકૂપથી ખાંચા રે-હા! સુવિધિ ાાઝા અલવી ઉપગારી રે-હાં , જગમેં જયકારી રે-હાં! ા સુખ ઘો શિવગામી રે-હાં!

માણુક કહિ હિતકામી રે-હેા! સુવિધિ ાાપાા

(૧૧૨૪) (૪७–૯३४) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન

(ઢાલ—''ઊ ચા ગઢ ગિરનારનાે''–એ દેશી) આજ સુવિધિ–જિન આગલઈ,

કરું એાલગડી કર નેડી હા!

ઉભગી ચિંહુ ગતિ−ગમનથી,

મારા કઠિન કરમ-ખલ તાહી હા ! આજ ાાગા માહની કરમે માહીઓ, કરી મિથ્યા-મતિની ખાહિ-હા! નરય-નિગાદમાં હું ભમ્યા,

ગમ્યાે કાલ અનંત તે છાડિ હા! આજ ારાા દશ દષ્ટાંતે દાહિલા, પામ્યાે માનવ લવ વિશ્વ^ર પાડિ હા! નર આરજ દેશમાં અવતર્યા,

ધર્યો જૈન-ધમ્મ સુજેડ હા-આજ૰-ાાગા દેખ્યા દરશ**થ** તાહ^{રા}, હવે પૂરા મનનાં ³કાહિ હા !

४ दूर करे।.

૧ ઘટાડા, ૨ ખાડ વિમાના=સંપૂર્ણ ૩ ઉમ'ગ.

लेडि न आवि केंद्रनर्ध.

વર હરિ-હ: દેવની કાેડિ હા ! આજ ાાષ્ટા સમક્તિ-જ્યાતિ પ્રકાશસ્યું,

ઘન^૪-પાય-ત**મા**-ભર તાેડિ હાે! ! તાન કહ્યા ધન વાસીઈ,

બહુ માહના^પ દલ મચકાૈડિ હા ! આજ ાયા પર ઉપગારી-શિરામણિ, કરે કવણ તુમ હાેડિ હા ! ા માણિક પ્રભુ-પદ-સેવના,

नित भागर्ध બિ કર જોડિ-હા! આજ ાદા

(૧૧૨૫) (૪૭–૧૦) શ્રી શીતલનાથ–જિન સ્તવન (ઢાલ–હમીરીઆની–દેશી)

રીતિલ સાહિબ! તુઝ દેશના, સીતલ ચંદન ધ્યાહિ–જિણંદા, ા સાંભલતાં સુખ ઉપજે, ભવિઅણના મન માંહિ–જિણંદા! –રહાે રહાે સેવક ચિત્તમેં ાા૧ા

સમતા ^રપીયૂષ-³સારિણી, વારણી મમતા જલ-જિં ા ભવ-જલ-પાર ઉતારણી,

કારણી મંગલ માલ જિથુંદા! રહેા૦ ાારાા વિવિધ ભાવ અવતારણી, ધારણી અરથ અનંત-જિથુંદા! વિનય–વિવેક–વધારણી,

वारधी हरित हरंत-िष्धं हा !-२हे। ।।।।।

૪ લણા પાપ રૂપ અ'લકારનાે સમૂહ પ. સૈન્ય ૧ જેમ, ૨ અમૃત, ૩ નીક

^{2 \$}

પાંચ–પ્રમાદ નિવારિહ્યી, કાેરણી પુષ્ટ્ય પવિત્ર–જિલ્યું દા ! ા દ્વરગતિ–દુખ–વિદારહ્યી,

ઠાર**ણી** સજજન–ચિત્ત જિણુંદા!–રહાે∘ ાષ્ટાા અમૃત વા**ણી** એ**હ**વી, ભાખી શ્રી ભગવંત–જિણુંદા! માણુક મુનિવર મન વસી,

(૧૧૨૬) (૪૭–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ–જિન સ્તવન (ઢાલ–હાડાની, દશમદિ હાડા મુને છંછાડિરે જોરાવર હાડા એ-કેશી)

તું તેા સમર**થ શ્રેયાંસનાથ રે,** જેગીક્ષર જિનછ, સિર**ણ**ઈ આયાે તાેર^{ું} હું સહી રે! તું તાે મુગતિપુરીના સાથ રે–<mark>જોગી</mark> –હાે સાેલાગી જિનછ,

ક્કા મન માહન જિન્છ! જગજીવન જિન્છ!

> સમતાના રાગી, મમતાના ત્યા<mark>ગી,</mark>

એકેવા ન દીઠા બીએ કે નહી રે∘ ારા તું તા દીન−દયાલ સનાથ રે–એગી∘

કાં ન કરા રે! ચિંતા માહરી રે । તુંને પ્ર**થ**મે સુર-નર નાથ રે,

જોગી ? સોક્ષા૦ મન જગ સમા૦ મમતા .

–સીસ વહેરે આણુ તાક્સી રેંગ મારા

તું તાે સાંઇ અ-નાથનાે નાથ રે-જાેગી૦, આઢા ન ચાલું મેં તાે નાથ સ્યું રેા મુજને ભવ-જલ પડતાં આંધ રે, જાેગી૦સાેભા૦મન૦ જગ૦સમ૦ મમતા૦ –આડિ ન ધરાે બહુ હાથસું રે૦ ાા૩ાા

તું તેા શરણાગત-સુલતાન રે-નેગી૦,

ચર**ણે** માઇ કાં ન રાખાે! સામી આપણે રે ા તું તાે ભગત-વચ્છલ ભગવાન રે, જોગીં∘ સાંભા∘ સમ૦ જગ∘ સમ૦ મમતા∘ ભુંડા નિ ભલાે પાલાે તાે પણિ રેં∘ ાાઠાા હું તાે ભવ–ભવ તારાે દાસ રે–જોગીં∘,

> કરુ**ણા કરા રે દરિસણ દીજઇ**ેર । એ તેા **માણેક મુનિ અ**રદાસ **રે,** જોગી૦ સાેભા૦ મન૦ જગ૦ સમ૦ મમતા૦ –સુણુને સાેભાગી મુજરા **લીજઇ**ંરે૦ ૫૫૫

** **

(૧૧૨७)(૪૭-૧૨) શ્રો વાસુપૂજ્યસ્યામી–જિન સ્તવન

(ઢાલ-સાના લાેડા જલ ભર્યા ગુણુ માહરા રે-એ દેશી) વાસુપૂજ્ય જિન ભારમા-પ્રભુ માહરા રે,

હા સાહિષા! ચિત્ત અવધાર–મહુ ગુણ તાહરા રા સહસ પુરુષ જો ^૧હરિ સ્તવે–પ્રભુ૦

તા હઈ તુમ ગુણુ અ-સંખ અ-પાર-બહુ ાાવા

જિમ[ે] રયણાયર-રયણના–પ્રલુ૦,

કે।**ણ** ગણિંકરઇ ^૩અવધાર-બહુ૰ । તા **મૂરખ મતિહી**ણ હું-પ્રભુ૰,

તુમ ગુણુના પામું કિમ! પાર? અહું ારા **ધન્ય ચંપા નગરી જિઢ**ાં–પ્રભું,

તુમ પંચ કલ્યા**થ**ુક સાર-બહુ_ં ા **ધન વસુપૂજ્ય ^૪વસુધા–ધણી** –પ્રભુ૰,

જસ ઘર તુમ અવતાર-અહું ગામા ધન ધન માતા જયા સતી-પ્રલુ૦,

જેણુઇ જાયાે જગ આધાર–ખહુ**૦ ા** તે**હી જ ધન પદમાવતી સુ**ંદરી–પ્રભુ૦,

જેહના તું ભરતાર-અહું ાા૪ાા તુમ દરિશણ જેણું દેખીલ-પ્રલું,

અહે। ધન ધન તે નરનારી–અહુ૦ ા સેવ**ક સાહ્યુક નિ**ત નમ^ઇ-પ્રભુ૦,

તુમ ચરણુ–કમલ સુખકાર-અહું૰ ાાપા

 \star

(૧૧૨૮) (૪૭–૧૩) શ્રી વિમલનાથ–જિન સ્તવન (ઢાલ–મિદો રાજેલો–એ દેશી)

વિમલનાથ-મુખ-ચંદલા રે,

સાહે અભિનવ-ચંદ-મનડું માહેજા

ર સમુદ્રના રત્નના, ૩ ચાકકસ નિર્ણય, ૪ રાજા

માહે તે સુર-નર દેખીને રે,

ેસારે માદ્યા ઇન્દ્ર-નરિંદ-દુખડું ખાહેજી ાશા નહી કલંક નહી ખોશ્રુતા રે, નહી રાહુ દુઃખ-દંદ-મના સકલ કલાઇ શાભતા રે, નહિ રવાસર હુંતી મંદ-દુઃખારા વિમલ-પ્રભાઇ વિશ્વના રે, કરતા ઉત્તિમર-ઇનિકંદ-મનડું ા લિબલ-પ્રભાઇ વિશ્વના રે, કરતા ઉત્તિમર-ઇનિકંદ-મનડું ા લિબલ-નયન-ચકાર ને રે, દેતા રિત આનંદ-દુઃખા ાાગા નયન અમી-રસ વરસતા રે, લસત સદા સુખકંદ-મના ા સખલ તાપન ઘન-કમ્મના રે, હરતા તહેના કંદ-દુઃખા ાાશા ત્રિલુવન-લાવ પ્રકાશતા રે, રમતા પરમાનંદ-મના ા માણુક મુનિ કહેઇ લાવશું રે,

પ્રથમું એહ જિથુંદ_દુ:ખ૦ ાપા

(૧૧૨૯) (૪૭–૧૪) શ્રી અનંતનાથ–જિન સ્તવન (ઢાલ–મથુરાની સેરી રે અતી રળીયામણી રે–એ દેશી) પર-ઉપગારી રે પ્રભુજ પેખીએા રે, દેવ અનંત-જિનરાજ ા અ-મલ અનંતા રે, ગુણુ વયરાગરુ રે,

સમતાવ'ત શિરતાજ–૫૨૦ હવા

તુમ સુર સેવ^ઇ રે ચ્યાર નિકાયના રે,

અણ હું તર્ધ એક કાૈહિ।

અપચ્છર નાચે રે નવ-નવ રંગસું રે,

નાટિક હાેડા હાેડિય–પર૰ ારા

તુમ નિરલાભી રે, ત્રિલુવન રાજીએ રે, મહિમાવંત મહંત્ર

૧ બધા, ૨ દિવસ, ૩ અધારં, ૪ નાશ્વ

તુજ ચ્યવના રે જગહિત–કારણે રે,

અલવેસર અરિહંત-૫ર૰ ાાગા પ્રભુ નિરમાયી રે! કરુણા—સાગરુ રે, મહિર કરા મહારાજ ા નજર નિહાલા રે સેવક આપણા રે,

ગિરુઆ ગરીઅ-નિવાજ—પર∘ાષ્ટ્રાા ઉત્તમ ન જુએ પાત્ર કુ-પાત્રને રે, મેઘ ત**ણી** પરિ સ્**વા**મિ ા

નઘ ત ઇમ મન આ**થ**ી રે અનુગ્રહ કીજીઈ રે,

કહિ **મા**ણિક સિર નામિ-પર∘ ાપા

(૧૧૩૦) (૪૭–૧૫) શ્રી ધર્મનાથ–જિન સ્તવન (ઢાલ ધાએ ધાએ ગાગ ચહુઆણ,

ધણ વાલ્યા લાછીતણાં–એ દેશી) ધરમી પ્રાણી ધાય ધરમ–જિનેસર ધ્યાઇએ ।

ધ્યાતાં આણું દ થાઇ, હરિખ જિન ગુણ ગાઇએ. ા૧ા પ્રહ ઉઠા પ્રભુ પાય, એક મન આરાધીઈ એ ા અશુભ ઉપાધિ મિટ જાય, મન વંછિત ક્લ સાધીએ એ ારા જપતાં જિનવર નામ વિષમ વિજેગ વિદારિઈ એ ા કરતાં પ્રભુ-ગુણ ગ્રામ, પાપ-સંતાપ નિવારીઇએ. ાા ગા પૂજતાં પરમ-કૃપાલ, શુચિ સુરપદ સિદ્ધિ લઇએ ા આપઈ મંગલ માલ, ઋદ્ધિ સિદ્ધ નિધાનઈએ. ાા પા માણુ કસુનિ અરદાસ, સાહિખાજ ! ચિત ધરીઇ રે ા કીજે સુમતિ પ્રકાશ, કુમતિ કદાગ્રહ તારિઇએ. ાાપા

(૧૧૩૧) (૪૭–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ–જિન સ્તવન

(ઢાલ-કાવની મેહલા નઇ કાનજ રે,

રયું માગા છે**ા કામ એ-દેશી**)

શાંતિ જિનેસર સેવતાં રે રાજ! ઘરમિ' હુઇ શુભ શાંતિ કે । ભાંતિ ભલી આરાધતા રે,

અતિહી ^૧ વ્યસન ઉપશાંતિ કિ-સહજ સલ્ઘા શાંતિજી રે ા૧૫ ગજપુર નયર નરેસરુ રે, અચિરા માત મહહાર કિ ! વિશ્વસ્તિન નપ-કલ-તિલા રે.

^રવિશ્વ-રમા–ભરતાર કિ–સહજ ારા

નય**ણ**–કમલ–દલ સારિખાં રે, કેશર વરણી કાય કિ ા સુખ મ**ં**કે મન મારૂ^{* કે}તારે.

स्रिति अक्ष सुद्धाय डि-सद्धक ॥ ॥

મસ્તક મુગુટ સાેહામણાે રે, કાને કુંડ**લ** સાર કિ ા કર કડલી રતને જડી રે,

ગલે મુગતાક્લ–ઢાર કિ–સહજ૰ ૫૪૫

જિનવર-ચર્કી સંપદા રે, ભાેગવીને ભગવંત કે ા મુગતિમાં ^૪હેલે પધા્રીયા રે,

માણિક સુનિ પ્રણમંત કૈ-સહજ ાયા

૧ દુઃખ, ર સધળી લક્ષ્મી, ૩ તારા, ૪ જલદી

(૧૧૩૨) (૪૭–૧૭) શ્રી કું ઘુનાથ–જિન સ્તવન (ઢાલ–કેા વાવી જાર–ખાજરી રે અમલિ ડાલીવા ભાંગ રે અમલી અમલાં પર્ધ રંગ છાતરા રે–એ દેશી) કું થુ–જિનેસર ધકામના રે, પૂરા પરમ દયાલ રે-જિન્છા રાત–દિવસ રહું ધ્યાન માંહી રે,

છાંડી આલ-જંજાલ રે-જિન્છ સુથે વિનતી રે ા૧ા રવારુ વડાની ચાકરી રે, અવસર આવધ કામ રે-જિન્છ । આપદ**થી જે ઉધર**ઇ રે,

આપઇ સંપદ ઠામ રેજિનજી૦ ાારાા ઉધરતાં પ્રભુ દાસને રે,

રથું તુમ્હ લાગઈ વિત્ત રે ?-જિનછ! । વાધે કીરતિ વિશ્વમેં સહી રે,

હરખ^ઇ સેવક ચિત્ત રે–જિન્છ∘ ॥૩॥ મહેર માેટાની ચાહીઈ રે, કરીઇ ઉત્તમ–સંગ રે–જિન્છ ા ચાલ મજીઠના જેહવા રે,

જેહના અ-વિહડ રંગ રે–જિનજિ ાા૪ાા સહસ અઠાેત્તર સુંદરુ રે,

લક્ષણ શામિત અંગ રે-જિન્છ! । રુપઇ કામ હરાવતા રે,

સાવન ^૩વાન ^૪સુ–ચંગ રે-જિન્છ! ૦ ૫૫૫ ^૫દ્ધ**રિ**ત–નિકંદન નેહસ્યું રે,

શ્રી-ન'દન અવધાર રે-જિન્છ! i

૧ ઉપયોગા, ૨ સારી, ૪ કાંતિ, ૪ સારી સુંદર, ૫ પાપના નાશ,

જગવંદન નિત વંદના रे,

માણિક્કી મનાહાર રે-જિન્છા ॥ શા

(૧૧૩૩) (૪૭-૧૮) શ્રા અરનાથ-જિન સ્તવન (કિ રાયજ! અમે નિ હિંદુઆણી રાજ-ગરાસીયા રે લાલ, કિ માહરા લાલજ રે લા-એ દેશી.)

કિ સાહિળા! ચિત્તમેં ધનઇ સંભારું,

રાઉલા નામને લેા ! કિ'–માહરા નાથજી રે લેા ા કિ' સાહિ**ળા ! જિમ મન**ઇ,

સંભારઇ સીતા રામને રે લેા કિં માહરા**૦** કિં સાહિળા! અમે ^રતઇ સંભારી,

રાજ જિણેસરુ રૈ લાે-કિં સાહિબા૰ ૫૧૫ કિં સાહિબા! અલજે નઇ આંખડી,

પ્રભુજ પેખવા ર લે!-કિં માહરાવ । જિમ તિ ચકાર દેખતા ર લે!!

કિંમાહરાં૦ કિંસાહિભા૦ ॥ २ ॥ કિંસાહિભા! અલગાં થકી મનડું ઉલસઇ **રે** લાે–કિંમા**હ**રા૦ । મેહ–ઘટાસ્યું ચાતક જ્યું હસિ રે લાે!

કિં માહુરા૦ કિં સાહિઆ૦ ॥ ૩ ॥ અંગઇ ઉમાહિ અતિહિ ભેટવા રે લાે–િકિં માહુરા૦ । પૂજા કરીનઇ પાતક મિટવા રે લાે ! કિં માહુરા૦ કિં સાહિઆ૦ ॥૪॥

૧ રાજ, ૨ તેમ.

કિં સાહિઆ! મહિર કરીનઇ, મુજરા માનીઇ રે લા-કિં માહરા ા અરજ સુણીનઇ ³હરમંઇ આણીઇ રે લા! કિં માહરા કિં સાહિઆ ાપા

માત **દેવી**ના નંદન ગાવતાં રે લાે!-કિં માહરાં૦ ા સુખડાં પામીજે મનન^ઇ ભાવતાં રે લાે!

કિ માહેરા૰ કિ સાહિબા૰ ॥६॥

રાય સુદર્શન કું અર દીપતા રે લા ! કિંમાહરા ા કિંસાહિબા! **માણિક સુનિ** સિર પર છાજતા રે લા ! કિંમાહરા ૰ કિંસાહિબા ા ાળા

(૧૧૩૪) (૪૭–૧૮) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન (ઢાલ-સીરોહિઓ સેહરો હૈા કિ ઉપરિ જોધપુરી-એ દેશી) મલ્લિ-જિનેસર હૈા કિ, ભવિયાં ભાવ ધરી,

પ્રશુમા પરમેસર હા ! કિ માદન-ગતિ રગહરા ા મન વંછિત પ્રિ-હા કિ આપદિ ઉધરી, દુ:ખ-સંકટ ચૂરઈ, હા કિ આપિ ³અવલ્લ ^૪સિરી ાાવા લસી કેસર ચંદન હા ! કિ કસ્તૂરી ય ખરી,

અંબર મનરજંન હાેઠિ માંહિ મલયાગિરી ા ^પચરચાે કરી ^કમજ્જન હાે! કિ કનક કચાેલી ભરો, ^ઉભાવઠિ લય–લંજન **હાે** કિ, શુણાઇ વિવિધ પરી ાારા

ઢ મતમાં, ૧ કામની ગતિ, ૨ ગંભીર. ૩ શ્રેષ્ઠ, ૪ લક્ષ્મી, પ વિવેચન કરા, ૬ પ્રક્ષાલ, ૭ જા મહ્યુ,

કરી આરતી મંગલ હા ! કિ, દીપક હાેડિ કરી,

હરા અરતિ અમંગલ હા, કિ મંગલ લચ્છી વરી ક અહુ અગર કપ્ર્^ઇ હાે! કિ ધ્પ ન સાદરી,

કરતાં તિહાં દ્વરિ હા કિ–દુરગતિ જાય ડરી. ॥૩॥ જિમ જનમ–મહાત્સવ હા ! કિ, સુરગિરિ ઉપરિ,

મલી દેવ! નિ દાનવ હા ! કિ, પૂજઇ સકલ લ્હરી । તિમ એ જિન ચરચી, હા કિ-લાવ-જલરાશિ તરી,

અહુ કરમ–દ**લ** ખેરવી ! હેા કિ વશ^ઇ મુગરી. ાઝા પંચમ–ગતિ-ગામી હેા કિ–સ્વામી ચાકરી,

કીજઇ સિર નામી હેા! કિ આલસ પરો **! માણિકસુનિ** ભાવઇ હેા! કિ–ગાવઇ રંગભરી, સુખ સંપદ પાવઇ હેા! કિ ધ્યાવિ ^૯દિવસ ધુરી ાાપા

**

૧૧૩૫) (૪૭–૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી-જિન સ્તવન (ઢાલ દેરાણી-જેઠાણી વાદ વાદી આપણ કુણજર વીશા વાજે રે કવણ જરીયા એ-દેશી) સુનિસુવ્રત-જિન નામ જપતાં,

જનમ તાલુા ક્લ લીજે **રે** । પ્રાણીડા ! પર–ઉપગારી પર–હિત–કારી રે,

યરમ-પુરૂષ પ્ર**થુમીજે रે**-પ્રાણીડા૦ ॥૧॥ પરમ–પવિત્ર સુ–ચરિત્ર^ઇ,

केंद्वने त्रिखुवन पावन डीके र-प्राधीता!

૮ ઈંદ્ર, ૯ સવારે,

રાય **સુમિત્ર** સુ-પુત્ર નમતાં,

જગ જશ-વાદ લહીજઈ રે-પ્રાથ્ટીડા ગારા ^૧કામિત-પૂરણ કામગવી સમ,

> સુર–સમુદાય સુણીજઈ રે–પ્રાણીડા ! ા ' તત્ર–રેવાનઈ

વીશ ધનુષ-માનઇ તનુ-^રવાનઈ,

મરકત−મણિ હારીજઈ રે-પ્રા**ણી**ડા૰ ૫૩૫ ત્રીશ સહસ સંવચ્છર સુ[']દર,

છવિત જાસ સુ**ણીજઇ રે**-પ્રા**ણી**ડા! । કચ્છપ–લંછન જેને જે ^૩નિલે છન,

નિરમલ ધ્યાન ધરીજઇ રે-પ્રાણીડા ! ાા૪ાા અ-જરામર અ-ક્ષય અ-વિનાશી,

અ–કલ-સરૂપ લખીજઈ રે–પ્રા**થી**ડા! ા **માણિક મુનિ** કહ^ઇ પ્રભુ ગુણ માલા,

હુદય-ક્રમલ રાખીજઇ રે–પ્રા**થી**ડા !૦ ાાપાા

¥

(૧૧૩૬) (૪૭–૨૦) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન (ઢાલ-કુણઇ વાવી ખાદાવી હો રાણી કવણ પાણીડા સ'ચરી એ-દેશી)

નિમ જિન નયણ નિહાલિ હાં!

પ્રભુજ! ચાહ ધરી કરિ ચાકરી એ. ાા૧ા ત્રિક**રણ**-શુદ્ધિ ત્રિકાલ હેા! પ્રભુજ!

ચાહુ ધરી કરિ ચાકરી એ. ા૧ા

૧ ઇચ્છા, ૨ રંગથી, ૩ દૂષણ વિનાના

પ્રાથમીજઇ નિશદીસ હા! પ્રલુછ,

આણુ અખંડિત ધારીઇએ ।

કીજે તસ ખગસીસ હા પ્રલુછ!,

ભીમ ભવાેદધિ તારીઈએ. ાારાા પામી તુમ દીદાર હૈા! પ્રભુજી અવર ન સેવા ચાહિઈએ ા કલ્પતરુ લહી સાર હા પ્રભુજી!,

ભાઉલ ભાઘિ ન ચાહિઇ એ. ાા ૩ ાા ટેક ધરી રહિ જેહ હેા ! પ્રભુજી !, સાચા સાહિબ શું સદાએ ા પામી તે ગુણુ–ગેઢ હેા,

પ્રભુજ! સકક્ષ–સમીહિત–સંપદા એ. ાષ્ઠાા વિજય–નરેશર–જાત હાે પ્રભુજ!, વિજયત્રંત સુઢંકરુ એ ા વપા રાજ્યો માત હાે! પ્રભુજ!,

> **માણિકસુનિ** મંગલ−કરુએ. તપા ∰

(૧૧૩૭) (૪૭–૨૨) શ્રી નેમિનાથ–જિન સ્તવન હાલ-બાદરીયાની–બેડી કાગલ માકલે જેન્એ દેશી) સૌરીપુરી નગર સોહામણું જે,

તિહાં સમુદ્રવિજય નૃપ સાર જો ! શિવાદેવી રાણો તેહનઇ જો, રૂડી રંભા તણે ધ્યાછુહાર જો– નેમ નગીના મુજનઈ વાલહા જો પાલા તાસ કૂખિ કમલ-હંસલા જો, અવતરોયા નેમ–કુમાર જો પ છાદ્યાચારી શિર-સેહરા જો, સત્વવંતમાં સિરદાર જો–નેમ ારા

૧ જેવી,

કૈતિ કર'તાં જળમાં ગાપીઓએ,

^રક્ષ્યુલાવ્યા પ્રભુ ઘરખાર જે,

ઉથસેન-રાય **બેટડી જો**,

કીએ તેસ્યું લગ્ન-વિચાર **ને-ને**મ૰ ૫૩૫ જાન લેઈ ^કસબ લઇ સાજશું હા !,

પ્રસુ ! આવ્યા તાેરણ બારને ા પશુઅ પાેકાર સુણી ચાલીયા ને,

જિન લેઇ સંયમ—ભાર જો–નેમ૰ ॥ ૪ ॥ રાજુલ રાણી યુંઠિ સંચરી જો,

જઇ પાહલી ગઢ ગૌરનારિ જો ા મુગતિ-મહેાલમેં માેકલ્યાં જો,

પ્રલુ માણિક ધાહનગાર જે-નેમ૦ ાપા

(૧૧૩૮) (૪૭-૨૩) શ્રો પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(ઢાલ-માહ તા તે મુધા શહિર ના રે-એ દેશી) પુરિસાદાણી પાસ છે, પ્રભુ-પાય નમું નિત મેવા રે ા પ્રત્યક્ષ પરચા પૂરણ, સુર-નાયક સારે સેવા રે-પુરિસા ાવા પૂરવ-પુષ્ય પસાઉલા, તુમ દુરલભ દરિસણ દીઠું રે ા હીયઢા-કુંપલ ઉલસ્યાં,

મુજ લાેચન અમીઅ પર્ધ્હું રે–પુરિસા∘ ાારાા રાેગ–શાેગ–ચિંતા સહુ, દુઃખ ક્રાલિદ્ર સંકટ નીઠું રા

૨ પરાણે-છલથી મનાવ્યા, ઢ ઘણા,

ઇતિ-ઉપદ્રવ આપદા ગઇ,

અ-શુભ કમેં અતિ-ધીઠું રે-પુરિસા૰ ાગા અમૃત-પાન થકી લહ્યું રે, પ્રભુ દરિસઘુ લાગે મીઠું રે ા પુષ્યદશા પ્રગટી હિવિં, પાતિક ચકચૂર પીઠું રે-પુરિસા૰ ાષ્ટ્રા વંછિત-કમલા મધ વરી, એ તા પામી મંગલ-માલા રે ા શાં ખેસર પ્રભુ ભેટતાં માણુક-રંગ રસાલા રે-પુ૰ ાપા જ્રિ

﴿૧૧૩૯) (૪૭–૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી −જિન સ્તવન (ગારા મારા પાણીડા મજા હું પાલિધે તેા રાણા ઉતર્યા એ-≩શી)

પ્રભુ મારા પરમ-કૃપાલ, મહિર કરી મુઝરા **લીએા,** સમરથ દીન-દયાલ અરજ સુ**ણો** દરિસણુ દીએા. ાા૧ા રાય સિદ્ધારથ નંદ, મુખ દેખી આણુંદી^ઇા

ચરાષ્ટ્ર-કમલ સુખ-કંદ, પેખીઈ પાપ નિકંદીઈ ॥૨॥ કૈશરી-લંછન જાસ, કૈશર વરાષ્ટ્ર વિરાજતો ।

મંગલ-લેચ્છી-નિવાસ, સેવકને નિવાજએા. ાા ગા ત્રિશલા-સુત વડવીર, ધીરગુષ્ણે સુરગિરિ જિસ્યા ા જલનિધિ જિમ ગંભીર, સુનિ-જનને મનમેં વસ્યા ાા શા સાંપ્રત-શાસન-ઇશ, ચરમ જિનેસર વાંદીઈ ા શ્રીખિમા વિજય ણુધ શીસ.

કહિ માણિક ચિર નંદીઇ હા પા ા ઇતિ સ્તવન–ચાવીશી સમાપ્ત ા ા સં. ૧૭૬૬ વર્ષ આષાઢ સુદિ ૧૦ વહ્સ સ્ત્રી ગ**ણી** રૂપવિમહા લિખિત**ા** શ્રीवर्द्धमान-स्वामिने नमः પં. શ્રી દીપવિજયજી કૃત જિન–સ્તવન ચાૈવિશો (૪૮)

(૧૧૪૦) (૪૮–૧) શ્રી ૠષભદેવ–જિન સ્તવન (લોલાવ'ત કુંમર <mark>ભ</mark>લાે–એ દેશી)

શ્રી **વજનાભ મુનિ ભ**લેા, સરવારથ સિદ્ધ અમ**ંદ−મુ**ણુંદ ા સુર–સુખ ભાેગવી ઉપનાે,

> વિનીતામે' પ્રથમ નરિંદ રે-મુણિંદ-ઋષભદેવ પ્રભુ જગ-તિલા ॥૧॥

ઉત્તરાષાઢાઇં જનમૌયા. ધનરાશિ જગદાન'દ રે−મુ૦ ા નકુલ જેનિ માનવગણ,

વર કૈવલજ્ઞાન_દિર્ણું ક રે–મુ૰ ૠ૦ ૫૩૫ **ઘન−ઘાતૌ–કમ^રને ખેરવી**,

દસ સહસ સંગે મુનિ ચંદરે–મુ૦ । સાદિ**-અનંત પ**દને વર્થા,

ટાલી સવિ ભવના ફંદ રે–સુ૦ ૠ૰ ાા૪ાા

અહાર કાેડાકાેડી સાગરે, પ્રકાશક ધર્મ –િજ**થું દ–સુ**૦ ા દ્રીપ કહે ભવિ **પૂજ**ઇ,

સુખકાઈ પદ–અરવિ'દ રે–સુ∘ ઋ૦ ॥યાા

(૧૧૪૧) (૪૮–૨) શ્રી અજિત**નાથ**–જિન સ્ત**વન** (સિદ્રાચલ વંદા રે નરનારી એ દેશી)

અજિતજિન! તેરી રે ખલીહારી!

અહીહારી! અદીહારી-અજિત જિન**ા** છિનમેં માહ-કરમ-દલ જવી,

નામ અ–જિત જયકારી–અજિત**ા** નામ જિસ્યા ગુ**ણ** અતિશય પ્યારે,

ઇતિ−તતિ ઉપદ્રવ વારી–અજિત૦ ાા૧ાા

विभक्ष छव वर थानक सेवी,

લહ્યું વિજય–વિમાન સુખ ભારી–અજિત∘ ષ જગ અનુકંપા ધરી અયાજઝા મેં,

થયા નરવર દેવ-અવતારી-અજિત૦ ાારાા જનમ્યા રાહિણીએ વૃષરાશિ,

ત્રિલુવન-જનકે ઉપગારી-અજિત ા માનવગણ છાજે' અહિ જોનિ,

અડ-સહસ-**લક્ષણ** તન ધારી-અજિત ાા ગાદ ભાર વશ્સ છદ્દમસ્ય વિલ્લજી.

પાલી મોનપણ અ-વિકારી-અજિત •

૨હ

સપ્તપર્ણ તરુ હેઠલ પાયા,

નિરમલ કૈવલ સુખકારી–અજિત૦ ાાઠાા

એક હજાર મુનીસર સંગે,

વરી નિરલંછન શિવ નારી–અજિત。। અ®દ રાજ લાેકંતરે દીપેં,

આતમ–ગુણુ ઋદ્ધિ ભાેગે સારી–અજિત∘ ૫૫ા

(૧૧૪૨) (૪૮–૩) શ્રી સંભવનાથ–જિન સ્તવન (ટેકરી રહીરે સહેર તરૂઅરકે મેદાન-એ દેશી) સુવિદ્ધિત કારીરે શ્રી સંભવ જિનરાય,

સહજ સહુણા રે સાચા શિવ સુખદાય, વિમલવાહન નામે મુનિરાય, શમ-સંવેગે ચિત્ત લગાય---વીસ થાનક સેવી નિરમાય ા

જિન નામ ભાં^દયું રે આતમ વીય[°] સહાય, અંતિમ ત્રિકેરે સાતમે ગ્રેવેયકે થાય–

_^૧સુખમા ત્યા**ગી રે ચવી નરલાેકમેં આય** સુવિવાાના **ધરો**ો સાવત્**યામાં** અવતાર, મૃગશિરે જન્મ્યા જગદાધાર રુપે હેરાયાે રતિ ^રભરતાર,

દેવગણુ જેતિ રે અહિ યાતિ હરતાર, મિશ્રુત વરરાશિ રે ત્રિલુવન પ્રાણ આધાર,

માહનગારા રે જન-મન-રંજન હાર-સુવિ ારા

૧ સુખ આલાળી, ૨ રતિના ધર્ણા≟કાં મદેવ

અવધિ જ્ઞાને જોવે સુ-વિનીત,

ભાગિ કરમ ખી**થુ જા**ણી મીત ા વરસીદાન જગત સુ–પ્રતીત,

અવસર જોઇ रै મલીયા સુરવર ³જીત । નિયનિય સાધે રે દીક્ષા મહાેચ્છવ રીત,

જિન ગુણુ ગાવે રે સુરનર—વધૂ એક ચિત્ત—સુવિ૰ ાાગા સંજમ લેઇ જિન વિચરંત, સમભાવેં રતિ—અરતિ ગણુંતા આર વરસ છદ્દમસ્થ ધરંત,

સહું જીવ કેરારે મનાગત લાવ લહંત-સુવિ_{ં ાાઇન} સુનિવર સહસ સંઘાતે સ્વામ.

ચઢીયા સમેત શિખર શુભ ઠામ ા ઁખેરવી ગાત્ર-કરમ તિમ નામ, સિદ્ધિ ગતિ પામ્યા રે, અન'ત-ચતુષ્ટય તામ, અ–જ અવિનાશી રે શિવ વાસી અભિરામ, દીપ કહે પ્રાણી રે કરા જિન ભકિત €દ્દામ–સુવિ∘ાપાા

૩ કલ્પ–આચાર ૪ દૂર કરી,

(૧૧૪૩) (૪૮–૪) શ્રી અભિનંદન–જિન સ્તવના

(સયણાં થઇઈ છેરે એ-દેશી)

પરમ–નિરંજન પરમ–સનેહી, પરમ પુરુષ શિરતાજ જ રે ષ અનંત–કલાધર જ્ઞાન–દિવાકર, **અસિનંદન** જિન રાજ–

–સુગુણુ જિન ભજીયેં જી રે.

ચાથા શ્રી અરિહંત, ભજી દ્રષ**ણ** તજીયે જ રે. ાા૧ા ધર્માસિંહ જયંત વિમાનેં, થઈ સુર ચવી ઉછાહીજી રે ા જગ-અનુકંપાયે જિન જાયા,

> ુયનવ°સુ રિક્ષ્ખ માંહિ-સુગુણુ∘ ારાષ્ટ્ર આ ગાગેમા

નગરી અજોધ્યા રૂપ રાજેસર,

દેવગથું જેથું માઝાર જી રે 🤃 મિશુન રાશિય 度 તપ અનુસરતા

વિચર્યા વરસ અઢાર–સુગુષ્યુ૦ ાા ગાદ ^દયાન અન**લ અંગીઠીયેં** ઘાતી, કર્મ દારુણુ પરજાલજી રે ા રાજાદની તરૂ **હેઠેં** પાયા,

વિમલ નાથુ સુ–વિશાલ-સુગુષ્યું ાાષ્ટ્રાા

સહસ મુનિશ્યું પ્રભુછ વરીયા,

્અવિનાશી વધુ .પ્યારીજી 🗈 ે .

દીપ કહે આતમ-સિદ્ધિ વિલસે,

बिदुं गतिने क्री न्यारी-सुगुष्क ॥भाष

O

(૧૧૪૪) (૪૮-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન (રુડી ને રહીયાળી રે વાલા તારી વાંસળી રે-એ દેશી) સુગુષ્યુ સાલાગી રે સુમતિ-જિણેસરૂ રે,

સોહે પ્રભુ ! તિન ભુવનના નાથ ા સમરથ જાચા શિવપુર સાથ,

પ્રભુ! અ**લ**બેલા રે શરણાગત સહી રે-મુગુણ ાશા મુનિ સુદર્શન જયંત વિમાન,

દેવ ભવ તજી ચવીયાે અચાંન– –જગ જયકારી રે અયાેજઝાયે ઉપના રે–સુગુણ્૦ ાારાા મઘા સુ–નક્ષત્રે જન્મ્યાે અરિહંત,

મૃગપતિ રાશિ અતિ અલવંત ા મૃષકની જેનિ રે રાક્ષસ ગથુ ભલાે રે–સુગુણુ૰ાાગા સંજમ વિનીતા વરી જગદીશ,

ઉગ્ર વિહારી થયા વરસ વીશ । પ્રિયંગુ તરુ હેઠેં રે નાણુ પંચમ લઘું રે-સુગુણુ૦ ાા૪ાા દ્રશ શત સંજમીરયું ભગવંત,

છેલ છળીલે કરી **ભવ−અંત ા** શિવ−વધૂ સંગે રે, અભંગ કીડા કરે રે−સુગુણુ૦ ાાયાા કર્ણા−સાગર ગરીભ−નીવાજ,

અાપ-સમા કરેં દેઈ શિવ-રાજ-કહે **દીપ** સેવા રે સુમતિ મુહંકરૂ રે-મુગુણું ાદ્યા (૧૧૪૫) (૪૮–૬) શ્રી પદ્મપ્રભ–જિન સ્તવન (જિનપતિ! પદ્મરાગ–સાહામણા રે,

શુચિ સ્વયં પ્રભું સુવિલાસ રે-જિનપતિ!) જલથી પદુમ ન્યારા રહે રે.

> વાલા મારા તિમ વિચરે ઘર વાસ રે-- જિનપતિ! ધિંગ ધણી રે ાાયા

નવમા ગ્રૈવેયકથી ચબ્યાે રે,

સુરવર ધર્મ મિત્ર અથુગાર હેા-જિન**ા** કૌશાંબી નગરી ધણી રે,

જનમ્યાે ચિત્રામેં સુખકાર હાે-જિન૦ ાારા રાક્ષસ ગણુ **બે**નિ ધા**રી રે**,

નિરૂપમ કન્યા રાશિ વડ ભાગ હેા-જિન જગ-હિત-વચ્છલ કારણે રે,

વરસીકાન કેઈ વીતરાગ હેા–જિન૰ ાાગા ચાર મહાવત ઉચરી **રે,**

ખટ માસ ઉગ્ર કરી વિહાર હેા-જિન∘ ા છત્રાલ તરૂવર હેઠ**લે રે,**

ઉદયા નાથુ અ-મલ દિનકાર હા-જિન ાાઝા ત્રિણ અધિક શત આઠસ્યૂં રે,

વરીયા નિવે^ડદી પદ ધામ હેા–જિન*ા*ં સાસય અન**ં**ત સુખ ભાેગવે,

सेवड ही प डरें शुख आम डा-क्रिना ॥पा।

(૧૧૪૬) (૪૮-७) શ્રી સુપાર્શનાથ-જિન સ્તવન

(લાલ પીયારીના સાહિએા રે–એ દેશો) ત્રિલુવન-નાયક–શેહરારે, અનુભવ રાગના રંગ–લાલ ા પરમ–સગુણ નર સાહિએા રે.

આતમ–તત્ત્વના સંગી–લાલ૦ ાા૧ા શ્રીપુરિસાતમ સેવિયે' રે, શ્રી સુપાસ ઉમંગ−લાલ ા ગુથ્યો સેવ્યાં ગુણુ સ'પજે રે,

જિમ જલ ગંગ-પ્રસંગ-લાલ-શ્રી ાારા સુંદર ખાહુ ઋષિ છકેં રે, ગ્રૈવેયકે સુરથાય-લાલ ા ચવી થયા ભૂપ વણારસી રે,

પ્રથમેં સુરપતિ પાય-લાલ_શ્રી ાાગા તુલા વિશાખાર્ચે જનમીયા રે, વૃષભ જેનિ સુ-વિલાસ ા રાક્ષસ ગથુ છદ્દમસ્થમાં રે,

તપ તપીયા નવ માસ–લાલ–શ્રી૰ ાાજા શિરીષ તરૂએ કૈવલ લહ્યું રે, ચઉદ ભવન સાહાવી–લાલ ા પંચ–સયાં પરિવારશું રે.

મહાન દ પદવી દીપાવી–લાલ–શ્રી ાપા

(૧૧૪૭) (૪૮-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન (સોના રુપાતું મારું ખેડલું રે લાે–એ દેશી) શિવ તિલક પતિ વંદીયે રે લાે, ત્રિવિધિ શ્રી મુનિચંદ-મારા વાલા રે.લાે । ચંદ્ર વદન રહીયામશું રે લા,

ભવિ-જન નયણાનંદ-મારા વાલા રે લાે. ાા૧ા અલિહારી જાઉં નામની રે લાે,

નામે કાેડ કલ્યાણુ-મારા૦ ા ઇષ્ટ સંજ્ઞા ન મલે નામથી રે-લેા,

નામે સક્**લ** સુ-વિ**હાણુ–મારા**∘ બ**લિ**∘ ારા બીજા વિમાન થકી ચવી રે લાે,

દીહેળાહું નિગ્ર^હથ–મારા**૦** ા

ચંદ્રપુરીમેં ઉપના રે લાે,

સાધવા મુગતિના પંથ–મારા_ં બ**લિ**ં ાાગા ^૧અલી અનુરાધાયે જ્યા રે લાે.

દેવ ગ**ણું** જેનિ ^રમૃગરાજ–મારા**ા** મહાવત થહી ત્રણ માસનું રે લાે,

મૌન શ્રદ્ધું શિરતાજ–મારા૦ અલિ૦ ાા૪ાા

નાગ વૃક્ષે થયા કેવલી રે લેા,

સુનિવર સાથે હ**જાર**_મારા૦ ા

પરમાન દ પદને વરી રે લા,

દીપાવી શિવ-નાર-મારા૦ અહિ૦ ાાપા

૧ વૃશ્ચિક રાશ્ચિ. ૨ શિ.d.

(૧૧૪૮) (૪૮–૯) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન (પ્યારા શરદ પૂનમની રાત,

ર'ગભર રમીયે' ભેલાં રે–એ દેશી)

સુખકર પ્યારા સુવિધા-જિણંદ,

શાત સુધારસમેં ભીના રે ા સુનિ-મન–માન-સરાવર–હુંસ,

ગુશુ-મુગતાક્લશ્યૂં લીના રે ॥૧॥

જીગળાહુ ઇગ્યારમા સુરલાેક,

તજ માનવ **લવ આદરે** રે ા કાકંદી નગરી અવતાર, ધનરાશિ જગદીસરુ રે૰ ાારાા ધાન જોનિ રાક્ષસ ગથુ સાર, મૂલ નક્ષત્રે જગધણી રે ા લેઇ દીક્ષા વિચરીય મહી માંહિ,

અષ્ટ કરમ-રિપુને હુણી રે ાાગા મીનપણું ધારી વરસ વ્યાર, ધ્યાન શુકલ મન ભાવતા રે ા

મલ્લીતરૂ **હે**ઠે વર જ્ઞાન,

યામીયું ગુણુ નર તારતા રે ॥ ४ ॥ મોહન સહસ મુનિ સંઘાત, સહજાનંદ–પદ પરણીયા રે । દીપે રમણીક શિવ**વ**ર રાજ,

જેતિ અન'ત સુખ ભાવીયા **रે** ॥૫॥

(૧૧૪૯) (૪૮–૧૦) શ્રો શીતલનાથ–જિન સ્તવન

(સખી મારી ગરબે રમવા આવેા રે, રાણીએા દાલે મલી રે લાે–એ દેશી)

જગત જિનેસર અંતરજામી રે, જાની સુહંકરુ રે લાે, અલવેસર લાખી છાં સ્વામી રે, ગુણ રયણાયરુ રે લાે ા પ્રાણેસર પ્રસુ ચેતન રામી રે, શીતલ જગધણી રે લાે ા પાણે સર પ્રસુ ચેતન રામી રે, શીતલતા ઘણી રે લાે ાા લાં લંકુ ખાંહુ પ્રાણત સુરલાંક રે, લાેગવીને લાેચા રે લાે ા સાર્લિયુરમાં હિ અવતાર રે, કુલ દીપાવીચા રે લાે ા પ્રવાષા હા માનવ ગણ છાજે રે, વાનરની જેનિ રે લાે ા પ્રવાષા હા માનવ ગણ છાજે રે, વાનરની જેનિ રે લાે ા ારાા જગ ગુરૂ પરણ્યા અતિ ઉછરંગે રે, સંજમ સુંદરી રે લાે, પ્યારા રમણ કરેં તસ સંગે રે, મન મેલી કરી રે લાે ા ચરણ કરણ રચી ચિત્ર શાલી રે, ધ્યાન ધ્યલાંગડી રે લાે, જુગતિ પ્રસુજી નિત્ય રે આરાેગે રે,

અનુભવ સુખડી **રે લાે. ાાગા** વિચરતા તીન વરસ વતીત રે, સુખ−સમાધિમાં રે લાે, બેઠા પ્રીય'ગુ તરુને' હેઠે રે,

મુનિપતિ શુચિ ધ્યાનમાં ર લાે । ભવન-દીપક સમ અતિ સુખકારી રે, અપૂરવ જે કહ્યું રે લાે, અનંત-પદાર્થ-પ્રકાશક તેહ રે,

નાણુ અ–ચલ લહ્યું રે લાે. ાજા

૧ પલંગ, ૨ વાપરે

તવ મલી વ્યાર નિકાયના દેવ રે, સરવસરણ રચે રે લા, ગીત-સંગીત અનેક બજાવે રે સુરરામા નચે રે લા ા તારી તોન જગતના છવ રે, મુગતિ પધારીયા રે લા, તપાધન સહસ તથે, પરિવારે રે,

દીપે વધાવીયા રે લાે. ાપા

(૧૧૫૦) (૪૮–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ–જિન સ્તવન (પરમાતમ પરમેસરુ-એ દેશી)

સમીહિત–દાયક સુરમણિ, શ્રી શ્રે**યાંસ મ**હારાજ **ા** મોહમાવંત મહંત અન'ત–કલાનીલાે,

કરુણાવંત જિહાજ ॥१॥

દિન્ન મુનિસર તપ તપી, અચ્યુત વિમાનથી તેહ । સિંહપુરીના નરિંદ ^રઅ–મંદ્ર, ચંદન સમા, પ્રાયટ–પ્રભાવી ^રઅ–છેહ. ॥૨॥

³શ્રવ**ણે** ધ્વિસંભર જનમીયા, મકર રાશિ ગણ દેવ ા વાનર જેનિ જિણંદ દિશુંદ જેગીસરુ,

સુર-નરપતિ પ્રશુમેવ. ૫૩૫

શ્રી જિન સંવર આદરી, મોંન પણું દેાય માસ । પાલી પ્રજાલી કુ–કર્મ તિંદુક–તરૂ-હેઠેલેં,

ઉદયા જ્ઞાન પ્રકાશ. ॥४॥

સહસ વાચ'જમ ^પપરિકરેં, વરીયા પદ નિરવાણુ ।

૧ ઉત્તમ, ૨ અક્ષય, ૩ શ્રવણ નક્ષત્રમાં, ૪ પ્રભુજી, ૫ પરિવારસાથે

સાદિ-અનંત વિલસંત દીપે શિવનગરમેં,

વરત્યા કૈાડ કલ્યાણ, ાાપાા

** **

(૧૦૫૧)(૪૮–૧૨) શ્રી વાસુ પૂજ્યસ્વામી–જિન સ્તવન

(શીતલ જિન સહેજાનંદી-એ દેશી) વાસુપૂજ્ય ચિદાનંદકારી, ક્ષાયિક ભાવેં સુવિચારી ! આતમ નિજ ઋદિ સમારી, પ્રભુ અ-લખંરૂપ અવતારી, સનેહી મિત! જગત-ઉપગારી,

પ્રભુ ! મિથ્યા–માહ નિવારી–સનેહી૦ ાા૧ાા ^ઇદ્રદત્ત જિતે'દ્રિયવ'ત, પ્રાણુતે સુર ઉપજ'ત । દ્રાગ'દ્રક–સુખ વિલસ'ત,

^૧અ–વિનાશીની ભકિત કરંત–સનેહી૦ ાારા શિવરાહ વિચેં શુભ ઠામ, ચંપામાં કર્યો વિશ્રામ ા કુંભ–શતભિષા અભિરામ,

અશ્વ જેનિયે જનમ્યા સ્વામ–સનેહીં ાાગા ગણુ રાક્ષસ સંજમ પ્યારી, વરી શિવ–રામા–અધિકારી ા મૌન એક વરસનું ધારી,

ઘાલી અ–શુભ કરમને વિદારી–સનેહી૦ ાા૪ાા વર પાડ**લે કેવલ** પામી, ષટસંય પંચમ–ગતિગામી ા મુખ વિ**લ**સે અન'ત–ગુણુ–ધામી,

શિવ-ગેહેં દીપે વિસરામી-સનેહી ાપા

૧ ભગવાન્ની

(૧૧૫૨) (૪૮–૧૩) શ્રી વિમલનાથ–જિનસ્તવન (માલા કયાં છે રે–એ દેશી)

विभक्ष किष् ह शुक्रस-पणधारी,

બ્હાલા મારા ! ઇન્દ્ર કિરણુ સમ દીપે रे। કર્મ સ્થામલતા છંડીઇ રે, રુપે અનંગને જીપે રે–

લાગે જિન મનમે ગમતા !

અનુભવ માંહિ મગન, ચિદાનંદ મેં રમતા. ાાધા ગુણ્**સુંદર** તપ—અભ્યાસી, વ્હાલા આઠમેં સુખના શાકરા ભાગવી કંપિલપુર અવૃત્રીયા,

શિષ્યુગાર્યી નરલાિક રે-લાગે જિન**ા**ારાષ્ટ્ર

ઉત્તરા–ભાદ્રપદે જયવંતા,

બ્લાલાં માનવ ગ**ણ મીન રાશિ ર**ા એક્ટ સ્થારિક ત

છાગ જેનિ સાહે અરિદ્ધાંત,

જગ જનને સુખ વરસી રે–લાગે જિન૦ ાાગા ભાદ્ય–અભ્યાંતર તપ અનુસરતા,

બ્હાલા∘ દાેય વરસ મૌન રાખી રે**ા**

કેવલ દર્શન-નાથુ સાહાવ્યા,

જં ખૂ તરુ ^૧ચેઇએ શાખી રે–લાગે જિન**ા** ાષ્ટ્રા ષટ હેજાર સુનિશું પરણ્યા,

જ્હાલા મુગતિ મુંદરી વરરાજ રે છ જ્યાતિ મે' જ્યાતિ અનાપમ દીપે,

સાધ્યાં આતમ-કાજ રે-લાગે' જિના ાપાા

૧ કેવલ ગ્રાનનું વૃક્ષ

(૧૧૫૩) (૪૮–૧૪) શ્રી અનંતનાથ–જિન સ્તવન (કયાના તે આવ્યા ખીડલાં માતી વાલા રે ભમરજ–એદેશી)

અનંત કલાધરૂ માેહના—અલબેલા રે જિનવરજી, શ્રીઅનંત ભગવંત રે, માેહનગારા પ્યારા રે, જિનવરજી ! અનંત અનંત દાય સાહતાં, અલગા

દંસણુ–ના**ણ** વિલસંત–માહન૰ ાા૧ા માહે**ં**દ્ર વીશથાનક લજી–અલ૰,

પ્રા**થુતે' ધર્યો દેવ રૂપ-માહન**ા ચવી અજેક્યા રતિપતિ—અલ૦,

જીતી થયા વર ભૂપ રે–માહના પારાા જનમ્યા રેવતી શિવ-ગતિ–અલ૦,

મીન રાશિ મુનિચંદ રે–માહના ા ગય જેનિ જિનરાજની–અલગ,

દેવ ગણુ સુખ-કંદ રે−માેહન∘ ાાગા ત્ર**ણ વ**રસ છદ્મસ્થમાં-અલ∘,

ન દિયેં દેશના દાન રે–માેહન∘ા 'પીપલ પાદપેં ઉપનું–અલ૦,

કેવલ ૧યણ નિધાન રે–માહન૦ ાા૪ાા સાત **હજાર શું મુનિયતિ–**અ**લ૦,**

થયા રમ**િલુક શિવ કંત**રે–માેહન૰ા સુખ**ભર દીપે' સિ**હિ મેં–અલ૦,

કરી સંસારના અંતરે-માહના ાપા

(૧૧૫૪) (૪૮–૧૫) શ્રી ધર્મનાથ–જિન સ્તવન (માર્જ ની દંહલી નયણાં બીચ ઘાલ રહી–એ દેશી) સજની! ધર્મ–જિણેસર સાહતા,

પરમ-ધરમનું નિધાન હેા-અ-કલ-સરૂપી ા સજની! સારથવાઢ શિવ-નગરના.

ત્રિલુવન-તિલક સમાન હા-અ-કલ-સરૂપી-

-સજની! ધર્મ નાયક જિન વંદીયેં. ાાવા

સજની! વિજય-વિમાનથી આવીચા,

સિંહબાહુ અ**ણ**ગાર **હાે**–અકલ૦ ા સજની ! રત્નપુરે સુરમણિ થયાે,

લીધા નર-અવતાર હાે-અકલ૦ સજની૦ ધરમ૦ ાારાા સજની! જિન જનમ્યા પુષ્ય રીખમે,

કક શશિ સિરદાર હેા-અકલ ા સજની! દેવગણ છાગેનેનિ લહી,

વરતાવ્યો જયકાર હાે--અકલ૦ સજની૦ ધરમ૦ ાા૩ા સજની ! દાય વરસ સંજમ ગ્રહી.

વિચર્યા દીન-દયાલ હેા-અકલ૦ ા સજની ! દધિપર્ણે હેઠલ કેવલી.

થયા કર્મ પ્રજાલ હૈા-અકલ૦ સજની૦ ધરમ૦ ાા૪ાા સજની! આઠસે સુનિ રાજશું,

અ–િવનાશી-પદ લીધ હો-અક્લ૰ા સજની! ધર્મ અનંત સુખ મેં ભલ્યા, દીપાવી નિજ રીહ હો–અક્લ૦ સજની૰ ધરમ૰ાાપાા

(૧૧૫૫) (૪૮–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ–જિન સ્તવનઃ (રાધાજ કે કર ચઢ્યા રે,

કાનુડા ગાવાલ પ્રીત શામલીયારે-એ દેશી) શાંતિનાથ ધર્મ-મનાહરુ રે,

શાંતિ–કરણ સુ–વિલાસ–માહન શિવ–રસીયા રે ા ધર્મ'ચક પ્રભાવથી રે, સવ'–કલેશના નાશ–માહન∘ ાા૧ા ગર્ભાવાસમાંહિ થકાં રે, જગ વરતાવી શાંતિ–માહન∘ ા મેઘરથ પાંચમા અનુત્તર માંહે,

સુખ વિલસી ચવંત-માહન ારા હસ્તિનાગપુર વર તણે રે, થયા ચક્રી અરિહંત-માહન ા ^૧અજ રાશિ ભરણી ભલું રે,

માનવ ગ**ણ** ગુ**ણવંત~માેહન**િ ાા૩ાા ગજ જેનિ સંજમ વર્યા રે,

જિનછ વરસને અંત-માહન૰ ા નંદી તરૂવર હેઠલેં રે, કેવલજ્ઞાન વરંત-માહન૰ ાષ્ઠાા પ્રભુ નવસેં પરિવાર શું રે, પામ્યા પદ નિર્વાશુ–માહન૰ ા સિદ્ધ સભામાં દીપતા, તીન જગતના ભાજુ–માહન૰ ાપાા

Ξ

(૧૧૫૬) (૪૮-૧૭) શ્રી કું થુનાથ-જિન સ્તવન

(જઇ તે' કહેજયા મારા વાલાતે રે-એ દેશી) કુંશુ કયાલ-શિરામ**િશ**-જયકારીજ[ે],

બાર ગુષ્ટું અરિદ્ધંત, અતિશયવંત-મનાહારીજા

વ સેવ શક્ચિ

પર–યુદ્દગલ–સુખને' તછ–જય૰,

આતમ-સત્તા ભજંત, નહીં તસ અંત-મનાે૰ ાાવા રૂષી સુંદર આતમા-જય૰,

^૧લવ–સત્તમાં સુર થાય, સુકૃત–પસાય–મનાેિ **ા** વ્યવી ગજપુરવર રાજવી–જય૰,

જનમ્યાે હરખ ન માય-નમે ^રહિર પાય-મનાે ારશ રાક્ષસત્રણ ³કાર્તિ'કા ^૪રીખે_જય_ં

વૃષ રાશિ જેનિ છાગ, કર્યો ભય ત્યાગ–મનાે∘ ક ^પસુપરં સાલ વરસ **લગે**'–જય∘,

મૌન ધર્યું ધરો રાગ, ઘે કર્મ કમાગ-મના ાલા આતમ-જ્ઞાનની શ્રેષ્ટ્રિશું-જય

^ધયાનની તાલી લગાય, શ્રી જિનરાય-મનાે ા ^હતિલક-તલે સૂરજ સમાે-જય•,

કેવલ જ્ઞાન ઉપાય, કર્મ-ક્ષય થાય-મનાે ાાજા શૈલેશી-કરણું કરી-જય૰,

સહસ મુનિવર સાથ, થયા શિવ નાથ-મનાે ા દીપ કહે ભવિ પૂજ્યે'-જય૰,

આવેા અ-નાથના નાથ, શિવપુર-સાથ-મનાૈ ાપા

☆

૧ અનુત્તર વિમાનમાં દેવ, ૨ ઇંદ્ર, ૩ કૃત્તિકા, ૪ નક્ષત્રમાં, ૫ **સારી** રીતે, ૬ રસ્તો, ૭ ઝા**ડનું નામ છે** ૨૮

(૧૧૫૭) (૪૮–૧૮) શ્રી અરનાથ–જિન સ્તવન (કંતજ કામિની કાં તજ રે–એ દેશી) શ્રી અરનાથ પ્રાણેશરુ રે, જવ–જીવન જગમિત્તા આતમ-ધ્યાનની લહેરમાં રે, રમણ કરે સુપવિત્ત– —સુગુણ્-શિરામણિ સાહિએા રે ાાવા

સુદર્શન સ્વર્ગમાં રે, લાગવી અમરની ઋદ્ધ । નાગપુરે આવી ઉપનાંરે, અરિદુંત-રુપી પ્રસિદ્ધ-સુગુણુ ારા ુ મયગલ જેનિ વિશ્વભરુ રે, સુ–વિલાસી ગણુ દેવ । જગ–હિત-વચ્છલ રેવતી રે,

મીન-રાશિ સુખમેવ-સુગુણું ા ૩ ા તિન વરસ છદ્દમસ્થમાં રે, અવલંબી શુભ ધ્યાન ા રેદેવતરુ-³અધ પામીયારે, નિસ્મલ કેવલ નાણુ-સુગુણું ગાંજા નામ-ગાત્ર કર્મ લાગવી રે, વરીયા અખય પદ સાર ા સહસ સુનિ શું **દીપે** વિલુ રે,

શિવપુર-નગર-માઝાર-સુગુણુ૦ ॥ ૫ ॥

**

(૧૧૫૮) (૪૮–૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ–જિન સ્તવન (જોધપુર જાજ્યા લાલ ઝરી લાવજ્યા જોધપરી રે, જોધપૂર રાજાનું જુનું ગામ રે

લાવા રંગ જોધપરી રે–એ દેશી) મલ્લિ–જિથુંદ દયાલ રે, સેવા લાલ જેગીસરુ રે । પ્રાથુ–જીવન–પ્રતિપાલ રે, આછા રંગ જેગીસરુ રે ॥

૧. હાથી, ર ઝાડનું નામ છે, ૩. નીચે

પૂરવભવ ખટ મિત્ર સલ્હો, પ્રતિએકિયા તે રાજાન રે--આછાં મલ્લિંગ સેવાં પ્રાદ્યાગ ા ૧ ા ક્યાયક દાયક માલ સલ્હો, કરે-તવ આપ-સમાન રેા થયા જગે પવિત જયંત વિમાને

નંદન **દેવ રમણુક રે-આછા**ં ત્યાંથી ચવીને રહ્યો મિથિલામેં, મુગતિ કરવા નજીક રેંગ —આછાં૦ મહિલ સેવાં૦ પ્રાણું૦ ાા ૨ ાા અધિની અધ—જોની જિન જાયા.

દેવ–ગણુ સુર ગુણુ ગાય રે–આછાે∘ ા ^૧અજરાશિ ^રપદ કુંભ વિરાજે સરસ ^૩પીયંગુદસમકાય– –આછાે∘ મલ્લિં∘ સેવાે∘ પ્રા**ણ**∘ ॥ ૩ ॥ સંજમ નારી કરી પ્રભુ પ્યારી,

અહા રાત્રિ તસ ધ્યાન રે-આછા યાગ ટલેં અશાક તરું હેઠેં ઉદ્યો કેવલ-નાણુ રેઠ -આછા મલ્લિઠ સેવાઠ પ્રાથ0 ાા ૪ ાા સમવસરથ બેસી જિનરાજેં.

કૈઇ તાર્યા નર નાર રે–આછાે∘ ા અ–વિચલ ધામ દીપે અ–વિનાશી, પ'ચ સયાં–પરિવાર રે– આછાેં૦ મદિલ૦ સેવાેં૦ પ્રાથ્0 ાા પ ાા

O

ત્ર મેપ, ર લાં છન, ૩ પ્રિયં શુની લત્તા જેવી લીલી કાયા

(૧૧૫૯)(૪૮–૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત-જિન સ્તવન (માથે મહુકીને મહીયની ગારી તા–એ દેશી)

શ્રી સુનિસુવત જિનવર સાહતા, જ્ઞાન અનંત દિવાકરુ--અંતરજામી ચતુર રે, લેંહરી રે માહના ક માયને સુવત પાલવા થયા મન

નામ ઠવ્યું તિમ સું દરૂ-અંતર૦ ॥ ૧ ાક સિંહગિરિ અપરાજિત વિમાનમાં,

સુર–પદવી તે ભાેગવી અ'તર∘ા ચવી થયેા **રાજ**ગૃ**હીનાે** નરેશર,

સકલ ધરાને સાહુવી–અંતર૦ ાા ૨ ાા

શ્રવણ નક્ષત્રે' જનમીયા જિન્છ,

तिन देश जयकारी रे-अंतर० ह

મકર રાશિ કપિ જેનિ વિરાજતા,

સું દર-ગુણ-ગણુ-ધારી રે-અંતર૦ ાાગા

કર્મ નિજરવા, ધર્યું ચિત્તશું,

મૌન તે માસ ઇગ્યાર રે-અંતર૦ ા

ચંપક હેઠલ કેવલ મહાચ્છવ,

અમર કરે ધોંકાર રે-અંતર ાા જાા

^૧ધ્રુવ–પદ એક હજારશ્યું વરીયા,

તાડી અનાકિ જંજાલ રે-માંતર છ સિદ્ધ માંડલમાંહિ અ-વિચલ દીપે.

રંગ અ-લંગ રસાલ રે_અંતર૦ ાા પા

Şζ

૧ માક્ષપદ

(૧૧૬૦) (૪૮-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

(આજ મયા અલવેલા-એ દેશી)

શ્રી નમિરાજ રાજેસરુ રે-માણીગર અલબેલા

પ્રલુ ચિદાનંદ-ઘન રૂપ રે-માણી ા

શિવ–આકર્ષ'ણ કારણે રે–માણી૦

ધર્યું' ચરમ શરીર અનૂપ રે–માણી૦ ॥૧॥ કરે ચરણાં તુઝ સેવના રે–મા**ણી**૦

પ્રભુ અપે મુગતિનું દાન રે-માણી ા સુરતરુ કામિત પૂરવા રે-મા**ણ**ે

તુંઢી નીચા પ્રગટ નિધાન રે-માણી ાા ૨ ાા અ-દીણુશત્રુ શૂર-શેઢરા રે-માણી વ

અનુભવીને દશમે સ્વર્ગ **રે-મા**ણી ા

-ચવી **આયે**। નરલેાકમાં રે~માણી૦

પ્રભુ સાધવાને ં અ[–]પવર્ગ**ે રે–માણી**૰ ॥ **૩ ॥** જનમ લીચા મિથિલા પુરી રે–માણી૰

પ્રભુ અશ્વ જેનિ વડ**વીર રે–માણી** । અશ્વિની મેષ રાશિ ભલી રે-માણી૦

વર દેવ ગણુ ગુણુ-ગંભીર **રે-માણી**ં ા **૪ ા** નવ માસંતર કૈવલી રે–માણીં

થયા બકુલ તલેં નિરધાર રે–માણી ા વાસ કર્યો શિવ શહેરમાં રે–માણી વ

સુનિ દીપો' સાથે હજાર રે-મા**ણી** ાપા

E3

(૧૧૬૧) (૪૮–૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવના (મારી સઇ૨ે સમાણી ૨ે એ દેશી) નેમિ નવલદલ અંતરજામી,

શામલીયાે સિરદાર રે-મન માહન મેરે ા ખાલ-પ્રદાચારી નિરંજન નીકાે,

યાદવ કુલ શણુગાર રે-મન_િ ાા૧ા અપરાજિત વિમાનમાં હરખે,

મુનિ શંખનામે સુખ ભાયાે રે–મનગા તે સુખ છંડી શાેરીપુર આવી,

ચિત્રા નક્ષત્ર સાેહાયા રે–મન૦ ાારાા સુંદર વ્યાઘ જેનિ જિન જનમ્યા,

કન્યા રાશિ સુખદાય રે–મન૦ ા રાક્ષસગ**ણ** પરમાતમ કેરા કર્મ દુરંત ભેદાય રે–મન૦ ાા ગા મહાવત આદરી આદર્યું મૌન, ચાપન વાસર ખાસ રે–મન૦ ા વેતસ–તરૂ હેઠલ વર–નાણ, પામ્યા પરમ–ઉલાસ–મન૦ ાા૪ાા પાંચસે છત્રૌશ સુનિગણુ સંગે, સિદ્ધમાં જ્યાત જગાવી–મન૦ રૂપાતીત અનંત ગુણુ દીપેં, એ અચરિજ કહાવી–મન૦ ાાપાા

(૧૧૬૨) (૪૮–૨૩) શ્રી પાર્શનાથ–જિન સ્તવન (જોશી બેટી રુપે આગલી બનડાછ—એ દેશી) પ્રગટ પૂરેવા મન કામના જિનવરજી,

અ-વિહ્વડ કલ્પતરુને**ા છેાડ**ા અ–ક**લ-**સરુપી વિરાજે અભિનવ-દિનમણિ, છે અધિકારી લાયક માેક્ષના-જિન૦ કુણ કરે પુરિસાદાણી હેાડ ? અકળ ાા ૧ મ સુદર્શન દશમા કલ્પથી-જિન૰

^૧અ–નિમિષ આચાે ચવીને ઉદર–અકળ∘ ા કાશી વણારસીમાંહિ ઉપના⊢જિન∘,

જનમ નક્ષત્ર વિશાખા સાર-અકળ∘ ॥ ૨ ॥ રાક્ષસ ગણ વાઘ જેનિ કહી-જિન∘,

તુલા રાશિ સાેહેં શ્રી વીતરાગ–અકળ૰ ા નવપલ્લવ રમણિક દેહડી,

^રહરીત લંછન ચરણે નાગ−અકળ∘ાા ૩ાા ધરી અનુકંપા થઇ સંજમી–જિન∘

સાધ્યાે ચારાશી જેગાર ભ–અકળ**ા** ઉજ્જવલ ધ્યાન ³ધવતરુ હેઠલે–જિન૰

પામીયા કેવલ જ્ઞાન સુરંભ–અકળ૦ ાા૪ાા રું**ધી જોગ ^૪અલે**–શ્રી પદ વર્ચા–જિન∘

સાથે' તેત્રીશ મુનિ પરિવાર–અકળ**ા** અ−વ્યાખાધ અ−ક્ષય અ–ભ'ગ–જિન∘

દીપે શિ**વ રામા** શિ**લ્**ગાર-અકળ ાપા

૧ દેવ, ૨ લોલાે રંગ, ૩ ઝાઠતું નામ છે, ૪ ઉત્તમ

(૧૧૬૩) (४८-२४) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન

(તારણથી રથ વાલીયા રે—એ દેશી)

ત્રિશલા-નંદન વંદિયે રે, સિદ્ધારથકુલ-ચંદ-સલુણે ! દશમા કલ્પ થકી ચબ્યા રે,

નંદન નામેં મુણિંદ-સહુણે ! ત્રિશલા ાા૧ા ઉત્તરા ફાલ્ગુને જનમીયા ^{રે}, સેવે સુર-નર વૃંદ-સહુણે ા ^{વૃષ}ભ જેનિ સાહામણી રે,

માનવ ગ**ણ** નિ-સપંદ–સહુણે! ત્રિશ**લા**૦ ાા ૨ ાા કન્યા રાશિ **લ**ંછન હરી ^{રે}, હેમ-વરણ સુખકંદ-સહુણે, ા **ખાર વર**સ મન સંવરી ^{રે},

વિરમી કર્મના દંદ–સહુણે! ત્રિશ**લા**∘ ॥૩॥ ઉદ્દયા શાલિ–તરુ તલે રે, કેવલ જ્ઞાન દિણુંદ–સહુ**ણે**∘ । સુંદર–મુખ–વર–પદ્મથી રે,

પ્રસર્થા **ગુષ્યુ–મકર**ંદ–સહુથે ! ત્રિશલા૰ ॥૪॥ સાગર સમ ગંભીરતા**રે, ધીરજેં મેરુ-ગિરિંદ–સ**હુ**થે** ા સેવકને પ્રતિ પાલવા રે,

સાચા સુ–૧મા–કંદ–સહુણે ! ત્રિ**શહા**ળ ૫૫૫ **દીપવિજય** કવિ **કુ**ષ્ણુના ^{રે}, કંહે ટાલાે ભવ–ફંદ–સહુણુે∘ ા તુમ પદ–પદ્દમની ચાકરી રે,

આપજ્યા વીર-જિણંદ–સલુણે ! ત્રિશલા૦ ૫૬૫

श्री वर्धमानस्वामिने नमः श्री धर्भ शिति गण्डील कृत જिनस्तवन-चेष्वीसी (४७)

વિ. સં. ૧**૬૭૪માં રચાયેલી આ ચાવીશીમાં નીચેના** િચાનીશ (૨૪) બાેલાેની કૂલ−ગ્રંથણી થયેેલી છે.

૧૩ દીક્ષાતપ ૧ ચ્યવન સ્થાન ૧૪ પારણાસ્થાન નગરી ૩ પિતા નામ ૧૫ કેવળજ્ઞાન ૧૬ કેવળજ્ઞાન વૃક્ષ ૪ માતા નામ ૧૭ ગણધર સંખ્યા પ જન્મ નક્ષત્ર શરીર ઉંચાઈ ૧૮ સાધ છ લંછન ૧૯ સાધ્વી ૮ રાશિ ૨૦ શ્રાવક ૨૧ શ્રાવિકા ૯ આયુષ્ય ૧૦ શરીરવ**ણ**ે ૨૨ શાસનદેવ ૧૧ દીક્ષા ર૩ શાસન દેવી ૨૪ સિદ્ધિસ્થાન ૧૨ અંતર

જોકે સ્તવનામાં ઉપરની વાતા છંદ-રચનાની અનુકૂળતા કે બીજા કાર**ણે** આડી–અવ**ળી ગુ**ંથાઈ <mark>છે.</mark>

ઉપક્રમ

જાગવર શ્રી જિન_ચંદ નમી, કવિયણ કૈરી માય ા ચલવીસે જિનવર તથા બાલ કહું ધરી ભાવ. ાણા કહિશું બાલ સુહામથા, જિન પ્રતિ ચલવીશ ! આગમ-અરથ-વિચારથી, સુણજ્યા ધરો જગીશ. ારા ચવઘુ-ઠાથું(૧) નગરી(૨) પિતા(૩) જથાણી(૪) ^૧રિખ(૫) ^૨૫માથું(૧) ા ^૩અંક (૭) રાશિ (૮) જીવિઅ (૯) વરણું (૧૦) વય (૧૧) ^૪અંતર (૧૨) તવ-માણું (૧૩) ાાગા પારણું (૧૪) કૈવલઠાણું (૧૫) તરું (૧૬) અથુંહર (૧૭) સાહું મહંત (૧૮) ! સાહુંથું (૧૯) સાવય (૨૦) સાવિયા (૨૧) કેવ (૨૨) ફેવી (૨૩)

સિહિઠાણ (૨૪) ચઉવીસમઉ, ઇથ્થુ પરિ જિન ચ§વીશ ા સમક્તિ–નિરમલ કારથુઇ, સંયુધ્યિ જગદીશ. ૫૫૫

*

(૧૧૬૪) (૪૯–૧) શ્રી ઋષભદેવ–જિન સ્તવન (ત્રેલ પ્રાથુસ રે-ઢાળ)

જિન પહિલઉ**રે આદિ જિણેં**દ વખાણિયઈ, સરવાર્થ રે (૧) નય**રી વિનીતા જા**ણીયઈ (૨) ા

૧ જન્મ નક્ષત્ર, ૨ શરીરની ઉંચાઈ, ૩ લંછન, ૪ ખે તીર્થકર વચ્ચેનું આંતરૂં,

મરદેવા રે (૩) નાભિ ^૧ધરણો માતા (૪) લલી, ધણુ રાશિ રે (૫) ઉત્તરખાઢા ^૨રિખ વલી (૬) ॥ ૧૫ વલી કાય ધણુ સઈ પંચ (૭) ચુલસી

લખ પુબ્વહું આઉય (૮) ક

દસ આઠ કૈાડાકાડી અયરે ધમ્મ મગ્ગુ પવત્તિય (૯) ા ³સાકેત દીક્ષા (૧૦) છઠ તપ કરી (૧૧)

ઘરિ સેયંસઢ પારણુઉ (૧૨)

પુરિ પુરિમતાલઈ નાણુ પામ્યું,

(૧૩) ^૪ચેઈ તરૂવર વડ **લ**ડચઉ (૧૪) ાાળા ચઉરાશી રે ગણહર પ્રભુને ભાખિયા (૧૫)

તિમ ચુલસી રે સહસ સાધુ સવિ દાખિયા (૧૬) વર સાહુણી રે, તિગ લખ (૧૭) સાવય સુહ કરા ।

તિંગ લખારે સહસ પંચહિય વ્રતધરા (૧૮) ાાટા વ્રતધારી સાવિય સહસ ચઉપન લખપંચ સુઢામણી, (૧૮) ચક્કેસરી સુરી (૨૦)

જખ ગાેેેેસુદ્ધ કરઈ સેવા જિનતથુી (૨૧) । સાવન્ન–^પસવન્ન કાર્યા (૨૨)

વસ**ઢ** લંછ**ણ ગુ**ણ ભ**રી** (૨૩) અષ્ટાપદઈ પ્રભુ સુગતિ પહુતા (૨૪)

અડ કરમનઉ ખય કરી ॥૯॥

૧ પત્ની, ૨ જન્મનક્ષત્ર ૩ અયોધ્યા, ૪ કેવળ જ્ઞાન વૃક્ષ, ૫ જેવી.

(૧૧૬૬) (૪૯–૨) શ્રી અજિતનાથ–જિન સ્તવન

હિવ બીજઉ **રે, અજિત** જિ**ણે**સર સંચુષ્યા, ચ**વી આ**યા રે, વિજય વિમા**ણ** થકી **ભણ**ઉ (૧) અઉજઝાપુરી રે (૨) જિયસત્તુ રાજિયઉ (૩) સિરિ વિજયા રે (૪) રાહિણી ^૧રિખઇ જનમિયઉ (૫) ॥૧૦**॥**

(પ) જનમિયલ જિન વધ રાશિ (६) લંછણ હત્થિ સેવઇ પાલ્ય (७),

સ્થય ^રસડ્ઢચઉ ધણુ તણું (૮) બહુત્ત**રે લાખ પુ**૦વહું ે' આઉય (૯) ા

લખ કાહિ ³પનના ^૪અયર અંતર આદિ–અજિત જિણ્દુય (૧૦),

^પ**હેમ**ંગ (૧૧) દીક્ષા (૧૨) છઠ તપ કરી, અચે^{ાદ}યા આ**ણ**ંદુય (૧૩) ા૧૧ા

સત્તવન્નિ રે ચૈહીય ^કતરુવર (૧૪) ગ**ણ**હરૂ પંચાણું રે (૧૫) કૈવલ સાકેતઇ વસુ (૧૬), ઇંગ લખારે સાહુ (૧૭) સાહુણી ઇમ કહીતી, સહી સહસ રે લખ તિગ (૧૮) ગહગટી ાા૧ા સાવય દુન્નિ લખા સહસ અઠાણું ભલા (૧૯), ^હનિવથંભ દત્તઇદિયઉ પારણુ સુખ પામ્યા નિરમલા (૨૦) ા

૧ નક્ષત્રમાં, ૨ સાડા ચારસો, ૩ પચાશ, ૪ સાગરાપમ પ કંચન વર્ણ શ્વરીર ૬ સપ્તપર્ણ નામનું ઝાડ, ૭ અયાધ્યામાં, ૮ રાજાઓમાં સ્તંભસમાન=શ્રેષ્ઠ

(૧૧૬૭) (૪૯–૩) શ્રી સંભવનાથ–જિન સ્તવન સાવત્થી રે નગરી (૧) સંભવ મગસિર^ઇ (૨)

સેથુા ઉદ્દરિરે (૩) ^૧ ઉવરિમહિ તુમ અવતરઇ (૪), હ્ય અંકઈ રે (૫) મિહુથુ રાસિ (૬) કંચણુ તહ્યું (૭) પૂરવ લખ રે સાઠિ આઉ (૮) ચઉસય ધર્ણું (૯) ૫૧૪૫ સિઅ દેહ તીસઈ લાખ સાગર કાેડિય ૧ અજત-સંભવ હં.

(૧૦) સેવઈ તિમુહ છે કર જેહિય (૧૧) ા દા લક્ષ્મ સાહુ (૧૨) છત્તીસ સહસા સાહુ**ણી** તિંગ લાખુ ય (૧૩) દુગ લખ ગ્યાણું સહસ સદા (૧૪) સાલ તરૂવર દાખુંએ (૧૫) ા૧૫ા

દુઇ ઉત્તર રે ગ**ણહર** સય (૧૬) સાવત્થિ**ઇ,** વય (૧૭) છઠંઈ (૧૮) રે કેવલ વલી તિહાં ભાવિઈ (૧૯) ા

છગ લક્ષ્મા રે, સહસ છતીસ મણાહરું, વરસાવિત્ર રે ખારહ વત ઘરસુખ કઈ (૨૦) ૫૧૬૫ સુખ કરુ નિત દુરિયારિ દેવી કરઈ જાસુ પ્રશંસુય (૨૧) વિજિતારિવાર જિતારિ નૃપતિ વિમલ કુલ અવતંસુય (૨૨) ા

૧ તવમા ગ્રેવેયકનું નામ, ઉવરિય નામના વિમાનથી,

પારણુ કરાયું એક ચિત્તહૂ **સુરિંદ દત્રઇ** સામિનઇ (૨૩), સંમેત શિખરઇ મુગતિ પામી ચૈત્ર સુદિ પંચમી દિનઇ (૨૪) હા૧૭૬

@

(૧૧૬૮) (૪૯-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન (ઢાલ-વીવાહલાની સાસણ દ્વેવી અ પહની) હિવ અભિનંદ્રણ નયણુ-આણંદ્રણ જયંત-વિમાણ થકી ચવીય (૧),

અઉજઝ પુરી (૨) સંવર (૩) સિદ્ધત્થા તાલુય (૪) અંક વાનર (૫) કંચણ છવી સાેહે । મિદ્રણ શશિર્ઘ (૭) રિખ પુણવૈસુ (૮)

્**જવિ**મ લાખ પંચાસ પૂરવ[િ] ખટઉ ય (૯)

સ**ંભવ-શિવ અભિન**ં**દછ**ુ સાગર

લાખ દસ કાેડઅ અંતરઉય (૧૦),

≈મ'તર**ઉ જિનતણુમ**ે ^રઊઠ ધણુસય (૧૧)

અઉજઝ પુરી ચારિત્ત લિયઉ (૧૨),

ઝઠ તવ કરી નઇ (૧૩) પુહવિ વિ**હ**રઇ

धंद्रहत्ति पा**रख्** हिय् ७ (१४)

સાકૈત કૈવલ લચ્છી પામી વિમલ તર સુઢ ઝાણુત્તિ (૧૫) પલ્લવ-વિશાલ પિયાલ નામ^ઇ

ચૈત્ય તરુવર જાશ્ચિય (૧૬) ॥ ૧૨ ॥

૧ ખરેખર, ૨ સાડાત્રણશા

તિગ લખ સાહુ (૧૭) તઇ છગ લખ સાહુણી ઉપરિ સહુસ તીસઈ અહીય (૧૮),

સાવય દુગ સહસ અડસીસહિઅ (૧૯)

ઈસર જક્ષ્મ સેવઈ સહીય (२०) ।

સાવિઅ લખ પણ સહસ સગવીસય (૨૧)

જક્પિણી કાલીમ અતિ ભલીય (૨૨)

ગણહર ^રસાલસહિય ઈગસય જા**ણ્**યઇ (૨૩)

મુગતિ સ'મેતગિરિ સાંભલીય (૨૪)

સાંભલી દિન પ્રતિ ભગતિ જીગતઇ જગત નંદન વંદિયઈ ચિરકાલના સ્ત્રિવિ પાપ નાશઈ સુખ સમાધઈ નંદિયઈ! સુરગિરિતણી પરિ સુધીર જિનનઉ ધ્યાન લેહિએ ડઇ ધરઇ સુર સુખ પામી તેહ ધામી ભવ સસુદ લહે લઇ તરઈ !!૧૩!!

(૧૧૬૯) (૪૯–૫) શ્રી સુમતિનાથ–જિન સ્તવન અભિન'દ્ર્યુ–સુમતિ જિણું અ'તર® કાૈહિ

લખ સાયર તવ હુઅઉય (૧)

સિંહરાશ^ઇ (૨) મઘા (૩) ચવિચ્ય જય**ંતથી** (૪)

ગાલુહર ઇંગ સય સંજઅઉય ાાપા

કેાશલા નયરિય^ઇ (६) મેઘ (૭) ધરિ મંગ**લા** (૮)

ક્રીંચ લંછન પ્રલુ જનમિચ્યઉય (૯)

તિગ સય ધણુ તાલુ (૧૦) ^૧અઉજિઝવરણુ ગુણુ (૧૧) તિઢાંઇ કેવલ પાંમિય ઉચ (૧૨),

રં વર્ષ અશ્વાસો, વર્ષ કંચનવર્ણ,

પામિયલ સંજમ એકભત્તઇ (૧૩)

....મકરિ લાજન લીયઈ (૧૪)

સાવિઆ લખ પંચ અહિઆ સાલ, સહસ સલાહિયઈ (૧૫) લખ ચત્તા પૂરવ આઉ (૧૬)

ચઇ પિઅંગુ તરુવર સાેહ્રઇ (૧૭)

સંમેત સિખરઈ માેક્ષ પામ્યાઉ (૧૮)

હેમ રુચિ મન માહઈ (૧૯) **ા૧૪**ાા

"૬હા"

સાવય સહસ પકાસિઆ ઉપરિ દુગ લખ હેાઈ (૨૦) સાહૂ**ણી લ**ખ પાંચે ક**હી**,

સહસ તીસ વિલ નાઇ (૨૧) ા૧પા

મુણ્યિવર સહસા વીસ તહ તીનિ લાખ ગુણવત (૨૨) (૨૨) દેવી મહાકાલી ભલી (૨૩)

तुंभर कक्ष्म महंत (२४) ॥१६॥

•

(११७०) (४४-६) श्री भद्मप्रस-किन स्तवन

(આવ્યઉ તિહાં નરહર પહની ઢાલ)

પઊમપ્પાહ ઢાઇસય ધર્ણ (૧) વિદ્દુક્રમ કાય (૨)

કાશંભી પતિ ધર (૩) (૪) દેવી મુસીમા જાય (૫) હ

ઉડુ ચિત્તા (६) કન્તા (७) કમલ અલંકિઅ દેહ (૮)

પૂરવ લખ તીસે જીવિઅલ ગુણુ ગેંહ (૯)

ગુષ્યુ ગે**ઢ નવમ ગેવિજ્જઢ**ં ચ**વિ**યઉ

(૧૦) સામદેવ આહાર (૧૧)

કૈવલ પામ્યઉ કાેસંબીયઇ (૧૨) છઠ તપઇ (૧૩) વ્રત ભાર **(૧**૪),

સત્તોતર સ**ય ગણ્યુહર કહીય**ઈ (૧૫)

तर् छत्ताढु वभाष्डु (१६)

અંતર નવકાેડિ સહ સાયર સુમતિ

પદમવિચિ જજાચુઉ (૧૭) ા૧૭ાા

ઉત્તમ મુણિ લખ તિગ સહસતીસ ગુણ ધામ (૧૮),

સાહૂ**ણી લખ ચઉતિમ સહસ વીસ અભિરામ (૧૯)** છહુતર સ**હ**સાહિ**ખ સાવય દુગલખ સંખ (૨૦),** સાવિઅ પણ સહસાહિય, પણ લખ ગય કંખ (૨૧) ા

ગય કંખ કુસુમ ભત્તિષ્ભર સેવઈ અંજલિ જોડી (૨૨), તિમ અચ્ચુઅ કેવી જિણ–પય–પંકજ પણમઈ

મચ્છર છેાડી (૨૩) ા

(૧૧૭૧) (૪૯-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ–જિત સ્તવન

હિવ સ્ત્રામી સુપાસહ ધણુ દુગ-સયતણુ માણુ (૧), મજ્જિમ ઉવરિમથી ચવિયઉ સુંદર ના**ણુ** (૨) જસુ પઇંઠ નરેસર (૩) ધરણી પુહવી માત (૪)

તુલા રાશિ (૫) વિસાહા (૬) સત્યિએ અંક વિખ્યાત (૭) વિખ્યાત સુ–કામલ કંચણ કાયા (૮) પંચાણું ગુણુધાર (૯)

२५

વલી તિગ લક્ષ્પા સાહૂ કહીજે (૧૦) બાઘુારસિ અવતાર (૧૧)

તીસ સહસ સહિઅ **લ**ખ ચઉ સાહૂ**શિ** (૧૨) સેવઇ જખ્ખ માતંગ (૧૩)

વીસ લખ પૂરવ જીવિચ્પ (૧૪)

જિન આપઈ મુખ અભંગ ાા૧૯ાા છઠ–તવિ (૧૫) કાશીયઈ ચરશુ (૧૬) નાણુ મુપહાણુ (૧૭) સાવય દુગલક્ખા સહસ સત્તાવન માથુ (૧૮) સાવિય ચઉ લક્ષ્મા ત્રાણું સહસ ઉદાર (૧૯)

પારિણિવશિ વૃદી મહિંદ-દત્ત વસુધાર (૨૦) વસુધાર સહસ કાેડી નવ સાયર અંતર પઉમ–સુપાસ (૨૧) સાંનિધિકારી શાંતા દેવી (૨૨) મહેકઈ જગિ જસ વાસ નામ શિરીષ મહા ચેઈઅ તરુ (૨૩)

સંમેતઈ સિધિ પામી, (૨૪)

सत्तम साभी धिषु परि धुष्वीयधी

મા મનિ અંતરજામી. ારગા

(११७२) (४૯-८) श्री यंद्रप्रभ-किन स्तवन

ે ચંદપ્પ**હ**્ચંદપ્પહ (૧) ત્યાણું ગ**ણ**ધાર (૨),

સસિલંછન (૩) પૂરવ દસ લખ છવિઅ સાર (૪)। વર સાવિઅ ચઉ લક્ષ્મ ઉપરિ સહસ ઇકાણું (૫),

સાહું છું તિગ લક્ષ્મા સહસ અસીઈ લખાશું (૬) ા

વખાણું ચારિ તિઆ લખ^૧૬ગ સહસ ^૨૫ન્ન સંજીત્ત (૭), વૈજય'તથી ચવિયઉ સામી (૮) અણુરાધા નક્ષ્પત્ત (૯) ॥ ચંદ્રપુરી (૧૦) મહસે**થ**ુ નરા**હિ**વ (૧૧) દેવી

લક્ષ્મણા નંદ (૧૨),

સામદત્ત ઘરિ પાર**ણ** હૂઅઉ (૧૩) સુર-નર-મ**નિ** આ**ણંદ.** ાા**ર**૧ાા

દઉઢસય **ધ**ણુ (૧૪) ³સિઅ નિરુપમ−લકપણ દેહ (૧૫),

સેવઈ જવાલાસુરી (૧૬) વિજય જક્ષ્મ સસનેહ (૧૭) ા તહ સાવય દુગ લખ ઉપરિ સહસ પંચાસ (૧૮), વૃશ્ચિક રાશિઈ (૧૯) પ્રભુ ગુણુ ગણુ મહિમા વાસ ાા મહિમા વાસ કરમ હણી જગગુર સંમેતઈ શિવપત્ત (૨૦), ચંદ્ર પુરીયઇ કેવલ પામ્ય (૨૧) છઠ તવઇ ચારિત્ત (૨૨) ા સિરિ સુપાસ ચંદપ્પહ અંતર, સાયર નવસય કાંડી (૨૩), નાગ ચૈત્યતર (૨૪) સાહઇ,

(૧૧૭૩) (૪૯–૯) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન (ઢાલ ઉલાલાની–પરથી જરા કુમારી પહની) સુવિધિ સુગીવહ' નરવર (૧)

^૧રામા ^૨રામા મા**ણુ**અ સુખકર (૨) જનમ નયરી કાકંદી (૩) આણુય કપ્પ આણુંદી (૪) ાા૨૩ાા

૧ એ, ૨ પચાશ્વ, ૩ સફેદ, ૪ પચાશ્વ, ૧ પત્ની, ૨ પ્રભ્રુતી માતાનું નામ,

અંક મકર પ્રભુ સાહું (પ) ઇગસય ધર્ણું ^૩તાણુ માહુઈ (ર) મૂલ રિખ્ખ (હ) જિન તરુવર મા**લ**તી (૮)

સેવઇ સુરનર ાાર૪ાા

લખ દુઇ પૂરવ આય (૯) ધણ રાશિઇ (૧૦)

સિઅ^૪કાય (૧૧)

કાૈડિ અયર જિણાણું, ચંદ–સુવિદ્ધિ વિચિ જાણું ાારપાા છઠઈ (૧૩) કાકંદી વ્રતધર (૧૪) લખ દુઈ સાવય સુંદર ા ઉપરિ સહસ ગુણુ તીસ (૧૫),

દુગ લખ સાધુ જગીશ (૧૬) તર્ફાા ચઉ લખ સહસિ ^પગહત્તરી સાવિચ (૧૭) અજિતહ જક્ષ્મવર (૧૮) ા

ગથુદ્ધર જાસુ અ અઠયાસી (૧૯)

ઈંગ લખ સહસ વીસ સરા, સાહૂથી (૨૧)

દેવી સુતારા (૨૨)

પંચમ નાથુ કાકંદી (૨૩),

મુંગતિ સંમિતિ આણંદી (૨૪) ાારડોા

(૧૧૭૪) (૪૯–૧૦) શ્રી શીતલનાથ–જિન સ્તવન શીતલ શીતલ ચંદ્ર, દઢરહ નશ્વર નંદ (૧) પાણુયથી ચિવિ આયઉ (૨),

सिह्स पुरी (3) नंहा जाय (४) ॥२६॥

ક શ્વરીર, ૪ શ્વેત, પ. **હ**૧૦૦૦

^૧ઉરુ–જુગઈ સિરિવચ્છ (૫), ભદ્લિ નાણુ ^રહુંસ ચ્છ (६) । ધણુ રાશિઇ (૭) રિકખ પુવ્વ (૮), આઉચ્ચ ઈમ લખ પુવ્ય (૯) ॥૩૦॥

વાવનિએ (ધણુ નેઉ) (૧૦) હેમ વરણુ (૧૧) છઠંઈ (૧૨) ભફિલ ચ**રણુ (૧૩**) ા ઈગસીઇ જસુ ગણું ૨ (૧૪), પ્રભુન^ઇ ઇગ લખ સૃશ્ચિવર (૧૫) ા૩૧ા

ૈપિલંખઢ ચેઇનરુકખ (૧૬) છ અહિઅ સાહૂણી ઇગ **લક્ષ્મ (૧૭) ા** ચઉ **લખ** સહસ અઠાવન, સાવિઅ (૧૮) ^૪પુ**ણ્**વસુ પા**રણ** (૧૮) ા૩૨॥

્અ'તર નવ કાંડી સાયર (૨૦), શીતલ–સુવિધિ ગુણાયર ા દુગ લખ સહસ નિવ્યાશી, સાવય (૨૧) અ'ભ જખ ભાસી (૨૨) ાા૩૩ાા

સેવઇ દેવી અશાગા (૨૩), સંમેતઇ શિવ-જોગા. (૨૪) । દશમઉ શીતલ જિલ્વર, વંછિત પૂરલ્ સુરતરૂ જે ॥૩૪॥

૧ ખંને સાથલમાં, ૨ હંસ જેવું નિર્મળ, ૩ પ્લક્ષ નામનું ઝાડ, ૪ પ્રથમ પારહ્યું કરાવનારનું નામ,

(૧૧૭૫) (૪૯–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ–જિન સ્તવન (સામી સુહાકર શ્રી સેરીસ પાહની ઢાલ) શ્રી સેયંસહ અચ્ચુઅ–કપ્પય (૧),

સીહપુર (૨) લંછણ ખગ્ગી પાય (૩) ક પિઅ–માય વિષ્ફુ (૪–૫) મયર–રાસિ (૬),

આઉય લખસમ ગુલસી (૭) કંગન કાય એ (૮) ક કાયા જેહનઈ ધનુષ અશ્સી (૯),

છાહુત્તરિ ગદ્યુધર હુઆ (૧૦) ક સિંહપુરઇ પ્રભુ દિકખ (૧૧),

છઠઇ (૧૨) કેવલ નાણીઈ મુ**ણ** જીઆ (૧૩) ક ઇગ **લ**ખ્ખા તીને સહસ સાહ્ણી (૧૪),

સાહૂ સહસ ચઉરાસિમા (૧૫) ક

ચેઇઅ તિદ્વંગ (૧૬) નંદ પારણ (૧૭),

સંમેત શિવ વાસી (૧૮) ાા ૩૫ા

દુગ લખ સા**વય** સહસ ઇગ્રેશાસિયા (૧૯),

ચઉ **લખ**ે સાવીયા સહસ અડતાલીઆ (૨૦) । ઈગ કાેડિ સાયરૂ અ તર જાણ્યિઈ,

સહસ છવીસે છાસઠિ લખ ઉણીયઇ હ ઉણીયઇ સય અયર શીતલ–સેઅંસ (૨૧) સવણ રિક્ર્ખય (૨૨), મન સુદ્ધિ સેવઇ પાય પંકય

માશુય સુરવર જક્ષ્મય (૨૩) ા સિરિ વચ્છ દેવી સામિ કેરી (૨૪) ભાવ ધરી ગુશુ ગાવય, ઇગ્યારમ® જિનરાજ સેવઇ તેહના દુ:ખ જાવઈ ॥ ૩૬ ॥ (૧૧૭૬)(૪૯–૧૨) શ્રો વાસુપૂજ્યસ્વામી–જિન સ્તવન

વાસુપૂજ્ય પ્રા**ણ**ત ^૧કલ્પ (૧) ^૨પ્રસૂ જયા (૨),

વસુપૂજ્ય નરવર (૩) અરુ**ઘ** વર**ઘ** ^૩તયા (૪) ા

સયલિષ રિખ્ખહ (૫) સિરિ ચ'પાપુરી જનમ (६),

કૈવલ પશ્ચિ (૭) સંજમ સિરિવરી ઉપવાસ ઇકેઈ (૯) ક સુનંદ ઘરિ પારથુ કરઇ (૧૦) ચેઈઅ પાડલ (૧૧),

છાસઠા ગ**થ્**હર (૧૨) ધ**ણુહ સત્તરિ તણુ ધરઈ (૧૩)** ા આઉઅ દુસત્તરિ લખ્ખ વરસહ (૧૪),

> સહસ અહતરિ સાહ્ય (૧૫) ઈંગ લાખ સાહૂ**ણી,** દાષ ટાલઈ (૧૬) આ**ણ્**ધરઇ જિનનાઢ ય ાા૩ા

શ્રી સેય સહ-વાસુ પૂજ્જ આંતરઉ,

ચઉપન સાગર ^૪મત કાૈઈ ^૫૫ાંતરઉ (૧૭)

લંછન મહિષઢ (૧૮) ભવિચણ મનિ ગમઇ,

પવરા દેવી (૧૯) પ્રભુનઈ નિત નમઈ

િનિત નમઈ જે<mark>હનઇ</mark> ચિત્ત ભાવઈ **દેવ સુર કુમાર ય (૨૦)** દુગ **શ**ખ્ખ સાવય સહસ પનરઈ (૨૧)

રાસિ કું ભ વિચાર ય (૨૨)

સાવિઆ સહસ છતીસ ચઉ લખ (૨૩) ચ'પ પુરી સિવ સ'ગ ય (**૨૪)**

જિલ્લુ રાજના ગુલ્લુગલ્લુ પલલ્લુઈ **કારમ કીર**તિ રંગ ાાઉટા

*

૧ દેવલાક, ૨ માતા, ૩ ચામડી, ૪ નહી, ૫ અવિશ્વાસ કરાે,

(૧૧૭૭) (૪૯-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન (a@ ચહીય@ ઘણ માણ ગજે-એહની ઢાલ)

વિમલ-જિણેસર તેરમઉ એ, અઠમ સુર લાેક સાર (૧), તઉ કેપિલ પુરી (૨) શ્યામા ધરણી (૩)

કયવમ્મા ભરતાર (४) ।

તન ધર્ણ હ સરિંહ તર્ણ ઉપહા (૫)

પ્રભુ લં છથુ વારાદુ (६) તઉ,

સ્રાહિ **લા**ખ ^૧સમ આઉષ ૬ (૭)

અહસર્હિ સહસ સાહૂ (૮) ાા૩૯ના

ત® ^રઅયર તીસ અંતર કહિ**અ વિમલ** અનઇ **વાસુપુજજ** (૯),

ક્રે'પિફ્લઇ છ**ઢ**ઇ (૧૦) ચર**ઘ**ુ (૧૧) જય કરિ પારણ ^ઉહ્જજ (૧૨) ા

તઉ ઉત્તર ભદ્દવ (૧૩) ^૪સડ્ડ વલી સ**હ**સ . અઠ લખ હાઈ (૧૪).

હ્લિખ્ખિગ સય, અડ સાહુણીઅ (૧૫) કંપિલ્લઇ ના**ણ હે**ાઇ (૧૬) ાા૪૦ાા

તાઉ કહ્યુય કાય (૧૭) સાવિઅ સહસ ચઉવીસાંઉ લખ્ખ (૧૮) તાઉ મીન રાશિ (૧૯) જંબૂ^પવિડવિ (૨૦)

સેવર્ધ ^ક ખા**ણમુઢ** જક્ષ્ખ (૨૧)

તું વર્ષ, ૨ સાગરાયમ, ૩ થયું ૪ શ્રાવકા, ૫ વૃક્ષ, ૬ છ મુખ વાલાે ષણુમુખ નામના,

તઉ સત્તાવન પ્રભુ ગથ્યુહરુય (૨૨) પથ્યુ ત્યાં સીઝઈ કાજ, તઉ જયા દેવી (૨૩) વિમક્ષ

જિન સ'મેતાઈ શિવરાજ (૨૪) **ા**૪૧ા

W

(૧૧૭૮) (૪૯–૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

તઉ અનેત નાઢુ પાણુ ય ચવિઅ (૧)

^રઅઉજિઝ (૨) રાય સીહસેણુ (૩),

તઉ સુજશા માત (૪) પંચાસ ધણ (૫)

મીન રાશિ (६) ³અંક ¥સેથુ (७) ।

તઉ વરસ તીસ લખ આઉ વર (૮) નવ સાયર પરિમાણ, વિમલ_અથ'ત જિણ વિચિ સહી (૯)

પ્રસુ રિખ રેવઇ જાણુ (૧૦) ાષ્ઠરાા

તઉ અઉજિઝ નાણ (૧૧) વય (૧૨) છઠ તપિ (૧૩) (૧૩) વિજય ભિક્ષ્મ (૧૪) હેમંગ (૧૫),

તઉ ગણુહર પન્ના (૧૬) સાહુ તહ, બાસઠિ સહસ અલંગ (૧૭) ા

તિ પીપલ તરુ (૧૮) સુરી અંકુશા (૧૯)

અજજા ખાસિંદ સહસ (૨૦) ા

તઉ દુગ લખ સાવય છગ સહસ (૨૧)

સંમેત^ઇ સિવ વાસ (૧૨) ા૪૩ા

[્]૧ દક્ષમાં દેવલાેક, ૨ અયાેધ્યામાં ૩ લ^{*}છન, ૪ શ્યેન સીંચાણાનું ૧૫ નક્ષત્ર,

इद्रा

વ્યારિ લાખ સાવિઅ અહિઅ સહસ ચઉદહ જાણુ (૨૩), જખ્ખ પાયાલહ (૨૪) અહિનિસઇ, સીસ ધરઇ જિન આણ. ૫૪૪૫

 \star

(૧૧૭૯) (૪૯–૧૫) શ્રી ધર્મનાથ–જિન સ્તવન (જ'બૂદીવ મઝા વિદેહની ઢાલ)

ધરમનાહ^૧પિત્ર્ય લાેેેે (૧) માતા સુવ્વયા (૨), વિજય વિમા**ણ** થકી ચવીય (૩) ા

^રરયણુ પુરઇ ^૩વય (૪) છઠિ (૫) જન્મને (**૨) કેવલ,** (૭) ધણું ^૪૫ણુ ચત્તા (૮) કંચણુ છવીય (૯) ૫૪૫૫

ચ્યારિ અયર અનંત-ધરમ વિચાલઈ (૧૦)

દસ લખ વરસાં આઉષય (૧૧)

પ્**વઇર અંક (૧૨) રિખ (પુકખ) (૧૩) દહિવ**ણ્ણુતરૂવર (૧૪) તૈયાલા ગણુધર નમઉ ય (૧૫) હા૪ રાહ ધમ્મસીહ આહાર (૧૬) દેવી પન્નત્તી (૧૭)

તિમ પણુમઇ જક્ષ્મ કિન્નરાય (૧૮) ા

સહસ ચ્યારિ દુગ લખ્ખ સાવય જા**થી**યઈ (૧૯) કર્ક રાશિ (૨૦) પ્રભુ ગ**થ**ધરા ચ ૫૪૭૫

ચઉસઠિ સહસ સુર્ણિંદ (૨૧) સાવિઅ ચઉંલખ્ખ,

ે સંદુસ તેર ઉપરિ ધરીય (રર) ા

સાહુણી સહસ બાસિંઠ, સાહિઅ ચક્રસય (૨૩), સંમેતઇ શિવસિરિ વરીય (૨૪) ૫૪૮૫

 \circ

૧ પિતા, ૨ રત્નપુરીમાં, ૩ દીક્ષા, ૪ પિસ્તાલીક્ષ, ૫ વજનું.

(११८०) (४८-१६) श्री शांतिनाथ-िं स्तवन

શાંતિનાથ સબ્વક ચવી કરી (૧) ગજપુરી (૨) ^૧અઈશ (૩) ^૨વિસસેથુ કુલિ ઉપજ્ય (૪) ૫ આઉષ§ લખ ^૩વાસ (૫) છત્ત્તીસ ગ**થ**ાધિપ (૬) ગરુડ જખ્ખ (૭) ^૪ધજ **હરિથુલ**ય (૮) ૫૪૯૫

ભરણી રિખ્ખઈ જન્મ (૯) છકઈ (૧૦) સંજમ (૧૧), નાથુાવલી (૧૨) ^૫ગજપુરિ **લદ્યા ય,** સાહુણી સહસિગસિઠ, છગ સય ઉપર (૧૩) સહસ બાસઠા મુનિ કદ્યા ય ાા**પ**ા

નવઇ સહુસ ઇંગ હ્યખ્ખ સડ્ઢ (૧૫) તરુવર નંદી (૧૬) અજરાશિ નિરમલી યા (૧૭) તેેહું સહુસ તિઅ હ્યખ્ખ સાવિઅ (૧૮) પારહ્યુ સુમિત્ર (૧૯) સંમેતઇ સિદ્ધિ મિલીય (૨૦) ાષ૧ા

દુહા

ધણુ ચાલીસ સુઢામણુઉ (૨૧) કનકવરણી પ્રભુકાય (૨૨), નિરવાણી દેવી સદા (૨૩) ગુણુ ગાવઇ નિરમાય ાપરા ધમ્મ-સંતી જિણુ આંતરઉ, પલ્લતણા ચઉ ભાગ, ઉણુ તિ-ભાગે અયરતિય (૨૪) જિનવચને ધરી રાગ ાપડા

૧ અચિરા, ૨ વિશ્વસેન, ૩ વર્ષ, ૪ લાંછન, ૫ હસ્તિનાપુર

(૧૧૮૧) (૪૯–૧૭) શ્રી કું ઘુનાથ–જિન રતવન (અહ પાસ પઢમ પખિ-એહની હાલ) હિવ કું શુ જિણેસર હથિણાઉરિ (૧) સુરરાય (૨) સબ્વદ વિમાણહેં (3) વૃષ રાશિઈ (૪) સિરિમાય (પ) ^૧ અજ ^૨ અંકહ (६) છઠ તિપ (७) ગજપુરી સંજમ લીધ (૮), સાેવન તહ્યું (૯) ગણુહર પૈતીસે સુપસિધ (૧૦) ાાપ૪ાા આઉઅ પંચાણું સહસ (૧૧) ^૩તીસ પ**ણ** ૪મા**ણ** (૧૨) પલ્લાવમ આધ ઉસંતિ કું શુ વિચિ જાણ (૧૩) તહું કૃત્તિમ રિખ્ખહિં (૧૪) ગજપુરિ કૈવલ-લાથું (૧૫) વગ્ઘસીહ ઘરિ પારણ (૧૬) ^પચેંઈએ તિક્ષક યહાણ (૧૭) ાપપા છગ સથ સાઠ સહસા સાહુણી (૧૮) સહસસકી સાહુ (૧૯) સાવય તહ લખ ઇંગ સહસ ગુણ્યાશી સનાહું ! (૨૦) લખ તીને સાવિચ્ય સહસ ઇકાસી (૨૧) જખ્ય ગંધવવ (૨૨) અચ્છુત્તા દેવી (૨૩) સંમેતઈ મુખ્ખ (૨૪) ાપશા

(૧૧૮૨) (૪૯-૧૮) શ્રી અરનાથ–જિન સ્તવન અરનાથ સુદંસણુ પિઅ (૧) તડ રાથી દેવી (૨), મીન રાશઈ (૩) લંછણુ નંદાવત્ત પયસેવી (૪) ા હુચ્થિણાઉરિ જાણુઉ જન્મ (૪) નાણુ (૬) વલી દિક્ષ્મ (૭)

૧ ખકરાે. ૨ લાંછન, ૩ ત્રાંશ અને પાંચ–૩૫ ૪ પ્રમાણ (શરીરની ઉંચાઇનું) ૫ ચૈત્ય (કેવળત્તાન) વક્ષ

સવિ સહસા સાહુણી (૮)

સાહુ તિમ[ા] અધ લકખ (૯) ાાપછા તેતીસે ગણું (૧૦) તીસ ધણું (૧૧) કણ્યંગ (૧૨) ચૈઇ તરુ અંબગ (૧૩) અપરાજિત ધરી ૨ંગ (૧૪) રેવઇ રિદ્ર્ખ (૧૫) વરિસદ્ધ આઉઅ સહસ ચઉરાશી (૧૬) છઠિ સંજમ (૧૭)

લખ ઇંગ સાવય સહસ ચઉરાશી (૧૮) ૫૫૮૫ સિરિ કુંથુ–અરંતર કાેડિ સહસ વાસ ઉર્ણું,

પલ્લ ભાગ ચઉ તિહાં ભાગ એક વિચિ જાણું (૧૯) હ સવ્વત્ય વિમાણુહં (૨૦) જિક્ષ્પાંદ હ જિલ્લુજકખ (૨૧) ધરણી તહ દેવી (૨૨) સંમેતઇ શિવ સુક્ષ્ખ (૨૩) ૫૫૯૫ સાવિમ્મ લખ્ખતિનિ મ સહસ બિસત્તરિસા (૨૪)

તિત્થંકર અરજિન સેંવઇ સુર નર વીર ા તુમ્હ નામ ઈ પામઈ લખમી લીલ–વિલાસ, ગણી ધરમ કીતી[°] પ્રભુ પુરઈ મનની **આ**સ. ા૬ગા

(૧૧૮૩) (૪૭–૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

(वीर कि श्रेसर यर एं डमस-मेखनी ढास)
भिश्विस नयरी भ (१) इंसराय (२) प्रसावती राष्ट्री (३)
क्यंत विभाष्ट्र (४) राशि मेष (५) संछन इंस काष्ट्री
(६) पण्च वीस घण्डुं (७) त्र अधि भीस (८) किन
रुष्ट असीग (६) मिहिसायर्ध संक्रम सीय थ (१०)

૧ અધેલા ખ=૫યાશ હજાર

અઠ્ઠમ તપ જેગ (૧૧) ॥ ૧૧ છે જિલ્લ ૧૫ પણ વન સહસ^રવાસ (૧૨) વિસસે**થ** આહાર (૧૩) મિહિલા નય**રી** નાથુ ગેહે (૧૪) વીસ અડ ગથુહાર (૧૫) અર-મલ્લી જિન અંતરઉ ય કાેડિ સહસા વાસ (!) મિનિ વર સહસા ચત્ત (૧૭)

तेम रिभ अस्सिधि जस (१८) ॥६२॥

સાહુણી સહસા પંચ (૧૯) સાવય ઇગ લાખ,

સહસતિઆસી ઉપરાય (૨૦) સાવિઅ તિનિ લખ્ખા સત્તરિ સહસ (૨૧) કુંબેર જખ્ખ (૨૨) વર્ધરૃંદૃાદેવી (૨૩) સિધિ પામી સંમેત સિહરિ (૨૪) પણુમું નિત મેવી. ાા કાા

**

૧૧૮૪) (૪**૯–૨૦) શ્રો** મુનિસુવ્રતસ્વામી-જિન સ્તવ**ન** (ઢાલ–ભમારુલીની)

સુનિ–સુદ્વય જિન વીસમઉ–તઉ ભમારુલી, અપરાજિતથી ચવી (૧) ા

્રાજગૃ**હી (૨) સુમિત્ર ઘરિ (૩)–તઉ ભમારુલી,** પદમાવતી કૃખી આવિ, (૪) ॥**૬૪**॥

સવ**દ્યુ રિકેખ (૫) અકકાછવ**ઉ (१) (६) તઉ ભમારુલી, મકર રાશિ (૭) **ધ**ણુ વીસ (૮)

સામ અંગ (૯) અહારહ ગ**થુ**હરુ (૧૦)–તઉ ભ્રમારૂલી, વરરૂવ સહસ આઉતીસ (૧૧) હાદ્યા

૧ પંચાવન, ૨ વર્ષ

મલ્લી સુવ્વય અ'તરઉ-તઉ ભમારુલી,
ચઉપન વરસહ લખ્ખ (૧૨) ા
રાજગૃહી (૧૩) વય-નાણુ વલી (૧૪)-તઉ ભમારુલી,
છઠ તિપ (૧૫) ચંપગ રુકખ (૧૬) ાદદાા
અંભદત્ત-ઘરિ પારણુઉ (૧૭)-તઉ ભમારુલી,
સાહુણી સહસ પંચાસ (૧૮) ા
તીસ સહસ વર સાધુજી (૧૯)-તઉ ભમારુલી,
જખ્ખ વરૂણુ નિત પાસિ (૨૦) ાદ્દળા
તિગ લખ સહસ પંચાશ સાવિઆ (૨૧)-તઉ લમારૂલી,
અહતરિ સહસ ઇંગ લાખ ા
સાવય (૨૩) દેવી અચ્છુત્તા (૨૩)-તઉ ભમારુલી,
સંમેતઇ શિવ દાખ. (૨૪) ॥૬૯॥

(૧૧૮૫) (૪૯–૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન (ઢાલ-નષ્કલની)

મિહિલા નથરી (૧) નિમ જાયઉ વપ્પા (૨) વિજય (૩) માય તાત-હા ! જિણ્વર ા અજરાશઇ (૪) પ્રાણત ચવી (૫), નીલુપ્પલ અંક જાત (૬)-હા ! જિનવર ! મિહિલા ા ૧ ૧ ૧ કનક વરણ (૭) પનરહ ધર્ણું (૮),

દસ સહસા ^૧સમ આય (૯) હેા ! જિ**ણ**વર ! ા છગ લખ વાસંતર કહ્યું,

૧ વર્ષ

સુવ્વય નમિ જિણ્યાય (૧૦) હાે! જિણ્વર! મિ૦ ૫૭૦૫ અસ્સિણિ રિખ્બહ (૧૧) છઠ તપઇ (૧૨),

ગથુંહર સતરહ સાર (૧૩)-હાે! જિણ્વર! ા ચર**ણ** (૧૪) નાણુ મિહિલા હુઅઉ (૧૫) સહસ વીસ દૌખધાર (૧૬)–હાે! જિણ્વર! મિહિલાગાહ૧ાા અકુલ ચેઇઅ (૧૭) દિત્ત પારણુઉ (૧૮)

સાહુણી સહસ ઇગતાલ (૧૯)–હા ! જિથુવર ! । લખ્ખિગ સાવય સત્તરી સહસ (૨૦),

ભિલ્ડિ રખપાલ (૨૧)-હા ! જિણ્વર ! મિહિલાગાહરાક સાવિમ સહસડતાલીયા,

હપરિ લખ્ખા તીનિ (૨૨)–હાે ! જિણ્વર ! દ દેવીગંધારી જિન તથી (૨૩) સંમેતઇ શિવ લીન (૨૪)–હાે ! જિનવર ! મિહિલાનાહગા

(૧૧૮૬) (૪૯-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(વીરે વખાણી રાણી ચેલણાછ-એહની હાલ) નેમિ અપરાજિતથી ચવ્યઉછ (૧) સમુદ્ર વિજય (૨) શિવાદેવી (૩) રાશિ કન્યા (૪) રિખ ધિત લહી છ (૫) શંખ લંઇણ પય સેવી (६)-નેમિલ્ લાઇકાર છવિઅ સહસ ઇક વાસનું છ (૭) ઇગ દશ ગણું કર ચંગ (૮) શ્રું દસ (૯) શામ તાશું ઝગમગે છ (૧૯) વરદત્ત પારણ રંગ (૧૧)-નેમિલ્ લાઇપાર

૧ ચિત્રા,

રુખારવર્ઇ વય (૧૩) છઠ તપ**ઇછ (૧૩)** વેતસ તરૂ (૧૪) સુનિમા**લ ા** સહસ અડ દ્રસ (૧૫) સુરી અ'બિકાજી (૧૬), ગામેધ (૧૭) જિથ્યુ–૨ખવાલ–નેમિન્ ાહિકાા નમિનાથ–નેમિનાથનઇ વિચઇજી,

લાખ વરસ પંચ જાશુ (૧૮) ક

સહસ ^૪ચત્તા વળી સા**હુથુોછ (૧૯)** ^૫૩જહગિરિ સિરિના**ણ** (૨૦)–નેમિ૦ ાા૭૭ા**ા** જન્મ શૌરીપુરી (૨૧) સહસ છત્તીસ તિગ લખ્ખ[®] (૨૨) ા સાવય સહસ ^૬ગુણુહત્તરાજી, લખ ઇંગ (૨૩) હજલિ મુખ (૨૪) નેમિ૦ ાા૭૮ાા

(૧૧૮૭) (૪૯–૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ–જિન સ્ત**વન** (ઢાલ-થ**ંભ**ણપુરની, અથવા જિણ અતિસય કરિયકઇ જાય**ણિ** એહની ઢાલ)

વાણારસીનયરી (૧) આસસે**છે**ા (૨), વામા ઉઅરઇ હંસ **સમાણે**ા (૩) તુલરાસી (૪) અંક નાગાે (૫) પાણુય કપ્**ય શકી અવતરીયઉ (૬)** આ**ણાર**સિ વય (૯) કેવલ વરીયઉં (૮) ધવ ચેઇઅ (૯) ની**લ**ંગાે (૧૦) મ૭૯ાા

ર દ્વારિકા, ૩ આઠ અતે દશે મલી ૧૮, ૪ ચાલીશ, ૫ ગિરનાર પર્વત ૬ એકગરયાતેર રિષ્મ વિસાહા (૧૧) નવ કરા દેહા (૧૨), અઠુમ તપ સંજમ ગુશ્-ગેહા (૧૩)

આઉ સય વાસયકા (૧૪)

ધન ધરિ પારણું (૧૫) દહ ગણુધાર (૧૬)

અજજા અડતીસ સહસ અપાર (૧૭)

સહસ સાલ સાહુ છેકા (૧૮) ૫૮૦૫

નેમિ-પાસ વાસંતર વાત,

ત્યાસી સહસ સડ્ઢ સય સાત (૧૮)

^૧૫૭મા (૨૦) ^૨વામન જખ્ખ (૨૧)

તિગ લખ સાવિઅ, ઇગ ચત સહસા (૨૨)

સાવય લખ ઇંગ ચક્રૈઠિ સહુસા (૨૩)

83

(૧૧૮૮) (૪૯–૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી–જિન સ્તવન

(રાગ–ધન્યાસિરિ–જીરાઉલિ પુર મંડણ સામી સલહિયઇરી એહની ઢાલ)

મહાવીરુ જિણ્વર ચઉવીસમઉછ, તિસલા રાષ્ટ્રી માત (૧) ા

જનમ્ય ૬૭૦ જનમ્ય ૬૭૦ સિદ્ધારથ કુલ

ક્રન્યા રાશિઇ (૩) સિંદ્ધ લંછન (૪)

છઠ તપઇજી (૫) ખત્તિઅકુંડઈ ા

૧ પદ્માવતીદેવી, ૨ પાર્શ્વયક્ષ

જમ્મ (१) સંજમલીઈ (૭) સંજમલીઈ,
કેવલસિરિ ઋજીવાલિએ નહી છ (૮) ૫૮૩૫
રાષ્ટ્રી ઇચ્યારહ (૯) અહુલઘરિ પારણ કરઈછ (૧૦),
ચેઈએ તરુવર સાલ (૧૧) ૧
ચવદહ્યું અવદહ્યું, સહસ સાધુ સુહામણાં (૧૨) ૫૮૪૫૫
પાણુંય દેવલાક (૧૩) ઉત્તર કચ્યુંલાઈ (૧૪),
સાવન (૧૫) અંગ કર સાત (૧૧) ૧
સાઢુંલીજ, સાઢુંલાં સહસ છતીસે
યાસ વીર સઢઢં દુગસય શિવ અંતરઉજ (૧૮),
યાસ વીર સઢઢં દુગસય શિવ અંતરઉજ (૧૮),
યાસ વીર સઢઢં દુગસય શિવ અંતરઉજ (૧૮),
સાવયજ (૧૯) સાવયજ, સાવિએ દુયુંલી

જાણીયઇજ (૨૦) ા૮૬ા સિદ્ધા દેવી (૨૧) જફ્ષ્મ માતંગ મનોહરુ જી (૨૩), કહિયજ કઢીયઇજી, ^૨૬ઈ સત્તરિ ^૩સમ

આઉષઉજી (૨૪) ાા૮૭ાા

સંવત ^૪વેદ[ુ]મુનિ^૬૧સ–૧ાજા (૧૬૭૪) વચ્છરઇજી, ભાદ્રવચ્ય કૃષ્ણુ પક્ષ્મિ ા શુશ્ચિયાજ શુશ્ચિઆજ ^૪કવિવારઈ પુનિમ દિનઇજી. ૫ ૮૮ ા

१ अध्य, २ भे भने सीत्तेर भणी भातेर, उ वर्ष ४ शुक्रवार,

કલશ

ઇમ સુખકારી વિઘન વારી છાલ ચઉવીસે કરી, સાક્ષ્ટ્ય જિણ્વર અધિક હરખઈ પાય પંકજ અણુસરી ા ગણી **ધરમ કીરતિ** કરઈ તવના થાઈજ્યા સવિ સંપદા, અનુક્રમઈ શિવ—સુક્ષ્મ પામઇ જે ^૧તવઇ ભવિઅણ સુદા ॥ ૯૧ ાષ્ટ

ઈઅ રિસહ જિનવર પમુહ સુખકર સંથુણ્યા તિહુઅથ-ધણી.

જુગ પ્રવર જિનચ'દ્રસૂરિ સક્ષ્યુરુ ગ≈છ ખરતર દિનમણું ⊭ ઉવઝાય ધરમ નિધાન ગણિવર કુમત–વારણુ–કેશરી, તસુ સીસ પભણુઇ ધરમ કીરતિ

એક−ચિત્તઇ ગુણ ધરી ॥૯૨ા⊳

''ઇતિશ્રી ચઉવિશ–સ્થાન ગ**નિ**'ત

ચતુર્વિ શતિ–જિન વૃદ્ધ સ્તવન સમાપ્ત । ॥ શ્રી ધ**મ**ેં કીતિ ગણી શિષ્ય ।

શુલમરતુ કલ્યાથુ અસ્તુ શ્રી શ્રી શ્રી શ્રી ા

१ स्तवे = स्टुतिं हरे

શ્રીવર્જ્<mark>દ માન-સ્વામિને નમઃ</mark> પ**ં. શ્રી સ્વરુપ**ચંદજી કૃત જિન–સ્તવન ચાૈવિ**શી** (૫૦)

(૧૧૮૯) (૫૦-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન (ભેડલે ભાર ઘણા છે રાજ, વાતાં કેમ કરા છા-એદેશી) ઋષભ-જિણેસર દરિસાલુ દીજે, મુઝ પર કરૂણા કીજે ! સેવકને મન વંછિત હેજે અ-જર-અ-મર પદ દીજે--વંછિત પુરા રે સાહિબજ! સેવકના. !!૧!!

RODOR WORDER WORD

્તુઝ મુખ દરિસણ મુઝ મન હરખ્યો,

મુઝને પ્રલુછ મલીએ। ।

√શિવ–સુખ–વંછા–પૂરથુ માનાે,

ે અંગણુ સુરતરૂ ફ**લિએા**–વંછિત૦ ાારાા આદિ–પુરૂષ શ્રીઆદિ–જિ**ણે**સર, યુગલા**–ધર્મ** નિ**વારી** । ત્રિલુવન માંહેં જિનજી સરખાે,

નહિ કૈાઇ ઉપગારી–વંછિત૰ ાાગા વિનીતા નગરી શાેભે રૂ<mark>ડી, કુલકર નાભિ બિરાજે'ા</mark> -રા**ણી મરૂદેવી** કૂખે**થી,**

દ્વાન સંવચ્છરી દેઈ જનને,

સંજમ લીએ સુખદાયા-વંછિત ા પાદ લાખ ચારાશી પૂરવ આયુ, પાલી સિધાવ્યા મુગતે ા કેવલ–કમલા–લીલ–વિલાસી,

સ્વરૂપચંદ્ર-સુખ યુગતે-વંછિત ાકા

•

(૧૧૯૦) (૫૦–૨) શ્રી અજિત**નાથ**–જિન સ્તવ**ન** (શ્રી પંચાસરા પાસજ રેલાલ–એ **દેશી**)

શુભ-ભાવે કરી સેવઇ ર લાલ,

બીજા અજિત-જિણંદ-ભવિ પૂજો રા મંગલ-માલા જેહથી રે લાલ,

હાવે અતિ—આ**થ**ુંદ—ભવિ પૂંજો ર— —વંદન માહ્રી જાથુજયા રે લાલ ાા૧ાઃ **અચાે**ધ્યાનગરી ભલી રે લાલ,

જિત**રા**ત્રુ નૃપતાત-ભવ•િ **અજિત જિ**ણેસર જનમીયા રે લાલ,

વિજયા રાણી માત-ભવિ∘ વંદન∘ ાસા દંફવાગ–વંશે એાપતા રે લાલ, દેવ સકલ–સિરદાર-ભવિ∘ ા પૂરવ દિશે જીમ ઊગીએા રે લાલ,

દિનકર તેજ અપાર-લવિલ્ વંદન હાલાક દેવ દૂજો નહી એહવા રે લાલ,

સમાવડ ઇશે સંસાર-ભવિ૰ 🛭

તસ પદ-ભકિત ભલી પરેરે લાલ,

ભાવ સહિત ચિત્ત ધાર-ભવિ૰ વંદન૰ ાાષ્ઠાા ^૧લ૮ ભાવથી ભમરી હુવે ૨ે લાલ,

ભમરી-ભય સંભાર-ભવિ૰ા

મન સમરણ મહારાજનું રે લાલ,

કરતાં **લ**હે ભવ પા**ર-ભ**વિ૰ વંદન૦ ાાપાા જિન્જુ^ઇ જિમ જીવીઆરે **લાલ**,

राज-राष रियु-सेन-अवि० ।

જીતીઇ તાસ સહાયથી રે લાલ,

લહિઇ શિવ—સુખ–ચૈન–ભવિ॰ વંદન૦ ॥६॥ ઇમ જાણી જિનરાજની રે લાલ, દ્રવ્ય–ભાવ ભરપૂર–ભવિ॰ । પૂજા પરમાતમ તાણી ^{રે}ંલાલ,

આપે સુખ સ^{ાર}સનૂર-ભવિ૦ વ**ંદન**૰ ાાળા નિજ-પદ-દાયક જિન વણી રે લા**લ**,

ધારા અખંડિત આચુ-લવિ ।

સ્વરૂપચંદ્ર ભાવે કરી રે લાલ,

એમ પય'પે ઠાણ-ભવિ∘ વંદન ાટાા દુઃ

(૧૧૯૧) (૫૦–૩) શ્રી સંભવનાથ–જિન સ્**તવન** (રાજા જે મિલૈ–એ દેશી)

સંભવ સુખકર ત્રીજા દેવ,

केंद्रनी सुर-नर सारे सेव-किन वंदीध ।

૧ ઇયળ. ૨ સંપૂર્ણ.

અ'તરગત જિન દરસ**ી દે**વ,

જાણું જીવ તાણા સવિ ^૧લોવ-જિન્ ા૧ા શિવ–ગતિ સમરણુ કીજે નિત,

સેના–સુત ધ્યાવાે નિજ ચિત્ત-જિન**ા** અતિશય અરજિત વજિ⁸ત પાપ,

સમતા ગુણ ટાલે ભવ–તાપ–જિન૰ાાસા ભવ–જલ-તારણ ભુવન–પ્રદીપ,

નેહશું રહુઇ નિત્ય સમીપ-જિન**ા** ક્ષમા વિનય ઋજુતા સંતાેષ,

ધારીને કીજે ગુણના પાષ-જિન૰ હાલા **તપ–સંજમ સત્ય શૌચ વિશેષ**,

અ-કંચન છ્રદ્ધાચર્ય અશેષ-જિન**ા પાલી દરાવિધ-ધર્મના** સાથ.

ટાલી કર્મ તેર્યો ભવ-^રપાથ-જિન ાા જાા પુત્ર જિ**તારિ** પુત્ર ભવાંત,

પામ્યાં શિવ-રમણી સુખકાંત-જિન**ા** પુષ્ય પૂરા તે નરભવ **લ**ધ,

સ્વામી-ભજન કરી કરાે શુદ્ધ-જિન૦ ાાપાા ધરમ અરથ કામ એ તીન વર્ગ,

સાધનથી લહુઇ અપવર્ગ-નજન૦ ક સોભાગ્યચંદ્ર મુનીન્દ્ર મુ–શૌસ, સ્વરુપસંદ્ર નથે જાતીય જિલ્લા મહા

स्वरुपयंद्र नर्भे क्याहीश-क्रिन० ॥६॥

૧ અતરની વાત, ૨ દરીયાે,

(૧૧૯૨) (૫૦–૪) શ્રી અભિન દનજિત સ્તવ**ન** (**ૄે**શી છોડીની)

હિમવ'ત ગિરિ મસિરિ પદમદ્રહથી,

સુર ^રતિટિની પ્રગટી છે ા પૂરવ એક દિશિ પાવન કરતી, પૂરણ-જલ ઉમટી છે રે– -ભવિકા! જિનમુખ વા**ણી** સુણુંજો!

તુમે ત્રિપદીના વિસ્તાર ગણુંજો રે-ભવિકાર શાધા ³સુર-નદીએ દિશિ ત્ર**ણ** ઉવેખી, **અભિન'દન** જિન દેખી ા ત્રિગઉ મધ્ય–સિંહાસન પેખી,

ચિહું દિશિ સરખી લેખી રે–ભવિ૦ ાારાા ઃકંચન–તનુ હિમગિરિ મન આણેા,

મુખ પદમદ્રહ જાણે રે ા

ચિદ્ધું – મુખે તેહ દ્રહ તટથી વાણી,

ગંગા-પ્રવાહ વખા**ણા** રે-લ**વિકા** ! જિન_ે ાા કાા પૂર્વાદિ-દિશિ કીધ પવિત્રા, કરવા વચન-વિદ્યાસ ા નય-ગમ-ભંગ-પ્રમાણ સ-કા**રણ**,

હેતુ આરેથુ ઉલ્લાસ રે-ભવિકા ! જિન૦ ાાઝા - ચઉ–ગતિ–વારથુ શિવ–સુખ-કારથુ, જથી સુર–નર તરિયા ા - ભાવ–કલાલમાં સ્નાન રમથતાં,

કરતાં ભવ-જલ તરીઆરે-ભવિકા! જિન**ાપાા** તે જિન–વાથુો અમીય–સમાંથી, પરમાન દ–નિશાની ા સૌભાગ્ય**ચ**ંદ્ર–વચનથી જાણી,

સ્વરૂપરાંદ્ર મન આણી રે-લવિકા ! જિન૦ ાદા

(૧૧૯૩) (૫૦–૫) શ્રી સુમતિનાથ–જિન સ્તવન

(શ્રી માહના માતી છા હમારા-એ દેશી)

અતુલ-ખલ અરિદ્ધંત નમીજેં,

મન-તતુ-વચન-વિકાર વમીજે' ા

શ્રી જિન કેરી આણુ વહીજેં,

તા મન-વ'છિત સહેજે લીજે',

સેવીઇ ભવિ સુમતિ-જિણંદા

જે ટાલઇ ભવ-કુંદા-સેવીઇ૦ ૫૧૫.

ં અ–શુભાશ્રવનાે સંગ ન કીજે,

સમકિત શુદ્ધ સુધારસ પીજે ા

ચ્ય-ભય–સુપાત્ર દાન દાેય દીજેં,

નિજ-ગુરુની ભલી ભક્તિ વહીજે -સેવીઇંગારાા

સુમતિ-જિણેસર સુમતિ જે આપેં,

જિન દરિશાથુથી દ્વરગતિ કાપે ા

નામ જેયા અઠાતર-શત જાયે,

માહ-તિમિર હરા તપ-રવિ-તાપે-સેવીઇ૦ ાાા

ત્રિકરણ-શુદ્ધ નવ-વિધ નિદ્ધ'ષણ,

એહીજ શીલ-સલીલ વિભૂષણ ા

સંશયથી નિત રહીઇ લૂખા,

જબ લગે નભ અવગાહે પૂખા-સેવીઇ૦ ાજા

ધર્મ નું કામ તે ભાવશું કીજેં,

ગુરુ-મુખ વચન વિનય કરી લીજે' !

ભવ-સસુદ્ર તર્યો વાંછીજે,

જડ ચેંતન અિંહું ભિન્ન લેખીએ'-સેવીઇં ાપા પંચમ–ગતિ-ગામી પ્રભુ–પાયા,

સવી કારજ સિધ્યા **દિલ ભા**યા **! સોભાગ્યચંદ્ર** ગુરુ સુપસાયા,

સ્વરુપ**રાંદ્રે જિનના ગુણ** ગાયા-સેવી^ઇ૦ ાા સા

(११८४) (५०-६) श्री पद्मप्रल-किन स्तवन

(શ્રી શીતલજિન **લે**દીઓ-એ **દે**સી.) શ્રી પદ્મપ્રભ જિનરાજ્છ, તનુ રકત-કમલ-સમ વાન-હાે ! જ્ઞાન અનંત સુ-જાણતા,^૧

દગ્ કરુણા–ગેહ સમાન હા ! શ્રી પદ્મા ા૧ા કેવલ દર્શાન દેખીને, કહેં લાેક–અલાેકની વાત–હાે! ા સમયાંતર ઉપયોગથી,

સાકાર-અનાકાર જાત-હા ! શ્રી પદ્મ ારાષ્ટ્ર ભાવી-ભૂત-ભવિષ્યની, ભવિ આગલ કહે જગનાથ-હા ! ા ચઉ-મુખે વાણી પ્રરુપતાં,

તારણ-કારણ ^ર ભવપાથ–હા ! શ્રી પદ્મળાણા પુષ્કર-મેઘ થકી ભલાે, બાધિ–અંકુર રાે**પ**ણહાર–**હાે**! ા શ્રહા ભાસન રમ**ણ**તા,

મૂલ કંદ ખંડ નિરધાર-હા ! શ્રી પદ્મo ાાષ્ટાા શમ-સંવેગ-નિરવેદતા, અનુકંપા અને આસ્તિકય-હા ! ા

૧. દર્ષ્ટિ ૨. ભયરૂપ અમુક્ર.

શાખા ચાર અને લેલા,

ઊધ્વે શાખા તે વિડિમ અધિકા–હેા! શ્રી પદ્મ૦ ાાપા પત્ર–સંપત્તિ સુખ રુપીઆ, સુર સુખ છે તેહમાં ફ્લ–હેા! ા ફ્લ શિવ–સુખ પામે ભવી,

જિંદાં અક્ષય-થિતિ અનુકૂલ-દા ! શ્રી પદ્મ ાદા લાવ મેઘ અહુ ગુણે જાણી , જિન-વાણી સકલ મલ શાધ-દા ! ા વાણી ભવ-નિસ્તારણી,

તે સુથી પાસ્યા પ્રતિએાધ–હા ! શ્રી પદ્મ ાાળા તે ઉપગારી ત્રિલાકને, આપે અ-વિચલ સુખ-વાસ–હા ! ! સૌભાગ્યચંદ્ર પસાયથી,

કહે સ્વરૂપચંદ્ર ગુણ ભાસ-હા ! શ્રી પદ્મા ાટા

0

(૧૧૯૫) (૫૦-૭) શ્રી સુપાર્શનાથ-જિન સ્તવન (દક્ષિણ દાહિલા હા રાજ-એ દેશી)

શ્રી જિન સાતમા રાજ! સ્વામી **સૂપાસ** રાજ!,

તેહના દરિસણ હા લહિ^ઇ પુર**ણ**–પુર્**ય**થી ા

પ્રભુ શુભ-ધ્યાની હાા! રાજ! સમકિત દાની હાા! રાજ!,

શાભા અધિકી હા કહીઈ સુર−નર અન્યથી ાા૧ા

જગત શિરામણિ રાજ! વાસ જિલ્લું કેના રાજ!,

નમીઇ તેહને રેં શુદ્ધ ભાવિત ભક્તિથો । જિન–પ્રતિમાને હાે ! રાજ ! રુપ-વિધાને હાે રાજ !, પૂજો–પ્રથમા હાે ! ધ્યાવાે શુભ વર ચુક્તિથી ાારાા

for same and and the second

વંછિત-કાજે હાં! રાજ! સ્વામી નિવાજે હાં! રાજ!, તે જિન આપે હાં! રુડી શિવપુર-સંપદા ! જસ મુખ દીઠે હાં! રાજ! પાતિક નિઠે હાં! રાજ!, નામે નાવે! હાં! દરિદ દાહગતા કદા. ાાગાઃ આદ્ય-અલ્યંતર હાં રાજ! શુલ ગુણે શાલતા હાં! રાજ!, સહસ અઠાતર હાં ઓપે અનંત ગુણાકરા ! દાષ ન દીસે હાં! રાજ! અહાર અનેરા રાજ!, નિજ ગુણુ નિરમક હાં! ભાસે જેમ-નિશા કરા. ાાઝાઃ

નગરી અણારસી હા રાજ! રયણું હલ્લસી હા! રાજ!, તિહાં પ્રભુ જનમ્યા હા! સ્વામી નર-મુર-ઇંદના ક સૌભાગ્યચંદ્રના રાજ! સેવક એલિજ! રાજ!, સ્વામી સાચા! હા! માના સ્વરુપની વંદના. પાપાક

E3

(૧૧૯૬) (૫૦-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ–જિન સ્તવન (દેશી આછેલાલની)

ચાંદ્રપ્રભ જિનરાજ, મનમાહના માહારાજ–આછે લાલ! અતિશય–પતિ જિન આઠમાજી ! સકલ–કુશલની વેલ તન મંગલ કેલ–આછે લાલ! વર પુષ્કર જલધર સુમાજી. ॥૧॥ દુરિત–તિમિર–વિધ્વંસ, નિરમલ ગય**ણે** ^૧હંસ–આછે લાલ! ગ્રાનાવરણ નિવારવાજી,

૧ સૂર્ય,

સાગર કાંડા કાંડ, ત્રીસ વળી થિતિ જોડ-આછે લાલ!
પ્રય કરી કેવલ ધારવાજી ારાા
મુરતરૂવર એાપમાન, આપણું માેલ નિદાન-આછે લાલ!
નર-સુર સુખ અનુક્રમે લહીજ ા
ભવ જલ સાયર તાર! પાહાંચાવણ પરંપાર-આછે લાલ!
મુજિ-ગમન રપ્રવહેણું સહીજી ાગા!
સુખ-સંપતિ ગુણું હત, શશી-લંઇન તનું શ્વેત-આછે લાલ!
ચંદ્ર પ્રભ જિન જગતપતિ જ ા
મન-તનુ-વચન એક્તવ, કરી ધ્યાને નિજ તત્વ-આછે લાલ!

તાપ હરાયુ જિમ ચંદ્ર,

જિમ તમ-હેરણ ³ દિશું દ-આછે લાલ! તિમ ભવહર જિન સંભવેજા ા

સોભાગ્યચંદ્ર ગુરૂરાય, પામી તાસ પસાય-આછે લાલ ! સ્વરૂપસંદ્ર ઇમ વિનવેજી. ાપા

*

(૧૧૯૭) (૫૦-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન (હવે ન જાઉં મહી વેચવા રે લાે-એ દેશી) સાહિંભ સુવિધિ-જિણંદની રે લાે પૂંજો ધરી મન ખંત શુભ ભાવથી રે-—ચાલાે જઈ એ જિન વંદવા રે લાે ા

ર વહાણ, ૩ સર્ય,

ઉજમ આણી અંગમાં રે લાે,

આલસ મૂકાે દિગંત-સુવિધિ૦ ચાલાે ાા૧ા

ચરણ પાવન થાઈ ચાલતાં રે લાેલ,

દરિસણે નયન પવિત્ર-સવિધિ ।

પંચાલિગમન સંભારીને રે લાલ

નિસીહ-ત્રિકરણ વિચિત્ર-સુવિધિ ચાલા ાશા શિર નામી કરજોડીને રે લાે.

वंदन करे। धंक चित्त-स्विधिक। દ્રવ્ય−**ભા**વ તવ સાચવી રે **લાે.**

શુદ્ધ કરા સમક્તિ-મુવિધિ ચાલાે ાારા,

જિન-પ્રતિમા જિન સારખી રે લાે.

એહમાં નહિ સંદેહ-સવિધિ ા

તેઢથી ભકિત કર્યા થકી રે લા,

લહિઈ સુખ અ-છેહ-સુવિધિ ચાલા ાાજા

શાલન વિધિ સુવિધિ પ્રલુ રે લા,

મકર લંછન મહારાય–સવિધિ ા

ક્રીજે સૌભાગ પદ સેવતાં રે લા,

આત્મ સ્વરૂપ પસાય-સુવિધિ ચાલા ાપા

(૧૧૯૮) (૫૦–૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન (દ્યાડી તા આઈ થારા દેસમાં મારુજી-એ દેશી)

રીતિલ-જિનને સેવીયે ભવિ પ્રાણી,

^૧તાશે' ખહુત સુખ હાય હા-મન માન્યા, જિણુંદ મેરે! એહ! હા! સુખદાની,

ખાર ભાંતકી નિજ[°]રા ભવિ.

કરીકે ^રભવ-તાેય હાેંંગ-મન૦ ાાવાા

સાદિ-અન'ત લાંગે રહ્યો-લવિ૦,

જ્યાતિમયી ગત-દેહ હા-મન0 ।

કેવલ-યુગ સુખ-વીર્યના–ભવિ,

અનંતપણાથી અ-છેઢ હાે–મન૦ ાારાા

જિનકે વચન સખઢી સુને - ભવિ૦,

ખીરાદધિ કે તર'ગ હા-મનાા

જયા પશ્ચિ ઘટ-જાલ લેઇકે-ભવિ૦,

રાખે નિજ-ઘટ-સંગ હા-મન૦ ાાગા

વરણા–વરણી જલ લયા-લવિં,

સ્તવન ગહે કાઇ તૂર હા-મના ।

ત્યાે વાણી જિન-મુખ વદી,-ભવિ૦,

ધારે સબ મત ચાર હા-મન• મહા

આપ-આપણા મત થાય કે-લવિ ,

न्यारे-न्यारे हहे लेह है।-भनः।

^{ી.} તેથી. ર. સંસારરૂપ પાણી.

કરણી ન્યારી ખતાય કે-સવિ૦,

નય ખટ ન્યા^ર વેદ હોા–મન_ુાાપાા અધરેઈ છત સીંધકાે⊢ભવિ૦,

જો બૂ**લે નગરકા પંથ** હા-મન**ા** ત્યાહિમેં જીવકયા છંડી-ભવિ૦,

જે ખરનત નિશ્ર'થ હા-મન૰ ાદા તાથે જિન પદ પાઇઇ-સવિ૰,

દશમ જિલ્લુંદ કે ભકત હા-મન**્**। સૌભાગ્યચંદ્ર દયા ભખે-ભવિ૦

સ્વરૂપચંદ્ર સુખ–યુક્રત **હા–મન**ાાાા

(૧૧૯૯) (૫૦–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ–જિન સ્તવન (હે! હલધરછ! હવે કેમ કરવું તેમ પરાક્રમ માહે–એ દેશી) હા! જિનવરછ! નિજ દરિશણ દેખાડી પ્રીત સુધારી^ઇ ા તુમ દરસણ છે ભવ ભય હરશે!,

આઠ કરમ જલધિ તારણુ તરણું.– સંસારીને શિવ સુખ કરણાે હાે! જિનવરજી! નિજ ાાવાા સુનિ–શ્રાવક ધર્મ દ્વવિધ ભાખ્યાે,

તે ભવ્ય જનતા આગ**શ દાખો** । તેથે મુજ વચને અમૃત ચાખ્યાં-હા ! જિનવરજ !

નિજવાણી સંભલાવી સમકિત આપી^ઇ ારા જે હુતા તાપ તથા કારી, તે તે તાર્યા અ**હુ** નર-નારી, ³¹ તુઝસમ નહિ કાઈ ઉપગારી-હા! જિનવરજી!

નિજ–કર અવલ ખાવી તારક તારીઇ ાાલા તું અધ્યાતમ–સૂરજ ઉદ્દેશ, તબ માહાદિક-તમ દ્ભર ગયાે, **અવિ–મન–**માંગ્યાં ન પ્રકાશ થયાે–હાે! જિનવરજ

મન ઉદયાચલ બેસી મિથ્યાત નિવારીઇ ાા૪ાા તુઝ વદન–કમલ દસ્સિથુ પ્યારા,

ાતહાં મન-મધુકર માહો માહરા, ક્ષણ ઇક તિહાંથી ન રહેં ન્યારા–હાે! જિનવરજી! અલોકન નિત તેહના મુઝનેં દીજ્ઇ ાપા ધરશેંદ્ર સહસ-મુખશાં ભાખે,

તારા ગુભુ નિત નવલા દાખેં, તાઈ પાર ન લહેં ગુણના લેખા-હા! જિનવરજી! અનંત ગુણાત્મક! તું સાહેં ગુણ તાહરા. ॥૬॥ સોભાગ્યથંદ્ર ગુરૂના સીસ,

કહે સ્વરૂપ**રાંદ્ર અહેા જિગદીશ !** શ્રેયાંસ પ**ણે** દીએા **સુ–જગીશ–હેા ! જિ**નવરજી ! નામ શ્રે**યાંસ** તુમારુ સમર્રું ધ્યાનમાં. તાળા

(૧૨૦૦)(૫૦–૧૨) શ્રી વાસુપૂજયસ્ત્રામી–જિન સ્તવન (ધાળીરી એટી નિષાહેને નારાં પાણી લાગણા, મારુડારે હાં રે લાભાય–એ દેશી) જિલંદરાયા સુશુલ્ સુખાકર સુંદરુ,

डैवस ज्ञान लंडार-किखंह०।

માહ-અધાર નિવારવા, સમસ્ય તું દિનકર હા-જિલું દર વાસુપૂજ્ય મુઝ વાલહા, દહ-મન રહ્યો રે લાભાય ાાગા ધર્મ-ધુરધર ધર્મ તું ભરત ક્ષેત્ર-મઝાર જિલું દર્મ બાધિ બીજ વાવે વચનશું,

ભવિ-મન-કથારા ઉદાર-જિ**થું દ**ારાા સુમતિ-સહસ સહુ સમકિતી,

પાલે નિજ વત સાર–જિ**ણ**ંદ**ા** સંવર–વાડી ભલી કરે.

રહે અપમત આચાર-જિ**ણ**ંદ૦ ાા ગાા આશ્રવ-શાપદ વારતાં, ધારતા જિનવર આ**ણુ-જિણ**ંદ૦ ા શીલ-સુધારસ સિંચતાં, લહે ચેતન ગુણુ-ખા**ણ-જિણ**ંદ૦ ાાજાા

•

(૧૨૦૧) (૫૦–૧૩) શ્રી વિમલનાથ–જિનસ્તવન (ઢાલ ઝુષ્મલડાની-એ દેશો)

^૧**વિમલ** વિમલ રાજતા,

બાહ્ય-અભ્ય'તર લેદ–જિ**થુ**ંદ જીહારીઈ **।** સૂચીપુ**દ**ા દેષ્ટાંતથી.

મન-વચ–કાય નિવેદ–જિણંદ જુઢારીઇ ાા૧ા

૧ શ્રી વિમલનાથપ્રભુ બાલ-અબ્યંતર ખંતે રીતે નિર્મળ શાભી રહ્યા છે. સૂચીપૂલા દર્શાંત એટલે ચઢતી ખીચડીની દોણીમાં એક દાણા સીજ્યા કે કેમ? તે જોવાથી બધા સીજ્યા ગણાય છે, તેમ વિમલનાથજીના બાલ શરીરના કંચતવર્લું નિર્મલ દીપતા હાઇ અંદરથી પણ પ્રભુંજ વેદની મલિનતા રહિત જિણાય છે. (પ્રથમ ગાથાના અર્થ) સ્પૃષ્ટ-અદ્ધ-નિધત્ત તે, નિકાચિત અ-વિશેષ-જિ**લ્**કંદ । આત્મ-પ્રદેશ માંહે મિશ્યાં,

મલ તે કર્મ-પ્રદેશ-જિ**ણ**ંદ૰ ારા અ–સંખ્ય–પ્રદેશી ચિન્મયી, ચેતન–ગુણુ સંભાર-જિણુંદ૰ ા પ્રદેશે પ્રદેશે રમી રહી,

વર્ગ થું કર્મ' અ–પાર–જિ**થુ**ંદ૦ાા ૩ાા ^રપંચ–રસાય**થુ–ભાવના–ભાવિત** આતમ–તત્ત્વ–જિથુંદ૦ા

હપલતા છાંડી કનકતા પામે હત્તમ સત્ત્વ-જિહ્યુંદ૰ાાઝાા પ્રથમ ભાવના શ્રુત તહી, બીજી તપ ભય સત્વ–જિહ્યુંદ∘ા તુરીય એક્ત્વ−ભાવના,

પંચમ ભાવ સુ-તત્ત્વ-જિણંદગા પા ઇમ કરી સર્વ પ્રદેશને રે, વિમલ કર્યા જિનરાય-જિણંદગા નામ યથારથ વિચારીને,

નમેં સ્વરૂપ નિત પાય-જિલું દરાા દા

(૧૨૦૨) (૫૦–૧૪) શ્રી અનંતનાથ–જિન સ્તવન હાં રે! લાલ! ચતુર-શિરામિશ-ચૌદમા,

જિનપતિ નામ અન'ત-મેરે લાલ ા ગુણુ અન'ત પરગ૮ કર્યા,

કર્યા વિ-ભાવના અંત મેરે ક્રાલ-

ર રસાયણ જેવી શ્રુતભાદિ પાંચ ભાવના (જે પાંચમી ગાથામાં છે) ના ખળે આત્મતત્ત્વ ઉત્તમતાને વરે છે, જેમકે રસાયણથી અન્ય ધાતુ પણ સાેના રૂપે પરિણમે છે. (ચાેથી ગાથાના અર્થ)

-ચતુર-શિરામિણ ચિત્ત ધર્યો. ાાવા હાં રે! લાલ! ચાર અનંતા જેહનાં, આતમ-ગુણુ અભિરામ-મેરેંગ । જ્ઞાન-દર્શન-સખ-વીર્યતા.

એ જિનવરનું ધ્યાન_મેરે ા અ**રથી અર્થ** નિવાસનેં.

સેવે ધરી બહુ માન–મેરે૦ ચતુર૰ ાા૩ ાા હાં રે! લાલ! ગ્રાનાવરણી ક્ષય કરી,

લહ્યું અનંત–જ્ઞાન–મેરે૦ । દર્શનાવરથ નિવારતા.

દર્શન અન'ત વિધાન-મેરેગ્ચતુરના ૪ ા હાં રે! લાલ! વેદનીય-વિગમેં થયું, સખ અનંતા-વિસ્તાર-મેરેના

અ તરાય **ઉલ**ંઘતાં,

વીર્ય અનંત ઉદાર–મેરે૦ ચતુર૰ ા ૫ ા હાં રે! લાલ! ઇમ અનંત નિજ-નામની,

થિરતા થાયૌ દેવ-મેરે૦ ।

જિમ તરસ્યા સરવર ભજેં,

तिभ स्वरूप किन-सेव-भेरे॰ यतुर० ॥६॥

(૧૨૦૩) (૫૦-૧૫) શ્રી ધર્મ નાથ-જિન સ્તવન

(શત્રુંજા ગિરિના વાસી રે મુજરા માનજો રે-એ દેશી) **ધરમ**–જિણંદને ધ્યાવા ધ્યાનમાં રે,

જાસ વડાઈ છે કેવલ જ્ઞાનમાં रै। જિન્જુએ ભાખ્યા ભાવ અનેક,

તે સાંભલતાં આવે હૃદય-વિવેક-

ુ-ભકત–વચ્છલ પ્રભુ અમને ભવ∽જલ તારશે રે ા ૧ાષ્ ધર્મ કહ્યો છે રેંવસ્તુ-શ્વભાવના રે,

વસ્તુ પ્રકાશે રે દ્રવ્ય અનાવને રે ા ચર-થિર-અવગાહન પરિવત્તિરે,

પૂરણ-ગલણ ચેતન શુણ કીર્તિ-

–એહવા ભાવનેં ધમ[°] વખાણીએા રે–ભકત૦ ાારા પાંચ અનેરા ^{રે} આતમ–દ્રવ્ય**થી** રે,

તેહના જ્ઞાતા રે ચેતન ભવ્યથી રે ા તસ પરિચય કરતાં સત્વ, પામે પરમાથિક નિજ તત્ત્વ –તેહના રે લાભ અપાર સુખંકરૂ રે–ભક્ત૦ ાાગા જીવ સંસારી તે નિજ_ધમ'ને રે,

નિજ ચિંતતાે રે લહે શિવ–શમ'ને રે ા દ્રવ્યથી ગુ**ણ**–પર્યાય વિશેષ, તન્મય થાતાં કાર્ય અશેષ–

–સાધક સાધે રે સાધને સાધ્યને રે-બક્ત∘ ાાષ્ટાા ચૈતના દોય સાકાર ને પરા રે,

અનાકાર અવગમ દેગ આગરા રે 🛭

પરતક્ષ ભાસે લાેક-અલાેક, નારા ભવ-બ્રમણાના શાેક--જિનજ ને સેવ્યા રે સવિ સુખ સંપજે રે-ભકત શાપાા એહવા અતિશય **ધામ** -જિલ્લાંકના રે,

તે અનુમાંદે ર વૃંદ મુ**ણ**ંદના **રે**ા તે **લહે સુખ–સૌ**ભાગ્ય સહેંજે,

અભિનવ ચંદ્રકક્ષા સમવેત– –આપા આતમ-શક્તિ **સરૂપને** રે-ભક્ત૦ ॥**૬**॥

(१२०४) (५०-१६) श्री शांतिनाथ-किन स्तवन

(ગારી ભિન અવગુણ કિમ છારીઈ-એ **દે**શી) સેવા ભવી શાંતિ જિણુંદ સનેઢા,

શાંત રસ ગેહા, શમામૃત–ગેહા,

–સેવાે ભવિ શાંતિ જિ**ણ**ંદ સનેહા ા રાગ–દ્રેષ–**લવ પાપ**–સંતાપિત,

ત્રિવિધ તાપ**હ**ર મેહા-સેવા ા માયા-લાભ રાગ કરી-જાણા,

દ્વેષ−કોધ મદ રેહા_સેવા∘ ॥ ૧ ા અન'તાનુબ'ધી અપ્રત્યાખ્યાની,

પચ્ચક્ષ્પાણ સંજલન છેઢા–સેવાે∘ા નિજ અન્યાેન્ય−સદશથી ચઉસઠિ,

સંખ્યા-વાસિત-દેઢા-સેવાે ા ૨ ા નાે-કષાય નવ હાસ્ય અરતિ રતિ,

રીાક-જુગુપ્સા ભય વેહા-સેવાે ા

મન વચન કાય તપાવત તાથે,

કહિયેં તાપ અછેહા-સેવાર ાા ૩ ાા જૈસે વનદવ તરૂ—ગણુ બાલે, ત્યાં અંતરગત એહા—સેવાર ા ખમ શમ દમ ઉપશમ શીતલતા,

કરી જલ–લહરી–લેહા–સેવા ાા૪ાઃ આતમ-રાય રાજ્ય અભિસિંચ્યાે,

પૂજિત ત્રિલુવન-ગેઢા-સેવાે ા તુમ શિર-છત્ર કી છાઢ અમશિર, દ્યો સ્વરૂપ અનુપેઢા-સેવાે ાાપાા

삸

(૧૨૦૫) (૫૦-૧૭) શ્રો કું થુનાથ જિન સ્તવન

(ઋષભ જિણેસર પ્રીતમ માહારા રે–એ દેશી) કું**શુનાથ** સત્તરમા જિનપતિજી. કુંથુ તણા પણ નાથ ા તે જિન અંતર–સામગીવંતનેંજી,

સાચા શિવપુર-સાથ.ાા ૧ ાા શ્રીદેવી-સુત ગુથુ-સંભારોઇજી, મન-કજ-કાેશ નિવાસ ા મન-મધુકર જિનપદ-કજ-કથ્થિ°કાજી,

વાસી **લ**હા સુખવાસ-શ્રી **દેવી** ઘારાા ચાેગ–ખેમાંકર ગુ**થુ** છે નાથમાંજી, કુંથુ ઉપર પ**થુ** એમ ા અ–પ્રાપિતને પ્રાપક જાેગ છે જી,

પ્રાપ્ત-રક્ષણ-ગુણ ખેમ-શ્રી દેવી ાાગા લોકિક નાથ મહીપતિને કદ્યોજ, તે એ અરથ પ્રમાણ ા લાકાત્તર રાનાદિક-ગુણ તથે।છ, દાયક રક્ષણ જાણ-શ્રી ા ૪ ા તે ગુણના અભિલાષી આતમાછ, સેવા શ્રી જગનાથ । જિન્જ તેઢને મધુ-માધવ પરેજી,

અાપે અદલત આથ-શ્રીનાપા તિમ હું કુંશુ-જિનેંદ્ર ઉપાસનાજી, કરી માંગુ ગુણ કેાય ા સવ-પરિદ્વાર મુગાત-સંપાદનાજી,

સત્–**સ્વરૂપ** સુખ હાય–શ્રી૦ ૫૬૫

P

(૧૨૦૬) (૫૦-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન (ફેઉ ફેઉ રે નહ્યું દ હઠીલી-એ દેશી) અરનાથ અરજ અવહારો.

નિજ-ભકતનાં કાજ સધારા રે-મન માહના મહારાયા ા સંસાર-પારાવારે,

જલ–દાેલના ન્યાય વિચારા રે–જગ સાહના જિનરાયા ॥૧॥ પુકગલ–પરિવર્ત અનંતા,

થયાં ભવ–કલ્લેહ ભમતાં રે-મન**ા** મનુજ ક્ષેત્ર કુલ આર્ય',

જિનધર્મ ન લાધા સુભાવે રે–મન૦ ા નિયતે લઘુ–કર્મા થઇ ને,

અનુક્રમ ગુણ-ઠાણ લેઈને રે-જગ૦ ાા ગા

જિનધર્મ કલ્યાણક દેખી, તિહાંથી કુગુરુ કુદેવ **ઉવેખી-મન**ા વલી સુગુરુ સુ**દે**વ ઉપાસી,

થયા સુધા જિનમત વાસી રે-જગ૦ ાા ૪ ાા ઇમ વ્યક્ત-મિચ્યાત્વને વાસ્યા,

અ–બ્યક્ત–નિવારણુ કામા **રે–મન**ા ષ**્ ખ**ંડ–જેતાર જિ**ણુંદા,**

જિસા અંતર ષડ રિપુ વૃંદા રે–જગા ાપા નિજ-તુલ્ય–કરણ તુમ શક્તિ,

તુમેં મુઝ કામેં કરા વ્યકિત રે–મન**ા** ચુરુ **સૌભાગ્યચ**ંદ્ર પસાયા,

લહી, સ્વરૂપચંદ્ર શુશુ ગાયા રેં-જગ૦ ાશા

0

(૧૨૦૭) (૫૦–૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

(છ રે સફલ દિવસ થયા આજના–એ દેશી) જ રે! મહિમા મલ્લિ–જિ**ણ**ંદના માની માહ**રે મન**ા માહ-મહીપતિ જીતીએા, વલી તસ પુત્ર **મદન** ૫૧૫ નિત નમી^ઇ નિરાગતા, નમતાં હાે એમ લ**વ છે**હ ા દ્ર:ખ–દાહગ દરેં ટલેં એહમાં નહી સંદેહ–નિત્ત૦ ૫૨૫

છ रे! મહિલ જિલું દની સાદ્યાળી, દેખીને રતિ-પ્રોત । વચન કહેં કંતને, પ્રતિ પ્રમદાની રીત-નિત૦ લગા

છ રે! નાથ! કહેા એ કુણ અછે કહે એ જિનદેવા જિન તે કિ મનુજ વશ નહિં,

કહા ઇમ સત્યમેવ-નિત્ર ાા ૪ાા

જી રે! નહિં પ્રતાપ ઇઢાં માહરા, તા વૃથા પૌરુષ તુઝા હરાવ્યા માહ માહરા પિતા,

તા શ્યા આસરા મુઝ ધનતા પા જ રે! સાંભલી રતિ-પ્રીતી એં ત્રીજો કામ-સ-બાણ ા મલી મલ્લી જિણંદની, શિરધારી છેં આણુ-નિતા ાધા જ રે! તે માટે મુજ વિનવું, વારા તેહ અશેષા ા દ્યો સૌભાગ્ય-સ્વરૂપને મુખ લખ્ધે વિશેષ-નિતા ાણા

0

(૧૨૦૮)(૫૦–૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત –જિન સ્તવન (હાં રે તાહરે ભંગલેરી ખડકી ખાલ હા નણદીરા વીરા– બાહિર ભી'જે મારુ ડીલ એકલી અહા યાં રેભ'ગલે–એ દેશી)

હાં રે! થારા સમવસરજ્ઞુ ઠેખાડ હેા, મુગતિરા હીરા ા ^૧આગ**લિ** ઉભાે સેવક સામું હાે રે! થાહરે મુજરે હાંર–થારા સમવસરજ્ઞુ **દે**ખાડ હાે–મુગતિ_ંા

હાં રે સુર સંવર્ત ક-પવને કરી રે લેો,

રજ હરી કરે શુભ જલ સિત્ર હા–મુગતિ । રકુસુમાત્કર જલ–થ**લ** જતિનાં રે લેા,

પંચવરણા ³જાનુ–પ્રમિત્ત હાે–મુગતિં૦ ાાધા આગળ ઉભાે_૦ હાં રે થારા સમવસરણુ૰ ાા હાં રે! જિહાં વૃક્ષ અશાેક–વિરાજતાે રે લાે,

तिढां हिव्य-ध्वनि सुरवाह है।-सुगतिव ।

૧ સન્મુખ, ૨ ફળનાે ઢગલાે, ૩ ઢી ચણ સુધીના,

હાં રે સિંહાસન એઠા પ્રભુ તુમે રે લાે, તવ વાજત દુંદુભિ નાદ હાે–મુગતિંગારાા

હાં રેં ચિંહુ દિશી સિત–ચામર વી'ઝતા રે લાે, સુર સફલ કરે નિજ શકિત હાે–સુગતિ૰ ભામંડલ ^૪સિત–ઘુતિ શાભતાે રે લાે.

त्रिषु છત્ર ધરી કરે ભક્તિ હાે-મુગતિં ાાગા

હાં રે! પ્રાતિહાર્ય અતિશયે પરિવર્યા રે લા,

શ્રી**મુનિસુલત-જિન**રાય **હે**।–મુગતિ. । જિતશત્રુ અશ્વ ઉદ્ધરવા રે લેા.

આવ્યા ^પભરુઅચ્છ સુર સમુદ્રાય હેા–**મુ**ગતિ૦ ાા૪ાા

હાં રે ! રાય જગન કરંતા રે વારીએા રે લાે,

્તારીએ। હ્રય ધરી હેત હેા–મુગતિ ।

વાધીએા જશ ત્રિહું લેહમાં રે લેા,

તીરથ ઇથુ સંકૈત હેા-મુગતિ ાા પા

હાં રે! તમેં એહવા ઉપગારી પ્રભુ રે લા !

દીએ અ–વિચલ રાય પસાય હાે–મુગતિ ા માત્રા માત્રામ કે તે

તુમ તુઠે સવિ સુખ પામી રે લા,

(૧૨૦૯) (૫૦–૨૧) શ્રી નમિનાથ–જિન સ્તવન (સાલમા શ્રી જિનરાજ ઓળગ સુણા અમ તણી –લલના એ દેશી)

મદ વારી નિમિનાથ–જિનેશ્વર વંદિઇ–લલના, ભવ અનેકના સંચિત પાપ નિકંદીઇ–લલના ા જિત્યાને શરણે જતિ લહીજે એ ન્યાય છે–લલના,

રિપુ જત્યાના એ પ**થુ એક ઉપાય છે-લલના.** ાા૧ા દ્રવ્ય શત્રુ **જિથે**, ગ**લ**ે થકી સહેજે દ્રમ્યા-લલના,

માન મુકીને તે સઘલા આવી નમ્યા-લલના ક નામ નમિ ઈમ સાથ⁸ક મનમાં ક્યાઇ^ઇ-લલના,

તા મન વંછિત ઇહિ-પરભવ સુખ પાઇઇ—લક્ષના. ારા જીવ-કરમના વૈર અનાદિ—નિષ્યદ્ધ છે—લક્ષના, કિહાં એ જીવ કિહાં કમે સમર્થ સંનદ્ધ છે-લક્ષના ા ગાે—સ્તનથી પયખાણથી કનકાપક્ષ પરે-ક્ષલના, મિલ્યા આવ્યા પણ તાસ વિભાવ અગનિ હરે—લક્ષના ાાગા તિમ પ્રભુ સમક્તિ–લાભથી પંડિત વીર્યને-ક્ષલના,

ધારી વારી પ્રમાદ ધરી મન ધીય^દને-**લલ**ના ક જીતી ભાવ વિપક્ષ સુપક્ષ વિચારીને-લલના,

સવ' ઘાતી-દેશ ઘાતી અઘાતી નિવારીને'-લલના ાાઝા લાધા કેવલ-યુગલ નિધાન સુ-ભકિતના લલના, જિનપદ ભાગ સંયાગ મિલા એ વિમુક્તિના-લલના ા ઈમ અહિરં-તર શત્રુ નમાવી નમિ-જિને-લલના ા બદ દર્શન કેઈ દેશ-સવ' વિરતિ લે-લલના ા જિમ તુમે જ્યા રે તેમ જીતાવા માહરા-લલના, કહેં સ્વરુપ હવે ચરણ શરણ છે તાહરા-લલના ॥६॥

O

(૧૨૧૦) (૫૦–૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન (અપને પીયાજીકી વાત રેં હું કેહને પુછું-એ ક્રેશી)

नेमि-किथुंदतुं ज्ञान रे, क्यामां क्यांशी,

જગત જંતુની રક્ષા કરવા, પ્રભુ અતિશય ઉપગારી રે--વંદા નરનારી-નેમિલ્યા

જય સમુદ્રવિજયાંગ-ભૂ, શિવા દેવીના જાયા, શંખ લં છત અંજત-છિવ, દસ ધતુષની કાયા-નેમિંગાવા અભયદાન ધાપદ ભણી, દીધું વરસી જનને ા સંયમી છાદ્દાચારી પણું, સાધ્યું નિજ મનમેં-નેમિંગારા પ્રતિપદ પૃથવી પાવન કરી, સહસાવને સ્વામી ! મૌનપણું ચાપન દિને, કેવલસિરિ પામી-નેમિંગાંગા પૃછે પ્રભુને કૃષ્ણું , સુણા! ત્રિભુવન રાય! ! ત્રિગુણું તીર્થ રેવતપતિ, હરિવંશ સસવાય-નેમિંગાંગા ઉત્તમ સ્ત્રી-ગુણું પરિવરી, રાજમતી કન્યા !

તુમ ચિત્તમાં કિમ નવી વસી ?

અતિ-તન્વી ધન્યા—નેમિર ાા પાા તવ સુરપતિ કહે ફુષ્ણુને, જિન-ચિત્ત અ—લંગે ા જ્ઞાન ગર્ભ વૈરાગને, ઉત્તરંગને રંગે-નેમિર ાાદા ન મિલે પ્રવેશ અનંગને, ફુશાંગીની શી વાત ? તે સુણી રાજમતી કહે, સુર-નર વિખ્યાત-નેમિર ાાળા ાચદાનંદ ચિત્તમાં તિહાં, નહિં કાેઈના નામ ા ચિદાનંદ—સંયુત પ્રભુ, ધરું મુઝ મન ધામ-નેમિંગાડાા ઇમ કહી જિન–દીક્ષા ગ્રહી, કરી સંયમ-લીલા ા રહનેમિ પ્રતિબાધીએા, સતી પરમ-સુશીલા–નેમિંગાલા ઇમ અનંત ગુથુ–રાશિના, પર પાર ન આવે ા સાભાગ્યચંદ્ર સ્વરૂપચંદ્રને.

જિન–ધ્રમ શીખાવે–નેમિલ્ ા ૧૯ ા

(૧૨૧૧) (૫૦–૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન (સખા આજ આસાઢા ઉગ્યા, સખી ઝરમર વરસે મેહ–એ દેશી)

જી રે! આજ દિવસ લક્ષે ઉગીયા જ રે.

आજ थये। १ स-विद्वा**ध**ा

પાસ-જિ**ણે**સર લેટીયા, થયા આનંદ−કુશલ−કહ્યાણુ હો⊷ ~સાજન સુખદાયક જાણી સદા,

ભવિ પૂર્ને પાસ જિણુંદ ॥ ૧ ॥ છ રે! ત્રિકરથુ-શુદ્ધિઇ ત્રિહું સમે છ રે,

નિસિહી ત્રિણ સંભારિ ા

त्रिहुं हिशि निरभण वरळनें,

દીજે ખમાસમણ તીન વાર હાે-સાજન ાા રાા જ રે! ચૈત્યવંદન ચાવીસના જ રે,

स्वर-**पह-वर्षु विस्तार** ।

૧ સુપ્રભાત,

અર્થ'-ચિંતન ત્રિહું કાલનાછ રે,

જિનનાથ ! નિખેપા ચાર હેા–સાજન૰ ॥ ૩ ૫ શ્રી જિન પદ ક્રસે **લ**હે,

રકલિ-મલીન તે ^૩૫૬ ^૪કલ્યા**ણ**ા તે વક્ષી અ–જર–અ–મર હુવે,

અ–યુનર્ભવ શુમ નિર્વાણ હાે–સાજન**ા ૪ ા** જ રે ! લાેહભાવ મુકી ^પપરાજ રે, પારસ^૬–ક્રસ–પસાય ા થાયે ^૭કલ્યાણ કાેક ^૮ધાતુથી,

તિમ જિન–પદ માેક્ષ ઉપાય **હાે**–સાજન૦ ાપાા છ રે! ઉત્તમ નારી–નર ઘ**ણા**છ રે,

મન ધરી ભકિત ઉદાર ક

આરાધી જિન પદ **લલે**ા,

થાઇ જિન કરે જગ ઉપગાર હા-સાજના ાદા જ રે! એહવા મન નિશ્વલ કરી જ રે,

નિશિ દિન પ્રભુને ક્યાય ક

પામેં સૌ**ભા**ગ્ય **સ્વરૂપને**ં,

^૯નિવૃતિ ^૧°કમ**લાવર થાય હેા-સાજન**૰ ાાળા

ર પાપથી મલિત, ૩ રથાન, ૪ સારંપ દૂર, ૬ પારસ મણિના સ્પર્સાથી ૭ સાતું ૮ લાેખંડમાંથી, ૯ માેક્ષ રૂપી, ૧૦ લક્ષ્મીના ધણી. (૧૨૧૨) (૫૦–૨૪) શ્રી મહાવીર–જિન સ્તવન

(રાજીલ પુછે રે સખી પ્રતે, રાજીલ પુછે રે વાત રે; સુણા સજની અમારી વાત)

હું તુમ પુછૂં રે પરમગુરુ! હું તુમ પુછું વાચ રે,

કહા પ્રસન્નાે ઉત્તર સાચા

હું એક માંગું રે પરમ ગુરૂ!

હું એક માંગું વાચ રે,

દીએ ા નામ તુમારાના સાચ ાા

નામ તુમારા રે જગત ગુરૂ, નામ તુમા^રા વીરજી રે.

તેહના અદલુત ભાવ ા

મનશું વિચારી નેક્ઇ, તવ ઉપજે વિવિધ અનાવ રે ાા શા

સુ**ણે**, સદ્દગુરૂ માહુરી વાચ રે, હું તુમ**ા**

નવ રસ માંહે રે જગત ગુરૂ !

નવ રસ માંહે પાંચમા રે,

રસના નામ છે વીરા

તે વલી ત્રિવિધ વખાશિ^ઇ, તેના નામ કહ્યા ત્ર**ણ ધી**ર રે, સુણે સદ્દ હું તુ**ાા**રાા

એ છ દાનમાં રે જગતગુરૂ! એ છ દાન તિમ ધરમમાં રે સમરથ કહીઇ વીર । તન-ધન-મન શંકા નહી, મન માહ રામાંચ શરીર-सुद्धी० हुं तु० ॥ ३॥

એ લક્ષણ રસ રે જગતગુરુ એ લક્ષણ રસ વીરના રે છે તુમને પરતક્ષ ।

ગુણ_સેનાની તે છતાં,

ખહિરંતર લક્ષણ લક્ષ રે-સુણે ાં હું તુમ ાા પા સત્વ પરીક્ષક રે જગતગુરુ,

> સત્વ પરીક્ષક સુર દમ્યા રે એ છ વીર તુમે એમ

લાક ઉરણ પુરણ કર્યા.

દાન વીર સંવચ્છર પ્રેમ રે-સુણા હું તુમ ાપા કરમને છતી રે જગતગુર,

કરમને છતી કેવલી રે,

વાસ્યા લવ લય મર્મા

સત્તા ધર્મ ખતાવીએ!

એહવા ધર્મ વીર શિવ શર્મ રે-સુવા, હું તુમ, ાદા વીર ત્રિવિધ ગુણ રે જગતગુરુ,

વીર ત્રિવિધ ગુણ રાજતા રે.

સેવું ચરણ-જાગ તચ્છા

સૌભાગ્યચંદ્ર સ્વરૂપ તે.

દીએા વૌરજ વૌરતા મુઝ **રે**–સુથેુા∘ હું તુમ_ે તાળા

ચતુર્વિ શતિ–જિન સાધારણ સ્તવન (ઢાલ–તે તરીઆ રે ભાઈ તે તરીયા–એ દેસી) ઈહ્યુ અવસપિ થોઇ જિનરાયા, સુર−નર પ્રણ્મીત પાયાજી ા સેવક જન–મન વ'છિલ–દાયા,

નિજયદ કરણુ પસાયાજી-ઇ ણિં∘ ાા૧ાા માતા પિતા ધન્ય જિહાં જિન જાયા,

ધન્ય કુલ પુર જિહાં આયાછ । છપ્પન દિશિ-કુમરી હૂલરાયા,

શચી ઉત્સંગ રમાયાજ–ઇણિંુ ાારા ચાસઠ ઇંદ્ર તથેું મને ભાયા, અપછર-ગથુ ગુથુ ગાયાજ ા લઘુ વય મેરુ-શિખર પધરાવ્યા,

તીર્થ'-જ**લે ન્હવરાયાજી-**ઇંંં હુિંગા ૩ ા ભુકત-ભાગી સંજમ મન લાયા, નિશ્ચલ મન-વચ-કાયાજી ા પરમ–પુરૂષ ગુણુ આતમ ધ્યાયા,

કેવલે સિદ્ધિ સધાયાજ-ઇશિળા ૪ ા ગુરુ પસાય જિન-આગમ પાયા, સૂત્ર અરથ વંચાયાજી ા પંચ કારણ વ્યવહાર ઉપાયા,

જાણી જગત નમાયાજી–ઇણિંગા પા ધન્ય ગુરુજ જિનમાર્ગ દિખાયા, રાખી બાંહની છાયાજી ા દુરિત–દોહગ દુઃખ દૂર ગમાયા,

નિજપદ પાઠ પઠાયાજી-ઇણિ ાા ६ ॥ તાસ પસાયે મન ઉલ્હેસાયા, ભાવદીય પ્રગટાયાજી । ઉત્મારગ–તમ–દુરિત નસાયા,

મુગતિ મારગ મન ધાયાજી-ઇણુિં ા ૭ ા

જિન ચઉવીશ તણા ગુણુ ગાયા, ઉપશમ–અમૃત ન્ઢાયાછ ા ગુરૂ સોભાગ્યચંદ્ર સુપસાયા,

કલશ

ઈમ ઋદ્ર**ાભ**-જિન ધુરી વીર-જિન લગેં, ચઉવીસેં તીથ[ે] કરા,

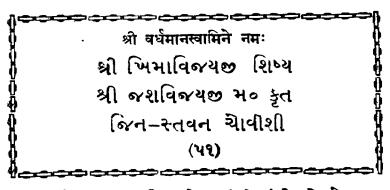
તસ ભક્તિ કરતાં ધ્યાન ધરતાં ત્રિવિધ મલ નારો પરા ા સુખ-સંપદા ઘરી સુધિર થા^ઇ જગત જન જસ અનુસરે, સૌભાગ્યચંદ્ર ગુરૂ પ્રસાદે સ્વરૂપચંદ્ર ઇમ ઉગરે મહા

ાા ઈ તિશ્રી સ્વરુપચંદ્રકૃત ચાવીયી સંપૂર્ણા શ્લાક

યાદશં પુસ્તકં દેષ્ટં, તાદૃશં લિખિતં મયા । યદિ શુદ્ધમશુદ્ધં વા, મમ દાષા ન દીયતે ॥૧॥ ભગ્ન પૃષ્ટિ કેટિ શ્રીવા, બદ્ધ સુષ્ટી અધા સુખં ।

કુન્ટેન લિખિતં શાસ્ત્રં, યત્નેન પરિયાલયેત્ ાારાા સંવત ૧૯૨૬ વર્ષે શ્રાવણ વદી ૪ ને વાર સામ-દિને સમામ પઠનાથે ચેલાજી ગલાખર્ચંદજી

અમરત વીજેજી અથે લિખાપિતા ા લિપિ કૃત' લહીયા તરલાેવન કલ્યાણદાસ ા શ્રી વિદ્યાશાલા મધે બેસીને લખી છે

[દેવ-ગુરુ કુપાએ અનેક ભંડારામાંથી મેળવેલ આ ચાવીશી સંગ્રહમાં આ ચાવીશી અ-પૂર્ણ જ મળી છે. શરૂ આતના પાના ન મળવાથી શ્રી મકષલદેશ્વામીથી શ્રી પદ્દમ પ્રભ સ્વામી સુધીનાં સ્તવના મળ્યાં નથી. તેથી અપૂર્ણ પણ આ ચાવીશી સુરક્ષિત જળવાઇ રહે તે આશયથી પ્રકટ કરી છે]

(૧૨૧૩) (૫૧-૭) શ્રી સુપાર્ધનાથ–જિન સ્તવન

(અજિત-જિણંદ-શું પ્રીતડી-એ દેશી)

શ્રી સુ**પાસ**-જિત સાહિળા,

સુથેલા! વિનતિ હેતા! પ્રભુ! પરમ–કૃપાલ! કે ત સમક્તિ–સુખડી આપીચે,

કુ:ખ કાપીયે! હાે! જિન! દીન દયાલ! કે-શ્રી∘ ાા૧ા મીન ધરી એઠા તુમે,

નિ-ચિંતા હા ! પ્રભુ! થઈ ને નાથ ! કે ।

હું તા આતુર અતિ-ઉતાવલા,

માગું છું હૈા ! જેડી દેાય હાથ કૈ–શ્રી_{૦ પારાદ} સુગુણા સાહિબ તુમ વિના,

કુથુ કરશે [?] હેા! સેવકની સાર કે ા આખર તુમહી જ આપશા,

તા શાને હાે! કરાે છાે! વાર કેે–શ્રીઃાગા મનમાં વિમાસી શુંરહ્યા,

અ'શ એાછું હૈા! તે હાય મહારાજ કે ા નિરગુણને ગુણ આપતાં,

તે વાતે હાૈ! નહિ પ્રભુ! લાજ કૈ–શ્રીં સુરુ ાાઝા માેટા પાસે માગે સહુ, કુશુ કરશે? હાે! ખાેટાની આશ કૈ । દાતાને દેતાં વધે ઘણું,

કૃપણને &ા ! હેાય તેહના નાશ કે–શ્રી૦ સુ૦ તાપા કૃપા કરી સામું જો જુએા,

તાે ભાંજે હાે ! મુજ કર્મ ની જાલ કૈા ઉત્તર–સાધક ઉભા થકાં,

જમ વિદ્યા હા ! સિદ્ધ હાય તત્કાલ–શ્રી૦ સુ૦ ૫૬૫ જાણ આગળ કહેવું કિશ્યું ?

પ**ણ** અ**રથી હૈ**ા! કરે અરદાસ કે હ શ્રી **ખિમાવિજય**–પય સેવતાં,

જશ લહીએ હાે ! પ્રભુ નામે ખાસ કે–શ્રી૦ સુ૦ ૫૭૫

(૧૨૧૪) (૫૧-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિત સ્તવન (અંતરજામી હો કે શિવપુરી-ગામી, મારા લાલ-એ દેશી) ચંદ્રપ્રભની હો! કે સેવા કીજે-મારા લાલ,

અવસર પામી હા ! કે લાહા લીજે-મારા લાલ ા દિલભર^૧-દિલશું હા ! કે સાહિબ રીઝે-મારા૰,

વેગે વંછિત હૈા ! કે કારજ સીઝે-મારા૰ ાાવા

દશ-દર્શાતે હા ! કે દુરલલ જાણી-મારા૦,

પુનરપિ સુલભ હેા ! કે નહિ ભવિ−પ્રાણી−મારા∘ ા મણ્ય−જનમ છે હેા ! કે ગુણ્ની ખાણી−મારા∘,

પ્રભુ-પદ સેવી, હેા ! કે કરા કમ-હાણી-મારા ારા

શ્રદ્ધા સાચી હાે! કે ચિત્તમાં આણી–મારા૰,

કથ્^{૧–ર}કચાલે હા ! કે પીએા જિન-વાણી-મારા૦ ા જિન-ગુથુ-^૩ગાણી હા ! કે મુગતિ–^૪સેનાની-મારા૦, ભગતિ જાગતે કરી હા ! કે લીજે તાણી–મારા૦ ાા ગા

ભવ-ભવ ભમતાં! હા ! કે પ્રભુ ! મુજ મલીયા-મારા૦,

આજ મનારથ હૈા ! કે સર્વિ મુજ ફ્લોયા–મારા**્ ક** કમ⁴–પ્રભલથી હૈા ! કે થયા હુ^{ં પ}ગલીયા–મારા**્**,

હવે તુમ^કસાહ્યો હેા! કે હાેઈશ અલીચાે–મારા૰ ાાજા

દુશ્મન દૂરે હાં! કે પ્રભુછ! વારા-મારા૦,

ભય–સાગરથી હા ! કે સાહિખ ! તારા–મારા૰ ા

૧ ઉમંગવાળા ચિત્તથી, ૨ પ્યાલીથી, ૩ સ્તુતિ, ૪ સેનાપતિ, ૫ ઢીલાે ૬ પકડયે થકે,

શ્રી **ખિમાવિજય**-ગુરુ હેા! કે દિ**શ**માં ધારા-મારા ા કહે **જશ** વહેલે હેા! કે પાર ઉતારા! મારા ાપા

23

(૧૨૧૫) (૫૧–૯₎ શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન (દુનિયામાં દેવ ન દુજોજી, જિનવર જયકારી-એ દેશી) સુ**ણે સુવિધિ**-જિણેસર! સામીજી–સાહિખ સાંભલા,

તું મુજ અંતરજામીજી–સાહિખ•ા

આજ અવસર એ પામીછ–સા∘

હું અરજ કરું શિર નામીજી−સા૦ ॥૧॥ કાલ અનંતા ભ્રમીયાેજ -સા∘,

હુઃખ અન'તા ખમીયાેછ−સા∘ા હું તાે **માેહરાય**_વશ પડીયાેેછ–સા૦,

મિથ્યા-મંત્રી મુજ નડીયાજી-સા૦ ાારાા પ્રમાદ-મદિરા–પાન પાયાજી–સા૦

ચિંહું-ગતિ-માંહે ભમાયાેજી-સા ા

તિહાં દુ:ખ હું ખહુ પાયાછ-સા૦

ન મલ્યાે કાે ! શરણ સખાયાેજ-સા૦ ાાગા **રાગ** કેશરીએ હું ઘેપીજ–સા૦

ક્રેષ−ગજેન્દ્ર હું ફેર્યોજિ–સા_ગા

तृष्या-तर्थीये वगेथे। ७ - सा॰,

િ વિષયા−દાસી હું માહ્યોજી−સા∘ાા૪ાા ા દીધાજ સા∘.

કામ-કાેટવા**ળે દુઃ**ખુ દીધાજી સા૰,

વિકથા–નેગણના ક**હેલ** કીધાછ−સા∘ા

રતિ-અરતિ મળી ધુતારીજી–સા∘,

તે**ણે** કાખી **દુરગતિ-**અારીજી સાવ્રાાપા હવે તુમ ચરણે હું આયાજી-સાવ,

એ દુઃખ દૂરે ગમાયાજ-સા૰ા સેવકને શર**ણે** રાખાજ–સા૰,

તુમથી અધિકાે કુણુ ી દાખાેજ–સા૦ાા૬ાા ·હવે ભવાેભવ તુમ સેવાજ−સા૦

માગું હું દેવાધિ**દેવા**જી-સા૰ શ્રી **ખિમાવિજય**–ગુરુ–રાયજી-સા૰

જશ વાધે સેવતાં પાયજી-સાવ્ ાાળા

(૧૨૧૬) (૫૧–૧૦) શ્રી શીતલનાથ–જિન સ્તવન (જી **હાે** વિમલ જિનેસર સુંદર–એ **દેશી)** જી હાે! શ્રી શીત**લ**–જિન લેટતાં,

જી હૈા! ઉલટ અંગે ન માય । જી હૈા! રામ–રામ તનુ ઉલ્લસે,

છ હા ! હિયડે હરખ ભરાય, જિનેસર! ભેટયા લક્ષે તું આજ,

મુજ સારા વંછિત કાજ–જિંગા૧ાા જી &ા! ધન વેલા ધન તે ઘડી,

જી હેા! ધન મુજ જીવિત એહ । જી હેા! વિકસિત વદન રહે સદા,

જી હૈા ! જયું આપીયડા મેહ-જિં૦ ાારાા

જી હૈા! આજ અપૂરવ દિન ભલાૈ, જી હૈા! નય**ણ** નિરખ્યો નાથ ા

છ હેા! પરમ-પુરૂષ મેં પરખીયા,

છ હાે ! મલીચાે શિ**વ**પુર–સાથ–જિ∘ ૫૩૫

જી હૈા! જાગી ભાગ્ય દશા હવે,

જી હૈા! પ્રગટયા પુષ્ય-અંકૂરા

છ હા ! ચિત્ત ચમકે તિમ માહરં,

છ હા ! દેખી ચંદ ચકાર-જિ ાાડા

છ હાે! પ્રભુ–દરિસણ લહી પ્રાણીયા,

જી હાે! આલસ આણે રે જેહ ા

જી હા ! તેહ પછે પસ્તાયશે,

જ હા ! પંથ–ચીલે રહ્યો છેઢુ–જિં ાપા

જ હાં! ભદ્લિપુર-નયરી-ધણી,

જી હાે! દ્રહ**રથ**–રાયના નંદ ા

છ કેા! માત **ન દાએ** જનમીચા,

જી હા ! પ્રગટયા સુરતરૂ-કંદ-જિ ાદા

છ **હે**ા ! શ્રીવચ્છ–લંછન શાલતું,

છ હાે ! સાવન–વરણી કાય ા

છ હાં! શ્રી શુરૂ–**ખિમાવિજ**ય ત**ણ**ા,

છ હાં! જસ પ્રશુમે નિત પાય-જિં ાાળા

(૧૨૧૭) (૫૧–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ–જિન સ્તવન

શ્રી શ્રેયાંસ-જિન અગીયારમા,

સુથે, સાહિબ ! જગદાધાર–મારા **લાલ**ા ભવ–ભવ ભમતાં જે કર્યાં,

મેં પાપસ્થાન અઢાર–મારા લાલ–શ્રીળાવાા જીવ–હિ**ંસા** કીધી ઘણી, ભાદયા મૃષા-વાદ–મારા લાલા અદત્ત પરાયાં આદર્યાં,

મૈથુન સેવ્યાં ઉન્માદ–મારાવ શ્રીત પાયા પાપે પરિશ્ર**હ મેલીયા, ભક્ષ્યા કોધ**-અગનની ઝાળ–મારાત દ **માન**–ગજેન્દ્ર હું ચઢયા,

પડીયા માયા-વંશ-જાળ-મારા શ્રી ાગા લાલો થાલ ન આવીયા, રાગે ત્યાગ ન કીધ-મારા દેવો દેવા વાધ્યા ઘણા, કલાહ કર્યા પરસિદ્ધ-મારા શ્રી ાષ્ટ્રા કુડાં આળ દીયાં ઘણાં, પર-ચાડી માનનું મૂળ-મારા કડ્ડ મળે રતિ ઉપની,

અનિષ્ટ અરતિ પ્રતિકૂળ-મારા શ્રી ાયા પરનિ'દાએ પરિવર્ધો, બાહ્યા માયામાસ-મારાવ, મિશ્યાત્વ-શલ્યે હું ભારીયા,

નાષ્ટ્રીં ધરમના સાસ-મારાવ્ શ્રીવ હાલા એ પાપ થકી પ્રભુ! હહેરા! હું આલાેઉં તુમ સાખ-મારાવ, શ્રી ખિમાવિજય–પદ સેવતાં,

જશને અનુભવ દાખ-મારા૦ શ્રી૦ ાાળા

(૧૨૧૮)(૫૧–૧૨) શ્રી વાસુ પૂજયસ્વામી–જિન સ્તવન (જગજીવન જગ વાલહો–એ દેશો)

વાસુપૂજય! જિન! વાલહા!,

અરજ સુ**ણા મુજ એક**–લાલ રે ા અવર **દે**વ ઇચ્છુ**ં** નહિ,

એ મુજ માેડી ટેક-લાલ રે-વાસુ**ં ા૧ાા** હરિ–હરાદિક ^૧ઠીઠેડે, ગુણુનું કારણું જોય–લાલ રે । ^રપરતક્ષ **દે**ખી ^૩૫૮ંતરા,

પ્રભુ–ગુ**ણ**–^૪પરતીત **હે**ાય–લાલ ર–વાસુ૦ ાારાા શૂલ–^૫ચાપ–ચક્ર નવિ ધરે,

નિવિ ધરે ગદા–શંખ ^દયાચિ_કાલ રે । દાેષ અઢાર-વરજિત સહી,

તેહની શિર આણુ–લાલ રે–વાસુ૦ ાાગા અંતરંગ રિપુ હણે, તાેય સમતાવંત કહેવાય–લાલ રે ા ક્રોધ વિના હણુવું કિશ્યું ?

એ અચરિજ મુજ થાય–લાલ રે-વાસુ૦ ાાઝા એહ લેદ સાચા સાહી, શીતલતા ગુણુ હાય–લાલ રે ા વિણુ વન્હિયે વન દહે,

શીત-કાલે ^હિસ સાય-લાલ ર–વાસુ૦ ાપા વિજ્ઞ-ભષ્**યે વિદ્યા ઘણી, ંઅનલ'કાર એાપે દેહ-લાલ રે** ા ^૯દ્ર૦ય–રહિત પરમેસરૂ, ઉપમા નાવે કેહ-લાલ રે–વાસુ૦ ાાદા

૧ જોયાથી, ૨ સાક્ષાત્, ૩ આતિરૂં, ૪ ખાત્રી, ૫ ધનુષ્ય, ૬ હાથમાં ા કાર, ૮ વગર ધરેણાએ. ૯ પૈસા વગર,

પ્રલુ-ગુ**લુ**-પાર ન પામીએ, સહસ-મુખે કહે કાૈય-લા**લ રે**ા શ્રી ગુરૂ-**ખિમાવિજય પ**ય,

પ્રણુમ્યે જગ જ**રા હે**ાય**-લાલ રે**-વાસુ૦ ાાળા શ્રિ

(૧૨૧૯) (૫૧–૧૩) શ્રી વિમલનાથ–જિન સ્તવન (સંભવ જિનવર વિનતિ–એ દેશી)

विभक्ष-જિનેસર વંદિયે, ૧કંદીયે મિથ્યા મૂલા રે । આનંદીયે પ્રભુ-મુખ દેખીને,

તા **લહીયે સુખ–અનુકૂલા રે-વિમલ**ંગાયા વિમલ ના**થુ** છે જેહનું, વિમલ દંસણુ સાહે રે ા વિમ**લ** ચારિત્ર-ગુ**થે** કરી,

ભવિયણનાં મન માેહે રૈ-વિ૦ ॥ ર ॥ વિમલ ખુદ્ધિ તાે **ઉપજે, જો વિમલ**-જિનેસર ધ્યાય રે । **વિમલ**-ચર**ણ** પ્રભુ સેવતાં,

વિમલ પદારથ પાય રૈ-વિમલ ાા ૩ ાા ^રિવિમલ-કમલ-દલ-લાયાણાં, વદન વિમલ-શશી સાહે રે ા વિમલ વાણી પ્રભુની સુણી,

ભવ્ય-જીવ પડિએાર્ક્કે રે-વિમલ ાા ૪ ાા વિમલ જીહા તસ જાણીયે,

જે વિમ્લ-જિથુંદ ગુણુ ગાવે ₹ા શ્રી ખિમાવિજય–પય સેવતાં,

વિમલ જશ અહુ પાવે રે-વિમલ ાા પા

E3

૧ ઉખેડી નાખાએ, ૨ નિર્મળ,

(૧૧૨૦) (૫૧**–૧**૪) શ્રી અન તનાથ–જિન સ્તવન (શ્રી સુપાસ જીન**રાજ**–એ **દેશી**)

અનંત પ્રાણીનાે નાથ, ^૧અનંત-ગુણુ–મણિ–આથ, આજ હાે! નામ રે ^૨પરિણામે જુગતું જેહેનેજ ાા૧ાા હરિસણુ–ના**ણ** અનંત, તિમ વળી સુખ અનંત,

આજ હેા! વીર્ય વિરાજે અનંતું જેઢનેજી પાસા આથી કર્મના અંત, એ લહી ચાર અન'ત, આજ હેા! રાજે રે, શિવ-પદ્યવી છાજે જેઢનેજી પાસા

ભામતાં ભવ અનંત, એ મિલીયા ભગવંત,

આજ હેા! **હ**રખ્યો રે, પરખ્યેા ^૩પુણ્ય–પટંતરા ાષ્ઠાા દરિસણુ **દુર્લ બ**ાદેવ, વળી તુમ ચર**ણની** સેવ,

આજ હા ! સ્વામી રે, મેં પામી પ્રેમે તે લક્ષી છાપા કૃપા કરા ! લગવંત, જિમ હહું! કર્મના અંત, આજ હા ! જાચું રે, નિવ રાચું અવરને દેખીને છા શા શ્રી ખિમાવિજય-ગુરૂ-નામ, જાણે ક્ષમા-ગુણ ધામ, આજ હા ! પામી રે, શુલ-કામી જશ હહીયે ઘણા છા

(૧૨૨૧) (૫૧–૧૫) શ્રી ધર્મનાથ–જિન સ્તવન (નારી તે પિયુને વિનવે હો લાલ-એ દેશી) ધર્મ-જિનેસર ધ્યાવતાં હાે! લાલ, મુજ મન વરે ^૧રૂઢાડ– સહ્યુણ સાહિઆ ા

૧ અનંત ગુણુરૂપ સાંપત્તિવાળા, ૨ છેવટે, ૩ પુષ્યનું અાંતરં, ૧ ૨૯=૫૩૬ડ.

પણુ આઠ અરિ આડા ફરે હાે લાલ.

જે**હ**ની માેટી ધાડ-સહુ**છા**૰ ા ૧ ા પહેલા **અગ્રાન-પ**ટ આ**ડાે ધરે** હાે **લાલ**,

તાે કિમ દેખું રૂપ−સ∘ા

બીને રાખે રાષ્ટ્રીને હા! લાલ,

મિલવા ન દીચે જિન ભૂપ-સગાર ાા મધુર-ખડગ-ધાર ચાટવી હાે! લાલ,

ત્રીને દેખાડે સુખ–સ૦ ા

જીલ_છેદથી વેદના હા ! લાલ,

તિમ લાગવાવે દુ:ખ-સ૦ ા ૩ ા

ચાથ મહિરાયાન પાઇને હા ! લાલ!

विश्व ४२ सुक शुद्ध-स॰।

યથા-તથા પણે બાલતાં હા ! લાલ,

પાછળ ન રહે શુદ્ધ–સ૦ ૫ ૪ ૫

હેંડે ઘાલે પાંચમાે હા ! લાલ, રાખે ભવ પય'ત-સ૦ ા જનમ મરણુ કરાવે ઘણાં હા ! લાલ,

નાવ્યા લવના અંત-સ૦ ાા પા

છઠા વિ**વિધ-રૂ**પ કાખવે હા ! લાલ,

ચિતારા સમ તેહ–સ૦

ગતિ-જાતિ નામે કરી હા! લાલ,

બાલાવે ખહુ એહ-સગા ધા

ઉંચ-નીચ કુલ ઉપજાવતા હાં! લાલ,

ઘે હૈલના-ખહુમાન-સ૦

કુલાલ સમ તે જણીયે હા ! લાલ, સાતમાનું અભિધાન-સગાળા દાન દેતાં રાજા પ્રતે હા ! લાલ, રાખે ૨ખવાલ જિમ-સગા દાન-લાભાદિક- લખ્ધિને હા ! લાલ, અઠમા વારે તિમ-સગાડા એ અરિને અલગા કરા હા ! લાલ, વિનવું વારાવાર-સગાડા શ્રી ગુરૂ ખિમાવિજય સેવતાં હા ! લાલ, જરાને દો ભવ-પાર-સગાડા

(૧૨૨૨) (૫૧–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ–જિન સ્તવન (વિનિત અવધારા રે, પુર માંહે પધારા રે-એ કેશી) મુણા શાંતિ-જિણંદારે, તુમ દીઠે આણંદા રે, દ્વર ૮ળ ભવકંદા દરિસણ દેખતાં રે, ાાધા મુદ્રા મનાહારી રે, ત્રિલુવન–ઉપધારી રે, પ્યારી વળી લાગે સહને પેખતાં રે ાાસા

પ્યારી વળી લાગે સહુને પેખતાં રે ાારા સૌમ્યતાએ શશી નાસી રે, ભમે ઉદાસી રે,

આવ્યા મુગ પાસે, અધિકાઇ જેવતા રે ાાલા તેજે ^૧ભાણુ ભાગા રે, આકારો જઇ લાગા રે,

ધરે ^રવજી રાગા, રૂપે **વાહ**તા ^{રે}, ાષ્ટા

પરમાણુ જે શાંત રે, નિયની તુમ કાંત રે.

ટળી મન ભ્રાંત, પરમાણુ એટલા રે. ાપાા દેવ જેતાં કાેડી રે, નાવે તમ હાેડી રે.

નમે કર <mark>નેડી,</mark> સુર જે લક્ષા રે. ॥૬॥ જનમે ³ઇતિ વારી રે, ખટ–ખંડ લાેગ ધારી રે,

થયા વ્રત-ધારી, નારી પરિહરી રે. ાાળા વરસી–દાન વરસી રે, સંજમ–શ્રેણી ફરસી રે.

કઠિન કરમની રાશિ, તુમથી તે થરહરી રે. ાાડા ધ્યાના–નલ–જોગે રે, આતમ-ગુણ ક્ષાગે રે.

રાગે ને સાગેથી, તું ફરે રહે રે. ાલા પ્રથમ પ્રલુ-પાયા રે, ખિમાવિજય–ગુરુરાયા રે. તુમ ગુથુ પ્રતિ, લાયા જશ તે લહે રે. ા૧૦૫

(૧૧૨૩) (૫૧–૧૭) શ્રી કુંથુનાથ–જિન સ્તવન (ત્રિસલાન દન ચંદન શીત–એ દેશી)

કું થુ-જિનેસર સાચા દેવ,

ચાસઠ ઇદ્ર કરે જસ સેવ–સાહિળ સાંભળા r તું સાહિળ! જગના આધાર,

ભવ ભમતાં મુજ નાવ્યેા પાર–સાવ કહું મુજ મનની વાત, મૂકી આંબલાે–સાવાાા પરશાંસા ઉપર મુજ રીઝ, નિંદા કરે તે ઉપર ખીજ–સાવા

૩ ઉપદ્રવ,

એ છે તુમને છે સમભાવ,

તે માગું છું પામી દાવ–સાગા રાા પુદ્દગક્ષ પામી રાચું રે હું, તે નિવ ઈચ્છે પ્રભુજી તું–સાગા એ ગુણુ માટા છે તુમ પાસ,

તે દેતાં સુખીયા હાય દાસ-સા૦ ાાગા વિષય-^૧વેરી સંતાપે જોર, કામે વાહ્યો કરું જિમ ઢાર-સા૦ ા વસી વ**દી** દુઃખ દીયે ચાર ચાર,

તુમ વિના કુણુ આગળ કરૂં! ^રસાેર-સા૦ ાા૪ાા **તુમથી** ભાગ્યા લાગ્યા મુજ કેંડ,

ચિંહુ ગતિની કરાવે બેડ–સા૦ ા જાણી તુમારા કે મુજ માર,

તા કિમ ન કરા ! પ્રલુજી ! સાર–સા૦ ાાપાા સેવક–સન્સુખ જાુઓ ! એકવાર,

તો તે ઉભા ન રહે લગાર સાગા ત્રાટાની ³મીટે કામ થાય,

^૪તરિથુ–તેજે ^૫તિમિર પલાય–સા૦ ાા દાા કુરુણાવાંત અનાંત–અળ−ધણી,

વાર ન લાગે તુમ તારવા લણી–સા૰ । શ્રીગુર્-ખિમાવિજયના શીશ,

¥

જશ પ્રેમે પ્રથુમે નિશદિન–સા૦ ॥७॥

(૧૧૧૪) (૫૧-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન (મારા મુજરા લાને રાજ-એ દેશી) મારા સાહિષા! શ્રીઅરનાથ! અરજ મુણા એક મારી । પ્રભુજ! પરમ કુપાલ, ચાકરી ચાહું તારી । ચાકરી ચાહું પ્રભુ-ગુથુ ગાઉં,

સુખ અનંતા પાઉં—મારાગા ૧ાા જિન–ભગતે જે હાેવે રાતા, પામે પર–ભવ શાતા । પ્રભુ–પૂજાએ આળસુ થાતા,

તે દુ:ખીયા પર–ભવ જાતા–મારા૦ ॥ **૨** ॥ પ્રભુ-સહાયથી પાતક ધ્રૂજે, સારી શુભ મતિ સૂઝે । -તે દેખી ભવિયણ પ્રતિ-ખૂઝે,

વળી કમ°-રાેગ સવિ રુઝે–મારા૦ ાઢાા સામાન્ય–નરની સેવા કરતાં, તાે પ**થ**ુ પ્રાપતિ થાય ા તાે ત્રિસુવન−નાયકની સેવા,

નિશ્ચય નિષ્ફળ ન જાય-મારાગા ४ ॥ સાચી સેવા જાણી પ્રાણી જે જિનવર આરાધ । શ્રી ખિમાવિજય પય પામી પુષ્યે,

જશ-સુખ લહે નિરાળાધે–મારા૦ ાાપાા

ζX

(૧૨૨૫) (૫૧–૧૯) શ્રી મલ્લિનાય–જિન સ્તવન

(સિદ્ધારથના રે નંદન વિનવું-એ દેશી) સેવા મલ્લિ-જિનેસર મન ધરી, આણી ઉલટ અંગ ા નિત નિત નેઢ નવલ પ્રલુશું કરા, જેહવા ^૧ ચાલના રંગ-સેવાં ાયા જિણે પામી વલી નરભવ દાહિલા, નવિ સેવ્યા જગદીશા તે તા દીન–દુઃખી ઘર-ઘર તથાં,

કામ કરે નિશદિશ–સેવાેં ા ૨ ાષ્ટ્ર પ્રભુ સેવ્યે સુર સાંનિધ્ય ઈઢાં કરે, પર–ભવ અમરની રિદ્ધાઃ ઉત્તમ કુલ આરજ–ક્ષેત્ર લઢી,

પામીયે અ—અવિચલ સિદ્ધ-સેવાે ાગા પ્રભુ–દરિસણ દેખી નવિ ઉલ્લસે, રામાંચિત જસ દેહા લવ–સાગર ભમવાનું જાણીયે.

પ્રાયે કારણ તેહ-સેવાં ા જાા

જિન-મુદ્રા દેખીને જેહને, ઉપજે અભિનવ હર્ષ ા ભવ–દવ તાપ શમે સહી તેહના,

किम वूहे ^२ पुड् भर-वर्ष सेवे। ।। ।।।।:

તુમ ગુણુ ગાવા રે જિહ્વા ઉલ્લસે,

યુષ્ય−પ'ડૂર હેાય જાસ ા બીજા કલેશ-નિ'દા-વિકથા-ભર્યા,

કરે પરની અરદાસ-સેવાે ાકા

ગિરૂએા સાહિબ સહેજે ગુણુ કરે, આપે અ-વિચલ ઠામ ા શ્રીગુરૂ ખિમાવિજય-પય સેવતાં,

સકલ કુલે જશ-³કામ સેવાર ાા છ**ા**

૧ વાટેલી મજીઠ, ૨ પુષ્કરાવર્તાના વરસાદ, ૩ ઇચ્છા,

(૧૨૨૬) (૫૧-૨૦) શ્રો મુનિસુવ્રત-જિન સ્તવન

(આતમ ભક્તિ મિલ્યા કેઈ દેવા-એ દેશી)

્રશ્રી **મુનિસુવત-સ્**રામી હેા ! જિન્છ, સુણુ **સેવકની વિનતી,** આ <mark>ભવ-સાગરથી તાર હેા !</mark> જિંબ,

કરૂં તુજને **અહુ ^૧મીનતિ ા** -તુજ સમ અવર ન કાેય હેા! જિ*૦*,

જે અપાગળ જઇ જાચીએ । જે નવિ પામ્યા પાર હાે ! જિંદ,

તે કીઠે કિમ રાચીચે ?-શ્રી૦ ાાવા

જે હાવે ધનવંત હાે! જિંગતે અવરાને ઉદ્ધરે, આપ હાવે નિરધન હાે! જિંગ કિમ બીજાને સુખ કરે! । પામી સુરતરૂ સાર હાે! જિંગ,

કુ**ણ જઇ ખાવલ ખાય ભરે** ! રતન ચિ'તામ**ણ** છાંડ હેા! જિ*૦*,

કહા કુણ કાચ કરે ધરે! શ્રી ારા રશાલ-દાલ લહી ³સાર હાં! ^૪કુકસ-લાજન કુણ જમે?, ગંગા-જલ ઉવેખ હાં! જિં છિલ્લર-જલ કા કિમ ગમે?, પરિહરી ^પપાધરા પંથ હાં! જિં ^૧ ઉવટ- ^૭ વાંટે કુણુ ભમે?, તિમ તુજ આદરી સેવ હાં! જિં

અવર દેવ જઇ કુણુ નર્મે ? શ્રી૦ ાા ૩ાા

૧ આજી – પ્રાર્થના ૨ ઉત્તમ ચાખા, ૩ શ્રેષ્ઠ ૪ હલકું, ૫ સીધા, ૬ ઉજજડ, ૭ ૨૨તે,

હવે મુજ વાંછિત આપ! હૈા! જિંદ, આશા ધરી હું આવીયો, તાહરે તાે બહુ દાસ હૈા! જિંદ,

મુજ ચિત્ત તુંહી∶જ ભાવીયા છ આપશા ! આખર દેવ હાે ? જિ∘ તાે શી ઢીલ કરાે ? તમે, માગવા ૠાંડી માેજ હાે ! જિ∘,

કિમ અવસર લહેશું ? અમે-શ્રી ાકા માટે થઈ મહેરખાન હા ! જિં વેગે મુઝને તારાયે, કુમતિ પડી છે કેંડ હા ! જિં તેહને સાહિખ વારીયે દ વિષ-ધર ચાર કષાય હા ! જિં તેહના ભય નિવારીયે, શ્રીખિમાત્રિજય-પય-સેવ હા ! જિં

લહી જશ કહે કિમ હારીયે? શ્રી ાપા

(૧૨૨૭) (૫૧–૨૧) શ્રી નિમનાથ–જિન સ્તવન (સુમતિનાથ ગુણશું મિલીજ–એ દેશી)

એકવીશમા જિન આગલેજી, અરજ કરૂં કર જોડા આઠ અશ્ચિ મુજ બાંધીયાજી, તે ભવ–બંધન–તાેડ–

–પ્રભુ! પ્રેમ ધરીને અવધારા અરદાસ ાા૧ા⊮ એ અરિથી અલગા રહ્યાછ, અવર ન દીસે દેવ ા તાે કિમ તેહને જાચીયેછ ?,

કિમ કરૂં તે&ની સેવ - પ્રભુ૦ ારાષ્ટ્ર હાશ્ય-વિલાસ વિનાદમાંજી, લીન રહે સુર જે&ા ^૧આપે અરિ–ગણુ વશ પડયાછ,

અવર ઉગારે કિમ તેહ !–પ્રલુ૰ ॥૩॥ રેછત દ્વાય તિહાં જાચીયેજી, અ–છતે કિમ સરે કાજ! ! યાગ્યતા વિ**ય** જાચતાંજી,

પાતે ગુમાવે **લાજ–પ્રલુ**⊂ા ૪ ા નિશ્ચય **છે મન માહરેજ, તુમથી પામીશ પાર**ા પણ લુખ્યા લાજિન–³સમેજી∙

^૪ભા**ણે** ન ટકે લગાર-પ્રભુગા પાક તે માટે કહું તુમ ભાણીજી, વેગે કીજે સાર ા આખર તુમહીજ આપશાજી,

તા શી કરા હવે વાર ?—પ્રભુ૰ ા દા માટાના મનમાં નહીજ, ^પઅરથી ઉતાવળા થાય ા શ્રી ખિ**માવિજય**–ગુરૂ નામથીજી,

જગ જશા વાંછિત થાય-પ્રસુ૦ ાાળા

(૧૨૨૮) (૫૧-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(કું'થુ જિનેસર જાણ જોરે લાલ-એ દેશી) શૌરીપુર સાહામણં રે-લાલ,

સસુદ્રવિજય નૃપ-નંદ રે-સાલાગી દ શિવાદેવી માતા જનમીયા રે-લાલ,

્દરિસ**ણ** પરમાન'દ રે≟સાે∘

૧ પાતે, ૨ ચીજની છૂટ, ૩ સમયે, ૪ જમવા એઠા પછી**,** ૫ ગરજ વાળા.

_नेभि-िकनेसर व हिये रे सास ॥१॥

नेभन वय कथा किन हुआ रे-ala,

આયુધ-શાળા આય રે₋સો**૦**ા

શંખ શબ્દ પૂર્વી જદા રે-લાલ,

ભય-ભ્રાંત સહુ તિહાં થાય રે–સાેં નેમિંગારાા હિર હઈ ડે એમ ચિંતવે રે–લાલ,

એ બ**લિયા નિરધાર** રે–સાે ા

દ્વેવ-વાણી તળ ઇમ હુએ રે લાલ,

છ્રદ્ધાચારી વત-ધાર રે-સાેં નેમિંગા હાા

અતિ ઉસી સહું લેલી થઈ રે-લાલ,

જલ-શ્રુંગી કર લીધ રે-સાેંગા

મૌન પણ જબ જિન રહ્યા રે-લાલ,

"માન્યું-માન્યું" એમ કીધ રે-સાેં નેમિંગાઠાા

ઉગ્રસેન -રાય તથી સુતા રે-લાલ,

જેહનું રાજીલ નામ રે-સાેં ા

कान बेर्ध किनवर गया रे-सास,

ક્લ્યા મનારથ તામ રે-સાે નેમિ ાપા

પશુય પાેકાર સુણી કરે રે-લાલ.

चित्त चिंते किनशय रे-से। ।

ધિગ્ ! વિષયા–સુખ કારણે રે–લાલ,

અહું જીવના વધ થાય રે-સાેં નેમિંગાના

તારચૂથા સથ ફેરીયા રે-લાલ, દેઈ વરસી દાન રે-સાે ।

સંજમ-મારમ આદર્યી રે-લાલ,

પામ્યા કેવળ-જ્ઞાન રે-સાેં નેમિંગાણા ''અવર ન ઇચ્છું ઇથ ભવે'' રે-લાલ,

રાજુલે અભિગ્રહ લીધ રે–સાે૦ ા

પ્રભુ પાસે વ્રત આદરી રે-લાલ,

પામી અ-વિચળ રિદ્ધ રે-સાંગ નેમિનાડા

ગિ**રનાર** ગિરિવર-ઉપરે રે-લાલ,

ત્રણ કલ્યા**ણક નેય રે**∘ ।

શ્રીગુરૂ ખિમાવિજય તથા રે-લાલ,

જરા જગ અધિકા હાય રે-સાં૦ નેમિં ાહા

W

ા(૧૨૨૯) (૫૧–૨૩) શ્રી પાર્શનાથ–જિન ૨તવન

(શ્રીઅરજિન ભવજળના તારૂ-એ દેશી)

પાસ-જિનેસર પુષ્યે મલીયા, રહેજે સુરતર ફેલીયા રે--પ્રભુ પુરિસાદાણી,

અનંત ગુણુ-મણુખાણી–પ્રભુ પુરીસાદાણી ા –ધન્ય દિવસ ! મુજ આજથી વલીયાે,

જિન શાસનમાં ભલીયા રે-પ્રભુ૦ ા૧ા સમર્યા સંકટ સહુના ચૂરે, સાચા વાંછિત પૂરે રે–પ્રભુ૦ ા પ્રભુ–પદ પામી જે રહે દ્વરે,

તે તેા પરભવ ઝુરે રે–પ્રલુ૦ ાારાા કષ્ટ કરંતા કે**મઠને વારી, નાગને થયા ઉપગારી દે**–પ્રલુ૦ ા અંત્ર-સમય નવકાર-દાતારી,

તિથે હુંએા સુર અવતારી રે–પ્રભુ∘ ાાગા છાંડી ભાેગ–સંજોગ અસાર, આદરે મહાવત—ભાર રે–પ્રભુ∘ દ કેમઠ કાેપે મૂકે જળધાર,

ધ્યા**નથી ન** ચલ્યા **લ**ગાર રે–પ્રભુ૦ ા૪૧૧ ઘાતી-કર્મ ત**ણે** કરી નાશ, કેવળ લહી ઉલ્લાસ રે–પ્રભુ૦ ષ્ટ અણુદ્રંતે *કાં*ડી એક એક પાસે,

દેવ કરે અરદાસ રે-પ્રભુ૦ ાપા આઠ મહા–પ્રાતિહાર બિરાજે.

ઉપમા અવર ન છાજે રે-પ્રલુ૦ ક પાંત્રીશ ગુણુ વાણીયે ગાજે,

ભવિના સંશય **ભાજે** રે−પ્રભુ∘ ાકાા અનેક જીવને પાર ઉતારી,

અાપ વર્ચા શિવનારી **રે**−પ્રભુ૦ા શ્રી **ખિમાવિજય**−પય–સેવા સારી,

જશ લેવા દિલ ધારી રે-પ્રસુર ાાળા

(૧૨૩૦) (૫૧–૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી–જિન સ્તવન (તાર હાે તાર પ્રભુ! મુજ સેવક ભણી–એ દેશી) વીર વડ-ધીર મહાવીર માટા પ્રભુ,

પેખતાં પાપ સંતાપ નાશે ક જેહના નામ ગુણુ–ધામ ખહુ માનથી, અ–વિચલ લીલ હૈયે ઉલ્લામે–વીરળાવાક કમ'-અરિ જીપતા દીપતા વીર! તું,

ધીર પરિષ**હ સહે** મેરૂ-તાલે ।

સુરે અલ પરખીયા રમત કરી નિરખીયા,

હરખીયા નામ મહાવીર બાલે-વીર ારાા-

સાપ ચંડકારાીયા જે મહા-રાષીયા,

પાષીયા તે સુધા-નયન-પૂરે ા

એવડા અવગુણુ શા પ્રભુ મેં કર્યા ?

તાહરા ચરણથી રાખે ક્રરે-વીરળાાગા

શૂલપાણિ–સુરને પ્રતિબાધીયા,

ચાંદના ચિત્ત ચિંતા નિવારી ।

મહેર ધ**રી ઘેર પહે**ાતા પ્રભુ જે**ઢને**

તેહ પામ્યા ભવ-દ્વ:ખ પારી-વીરુ ાાડાા

ગૌતમાદિકને 🕶 પ્રસુ તારવા

વારવા યજ્ઞ મિ^{શ્}યાત્વ ખાેટા ા

તેઢ અગિયાર પરિવારશું ભુઝવી,

રૂઝવી રાગ-અજ્ઞાન માટેા-વીર∘ ાપાા

હવે પ્રભુ! મુજ ભ**ણી** તું ત્રિભુવન-ધ**ણી**,

हास-अरहास सुधी सामु नेवे ।

આપ-પદ આપતાં આપદા કાપતાં,

તાહરે અંશ એાર્જું ન હાેવે-વીર૦ ાા રાષ્ટ

ગુર્-ગુણે રાજતા અધિક દિવાજતા,

છાજતા જેઢ કલિકાલમાં હે ા

શ્રી**ખિમાવિજય-**પય-સે**વ નિત્યમેવ લહી,** પામી**યેં શમરસ સુજશ** ત્યાંહે-વીર૰ ાાળા

કલશ

જિન ભગતિ જાણી ગુણુખાણી, હરખ આણી જે ગાવશે । સિહિ-રિહિ-સુ-લહિ-લીલા,

તેહ જગ જસ પાવશે ાા ૧ ાા ત**ાપગ**≃છ-તિલક સમાન સાહે,

સત્યવિજય ગુરૂ **ગુથુ**–નીલા । તસ સીસ સાે**ઢે કપુરવિજય**,

કપૂર પર જગ જસ લહેા ા ર ા તસ ચરાુ-સેવી નિત્યમેવી, **ખિમાવિજય** ગુરૂ-રાજીયા ા શ્રી **નાર્ગ-પા**સ–પસાય ગાતાં,

જશ મહિમા જગ છાજીયા ાા ૩ાા સંજમ-લેદે^{૧૭} સંવતનેજાણી, દપ્રવચન આંકજ જાણીયે, ધરમલેદ^૪ જુગતે જેડી,

વરસ (૧૭૮૪) સંખ્યા વખાણીયે ા ૪ ા અલ્પમતિ યથાશકિત, રહી પાટણુ રચી જિન સ્તુતિ ા ભાદ્રવા વદી પાંચમ દિને, ગુરૂવારે હુઈ પ્રાપતિ ાપા શ્રી જશવિજયજી કૃત ચાવિશી સંપૃ**ણ**ે श्री वर्धमानस्वामिने नमः श्री ज्ञानिविभक्ष सूरीश-रियत जिन-स्तवन यावीशी (अपूर्ष्क्ष) (पर)

(૧૨૩૧) (૫૨–૧) શ્રી આદીશ્વર–જિન સ્તવન. (રાગ-રામકલી)

તુમ દરિસ**ણ બલે!** પાયાે! પ્રથમજિન! તુમ૰ ા **નાભિ**-નરેસર_નંદન નિરૂપમ,

માતા **મરૂદેવી-જાયા-પ્રસુ**ઢ ાા**ા**ા આજ અમીયરસ જલધ**ર** ઘર વૂઠયા,

માતું ગંગા-જલ નાહ્યો ા

સુરતર્-સુરમણી-પ્રમુખ અનાપમ,

તે સિવ આજ મેં પાયા-પ્રલુગારાા જીગલા-ધર્મ-નિવારથુ! તારથુ, જગ^૧-જન મંઠપ-વાદ્યો ા પ્રલુ! તુજ શાસન-વાસન-શકતે,

અંતર વૈરી હેરાયા-પ્રભુઃ ાટાા

^{*} આ ચાવિશીમાં ૪, ૬, ૭, ૯, ૧૨મા પ્રભુતું સ્તવન નથી મલ્યું,.. પણ સંગ્રહની દષ્ટિએ અપૂર્ણ પણ ચાવિશી અહીં પ્રકાશ્ચિત કરી છે... ૧ જગતના જીવા માટે મંડપ તુલ્ય,

.કુંગુરૂ-કુદેવ-કુધર્મ'-કુવાસન, કાલ અનંત વહાયા । મેં પ્રહ્યુ આજથી નિશ્ચય કીના,

ે મિથ્યાત ગમાયા-પ્રલુ૰ ા૪॥ એર-એર વિનતી કરૂં ઇતની, તુમ સેવા-રસ પાયા । -આ-વિમલ-પ્રલુ સાહિળ સુ-નજરે,

સમક્તિ પૂરણ સવાયા-પ્રભુ ાાપા

ં(૧૨૩૨) (૫૨–૨) શ્રી અજિતનાથ–જિન સ્તવન અજિત–જિન! તુમ શું પ્રીતિ બંધાથી–અજિત∘ ॥ જિતશત્રુ-નૃપ–નંદન ^૧નંદન,

ચંદન–શીતલ વાણી–અજિતગા ૧ ાા રમાત–ઉદર વસતે પ્રભુ! તુમચી, અચરિજ એક કહાણી ા સાેગઢ–પાશે રમતે જત્યાે,

પ્રૌતમ વિજયા-રાથ્યુૌ–અજિત∘ ॥ ૨ ॥ -તુંહી નિરંજન રંજન-જગ₋જન,

તું હી અનંત-ગુણુ-ખાણી ા

તુજ–સમ કા નહિં નાણી !–અજિત૦ ાા ગા ગજ–લંછન કંચન–વાન–અતુપમ, માતું સાેવન³–ાપંગાણી ા

तुक वहन प्रतिभिंभित शालित,

પરમાનંદ પરમ–પદ–દાતા.

વંદત સુર ઇદ્રાણી_અજિત ાઝા

૧ મનને પ્રસન્ન કરનાર, ૨ ગર્ભાવાસમાં રહ્યા, ૩ સોનાથી રંગ્યા હોય તેમ,

અજિત -જિનેશ્વર! કેશર-^૪ ચરચિત,

કામલ કમલ-સમ-પાણી ા

જ્ઞાનવિ**મલ-**પ્રલુ-ગુ**ષ્**-ગુષ્ ભણતાં,

શિલ–સુખ–રયણની ખા**ણ**ી–અજિત∘ ાપા

\star

(૧૨૩૩) (૫૨–૩) શ્રી સંભવનાથ–જિન સ્**તવન** સાહિષ! સાં**લ**ળા રે! સાંલવ! અરજ અમારી,

ભવા-ભવ હું ભમ્યાે રે, ન લહી સેવા તુમા**ના** ા નરક-નિગાદમાં રે તિહાં હું ખહુ-ભવ ભમિયાે, તુમ વિના દ્વ:ખ સહ્યાં રે,

અહા નિશ ક્રોધે ધમધમિયા-સાહિષ્ય હાશા ઇદ્રિય-વશ પડેયા રે, પાલ્યાં વ્રત નિવ સ્ટ્રેસે^૧,

ત્રસ પણ નિવ ઝણ્યા રે, હાણીયા થાવર રહુંશે ા વત ચિત્ત નિવ ધર્યાં રે બીજું સાચું ન બાહ્યું, પાયની ગાઠડી રે,

તિહાં મેં હઇડલું ખાલ્યું-સાહિબ ાા ૨ ાા ચારી મેં કરી રે, ^૩ચ^{રૂ}વિહ અદત્ત ન ટાલ્યું,

શ્રીજિન-આણુશું રે, મેં નવિ સંજમ પાલ્યું । ^૪મધુકર તણી પરે રે, શુદ્ધ ન આહાર ગ**વે**ખ્યા, રસના–લા**લ**ચે રે, નીરસ–^૫પિંડ ઉવેખ્યા–સાહિળ૦ ાા**૩ા**!

૪ પૂજાએલ-વિલેપાયેલ,

૧ ખત રાખી, ૨ હેાંશથી, ૩ સ્વામી અદત્ત, તીથ[ા] કર અદત્ત, . જીવ અદત્ત, ગુરુ અદત્ત, ૪ ભમરા, ૫ આહાર,

નરભવ દાહિલા રે, પામી માહ-વશ પહિચા, પરસ્તી દેખીને રે, મુજ મન તિહાં જઈ અહિયા ા કામ ન કા સર્યા રે, પાપે ધ્પિંડ મેં ભરીઓ, સ્ધ-છુધ નિવ રહી રે, તેથ નિવ આતમ તરીઓ-સાહિયા ાાડા

લક્ષ્મીની લાલચે રે, મેં અહુ દીનતા દાખી, તા પણ નિવ મલી રે મલી તા નિવ રહી રાખી! જે જન અભિલયે રે, તે તા તેહથી નાશે, તૃશ્રુ–સમ જે ગણે રે, તેહની નિત રહે પાસે–સાહિઅગ! પા!

ધન ધન તે નરા રે, એહના માહ વિછાડી-વિષય નિવારીને રે, એહને ધર્મમાં જેડી ા અભસ્ય તે મેં ભખ્યાં રે, રાત્રિભાજન કીધાં-વત નિવ પાળીયાં રે, જેહવાં મૂળથી લીધાં-સાહિબ ાદાદ

અનંત લવ હું ભમ્યા રે, લમતાં સાહિખ મલીયા-તુમ વિના કાષ્યુ દિયે રે, બાધિ-રયણ મુજ બલિયા ક માંભવ! આપને રે ચરણ-કમલ તુમ સેવા-નય એમ વિનવે રે, સુણને દેવાધિદેવા!-સાહિબના હા

કુ શારીર.

(૧૨૩૪) (૫૨–૫) શ્રી સુમતિનાથ–જિન સ્તવન તુમ હા અહુ–ઉપગારી! સુમતિ–જિન! તુમ હાે ા મેઘ-ત્રપ–નંદન આનંદન.

મંગલા–માત તુમારી–સુમતિ ાા ૧ાા પંચમ–જિન પંચમી–ગતિદાતા પંચ–મહાવતધારી : પંચ–વિષય–વિકારરહિત જિન,

પંચમ–નાજી–વિચારી−સુમતિ ાા ૨ા પ્રભુ ! તુમ દરિસથુ નિશ્ચય કીનાે, સેવું સેવા તુમારીા સુમતિ–સુવાસ વસી મન–ભીતર,

કયા કરે કુમતિ ભિચારી ?–મુમતિ ા કાા જયું ઘૃત દૂધ મુવાસ કુસુમમેં, પ્રીતિ બની એક–તારી ા હિલ ભરી દેખી મેરે સાહિબકાે,

^રવિસ**રે** કાેે**ણું ^૩અ–વિચારી ?–સુમતિ∘ા ૪ાા** સુરતરૂ-સુરમ**િણથી તુમ આ**ણા, અધિક લગી માેંહે પ્યારી । જિણુથી દૂરે ગઈ ભવ-ભવકી,

દુરગતિ–હમસે ^૪અટારી-સુમતિ∘ાા પાા તીન લુવન મનમાહિન સાહિખ, સેવે સુર–નરનારી ા **ગ્રાન**વિ**મલ**–પ્ર**લુ**-ચર**ણુ શરણુકી,**

જા3ં મેં અલિહારી સુમતિ૦ ॥ १॥

૧ સુગધ, ૨ **બૂલે**, ૩ વગર વિચાયે⁸, ૪ ખરાષ્ય,

(૧૨૩૫) (૫૨-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(રાગ-મુજરા નયણારા-એ દેશી)

શ્રીચંદ્રપ્રભ-જિનરાજજી, ચંદ્રપુરી જસ વાસ । ચંદ્રકિર**ણ્યા** ઉજલા રે, કાંઇ! પ્રસર્યો જગે જશવાસ, મુજરા છે મ્હારા-સણ જિનરાજ!

–સવિ શિરતાજ

–સવિ મુજ કાજ

–સીધલા આજ–મુજરાે૦ ાા૧ાા

ચદ્રલંછન ચદ્ર–રૂચિ વાન,

કાંઇ! ચંદ્ર-શીતલ દીદાર–મુજરા૦ ા

સ્તરતિ સુંદર સાહિએ રે,

ત્રિભુવન–માહનગાર–મુજરાે ા ૨ ા

જિલ્લ દિનથી તુમને શિર ધર્યા રે,

કાંઈ! તિથુ દિનથી જયકાર_મુજરા ા

ક્રદ્યતર ઘર–આંગણે રે,

કાંઈ તિહાં નહિ દુ:ખ-સંસાર-મુજરાે ાા ગા

જિણે કાનને રહે કૈશરી રે,

કાંઇ તિહાં નહિ દુષ્ટ-પ્રચાર-મુજરાે ।

िक्कां हिन**डर-डर विस्तरे** रे,

કાંઇ તિહાં નહિ તિમિર-વિકાર-મુજરા૦ ાાજા

લુજ'ગ-પરા**લ**વ તિઢાં નહિ રે,

કાંઈ છહાં યુષ્કર-જલધાર-મુજરાે ા

ીતિથુ–પરે પ્રભુ! તુઍકે ચિત્ત વસે રે,

કાંઇ ન રહે પાપ **લ**ગાર–મુજરા_ં ાપા મહસેન–નૃપ–કુલ ચંદલાે રે,

કાંઈ **લ**લ્માણા−માત−મલ્હાર−મુજરાે૦ ા અદમ–ચંદ્ર સવિ સુખ કરૂ <mark>રે</mark>.

કાંઇ અચરિજ એક ઉદાર–મુજરાે૦ ાદાા

.....–મુજરાે**ં** ા

નયન–ચકારા ઉ**લ્લસ્**યા રે,

કાંઇ નિરખી તુમ દિદાર–મુજરાે ાાળા

:ज्ञान-वि**भक्ष** ચઢતી કળા **રે**,

કાંઈ તાહુરી અ–ક્ષય અ–પાર**–મુજરા**ં ા

અનુભવ-સુખ સહેજે મિલે રે,

કાંઈ એહ પ્રલુ–ઉપગાર–મુજરાે∘ ાા૮ા

◇ ◇

√૧૨૩૬) (૫ર–૧૦) શ્રી શીતલનાથ−**િ**જન રતવન

રીતિલ-જિન! સાહામણા-માહરા ખાલુડા!

દીઠે અમ સુખ થાય-મારા૰ ાાશા

મુખડે ચંદ હરાવિયા-માહરા ખાલુડા,

तेके सूरक डै।डी-भारा० 1

્રૂપ અનાેપમ તાહરૂં-મારા૦,

अवर न ताहरी लेडी-भारा॰ ॥२॥

આંખડી કમલની પાંખડી-મારા , ચાલે હાર્યા હંસ-મારા દ તુજથી અમ સૌભાગીયા-મારા ,

યવિત્ર કર્યો અમ વંશ-મારા૰ાાગા જે ભાવે તે સુખડી–મારા૰, લિયા આપું ધરી નેહ–મારા૦ા ખાલામાંહી બેસીયે–મારા૦,

તું અમ મનારથ–મેહ–મારા૦ ા ૪ ા અમીય–સમાણે બાલેડે–મારા૦, બાલે ચતુર–સુજાણ−મારા૦ ા ભામણુંડે હું તાહરે–મારા૦,

તું અમ જીવન–પ્રાણુ–મારા૦ ાાપાા ખમા–ખમા મુખે ઉચરે–મારા૰,

જુવા કાર્ડિ-વરિસ-મારા ા ગ્રાનવિમલ-જિન માવડી મારા,

દિયે એમ નિત આશીષ-મારા૦ **॥**ફાા

**

(૧૨૩૭) (૫૨–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ–જિન સ્તવન

(ની દલડી વેરણ હુઇ રહી-એ દેશી) શ્રીશ્રેયાંસ-જિણું દતું,મેં નિરખ્યું હૈા! અપૂરવ મુખ–ચંદ તેા દ નયન–ચકારા ઉલ્લસ્યા,

સુખ પામ્યા હેા! જિમ સુરતર્–કંદ તેા–શ્રી૰ાા૧ાા ^૧બિહુ-પખે પૂરણ સ**વ**'દા,

ત્રિલુવનમાં હૈ।! એ પ્રગટ પ્રકાશતા ।

૧ પ્રભુજી બંને પક્ષે≕માતૃપક્ષ અને પિતૃપક્ષ, અગર વ્યવહારથીઃ નિશ્ચયથી, ચંદ્ર તાે શુક્રલપક્ષમાં પૂર્ણ થાય−કૃષ્ણ્યક્ષમાં ધટેા

ઉદયકરણ અહેનિશ અછે,

વળા કરતા હા! ભવિ–કુમુદ–વિકાશતા–શ્રી ારા રદ્વાષાકર કહીએ નહિ:

નિ-કલંકી હાે! નહિં જલધિ-પ્રસંગ તાે। ³મિત્ર ઉદય કરે અતિ ઘણાે,

^૪પક્ષપાતી હેા! નહિ જેહ અ–સંગ તેા-શ્રી૰ ા૩૫ તેજ થકી સવિ ^પતમ હરે,

નિવ રૂંધે હાે! વાદલ જસ છાયતાે ા ગુરૂ-બુધ જન સેવે સદા,

શુભ-કામે હેા ! ધ**રે** તાસ સહાયતા-શ્રી_ં ાષ્ઠાા અતુભવ^૬-જલનિધિ-ઉલ્લસે,

આન'દિત હાે ! હાેઇ! ભવિજન^હ–કાેકતાે । સરસ–સુધારસ∽વયણથી,

વળી નાશે હેા! મિશ્યા-મત-શાેક તાે-શ્રીં ાપા જ્ઞાનવિમલ-પ્રભુતા ઘણી,

જસ નામે હાે! હાેઈ અધિક આણું દતાે ા વિષ્ણુ-નૃપતિ-કુલ-દિન[્]-મણિ, અગીઆરમાે હાે! વંદુ જિનચંદ તાે-શ્રી૰ ાદા

¥

ર દોષાકર=ચંદ્ર પણ પ્રભુજી દોષના, આકર=ખાણ નથી, ૩ ચંદ્ર તો મિત્ર=સૂર્યનો અસ્ત થાય ત્યારે ઉગે, પણ પ્રભુજી તો મિત્રભાવે સ્રહુના ઉદય કરનારા છે, ૪ ચંદ્ર તો પક્ષ=કૃષ્ણપક્ષમાં પાતી=પડેવા-વાળા, ક્ષીણ કલાવાળા, પણ પ્રભુજ પક્ષપાતી=રાગ–દ્વેષવાળા નથી, અ અ'ધકાર, ૬ સમુદ્ર, ૭ ચકારપક્ષી, ૮ સૂર્ય.

(૧૨૩૮) (૫૨–૧૩) શ્રી વિમલનાથ–જિન સ્તવન (દેશી-માતીડાની)

विभલ-જિનેશ્વર જગતને પ્યારા.

જીવન-પ્રાણુ આધાર હમારા ા સાહિબા ! માહે વિમલ-જિણંદા,

માહના ! ^૧શમ–સુરતરૂ–કંદા–સાહિખા૰ ૫૧૫ સાત રાજ અલગા જઇ વસીયાે,

ય**થુ મુજ લ**કિતત**ણે** છે રસીયાે–સાહિઆ**ં ારા** મુજ ^રચિત્ત અંતર કર્યું કરી મસી,

સેવક સુખીએ પ્રભુ-શાળાસી-સાહિળાં ાંગા આલસ કરશા જે સુખ દેવા,

તા કુણુ કરશે ? તુમચી સેવા–સાહિખા૦ ાાષ્ટ્રા માહાદિક–^૩દલથી ઉગા**રે**ા,

જન્મ-જરાના દુઃખ નિવારા-સાહિબા ાાપાા સેવક-દુઃખ જો સ્વામી ન ભંજે,

પૂરવ-પાતિક નહી મુજ ^૪મંજે-સાહિબાર માના તા કુણ બીજો આશા પૂરે,

સાહિભ કાંઇ ઇચ્છિત પૂરે-સાહિખા૰ ૫ળા જ્ઞાનિત્રમલસૂરિ જિનગુણુ ગાવે,

સહેજે સમકિત-ગુણ ખહુ પાવે-સાહિખા૰ ॥૮॥

૧ સમતા રૂપ કલ્પવૃક્ષના મૂળ સમા, ૨ ચિત્તમાંથી, ૩ દુરમન સેનાથી, ૪ દુર થાય.

(૧૨૩૮) (૫૨–૧૪) શ્રો અનંતનાથ-જિન સ્તવન

(જિન રશિય વડા રે-એ દેશી)

અનંત-જિણંદશું રે, કીધા અ-વિહડ નેહ,

ખિશુ-ખિશુ સાંભરે રે, જિમ ચાતક-મન મેહ દ તે તેા સ્વારથી રે, આ પરમારથ હાય, અનુભવ-લીલમાં રે,

^૧લીષ્યાે રે**લે**દ ન હાેય–અનંત∘ ાા ૧ાા સહજ–સ્વલાવથી રે, સહુના છેા રે! આધાર,

કિમ કરી પાંમીયે રે !, માટા દિલતા ! પાર ા પણ એક આશરા રે, પામ્યા છે નિરધાર, સુ-નજરે જેયતાં રે, કીધા અહુ ઉપગાર-અનંત ારાદ જિન! ગુણ તાહરા રે, લખીયા કિમહિ ન જાય!, ભવ ને ભવાંતરે રે, ³ પાઠે પણ ન કહાય, આતમ-દર્પણ રે, પ્રતિબિંબ્યા સવિ તેહ ા બક્તિ-પ્રભાવથી રે અચરિજ માટું છે, એહ-અનંત ાકાદ કે કાઇ હાણી છે! રે, કે કાઇ બેસે છે! દામ,

એક ગુણ તાહરા રે, દેતાં કહું કિશું સ્વામી ક ખાટ ન તાહરે રે, થાશે સેવક-કામ, યશ તુમ વાધરયે રે, એક-ક્રિયા દાઇ-કામ-અનંત ાકાદ અરજ સુણી કરી રે, સુ-પ્રસન્ન થઈ હવે સ્વામી,

એક ગુણ આપીએ રે, નિર્મલ તત્વ-શ્રદ્ધાન !

૧ ડૂએલાને, ૨ મ્યાંતર, ૩ બાલી જવા રૂપે,

શકિત-સ્વભાવથી રે, નાઠા દુશ્મન દૂરિ, વાંછિત નીપન્યા રે,

ઇમ કહે જ્ઞાનવિ**મલ** સ્રિ.ા અ૦ા ૫ ા

(૧૨૩૯) (૫૨–૧૫) શ્રી ધર્મનાથ–જિન સ્તવન (રાગ-રામગિરિ)

ધમ^ર–જિન વરદ-દરસણ પાયા, પ્રભલ–પુષ્યે આજ રે ા માતું ભવ–જલ^૧રાશિ તરતાં,

જડયું જંગી-જહાજ રે-ધર્મ'૦ ાા૧ાા સુકુત-સુરતરૂ સહેજે કળીયા, ^રદુરિત ટલ્યાે વેગરે ા લુ**વન**–પાવન સ્વામી મિશ્યાે,

ટાલ્યાે સકલ ઉદ્દેગ રે-ધર્મ ગાર ા નામ સમરૂં રાત–દિહા, પવિત્ર જિહાં હાેઈ રે ા ક્રી ક્રી મુજ એહ ³ઈહા,

નેહ–નય**ણે** જોઇ રે–ધર્મ° ા ૩ ા તુંહિ માતા તુંહિ ત્રાતા, તુંહિ ભ્રાતા સય**ણ** રે ા તુંહિ સુરતરૂ તુંહિ સદ્ગુરૂ,

નિમુણી સેવક-વયણ રે-ધર્મેં ાઝા આપે વિલસો સુખ અનંતા, રહ્યા દુઃખથી દૂર રે ા ઈણુ પરે કિમ શાેલા લેશા,

કરા દાસ ^૪હેજીર રે-ધર્મ ગાપા એમ વિચારી ચ**રથુ**-સેવા, દાસને ઘો **દે**વ રે ।

૧ સમુદ્ર, ૨ પાપ, ૩ ઇચ્છા, ૪ સેવામાં,

ज्ञान-विभक्ष જિલું દ-ધ્યાને, લહે સુખ નિત્યમેવ રે-ધર્મ° ાા ૬ ॥ क्षि

(૧૨૪૦) (૫૨–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ–જિન સ્તવન (૨ાગ–ધન્યાશ્રી–કડખા)

તાર! મુજ તાર! મુજ તાર! જિનરાજ! તું, આજ મેં તાેહિ દીદાર પાયા ા સકલ સંપત્તિ મિલ્યાે આજ શુભ દિન વલ્યાે, સુરમણ આજ ^૧અણચિંત આયાે–તાર૰ ાા૧ા

તાહ**રી** આણુ હું ^રશેષ પરે શિર વહું,

³નિરતાે સદા હું **ર**હું ચિત્ત-શુદ્ધિ ।

∙ભમતાં ભવ−કાનને સુરતરૂની પરે,

તું પ્રભુ ! એાળખ્યા ! દેવખુદ્ધિ–તાર૦ ાારાા

·અ**થિર–સંસારમાં સાર!** તુજ સેવના,

हेवना हेव! तुळ सेव सारे।

શત્રુને મિત્ર સમભાવી બેંહું ગ**ણે,**

ભકત–**વ**ત્સલ સદા ખિરુદ ધારે–તાર૰ ાાગા

તાહરા ચિત્તમાં દાસ-છુદ્ધિ સદા

હું વસું, એહવી વાત દ્વરે ા પથુ મુજ ચિત્તમાં તુંહિ જે નિત વસે,

તા કિશું કીજીયે માહ શૂરે ? તાર ાાડા

૧ અચાનક, ૨ પ્રસાદીની જેમ, ૩ તારી આગ્રામાં રક્ત,

તું કૃપા–કુંલ ! ગતદંભ ! ભગવાન ! તું, સકલ-વિલાકને સિદ્ધિ–દાતા ા ત્રાણુ મુજ ! પ્રાથ્ મુજ ! શરણ આધાર તું,

તું સખા ! માત ! ને તાત ! બ્રાતા !-તાર ાપા આતમરામ અભિરામ અભિધાન તુજ,

સમરતાં જન્મનાં દુરિત જાવે ા

તુજ વદન-ચંદ્રમા નિશ-દિન પેખતાં,

नयन-यहेर आनंह पावे-तार॰ ॥६॥

શ્રી વિશ્વસેન-કુળ-કમલ-દિનકર જિશ્યા,

મન વસ્યાે માત **અચિરા** મલ્હાયાે ા શાંતિ જિનરાજ! શિરતાજ દાતારમાં,

અભયદાની શિરે જશ ગવાયા-તાર૦ ાાળા

લાજ-જિનરાજ! અખ દાસની ^४તે। શિરે,

અવસરે માહ્યયું લાજ પાવે 🗗

પંડિતરાય કવિ–ધીર**વિમલ** તણે,

સીસ **ગુણ** જ્ઞા**નવિમલાદિ** ગાવે-તાર∘ ાાટા

0

(૧૨૪૧) (૫૨–૧૭) શ્રો કુંથુનાથ જિન સ્તવન (રાગ–જહોની દેશો)

တ है। ! **કું યુ-જિશ્ં**દ! દયા કરી,

প্ৰভা! हासताधी अरहास ।

જ હા ! સુણીયે સુ-પ્રસન્ન-હેજથી,

૪ તમારા માથે,

છ હેા ! વિગતે વચન−વિલાસ− કૃપાનિધિ ! સાહિષ્ય ! કું શુજિણ દ !

જી હૈા! તું શમ–સુરતરૂ–કંદ–કૃપા૦ ાા૧ા

છ હાં! 'શૂરતાથા કુલે ઉપન્યા,

တ હૈા! છતે દુશ્મન-વર્ગા

છ હા ! તેઢમાં અચરિજ કાે નહીં,

જી હાૈ ! પામ્યા જે ^રઅપવર્ગ – કૃપા૦ **ારા**

છ હેા! ³શ્રી નંદનપણે રૂપના,

જી હાે! પાર ન પામે કાયા

છ હાં! ^૪ઇશ્વર સવિ સેવા કરે,

જી હૈા! એહી જ અચરિજ જોય-કૃપા ા ાાા

છ હાે! સંગ કરે સવિ ભાવના,

જી હાં! તાહે તું નિશ્સંગા

છ હાે! અ−ક્ષય અ−રૂપી તું સદા,

છહાં! આતમ-ભાવ અ−સંગ-કૃપા∘ **ા**ષ્ઠાા

* જી હાે! ^પઅણુધીતા મલ–સીલ છે,

છ હા ! અર્થુ-તેડયા સુ**-સહા**ય ા

છ હા ! ભવ-વિશ્વ તું હિ મહેશ છે,

જી હેા! અ–શરણ-શરણ કહાય-કૃપા૰ાપાા

૧ પ્રભુજના પિતાનું નામ છે, ૨ માક્ષ, ૩ પ્રભુજની માતાનું નામ શ્રીદેવી છે, તેમના પુત્ર પણે, ૪ શક્તિશાળી દેવા,

^{*} અના ગાથા શ્રીવીતરાગ સ્તાત્ર (પ્રકાશ ૧૩ ગા. ૨ અને ૪ની : ગાથા)નાં કેટલાંક પદાને યાદ કરાવે છે.

પ. વગર ધાયે પણ નિર્મળ શીલવાળા,

છ હા ! અષ્ય-ચિંતિત-ચિંતામણિ. જ હાે! કરતાે અધિક પસાયા છ હાે! સકલ સુરાસુર તાહરા, છ હૈા ! પ્ર**ણમે ! પ્રેમે પાય**–કૃપા∘ ॥**૧**॥ 😰 હેા! સમતા–ચક્ર સાધિયા, છ હેા! ^કઅંતરખડ–અરિ વર્ગ ા છ હા ! પરિસહ-સેના ઉનિઈલી. છ હૈ।! એહ સ્વભાવ નિસર્ગ-કૃપાન્ લાળા ્છ હાં! છઠ્ઠો ચક્રી જે અછે. જી હા ! સત્તરમા જિનરાય ! છ હાે! અ-કળ સરૂપ છે તાહરૂં, છ હા ! કીમહિ ન કળ્યું જાય-કૃપા ાાટા છ હા ! ધ્યાયક લેદ થકી લહે, તુમરા સહજ સભાવ । ્છ હા ! ધ્યાનાદિક હેતે કરી, જી હા ! પ્રગટે એકી ભાવ-કુપા૦ ૫૯૫ જ હાં! ^૮અજ-લંછન કંચનવને, છ હાં! ગજપુર નગરી જાસા જ હૈા! એક-ભવે પદ બિહુ તણા, છ હા ! પામ્યા ભાગ-વિલાસ-કૃપા૦ ા૧૦ા

છ હા ! એક-લવે પદ બિહુ તાણા, જ હા ! પામ્યા ભાગ-વિલાસ-કૃપા૦ ા૧૦ા જ હા ! ज्ञान-विभक्ष-જિનરાજની, જ હા ! સેવા સુરતરૂ છાય !

જહા ! જે સેવે ભાવે સદા,

જી હાે! દર્શન-ફેલ તસ થાય-કૃપા૦ ા૧૧ા

W

૬ અંતરના, ૭ હઠાવ! દીધી, ૮ બકરા,

(૧૨૪૨) (૫૨-૧૮) શ્રી અરનાથ–જિન સ્તવન (તુજ સાથે નહી બોલું ૠષભજી! તે મુજને વિસારીજી. એ દેશી)

શ્રી **અરનાથ**! સ–નાથ કરા–મુજ જાણા સેવકલાવેજી, ભવ–ભ**વ**–સંચિત અહુ પાતિકઢાં,

જિમ તે અલગાં જાવેજી ા કાલ અનાદિ—અન'ત વદ્યો એમ, તુમ સેવા નવિ થાવેજી, કાઇક કર્મ–વિવર—સુપસાયે,

શુભ-રૂચિ ગુણુ પ્રગટાવેજી ાા ૧ ાષ્ટ્ર તુમ ગુણુ–અનુભવ ધવલ–ધવિઢંગમ, લીલા કરતા આવેજી, સુજ ^રમાનસ માનસ–સરમાંહિ, જો કબહી રતિ પાવેજી ા વાણી–ચંચુતણે સુપસાયે, તત્વ–ખીર પ્રગટાવેજી,

નીરપર જે અલગા દાખે, દંભ–સ્વભાવ–વિભાવેજી ાારાા દર્શન પ્રીતિ ³સગુણ–મુકતાકુલ કંઠે હાર અનાવેજી,

સહજ સંતાષ લહે તવ સમતા, ઘૂઘરી–નાદ અજાવેજી ા શુભમતિ–પરિ**ઘુ**તિ હંસી સાથે ^૪કેલી કરી રતિ પાવેજી, શુદ્ધ-હંસ–સંતતિ–નિર્માપણ,

કારણ **ગુણ ઉપજાવે**છ**ાા ૩ ાા** કુમતિ–કમલિની–કંદ **ઉ**ખેડે શુદ્ધ–સુભૂમિ જગાવેજી, નિશ્ચયનય-વ્યવ**હા**રે બિહુ–૫ખ, શોભા સમુદય થાવેજીા ^પકહુષ ^દકુશાસન જલ નવિ સેવે, ધરતા સમતા ભાવેજી,

૧ પક્ષી, ૨ મનરૂપ માનસરાવરમાં, ૩ સારા ગુણવાળા ૪ ક્રીડા, ૫ ખરાબ, ૬ જૈનેતર દર્શન ૨૫ પાણીમાં

જિન શાસનમાં રાજહંસ-સમ,

આતમ-નામ ધરાવેજી ॥ ४ ॥ •એવા અનુભવ~ઢંસ તે પરખે, જે પ્રભુ ધ્યાને ધ્યાવેજી, આદ્યાચરણુ ^હછારાદક-સરિખાં તેઢને દાય ન આવેજી । •ગુષ્યુી-જન-સેવા ને તુમ આષ્યુા, હેજે રસ ચિત્ત લ્યાવેજી, •ગાનવિમલસૂરિ નૂર-મહાદય,

દિન-દિન અધિકા થાવેજી ॥ ૫ મ

**

√(૧૨૪૩) (૫૨–૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ–જિન સ્તવન લાછલદે-માત-મલ્હાર–એ દેશી)

ૠિલ્લિજિનેસર_દેવ! સારે સુર–નર સેવ, - આજ હાે ! જેહના રે મહિમા મહિમાંહે ગાજતાેજ ાા૧ા -**નીલ**વરથુ જસ છાય, પથુવીશ ધતુષ્યની કાય–

આજ હાં! આયુ રે પંચાવન વરસ સહસનું છા કુંભ-નરેસર તાત, પ્રભાવતી જસ માત, આજ હાં! દીઠે રે આનંદિત હાંચે ત્રિભુવન-જના છા ાગા લંઇન-મિષે રહ્યો કુંભ, તારક ગુણથી અ-દંભ, આજ હાં! એહવા રે ગુણ વસીયા આવી તેહમાં છા ાષ્ટાા ગાનવિમલ-ગુણ-નૂર, વાંષે અતિ-મહપૂર-

આજ હા ! પાવે રે મનવ છિત પ્રસુના નામથીજ ાપા

(૧૨૪૪)(૫૨–૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત–જિન સ્તવન મુનિસુવ્રત–જિનવર વૌશમા,

ભારૂય ખંદર ગુણુ–મણુ–મંદિર । ભવિ–જન ચિત્તે વિસમ્યા,

સુનિસુવ્રત જિનવર વૌશમા ા ૧ ા જિનસુદ્રા જિનવરને સરિખી, અવર નહિ કાઇ ઉપમા ા શામલ-વરણ શરણ ત્રિહું જગને,

એહ સુલગતા મનારમા–મુનિ૦ ાારાા કુમતિ–કુસંગતિ કુ–શ્રહ-બુદ્ધિ,

જે**ણે** તુમ્હ પદ ન**વિ ન**મ્યા– કાલ અનાદિ-અનંત લગે તે,

નરક-નિગાદમાંહિ લગ્યા–મુનિ૦ ાા૩ા

તે ધન્ય તે કૃત્યપુષ્ય ભવિક-જન,

જસ ચિત્તે પ્રભુ–ગુણુ રમ્યા । ज्ञान-વિ**મલ** ગુણુ નવનિધિ-સ'પદા,

જેણું દુશ્મન સવિ દમ્યા-મુનિ ાાડાા

(૧૨૪૫) (૫૨–૨૧) શ્રી નમિનાથ–જિન સ્તવન (આજ સખી સંખેસરા–એ દેશી)

નિમ**એ શ્રો નિમિનાથને જે શિવ**—સુખદાતા, નેઢ ધરીને અઢનિશે જે **લવલય**ત્રાતા ા વિજય-ભૂપના બેટડા વપ્રાના જાયા,

નીલ-કમલદલ-લંછના, સુરનરપતિ ગાયા ા૧ા મન માહ્યું છે માહરૂં તુઝ મૂરતિ-દેખી,

મુંદરી એવી કાે નહિ તુજ સૂરતિ–સરખી । હપશમ–રસના કુંડ છે નિરૂપમ તુઝ નયણાં,

જગ-જનને હિતકારિયા જેહનાં છે વયથું ાારા વદન-પ્રસન્નતા અતિઘણી નિર્મળતા રાજે,

નિત્ય-વિરાધી જીવનાં વયરાદિક ભાજે ા શસ્ત્રાદિક જેહને નહિ, નહિ કામવિકાર,

વાહન–પ્રમુખ ન જેહને, નહિ દેોષ અહાર ાા૩ા પદ્માસન એઠા થકાં ભવિયણ પડિબાહે,

અનુપમ ગુણુ કાંઇ એહવે સવિ જગજન માેહે ા વીતરાગ-ભાવે મિલ્યા રુધિરાદિક અંગે,

દ્ધ–ધારપરે ઉજલા નિર્માહ પ્રસંગા ૪ ાા સુરલિ–ગંધ સવિ અંગના અવયવ મલ જેના,

કમળતણા પરિમલપર ધાસાદિક તેહનાં ા લાકાત્તર-ગુણુથી લહ્યો લાકાત્તર દેવ,

ગ્રાન વિમલ-ગુણના ઘણી જે તુમને સેવે. ॥પા

(૧૨૪૭) (૫૨–૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન રહા! રહા ર! યાદવરાય! દા વડીયાં,

> દાે ઘડીયાં દાે–ચાર ઘડીયાં; –રહાેo

^૧માહ-મહિસણ **શિવાદે**વી જયા!

તુમે છેા આધાર અડવડીયાં−રહેા૦ તાાા નાહ ! **વિવાહ** ચાહ કરીએ,

કેયું જાવત ^૧ ફિર રથ ચડીયાં–રહાેંં ા પશુય પાેકાર સુણીય ક્રિય કરૂ**ણ**ા,

છેાડી દીયે પશુ–પ'ખી ચડીયાં–રહ્યેં ારા ગાદ બિછાઉ' મેં વારી જાઉં,

કરૂં વિનતિ ચરશે, પડીયાં-રહેાં ા પીયુ વિશ્વ દીહા તે વરિસ-સમાવડ,

ન ગમે ^રસેનને ^કસેજડીયાં–રહ્યું ાકા વિરહ_કિવાની વિલપતી જોવન,

વાડી-વન ઘર સેરડીયાં-રહેા ા અષ્ટ-ભવાંતર નેહ નિવાહત.

નવમે લવ તે વિછડીયાં–રહેા૦ ાા૪ા૧

સહસાવન માંહે સ્વામી સુણીને,

રાજીલ રૈવતગિરિ ચહિયાં-રહા∘ા પીયુજના નિજ_શિરે ઢાથ કેવાવત,

ચાખે ચારિત્ર-શેલડીયાં-રહાેં ાપા

૧ માેહના **ઉપક્રમમાં, ૨ સુવાતું,** ૩ પલંગ,

માદવ-વંશ-વિભૂષણુ નેમછ, શાજુલ મીઠી વેલડીયાં–રહા∘ા જ્ઞાનવિમલ–ગુણુ કંપતી નિરખત,

હરખત હાત મેરી આંખડીયાં-રહા0 ાશા

1

(૧૨૪૮) (૫૨–૨૩) શ્રી પાર્શનાથ-જિન સ્તવન (રાગ-કડખા)

વિમલવર સકલ-ગુણુ–રયણાયરૂ,

પાસ સુખસાગરૂ દરિસ પાયા ા સહજ–આનંદ સુખકંદ અતિ ઉલ્લસ્યા

^૧ઐન જિનવચન-સુખ–ચેન આયેા–વિમ**લ**ુ ૫૧૫ શુદ્ધ ^૨અનિદાન તુઝ^{્દ}યાન ગુણ–જ્ઞાનથી,

મુઝ ઉપાદાન પ્રભુતા પ્રકાશી!

વિકટ-મિથ્યાત્વની ભ્રાંતિ ^૩નિકટે નહિ,

દ્ભર રહી લોલ્યતા દીન-દાસી-વિમલ ારા છેક સુ–વિવેક પ્રભુ નેક–નજરે કરી,

નિરખતાં કાસના દુરિત જાવે । ¥તરિ**થ્-**કિર**થે** કરી કમલ વિકસિત થઇ,

મળહલ-પરિમલ થથા પ્રગટ થાવે-વિમલ ાગા એક મુજ ટેક અતિરેક ગુણુ-ઉલ્લસી,

तुक विना अवर निव थित्त याहु'!

૧ સાક્ષાત્, ૨ નિયાણાવગરના, ૩ પાસે ન માવે, ૪ સૂર્ય, ૫ વધુ સંગોધવાળુ,

એહ પરતીત-વિધિ નીતિ ત્રિ-કરણ થકી દેવ! તુમ્હ સેવ ભવે-ભવે ^કઆશ હુ'-વિમલ_ે ાષ્ઠાા હીપ તિશિ હીય ભ**વ**-^હસિંધુમાં ભુડતાં,

કલ્પતરૂ જેમ ^૮થ**લે ^૯અનલ ^૧°**શીતે ા તપતિ^{૧૧} તરસ્યાે સુધાપાન જિમ ઉલ્લસે,

તેહથી અધિક તુમ્હ દરિસન પ્રૌતે–વિમલ૰ ાપા સિદ્ધ સુખ^{૧૨} આશિકા બ્રાંતિ નિષ્કાશિકા,

જિઢાં થકી શિર ધરી આ**ણ** તાેરી ા ^{૧૨}અપર–પરિ**ણ**તિ ગઇ આપ–પરિ**ણ**તિ **લઈ,**

ગ્રાન-અનુભવ^{૧૪}ક્રિયા દાર ^{૧૫}જોરી-વિમલ_િ ॥**६॥** સહજ–ભક્તિ કરી ગ્રુગતિ હાય કમ⁶ની, તેહેના હેતુ પ્રંસુ-પાસસામી ।

કુંવર **અશ્વસેન** નૃષ માત વામાતણે, પરમ આનંદ-કામી અ-કામી-વિમ**લ**ાણા

ચિત્તમાં રાખી**યે યાગ્યતા-ગુષ્ઠુ થકી,** દાસને આપના **લેખ**વીજે । આનવિમલાદિગુષ્ઠુ સુ-જસ-મહાદય હુવે, ^{૧૬}લેદના ^{૧૭}લેદ એક્તાન કીજે-વિમલ**્** ॥૮॥

કું આશાવાળા, હ અમુકર્મા, ૮ જમાન પર, ૯ આંગ, ૧૦ ઠડીમાં, ૧૧ ઉતાળામાં ૧૨ ઉત્કંઠા, ૧૩, ખીજાં દ્રબ્યોનો, ૧૪ કિયાની દ્રોરી, ૧૫ જોડી, ૧૬ જુદાઇના, ૧૭ નાશ્વ.

(૧૨૪૯) (૫૨–૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી–જિન સ્તવન (રાગ ધન્યાશ્રી)

(આજ ગઇ તી હું સમવસરણમાં–એ દેશી) વંદા વીર્–જિનેસર–રાયા, ત્રિશલા–માતા–જાયાછ ા હરિ–લંઇન કંચન–વન કાયા,

મુઝ મન-મ'દિર આયાજી-વંદાે ાાવાા દ્વામ-સમયે શાસન જેહતું, શીતલ ચંદન-છાયાજ ા જે સેવંતાં ભવિજન-^૧મધુકર

દિન-દિન હેાત સવાયાજી−વંદા૦ ાારાા તે ધન પ્રાણી સદ્દગતિ ખાછી, જસ મનમાં જિન આયાજ ા રવ'દન–પૂજન સેવા ન કીધી,

તે કાં જનની જાયાજ ?-વંદાે ા ૩ ાા ³કમે કટક-લેદન અલવત્તર, વીર-બિર્દ જેણે પાયાજ ા એકલ-મલ્લ અતુલી-અળ અરિદ્ધા.

દુશ્મન દ્ભરે ગમાયાજ-**વંદા** ાજા વાંછિત-પૃ**ચ્**ણ સંકટ-ચૂ**રલુ**, તું માત-પિતા સહાયાજ । સિંહ પર ચારિત્ર આરાધી,

મુજસ-નિશાન-અજાયાજી-વંદાં ાપા ગુ**ણ** અનંત ભગવંત વિરાજે, વધે^{*} માન-જિનરાયાજ ા **ધીરવિમલ**-કવિ-સેવક નય કહે,

શુદ્ધ સમક્તિ–ગુણુ દાયાજી-વંદાેં ાદ્દાા

૧ ભમરાઓ, ર જેમણે ધ્યાવા પ્રભુજીનું વંદન, પૂજન કે સેવા ન કરી તેઓને તેમની માતાએ જન્મ શા માટે આપ્યા ? અર્થાત્ તેમનું જીવન નકામું છે, (ત્રીજી ગાથાના ઉત્તરાર્ધના અર્થ) ૩ કર્મ રપ સૈન્યને બેદવામાં અત્યંત ખળવાન

શ્રોવર્દ્ધમાન-स्वामिने નમઃ પં. શ્રી ગુણવિલાસછ કૃત જિન–સ્તવન ચાવિશી (પ3)

૧૨૫૦) (૫૩-૧) શ્રી ૠષભદેવ-જિન રતવન (રાગ-દેવ ગંધાર)

અબ માહીએ તારા દીનદયાલ । સબહી મતમે દેખ-^૧જિત તિત^ર

તુમહિ નામ રસાલ-અભાગાવાા આદિ-અનાદિ પુરૂષ હાં! તુમહી, તુમહી વિષ્ણુ ગાપાલ ા શિવ પ્રદ્યા તુમહીમેં સરજે,

ભાંજી ગયા બ્રમ−જાલ–અખ∘ાારાા ^કમાેહ-વિકલ બૂલ્યાે ભવમાંહી, ફિયાે અન'તાે કા**લ**ા ગુણ્વિલાસ શ્રી ૠષભ–જિનેસર!

> મેરી કરા પ્રતિપા**લ**–અબ*્*ાા**૩**ા જુજ

(૧૨૫૧) (૫૩–૨) શ્રી અજિતનાથ–જિન સ્તવન (૨૫૫–વિલાસ)

સુણ ત્રિલુવનકે રાય ! અજિત–જિનેસર સ્વામી ।

૧ જેટલા, ૨ તેટલા. ૩ માહથી પીઠિત,

પ્રભુ! **ધાઢે** તારા દુઃખ નિવારા,

કીજે શિવપુર ગામી-સુથું ાાયા કાલ અનાદિ ભમત મેં ન લહ્યો, નિજ-અનુભવ હિતગામી ષ્ ૧૫૨–પરિથૃતિસાં માચી રહ્યો નિત,

જાણ્યા ન અંતરજામી-મુણ્ય ારાષ્ટ્ર પરમ-પુરૂષ તુંહી પરમેસર, પુન્યે તારી સેવા પામી દ અખ રભ્રમભાવ-⁵મિટાવ કરેદ સળ.

ગુણવિલાસ જસ નામી-સુણ૰ ાા ૩ાઠ

(૧૨૫૨) (૫૩–૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ–વેલાઉલ અહિયા)

સાર જગ શ્રીજિનનામ સંસાર-શ્રી૰ા શ્રીજિન–નામ તે' વ'છિત પાવે,

રિહિ સિહિ નિધિ વિશ્તાર–સાર∘ ॥૧ાષ્ટ ^૧ધર ચિત્ત ભાઉં ? દાઉ હૈ નીકેા, **લ**હી માન**વ** અવતાર ષ્ મેરી વિભાવ–દશાકી પરિથૃતિ,

જિન-સુમિરન ચિતધાર-સાર૦ ાારા શ્રીજિનનામ-ભજન તેં ભવિજન, ખહુત-જન ઉતરે પાર દ ગુણ્વિલાસ સંભવજિન જપી લે,

સુખ આનંદ જયકાર−સા૦ ॥૩॥

૧ પુદ્દગલભાવની પરિશ્વિતિ સાથે, ૨ ભ્રમણાના વિચારા, ૩ દૂર. ૧ હે લાઇ! સારા દાવ છે એ ચિત્તમાં ધાર! (બીજ ગાયાની પ્રથમ લીટીના અર્થ)

(૧૨૫૩) (૫૭-૪) શ્રી અભિનંદન–જિન સ્તવન (૧ાગ-કાફી)

તારા માહે સ્વામી, શરન તિહારે આયા ા કાલ અનંતાનંત ભમંતે,

અબ મેં દરિશન પાયા-તારા ાાા તુમ શિવદાયક સભ ગુણ-ગાયક, તારક ભિરુદ ધરાયા । લાયક જાની આણી મન ભાવન,

પાયકમલ ચિત લાયાૈન્તારા૰ ॥૨॥ તુમ હા નિરંજન જન–મન–રંજન, ખંજન નેન સુઢાયા । ગુણ્વિલાસ પ્રભુ જિન અભિનંદન, વંદનકા લલચાયાે ॥૩॥

(૧૨૫૪) (૫૩-૫) શ્રી સુમતિનાથ–જિન સ્તવન (રાગ-લેરવ)

તેરી ગતિ તુંહી જાને, મેરે મન તુંહી હૈ ! એાર સવ**ે ભર્મ ભાવ, માેહજાલ યુંહી હૈ–તેરી** ગા૧ા જ્ઞાનમે ખિચાર ઠાની, શુદ્ધ બુદ્ધિ ગહી હૈ ! આપકી પ્રસાદ પાઇ, સુષ્ઠુ દેષ્ટિ લહી હૈ–તેરી ગા**રા**

આપકી પ્રસાદ પાઇ, સુષ્ઠુ દીષ્ટ લહી હૈ-તેરી ારા અંદ જ્યાં ચકાર પ્રીતિ, એસી રીતિ અહી હૈ ા આદિ-અંત એક રૂપ, તાેસાં હાેઇ રહી હ-લાેરી ાાગા

૧ ખંજન પક્ષીની જેવી સુંદર આંખા શાલે છે. (ત્રીજી ગાયાની બીજી લીટીના અર્થ)

એ કયાલ બહુત બાત, કહી જાત નહી હૈ । તાર હૈા! સુમતિનાથ ગુણવિલાસ વહી હૈ-તારી : ॥४॥ ह्य

(૧૨૫૫) (૫૩–૬) શ્રી પદ્મપ્રભ–જિન સ્તવન (રાગ–આસાઉરી દેવગ'ધાર)

પ્રભુજી ! તુમારી અ–કથ કહાની । દાન બિના સબ જેર કીએ હૈ,

સુર–નર જગકે પ્રાની–પ્રભુ૦ ॥ ૧ ॥ ^૧નિર–અ'બર સુંદર સહજહી, બિનુ સંપતિ રજધાની । ક્રોધ બિના સબ કર્મ વિનાશે,

અ−પઠિત અંડે વિજ્ઞાની–પ્રસુ૦ ાારાા રાગ બિના સબ જગત_જન તારે, શુદ્ધ અક્ષર સુવાની ા ગુણુવિ**લા**સ પ્રસુ **પદમજિનેસર**,

કીજે આપ–સમાની–પ્રલુઃ ાાગા

(૧૨૫૬) (૫૩-૭) શ્રી સુપાર્શનાથ–જિન સ્તવન (રાગ–રામકલી)

પૂર મનારથ સાહિળ મેરા, અહિનિશિ સુમરન કર્ફ હું તેરા-પૂર ાશા ^૧અ'તરાય અરિ રહ્યો ઘેરી, તાકા તતછીન ^૨કરહું નિવેરા-પૂર ાારા

૧ કપડાં વિના ૧ અતરાય રૂપી શત્ર, ૨ નાશ,

લવ-વન માંહે લસ્થેા અહુ તેરા, પુષ્ય-સંત્રેગે લહ્યો તુમ ^કઉરા-પૂર૦ ાાગા ગુણવિલાસ પ્રભુ ઢારા ફેરા, દીજે મુપાસજી ^૪પાસ **બ**સેરા-પૂર૦ ાા૪ાા

 \bigcirc

(૧૨૫૭) (૫૧–૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન સ્તવન (રાગ-રામકલી)

ચંદ્ર પ્રભ ઉર આન હા ! ભવિકજન ! ચંદ્ર । દરસન-ચંદનતે અતિ-શૌતહ,

ઉજવલ ચંદ્ર સમાન હા-મવિક૰ ા૧ા ચંદ્ર સરાગી પ્રભુ નિરાગી,

જાગત–જ્યાતિ અમાન હૈા–ભવિક∘ ॥२॥ રાહુ મલિન કરે નિત રાશિકાૈ,

સાથે ધરે પ્રભુ-ધ્યાન હા-ભવિક ાાગા સદા ઉદિત સંપૂરણ સ્વામી,

⁹વાકે કલા વર્ડિઢ–હાનિ **હા–અવિક**૦ ાા૪ાા

નિરખત અનુપમ અમૃત વરસે,

માહ-તિમિર-હર ભાન હાે-ભ૦ ાાપા ગુણ્વિલાસ પ્રભુકે ચરનાં છુજ, સેવે સુરરાજન હાે-ભ૦ ાા દા

ઢ આશરા ૪ પાસ રહેવાતું. ૧ ચંદ્રતે,

(૧૨૫૮) (૫૩–૯) શ્રીસુવિધિનાથ–જિન સ્તવન (રાગ–વિદ્ગાઉલ સુદ્રમ)

ઇહેવિધ સુવિધિ-જિન દકા, લખી રૂપ ઉદારા ા

હુદય-કમલમેં ધ્યાઇ ચે, લહિયે ભવપારા-ઇહિં∘ ાા૧ાા અશન-વસન જાકે નહી, નહિ મદન-વિકારા ા

ભય-વરજિત આયુધ બિના, કરનીસાં ન્યારા-ઇઢિં ારા લિંગ નહિ સંજ્ઞા નહી વરણ-વિચારા ા

નિરંજન પરમાતમાં, સાે દેવ હમારા–ઇહ૦ ાાકાા થ્રદ્મા વિષ્ણુ મહેસરાે, પરમેસર પ્યારા । શુ**ણ્**વિ**દ્યા**સ શ્રીજિનરાજસેં, જિન રાગ નિવારા–ઇહ૦ ાા૪ાા ક્ષ્યુ

(૧૨૫૯) (૫૩–૧૦) શ્રી શીતલનાથ–જિન રતવન (રાગ-ગાડી)

આજ મેં પુષ્ય–ઉદે પ્રભુ દીઠાે। શીતલ ચિત્ત ભયાે અખ મેરાે,

પ્રશમ્યાે માેહ ^૧અંગીઠાં–આજ૦ ાા૧ાા ઐસાે રંગ લાગ્યાે જિનજસાં, જેસાે ચાલ મજઠાે ા ના જાતું ક્રબ નૈનનકે પથ_્

હુદયમેં આનંદ પઇ ઠાે–આજ૦ ા**રા** સા નિજ–રૂપ મૈં આજ પિછાન્યાે, જે અમૃતે મીઠાે ા ગુ**ણવિલાસ રા**તિલ જિન નિરખત, પાતક–પંક શું^રનીઠાે–આજ૦ ા**કા**ા

૧ લકી ૨ માવી રીતે કુર થયા,

(૧૨૬૦)ઃ (મહ−૧૧) શ્રી શ્રયાંસનાથ-જિન સ્તવન (રાગ-મલ્હાર)

મહિર કરા માહારાજ, હમ પર–મહિર૦ ા તુમ ખિન સુખ–દુઃખ અંતરગતકી,

કિસ આગે કહેા જાય !–હમા ા ૧ ા૧ અપને સેવકકું સખ ચાહે, તુમ કર્યાં રહે હાે ! ભુલાય ા જો કહ્યુ ચૂક પરી ^૧૦હે હમપેં,

તા કીજે ^રબકસાય–હેમ**ાા ર**ાા તુમ હાે! સબલ નિખલ હમ સ્વામી! **જેર કછુ ન અસાય ા** સાઈ ભાત કરાે તુમ સા**હિ**બ!

જે કછુ આવે દામ–હારુ ॥ ૩ ॥ એસો કૌન સંદેશા શિવપુર, જે આવે પહુંચાય । ગુ**ણુવિલાસ** શ્રે**યાંસ કૃ**પા કરી,

લીજે પાસ જુલાય-હમ• ા ૪ ા

(૧૨૬<mark>૪)(૫૩–૧૨) શ્રી વાસુપૂજયસ્વામી–જિન સ્તવન</mark> (રાગ-સારુ તથા સામેરી)

પ્રલુજી ! તેરી પરતીત ન જાની । ^૧મીનતિ વીનતિ કરી થાકયાે,

તુમ મનમેં કછુ રના'ની-પ્રભુછા ા ૧ ાા

૧ થઇ હોય, ૨ માફી આપો, ૧ આજી, ૨ ન આપ્યા,

. એર અનેક વિવેક-રહિત એ, ³માંસભખી ^૪મદપાની । ખિતુ વિચાર સંસાર-ઉદધિતે,

પાર ઉતારે પ્રાની—પ્રલુછ૰ ॥ ર ॥ મેરી બેર કઢા લગે સાહીળ, આજ-કાલકે દાની । તારક બિર્દ ધરાઈ જગતમેં,

કોન ^પસયનપ ઠાની–પ્રભુજી ાા ૩ ાા અખ તાે તારાહી બની આવે, ઔર વાત સબ ^૧કાની ા ગુણ**વિલાસ શ્રી વાસુપ્જજ**,

થો શિવપુર–રજધાની–પ્રભુજી∘ ૫ ૪ ૫

(૧૨૬૨) (૫૩–૧૩) શ્રી વિમલનાથ–જિન સ્તવન (રાગ-જેજેવ'તી)

વિમલ વિમલ મલ–રહિત સકલ કલ ા

અમલ કમલ-દલ, સમ વધુ વાસકી-વિમલ ાાગા નયન વિશાલ ભાલ, પલકન હિલચાલ ા

અચરિજ નાહી ખ્યાલ, લાેકાલાેક ભાસકી-વિમ**લ**ા ારાા તે**હકી ન રેહ જા**કે, લચ્છનસુ દેહ વાકે ા

સમતાકા ગેઢ વાકે, નાહી વાસ આશકી–વિમલા ાાગા સુરપતિ આપ આઈ, શુતિ કરે ગાઇ ગાઇ ા કઢા લોં બખાની જાય, સુગુણ–વિલાસકી–વિમલા ાાઝા

૩ માંસાહારી, ૪ મદિરા પીનારા, ૫ શ્રાણ્ય-**હોં**શિયારી, ૬ નકામી

(૧૨૬૩) (૫૩–૧૪) શ્રી અનંતનાથ–જિન સ્તવન (શગ–વસંત)

મેરે હુદય કમલ કુલ્યાે વસંત,

જળતેં મેં જાન્યા જિન **અનંત**-મેરે૦ ૫૧૫ જાઠા જસ–પરિમલહ મહંત,

મેરા મન–મધુકર તહાં રૂન ઝુનંત–મેરે૦ ાારા કરૂણા કરી તારા જગજંત,

નિજ-રસમેં રાચે શુદ્ધ સંત-મેરે ાાકાા મુખ દરસન ગ્રાન સુશક્તિવંત,

શ્રી ગુણુવિલાસ શિવ–રમણીકંત–મેરે૦ ાાડા

 \star

(૧૨૬૪) (૫૩–૧૫) શ્રી ધર્મનાથ–જિન સ્તવન (શગ–સારંગ)

મન ધ્યાન સદા જિનકા ધરું ા પ્રોતિ-પ્રતીતિ ધરી ચિત અંદર,

એક તુંહી તુંહી કરૂં–મન૦ ાા૧ા જગકે મૂલ ચેતનકી, રાગાદિક–અરિ પરહરૂં ા રતનત્રય ગુજીનિરમલ કરકે,

દુરગતિ દુખમેં∶ નાપરૂ'−મન∘ ાારા જિનવર નામ ધ્યાન–નાવા ચઢી,

^૧અ–ગમ ^૨અ–તર ભવજલ તરૂ ા

૧ ન સમજ શકાય તેવા, ૨ ન કહી શકાય તેવા

ગુર્જુવિલાસ ધર્મ નાથ કૃપા કર, શિવ–કમલા **હેલા** વરૂં મન૦ ાાગા

(૧૨૬૫) (૫૩–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ–જિન સ્તવન (રાષ-લલિત)

ભ**વિજન ! સેવાે શાંતિ**−જિનંદ ા કંચન–અરન મનાહેર મૂરતિ, દીપત તેજ ^૧દિ**થું**દ-ભવિ૦ ॥ ૧ ॥ પંચમ ^૧ચક્રધર સાેલમ જિનવર,

વિશ્વેસેન−તૃપ–કુલ–ચંદ–ભવિ૦ ॥ ૨ ॥ **લવ**–દ્ર:ખ**લ**ંજન જન−મન–રંજન.

લંછન મૃગ સુખકંદ–ભવિ。॥ ૩ ॥ **ગુણુવિદ્યાસ પદ**–પંકજ લેટત, પાચા પરમાન'દ–ભવિ૦ ॥ ૪ ॥

•

(૧૨૬૬) (૫૨–૧૭) શ્રી કુંથુનાથ–જિન સ્તવન (રાગ-ટાડી)

અબ મેરી પ્રભુશું પ્રૌત લગીરી ા ઘનસૌં માર ચકાર શશિ જયૌ,

ંકમ**લ મધુ**પ જ્યો પુષ્ઠ પગીરી-અ**ગ**૦ ા૧ા

૧ સૂર્ય, ૨ ચક્રવર્તી,

દિનકરકો ચક્રવી જ્યો' ચાહે, ત્યો' મેરે મન આન જગૌરી । ગુણવિલાસ કું ચુજિન દેખત

(૧૨૬૭) (૫૩–૧૮) શ્રી અરનાથ–જિન સ્તવન (રાગ-શ્રીરાગ)

બજ બજ રે મન આર-ચરન । ભવ-જલ પતિત ઉધારન ભવિકા.

^૧તશ્ની જયો' તારન–તરનં–ભજ૦ **ા**૧ા

નમિત-અમર-ગંથ શીશ સુકુટ મણી,

તાકી^ર વૃતિ અધિકી ધરના

'વિપતિ-વિદારક સ'પતિ-કારક.

પુરવ–સંચિત ^{કે}અઘહરનં-ભજ૦ ાારા

^૪ઇતિ અનીતિ ^૫ઉદંગલ વારક.

નિત નવનવ મંગલકરન ા

ગ્રણવિલાસ સુર-કિન્નર વ'દિત,

^ક ભીતજનાં અસરન_સરન'-ભજ૦ ાહા

૧ વહાણની પેઠે, ર ક્રાંતિ, ૩ પાપ હરનાર, ૪ ઉપદ્રવ, ૫ ઉત્પાત ક ડરેલા મતુષ્યા અથવા જેતે કાંઇતું સરજ્ઞ નથી એવા ને આપ શ્વરણ રૂપ છેા.

(૧૨૬૮) (૫૩-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન (રાગ-કનરા)

भेरे तुमढी હા ११वाम ! ધ્યાવતહું ૧વસુ જામ-મેરે ાાગા અન્યદેવ જે હરિ-હરાદિક,

નહીં તિનસાં કેછુ કામ–મેરે૦ ઘરાા તુમ સુખ–સંપતિ શાતાદાતા,

તુમ**હી હે**ા ગુ**ણુ**શામ-મેરે૦ ાા ૩ ાા ગુ**ણુવિલાસ મ**લ્લિજિન કિરયા કર,

^고છઅ પાવે વિસશમ–**મેરે**૦ ાાઝા

♦

(૧૨૬૯) (૫૩–૨૦) શ્રોમુનિસુવ્રતસ્વામી–જિન સ્તવન (રાગ-યમન-કલ્યાણ)

સુણુ મારે સ્વામી અંતરજામી,

જનમ જનમ તુમ દાસ કહાઉં – સુણુ૦ ાા૧ાા અન્ય દેવકી શરન ન કરી હાે,

તુમ ચરનકી સેવા ચિત ધરી હા-

શ્રીસુનિસુવત તુમ શુન ગા**લ**'–સુ**ણ**ા રાા ગુ**ણવિલાસ** નિ**હે**ચે કરી માના, સાચા સેવક અપના જાના.

જો કહું સાે વંછિત **ક્લ પાઉં-ગ**ણુ ાાગા

\Q

૧ માઠ પહોર, ૨ જીવ.

(૧૨७૦) (૫૩–૨૧) શ્રી નમિનાથ–જિન સ્તવન (૨૧૫–નક્ષ)

હા નિમિજિન! મેં નિજ રૂપ ન જાન્યા ^૧મ્મ-વિકલ્પી ^૨મ્મ-જ ^૭મ્મ-જર ^૪મ્મ-જલ્પી,

અ-ચલ -અ-મલ મન માન્યાે−હા નમિ૦ ાાયા પરકાે રૂપ સરૂપ નિઢારત, મનમેં અતિ હરખાવ્યાે ા પુદગલસાં સભ દેખી પસારાે,

તા**ઢી**મેં ભરમાન્યાે–હાે નમિ**૦ ાશા** નરભવ પાય ^પઅકારથ ખાેયાે, બાેયા બીજ અ–જાન્યાે ા જ્ઞાનદષ્ટિ ધરી રૂપ ન જાેયાે

સાેચાે નિંદ અ–યાન્ચાે−હાે નમિ∘ાાગા કાલ અનાદિ અવિદ્યા−સંગતિ, નિજ–પશ્ભાવ ન ઠાન્ચાે ા ચુ**ણુવિદ્યાસ** પર અબ કિરપા કરી,

જયો સુધ પરત પિછાન્યાે–હાે નમિ૦ ાા૪ાા

(૧૨૭૧) (૫૩–૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવના (રાગ-મારૂ)

નેમિ! માહે ધ્યારત તેરી હા! તુમ દરસન બિતુ ચિઠ્ઠુંગતે,

સહી પૌડ ઘનેરી હા_નેમિં ાવા

૧ વિકલ્પરહિત, ૨ જન્મ-મરણ વગરતાે, ૩ જેતે ઘડપણ ચ્યાવે. નહિ એવાે, ૪ કલ્પના–ખાેલવાના ચાળા રહિત, ૫ નકામાે. ૧ ચિંતા,

કરમ–અરિ મિલી એકઠે, રાખ્યા હું ઘેરી હੈ। । અહુવિધ નાચ નચાવીયા,

મન^રદુવિધા ઘેરી દ્વા–નેમિંગા રાા અનંત પરાવર્ત કીયે, ભમતે ભ**વ ફેરી હા** ચુ**ણુવિલાસ** જિન સામીજી,

અબ ખબર લા! મેરી હા-નેમિ ાાગા

\mathbf{E}

(૧૨૭૨) (૫૩**–૨૩)** શ્રી પાર્શ્વના**થ–જિન** સ્તવ**ન** (રાગ–કેદારા)

પ્રભુ! મેરે! કર એસી ^૧ળકસીસ! હ્રાર દ્રારન પર ના ભટકાે,

^રનાઉ**ં કૌસદ્ધી** ન સીસ–પ્રભુ_ં ાા ૧ ાા

શુધ આતમ–કલા પ્રગટે, ઘ**ટે** રાગ અરૂ રીસ । ³માહ ફાટક ખુલે ^૪છીનમે,

રમે જ્ઞાન અધીસ–પ્રભુ૦ ાા ર ાા તુમ અજાઇએ **પાસ** સાહિઅ, જગપતિ જગદીશ ા ગુણુવિ**લાસ**કી **આ**શ પૂરા, કરા આપ સરીસ–પ્રભુ૦ ાાગા

૨ ગૂંચ.

૧ વરદાન આપા, ૨ નમાવું, ૩ માહ કમાડ-ઝાંપા, ૪ ક્ષણમાં,

(૧૧૩૭) (૫૩–૨૪) શ્રી મહાવીર–જિન સ્તવન (૧ાગ–જૈતસીરી)

અનમેં નિરમલ ભાવ ગહી ! સુર–નર-કિન્નર કૈાટિ નિસેવિત,

^૧સા જિન ^રસેલું ^૩સહી.–મન૦ ૫૧૫ અદ્ભુત કાંતિ શાંતિરસ રાજિત, ^૪વસુરસ સંગ **નહીં ા** નિરદ્ભુષણ ભૂષ**ણ** બિનુ ભૂષિત,

કિસ**પેં જાન કહી ?–મન**૦ ॥ ૩ ॥

Ξ

કલશ

(રાગ-ધન્યાસીરી)

ઇ**લ**ુ વિધ ચૌવીસે જિન ગા**એ** ા ઋષભ–અજિત–સંભવ–અભિનંદન.

વાસુપૂજ્ય−મન **લાએ ા** વિમલ–અન'ત–ધમ'–શાંતિ-<u>ક</u>ંશ્ર–અર

મક્લિ-મુનિસુવત **લાએ-ઇ**શ્વરાારાા

૧ તે, ર સેવું, ઢ નક્કો, ૪ ધનનાે રાગ. પ સૂર્યની ક્રાંતિ,

શ્રીનમિ-નેમિ-પાસ-વીરજી, ગુણ કરી એક મિલાએ ા નિજ-નિજ તીરથકે સખ કરતા,

યાતે મિન્ન કહાએ-ઇણ૦ ાા ગા સંવત સત્તર ૧૯૯૭ સતાણુવે વરસે, માલ શુકલ દુતિઆએ 🕨

જેસલમેર નયરમેં હરષે,

કરી પુરત સુખ પાએ-ઇણા જાા

પાઠક શ્રી સિહિવધ ન સદ્યુર, कि दि विधि शंग भताये। ગુણવિલાસ પાઠક તિહિ વિધસાં,

શ્રી જિનરાજ મહ્દ્વાએ-ઇણ૦ ાાયાદ

श्री वर्धमानस्वामिने नमः श्री कश्छवनकृत चेावीशी किन–स्तवन चेावीशी (अपूर्षक) (प४)

(૧૨૭૪) (૫૪–૧) શ્રી ઋષભદેવ–જિન સ્તવન વિમલ નયરી વિનીતા વર વંદીયે, ઇદ્રપુરી–અનુઢારી । -નાભિનરેશ નરપતિ ^રનીકાે,

જિનપદ જન જયકારી. ા ૧ ાા ³મા મન માહો **રે લાલ, પ્ર**ભુ ! પ્રભુતાથે **લ**ટકે ા આદીશ્વર અનુભવના રસીયા,

વલ્**લભ મન**કે વસીચાે−માે મન∘ ાારાા ^કવિબુધ–લુવન સુખ વિલસીને' વરદ, આઇ–જિ**શ્**દ અ**વ**તરીયા ા

ઈંદ્ર આદેશ થકી સુર ^પધન**દે**,

રયથું ^૬નિકેતન ભરીયા–ેમા મન∘ ॥**૩ા.** ઃપ્રથમ વૃષભ સુપના પેખીનેં, હૃદય નૃપતિ નિશ્ધારી । ઃધરમ−ધશદિક કારય ધરસ્યેં,

ઋડવલ-કુંચ્મર સુખકારી-મા મન૦ **ા**૪ા

૧ અનુસરતી=જેવી, ૨ સુદર, ૩ મારા, ૪ દેવાનું ભવન=સ્વર્ગ. યુ કુમેરે, ૬ ધર.

જગનાયક ય**ૌવ**ન વય જાણી, સુન**ંદા–સુમ'ગલા** રાણી ા ^ઉવ્યાહ ^૮મઘ**વા** કરી જિનવર વરીયા,

સુખ વિલસે ગુજ્ઞુ-ખાણી–માે મન**ાપાાઃ** દેવ લાેકાંતિક અ**વ**સર દેખી, જઇ જિનવર વિનવીયા ા ધર્મધારી કરૂ**શ્**ારસ–સાગર,

તારક ^૯તરી જિન ભવિયાં-માે મન**ા મારા** પઢમ-જિણેસર પઢમ-નરેસર, પઢમ-સ્થિતિકારી । પઢમ-તીરથપતિ પઢમ-^{૧૦}મથનરતિ,

યું મ વૃત્તી વૃત્તધારી—માં મન૦ ૫૭૫ વરસીદાન દેઇ જિન લૌની, નિરૂપમ સંયમ-નારી ૧ મુનિ–મારગ તારક મન સુધે,

કરમ હરન ભય વારી-માે મન∘ ાાટા પરમ–શુક્રલ શુભ ^કયાનથી પ્રભુજી, પામ્યા કૈવલ કમલા ા અમરપતિ આદરશુ[ં] એાલગે,

વિછુધ વદે ગુશુ વિમલા-મા મન૦ ાલા અપૂર્વ ચારાસી લખ પૂરવ આયુ, પાલી પહેાતા મુગતે । જન જાશુ જિનવર જિન–તાને,

તા જિન પદ જિન ગુ**શ** ભગતે–મા મન**ા** ા૧૦ાા પારભિંદર સંઘ–સુખકરૂ સાહે, ગુરૂમક્તિ કરે ભવ ભાવે ા સંવત અઢાર સીધી શ્રાવણ માસે,

> ગણી જગજીવન ગુણ ગાવે –મા મન૦ ા૧૧ા 🝿

७ विवाह, ८ ध्रंद्र, ८ नाव, १० २ति=विषम वासनानां मधन=दूर करनारा.

(૧૨૭૫) (૫૪–૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન અજિત-જિનેસર સેવીયે' રે-પ્રલુ વાલાજી, તું તા અજિતકરણ જગદેવ-જિન લટકાલાજ । લવબ્રાંતિ ભમતાં થકાં રે-પ્રલુ વાલાજી,

શુભ લાધી જિનવર–સેવ–જિન લટકાલાજી. **ા૧ા** મનમાહન મહારાજશું રે-પ્રભુ વાલાજી,

મુઝ મિલવા મનારથ થાય-જિન લટકાલાજી **!** નિ–રાગીસું નેહલા રે–પ્રભુ વાલાજી,

કહા કિણ્ પરિ કીધા જય ?–જિન લટકાલાજી. ાારા પતિત–પાવન જિન જાણીયે રે–પ્રભુ વાલાજી,

ભવ-તારણ-તરણ-જિહાજ-જિન લટકાલાછ । ચાકર ચુકે ચાકરી-રે પ્રભુ વાલાજી,

જિન બાંહિ શ્રદ્યાની લાજ-જિન લટકાલાજ-૫૩૫ રવિષય-વિ-મન રેરૂપ વાસીયા રે-પ્રભુ વાલાજી,

^કઅ**લિ! દીઠા દેવ અનેક-જિન લટકાલાછ ।** તુઝ વિણુ મન માંને નહી રે-પ્રભુ વાલાછ,

ે એહવી ભવ–ભવ મુઝ**્મન–ટેક–જિન લટકાલાછ. ાાઝા** ખીર સાગર^૪વન સ્વાદીઓ રે–પ્રભુ વાલાછ,

પદ્ધિ ^૬લવણુ લુવન ન સુઢાય–જિન લટકાલા**છ ।** નંદનવન રમ્યા આનંદશું **રે_પ્ર**લ વાલાછ,

थिर भन न डरीर-वन थाय-िकन बटडाबाळ ॥भा

૧ વિષયાથી વિચિત્ર છે મન જેતું, ૨ રૂપથી ખેંચાએલ, ૩ હે સખિ! ૪ પાણી, ૫ સમુદ્ર, ૬ ખારા ૭ કેરડાતું વન,

વિનય યુગતિ કરી વિનતી રે−પ્રભુ વાલાજી,

કૃપાનિધિ જાણી વયણ કઢાય–જિન લટકાલાછ **।** પાર ચામાસું અતિ હમંગે રે–પ્રલુ વાલાછ.

ગણી જગજીવન ગુ**ષ્** ગાય–જિન લટકા**લા**છ. ાાફા

O

(૧૨૭૬) (૫૪–૩) શ્રી સંભવનાથ–જિન સ્તવન

સ્રકલ સુરામુર^{–૧}સંકર, કિંકર જસ નરરાયાજી **!** સ**ંભવ** સમ્યક્ શિવ–સુખ-દાયક.

લાયક જિન મન ભાયા–સંભવ સ્ત્રામીજ ાણા ભવ–ભય–ભંજન ^રઅઘ–મશ્ન–મંજન,

ગંજન અરિકલ કર્મછા જ્ઞાન–દિવાકર જગત–પ્રભાકર,

ધારક જગમાં ધર્મ-સંભવ સ્વામીજ ાારા યતિત–હધ્ધારણ ભવાેદધિ–તારણ,

કારણ તું જિન પાયેછ । દીનદયાલ ^૩મયાલ કૃપાનિધિ,

^{ધ્યાન} ધરી મન ધ્યાયાે–સંભવ સ્વામીજી ॥૩॥ તું ^૪વિધિ તું ^૫બુધ તું આદેસર, પુરસાતમ પદ રામીજી । ઇત્યાદિક **સવિ નામ જપ**ંતા,

પરમ મુગતિગતિ પામી-સંભવ સ્વામીજી ॥૪॥

૧ સમૂર ૨ પાપ રૂપ મેલને દૂર કરનાર, ૩ કૃપાળુ, ૪ થકાા, ૫ અુદ્ધ

પ્રભુ ગુ**ણ** ગરુડ ત**ો** રવ સુશ્વિને,

^કંદુરિત પન્નમ ભય નાસેજી ા રૌન્ય ચતુરવિધિ નાવે અરઘે,

ગંધહરિતને પાસે-સંભવ સ્વામીજ ાપા નગરી સાવથ્થી નરપતિ નિરૂપમ, જતારિ જય ધારીજા સોના ઉર આયુ વીવેકથી,

ત્રિલુવન_જીવ-હિતકારી-સંભવ સ્વામીજ ાાદા દીવ બાંદર દયાનિધિ દાની, સંઘ સકલ સુખકારીજ ા સંવત અહાર સુનિ આસાે માસે,

ગણી જગ૭રનજયકારી–સંભવ સ્વામીજી ાાહા

0

(૧૨૭૭) (૫૪–૪) શ્રી અભિન દનજિન સ્તવન (ઢાલ ખારમાસ સુરતીની)

અભિનંદન જગવંદન, જનતારક જિનરાજ ા

એકશુ-ચિત્તો આરાધતાં, દાયક શિવમુખરાજ ાાવા જ્ઞાયક લાયક અનંતગુલુ, ધ્યાયક જગજસ ઝાણ ા

ધરમ ધારક અઘ-વારક, ઠારક અમૃત વાણ ાારાા ^૧ આશ્રવ-રુપ અનાદિના, જિન ^૨જીપક ^૩ભડ જેઢા નાણ નિર્મલ-ખડ્ગે કરી, દુરજન કીએા સબ દ્વરિ ાાગા

ક પાપ રૂપ સાપ, પ મદોન્યત્ત હાથી પાસે ચતુર્વિધ રૌન્ય પણ ગણત્રીમાં નહિ, તેમ પ્રભુ ગુણ આગળ બધા નિષ્ફળ (પહેલી ગાથાના ઉત્તરાધીના અર્થ)

૧ આશ્રવરૂપ દુર્જન (ચાથા પાદમાં છે) ૨ જીતાડનાર, ૩ શરવીર,

તું પ્રભુ! તાત જગતતશે।, ભયવારક ભગવાન । મિશ્યાત-તિમિર-નિવારણા, તારણા નાવ-સમાન ાાજા અન'ત ગુણાતમ જ્ઞાનના, ભરીયા રયણ⊹નિધાન ા જગજવન કરુષા કરી, નાથ! દ્યો નિરમલ નાથ ાાપાા

(૧૨૭૮) (૫૪–૫) શ્રી સુમતિનાથ–જિન સ્તવન **સુમતિ** સુમતિદાયક સદા-જગત ગુરુ દીવા, ^રનવલ કનિ દેવ હાે!

અખય ^ઉચ્ચવય સુખ-સાગરુ-જગતગુરુ દીવા.

નીતિ નમતાં તતખેવ હૈા-

-મનના માહન શુભ ગુણના સાહન, જિન જનપતિ

પ્રભુ મારા ! સાંભલા અમ અરદાસ હાે! ા ૧ ા દેવ સકલ મેં દેખીયા−જગત૦ કારિમા કપટના કંદ હે⊨ા દ ભરિદ્વત તિમ ^૪ દિનમણિ-જગત ૦

નીકા મંગલાદેવી-નંદ હા ! ા ૨ ા આદિ અનંત સુખ સંપનાે−જગત∘

આતિમશુણ શુભ કામ હા ા ^પઅડ–સ**હસ–**લક્ષણે એાપતા-જગત૦

ધરમધારક ગુણ ધામ હાે! ાાગા ષટકાય-લાકને ખાંતિશું-જગત૦,

અભયદાયક અભિરામ હા ા

૧ વિશિષ્ટ, ૨ વળી, ૩ શાધા, ૪ સૂર્ય, ૫ આઠ અધિક હજાર એક હજાર ने आहे.

મન-મનારથ કલેં જગ મહી-જગત०,

સમરંતાં તુઝ મુઝ સ્વામ હા ાાઝાા નાણુ નિર્મલ નિધિ જાણીયે–જગત૦,

ક્યાવે ધરી શુભ ધ્યાન હા ા શિવ-રમણી લહે તે સહી-જગત૦,

નાથ અનંત તુઝ જ્ઞાન હા ાાપાા અલવેસર અવધારીયેં-જગત૦, તારીયેં પાર સંસાર હા ા ગણી જગજીવન ગુણ સ્તવે-જગત૦,

> જિન :જપતાં જયકાર &ા મદમ ૐ

(૧૨૭૯) (૫૪–૬) શ્રી પદ્મપ્રભ–જિન સ્તવન

(ઢાલ-મારા પ્રભુ શ્રહ્મચારી-એ **દે**શ્કો) **પદ્મપ્રસ**-પદ-પ[°]કજ-સેવા,

મન મધુકર નિત હેવા રે-જિનવર ઉપગારી **!** ^રરક્ષ્તાેપલ સમ ^કસાેહિત દેહા.

ભવિમન ચાતક મેહારે-જિનવર ઉપગારી ા૧ા દાષ અઢાર રહિત પ્રભુ રાજે',

ભાર ગુણું કરી ગાજે રે-જિન૦ ક તીન લુવનમેં આણું દકારી,

મુત્રતિ વધુ તુઝ પ્યારી રે-જિનવર ઉપગારી ાારા તું વરદાયી શિવપદ-ગતિના,

हायक भुगति-शुपतिने। रे-किनवर०।

૧ ટેવ, ર લાલ પાષાણ, ૩ શાભતું,

સરવ ભગતિને જિત ઉર ધારા,

કરુણા કરી ભવ તારા રે-જિનવર ઉપગારી ાાલા તુમ ચરશે મન જે જન આંધે,

તે આતમ સત્તા સાધે રે-જિન**ા** અનંત નિષ્**લ**તા તાહરી નિરખી,

શાસ્ત્ર થકી જિન પરખી રે-જિ**ન**વર ઉપગારી ાાઝા નિજ આતિમ-કારજ જે સાધે.

તે જન તુમ આરાધે રે_જિન**વર**ા ગુણુ ગાવે નિત ગ**ણી જગજીવન**,

પ્રભુ ! તું છે ચિંતામણિ રે-જિનવર ઉપગારી ાપા

(૧૨૮૦) (૫૪–૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન (રાગ-ઘાડી તે આઈ થારા દેશમાં મારુજ એ-દેશી) વણારસીનગરી વખાણીયે-તારકજી,

^૧ અલકાપુરી ^૨ અનુહારિ હેા । શ્રી **સુપાસ જિણે**સર સેવી**યે** ન**વ** ગ્રૈવેયક **થકી** ચવી–તારકજી.

વિશાખા નક્ષત્રે' નિરધારી હા-શ્રી સુપાસ૦ ાા૧ા રાજ કરે રલૌયામણા–તારકજી૦

પ્રતિષ્ઠિત નાંમે ભૂપ હેા–શ્રી સુપાસ૦ાારાા પૃથવી રા**થો** તસ જાણીયે–તા_ં.

ઇદ્રાણી સમ રૂપ હાે–શ્રી સુપાસ૦–

૧ કુખેરની નગરી, ૨ જેવી,

તસ ઉરે આવી ઉપના–તારકજી,

સુપન લહ્યાં દશ–ચ્યાર હેા-શ્રી૦ ક હંસ–ગમની મૃગલાેય**થો**_તારક**છ**,

જઇ વીનવ્યા ભરતાર હાં-શ્રી સુપાસ ાાગા બુધિ-વિન્ના**ણે ક**રી જાણીને–તારકજી,

ઉત્તર દીધા નરેશ હાે∟શ્રી∘ા

³રજ્જવઈ રાજા જનમસ્યે–તારકછ,

સુપન તથે સુવિસેસ-હાેં શ્રી સુપાસ ાાડાાા

¥પ્રાત સેવક ^પતેડી ^કપ્રેરીયા તારકછ,

સુપન પાઠક**નેં ભૂપાલ** હાે_શ્રી૰ા

^હિલ્લુધ વદે વર શાસ્ત્રથી-તારકજી,

ચક્રી વા લાેક-દયાલ હાે-શ્રી સુપાસ૦ ાાપાા

માસ સવાનવે જનમીયા-તારકજી,

મિથ્યા તિમિર^૮ કિરનાલ^૯ હે।–શ્રી સુપાસ**ા** સંયમ લેઇ પ્રભુ પામીયા–તારકજી,

કેવલપદવી વિશાલ હા–શ્રી સુપાસ૦ ાદા

જિનવર જન કેઈ તારતા–તારકજી,

ઉપદેશ સંપત્તિ સવાય હાે−શ્રી૦ા

विद्वार क्षरंता आवीया-तारक्छ,

સમેતશિખર ગિરિરાય હા-શ્રી મુપાસ ાાળા

ર ચૌદ, ૩ રાજ્યના માલિક, ૪ સવારે. ૫ માકલી, ૬ બાલાવ્યા, ૭ પંડિતા, ૮ અધારં ૯ સર્ય, અ**થ્યુસણ કરી સિહિ પામીયા**-તારકછ, જ્યાતિ અનંત જગાય હા-શ્રી ા **ૈપાર** અઢાર આઠ કાલ્યુને તારકછ,

જગજીવન ગુણુ ગાય હાે-શ્રી સુપાસ૦ ૫૮ાા

(૧૨૮૧) (૫૪–૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ–જિન સ્તવન

(અરહ્યુક મુનીવર ચાલ્યા ગાચરી-એ દેશી) ચંદ્રપ્રભ જિન જગ-જન-ભયહરુ, ચંદ્રવરશુ જગતાતાજી ા પરમ વિવેકી ^૧પરમાગમપતિ,

કંઠિ**થ**ુ કરમ કરી ઘાતાેજી–ચંદ્રપ્રલજિન∘ ાા૧ા કા**લ** અનંતા ભમતાં પામીયા,

મનુજ−જનમ અવતારાેછ । કશ દેષ્ટાંતે **રે દ્વલં**ભ તે સહીં,

રમુકિતગમન ગતિ વારાજ–ચંદ્રપ્રભળ ॥२॥ પરમાન કી ^કશ્રોત્રે સાંભલ્યા, દૃષ્ટિ વિલાકન જાણ્યાછ । અંતરગતિથી રે એક ચિત્તે કરી,

ભકિતવચ્છ**લ**તા નાણેાજી–ચંદ્રપ્રભ૦ ાા૩ાા તે ઘન કરમેં રે કરીને' જગતમાં,

બ્રમણું કરી દીન પ્રા**ણી** છા આણું દ ધનના રે ^૪અવગમ આપના,

ભાષ્ટ્રીયા નહી તે જાણા છ-ચંદ્રપ્રભાગાષ્ટા

૧ શ્રેષ્ઠ શાસ્ત્રોના સ્વામી, ૨ માક્ષ ગમન દારા સંસાર ટાળા, ૩ કાનથી, ૪ જ્ઞાન,

यतित-पावन किन णिरुह वहें। तुभ,

પતિત પતે **લવ** તારા છા ^{હ્}યાનારુઢે રે જિનપદ પામશે,

તે ઉપગાર તમારા છ-ચંદ્રપ્રભ૦ ાાપાા અરજ કરી ^પઅઘ-ઘન-પટલ ટા**લવા,**

[અવયવ] (વાયુસમ) સુખના સા**થી છ**ા નિશ્ચે નયથી રે જે જન જાણસ્થે,

હૃદયભિંતર નિજ નાથાેછ-ચંદ્રપ્રભ૰ ॥૬॥ વિનતી કીધી ૨ વિનય-વિવેકસું,

જંગજીવનજિન સ્વામી જી ા સંપતિ કરજ્યા હરજ્યા આપદા,

નાથ! નમું શિર નામી છ ાાળા

(૧૨૮૨) (૫૪–૯) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન (વીર સમાસર્યા–એ દેશો)

જિન શાસન-થાપક પ્રભુ રે, કૈવલજ્ઞાન-દિશુંદ । ભવ-ભય–ભંજન ગુણનિધિ રે,

તીરથનાથ જિણું દેા રે-મુવિધિજિનેસર । પૂર્ણાનંદ પ્રધાના રે-જગ જિન લયહરુ ાાવા નાથ સુથી તુઝ સંપદા રે, ગાયા અનુભવ કાજ । સ્વ-સત્તા જાણ્યુ ભણી રે,

सेवा काधिह-शिरताले रे-सुविधि ॥र॥

ચ પાપ રૂપ માઢ વાદળના સમૂહને,

ભા<mark>દ્ય-નિમિત્તથી સંપદા રે,</mark> પુષ્યાશ્રવન**ી રે** ખા**ઘુ**ા અંતર અંતર લેદવા રે,

ધમ્મ શુક્લ શુભ ઝાણુ રે–સુવિધિ૦ ॥૩॥ તુજ વિ**ણુ** સેવક ત**ણું** રે, સાંભળે જન અરદાસ । ભવ–ભીરુ ભવ્ય–જીવડા **રે**,

ચર**ણ** શર**ણ** નિજ વાસ રે–સુવિધિ ાાઠાા પર ઉપગારી જિનપતિ રે, પરમારથના રે જાણુ । પ્રા**ણ** વલ્લભ મન માહેરે રે,

સાહિબ તુંહિ સુજાણ રે–સુવિધિ ાપા તાહરા ગુષ્યુ ગિરુઆ તણા રે, સુરગુરુથી ન કહાય । પણ બાલિક નિજ સૂઝ્થકી રે,

જલધિ પ્રમાણ કહાય રે-સુવિધિ ાકા આશ કરૂં પ્રભુ! તુમ તણી રે, અન્ય ન ધારૂં દેવ, જગજીવન ગણી ગુણ સ્તવે રે,

ભય^{_}ભંજન જિન–સેવ રે-સુવિધિ ા૮ાા

1

(૧૨૮૩) (૫૪–૧૦) શ્રી શીતલનાથ–જિન સ્તવન (કસીયાને કાંઇ ત'અ્એ દેશી)

તું સુગણાકર સ્વામી

ઘનનામી, જિનવર સેવીયે રે-મ્હારા નાથજ, સુખકર શીતલદેવ જિણંદ

> તુઝ ગુથુના હું રાગી, સાભાગી જિનવર મારા નાથજી,

જગયતિ ધ્યાનથી પરમાણ કે તુઝ ગુણના ાવા

ચઉ સંપત્તિના ધારી નિરધારી,

સંપતિ શિવ તથી હા મારા !

કેવલ કમલા વિમલાકંત

ભગતજનના છાતા

સુદાતા જ્ઞાતા લાેકને હા ! મારા નાથછ! તુઝ મુખ વલ્લભ સંકર સંત–તુઝ શુણનાેં ારાા ૃ અનંત શુણી શુણ–આગર,

સાગર નાગર નેઢ્શું હાે-મ્ઢારા નાથછ! ા ધ્યાનથી ધ્યાવે પાવે સીધા

ધ્યાતા ધ્યેયના કારક,

ભયવારક, તારક ભવ તથેલા હૈા ! મ્હારા નાથજી ! નામથી પામે પ્રાથ્ણી નવનિધિ-તુઝ ગુથુનાં ાાગા તુઝ પદ પંકજ છંડી,

મન મંડી વસથી

માહથી નેહા મ્હારા નાથછ !!

કિલ ધર્યા લીકિક દેવ દયાલ,

વં છિત સુખ મન ભાવક,

વરદાયક લાયક લાેકને હાે! મ્હારા નાથજી ! જિણે તુઝ વાણી જાણી રસાલ-તુઝ ગુણનાે ાાઝાા અહા અનંતના ફિરતા,

ભવ ધરતાં સાહિષ્ય સાંભલ્યા હૈા ! મ્હારા નાથછ ! । તું પ્રભુ ભકત–વચ્છલ જિનરાજ,

મુઝ મનવં છિત પૂરા,

અઘ ચૂરા જિનવર સ્વામીજ હૈા! મ્હારા નાથજિ ! ા જગ જસ સાધે વાધે જ્ઞાન-તુઝ શુણુનાં ાપાા અનંત પ્રભુતા નીરખી,

મન હરખી, આગમ સાંનિધે હા ! મ્હારા નાથજ ! ા મુઝ મનમાહન સાહન સ્વામી,

> ગથી જગજીવન ગાવે, સુખ પાવે, ભગતે ભાવતાં હાે! મ્હારા નાથછ! ા સુનિ–મનરંજન શીતલ નામ–તુઝ ગુ**થ્**ના૰ાાદાા

(૧૨૮૪) (૫૪–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ–જિન સ્તવન

(प्रीतडी न डीके' रे नारी परदेशीया रे-मे देशी)

શ્રી શ્રે**યાંસ-જિનેસર** સાહિળા રે સુખ-સંપત્તિ દાતાર । આ**ણુંદકારી નાથ નિરંજના રે, કરુણાક**ર કિરતાર–

-મુજ મન માેહ્યું રે ગુણુ સાંભલી રે ॥૧॥ માનવભવની સંપત્તિ દાહિલી રે, તે વલી આરજ દેશ ઉત્તમ કુલ મર્યાદા ધરમની રે,

સદ્ગુરુ નિકટ વિશેષ–મુજ૦ ાારાા મન શુધ ભાવે' ^૧જિનવચ ધારતું રે, વરતવું તેઢ વિચાર । ચિત્ત ચં**ચલ** જિન થિર નહિ તિઢાં રહે રે,

મગ મિશ્યાત અપાર–મુજ ાાગા મારગ તે ઉલંઘી આવીયા રે, જે પ્રભુ વાણી પાસ ા

૧ ભગવાનની વાણી,

भहेर हरी भन-भाहन तेहनी रे

જિન! તારા નિજ દાસ—મુજ૦ ાાજા પંચમ **આરે** ઇઢાં ભવિ–જીવને રે, તુમ ^રિગરના આધારા જગજીવન જિન વયથુ સાંભ**ઢી** રે,

અક્ષય-નિધિ દાતાર-મુજ૦ ાાપા

(૧૨૮૫)(૫૪–૧૨) શ્રો વાસુપૂજ્યસ્વામી–જિન સ્તવ<mark>ન</mark> (ઢાલ કડખાની)

વાસુપૂજ્ય જિનવરા જગતજન-ભયહરૂ,

ગુશુ અ-બ્યાભાધ કરી પ્રભુજી ગાજે ।

અતિશય ચાત્રીશ કરી વાષ્ટ્રી પાંત્રીસ ગુણ,

આઠ પ્રતિહા**રજશું વરદ રાજે-વાસુ**૦ **ાા**૧ા

આશ કરી આવીયા જે સમીપ તુઝ તશેં,

हरित हरिद्र तस इरि डीधे। ह

મેટીએ અનાદિના કરિ મિથ્યાતને,

સમ્યક્ રયણ તેણે દીધો-વાસુ૦ ારા

તેહ જાણી કરી સ્તવન રચના રચી,

મનશુધ ભાવના એહ તેરી ા

જગ્રજીવન પ્રલુ-નામ જપતાં થકાં,

સયલ સંપત્તિ મિલે અલખ કેરી-વાસુ ાાગા

૨ વાણીના,

(૧૨૮૬) (૫૪–૧૩) શ્રી વિમલનાથ–જિન સ્તવન જિન વિમલ જિણેસર, જગ પરમેસર,

અંતર જ્યાં મીલાે-જિન મનમાહનજ રે લાે ! લલાે લાવ ધરી મન ગાવા તુઝ, ગુણ અવસર પામી-લાે જિન-વિમલા ાાાા

કરુણાકર જાણી શિવ ^૧સેંના**ણી,** ઉદ્યટ આ**ણી દ્યાં-જિન**ા પ્રભુ! મુઝ ભવ તારા વિદ્યન નિવારા,

વિસુ ગુણુ ખાણી લાે-જિન∘-વિમલ∘ ાારાા ભવસાગર ફિરતાં ઇમ ભવ ધરતાં,

निभित अक्षावे है।-किन० १

^રઆપ–પર જાણે નય પરમાણે,

સનમુખ ધાવેરે લાૈ-જિન૦–વિમલ૦ ॥૩॥ મુઝ પુષ્ય–સંનેગે દુરિત–વિનેગે'

તુઝ ગિર પામી લાે∟જિન∘ ≀ જિન ! તું ઉપગારી ઉદ્યમ ભારી,

સમવાયની ખામી લાે-જિન∘–વિમલ૦ ાાઝાા સુખ અ–ગ્યાભાધે, તુઝ આરાધે, સંપતિ સાધે **લાે**-જિન૦ ા ગુષ્યુ–વેલડી વાધે, સમ્યક્ષ્ લાધે,

તુઝ ગુથુ લાધે લાે–જિન૦ વિમલ૰ ાપા વિનતડી ધારાે, સેવક તારાે, પાર ઉતારાે લાે–જિન૦ ા તુજ એાલગ કીધી,કામના સીધી,

पीर भभ वारे। दे।-क्रिन० विभव्त० ॥६॥

૧ નિશ્વાની ૨ સ્વ અને પરતું,

મન ધ્યાન ધરીને, ત્રિકર**ણ કરીને**',

જે જન ધ્યાવે લા–જિન ા ગણી જગજીવન ગાવેં, નિજ સદભાવેં વંછિત તે પાવે લા–જિન વિમલ ગાળા

(૧૨૮૭) (૫૪–૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

(ઢાલ માવતણીની-એ દેશી)

અન ત-જિ**ણે**સર, જ્ઞાન-દિનેસર,

તારક જગમાં હિ જાંથી રે ! જિન જગ સ્વામી, ઘનનામી, ગાસ્યું અનંત-જિણું દા ! પૂર્ણીનંદ પદ પાવન કરવા, ધરવા કેવલ નાણી રે ! જિન જગસ્વામી ઘનનામી ગાસ્યું અનંત જિણું દા ાયા આનંદકારી વિઘન-નિવારી,

અનંત અનંત ધરમધારી રે-જિન ા સમ્યદ્ધ દાયક લાયક જિનવર,

બિરુદ ધરે તું અઘ વારી રે–જિન_િ ારા શિવ–સખ–સાગર નાગર નીરખી.

હરખી લગતિ-વિશેષે રે-જિન∘ા શુદ્ધ નિમિત્ત જિન-શુધાતમના,

અનુભવ ભાવ-વિશેષે રે-જિન૦ ાાંગા

તુઝ વાચી વલ્લભ નાથી,

ते किन तारक निक आतमना,

યામે સુગતિ પદ ઝાણી રે-જિનગાષ્ઠા મહેર કરી જગ_મન–માહેનજી,

અ–ખય અ–બ્યય નિધિ કૌજે રૈા ગણી જગજીવન તુમ ગુણુ ગાવેં, દયાનિધિ સમકિત દીજેં રે–જિન∘ાપાા

(૧૨૮૮) (૫૪–૧૫) શ્રી ધર્મનાથ–જિન સ્તવન (દીઠાે સુવિધિ જિહ્યુંદ-એ **દે**શી)

ધરમ-જિણેસર દેવ અનંત ધર્મ, ધારણા હા લાલ--અનંત ા

પર પર વાદ ઉપાધિ મિશ્યાત–નિવારણે હાે લા**લ**– –મિશ્યાત ાાવાક

આગમ યુગતિ વિવેક અ-શેષ હીયે ધરા હા લાલ--અ-શેષ ા

ते कन श्री किनशक संसार थंडी तरे। है।-

–સંસાર∘ાા રાા

ભકત વત્સલ પ્રતિયાલ દયાલ દયા કરી હાે-દયાલ૦ ા પરમ પા**વ**ન તુઝ નામ તારક,

જગમાં તરી હાે–તારક•ાા ૩ ા તે માટે પ્રભુ ધ્યાન નિધાન ધરી સુદા હાે–નિધાન∘ા આશ્રવ દુરિ ^૧એાથેલી સમાધિ ધરા સદા હાે–સમાધિ•ાાડાા

૧. હડસેલી,

અવધારા અરદાસ પ્રકાશક ગ્રાનના હા-પ્રકાશક । જગજીવન જિનરાજ ધીરજ

> તુઝ ધ્યાનના હાે-ધીરજગા ૫ ાા 🐉

(૧૨૮૯) (૫૪–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ–જિન સ્તવન અહા! મેરે! નાથ શાંતિ જિણેસર સેવીયે',

> સુખદાયક હૈા સાેલસમા જિણું દ નામથી નવનિધિ સંપજે,

જસ જપતાં હા ! જસ જપતાં હા ! થાયે પરમાથું દ –જગવલ્લલ જિન શાંતિજી–અહેા૰ ાાવા

હત્યિલાઉર પૂર શાલતા,

નીતિ પાલક હે ! નીતિ પાલક હાે ! વિશ્વસેન ભૂપાલ

રમ**ણે** રતિ રામા જિસી અમિય ગુણ હેા ! અચિરા સુવિશાલ–જગ∘ અહેા∘ ાારાા

પ્રભુષદ અનુક્રમે પામીયા,

જગ સ્વામીયા હા ! જગસ્વામીયા હા !

वारी विषय क्षाय,

સુરપતિ પદ સેવિત સદા ।

ભવભીતા હા ! ભવભીતા હા !

જપતાં દૂરી જાય–જગ૦ અહેા૦ ॥૩॥

તુઝ ^૧હુદય-દ્ર**હે** ગ**ંભીરથી**,

વરદાયક **હૈ**ા ! વરદાયક **હૈ**ા ! ^રવરવાહિની સાર

૧ હદય રૂપ કુંડમાંથી, ૨ કોષ્ઠ નદી,

પ્રાણી લબ્યામૃત પાષથી

પાષથી શ્રુતસિ'ધુ મઝાર-જગ૦ અહેા૦ માઠાા જિન પ્રભુતા ^કગિરથી ગ્રહી,

વિનવીયા હા વિનવીયા હા !

विक्ष ! तारक हैव ।

પરમાતમ નિધિ સંપજે,

જયકારી 🗟ા ! જયકારી હૈા !

किनवर नितमेव-क्या अ**डा**॰ ॥ ॥

જિન-ગુ**થુ** ગાતાં ભવિ લહે,

निक संपद्दा है।! निक संपद्दा है।!

પ્રગટે ગુથુ તાસ ।

ગથી જગજવન ગુણ સ્તવે,

ભાવ્ય ભાગતી હાે! ભવ્ય ભાગતી હાે!

ધરી હુદય ઉદ**લાસ–જગ**૦ અહેા° **ા**દાા

(૧૨૯૦) (૫૪–૧૭) શ્રો કુંથુનાથ જિન સ્તવન (રાગ રતનગુરુની)

કું શુ જિણેશર સાહિબારે મનમા**હન મહી** આહ^રા આતિમ રામી મુંઝઇ ^રસજ રે,

આપા આ**ણુંદ €**ક્લાહે–કું થુ∘ાશા એક ગિરાયે અનેકનારે ³હેલા, સંશય ચૂર**ણ** હાર ા તારક જગમાં તું તાતછ રે, ધમ°મંડણ જગ આધાર–કું થુ∘ારા

૩ વાણીથી ૧ કહેવાય, ૨, જલ્દી, ૩ તુર્ત,

અ-િવનશી પદ પામીયારે, જગસ્વામીયા શ્રી જિનરાજ ા મોહમાયા-લીન માનવી રે, ચિર તુમ ચરણે ઘર થાય-કું શું ાર વરદ લગતિ હીય કે વસીરે, મુઝ પ્રેમખતે પપ્રતિપાલ! વાદ્યો મુઝ મન વાલહારે, દેવ સ્તવીયા દીન દયાલ-કું શું ાષ્ટા પરમ નિરમલ ગતિ નાથજી રે, નિધિ પામી તે નિરધાર! વ'છિત દાયક લાયક વીનતી રે, અવધારા પ્રાણાધાર-કું શું ાપા પાર અંદર સંઘ શાલતો રે, શુધ શ્રાવક ધમે સ-ધીર! દાન-દયાદિ ગુણે દીપતારે,

ચિત નિશ્મલ ગંગ હસ-તીર-કુંશુ જિણે, ાશા સંવત અહાર આઠમાં રે, ગુણુ ગાયા કુંશુ જિણુંદ ! જગજીવન ગણી ગુણુ સ્તવેં રે, પ્રભુ ! આપા અધિક આનંદ-કુંશુ ાાળા

(૧૨૯૧) (૫૪-૧૮) શ્રા અરનાથ-જિન સ્તવન (રાગ-વસંત ધમાલ)

સકલ પ્રાણી સુખ–કારથેુા હેા, તારથેુા ત્રિલુવન સ્વામ ! । -સુરપતિ–પદ–સેવિત સદા હા, મનમાહન જ્ઞાન–ગુણુ ધામ– –અરનાથ જિથેસર સેવીયે હા !

અહા મેરે જિન્છ શિવ—સંપત્તિ દાયક દેવ—અરનાથ૦ ાા૧ાા **ાજપુર** નયર વખાણીએ હાે, સુદરસણ જિન તાત ! । **દેવીમાતા-**સુત શાેેેલતાં હાે,

जिन त्राय जिन जग त्रात_अर० ॥२॥

જ જૂઓ, ૫ હે પાલન કરનાર १ ૬ નિપુણ, ૭ જેવા,

જનમ જાણી સુરસુંદરી હૈા, આવી હરખ અપાર ! એાવ્છવ કરત ઉલટ ધરી હૈા,

વિભુધ-સૌ પાહતી ^૧નિજાગાર-અર૦ ાાગા

અનુકમે ખટ ખંડ સાધોયા હા, આવીયા ગજપુર ગેહ!' લાકાંતિક ઉપદેશથી હા! નાથ,

સંયમ લીધા ધરી નેહ-અર૦ ાાઝા

અષ્ટકરમ જે અનાદિના હૈા, અરિયણ તેહ અપાર ! ધ્યાનાનલ કરી તે દમ્યા હૈા,

વરદાયક કીયા ખસુવાર-અર૦ ાાપાા

કૈવલ લહી શિવ પામીયા હેા, તીરથનાથ **દયાલ !** સાદિ–અનંત સુખસંપદા હેા,

લહી માહન દેવ કુપાલ-અર૦ ાદાા

સંવત અહાર દશ સાભતા હાે, ફાગુષુ માસ પ્રધાન ક ડાેેેેડ સંઘ–સુખકરુ હાે.

ધર્મધારી વસે દયા-નિધાન-અરુ ાાાા

શ્રી સંઘના આગ્રહ થકો હેા, સ્તવિયા અરજિનરાય ! નવનિધિ–દાયક નાથના હેા,

ગ**ણી જગજીવન ગુધુ** ગાય–અર૦ ાા૮ાષ્ટ

(૧૨૯૨) (૫૪–૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ–જિન સ્તવન (ઢાલ-ગરખાની)

મલ્લિ જિણેશર સાહિખાર લા,

સિધિસાધ્ય કર્ણ જગસ્વામ રે જરે--જયા જયા કેવલ દિનમણિ રે લા

વિષય કહુષાય દુઃખ વારવા રે હોા,

જગ જપતાં મસ્તિ જિન નામ રે-જી રે જયાં ગામા પ્રસ્જ ! સવદુ:ખ- 'આવત' સંજવા રે લે!,

રલહું ³ગંજવા ¥માહમયંદરે–જ રે જયોહ એકબિરાયે અનેકને રે લા,

કરુ**ણા**–કર હેા સુખકંદ રે–છ રે જ્યોા∘ ાારાા દુરગતિ દ્વરિ નિવારણા રે લાે,

^પતરી તારહ્યું. ^કનીર સંસાર રે-જ રે જયાે ! અતિશય ચાત્રીશ એાપતાં રે લાે,

શુદ્ધ વાણી પાંત્રીસ ગુણુ સાર રે–જી રે જયાેે ાાગા વારક મિથ્યાતમ ભવ તથેા રે લાે,

દે ધારક શુદ્ધ સ્વભાવ રે-છ રે જ્યો_ં! ધ્યાનાલંબી **ધીરથી** રે લેા,

વશિ કીધા ^હવિષ—સ—વિશ્વાવ રે. જયાેે ાાઝા અનુભવ—આગર સાહિબારે લાે,

સુખસાગર કેવલ ધામ રે-જ ર જ્યા !

૧ સંસારના ખાટા-ચક્કર, ૨ જલદી, ૩ વશ્વકરવા, ૪ માહરપસિંહ, ૫ નાવ, ૬ સમુદ્ર, ૭ ઝેર જેવા વિભાવને

જસ લજતાં કુગતિ નસે રે લા,

મહી વાધે સુજસ જસ ગામ રે-જી રે જયાે ાપાા વડાદરા નગર સાહામણા રે લાે,

જિહાં સંઘ સકલ સુખકાર રે–જી રે જયાે ! ગુરુની ભગતિ કરે <mark>ભલી ભાવસૂં</mark> રે લાે.

હીયે' આંણી હરખ અપાર રે;–છ રે જયાે૦ ાાલા સંવત અહાર ચઉદે સમે'રે લાે

ગુણ ગાયા મલ્લિ જિલું દરે; જરે-જ્યાે! ગણી જગજીવન ગુણ સ્તવે રહા,

દેવ આપા અધિક આણુંદ રે-જી રે જયાેે ાાળા

(૧૨૯૩)(૫૪–૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત-જિન સ્તવન (ઢાલ-રામચંદ્ર કે ભાગ)

સુનિસુવત જિનરાજશું મુઝ પ્રીતિ લહેરી રે લે મુજ ! મધુકર ચાહે કેતકો ચિતચંદ ચકારી રે લે -ચિત્ત ાધા કમલ હસે રિવ પેખીને, મેઘ ચાહે મધૂરી રે લે -મેઘ ! વીંઝગ યંઢાં વલ્લહા, સુર ચાહે જ્યારી રે લે -સુર ાશા સૌમ્ય સુરતિ જિન તાહેરી.

કેખી પ્રીતિ ઘનેરી રે લાે-કેખી ! શાંતિ સુધારસ સાધતો નહીં,

તુમિ અનેરી **રે લાે**-નહીં ૰ ાા ૩ ાા અન્વય–પદ**ની પૂરણી,** સુખ સાર**ણ સહેજે રે** લાે–સુખ૰! ભગતિ તારક લય-લંજણી,

માહ-ગંજથી હેજે રે લા-માહ ાજાા એહવા લગતિ હીયડે વસી, જિતરાજ તિહારીરે-જિન ! રત્તત્રથી ગુણ રાશિની,

કલી આશ અમારી રે. લા-કરી ગાયાદ દીવિ (એ'દર સંઘ શાલતા, ધરમી દઢ લાવે રે, લા-ધરમી ગ્રાહ્મ ચાર્વો સે માસ ચૈતરે,

ગણી જગજીવન ગાવે રે લેા-ગણી ાકા

(૧૨૯૪) (૫૪–૨૧) શ્રી નમિનાથ–જિન સ્તવના (ઢાલ-મધુકરની)

નમીશ્વર જિનવર ગાસ્યું,

આતમ રમણ પૂર**ણ** પાસ્યું,

વરદ ગુણે મુઝ મન વાસ્યું રે–નમીં ાા૧ાા વપ્રાદેવી સુત મુઝ વાલ્હા,

સાહિષ પંચ સુમતિ વાલા,

ભવ-લ**વ**-બ્રમણ થકી ટાલા રે-નમીં ારાષ્ટ્ર અષ્ટ-કરમ-દલ જિન કુંગ્રેા,

> પ્રભુસમ દેવ નહીં દુજો, ઝુધ બાહિઅપ્યા ધરમ ઝુઝા રે–નમી૰ ાાગા આત્ર

જિનવર મુઝ અંતરજામી

મનચાહન વર ગુથુ ધામી, શિવસુખદાયક શિવ ગામી રે–નમી૦ ॥૪ાષ્ટ અત્તર અંશે ગુણ થાયે

લાકાકાશે નિવ માયે,

તા મુરગુરુ ગિરથી કિમ ગાયે રે-નમીં ાપા વાલેસર વ'છિત કીજે,

કુ ખ-અલ-દાટ શિવ દ્રીજે,

પ્રભુગુણુ–શ્ર**વણ** પર**મ પીએ રે–ન**મી ાાદા દીવાખંદર સંઘ સખદાતા,

ધરમી ધની આગમ-જ્ઞ'તા;

हानी हौन प्रते त्रातारे-नभी ाणा

સંવત અઢાર પચવીસ વાસે

જિન ગુણુ સ્તવ્યા આશ્વિન માસે,

ગ**ણી જગજીવન** ઉલ્લાસે રે–નમી૰ ાાટા

(૧૨૯૫) (૫૪-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

સસુદ્રવિજય સુત નેમ નિરાગી,

राष्ट्री शिवादेवी नंह आनं हुआरी है।-याहव हैसे अबे!

દિ**લ જાની** અમભારી હેા–યાદવ૦!।

કુષ્ણુ-નરિ'દકી આયુધશાલા,

તિ**હા જિન**જી કૌઉં અ**લ ભારી હેા !**–યાદવ૦ ાા૧ા શંખ શખ્દ સુથી ક^{ેપ્}યા સુકંદા.

કાે નારાયણ લયા અઢંકારી હા_યાદવા ા

૧ શ્રીકૃષ્ણ,

રાજ–સલાજન તુઝ ખલ દેખી,

રહરી વિચાર્થી પરથાઉં એક નારો હાે-યાદવા ારા પુત્રી ઉગ્રસેન ભૂપતિ કો,

રૂપે રંભા **રાજીમતી** પ્યારી હેા-યાદવ !! જ્યાહે આએ સબ યાદવ જીગતેં,

મૃગી દેખ કે^{: ૩}બરદપે પુકારી હેા-યાદવ**ા ા**ગા અવધિ કરી સભ મનાેગતિ જાની,

દ્વીનાનાથ દયા મનિ નિરધારી–હેા–યાદવ૦ ખેચર ભૂચર અ'ધ નિવારી,

રથ ફેરી ગય<mark>ેા ગિરનારી</mark>–હેા-યાદવ૦ ાાઝાા ઃએસે' ન કીજે' નાહ ! ^૪નિ–હેજા,

અષ્ટ–જનમકી પ્રૌતિ વીસારી **હે**ા–યાદ**વ∘ા** ∙દ્રીન–દયાલા નામ ^પતુસાડા,

નાથ ! અનાથકી દયા ન વિચારી હેા–યાદવ૦ ાાપા છોરી ચલે જિનમે નહી બાેલું,

તુમ ચરન સરનકી ભઇચેરી હાે–યાદવ∘ા સંયમ લીના જિન સમીપે',

પ્રભુ-પ્રૌતિકી જાનું અલિદ્વારી હાે-યાદવ ાાદા કઠિશુ કરમ ત્રુરી શિવપદ પાએ,

ભવિલાક જીવ જિનહિતકારી−હા⊢યાદવ૰ા 'શિવ–સુખ–સાત્રર નેમિ–જિર્ણ'દા,

ગણી જગજીવન જયકારી હાે–યાદવ૦ ાાહા

ર શ્રીકૃષ્ણ, ૩ અંતરથી ૪ સ્તેહ રહિતપર્ણ ૫ તમાર,

(૧૨૯૬) (૫૪–૨૩) શ્રી પાર્શનાથ–જિન સ્તવન વિમલ વરદાયી & પારસ જિન વંદીયે,

વંદિત સુરનર વૃંદ ।

કરમ અના**દિ હૈ** ¹ દુહુદ જિ**ણે** વશિ કીયા,

સાધક શિવ_સુખ_કંદા—

ગુથુ સાભાગી હે ! પરમ નિરાગી **હે** ! પારસ જિન વંદીયે ાાવાા અશ્વસેન^{ુ ર}કુલાંબર હે, ^૩અ**લા**હક ઉમ**હે**યા,

અભય કરણ ભવિસુર ા

^૪સિત^{–૫}શુભ ^૬પ્રમાેદ હે,

સર્મીર સાેહે સદા, પાવન ભાવન પુર–સુગુથુ૦ ાારાા ^હચાપ માધવ હે ગગન તા**ર્**યા તદા,

નેગ ત્રિક શુભ ભકિત ભાવ և

िकत शुख् स्तवे हैं, दशनी हिन-गरकना,

^૧° ખાહિર તૃષ્ણા તાપ અભાવ–સુગુ**ષ્** ા**ગા**

લેશ્યા શુકલ હે, સરાવર, પંકજ ધ્યાન શ્રેણિસર-કાદંબ ા (શ્રિત સુનિસર ગઈ ચઉ મગ હે, બંધે ભવિ ઘર વસ્યા સુમતા સ્ત્રી સંગ રમે પુર.) સુગ્રણુ ાાડાા

માર્ગાનુસારી હૈ શિખંડી હરખિત થયા.

પ્રભુ વાણી સુણી ધન ઘારા

દ્વાદશાંગી વહે સં-જલ-ધારા-વહી, ધર્મ રૂચિ ચિત ભૂમિ જેર-સુગુથું ાપા

૧ દુશ્મન ૨ કુલરૂપ આકાશ, ૩ બગલા જેવા, ૪ નિર્મળ ૫ સારી ૬ પ્રમાદ ભાષા, ૭ ઇન્દ્ર ધનુષ, ૮ ખૂબ, ૯ મેઘ ગર્જના, ૧૦ બહારના પદાર્થીની તૃષ્ણાના તાપના અભાવ, ચાતક મુનિ હે, કરે તવ પારણું,

અનુભવ સ્વાદ રસ રંગા

અ–શુસાચાર **હે** ^{૧૬}નિ**ંકથ**ુ તૃ**ણુ** ^{૧૨}નીગમ્યા,

^{૧૩}વ્રતી-પ્રથમણું બીજ અભંગ-સુગુ**ણ** ા**૬ા** ^{૧૪}૫ંચ-જામ ધર્મ હે, ^{૧૫}કરસ**ણ** નીપના,

साध्य-लावें निक थाय ।

રત્નત્રઈ હે ક્ષાયિક **ગુણ ઉપનાે, પરમાતમ ભ**ઇટાય–સુગુ**ણ**ાણા મૂલ સ્વભાવ **હે,** પ્રખ**લ^{૧૬} શસ્**ય સંપનેા

આતમ-ઘર સુ-વિશેષ ા

પ્રભુ-ઉપદેશે હે, ધારાધરથી થયેા,

પરમ–સુભિક્ષ મુઝ **દેશ**–સુગુ**ણ** ાા૮ા

જિન ગુણ લંખી & જે જિનને લજે,

દરશાસ શુદ્ધ થાયે કામ ા

ज्ञान यरणु है, वीय प्रभे। हथी,

કર્માભાવે વસે' શિવ ધામ–સુગુણુ૦ ાા૯ાા

દીવ ખંદર હે, સકલ સંઘ–સુખ કરૂ,

રસ-ખ-ગજ-શશિ વર્ષ પ્રમાણા

જિન ગુણાલાંબી હે, જે જન જિનને લાજે,

શુભ પોષ માસે હે, પારસ જિન ગુજ સ્તબ્યા,

ग्राष्ट्री **जग**ळवन शुक्ष वाष्ट्र-सुगुष्टु० ॥र्वा

૧૧ ની દવા લાયક, ઉખેડવા ક્ષાયક, નકામા, ૧૨ દૂર થયા, ૧૩ વિરતિધારીઓને પ્રણામરૂપ સુંદર બીજ, ૧૪ પંચ મહાવત, ૧૫ ખેતી. ૧૬ અનાજ.

(૧૨૯૭) (૫૪–૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી–જિન સ્તવન (ઢાળ-ગરખાની)

(હાં રે મુંને ધરમ જિણંદશું એ દેશી.) હાં રે વાલા ! વીર-જિણેસર શિવસુખના દાતાર જે, અનુભવ-રસના સાગર ત્રિલુવનના ધણી રે લાે ા હું તાે કાલ અનંતા ભમતા ભવનિષ માંહિ જે, પ્રશુ સુકૃતે જાણી વાણી જિનતાણી રે લાે. ાા ૧ા

હાં રે પ્રભુ ! જિન નિરમ્યાથી નાવેં બીજા દાયજો, હરિ-હર છાદ્મ પુરંદર દેવા ઇણુ મહી રે લાે ।

પ્રભુ વીર-ગુષ્યુ રયણું રીઝ્યું માહરૂં મનને, દેવ અનેરા મન ભિંતર રાચે નહી રે લાે. ારા

શુદ્ધ-ધરમ ન જાણે નય-ઠાંણે પરિમા**ણજો,** વાત**લડી વિગતા લીચે' જગ-જન લાેલ**વ્યા રે લાે ! જિન પરમ–અહિંસક લાર વિના નહિ સિદ્ધિ જો, બાહ્ય–નિમિત્તો રાચી આતિમ રાેલવે' રે લાે. ॥॥॥

પ્રભુ પંચમ–આરે દક્ષિણુ ભરત મઝારિ જો, તે નરને સમકિતની સંપત્તિ કોહિલી રે લે। । જે જિન ગુણુ રાચે મન સાચે મહારાજ જો,

તે જતને શિવ સંપત્તિ પ્રાપતિ સાહિલી રે લાે. ાજાા સંઘ સુખકરા શ્રાવક દીવતણા દાતાર જો, સદશુરૂ સેવા સારે' મન સુધે' ભક્ષી રે લાે ા અહાર ચાવીસ કહે ગણી જગજીવન ગણુ ધારને, વીર જિલુંદ વિનવતાં મન આસ્થા કલી રે લાે. 11પાા

સંવત ૧૮૨૬ના ચૈત્ર વિદ ૧૩ ને વાર ચંદ્રે ૠ્ર્્યુંઋષિ શ્રી રૂપદેવજી તત્ શિષ્ય પૂ. ઋષિ શ્રી ૫. ા વાલ્હીજી જી તત્ શિષ્ય લિખિત ઋ. સામચંદ્ર ભાવનગરે ભિંદરે ॥

श्रीवर्द्ध मान-स्वामिने नमः

પં. શ્રી જિનહર્ષ છ કૃત જિન–સ્તવન ચાૈવિશી (૫૫)

(૧૨૯૮) (૫૫-૧) શ્રી ૠષભદેવ-જિન સ્તવન (રાગ વેલાવલ)

રે જીવ! માહ મિથ્યાતમેં, કશું મુંઝયાે ? અજ્ઞાની !ા પ્રથમ-જિણુંદ લજે ન કશું, શિવ–સુખકાે દાની-રે૰ ાા૧ાા એાર દેવ સેવે કહા, વિષયી કે માની ા

તરી ન શકે તારે કહા, દુરગતિ-નૌશાની-રેંગારાદ તારણ તરણ જહાજ હૈ, પ્રભુ ! મેરા જાની ! કહે જિનહર્ષ મુતારીયે, ભવ-સિંધુ સુજ્ઞાની-રેંગાલા

(૧૨૯૯) (૫૫–૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવનઃ (રાગ ભૈરત્ર)

સ્વામી અજિત-જિન સેવે ન કયું,

્ર के તું ચાહે શિવ-પટશણી ।

એાર સકલ તજી ^૧કથા ^૨વિરાણી,

અહિનશ કીજીયે પ્રભુજીકી કહાણી-સ્વામી૦ ાાવા

૧ વાતા ર અશુભ,

ભાવ**-વ**ન ³સઘન અગની પ્રજલાણી, મિ^{થ્}યા—રજ–^૪ત્રજ પવન ઉડાણી ા

જૈસે તૈલ પીલનકું ઘાણી,

તૈસે કરમ પીલણ પ્રભુ-વાણી-સ્વામી૦ ાારા

ક્રોધ–દાવાનલ ^પપાવસ પાણી,

ઉજવ**લ નિરમલ ગુણુ–મણુ**–ખાણી ।

કહે જિનહર્ષ લગતિ મન આણી,

સાહિખ! ઘો અપની ^{ૈદ્}સહીના**થી**, સ્વામી૦ ૩

(૧૩૦૦) (૫૫–૩) શ્રી સંભવનાથ–જિન સ્**તવન** (રાગ-ગાડી)

ઃઅબ માેહે આપ**ણે**৷ પદ દીજે ા કરૂણા–સાગર કરૂ**ણા** કરકે,

નિજ ભગતકી અરજ સુણી જે–અબ**૦ હાવા** તુમ હેા! નાથ! અ–નાથ કે ^૧પીહર,

અપણું ભવશેં તારીજે ા

તુમ સાહિષ હું ફિરૂં ઉદાસી,

પ્રભુકી પ્રભુતા કયા ક્રીજે ?-અબ ાસા

તુમ હાે! ચતુર ચતુ ગતિ કે દુઃખ,

મેટા અબ સેવક હિત કીજે।

ક**હે જિનહર્ષ સંભવ** જિનનાયક !

દાસ નિવાજી જુગત જસ લીજે–અભ૦ ાાગા

૩ ગાઢ, ૪ સમૂક, ૫ ચામાસાતું, ૬ નિશાની.

૧ રક્ષક,

(૧૩૦૧) (૫૫–૪) શ્રી અભિનંદન–જિન રતવનઃ (શગ–નક)

મેરા પ્રભુ ! સેવકકું સુખકારી । જાકે દરશને વાંછિત લહીયે.

સા કૈસે દ્વીજે વારી—મેરાંગા ૧ ાા હુદયે ધરીયે સેવા કરીયે, પરિહરી માયા ^૧મતવારી ા તું લવ–હુઃખ–સાયરથી તારે,

પરમાતમ આતમ–ઉપકારી–મેરાેં ારાા એસા પ્રભુ તજ એાર લંજે જે,

કાચ ભજે સાે હી મણિ હારી ા અભિનંદન જિનહર્ષ ચર**થ**ું ગ્રહી,

ખરી કરી મનસેં એક-તારી-મેરાેં ાગા

3

(१३०२) (४४-५) श्री सुभितनाथ-किन स्तवनः

(રાગ–કેદારા)

છ ३ १ प्रसु-ચરને ચિત્ત લાય । સુમતિ ચિત્ત ધરી સુમતિ-જિનકા,

ભજન ક**રી** દુ:ખ લાય-જીઉ૦ ાાવાદ માહિ—માયાકી મહા—જાલમેં, ક્યું રહ્યો ૈ તું મુંઝાય । અંતે જમ જળ આઇ પકરે,

^રકાહું પે ન રહાય-છઉં∘ાા ૨ાા

૧ પ્રથળ, ૨ કાેઇ પણ રીતે

ભવ અનંત દુખ ટારવેકું, કચું ન શહે ઉપાય ? ા જિનહર્ષ પ્રભુ મુક્તિકા દાયક,

> પ્રીતિ અચલ અનાય–જીઉ૦ ાા૩ા**ા** ૐ

(૧૩૦૩) (૫૫–६) શ્રી પદ્મપ્રભ–જિન સ્તવન (રાગ–કનડા)

હા! જિનવર! અખ તાે મહેર કીજે,

નિજ–ષદ–સેવા દીજે **ા** દરસણુ દેહુ દયાલ ! દયા કરી, ^૧ધીઠું મન ^૨ધીજે–હેા૰ ાા૧ાા હૈા ! ^૩એકતારી ધારી મેં તુમશું, અપના કરી જા**નીજે ા**

એાર સલી સુર નટ વિટ જાણી,

નિરખી–નિરખી મન ખીજે–હાે૰ ાારાા અ'તરજામી અંતરગતકી જાણે કહા કહીજે ? ા પદ્મપ્રભા ! જિનહર્ષ તમારી,

^४साम-नकरशु' छके-द्वा० ॥३॥

(૧૩૦૪) (૫૫–૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન (રાગ-દેવમ ધાર)

કૃપા કરી સ્વામી! સુપાસ! નિવાજો ા તુમ સાહિષ્ય હું ખીજમતગારી,

એહી જ સગપણ તાજી-કૃપા૦ ાા૧ા

૧ તિરાશ થયેલ, ૨ પ્રસન્ત થાય, ૩ ઉત્કટ પ્રીતિ, ૪ પ્રસન્ત,

તુમ**હી ^૧ છારી અવર શું ધ્યાઉં, તાે પ્રભુ! તુમહી** લાજાે ા ભગત–વત્સ**શ** ભગતનકે સાહિબ,

તા કારથું દુઃખ લાજો-કૃપા૦ ારાા

પ્રભુ મધુર-કર સખરસ કે નાયક હેા, સહુદય કમલ વિરાજો ા ચર**ણ** શરણ જિન**રા**જ કીચે મેં,

લયે નિરલય અળ ગાજે–કૃપા૦ ાા૩ાા

�

(૧૩૦૫) (૫૫–૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ–જિન સ્તવન (રાગ–સામેરી)

ચાંદ્રપ્રભ અષ્ટ–કરમ-ક્ષય-કારી । આપ તરી એારતકું તા**રે**,

આપણા બિરૂક વિચારી-અંદ્ર૦ ૫૧૫ જિન–મુદ્રા સુપ્રસન્ન પ્રભુજીકી, **ઉત્ત**સત નયનાં નિહારી ા સુંદર સુરતિ મૂરતિ ઉપરે,

જાઉં હું અલિહારી–ચંદ્ર૦ ાારાા ઐસી તનકી છળી ત્રિલુવન મેં, એાર કિસી નહિ ધારી ા તાહી ચર**ણ જિનહર્ષ ન** તજીયે, દ્રખીયનકું ઉપગારી–ચંદ્ર૦ ાાગા

(૧૩૦૬) (૫૫–૯) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન (રાગ જય જ્યવ'તી)

નાથ! તેરે ચરઘુ ન છેારૂં, જો છુરાવે કાઇ ા
પકરી રહું જૈસે, બાલ માં કે ધમાં ચરા-નાથળ ાધા અહુત દિવસ ભયે, પ્રભુ કે ચરઘુ લહે ા અપની કરઘું સેવા, મન ભયા ચંચરા-નાથળારાા કૃપા-જલ સીંચે દાસ, વૃદ્ધિવંત હુએ ઉલ્લાસ ા ઉદકસું સીંચે જૈસે, વધેરી રક્દં ચરરાશ-નાથળાલા સુવિધિ-જિલ્દં ગુલ્પ-ગેઢ, ન દેખાવે છેહ ા સેવક ઉપર નિજ, હાય સુ-કૃપાપરા-નાથળાષ્ઠાા એસા પ્રભુ પાય કે, ચરન થહું ધાયકે ા પાયે જિન હરખા, હરખ સુખ સંચરા-નાથળાપા

88

ત્(૧૩૦૭) (૫૫–૧૦) શ્રી શીતલનાથ–જિન સ્તવન (રાગ-મારૂણી)

શીત**લ** લાય**ણા હા, નેવા શીતલનાથા** ભવ–દુઃખ તાપ મિટે સબી,

થઈએ પ્રસુજી સ–નાથ-શીતલ૰ ા૧ા તુમ સમરથ સાહિળ છતાં હેા!, હું તેા કોરૂં અનાથ ા સેવક સુખ કેતા નથી,

૧ છેડા, ૨ વનસ્પતિ સમૂહ, ૩ દોડીને,

૧ અ!શ્વરા

પાતાના જાણી કરી હાે!, ઘો મુજ પૂંઠે હાથા કહે જિનહર્ષ મીલ્યાે હવે,

સાચા શિવપુર-સાથ-શીતલ૰ ાા ગા

**

(૧૩૦૮) (૫૫–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન (રાગ-કાકી)

શ્રેયાંસ-જિનેસર મેરા અંતરજામી ા એાર સુરાસુર દેખી ન રીઝું,

પ્રભુ–સેવા જો પામી,-શ્રેયાંસ૦ ાાગા રંકનકી કુથ્યુ આથુ ધરે ? શિર, તજી ત્રિભુવનના સ્વામી ા દ્વ:ખ ભાંજે છિનમાંહી નિવાજે,

શિવ-મુખ દ્યો શિવગામી-શ્રેયાંસ ારા કયા કહીય ? તુમશું કરુષ્યુ-નિધિ!, ખમને મેરી ખામી ા કહે જિનહર્ષ પરમ-પદ ચાહું,

અરજ કરૂં શિરનામી-શ્રેયાંસ૦ ાા૩ાા

(૧૩૦૯)(૫૫–૧૨) શ્રી વાસુ પૂજ્યસ્વામી–જિન સ્તવન (રાગ–મલ્હાર)

💰 ! જિનવરજી ! અમ મેરે બની આઇ । એાર સકલ સુરકી સેવા તજી,

એકશું લય લાઈ-હાેંગ ૫૧૫ વાસુપૂજ્ય-જિનવર વિછુ ચિત્ત મેં, ધારૂં એાર ન કાંઇ ા પરમ-પ્રમાદ લયા અબ મેરે,

જો તુમ સેવા પાઇ–હેા૦ ાારાા ત્રિસુવન–નાથ ધર્યે શાર ઉપર, જાકો અહુત વડાઇ ા કહે જિનહર્ષ અવર ન માંગું,

દ્યો લવપાશ છુરાઇ,-હાે૰ ાા૩ાા

�

(૧૩૧૦) (૫૫–૧૩) શ્રી વિમલનાથ**–જિન સ્**તવ**ન**ા

(શગ–પૂરવી–ગાડી)

મેરા મન માેહ્યો પ્રલુકી મૂરતિયાં । સુંકર ગુણ્–મંદિર છભિ દેખત,

> ઉલ્લસિત **હે**ાઈ **મેરી** છતીયાં–મેરાેં ાા૧ાા રાષ્ટ્ર વડ્ડ-૧૦૦ રાષ્ટ્ર

નયન–ચકાૈર વદન-શશી માેહે,

જાત ન જાશું દિન-રતીયાં ।

પ્રા**થ્**–સનેહી પ્રા**થ્**–પિયાકી લાગત હૈ,

ચે મીઠી વૃત્તીયાં ^૧ મેરાેંગારાા

અંતર**જામી** સળ જાણુત હૈ,

કયા <mark>લીખ કે લે</mark>જું ^રપતીયાં હ

કહે જિનહર્ષ વિ**મલ**–જિનવરઠી,

ભકિત કરૂં હું ખહુ-³ભતીયાં-મેરા૦ ॥૩॥

4

૧ વાતા, ર કાગળા, ૩ રીતે

ત્(૧૩૧૧) (૫૫–૧૪) શ્રી અન[ં]તનાથ–જિન સ્તવન

(રાગ-પરજયા)

્**ઽકાલા થારા સુખડી ઉપર** વારી ા અરજ સુરાજો એક મારી.

કાંઇ તુમને કહું છું વિચારી-વ્હાલા ાાયા આઠ પહેાર ઉલાે થકા રે, સેવા કરૂં તુમારી **!** અંતરજામી! સાહિળા! કાંઇ,

લેને ખબર હમારી-વ્હાલાવ ાારા -સુંદર સુર્રાત તાહુરી રે, લાગે પ્રેમે પિયારી । સાત ધાત લેકી કરી,

કાંઈ પેઠી હૈયા-માઝારી-વ્હાલા ાગા ઃસ્વામ**ી અન**ંત તુમારઢા રે, ગુણુ અનંત અપારી ા કહે જિનહર્ષ સંભારતે.

કાંઇ મત સુકા ! વિસારી-વ્હાલા૦ ાા૪ાા

(१३१२) (५५-१५) श्री धर्म नाथ-किन स्तवन

(રાગ-વસંત)

ભજ ભજ મન ! પન્નરમા જિહાંદ सप-सपडे निवडे इंड,-सक् । જાર્કું સેવે સુર-નર ઇંદ, દરસન દેખે પામે આનંદ । ·**ઉલ્લ**સે મન જેસે ચકાેર ચંદ

કાર્ટે દ્વ:ખ કંઠાેર કરમ ફે દ-ભજ૦ ાાવાા

સમકિત-દાયક સુખકા નિધાન,

સખ પ્રા**થ્**રી કું દીયે અ**લ**યદાન ા અજ્ઞાન–મહાતમ–ઉદયભાન,

સા ત્રલુ કું ધરી હૃદય ધ્યાન-ભજ ારા લહીયે જથે સંસાર–પાર, અ-વિચલ સુખ–સંપત્તિ દેશુદ્ધાર ા નિશધારના તુંહી આધાર,

> જિનહર્ષ નમીજે વાર વાર-ભજ ાાગા કુકુ

(૧૩૧૩ (૫૫–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ–જિન સ્તવન, (રાગ-જય તસીરી)

પ્યારા પ્રેમ કા મેરા સાહિઝ, ઇસી રીત જપીયે, પ્રભુ દરિસ**થ**ુ મન ઉલ્લસેરે, ^૧કેકી ^રઘન–ગાજ^કા ઔર સકલ મેં પરિ**હરી**,

મેરે એક છવન શું કાજ-પ્યારાે ॥૧॥ પ્રીતમ માયા પ્રાહુણા રે, માે દિલ-મંદિર. આજ । ભગતિ કરું બહુ તેરીયાં,

અબ છેારી સકલ ભય લાજ–પ્યારા૦ **ારા** હિલી મિલી સુખ–દુ:ખ કી કહુ[ં]રે,

સાહિબ (જિનહ**ર્ષ**) ઘો સુખ રાજ । અંતરજામી સાેળમાે, તાશું પ્રીત કરૂં જિનરાજ–પ્યા**ા ॥॥**

૧ માેર ૨ વાદળ ૩ ગર્જના,

∢૧૩૧૪) (૫૫−૧૭) શ્રી કુંથુનાથ–જિન સ્તવન (સગ−સાેરઠ)

:ज्ञानी **વિછ** કિછ્ આગળ કહીયે । મનકી મન મેં જા**છી રહીયે**-જ્ઞાની ા ા લુંડી લાગે ^૧જ**છ**ુ-જ**છ**ુ આગે,

કહેતાં કાંઈ ન ^રવેદન ભાગે હેા-જ્ઞાની_ં ાાધા અપના ભરમ ગમાવે ^કસાજન,

^૪૫૧જન કામ ન આવે-હાે⊢જ્ઞાની૦ ાારાા ઃદ્ર**૧જન હાે**ઇ ^પસુપરે કરે ^કહાસા,

જાણી પડયા મુહ-માગ્યા પાસા હા-જ્ઞાની ાઉ॥ તાથે મૌન ભલું મન આણી,

ધરી મન ધીર રહે નિજ-પાથી હા-ગ્રાની ાહા કહે જિનહર્ષ કહેંજો પાથી.

કું શુ–જિણું દ આગે કહેવાણી–જ્ઞાની ાપા

②

(૧૩૧૫) (૫૫-૧૮) શ્રા અરનાથ-જિન સ્તવન (શગ-યુજરી)

અરજિત નાયક સ્વામી હમારા ા આઠ કરમ અરિયણ બ**લવ**ંતે,

જતે સુભટ ^૧અટારાે–અરં∘ાા૧ાા

૧ દરેકની આગળ, ૨ દુ:ખ ઢ કુટું બી, ૪ બીજા માણસો, ૫ સારી રીતે, ૬ મશ્કરી, ૧ પ્રમળ=ખરાબ, ઐસા કાઇ ઔર ન હાઇ, પ્રલુ સરીખા બ**લ**ધારા । મદન ભયા જિણ ભય અ-શરીરી,

કહા કરે સુ–વિચારા-અર∘ ાારા દાેષ–રહિત ગુણુ પાર ન **લહીયે,** તાકી સે**વા** સારા ા કહે જિનહ**ષ' દાે**ય કર જોડી,

અબ સે**વક**ર્કું તારા–અર૦ ાાા

•

(૧૩૧૬) (૫૫–૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ–જિન સ્તવન (૨ાગ–શ્રી ૨ાગ)

મલ્**લી-જિલ્**દ સદા નમીયે । પ્રભુ કે ચર**લ્**કમલ-રસ લી**લે**,

મધુકર જયું હૂર્ષ્ઠ રમીયે–મલ્લિ૦ ાા૧ા નિરખી વદન–શશૌ શ્રીજિનવર કાે,

નિશિ–વાસર સુખમે' ગમીએ–મલ્લિ૦ ાારાા ઉજવલ-ગુણ્–સમર**ણ** ચિત્ત ધરી**ચે**,

કળહું ન ભવ-સાયર ભમીયે–મલ્લિ૦ ાાઝા સમતા–રસ મેં જયાં ઝીલોજે,

રાગ–દ્વેષકા ઉપશમીયે-મલ્લિંગાષ્ટ્રા કહે જિ**નહપ**ે મુગતિ–સુખ **લહો**યે, કઠિન–કર્મ નિજ ^૧અપક્રમીયે–મલ્લિંગાપાા

૧ એાછા કરીયે દુર કરીયે,

(૧૩૧૭) (૫૫-૨૦) શ્રી સુનિસુવ્રત–જિન સ્તવના (૨૧૫-તાડી)

આજ સક્**લ દિન લયે**। સખીરી । **મુનિસુવ્રત**–જિનવરકો મૂરતિ,

માહનગારી જે નિરખૌરી–આજ૦ ાલા

આજ મેરે ઘર સુરતરૂ ઉ^{ગ્}યા,

નિધિ પ્રકટ લઇ આજ સખૌરી ક

આજ મનારથ સકલ કલે મેરે,

પ્રભુ દેખત દિલ હરખીરી–આજ૦ ારાષ્

પાય ગયે સબહી લવ-લવ કે,

हुरुगति हुरुमति हूर नभीरी ह

કહે જિનહવે મુગતિ કે દાતા,

^૧શિર પગરી તાકી આણુ ૨ખીરી–આજ_઼ ાકાષ્

(૧૩૧૮) (૫૫-૨૧) શ્રો નમિનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-કલ્યાણ)

નિમ–જિનવર નમીચે ચિત્ત લાઈ । જાકે નામે નવ-નિધિ લહીચે,

વિષતિ રહે નહિ અહિ–ઘરમેં કાંઈ–નમિ૦ ૫૧૫

૧ માથા પર પાલડીની જેમ તેમની આજ્ઞા રાખી (ત્રીજી ગાથાની ચોથી ક્ષીટીના અર્થ) દરીસણ કેખતહી દુઃખ છીજે,

પાતિક–કુલટાર્થ જર્યું તજી જાઈ ા

સુખ–સંપત્તિકા કારણુ પ્રભુજી!

ता है। सभरखु हरहु सहा**छ-नमि०** ॥२॥

કહા ખડુ તેરે જગ સુર સેવે,

જિ**લ્**તે કારજકી સિદ્ધિ ન પાઇ ।

કહે જિ**નહર્ષ** એક પ્રસુ **લ**જ્યે,

બાધિ-બીજ શિવ-સુખ દાઇ-નમિંગાંગા

 $\langle v \rangle$

(૧૩૧૯) (૫૫–૨૨) શ્રી નેમિનાથ–જિન સ્તવન (૨ાગ–૨ામગિરિ)

નેમિ-જિન જાદવ–કુળ તાર્યો ા એકહી એક અનેક ઉધારે.

કુપા-ધરમ મન ધાર્યો-નેમિં ાા૧ા વિષય-વિષાપમ દુઃખ કે કારણ,

જાણી સખી સુખ છાયે৷ ા સંજમ લીતા પશુદ્ધિત–કારત.

મદન–સુલટ-મદ ગાર્યો–નેમિંગારાા આપ તરી રાજુલકું તારી, પૂરવ પ્રેમ સમાર્યો ! કહે જિનહર્ષ હમારી કિરપા,

કયા મનમાંહી વિચાર્યો ?–નેમિ૦ ાા૩ાા

23

(૧૩૨૦) (૫૫-૨૩) શ્રી પાર્શનાથ-જિન સ્તવન (રાગ-લલિત)

માન તજ મેરે પાણી, છેર છેર કહું વાણી । કાહે મૂઢ લજનકા, આલસ કરે હે-માનગાણા એાર કાંઈ નાવે કામ, ^૧સગે ^રસયણ ^૩દામ ^૪ધામ ા

નામ એક પ્રલુજકે, કામ સળ સરે હે-માન∘ ારા ભવકા લંજનહાર, સુખકાે દેવણહારા

તાકું હીયે ધાર, જો તું કરમસેં ડરે હે-માન૦ ાાગા જય જય જગનાથ, એહી હૈ મુગતિ—સાથ ા

જાકા દરિસાથુ દેખી, અખીયાં ઠરે હે-માન ાઝા એસા પ્રસુ કાઈ એાર, દેખ્યા હે અપર ^પઠાર ા જ્ઞાનકા ભંડાર તજી, કાહે બૂલે પરે હે-માન ાપા તેવીસમા પ્રસુ પાસ, પ્રે હે સકલ આશા કહે જિનહળ દાસ, જન્મ દુઃખ હરે રે-માન ાદા

88

(૧૩૨૧) (૫૫–૨૪) શ્રી મહાવીર–જિન સ્તવન (રાગ-કેદારા-બિહાગડા)

મેં જાર્યું નહિ લવ-દુઃખ એસા રે હાઇ ા માહ-મગ્ન માયામેં ખૂંતા,

નિજ-લવ હારે કાઈ-મેં ા ૧ ા

૧ વહાલા, ૨ કુડું બી, ૩ પૈસા, ૪ મકાન, ૫ જગ્યાએ,

જન્મ–મરહ્યુ ગર્ભવાસ અશુચિમેં, રહેવા સહેલા સાઇ ા ભૂખ–તૃષા પરવશ–અંધન ટાર શકે ન કાેઇ,–મેં૦ ાારાા છેદન–ભેદન કુંભીપાચન, ખર વૈતરણી તાેઈ ા કાેઇ છુરાઈ શકયાે નહિ વે દુઃખ,

^૧મેં સર ભરીયાં રાઇ-મેંં ાાગા સખહી સગાઈ જગત ઠગાઈ, સ્વારથકે સભ કાેઈ । એક જિ**નહર્ષ** ચરમ જિનવરકાે,

શરણ હિયામેં ઢાઈ-મેં ાઝા

\$*\$ \$*\$

૧ મેં રાઇને સર=તળાવા ભર્યા, એટલે તળાવ ભરાય એટલા આંસુથી હું રાયા. (ત્રીજી ગાયાની ચાયી લીટીના અર્થ).

મભુ ભક્તિ

"પરમાત્માની ભક્તિ એટલે તેમના ગુણાના આદર્શને સામે રાખી તેલું જીવન ઘડલું." श्री वर्धमानस्वामिने नमः पू. ઉપા૦ श्रीयशे।विજયજી મ. કૃત જિન–સ્તવન ચેાવીશી (અપુર્ણ*) (પક)

(૧૩૨૨) (૫૬-૧) શ્રી ઋષભદેવ–જિન સ્તવન

(રાગ–રામકલી)

ઋષ**ભદેવ હિ**તકા**રી જ**ગતગુરુ! ઋષ**ભદે**વ હિતકારી ! પ્રથમ **તીથ**ે કર પ્રથમ નરેસર,

પ્રથમ યતિ શ્રદ્ધાચારી-જગત૦ ાા૧ાક વરસીદાન **દેઇ** તુમ જગમેં, ^૧ઇક્ષતિ ઇતિ નિવારી ા તૈસી કાહી કરતું! નાહી કરૂના

સાહિ**ળ**! એર હમારી-જગત૦ ાારાક માંગત **નહી હમ** હાથી-ઘારે, ધન^ર-ક**થ્**-કંચન નારી । દિએક સાહિ ચરન-કમલકી સેવા,

યાહિ લગત માહિ પ્યારી–જગત૦ ॥૩॥ ભવલીલા–વાસિત સુર ડારે, તુમ પર સખહી ઉવારી । મે' મેરા મન નિશ્રલ કીનાે,

તુમ આથા શિર ધારી-જગત૰ ાાઠાા

૧ ઉપદ્રવ, ૨ અનાજ

એસા સાહિબ નહિ કાે જગમેં, યામું હાય ³દિલદારી ા દિલ હી દલાલ પ્રેમકે ખિચે.

તિહાં હક ખેંચ ગમારી-જગત૦ ાાપા તુમહી સાહિખ મૈ હું ^૪બંદા, યા મત દિઓ વિસારી ા શ્રી **નયવિજય** વિસુધ સેવક**ેક,**

> તુમ હા પરમ ઉપકારી-જગત∘ ॥ શા �

(૧૩૨૩) (૫૬-૨) શ્રી અજિતનાથ–જિન સ્તવન (રાગ–કાફી)

અજિતદેવ મુજ વાલહા! જયું મારા મેહા । જયું મધુકર મન માલતી,

પંથી મન ગેઢા-અજિત ાા ૧ ાા મેરે મન તુંહી રૂચ્યા, પ્રભુ કંચન-દેઢા ા હિર-હર-પ્રદા-પુરંદરા, તુજ આગે કેઢા !-અજિત ાારાા તુંહી અ-ગાચર કા નહીં, સજ્જન ગુન રેઢા ા ચાહે તાકું ચાહિયે, ધરી ધર્મ-સ્નેઢા-અજિત ાાગા ભગત-વચ્છલ જગતારના, તું બિરુદ વહે ઢા ા વીતરાબ હુઉ વાલઢા, કશું કરી ઘો છેઢા !-અજિત ાાડાા જે જિનવર હૈ ભરતમેં, ઐરવત વિદેહા ા

સબ પ્ર**થ્**મે તેહા-અજિત ાપા જૈજી

૩ મનમેળ, ૪ સેવક,

(૧૩૨૪) (૫૬–૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ–ગાડી)

સંભવ જિન જખ નયન મિલ્યા હા ા પ્રગટે પૂરવ પુષ્યકે અંકુર,

ત**ાથે**ં દિન માેહી સ**ફલ** વલ્યાે હાે **ા** અંગનમેં અમિય—મે**હ** વૂઠે,

જન્મ-તાપકા ^૧૦યાપ ગલ્યા હા !–સંભવગાગા જૈસી ભક્તિ તૈસી પ્રભુ કર્**ના**,

શ્વેત શંખમે' દૂધ લલ્યો હે। **।** દરશનથે નવનિધિ મેં પાઇ,

દ્વઃખ-દાહુગ સવિ દ્વર ટલ્યાે હાે !-સંભવ ાારાા ડરત ફિરત હે દ્વર હા દિલથે,

માહમલ્લ^રજિણે જગત્રય છલ્યાે હાે !–સંભ**વ**િ ાાગા સમક્તિ રતન લહું દરિસ**ણ થે**,

અભ નિવ જાઉં કુગતિ રૂલ્યાે હાે!-સંભવ૰ ાાષ્ટાા નેહ નજર-ભર નિરખતહી સુઝ,

પ્રભુશું હિયડા હેજ હલ્યા હા । શ્રી નયવિજય વિભુધ સેવકકું,

સાહિબ સુરતરૂ હાઈ ફ્લ્યા હા !–સંભવ૦ ાપા

૧ ફેલાવા, ૨ જે માહરાજાએ

(૧૩૨૫) (૫૫-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન (સગ-નઠ)

પ્રભુ! તેરે નયનકી હું ખલિહારો ! ^૧યાકો શાભા-વિજિત તપસ્યા, કમલ કરતુ હૈ જલચારી ! વિધુકે શરણુ જ્યા મુખ-સરિખે,

વનથે ગગન હરિ**ષ્કુ હ**ારી–પ્રભુ૦ **ા૧ા** ^રસહજ હી અંજન મંજુલ નિરખત,

ખ**ંજન અવ**ે દીચેા દારી ા

છીન લહી હિ ચકારકી શાભા,

અગિત લખે સાે દુઃખ લારી—પ્રલુ૰ારાા ^કચંચ**લ**તા **ગુણ લી**યાે મીતકાેે,

અલિ જયું તારા હે કારી ।

૧ જેમના નેત્રાથી શાભાથી જીતાએલ ક્રમળ પાણીમાં ર**હી**ને તપસ્યા કરે છે,

વળી પ્રભુના નેત્રાેની શાેભાથી હાર પામેલ હરણ જંગલન્ માંથી પ્રભુના મુખ જેવા ચંદ્રના શારણે વ્યાકાશમાં ગયા (૧ લી ગાયાના અર્થ)

ર સ્વાભાવિક રીતે જાણે અંજન આંજેલા સુંદર પ્રભુજનાં તેત્રા જોઈ ખંજન પક્ષી એ પોતાની સુંદર આંખોના ગર્વ ખાઇ નાખ્યા.

તેમ જ પ્રભુના નેત્રાની શાલા જોઈ ચકાર પક્ષી પાતાની હાર કપ્યુલી ભારે દુ:ખર્થી અંગારાતું ભક્ષણ કરે છે. (બીજી ગાયાના અર્થ) ૩ માછલીની ચંચળતાના ગુણ પ્રભુનાં નેત્રાએ લીધા, અને ભયરાની જેમ કીકી કાળી છે. પ્રભુનાં નેત્રાની મુલગતાનાં કેટલાં વખાસ કર્ફ ? (ત્રીજી ગાયાના અર્થ) કહું સુભગતા કેતી ઇનકી ?

માહે સબહી અમરનારી–પ્રલુ૦ ાા૩ાા

^૪દૂમત હે સમતા–રસ–માતે, જેસે ગજ ભર−મદવારી ા તીન ભુવનમાં નહી કાેઇનકાે,

અ**લિન દન** જિન અનુકારી-પ્રલુ૦ ાા જા મેરે મન તા તુંહી રૂચત હે, ^પપરે કુ**ણ** ? પરકે લારી ા તેરે નયનકો મેરે નયનમેં,

જસ કહે દીયાે છળી ^કઅવતારી–પ્રસુ૦ ાાપાા

(૧૩૨૬) (૫૬–૫) શ્રી સુમતિનાથ–જિન સ્તવન (૧૫–મારૂ)

સુમતિનાથ સાચા હા । પરિપરિ પરખતહી ભયા, જૈસા હીરા જાચા હા । એાર દેવ સવિ પરિહર્યા, મેં જાણી કાચા હાે-સુમતિ૦ ॥૧॥ તૈસી કિરિયા હૈ ખરી, જૈસી તુજ વાચા હા । એાર દેવ સવિ માહેં ભર્યા,

સવિ મિથ્યા માચા હાે–સુમતિ૦ ારા

૪ મદમસ્ત બનેલ હાથીની જેમ સમતારસથી પુષ્ટ પ્રભુની આંખા ઘૂમી રહી છે. ત્રણ ભવનમાં શ્રી અભિનંદન પ્રભુને બરાબર કાઇ નથી, જાણે આ વાત ધાળાતી આંખા કહી રહી છે. (ચાથી ગાથાના અર્થ) પ બીજાની પાછળ કાણ પડે (પાંચમી ગાથાની બીજી લીટીના અર્થ) ક ઉતારી.

ચઉરાસી લાખ વેષમાં, હું ^૧ બહુ પરિ નાચા હા ! સુગતિ દાન દેઇ સાહિબા,

અબ કરહાે ^રઉવાચા હાે–સુમતિ ાાગા લાગી અગ્તિ–કષાયકી, સમ ઠાેરહી આંચા હાે ા રક્ષક **જાણી** આદર્થા,

મૈં તુમ શરન સાચા હાે–સુમતિ ાાઠા પક્ષપાત નહિં કાે કસું, નહિ લાલચ–લાંચા હાે ા શ્રી નયવિજય સુ–શિષ્યકાે,

તાેમું દિલ રાચા હાે–સુમતિ∘ાાપાા

(૧૩૨૭) (૫૬-६) શ્રી મદ્મપ્રલ-જિન સ્તવન (રાગ પૂરવી)

ચડી ઘડી સાંભરે સાંઇ સલૂના–ઘડી ઘડી∘ા પ્લમ્રભ જિન દિશ્લસે ન વિસરે,

માનું કિયો કછ ગુનકા દ્વાા દરિસન દેખતહી સુખ પાઉં,

તા **મિન હા**ત હું ^૧ઉના–દ્વના–ઘડી ગાવા પ્રભુ શુન જ્ઞાન–ધ્યાન વિધિ રચના, પાન સુપારી કાથા ચૂના ા રાગ **લયા દિલમેં આ**યાંગે,

રહે છિપાયા ના છાના–છૂના–ઘડીં∘ારાા પ્રભુ ગુન ચિત્ત બાંધ્યાે સબ સાખે,

કુન પઈ સે લેઇ ઘરકા ખૂના ।

૧ બહુ રીતે, ૨ વરદાનથી તુષ્ટ,

રાગ જગા પ્રલુશું માહિ પરગટ,

કહા ! નયા કાઉ કહા જૂના !-ઘડી ાા કાક લાક-લાજસે જે ચિત્ત ચારે, સા તા સહજ વિવેકહી સૂના ક પ્રભુ - ગુણુ ક્યાન વિગર ભ્રમભૂલા,

કરે કિરિયા સા ^રરાને ર્ના-થડીં ાપ્રાા મૈં તા નેહ કિચા તાહાં સાથે,

અબ નિવાહા તા ^કતાંથઇ ^૪હૂના ા જસ કહે તા બિનુ એાર ન સેવું,

અમિય ખાઇ કુન ચાખે લૂના ?–ઘડી૦ ૫૫ાા

×

(૧૩૨૮) (૫૬-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન (રાગ–યમન કલ્યાણ)

એમે સા**મી સુપાર્ધ** સે દિલ **લ**ગાા

દ્વઃખ ભગા! સુખ જગા! જગ–તાસ્થા! ા

રાજહંસકું માનસરાવર, ^૧રેવા–જ**લ** જયું ^૨વાર**ણ**ા ખૌર–સિંધુ જર્સું હરિકું પ્યારા,

મારકું મેઢ ચકારકું ચંદા,

3 मधु ४ भनभेथ शित्त-ठारना ।

કૂલ અમૂલ ભ્રમરકું ^પઅંબહી,

કાૈકિલકું મુખ–કારના–ઐસે• ાયા

ર જંગલમાં રાેવું, ક તમારાથી, ૪ થશે. ૧ નર્મદાનું **પાછ્યી, ૨ હા**થી, ૩ વસંત, ૪ કાગદેવ, ૫ આંખાે,

સીતાકું રામ કામ જયું રતિકું, પંથીકું ઘર-ભારના દ દાનીકું ત્યાગ ક્યાગ અંભનકું,

યાગીકું સંયમ ધારના-ઐસે૦ ાા ગા નંદન વન જશું સુરકું વલ્લભ, ન્યાયીકું ન્યાય નિહારના ા ત્યું મેરે મન તુંહી સુહાયા,

એાર તેા ચિત્તથે ઉતારના—એસે ાાઝાક શ્રી સુપાર્ધ દરિશન પર તેરે, કૌજે કૈાંડિ ઉવારના । શ્રી નયવિજય વિબુધ સેવકકું,

કિયા સમતારસ પારના-**ઐસે**૦ ાાપાક

(૧૩૨૯) (૫૬-८) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન (રાગ-રામગ્રી)

श्री ચંદ્રપ્રલ જિનરાજ રાજે, વદન યુનમ ચંદ રે । ભવિક લાેક-ચકાેર નિરખત,

લંહે પરમાનંદ રે–શ્રી ચંદ્ર૰ ॥૧॥ મહમહે મહિમાએ જસભર, સરસ જિમ અરવિંદર । રાુઝણે કવિજન ભમર રસિયા,

લહી સુખ મકરંદરે–શ્રી ચંદ્ર૦ ॥૨॥ જસ નામે દેહલત અધિક દીપે, ટલે ^૧દેહિગ–દંદરે ।

६ थरा

૧ દુઃખનાં જેડલાં, (માન-અપમાન, ઠંડી-ગરમી, ભૂખ-તસ્ક્ર ચ્થાફિ)

જસ ગુષ્યુ-કથા ભવ^૧-વ્યથા ભાંજે,

ધ્યાન શિવતર્-કંદરે –શ્રૌ ચંદ્ર૦ ાાગા વિપુ**લ** હૃદય વિશાલ ભુજ—યુગ, ^૩ચલતી ચાલ ગયંદરે ૧ -અ-તુલ અતિશય મહિમ–મંદિર,

પ્રણુત સુરનર-વૃંદરે-શ્રી ચંદ્ર૦ ાાઝા માં હૂં દાસ ચાકર પ્રભુ ! તેરા, શિષ્ય તુજ ^૪ક્રજંદ રે । જસવિજય વાચક ઇમ વિનવે,

टावे। મુજ ભવ-ફંદરે-શ્રી ચંદ્ર ॥ ।।।।

潔

(૧૩૩૦) (૫૬–૯₎ શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્_{લવન} (શગ કેદારા)

મૈં કીના નહી ^૧તા બિન ^૨એારશું રાગ ॥ દિન દિન ^૩વાન ચઢત શુન તેરા, જયું કંચન પર–૪ભાગ । એારન મેં હૈ કષાયકી કાલિમા,

સાે કયું ? સેવા ધ–લાગ; મૈંળાાવાા રાજહંસ તું માન–સરાેવર, ઔર અશુચિ–રૂચિ કાગા વિષય–ભુજંગમ ગરૂડ તું કહિયેં,

ઔર વિષય-વિષનાગ-મૈં ાારાા **ઔર દેવ** જલ-છીલર સરીખે, તું તેા સમુદ્ર અથાગ ા

ર સંસારની પીડા, ૩ ગતિ, ૪ હૈયા સંખંધ વાળા, ૧ તમારા વિના, ૨ ખીજાથી, ૩ તેજ, ૪ અંદર ખાસીયત, ૫ સેવાને યાગ્ય;

તું સુરતર્ જગ-વં**છિત-પૂરન,** ઋૌર તેા સૂ**કે સાગ–મૈં∘ાા**ગાા તું પુરૂષેાતમ તું**હી નિરંજન, તું શ**ંકર વડ**ભાગ**ા તું પ્રહ્ઞા તું પુ**દ્ધ મહાખલ,**

તુંહી દેવ વીતરાગ-મેં ાઝા સુવિધિનાથ તુજ 'ગુન-ફૂલનકો, મેરા દિલ હૈ ઉભાગ દ જસ કહે ભમર-રસિક હુઈ તામેં,

લીજે લકિત-પરાગ-મેં ાપા

P. C.

(૧૩૩૧) (૫૬–૧૦) શ્રી શીતલનાથ–જિન સ્તવન શીતલ-જિન માહે પ્યારા !

સાહિષ ! શૌત**લ** જિન માંહે પ્યારા ॥ ભુવન ^૧વિરાચન પંકજ–લાેચન, જિઉં**કે** જિઉં હમારા– સાહિષ્ય ાાગા જયાતિશું જ્યાત મિલત જબ ધ્યાવેં.

હાેવત નહિં તળ ન્યારા ક

બાંધી સુઠી ખુલે જબ માયા,

મિટે મહા ભ્રમ–ભારા–સાહિળ ાારાા તુમ ન્યારે તબ સળહી ન્યારા, અંતર—કુંદું અ ઉદારા ા તુમહી નજીક નજીક હૈ સળહી

ઋદ્ધિ અનંત અપારા-સાહિબ, ॥૩॥

ક ગુણરૂપી કૂ**લ માટે,** ૭ **ખગીચા,**

૧ સૂર્ય,

િવિષય ^રલગનકો અગનિ **ખુઝાવ**ત,

તુમ ગુણુ અનુભવ-ધારા ા ·લઇ મગનતા તુમ ગુણુ–રસની,

કુણ ક**ંચણ**! કુણ દારા! સાહિબ**ાઝા** શીતલતા ગુણ ^કહાર કરત તુમ, ચ'દન કાષ્ઠ બિચારા ા નામ હી તુમ તાપ હરત હૈ

^૪વાકું ઘસત ઘસારા–સાહિઅ૦ **ાપાા** ક**રહુ** કેષ્ટ જન અહુત હમારે, નામ તિહારા આધારા ા જસ કહે જનમ−મરશ્–ભય ભાગે,

(૧૩૩૨) (૫૬–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ–જિન સ્તવન

શ્રી શ્રેયાંસનાથ જિણંદજ! અવધારા ^૧અરદાસ-લાલ રે । દાસ કરી એ ^રલેખવા,

તા પૂરા મન-આશ-લાલ રે-શ્રી ાાધા માટા-નાના અંતરું, લેખવે નહિ દાતાર-લાલ રે ા સમ-વિષમ-સ્થલ નવિ ગણે,

વરસંતા જલધાર–લાલ રે–શ્રી૦ પારાપ નાનાને માટા મિલ્યા, સહી તે માટા થાય-લા**લ** રે પ ³વાહુલીયા ગંગા મિલ્યા,

ગંગ-પ્રવાહ કહાય-લાલ રે-શ્રી૦ ॥૩॥

ર તૃષ્ણા. ૩ હાેડ=ખરાખરી, ૪ તેને

૧ વિનતિ, ૨ માના, ૩ નાનાં વ્હેણા,

भाटाने भाटा हरा, को तो जगतनी रीत-सास रे। नाना की भाटा हरा,

તા તુમ્હ પ્રેમ-પ્રતીત-લાલ રે-શ્રીં ાજા ગુ**ણુ**-અવગુણુ નિવ લેખવે, અંગીકૃત જે અ-મંદ-**લાલ** રે ા ^૪કૃટિલ ^પકલંકી જિમ વહ્યો,

^કઇશ્વર શોધે ચંદ-લાલ રે-શ્રીં ાપાા અવગુણીએ પણ એાળગ્યા, ગુણવાંત તું ભગવંત-લાલ રે । નિજ સેવક જાણી કરી,

દ્રીજે સુખ અનંત_લાલ રે-શ્રી ાા ાા ઘણી શી વિનતી કૌજયે ?, જગજીવન જિનનાહ_લાલ રે ા નયવિજય સેવક કૌજયે,

> અ**ંગી**કૃત–િનરવાહુ–**લા**લ રે–શ્રીં ાણા દ્રેદ્ર

. . .

(૧૩૩૩) (૫૬—૧૫) શ્રી ધર્મનાથ—જિન સ્તવન (એક દીન પુંડરીક ગણધરુ–રે લાલ–એ દેશી) સ્તનપુરી નગરી હુએા રે લાલ,

લંછન વજા ઉદાર–મેરે પ્યારે રે ા ભાનુ–નૃપતિ કુળ–કૈશરી રે લાલ,

સુવ**તા**–માત મલ્હાર–મેરે પ્યારે રે– –**ધમ' જિનેસર** ધ્યાઇયેં રે લાલ૦ તા **આયુ વર**સ દશ લાખ**નું રે લા**લ,

धतु प्रश्रुयास प्रसिद्ध-मेरे प्यारे रे।

જ વાંદ્રા, પ કલંક વાળા, ૬ મહાદેવના માથે,

कंथन वरणु विराक्ती रे बाब,

सदस साथै वत सीध-भेरे॰ ॥२॥

સિદ્ધિ-કામિની કર ગહે રે લાલ,

સમેતશિખર અતિરંગ-મેરે પારે રે૦ ાારાદ સહસ ચાસઠ સાહામણા રે લાલ,

પ્રભુના સાધુ અભ′ગ−મેરેં° ાા૩ા⊩ ખાસઠ સહુસ સુસાહુણી રે **લાલ**.

ળાસઢ સહસ સુસાહુણા ૨ લાલ,

વળી ઉપરી શત ચ્ચાર-મેરે પ્યારે રે ા

ક દર્પા શાસન–સુરી રે લાલ,

કિન્નર સુર સુવિચાર–મેરે૦ ાા૪ા લટકાળે તુજ લાેય**થે** રે લાલ,

માહા જગ જન ચિત્ત-મેરે પ્યારે રે । શ્રીનયવિજય વિભુધ ત**ણે**। रે લાલ,

સેવક સમરે નિત્ય-મેરે૦ ાપા

(૧૩૩૪) (૫૬–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ–જિન સ્તવના હમ મગન ભયે પ્રભુ ધ્યાનમેં,

દયાનમેં ધ્યાનમેં ધ્યાનમેં –હુમા ા

બિસર ગઈ ^૧૬વિધા તન–મનકી,

અચિરા સુત ગુથુ ગાનમેં –હુમ૦ ાા૧ાા હુરિ–**હુર**–છુદ્યા^{–ર} પુર'દરકી ઋદ્ધિ, આવત નાં**હ**ં કાેઉ માનમેં ા ચિદાન દકી માજ મચી હૈ, સમતા–રસકે પાનમેં –હુમ૦ ાારાહ

૧. પીડા ૨. ઇંદ્રની.

ઇતને દિન તુમ નાહિં પિછારથા, મેરા જનમ ગયા અ⊸જાણુમેં ા અબ તા અધિકારી હાઇ જૈઠે.

પલુ ગુણુ અ—ખય—ખ**લનમેં—હમ**૦ ૫૩૫ મિટ ગઈ **દી**નતા સ**ખહી** હમારી,

પ્રભુ ! તુજ સમક્તિ-દાનમેં ા પ્રભુ-ગુથુ-અતુભવ-રસકે આગે,

આવત નહિ કેઉ માનમેં–હમ૦ ાાજા જિણ્હી પાયા તિણ્હી છોપાયા, કહત નહિ કેઉ કાનમેં ા તાલો લાગી જમ અનુભવકી,

તભ સમજે કેાઉ સાન**મે'-ઢમ**઼ાપાા પ્ર**સુ**-ગુણુ-અનુભવ^{ુ ર}ચન્દ્રહાસ જયોં,

સાે તાે ન ર**હે** મ્યા**નમે**ં ા વાચક **જશ** કહે માેઢ મડા–અરિ,

প্র ৰাখ। ভ্রী মিরানম'-ভ্রমত ॥ ।।।।।

•

(૧૩૩૫) (૫૬–૧૭) શ્રી કુંથુનાથ–જિન સ્તવન (ઢાલ-મરકલડાની)

ગજપુરનગરી સાેહીયેં છ–સાહિબ ગુથુનીલાે,

શ્રી કુંશુનાથ મુખ માહીયે છ-સાહિબ ગુણનીલા । સૂર-નૃષતિ કુલચંદલાજી-સા૦,

શ્રી-નંદન ભાવે વહેાછ-સાગાયા

કારો નામની ક્રેપ્ડ તલવાર, ા

અજ-લંછન વંછિતપૂરેજ-સા૦,

પ્રભુ સમરીએ। સંકટ **યૂરે** જી-સા૰ ા પાંત્રીસ ધતુષ તતુ માનેજી–સા૦,

વત એક સહસ અનુમાનેજ–સા∘ ાારાા આયુ વરષ સહસ પંચાશુંજ–સા∘,

તતુ સાવન–વાન વખાણું છ–સા**ા સમેતશિ ખર શિ**વ પાયા છ–સા**્**

સાઠે સહ્કસ મુનીશ્વર–રાયાજી સા૦ ૫ાકાા ખટ **રાત વળી** સાઠે હેજારજી–સા૦, પ્રભુ–સા^દવીના પરિવારજી–સા૦ ા

ગ**ંધવે ભળા** અધિકારી જી–સા૰.

પ્રભુ શાસન-સાન્નિધ્યકા**રીજ**-સા૦ ાાજા

મુખદાયક મુખને મટકેજી–સા**્**

લાખેણું લાયણ લટકેજી-સા૰ા

ઝુધ શ્રી નયવિજય સુણીં દનાજુ-સા૰,

સેવકને દીએા આણું દાજી-સાર ાપા

(૧૩૩૬) (૫૬-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન (સમર્યા રે સાદ દીએ રે દેય-એ દેશી) અર્શજન ગજપુર વર શિશ્યાર,

> તાત સુ**દરા ન દેવી મલ્હાર**– સાહિબ સેવીયે ા

ત્ત્રીશ ધતુષ પ્રભુ ઉંચી કાય, વરષ સહસ ચારાશી આય–સાહિષ્યિં ાાવા ન દાવર્લ વિરાજે માંક,

ટાળે પ્રભુ ભવ-ભવના આતંક–સાહિષ્યિ ા એક સહસરશું સંયમ લીધ,

કનક–વ**રણ** તનુ જગત પ્રસિ**દ્ધ**-સાહિખ**ા સમેતશિખર ગિરિ સળળ ઉછાહ,** સિદ્ધિ વધુનાે કર્યો રે વિ**વા**હ–સાહિ**ખ**ા

પ્રભુના મુનિ પચાસ હજાર,

સાઠ સહસ સાધ્વી પરિવાર–સાહિઅ૦ ાાગા -યક્ષેદ્ર પ્રભુ સેવાકાર,

ધારિણી શાસનની કરે સાર–સાહિખા ક રવિ લગ્યે નાસે જિમ ચાર,

તિમ પ્રભુના ધ્યાને કરમ કંઠાર-સાહિળ ાાઠાા તું સુરતરૂ ચિંતામણી સાર,

તું પ્રભુ–ભગતે મુગતિ દાતાર–સાહિળ**ા** અુધ જરાવિજય કરે અરદાસ,

ક્રીડે **પરમાનંદ વિક્ષાસ**–સા**હિ**ય૦ ાપા

(૧૩૩૭) (૫૬–૧૯) શ્રી મહિલનાથ−જિન સ્તવન (પ્રથમ ગાવાળ તથે ભવેજ–એ ≩શી)

મિથિલા નગરી અવતર્યોજી, કુંભ નૃપતિ-કુળ ^૧ભાષુ ા રાણી પ્રભાવતી ઉર ધર્યોજી, પચવીશ ધનુષ પ્રમાણ-

-લવિક જન વંદા મહિલજિયું દા

૧ લંહન,

જિમ હાેચે પરમ આનંદ-સવિક જન૦ વ'દાે૦ ાાધાાં લંછન કલશ વિરાજતાેજી, નીલ-વરણ તતુ કાંતિ ા સંયમ લીચે શત ત્રણશ્યુંજી,

ભાંજે અવની બ્રાંતિ–સવિ૦ વ'દાે૦ ાા**રાા** વરષ પંચાવન સહસનુંજી, પાળી પૂરણ આય । સમેતશિખર શિવયદ લહ્યુંજી,

સુર-કિન્નર ગુણુ ગાય-ભ(૧૦ વંદાે૦ ાાગા સહસ પંચાવન સાહુણીજી, સુનિ ચ્યાલીશ હજાર ા વૈરાેડ્યા સેવા કરે જી,

યક્ષ કુખેર ઉઠાર–૧૧૧૦ વંદાે ાજા મૂર્ગત માહન-વેલકીજ, માહે જગજન જાણા શ્રી નયવિજય સુશિષ્યનેજ, દ્વીરા પ્રભુ કાહિ કલ્યાણ–ભવિરુ વંદાેર ાપા

> oge oge i∑ba∑a

(૧૩૩૮) (૫૬-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત–જિન સ્તવન

શ્રી મુનિસુવત હરિકુલ ચંદા, દુરનય પંથ નસાયા । સ્યાદ્વાદ રસ ગર્ભિત બાની, તત્ત્વ સ્વરૂપ જનાયા-સુણુ જ્ઞાની! જિન બાની! રસ પીજો અતિ સન્માની ॥૧॥ અધ_માસ એકાંતે માની, માેશ્લ-જગત ઉછેદે । ઉભય-નયાત્મક લેદ ગ્રહીને, તત્ત્વ પદારથ વેદે-સુણુ ાારાદ નિત્ય અનિત્ય એકાંત કહીને, અરથ કિયા સપ્પ નાસે । · ઉભય સ્વભાવે વસ્તુ ખિરાજે,

સ્યાદ્વાદ ઇમ ભાસે-સુ**શુ**ં ાા ગા કરતા લાગતા આહિર દગ્ટે, એકાંતે નહી થાવે ા નિશ્ચય શુદ્ધ નયાતમ રૂપે,

કુષ્ણ કરતા ભુગતાવે !– મુઘ્યું ા ૪ ાા રૂપ વિના ભયા રૂપસ્વરૂપી, એક નયાતમ સંગી ા તન વ્યાપી વિભુ એક–અનેકા,

અન દેવન દુઃખરંગી–સુગુ૦ હયા શુદ્ધ અશુદ્ધ નાશૌ અવિનાશૌ, નિરંજન નિરાકારા દ સ્યાદ્ધાદ અત સઘરા નીકા,

દુરનય પંથ નિવારા–સુચ્હુ∘ાા**રાા** સપ્તભંગી સતદાયક જિન્જી, એક અનુગ્રહ કીજો ા આતમરૂપ જિસા તુમ લીધા,

સા સુજરાકું દીને-સુઘું ાણા

(૧૩૩૯) (૫૬-૨૨) શ્રો નેમિનાથ-જિન સ્તવન લુજ દરીશન કીઠું અમૃત મીઠું લાગે રે-યાદવજ! ખિલ્લુખિલ્ મુજ તુજશું ધમે-મનેઢા જાગે રે-યાદવજ! લું દાતા ત્રાતા ભ્રાતા માતા તાત રે-યાદવજ! તુંજ ગુલ્લા માટા જગમાં છે અવદાત રે-યાદવજ ાશા શ્રા રતિ માંડી સરમસ્થિ છાંડે કહ્ય રે !-યાદવજ!,

૧ કાચની સાથે પ્રેમ કરી સુરમણિ=ચિતામણિને ઠાેેંગુ છેાડે ! (બીજી ગાયાની ૧લી લીઠીના અર્થ') મીઠી સાકર મૂકી ખાયે કુલા વળી હાલ રે ! યાદવજ! ! મુજ મન ન સુઢાયે તુજ વિશ્ બીજો દેવ રે-યાદવજ!, હું અઢનિશી ચાહું તુજ,

પય-પંકજ-સેવ રે-યાદવજી ાારા

રસુર નંદન હે બાગ જ જિમ રહેવા સંગ રે-યાદવછ!, જિમ પંકજ ભુંગા શંકર ગંગા રંગ રે-યાદવછ!, જિમ ચંદ ચકારા મેઢા ધારા પ્રીતિ રે-યાદવછ!, તુજમાં હું ચાહું તુજ ગુણને

जोगे ते छती रे–याहवछ ! ॥३॥ः

મેં તુમને ધાર્યા વિસાર્યા નિવ જાય રે-યાદવછ!, દિન રાતે ક્લાતે કયાઉં તો સુખ થાય રે-યાદવછ!, દિલ કરૂણા આણે! જો તુમ જાણે! રાગ રે-યાદવછ!, દાખા એક ક્વેરા ધનવજલ કેરા દતાગ રે-યાદવછ! !! કાખ ટલીયા મિલીયા આપ મુજ જગનાથ રે-યાદવછ!, સમતા રસ ભરીયા ગુણુગણ-દરીયા શિવ સાથ રે-યાદવછ!, તુજ મુખડું દીઠે દુ:ખ નીઠે સુખ હાઈ રે-યાદવછ!, વાચક જસા બાલે તુજ તાલે ન કાઇ રે-યાદવછ! વૈરામી રે, સાલાગી રે-યાદવછ! !!

ર જેમ દેવા નંદન ખગીચામાં રહેવા તત્પર હેાય, (ત્રીજી ગાયાની) ૧ લી લીટીના થ્યર્થ) ૩ વિવિધ રીતે, ૪ એકવાર પ સંસારફપઃ સમુદ્રના ૬ પાર.

(૧૩૪૦) (૫૬-૨૩) શ્રી પાર્શનાથ-જિન સ્તવન

મેરે સાહિબ તુમઢી હેાા પ્રશુ પાસ–જિલુંદા ા

ખિજમતભાર ગરીબ હું મં તેરા અંદા-મેરે• ાા૧ા મૈં ચકાર કરૂં ચાકરી, જબ તુમહી ચંદા ા

ચક્રવાક પર હુઇ રહું, જબ તુમઢી દિશુંદા-મેરે∘ પરા મધુકર પરે મેં રશ્વુઝહું, જબ તુમ અરવિંદા ા ભક્તિ કરૂં અગયતિ પરે,

જબ તુમહી ગાવિંદા-મેરે ાા ૩ ાા તુમ જબ ગર્જિત ઘન લયે, તબ મેં 'શિખિ-નંદા ા તુમ સાયર જબ મેં તદા,

સુર^{–ર}સરિતા અ–મંદા–મે**રે**૰ ॥ ૪ ॥ દૂર કરાે દાદા **પાસ**જ!, ભવ–દુઃખકા ક્દાં ા વાચક **જશ** કહે દાસકું,

ક્રીએ પરમાનંદા-મેરેલા પા

(૧૩૪૧) (૫૬–૨૪) શ્રી મહાવીર–જિન સ્તવન (રાગ-કાફો હુસેની)

(રાગ કાનડા–યા ગતિ કૌન હે સખી ! તારી–એ દેશી) સાહિળ ધ્યાયા મન–માહના !

જગ-સાહના, ભવિ બાહના-સાહિભ ધ્યાયા 🖟

૧ માર, ર ગંગા,

આજયે સફલ મેરે, માનું ચિંતામણિ પાયા ! ચાસઠ ઈન્દ્ર મિલીય પૂજ્યો,

ઇંદ્રાણી ગુણુ ગાયા–સાહિષ્મિ૦ ાારાા જનમ મહાત્સવ કરે કે≉, મેરૂ–શિખર ક્ષે આયા ા ^૧હરિ કે મન સ**ંદેહ** જાનૌ,

ચરશે મેરૂ ચલાયા-સાહિષ્ઠ ા 3 ા મહિ-વેતાલરૂપ દાખી, દેવે ન વીર ખાલાયા ! પ્રગટ ભયે પાય લાગી, વીર નામે ઝુલાયા-સાહિષ્ઠ ાષ્ટ્રાા છેદ્ર પૃછે વીર કહે, વ્યાકરણ નીપાયા ! માહિષ્ય નિશાલ-ઘરને શુંહી વીર પહાયા-સાહિષ્ઠ ાપા વરસો દાન દેઈ ધીર, લેઈ વ્રત સુહાયા ! સાલ-તલે ક્યાન ક્યાતાં ઘાતી લન ખપાયા-સાહિષ્ઠ ાદ્રાા લહી અનંતજ્ઞાન આપે, રૂપે ઝગમગાયા ! જશા કહે હમ સાંઈ વીર,

જ્યાતિમું જ્યાતિ મિલાયા-સાહિષ્ય ાાળા

॥ श्री वर्धमानस्वामिने नमः ॥
संपादक-संक्षति विशिष्ट ઉपयोगी
िकन-स्तवन योवीशी
(प्रज)

(૧૩૪૨) (૫૭–૧૩) શ્રી આદિનાથ–જિન–સ્તવન

(રામ કહેા રહેમાન કહેા એ-દેશી)

'તારન તરન' કહાવત હા, જયું આપ તરે હમહીઠા તારા ક આદિનાથ પ્રભુ તુમ્હારી કીરતિ,

તાહીકા તુમ અથ^ર નિચારા ાાધા પહેલે તારક આપ કહાવત, તાકે પીછે તરહ ઉવારા ા સાં તુમ આપ તરે પહેલહી,

^૧ અજહુતાે પ્રભુ! માહે ન સંભારા૦ ાારાા 'દીનદયાલ' ઉચિત સુંહીથી,

દીન સહિત શિવ માંઢી સિહારા । ઉચિત કઢા ! તુમ અઈ દૈ શિવમેં

હુમ જગમાંહી કરત પુકારા૦ ાાગ્રા તુમ તો 'જગ નાયક' 'શિવલાયક,' દેખા કાઉ દિન ગવારા ા પહેલે પાર કરા ગરીબનકું, આપ હુતે સગ પીછે પારા૦ ાા૪ાા

[ા] હજી સુધી,

એ કીની સાે ^ર આછી કૌની, અ**ષ્ઠ ધારી બિનતી અવધારાે ।** ચરન બહી તુમહી તારાેગે,

સેવક જશ લહોા શરન તુમારા ાપા

ζ.

(૧૩૪૩) (૫૭–૧ ગ્રા) શ્રી ઋષભદેવ–જિન સ્તવન

(આજ જિનરાજ મુજ કાજ સિધ્યાં સવે-એદેશી) ઋષભ જિનરાજ, મુજ આજ દિન અતિ ભલાૈ,

शुष्युनीक्षे। केषे १ तुक नयण हीहै।।

દ્ધઃખ ટળ્યાં સુખ મળ્યાં સ્વામિ! તુમ નિરખતાં,

સુકૃત-સંચય હુંએા પાપ^રનીઠો-ઝષ**લ** ાધા ^કક્લ્પશાખી ક્રેઝ્યાે કામઘટ મુજ મળ્યા.

આંગણે અમિયના મેહ વૃઠા !

ગુજ ^૪મહીરાથ ^૫મહી-ભાષ તુજ દર્શને,

ક્ષય ગયા કુમતિ-અંધાર જૂઠો-ઝલમા ારા કવ**ણ નર કનકમ**ણિ છાડી તૃણ સંબ્રહે ,?

हवा है जर दिला ७ हरे देवे हैं।

કવાલુ એસે તજી કલ્પતરૂ આઉલે?,

તુજ તજી અવર સુર કેષ્ણુ સેવે ?–ૠષભા૰ ાા ગા એક સુજ ટેક સુવિવેક સાહિખ સદા,

तुक विना हेव हुले न ८६६ ।

ર સારી,

૧ જે કારણુથી, ૨ દૂર થયું, ૩ કલ્પવૃક્ષ. ૪ વેરાન જેવી, ૫. પૃથ્વીના સૂર્ય જેવા ૬ ઢાથી, ૭ ઉંટ, ૮ ઇ²જું,

તુજ વચન-રાગ સુખ-સાગરે ઝૌલતા,

કમ' ભર સમ થકી હું ન ખીંહું.-ઝલભ ાઝા કાેડી છે કાસ વિલુ ! તાહરે ભકલાલા,

માહર દેવ! તું એક પ્યારા ।

પતિત-પાવન સમા જગત-ઉદ્ધાર-કર, ?

મહેર કરી માેહે ભવ જલધિ તારા–ૠષભા ાાપાા મુક્તિથી અધિક તુજ સકિત મુજ મન વસી,

જેહશું સબલ પ્રતિ**મ'ધ લાગે**। ।

ચમક-પાષાણુ જિમ લાહને ખે' ચશ્ચે,

મુકિતને સહજ તુજ ભકિત-રાગા-ઋષભ ાદા ધન્ય! તે કાય જેણુ પાય તુજ પ્રણુમિયા,

तुक थुधे केंद्र धन्य! किंदा।

ધન્ય! તે હૃદય જેશે તુજ સદા સમરતાં,

ધન્ય! તે રાત ને ધન્ય! **દીઢા**-ઋષ**લ** ાાળા ગુણ અનંતા સદા તુજ ખજાને સર્યા.

ુ ગુલાન સવા, એક ગુલ્ફ દેત સુજ શું વિમાસાે 'ા

રયથા એક દેત શી હાથ રયાથાય ?

લાકની અાપદા જેથું નાસાે–ૠષભ ાાડા ગંગ સમ રંગ તજ કીર્તિ, ેલ્કલ્લાેલિની,

રવિથકી અધિક તપ−તેજ તાને ા નયવિજય વિભુધ સેવક હું આપરો,

જસ કહે અબ માહે ભવ ^{૧૦}નિવાનો-ઋષભ૦ ાાલા

૯ નદી, ૧૦ દૂર કરાે,

(૧૩૪૪) (૫૭–૧ ફ) શ્રી ૠષભદેવ–જિન સ્તવન

(રાગ-ઓધવજ ! સંદેશા કહેજો મારા શ્યામને)

ઝાષ્લ-જિનેશ્વર! સ્વામી એ અરજ માહરી,

અવધારા કંઇ ત્રણ ભુવનના દેવ **નો** । કરૂણાનંદ અખંડ રે જ્યાેતિ–સ્વરૂપ **છાે**,

એહવા જોઇને મેં આદરી તુમ સેવ જો **ા૧ા** લાખ ચારાશી યાનિ રે વારાવાર હું લમ્યો,

ચાવીશ દંડકે ઉભગ્<mark>યું મારૂં મન જો ।</mark> નિગાદાદિક ક્**રસી ૨ સ્થાવર હુ**ં થયા,

એમ રે ભમતા આવ્યા વિગલેન્દ્રિ ઉપન્ન જે પારા તિય' અ-પ'ચેન્દ્રિ તજ્રારે ભવ મેં બહુ કર્યા,

કરસી કરસી ચોદ રાજ મહારાજ ले। હશ-૯૦૮ાન્તે દોહિલા મનુષ્ય-જન્મ અવતર્યા,

એમ રે ચઢતા આવ્યા શેરીએ શિવરાજ ને ાાગા જગતતાથા બંધવ રે જગ સથ્થવાહ છા,

જગત-ગુરુ જગરક્ષ્મણ એ દેવ જો । અજરામર અ–વિનાશી રે જ્યાતિ-સ્વરૂપ છા,

સુર—નર કરતા તુજ ચર**ણ**નૌ સેવ જો ાા૪ાા **માર્કેવીના નંદન** રે વંદના માહરૌ.

અવધારા કાંઈ પ્રભુજ ! મહારાજ ને ા ચૌદ રાજના ઉચ્છિષ્ટ હું પ્રભુજ ! તારીયે, દીજીયે રે કાેઇ વાંછિત–ફળ જિનરાજ ને ાાપાા વંદના નિસુથી રે પરમ–સુખ દીજયે, કૌજયે રે કંઈ જન્મ–મરણુ દુઃખ દ્વર જો, ા પદ્મવિજયજ સુપસાયે રે ઋષભ–જિન લેટોયા, જિન વંદે કંઇ પ્રદુ ઉગમતે સૂર જો ॥૬॥ કૃષ્

(૧૩૪૫) (૫૭–૧ ફે) શ્રી ૠષભદેવ-જિન સ્તવન (શ્રી સુયાસજિતરાજ)

શ્રી જિન જગ-આધાર, મર્દેવી-માત-મલ્હાર । આજ હા સ્વામી રે! શ્રીઋષભ જિનેશ્વર સેવોયેજ શ્રીં ારાદ શત્રું જયગિરિ છત્ર, નાભિનરેશર પુત્ર ા આજ હા! જેપે રે, જગદીસર તેજે ભાણનેજ શ્રીં ારાદ આવ્યા હું પ્રભુ પાસ, સેવક દો શાખાસ ા આજ હા! આશા રે, સાહિખ વિદ્યુ કેહની દાસનેજ-શ્રીંગાગા મન માને અરદાસ, માને માંડિમ જાસ । આજ હા! તાહે રે, મન માંહે નયન પસાઉલેજ-શ્રીં ાષ્ટ્રા નામ ધરી જે નાથ, લે સહુના દિલ હાથ ! આજ હા! નેહી રે, સ્થિત એહી માટા મેઘનીજ-શ્રીં ાપાદ

88

(૧૩૪૬) (૫૭–૧૩) શ્રી ઋષભદેવ–જિન સ્તવન તું ત્રિલુવન-સુખકાર–ઋષભજિન ! તું ત્રિલુવન ા શત્રુંજય–જિરિ–શણુગાર-ઋષભા, ભૂષ**ણ ભરત–મ**ઝાર–ઋષભા આદિ–પુરૂષ અવતાર-ઋષભા

For Private & Personal Use Only

તુમ ચરણે પાવન કર્યું રે, પૂર્વ નવાણું વાર । તે**ણે તૌરથ સમરથ થયું રે, કરવા જગત ઉદ્ધાર**—ઋષભ૰ ॥૧॥ અવર તે ગિરિ પર્વંતે વડારે, એહ થયો ગિરિરાજ । સિદ્ધ અનંત ઇહાં થયા રે,

વલી આવ્યા અવર જિનરાજ—ૠષભા ારાા સું દરતા ધુર-સદનથી રે, અધિક જિહાં પ્રાસાદ ા બિંભ અનેક શાભતા રે, દીઠે ટળે વિખવાદ-ૠષભા ાગા ભેટણુ કાજે ઉમદ્યા રે, આવે સવિ ભવિ–લાક ા કલિ–મલ તસ અડકે નહિ રે,

રજ્યું સાવન ઘન રાક-ૠષભા ાાઠા જ્ઞાન વિમલ-પ્રશ્રુ જસ શિરે રે, તસ કિસી ભવ-પરવાઢ ? ા કર-તલ-ગત શિવ-સુંદરી રે,

મિલે સહજ ધરી ઉચ્છાહ-ઋષભ• ાાપા

(૧૩૪૭) (૫૭–૨૩) શ્રી અજિતનાથ જિન–સ્તવન (સુત સિદ્ધારથ–ભૂપના રે)

અજિત-જિથુંદ ક્યા કરા રે, આથુી અધિક પ્રમાેદ । જાથુૌ સેવક આપના રે, સુથીયે વચન વિનાદ રે–

જિનજી સેવના ।

-સવાલવ તાહુરી હાે જે રે, એ મન-કામના ાાવા

૧. દેવ વિમાન, ૨ જેમ રાકડા સોના આદિ ધનને કાટ ન લાગે (ચાથી ગાયાની ચાથી લીટીના અર્થ) કર્મ શત્રુ તુમ જિતીયા રે, તિમ મુજને જિતાડ । અ–જિત થા§ં દુરમન થકી રે,

એ મુજ પુરા ^૧રહાડ રે-જિન૰ ॥२॥ જિતરાત્રુ-તૃપ-ન દના રે, જપે વયરી જેહ । અચરિજ ઇહાં કહ્યું કેા નહિ રે,

અવધારા ગુ**ણ**-ગેહ રે–જિન૦ ાાગા સકલ પદારથ પામીએ રે દીડે તુમ ^રક્રિકાર ા સાભાગી મહિમા નીલાે રે,

વિજયા–માતા મલ્હાર **રે**–જિન૦ ાાઝા **ગ્રાન વિમલ** સુ–પ્રકાશથી રે, ભાસિત **લાે**કાલાેક ા શિવ–સુંદરીના વાલહા રે,

પ્રશુમેં ભવિજન થાક રે-જિન ાયા

(૧૩૪૮) (૫૭-૨૩૫) શ્રી અજિતનાથ–જિન સ્તવન (ક્રેશી–અરથાની)

અજિત-જિનેશ્વર સાહિળા રે! લાે!,

વિનતડી અવધાર–મ્હારા વહાલાછ ! હાે ! ા

तुं भनरंजन भाद्धरा रे दे। !,

દિલડાના જા**થુ**હાર–મ્હારા વ્હાલાછ! હા–

-હુવે નહિં છેાડું ત્હારી ચાકરી રે લાે....ાા૧ાા લાખ ચારાશી હું ભમ્યા રે લાે!,

ારાસા છું લખ્યા ર લા છ

કાળ અન તા અન ત-મ્હારા બ્હાલાજ હા !,

૧ મનની ધારણા, ૨ ચહેરા

ભારિત-22

^૧એાળગ કીધી પ્રભુ! તા**હ**રી રે લેા!, ભાંગી છે ભવતણી બ્રાંત–મ્હારા વ્હાલાજી! હેા!….હવેવારા કરા સુ–નજર હવે સાહિબા રે! લાે!,

દાસ ધરા દિલ માંહે-મ્હારા વ્હાલાજ ! હા ! । લાખ ^રગુને પણ તાહરા **રે**-લા !

સેવક છું મહારાજ-મ્હારા વ્હાલાજી! હૈા!...હવે ગાલા અવગુથુ ગ**ણ**તાં માહરા લેા,

વિજય ઉર-સર-હ સ-મ્હારા વ્હાલાજ ! હા ! । પણ જિન ! પ્રવહણની પરે રે લેા !,

તુમે છેા તાર્યુઢાર-મ્હારા વ્હાલાજ ! હા !....હવે નાજા નગરી અયાધ્યાના ધથી રે લા

વિજય ઉર સર-હંસ-મ્હારા વ્હાલાજ હાં! જિતશત્રુ રાયના નંદલા રે લા!,

ધન્ય ઇક્ષ્વાકુના વંશ–મ્હારા વ્હાલાજી હા !....હવેળાપાા ધનુષ સય સાડા ચારની રે લાે !,

દેહડી-રંગ ³ હતૂર-મ્ફારા વ્હાલાછ ! હા ! । અહાંતેર પૂરવ લાખનું રે લાે!

આયુ અધિક સુખપુર-મ્હારા વ્હાલાજી હાે....હવેવાાકાા પાંચમે આરે તું મલ્યાે રે લાે!,

પ્રગઢ્યા છે પુષ્ય-નિધાન-મ્હારા વ્હાલાજ ! હા ! સુમતિ સુગુર પદ-સેવતાં રે લાે!

રામ અધિક ગુણુવાન–મ્ઢારા વ્હાલાજી ! હા !....હવેગાળા

૧ સેવા, ૨ ગુન્ઢા=અપરાધાએ ૩ સુંદર,

(૧૩૪૯) (૫૭–૩) શ્રી સંભવનાથ–જિન સ્તવન (હાં રે મારે ઠામ ધરમના...એ દેશી)

હાં રે! પ્રસુ! સંભવસ્વામી ત્રીજા શ્રીજગનાયજો, લાગી रे તુજથી દઢ ધર્મની પ્રીતડી रे લા । હાં રે! સરસ સુકાેમળ સુરતરુ દીધી બાયને,

જાણું રે એ ભૂખે લીધી સુખડી રે લા ાવા

હાં રે સકલ-ગુણો કરી ગિરુએ ા તુંહી જ એક જો, દીડા રે મન-મીડા ^૧ઈ ડા રાજીઓ રે લા ।

હાં રે તુજશું મિલતાં સાચા મુજશું વિવેક જો, હું તા રે ધણીઆતા થઇને ગાજીએા રેલા ારા

હાં રે નહિ છે માહરે હવે કેઢની પશ્વાહનો, જોતાં રે ^રસાહી મુજ હેજે માંહડી રે લા ।

હાં રે તુજ પાસે**થી** અળગા ન રહું નાહ ! જો દાઉ રે કુણુ તાવડે ^કછાંડી છાંયડી **રે લાે ાા**કાા

હાં રે! ભાગ્યે લહીયે તુજ સરીખાના સંજ્જો,

આણે રે જમવા રે ફિરી ફિરી દાહિલા રે લા !

હાં રે! જેતિ-મનાહુર ચિંતામણીના નંગજો. એતાં રે કિમે નહીં જગમાં સાહિલા રે લા ાાષ્ટા

હાં રે! ઉતારા મત ચિતડાથી નિજ દાસ જો.

ચિંતા ન ચૂરંતાં પ્રભુ! ઇજ્જત જશે રે લા (

હાં રે! પ્રેમ વધારથ કાંતિ તણી અરદાસ જો, ગણતાં રે પાતાના સર્વિ લેખે થશે રે લા ાપા

૧ ઇષ્ટ=વહાલા, ૨ પકડી, ૩ છાડી,

(૧૩૫૦) (૫૭–૪૩૪) શ્રી અભિનંદન–જિન સ્તવન (પાસછ મુને નૃઠા–એ દેશી)

સમવસરથુ જિનરાજ વિરાજે,

ચ**લતીસ અ**તિસય છાજે – रे જિનવર જયકારી । પાંત્રીસ ગુ**ણ વા**ણીઇ ગાજે,

ભવિ–મન સંશય ભાજે રે–જિન૦ ાા૧ા ખાર પરખદા આગળ ભાખેં.

તત્ત્વ-રૂચિ ફ્લ ચાખે રે–જિન૦ ા કાર્ય-કારણ નિશ્ચય–ગ્યવહાર,

ભાખ્યા જિનપતિ સાર રે–જિન∘ ારા ગ**થુ**ધરકું ત્રિપદી વલી દાખી,

સાધન શિક્ષા ભાખી રૈ–જિન**ા** પુદ્**ગલ**–ભાવથી રાગ ઉતારા,

નિજ આતમને તારા રે–જિન૦ ॥૩૫ સંવર સુત ઇમ દેશના દીધી,

સંઘ ચતુવિ^૧ધે' પીધી રૈ_જિન**ા** અનુક્રમે વિચરી પાેહતા સ્વામી,

સમેતિશિખર ગુણુ ધામે રે–જિન૦ ॥૪॥ સકલ પ્રદેશનાે ઘન તિહાં કીધાે,

શિવ-વધૂના સુખ લીધા રે-જિના ા પૂર્ણાન દ-પદને પ્રભુ વરીયા.

અનંત ગુણું કરી ભરીયા રે–જિન્ ાપા

એહવા અભિનંદન જિન ધ્યાઉં,
જિમ શિવસુખને પાઉં રે-જિન ા
જશિવજય ગુરૂ મનમાં લાવાે,
સેવક શુલક્લ પાવા રે-જિન ાદ્દા દૂંદું (૧૩૫૧) (૫૭–૪૦૦) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન (રાગ–પંથ3ા નિહાળું રે બીજા જિન તણા રે) આણા વહીયે રે ચાથા જિન તણી રે, જિમ ન પડા સંસાર ા આણા વિણ રે કરણી શત કરે રે, નવિ પામે ભવ–પાર-આણુ ાામા

જીવ હ્યાં ખાય પૂર્વસંયમ તપ કરે રે,

^૧ઉધ્વ^૧–તુંડ આકાશ ા

શોતલ પાણી રે હિમ–^રૠતુએ સહે રે,

સાથે યાેગ-અલ્યાસ-આણાગ ાારાા

દેવની પૂજા રે અક્તિ અતિ ઘણી રે,

કરતાં દીસે વિશેષ ા

આણા લાેપી રે જિ<mark>ન મ</mark>ત સ્થાપના રે,

ન લહે આતમ લેશ-આણાગા ાાા

•••••••••••••••••••••••••

૧ ઉંચું મ્હેાં કરી, ૨ શિયાળામાં, ૩ ચાેથી ગાથાની પહેલી બે લીટી મળા નથી.

આણા તાહરી રે ઉલય સ્વરૂપની રે. ઉત્સર્ગ ને અપવાદ–આણા૦ ાાઝાા સુંદર જાણી રે નિજ મતિ આચરે રે. નહિ સંદર નિરધાર । **ઉત્તમ પાસે રે મની**ષા ^૪યાધરી રે જોજો અ'થ-વિચાર-આણ૦ ાાપા⊦ ધન તે **ક્ષ્ડી**ચે **રે નરનારી** સદા રે માસન્ન-સિહિક **જાણ**ા ત્રાતા શ્રોતા રે અનુભવી સંવરી રે જે માને તજ આશ-આશાગાદા દ્વાય કર જોડી માંશું એટલું રે આણા ભવ–ભવ ભેટા વાચક દીજે રે કીર્તિ શ્રુચિ પ્રભુ રે, આણા શિવ–**લચ્છી** એટ–આ**ણા**૦ ાણા

(૧૩૫૨) (૫૭-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન (મનમાહન તું સાહિણા)

સમકિત તાહુરું સાહામણું, વિશ્વ-જ'ત-આધાર-લાલ રે ા કપા કરી પ્રકાશીએ. મિટે તે માહ-અ'ધાર-લાલ રે-સમા ાવા

૪ સરળ.

નાથુ-દ'સથુ આવરથુની, વેયથુી માહની જાથુ–લાલ રે ા નામ ગાત્ર વિઘ્નની સ્થિતિ,

એક કાેડાકાેડી માન-લાલ રે–સમ૰ ાારાા યથા–પ્રવૃત્તિ–કરણ તે, ફરસે અનંતીવાર–લાલ રે ા દરિશન તાહરું નવિ લહે,

દુરભવ્ય અભવ્ય અ–પાર–લાલ રે–સમ૦ ાાગા શુદ્ધ ચિત્ત ^૧માેત્રર કરી, લેદી અનાદિની ગ**ંઠ–લાલ રે**ા નાણ–વિલાેચને દેખીયે,

સિદ્ધિ–સરાવર–^રકંઠ-**લાલ** રે–સમ૦ ાા૪ાા લેંદ અનેક છે તેહના, ખૃહત–ગ્રંથ વિચાર–લાલ **રે**ા સુ–સંપ્રદાય–અનુભવ થકી,

ધરમેં શુદ્ધ આચાર–લા**લ રે**–સમ૦ ાાપા અહેા! અહેા! સમકિતના સુષ્**યા**,

મહિમા અને ાપમ સાર-લાલ રૈ । શિવ–શમ⁶–દાતા એહ સમાે,

અવર ન કાે સંસાર-લાલ રે-સમ૦ ાા દા શ્રી સુમતિ-જિનેસર સેવથી,

સમક્તિ શુદ્ધ કરાય–લાલ રે ા કીતિ`વિમલ–પ્રભુની કૃપા,

શિવ–લચ્છી ઘર આય–**લાલ રે–સમ**્ ાણા

44 44

૧ ગદા, ૨ કિનારા,

(૧૩૫૩) (૫૭–૫) શ્રી સુમતિનાથ–જિન સ્તવન રૂપ 'અનૂપ નિઢાળો સુમતિ જિન! તાઢરું,

છંડી ચ**પળ સ્વભાવ ઠયું મન માહ**રું ા રૂપી અરૂપી ન હાેત જે જગ તુમ દ્રીશતું,

તા કુ**થુ** ઉપર મન કહા હમ^{્ર} હી સતું [?] ાા૧ા હી સ્થા વિશ્વ કિમ શુદ્ધ સ્વભાવને ઇચ્છતા,

ઇચ્છયા વિ**ણ** તુજ ભાવ પ્રગટ ક્રિમ ^{? ક}પ્રી છતા **!** પ્રીછયા વિણ કિમ ^{? ક્}યાન–દશામાંહી લાવતા,

લાવ્યા વિ**છ** રસાસ્વાદ કહેા કે હમ પાવતા કારા ભક્તિ વિના નવિ મુક્તિ હાયે કાઈ ભગતને,

રૂપ વિના નવિ તેહ હાયે કિમ ^૪૦યગતને **ા** ન્હવણ-વિલેપન-સ્નાન-પ્રદીપને ધૂપણા,

નવ નવ ભૂષણ ભાવ-તિલક-શીર ^પ ખૂંપણા ાાલા અમ સત્-પુરુષને ચાેગે તુમે રૂપી થયા,

અમૃત–સમાણી વાણી ધરમની કહી ગયા । તેહ આલંબીને જીવ ઘણાયે બુઝીયા,

ભાવી- ધાવના-ગ્રાને અમા પણ રંજયા પાજા તેહ માટે તુજ તુજ પીંડ^હ ઘણા ગુણ કારણે,

સેવ્યા ધ્યાયા હુએ મહાભય-વારણા દ શાંતિવિજય ભુધ શિષ્ય કહે ભવિક જના,

પ્રલુજીનું પિંડસ્થ ધ્યાન કરા થઇ એકમના ાાપા

[@]

૧ સુંદર, ૨ ઉલટભયું, ૩ એાળખાય ? ૪ ૨૫^૦૮, ૫ મુગટ ૬ વિ**શ્વિ**ષ્ટ ગ્રાનથી, ૭ શ્વરીર,

(૧૩૫૪) (૫૭-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

પદ્મ ચર**ણ** જિનરાય,

ભાલ અરૂ**ણ** સમ કાય, જીવન લાલ ! ઉદયો ધર્–નૃપ કુલતિલાજી–પદ્મગા૧ા માહાદિક અંતરંગ,

અરિય**ણ આઠ અલ'ગ,** જીવન લાલ ! મારવા માનું રતો થયે ાજ—પદ્મ**ારા**

ચઢી સંજમ ગજરાય

ઉપરામ ઝુલ ખનાય,

જીવન લાલ! તપ-સિંદુરે અલંકર્યોજી–પદ્મળ ાા ગા પાખર ભાવના ચાર,

સમિતિ ગુપ્તિ શિષ્યુગાર,

જીવન લાલ! અધ્યાતમ-મંબાડીયેજ-પદ્મન્નાષ્ટા પંડિત વીય^૧ કેખાન,

ધમ^દધ્યાન શુભ બાણ,

જીવન લાલ ! ક્ષપકશ્રેષ્ઠિ સેના વલીજી–પદ્મ∘ ાાપા શુક્લધ્યાન સમ**રોર**,

કમ⁶કટક ક્રિયા જેર, જીવન**લાલ! સમા વિજય-જિન**રાજવીજી–પદ્મ**ા**ણા

(૧૩૫૪) (૫૭-૭૫) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન (અજત જિલંદશું પ્રીતડી)

શ્રી સુપાસ–જિન સાહિળા,

સુશા વિનતી હાં! પ્રભુ પરમ કૂપાલ કા સમક્તિ-સુખઢી આપીયે,

દ્ર:ખ કાપીયે હા ! જિન ! દીન-દયાલ કે-શ્રી સુર ાશા મૌન ધરી બેઠા તુમે.

નિચિંતા હા ! પ્રભુ! થઇને નાથ કે ા હું તા આતુર અતિ ઉતાવળા,

માંગું છું હા ! જોડી દાય હાથ કે–શ્રી સુ૦ ાા૨ા સુગુણા સાહિષ્ય તુમ વિના,

કુણ કરશે હૈ।! સેવકની સાર કૈ ।

આખર તુમહી જ આપશા,

તા શાને હાે! કરાે છાે વાર કૈ–શ્રી સુ૦ ાાગા મનમાં વિમાસી શું રહ્યા ?,

માંશ એાછું હા ! તા હાય મહારાજ ! કે । નિગું શને ગ્રથ આપતા,

તે વાતે હાં! નહિ પ્રલુ લાજ કે.–શ્રી સુવ ાાઝા માટા પાસે માંગે સહુ,

કુશ કરશે હા ! ખાટાની આશ કૈ ા દાતાને દેતાં વધે ઘર્ણાં,

કૂપણને હાે! હાેય તેહના નાશ કે.–શ્રી સું ાપા ક્રેપા કરી સામું જુએા,

તા લાંજે હા મુજ કર્મની બલ કે ।

ઉत्तर साधक देला थका,

જિમ વિદ્યા હૈા સિદ્ધ હૈાય તહાલ કે.–શ્રી સુ૰ ૫૬૫ જાણુ આગળ કહેવું કીશ્યું,

પણ અથી^ર હેા! કરે અરદાસ કે ા **ખીમાવિજય પ**ય સેવતા,

જસ લહીએ નામે પ્રભુ ખાસ કે-શ્રી સુ૦ ાાળા

(૧૩૫૫) (૫७–७आ) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન

શ્રી સુપાસ જિનરાજ, તું ત્રિલુવન–શિરતાજ.

आक है। छाके रे ठेइराई

પ્રભુ ! તુજ પદ તથી છ–શ્રી સુ૦ ાાવા

^કદિવ્ય ધ્વનિ સુર ફૂલ,

ચામર છત્ર અ-મ્લ,

આજ હાે! રાજે રે,

ભામાં હલ ગાજે દું દું િમછ−શ્રી સુ૦ ાારાા સિંહાસન અશાેક.

એઠા માહે લાેક,

ચ્માજ હાૈ ! રાજે રે દીવાજે છાજે આઠેશું છ−શ્રી સુ૦ ાા૩ાા ચ્યતિશય સહજના ચાર,

કર્મ ખપ્યાથી અગ્યાર,

આજ હા ! ક્રીધા ર એાગણીશે,

સુર–ગણુ લાસુરેજ–શ્રી સુ૦ ાાડાા

ભકિત–ર**સ**દ

વાણી ગુણુ પાંત્રીશ,

પ્રાતિહારજ જગ**દીશ,** આજ હાં! સ્વામી રે શિવગામી.

વાચક યશ શુર્યાજ-શ્રી સુર ાપા

 \star

(૧૩૫૭) (૫૭–૮૩) શ્રી ચંદ્રપ્રભ–જિન સ્તવન શ્રી ચંદ્રપ્રસ–જિનરાજ,

હિંદત મન અ'ભરે હા ! લાલ-હિંદત । વદને જિત-દ્વિજરાજ⁹,

રહ્યો સેવા કરે હેા! લાલ-રહ્યો૦ ાા૧ા લ'છન મિસિ નિતુ પાસ,

રह्यो કરે વિનતિ હૈા! લાલ-રહ્યો । નિત્ય ઉદય નિષ્કલ'ક,

કરા મુજ જિનયતિ &ા! લાલ-કરાવ ારા શ્રી મહસેન નરેશ,

કુ**લાં**બુજ ચંદ્રમા હેા! લાલ–કુલાં**ા** લક્**મણા** માત મ**લ્હા**ર,

જિથુંદ છેા આઠમા **હા ! લાલ–જિથુ**ંદ૦ પાઝા ^રવિધુરૂચિ **દેહ અનેહ,**

અ–ગેઢ અ–સંગ છે હાે! લાલ–અગેઢ૦ ા આઠમા ચંદ ને સુખકર,

અચરિજ એક છે હાં! લાલ-અચ૰ ાાષ્ટા

१ यंद्र, र यंद्र केवी अंतिवाला,

આઠ કમેના નાશ,

કરી અહસિદિ લહ્યા હા ! લાલ-કરી ા ન્યાય સાગર કવિરાધે.

> પ્રભુના ગુથ્રુ કહ્યા હેા ! લાલ−પ્રભુ૦ ૫પા⊳

(૧૩૫८) (૫७-८आ) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન તુંહી તુંહી સાહિયારે, મન માન્યા ! તું તેા અ-કળ-સ્વરૂપ જગતમાં, કા**ણે**લન પાયા ા શબ્દે બાલી ઓળખાયા, શબ્દાતીત ઠરાયા-તુંહી ાાવા રૂપ નિહાળી પરિચય કીના, રૂપમાંહિ નહિ આચા ા પ્રાતિહારજ અતિશય ^રઅહિનાણે,

શાસ્ત્રમાં^૩ બુધે ન લખાયાે. તુંહીં ાારાષ્ટ શષ્દ ન રૂપ ન રસ ન ગંધ ન, કેરસ ન વરણ ન વેદ. ા નહિ સંજ્ઞા નહિં છેદન લેદન,

હાસ નહી નહી ખેદ-તું હીં ાાગા. સુખ નહીં દુઃખ નહીં વળી વાંછા નહીં, નહીં રાગ ચાેગ ને લાેગા

ગતિ નહીં થિતિ નહીં રતિ નહીં અરતિ,

નહીં તુજ હરખ ને શાગ-તુંહી માયા

પુષ્ય ન પાપ ન ખંધ ન, છેક ન,

જનમ ન, મરણ ન વીડા 🗈

રાગ ન હેષ ન કલહ ન ભય નહી.

નહી, સંતાય ને ક્રીડા-તુંહીં ગામાદ

૧ કાઈએ ૨ નિશાનીથી. ૩ પંડિત પુરૂષથી

અ-લખ અ-ગાેચર અ-જ અ-વિનાશી,

અ-વિકારી નિર્પાધિ ા પ્રશ્ હાલ ચિદાનંદ સાહિમ ક્યાયા સહજ સમાધિ-તું હીં ગામા જે જે પૂજા તે તે અંગે, તું તા અંગથી દૂરે ા તો માટે પૂજા ઉપચારિક, ન ઘટે ક્યાનને પૂરે-તું હીં ગાળા ચિદાનંદઘન-કેરી પૂજા, નિર્વિકલ્પ ઉપયોગ ા આતમ-પરમાતમને અ-લેદે,

નહી કાઇ જડના જાગ-તુંહીં ાટા રૂપાતીત-ધ્યાનમાં રહેતાં, ચંદ્રપ્રેભ જિનરાય । માન વિજય વાચક ઇમ જંપે,

> પ્રભુ સરખાઈ થાય-તુંઢી ગાલા ક્ક

(૧૩૫૯) (૫૭–૯૩) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન , તાહરી અજબ શૌ ? યાગની મુદ્રારે! લાગે મુને મીઠી રે। એ તાે ટાળે માહની નિદ્રા રે! પ્રત્યક્ષ દીઠી રે ॥ લાેકાત્તર શૌ જોગની મુદ્રા!,

વાલ્હા મ્હારા! નિરૂપમ આસન સાેહે ા સરસ ર્રાચત શુકલધ્યાનની ધારે,

સુર-નરના મન માહેરે-લાગેંગાશા ત્રિગઢ રતન સિંહાસન એસી, વાલ્હાંગ,

ચિહું દિશે ચામર હલાવે!

અરિહંત પદ પ્રભુતાના લાગી,

તા પણ જેગી કહાવે-લાગે ારા

અમૃત-ઝર**ણો** મીઠી તુજ વાણી-વાલ્હા જેમ અવાઢી ગાજે ા કાન મારત થઈ હિયડે પેસી,

સંદેહ મનના ભાંજેરે–લાગે૦ ાાગા કાૈડિ ગમે ઉભા દરભારે વાલ્હા૦ જય મંગલ સુર બાલે ા ત્રણ ભુવનની રિદ્ધિ તુજ આગે,

દીસે ઇમ તૃથુ તાલે રે-લાગે ાાઝા લેદ લહું નહિં નેગ-નાગતિના વાલ્હા

સુવિધિ જિણું દ અતાવે। । પ્રેમશું કાન્તિ કહે કરી કર્ણા.

મુજ મન-મંદિર આવારે-લાગેર ાપા

(૧૩૬૦) (૫૭–૯જા) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન દરશનીયાના સ્વામી પ્યારા, લાગે મ્હારા જિલ્હુંદા । તુંહીજ પ્રહ્યા પ્રાહ્ય**ા** જાણે,

સઘળા તુજ દિલ રાખે-મ્હારા ારાા જૈન જિનેન્દ્ર કહે શિવદાતા,

યુદ્ધ મૌદ્ધ મત રાતા-મ્હારાવ ાા ગાદ કોલિક કોલ કહી ગુણુ ગાતા,

ખેટ દ્વરશનના ત્રાતા–મહારા ાષ્ટ્રા રૂપ અનેક કૃદિકમાં ભાસે,

વર્ષું ઉપાધિને પાસે-મ્હારા૦ ાાપા

ંખ૮ કરશન સવિ તુજને ધ્યાવે. क्षेत्र अनेत ह्यावे-स्थाराव ॥६॥ ∉વિવિધ-રૂપ જલ બૂમિ-વિભાગે,

તિમ તુમ દરશન લાગે-મ્હારા૦ ાાળા ેકેવલ–ધ્યાન ગમ્ય દિલ રાજે.

કૈવલજ્ઞાન બિરાજે-મ્હારા૦ ॥८॥ પ્રભુ સુવિધિ મનાવે, ~યાયસાગર

મહાનંદ પદ પાવે-મ્હારા ાહા

√૧૩૬૧) (૫૭−૧૦) શ્રી શીતલનાથ–જિન રતવન શીતલ જિન સહજાનંદી,

થયા માહની કર્મ નિકંદી !

પરજાયૌ છુદ્ધિ નિવારી, પરિ**થ**ુામિક ભાવ સમારી

–મનાહર મિત્ર! એ પ્રસુ સેવા!

–દુનિયામાં દેવ ન એવા-મનના ાાવા વર કેવલ નાથ વિભાસી.

અજ્ઞાન-તિમિય ભટ નાસી ।

જયા લાકાલાક-પ્રકાશી,

ગુચુ–પજ્જવ, વસ્તુ વિલાસી–મનનાે∘ ાારાા અ-ક્ષયથિતિ અ-વ્યાખાધ

દાનાદિક લખ્ધિ અગાધા

જેહ શાશ્વત-સુખના સ્વામી,

જક ઇંદ્રિય લાેગ-વિરામી-મનનાે ાાગા

જેહ દેવ દેવના કહાવે, યાગીશ્વર જેહને ધ્યાવે ા જસ આણા સુરતરૂ વેલી

મુનિ હુદય-આરામે ફેલી-મનના ાાજા જેહની શીતલતા સંગે

સુખ પ્રગટે અંગા અંગા કોધાદિક તાપ સમભાવે, જિન–વિજયાનંદ સભાવે–મનના૰ ૫૫૫ દૂર્ય

√૧૩૬૨) (૫૭–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ−જિન સ્તવન (અનંત વોરજ અરિહ'ત)

શ્રી શ્રેયાંસ-જિલુંદ ઘનાઘન ગહગદ્યો,

વૃક્ષ અશાકની છાયા સુભર છાઈ રહ્યો ા ભામ ડેલની ઝલક, ઝણકે વિજળી,

હન્નત ગઢ તિગ, ઇન્દ્ર–ધનુષ શાભા મિલી ાા૧ા ૈદેવ–૬ં૬ભિના નાદ, ગુહિર ગાજે ઘણું,

ભાવિક–જનનાં નાટિક, મારે ક્રીડા લહું ા ચામર કેરી **હા**ર ચલં**તી બગત**ણી,

દેશના સરસ સુધારસ, વરસે જિનપતિ ારા સમકિતી ચાતક વૃંદ્ર તૃષ્તિ પામે તિહાં,

સકલ કષાય-દાવાનલ શાન્તિ હુઇ જિહાં ા જનચિત્ત-વૃત્તિ સુભૂમિ, નેહાલી થઈ રહી, તેણી રામાંચ અંકુર વતી કાયા લહી. ાાકાા ભ્રમણ કૃષીવલ સજજ, હુંએ તવ ઉજજમી, ગુજીવંત જન-મન-ક્ષેત્ર સમારે સંયમી ! કરતાં બીજાધાન સુ-ધાન નીપાવતા, જેશે જગના લોક, રહે સવિ જીવતા પાડા! ગળુધર ગિરિતટ સંગી થઇ સૂત્ર ગુંથતા, તેહજ નદી પરવાહે, હુઇ બહુ પાવતા ! એહજ માટા આધાર, વિષમ કાલે લહા, માનવિજય ઉવજઝાય, કહે મેં સદ્દહો પાપા!

(૧૩૬૩) (૫૭–૧૨) શ્રી વાસુષૂજ્ય–જિન સ્તવના શ્રી વાસુપૂજ્ય–નરેશરુરે–નંદ જયા જસ માય ા શ્રી વાસુપૂજ્યને પૂજતાં રે, મંદિર રિદ્ધિ ભરાય —ભવિક જન ! પૂંજો એ જિનરાય ા —જિમ ભવજલધિ તરાય–ભવિ ાવાા સાંદે સોવન સિંહાસને રે, કુંકુમવરણી કાય ા જિમ કંચનગિરિ ઉપરે રે નૂતન ભાણુ સુદ્ધાય–ભવિ ારાા લંછન ધિસિ વિનતી કરે રે. મહિલી-સુત જસ પાય ા લોકે હું સંતાપીઓ રે છુટું તુમ્દુ પસાય–ભવિ ાગા મન રંજે એ રાત દે રે, તે તો અચરિજ થાય–ભવિ ાા પણ જે ઉજ્જવલ મન કરે રે, તે તો અચરિજ થાય–ભવિ ાા હા

વ બહાને, ૨ પાડા,

ભાર ઉઘાડે સુગતિનાં રે, બારસમાં જિનરાય ા કીતિ વિજય ઉવજગાયના રે,

विनयविषय शुख् गाय-भविध-क्रन० ॥भा।

(૧૩૬૪) (૫૭**–૧૩) શ્રી** વિમલનાથ–જિન સ્તવન (ઉધાછ કહીએા ખહુરી–એ દેશી)

પ્રભુછ ! મુજ અવગુષ્યુ મત કેખા । રાગ-દશાથી તું રહે ન્યારા, હું રાગે મન વાલું । દ્વેષ–રહિત તું સમતા–ભીના,

દ્રેષ-મારગ હું ચાલું-પ્રભુજી ારા માહેલેશ કરસ્યા નહી તુમહી, માહે-લગન મુજુપ્યારી ા તું અ-કલંકી કલંકિત હું તાે,

એ પણ રહેણી ન્યારી–પ્રલુજી ારા તુંહી નિરાશ–ભાવ પદ સાધે, હું આશા–સંગ વિ–લુધા ા તું નિશ્ચલ હું ચલ, તું સૂધા,

હું આચર**ણે ઉ**ધા–પ્રભુજી ાટા તુ**જ સ્વભાવથી** અવળા માહરા, ચરિત્ર સકળ જગે ૄુંજાણ્યા ા એવા અવગુણુ **મુ**જ અતિ ભા**રી**,

ના ઘટે તુજ મુખ આણ્યા—પ્રભુ૦ ાાઝા પ્રેમ નવલ **ને હાેચે સ**વાઇ વિ**મહાનાથ** મુખ આગે ! કાંતિ કહે ભ**વ–રાન ઉતરાતાં,**

તા વેળા નિવ લાગે-પ્રશુ૦ ાાપાા

(૧૩૬૫) (૫૭–૧૪) શ્રી અનંતનાથ–જિન સ્તવન (સા**ષર**મતી આવી છે ભરપૂર જો–એ દેશી) સુજશા-નંદન જગ આનંદ દેવ જો,

નેહે **રે નવર**ંગે નિત નિત લેટીયે રે । લેટચાથી શું થાયે માેરી ^૧સેંગ્યર,

ભવ-ભવના પાતિકડાં અળગાં મેટીયે રે ાા૧ા સુંદર ચાળી પ્**હેરી ચર**થા ચીર રે,

આવે। રે ચાવટઉ જિન-**ગુણ** ગાઈ **યે** રે । જિન–ગુણ ગાયે શું થાયે મારી બેની રે,

પરભવ રે સુર–પદવી સુંદર પામીયે રે ાારાા સહિયર ટાળી ભાળી રપરિગળ ભાવે રે,

ગાવે રે ગુણવંતી હઇંડે ગઢગઢી રે । જય જગનાયક શિવ–સુખદાયક દેવ રે,

લાયક રે તુજ સરિખા જગમાં કાે નહી રે ાાગા પરમ નિરંજન નિર્જિત ભગવંત રે,

પાવન ૨ પરમાતમ શ્રવ**ણે** સાંભળ્યા **૨ ા** પાત્રી હવે મેં તુજ શાસન પરતીત **૨,** ધ્યાને ૨ એક-તાને પ્રભુ આ**વી** મળ્યા ૨ ાા૪ાા

ઉચ્ચપણે પચાશ ધનુષનું માન રે,

પાળ્યું રે વળી આઉખું સાખ તીશનું રે ા શ્રી ગુરુ **સુમતિવિજય** કવિરાય પસાય રે, અ**હ**નિશ રે દિલ ધ્યાન વસે જગદીશનું રે ાાપા

,...

૧ સખી, ૨ વિપુલ,

(૧૩૬૬) (૫૭–૧૫૪) શ્રી ધર્મ નાથ-જિન સ્તવન (એક દીન પુંડરીક ગણધર્-એ દેશી)

રતનપુરીનગરો હુએા રે-લાલ,

લં છન વજ ઉદાર-મેરે પ્યારે રે ।

લાનુ-નૃપતિ-કુળ-કેશરી રે-લાલ,

સુવ્રતા માત મલ્હાર-મેરે પ્યારે રે –ધર્મ-જિનેસર ધ્યાઇયે રે લાલ ॥૧॥

આયુ વરસ દશ લાખનું રે લાલ,

ધણુ પણયાલ પ્રસિદ્ધ-મેરે ।

क'यनवरण् विशकते। रे-सास,

સહસ સાથે વ્રત લીધ–મેરે૦ ાારાા

સિદ્ધિ-કામિની કર થકે રે-લાલ,

સમેતશિખર અતિ રંગ-મેરે ા

સહસ ચાસક સાહામણા રે લાલ,

પ્રલુના સાધુ અ-લંગ-મેરેવ ાગા

આસઠ સહસ સુ-સાહુણી-**રે લાલ,**

વળી ઉપર શત ચ્યાર-મેરેટ 1

ક દર્પા શાયન સુરી-રે લાલ,

किन्तर सुर सुवि**या**र-भेरे० ॥४॥

લાડકાળે તુજ લાયણે રે-લાલ, માહ્યા જગજન ચિત્ત-મેરે ।

શ્રી નયવિજય વિષુધ તથા રે લાલ,

સેવક સમરે નિત્ય–સેરે પ્યારે રે –**ધાર્મ** જિનેસર ધ્યાઇયે રે લા**લ**ાપત (૧૩૬७) (૫૭-૧૫૩) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવ

ધમ - જિલ ક તેરે ધમ કી શ્હેરી,

મેટત હે ભવ-ભવકી **કેરી** ા

પરમ ધરમ હૈ સાહિબ! તેરા,

ઘર-ઘર રહું હત સબહી મેં હેર્યા ।

એસા ન ધરમ શરમકા બેરા.

પરમ-ધરમ હૈ સાહિષ! તેરા-ધર્મ ાવા

નામ-ધરમ કહ્યું કામ ન આવે.

કવણ-ધરમ તિમ સિદ્ધિ ન પાવે ા

દ્રવ્ય-ધર્મ પણ મુક્તિ ન દેવે,

क्षाव-धरम विन है। सेवे-धर्भ ारा।

શબ્દ-ધરમ ઉજિઉ કામ સુધારે.

દ્ભરગતિ પડતાં નિજ કરી ધારે !

વત્તમ સ્થાનક ઉનહીકું નેડે,

પાપ-કરમ સવિ ઉનકે તાેરે-ધર્મા ાગા

ભાવ-ધરમ તે સહેજે સાચે.

મૈરા મન ઉનઢીસે રાચે 🗀

મિશ્યામતીએ જૂઠઈ માચ,

પણ ઉત ધર્માશું કર્મ નિકાચે-ધર્મ ાહા

ભાવ-ધરમ નિજ આતમ દેખે.

કપ્ટ-ક્રિયા સખહી તબ કેલેએ દ

૧ સેવા. ર શાધવા, ૩ જેમ, ૪ સફળ,

ઉત્તમ સાગ્ર સાહિબ આગે, ન્યાયસાગર શિવ-૫૬વી માગે-ધર્માં ાપા

(૧૩૬૮) (૫૭–૧૬ૹ) શ્રી શાંતિનાથ–જિન સ્તવન સેવાે સેવાેને રાજ શાંતિ-જિનેશ્વર સ્વામી । સાળમા જિનવર શાંભિત સાવન,

वरिष्णे शिवगति गाभी-सेवे। ॥१॥ ४ग-गुरु ४ग-देश्यन-४ग-नायक, ४ग-तारिष्णु दितकारी । ४ग-छ्यन ४ग-भंधय किनवर,

વંદા સવિ નરનારી-સેવાે ારા નિજ-નિર્વાશુ–સમય પ્રભુ જાણી, બહુ સાધુ પરિવારે ા સમેતશિખરે પધાર્યા પ્રભુછ,

આપ તરે પર તારે–સેવાેં ાગા માતું શિ**વ** ચડવા**ની નિસરથી, સમેતશિખર**–ગિરીંદા ા આરાેહે અલવેસર જિનવર,

અચિશ-રાણી–નંદા–સેવાેં ાઇા પદ્માસન_ધારી પરમેશ્વર, બેઠા ધ્યાન–સમાધિ ા સુરવર સમવસ**રણ** તિઢાં વિ**રચે**,

હેજશું હૈંડું વાધે-સેવાન ાપા તિહાં બેસી ઉપદેશ દીયે પ્રભુ,

નિસુણે અસુર–સુરિ[ં]દા । ભાવ અનિત્ય સકલ ભવ માંહે,

हीसे के सेवी इंडा-सेवाo ॥६॥

મ મ કરશા મમતા મનમાંહે, સહુ સંબ'ધે મલીયું ! રાખે લવમાંહે રાકીને, કમ°–કટક એ અલીયું–સેવાળ ાણા તું કાે**ણ** ઘરના ચેતના તા**હ**રી,

સમતા સુંદરી નારી ા

શું લાગ્યાે મમતા ગથ્થિકાશું ?

હાય રહ્યો ભિખારો–સેવાં ાટા ચૈતન–સંગ તે મમતાના, કરાે સમતા શું યારી ! જે તે જાતિ મીલે હાેય બ્રુગતું,

> **અ**સરિસ સંગ **નિવારી**-સેવાં ાલા એડલ કાછી

કામ કરા કાઈ એહવું ધારી

ળંધનાે હેતુ નિવારી ા

જેમ લવ-સ્થિતિ છાંડી અતિ ભારી,

વરીયે સુક્તિ સુ-નારી-સેવાર ાવના ઢંઢ

(૧૩૬૯) (૫૭–૧૬आ) શ્રી શાંતિનાથ–જિન સ્તવન શાંતિ જિનેશ્વર સાથા સાહિળ,

શાંતિકરણુ ઇણુ કલિમેં –હા જિનજ!

ે તું મેરા મનમેં તું મેરા દિલમેં

ક્યાન ધરું પલ-પલમેં સાહેબજ!-તું મેરા૦ ાા ૧ા ભવમાં ભમતાં મેં દરિશાયુ પાયા,

આશા પૂરા એક પલમેં હા જિન્છ!-તું ારા નિર્મલ જ્યાત વદન પર સાહે,

નિક્રસ્યા જ્યું ચંદ વાદળમેં હા ! જિન્છ !-તું ાગા

मेरा भन तुभ साथ बौना,

મૌન વસે જયું જળમેં- હા જિન્છ !-તું ાષ્ટાા જિનશંગ કહે પ્રભુ શાંતિ-જિનેશ્વર,

हीठें। हेव सहणमें है। किन्छ !-तुं० ॥ पा।

B

(૧૩૭૦) (૫૭–૧૭૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન સથા શાંતિ-જ્યિંદ સાંભાગી,

હું તે। થયેા છું તુમ ગુ**ણ**રા**ગી** । તુમે નિરાગી ભગવંત,

જેતાં કિમ મળશે તંત-સુ**ણા**• **ા**૧ા

હું તેા ક્રોધ–કષાયના લરિયા.

તું તેા ઉપશમ−રસના દરિયા ા હું તેા અજ્ઞાને આવરિયા.

તું તા કૈવલ-કમલા વરિયા-સુથુા ારા

હું તેા વિષયા-રસના આશી,

ે તે તે વિષયા કીધી નિરાશી 🎉

હું તેા કરમને ભારે ભરિયા,

તે તા પ્રલુ ભાર ઉતાર્થી—સુથેના લગા

હું તા માહતણે વશ પડીએા,

તે તે। સબળા માહને હણીયા ।

હું તા ભવ-સમુદ્રમાં ખૂંચ્યા,

તું તેા શિવ-મંદિરમાં પહુ[ં]ચ્ચાે-સુ**ઘે**!૦ ાાઝા

મારે જન્મ−મર**થુ**ને≀ જોરાે, તે[≀] તાે તાેડયાે તેહના **ઢારા**ા મારા પાસા ન મેલે રાગ,

તમે પ્રલુજી થયા વૌતરાગ–સુણુ૦ ાાપાા મને માયાએ મૂક્ષેા પાશી,

તું તે। નિરબંધન અ–વિનાશૌ । હું તે৷ સમક્તિથી અધ્રા,

તું તેા સકલ પદારથે પૂરા−સુથે,ા∘ ાા દા મારે તેા તું&ી પ્રભુ! એક,

ત્હારે મુજ સરીખા અનેકા હું તો મનથી ન મૂકું માન,

ં તું તેા માન–રહિત ભગવાન–સુણા૰ ાાળા મારૂં કીધું કશું નવિ થાય,

તું તે**ા ર**ંકને કરે છે રાય । એક કરાે મુજ મહેરખાની,

તાે પ્રહુ! હું થાઉં તુમ-સરીખાે ા જે સેવક તુમ−સરીખાે થાશે,

તા ગુષ્યુ તુમારા ગાશે–સુણા ાલા ભવાભવ તમ ચર**થે**ાની સેવા

હું તે। માગું છું દેવાધિ**દેવા** । સાસું જુએાને સેવક **જાણી**,

> એવી **ઉદયરતનની** વા**થી**–સુશે! ા૧ળા દા

(૧૩૭૧) (૫૭-૧૬ ફ) શ્રો શાંતિનાથ-જિનસ્તવન તું પારંગત તું પરમેશ્વર,

વાલા મારા! તું પરમારથ-વેદી । તું પરમાતમ તું પુરુષાત્તમ,

તુંહી અ_છેદી અ-વેદી રે–મનના માહનીયા ા તાહરી કીકી કામણગારી રે–જગના સાહનીયા૦ ૫૧૫ ચાેગી અ–ચાેગી લાેગી અ–લાેગી–વાલા૦,

તુંહી જ કામી અ–કામી ા તુંહી અ–નાથ નાથ સહુ જગનાે,

અાતમ-સંપદ-રામી રે-મનના૦ ાારાા એક અ-સંખ્ય અનંત અગાચર-વાલા૦,

અ–ક**લ–સકલ** અ–વિનાશી ા

અ–રસ અ–વર્ષુ અ–ગંધ અ–ફાસી, તુંહી અ–પાશી અ–નાશી રે–મનના૰ ॥૩॥

મુખ-પંકજ **લમરી** પરે અમરી-વાલાળ,

तुं ही सहा अश्वयारी।

સમવસરઘુ-લીલા-અધિકારી,

તુંહીજ સંયમધારી રે-મનના૦ ાા૪ાા અચિરા-નંદન અચરિજ એહી-વાલા૦,

કહું માંહિ ન આવે ા સમાવિજય-જિન-વયલ્-સુધારસ,

भीवे तेिक भावे रे-भनना० ॥ भा

�

(१३७२) (५७-१६ ड) श्री शांतिनाथ किन स्तवनः સાથ દયાનિધિ!

તુજ પદપંકજ સુજ મન મધુકર લીના ।

\$ \$ \$

તું તેા રાત દિવસ રહે સુખબીના-સુશુ ાા પ્રસુ અચિરા માતાના જાયા, વિશ્વસેન ઉત્તમ કુળ પાચા, એક લવમાં દેાય પદવી પાચા–સુથ્રુ૦ ાાવાા પ્રભુ ચક્રી-જિનપદના ભાગી.

શાંતિ નામ થકી થાય નીરાગી, ત્રજ સમ અવર નહિ દુનો ચાગી-સુણા ારાક ષદ્-ખંડ તેણા પ્રભ! તું ત્યાગી.

નિજ આતમ-ઋદ્ધિ તેણા-શગી ા તુજ સમ અવર નહિ વૈશાગી-સુઘા ાાલા વડવીર થયા સંજમ-ધારી, કેવળ-દ્રગ-કમળા સારી ા તુજ સમ અવર નહિ ઉપકારી-સુષ્ ાાજા

પ્રભુ મેઘર્થ ભવ ગુણખાલી.

પારેવા ઉપર કરુશા આથી. निय-शर्षे राज्ये। सुभभाषी-सुख्० ॥ पा પ્રભુ કર્મ કટક ભવ-ભય ટાળી,

નિજ આતમ_ગુદ્ધને અજુઆળી । પ્રભુ પામ્યા-શિવવધૂ લટકાળી_સુંચું ાણા સાહેબ! એક મુજરા માની જે.

> નિજ સેવક ઉત્તસ-પદ દીજે. રૂપ કીર્તિ કરે તુજ જીવવિજે-સુઘું ાણા

(૧૩७૩) (૫७–૧६ऊ) श्री शांतिनाथ-જિન સ્તવન

ક્ષણ ક્ષણ સાંભરા શાંતિ સહાણા!

^કયાન–ભુવન જિનરાજ પરુ**છા**-ક્ષણુ । શાંતિ-જિનંદકાે નામ અમીસેં,

ઉલ્લસિત હાત હમ રામ વપુના ા ભવ–ચાગાનમેં ફિરતે પાએ,

છારત મેં નહિ ચરણ પ્રભુનાં-ક્ષણ ાશા છીલ્લરમેં રતિ કબહૂ ન પાવે,

જે ઝી**લે જલ** ગ'ગ-યમુના-ક્ષણું દ તુમ સમ **હમ શિ**ર નાથ **જો થાશે**,

કમ[ે] અધૂના ^૧દ્ભના-ધૂના-ક્ષણ ારાષ્ટ્ર માહ-લડાઈ મેં તેરી સહાઇ

તો ક્ષણુમે' છિન્ન–છિન્ન કરૂના-ક્ષ**ણ**ા નહિ ઘટે પ્રભુ ^રઆના–કૂના,

અચિરા-સુત પતિ માક્ષ વધૂના–ક્ષણુ૦ ાા૩ા એારકી પાસમે આશ ન કરતે,

ચાર અનંત પસાય કરુના−ક્ષ**ણ** ા કર્યું કર માંગત પાસ ધત્તુરે,

યુગ**લિક યાચક કલ્પતરૂના–ક્ષણુ**ં ॥४॥ ધ્યાન ખડ્**ગ વર તેરે ^{કે}આસંગે**,

मां उरे सारी ४ सी असि सरुना-क्षण् ।

૧ દુ:ખાં થઇ તે થરથરવા લાગ્યા, ૨ મ્યાનાકાની ૩ ભક્તિભર્યા રાગથી ૪ ભયભીત બનીતે, **ક્યાન અરૂપી તે**ા સાંઈ અરૂપી,

ભકતે ધ્યાવત તાના−તૂના–ક્ષણુ∘ ાપાા અનુભવ–રંત્ર વધ્યાે હપયાેગે,

^દયાન–સુ–પાનમે**ં કાથા−ચૂના** ક્ષ**લ્**૦ ા ચિદાન'દ ઝકઝોલ ઘટાસે',

શ્રી શુભવીરવિજય પહિપુનના-ક્ષણ ાદા

及

(૧૩૭૪) (૫૭–૧૬ऋ) શ્રી શાંતિનાથ–જિન સ્તવન શાતિ–જિનેશ્વર સાહિષા! રે, શાંતિ તથુા દાતાર । અંતરજામી છેા! માહરા રે,

આતમના આધાર–શાંતિ૦ ાા૧ા ચિત્ત ચાંહે પ્રભુ ! ચાકરી રે,

મન ચાહે મળવાને કાજ । નયથુ ચાહે પ્રભુ નિરખવા રે,

ધો ! દરિશન મહારાજ-શાંતિ ાારાા પલક ત વિસરી મન થકી રે, જેમ ^૧મારા મન મેંહ ા રેએક–પેખા કેમ રાખીચે રે!

રાજ કપટના નેહ-શાંતિ ાાગા નેહ-નજરે નિહાળતાં રે, વાધે બમણા ^કવાન । અ-ખૂટ ખજાના પ્રભુ! તાહરા રે,

દ્રીજિયે વ છિત-દાન-શાંતિ ાજા

૧ મારના, ર એક તરફી, ૩ અનુરાગ,

આશ કરે જે કેાઇ આપણી રે, નવિ મુકીયે નિરાશ । સેવક જાણીને આપણા રે,

કીજીયે તાસ ^૪દિલાસ–શાંતિ૦ ॥૫॥ દાયકને દેતાં થકાં રે, ક્ષણુ નિવ લાગે વાર । કાજ સરે નિજ–દાસનાં રે,

માહન જુંજય જયકાર–શાંતિ૦ ાાછા

(૧૩૭૫) (૫૭–૧૬ए) શ્રી શાંતિનાથ–જિન સ્તવન ધન દિન વેલા! ધન ઘડી! તેઢ.

અચિરાના ન'દન[ં] જિન જદૌ લેટશું છા લહીશું રે સુખ દેખી સુખ–ચંદ,

વિરદ્ધ-વ્યથાનાં દુઃખ સવિ મેટશું છા ા૧ા જાણ્યા રે જેણે તુજ શુણ્-લેશ,

ળીજા રે રસ તેહને મન નવિ ગમેછ । આપ્યા રે જેથું અમી−લવલેશ,

ભાકસ–સુકસ તસ ન રૂચે કિમેજ ારાા તુજ સમક્તિ–રસ–સ્વા**દના જાણ**,

પાપ ^૧ક્ર–ભગતે અહુ દિન સેવીયું છ ।

૪ અાધ¥ન

૧ કુલકત=ખરાબ ભાજન,

सेवे ले धरमने लगे ते। डी,

વાંછે તે સમકિત-અમૃત ધુરિ લિખ્યું છ ાાગા તાહરૂં ધ્યાન તે સમકિત-રૂપ,

તેહીજ જ્ઞાનને ચારિત્ર તેહ છે છ । તેહથી रે જાયે સઘળાં હેત પાપ,

ધ્યાતા રે ધ્યેય સ્વરૂપ હાય પછે જી ાાઠાા દેખી રે અદ્ભુત તાહરું રૂપ,

અચરિજ_ભવિક અ-રૂપી_પદ વરે છા તાહરી ગત તું જાણે! હાે દેવ,

સમરણુ **ભજન તે વાચક જશા ક**રે જી૦ ાણા

(૧૩૭૬) (૫૭–૧૭૩) શ્રી કું શુનાથ–જિન સ્તવન (૫ંચડા નિહાળું રે! બીજ જિન તણા રે)

કું શુ-જિનેસર! સાહિળ! તું ધણી રે,

જગજીવન! જગદેવ!।

જગત-ઉદ્ધારણું! શિવ–સુખ-કારણે રે,

નિશદિન સાર્ સેવ-કુંથુ૦ ાારાા

હું અપરાધી કાલ અનાદિના રે, કુટિલ કુ-બાધ કુ–નીત । લાેલ–ક્રોધ–મદ-માહે માચીયાે રે,

મત્સર–મન્ન અ–તીત–કુંથુ૦ ાારાા <u>લંપટ કંટક નિંદક દ'લીચાે</u> રે, પરવંચક ગુથુ–ચારા આપ–થાપક પર–નિંદક માનીચાે રે,

કલહ-ક્રકાંગ્રહ ધાર-કુંશું ાા ૩ાા

ઇત્યાદિક અવગુથુ કહું કેટલા રે ? તું સબ જાનનહાર ા જે મુજ વીતક વીત્યા વીતશે રે,

તું જાણે કીરતાર-કુંશું ાજા જે જગ પૂરણ વૈદ કહાઇયા રે,

રાંગ કરે સબ દ્રરા તિનઢી અપના રાંગ દીખાઇએ રે,

તો હોવે ચિંતા ચૂર-કું થુ૦ ાાપાા તું મુજ સાહિષ્ય! વૈદ ધનંતરૂ રે,

કરમ–રાેગ માેહ કાટ ા સ્તનત્રથી પંથ **મુજ મન માનીયાે રે,** દીજો સુખનાે ઘાટ–કુંયુ૦ ાાદ્દા

નિરગુણ લાહ કનક પારસ કરે રે, માગે નવિ કહ્ય તેહ ા તા તુજ આતમ–સંપદ નિરમલી રે,

કાસ ભણી અબ દેહ–કુંશુ૦ ાાળા

(૧૩૭૭) (૫૭–૧૭ચા) શ્રી કુંયુનાથ–જિન સ્તવન કું**યુ**–જિનેસર જાણુજે રે-લાલ,

મુજ મનના અભિપ્રાય રે-જિનેશ્વર માેરા । તું આતમ અલવેસરૂ રે લાલ,

રખે તુજ વિરહેા થાય રે-જિને૦ તુજ વિરહેા કિમ વેઠીયે રે લાલ ા

तुक विश्डे। हु: भहाय रे-किने०

तुक विरद्धा न भभाय रे-किने०

ક્ષણ વરસા સા થાય રે. જિને૦

વિરહા માટી ખલાય રે. જિનેવ

11911

તાહરી પાસે આવવું રે-લાલ,

पडेसां न आवतं १ हाय रे-लिने० ।

આવ્યા પછી જે જાયવું રે-લાલ,

તુજ ગુણ-વશે ન સુઢાય રે-જિનેગ ારા

ન મિલ્યાના ધાખા નહિં રે લાલ.

જશ ગુણનું નહિ નાधरे-किनेव ।

મળીયા ગુણ કળીયા પછી રે લાલ,

विध्युरत काथे प्राच्य रे-किने०-त्रक ॥३॥

જાતિ-અંધને દુ:ખ નહિ રે લાશ,

न संडे नथनने। स्वाह रै-किने०।

नयन-स्वाह सद्धी अरी रे-बास.

कार्याने विभवाह रे-िकनेo-तक्क ॥४॥

બીજે પણ કિંદ્ધાં નવિ ગમે રે-લાલ.

जिये तक विरक्षे अथाय रे-जिनo ।

માલતી-કુસુમે મ્ઢાલીયા રે-લાલ

भध्य रिहरीरे न क्यथ रे-किने०-तुक्क ॥ भ॥

^ઉવન-દવ-દ્રીધાં રૂખડાં રે–લા**શ**,

¥યાહહવે વલી વરસાત રે-જિને ા

૧ અનુકૂળ ૨ કેરડે, ૩ જંગલના દાવાનળથી વળેલા, ૪ ખીલી ઉઠે,

तुष्र विरद्धानसना अस्या र सास,

કાલ અનંત ગમાય રે-જિને ાાાા

ટાઢક રહે તુજ સંગમાં રે–લાલ,

તુજ સંગે સુખીયા સદા રે-લાલ,

માનવિજય ઉવજગાય રે-જિનેલ-તુજ ાાબા

O

(૧૩૭૮) (૫૭–૧૮) શ્રો અરનાથ-જિન સ્તવન

શ્રી અરનાથજ સાંભળા, સેવક્કી અરદાસ । ભવ–અટવી માંહિ હું ભમ્યા,

અ'ધા**ણે**ા માેહ-પાશ-શ્રી૦ ા<u>૧૧ા.</u> માે**હ**–રાજય**ના રા**જ્યમાં,**ગ**હુલું ^૧કટક જ**શ**ાય ા મિથ્યા મહેતા તિહાંય છે.

મંત્રી કુણુદ્ધિ કહાય–શ્રી ા**રા**: ^રઅભંગા સિપાઈ અતિ ઘણા, કહેતાં નાવે વાર ા તાે પ**ણ** અધિકારી ત**ણાં**, નામ કહું નિરધાર–શ્રી ાા ૩ ા ક્રોધ માયા લાભ માન તે, મૂ^{કે} ન મારાે સંગા

મુજ પણ તે છે વાલહા, નવિ મૂકું રંગ—શ્રી ાજા રાગ-દ્રેષ કેંગ મલલ મલી, બાંધ્યાે બાંદ્ય મરાડા હવે પ્રભુ! તુમ્હ આગળ રહી,

વિનતિ કરૂં કરજોડ-શ્રી ા પ શ અંધન-માંહિથી ક્રોહાવા, ઉતારા ભવ-પાર !

૧ રૌન્ય, ૨ વિષમ,

હિરિ-હર-દેવ સેવ્યા ઘણા,

નેવિ પામ્ધા હું સા૧-શ્રી૦ ૫૬૫ ³સહસ–વદન ન સ્તવી શકે,

તુજ ગુણ અ-ગમ અ-પાર ા જિમ રયણાયર રતનો, નવિ વિક્ષસે પાર-શ્રી ગાળા આચારજ પંડિત ઘણા, સત્યવિજય ગુરુરાય ા કપુરવિજય તસ પાટવી,

ભવિ–જનને સુખદાય–શ્રી ાા ૮ ાા **ખીમાવિજય** તસ પાટવી, જિનવિજય સુપસાય । પંડિત ઉત્તમવિજયના,

પદ્મવિજય ગુણ ગાય-શ્રી૦ ાલા

(૧૩૭૯) (૫૭–૧૯૪) શ્રી મલ્લિનાથ–જિન સ્તવન (પાંચમે મંગળવાર પ્રભાતે ચાલવું રે લાલ.–એ દેશી) સાહિષા! મલ્લિ–જિનેસર!

નાથ અનાથત**ણે**! ધણી રે લાે, સા૦ **વસ્**તુ સ્વભાવ પ્રસારક ભાસક દિનમણી રે લાે ! સા૦ ધર્મ અનંતા સુખ દેતાં પરગઢ થયા રે લાે,

સા૦ વસ્તુ સર્વ પર્યવ ભાખી જિન ગયા રે લા ાારા સા૦ યુગપદ્ ભાવી ને ક્રમભાવી સુણા રે લા,

સા૦ જ્ઞાનાદિક યુગપદ્ ભાવી પણે સંગ્રહ્યા રે લાે ।

૩ હજાર મેં વાળા, શેષનાગ.

સાર નવ-જાર્ણા દિક થાય તે કેમ્માવી સુણા રે લાે, સાં શાળદ – અરથથી તે પણ દ્વિવિધ – પરે સુણા રે લાે ાા રાા સાં ઇદ્ર હિર ઇત્યાદિક શાળદ તાલા મલા રે લાે, સાં જે અભિલાય નહિ તે અર્થ – પર્ય કળા રે લાે ા સાં તે પણ દ્વિવિધ કહીં જે સ્વ – પર ભેદે કરી રે લાે, સાં તે પણ સ્વાભાવિક આપેક્ષિકથી વરી રે લાે ાા ગા સાં સર્વ અતીત – અનાગત – સાંધ્રત કાળથી રે લાે,

સા૦ ઇત્યાદિક નિજ–ભુ^દધે કરા સંભાળથી રે લાે ા સા૦ સમકાળે ઇમ ધર્મ અનંતા કામીયે રે લાેલ, સા૦ તે સિવ પ્રગટ ભાવથી

તુમ્હ શિર નામીયે રે લાે ાાઠાા સા૦ ખટદ્રવ્યના જે ધર્મ અનંતા તે સવે રે લાે, સા૦ નહિ પ્રચ્છન્ન–સ્વભાવ

અભાવ મુજ સ**ંભવે રે લાેલ,** -સા૦ પુષ્ટ તું**હી પ્રગટપણે પામીયા રે લાે,:** -સા૦ હુ**ં પણ હવે** તુજ રીતે

થવાને કામીયા રે લાે. ા પ ા સા૦ મલ્લિનાથ પરે હસ્તિમલ્લ થઈ ઝુઝશું રે લાે । સા૦ જયું ખડ્મિત્રને ખૂઝ૦યા તિમ અમે ખૂઝસ્યું રે લાે । સા૦ તમ પરે ઉત્તામ શિષ્યને મહેરથી નિરખીયે રે લાે, સા૦ પદ્માવજય કહે તાે અમ્હે.

चित्तमां ढरणीये रे ही। ॥६॥

(૧૩૮૦) (૫७–૧૯૪૫) શ્રી મલ્લિનાથ–જિન સ્તવન

(સુણ બ્હેની પીરિડા પરદેશી-એ દેશી)

મહિલ-જિનેસર ! ધર્મ તુમ્હારા, સાદિ-અનંત સ્વભાવજ । લાકાલાક-વિશેષ ભાસન,

ज्ञानावर्ष्णी अभावल-मिल्व० ॥१॥

એક નિત્યને સઘળે વ્યાપી, અવયવ વિશુ સામાન્યછા બીયાવરણ અભાવે દેખે,

ઉપયોગાંતર માન્યજી–મલ્લિ ારાષ્ટ

આતમ એક અસંખ્ય-પ્રદેશી, અગ્યાબાધ અનંતજ ા વેદનીય વિનાશે માયે,

ે કાંકે દ્રવ્ય મહેલજ-મહિલ ॥૩॥ માહનીય ક્ષયથી ક્ષાયિક સમક્તિ, યથાખ્યાત ચરિત્રજ હ વીતરાગતા રમણ આયુ-ક્ષય

અ-ક્ષય-થિતિ નિન્યજ-મહિલા માઇમા

અગુરુલઘુ **ગુણ ગાેત્ર**-અલાવે,

નિકિ હલુકા નિક ભારેજી 1-

આ તરાય વિજયથી દાનાદિક,

લખ્ધિ લાંડારજી–મલ્લિંગાપા

ચૈતન સમતાચે મુજ સત્તા, પરખી પ્રભુષદ પામીછા । ^૧આરીસાે કાટે અવરાણેા,

મલનાશે નિજ થામજ-મલ્લિંગ ૫૬ાષ્ટ

૧ દર્પણ મેલથી અવરાયું પણ સાફ કરવાથી મૂળ સ્વરૂપે આવે:.. (છઠ્ઠી ગાથાની ખીજી લીટીના અર્થ) સંગ્રહનય જે આતમ સત્તા, કરવા એવં ભૂતજ । ક્ષમાવિજય જિનપદ અવલંબી,

સુરનર મુનિ પુઢુંતજી–મલ્લિંગ ાણા

(૧૩૮૧) (૫૭-૨૦-૭૦) શ્રી સુનિસુવ્રત–જિન સ્ત**વન** (દીઠો હો પ્રભુ દીઠી જગ ગુરુ હજ)

સુનિસુવત હૈા! પ્રભુ! સુનિસુવત મહારાજ, સુણું જે હૈા! પ્રભુ! સુધું તે સેવકની કથાછ । અવમાં હૈા! પ્રભુ! ભવમાં ભમીયા હું જેહ,

તુમને હા ! પ્રભુ! તુમને તે કહું છું કથાજી ાશા નરકે હા ! પ્રભુ! નરકે શ્નીધારા દીન,

વસૌયા હૈા! પ્રભુ! વસૌયા તુમ આ**ણુ વિનાછ**ા દ્વારાં હૈા! પ્રભુ! દીઠાં દ્વઃખ અનંત,

વેઠી હા ! પ્રભુ ! વેઠી નાનાવિધ-વેદનાજી પારા તિમ વલી હા ! પ્રભુ ! તિમ વલી તિર્ય'ચ માંહી,

જાલીમ હા! જાલીમ પીડા જેઢ સઢીજી । તુંહીજ હા! પ્રભુ! તુંહીજ જાણે તેહ,

કહેતાં હેા! પ્રભુ! કહેતાં પાર પામું નહિ છ ાાગા નરની હેા! પ્રભુ! નરની જાતિમાં જેઢ,

આપદા હૈા! प्रक्ष! આપદા જેમ જાયે કથીછા। તુજ વિશ્વ હૈા! પ્રક્ષ તુજ વિશ્વ જાણાહાર,

તેહના હા ! પ્રભુ ! તેહના ત્રિભુવન કા નથી છાાયા

[🗣] નિરાધાર;

દેવની હા! પ્રભુ દેવની ગતિ દુઃખ દીઠ,

તે પણ હૈા! પ્રભુ! તે પશુ સમ્યક્ તું લહેજ । હૈાનો હૈા! પ્રભુ! હૈાનો તુમશું નેઢ,

ભવામવ હા ! પ્રસુ ભવાસવ ઉદયરતન કહેજી ાપા

器

(૧૩૮૨)(૫७–२०–आ) श्री મુનિસુવ્રત-જિન સ્તવન સુનિસુવ્રત જિન વંદતાં,

અતિ ઉલસિત તન મન થાય રે ા વદન અનુપમ નિરખતાં,

મારા લાવલવના દુ:ખ જાય રે– મારા **લ**ાવલવના દુ:ખ જાય,

જગતગુરુ! જાગતાે સુખકંદ રે 🥫 સુખકંદ અમંદ આનંદ,

પરમગુરુ ! દીપતા સુખકંદ રે ॥૧॥ નિશદિન સૂતાં જાગતાં, :હિયડાથી ન રહે દૂર રે । જબ ઉપગાર સંભારીયે,

તામ ઉપજે આનંદ-પૂર રે-તામ જગતગા સા પ્રસુ–ઉપગાર ગુણે ભર્યા,

મન અવગુણ એક ન સમાય **રે** છ ગુ**થ**—ગણુ અનુખંધી હુષા,

તે તો અક્ષય-ભાવ-કહાય રે-તે તો જગત માઉમ અ-ક્ષય પદ દીએ પ્રેમ જે, પ્રભુનું તે અનુભવ-રૂપ રે » અ-ક્ષય સ્વર-ગાેચર નહિ,

એ તાે અ-કલ અ-માય અ-રૂપરે-એ૦ જગત૦ ાાજા અ-ક્ષર થાેડા ગુલ્લ ઘણા સજનતા તે ન લિખાય રે ા વાચક જશ કહે પ્રેમથી,

પશુ મનમાંહે પરખાય રે–પશુ૦ જગત૦ ાાપા

તું કહું હોલ્હી

(१३८३) (५७–२०इ)श्रोभुनिसुव्रत-िलन स्तवन

સુનિસુવત કીજે મયા **રે,** મનમાં આણી ^૧મહેર ા મહેર-વિહૂ**ણા માનવી રે, કઠીન જણાય ^૨કહેર-**–જિનેસર ! તું જગ નાયક **દે**વ.

તુજ જગ–હિત કરવા ટેવ, –જિનેસર!, બીજા જુએ કરતા સેવ–જિનેસર! તું૦ ાણા ³અરહુટ ^૪ક્ષેત્રની ભૂમિકા રે, સિ[.]ચે કૃતારથ હાેય ા ^પધારાધર સઘળી ધરા રે,

ઉ**દ્ધ**રવા સજ**જ જોય-જિને**૦ તુ**ં**૦ શરા તે માટે અશ્વ ઉપરે રે, આ**ણી મનમાં મહેર** । આપ આવ્યા ^કઆક્**ણી** રે,

એાધ**વા ભારૂ**ય^ચછ શહેર–જિને∘ તું∘ ાા**ગા** ^હઅણુ–પ્રારથતા ઉદ્ધર્યા રે, ત્રાપે કરી ય **ઉ**પાય ા

૧ દયા, ર કઠોર, ૩ રેંટ, ૪ ખેતર, પ મેઘ, ૬ પાતાની મેળ, ૭ માંગણી કરનારને,

^८ प्रास्थता २हे ^६ विसवता रे,

એ કુષ્યું કહીએ ન્યાય !-જિને તું ાા ાા સંખંધ પણ તુજ-મુજ વિચે રે સ્વામી-સેવક સાવ । સાન કહે હવે મહેરના રે.

ન રહ્યો ^{૧૦}અજર પ્રશ્તાવ-જિને૦ તું ાપા

(१३८४) (५७-२१अ) श्री निमनाथ-िं न स्तवन परम ३५ निरंकन, कन मन रंकिं।—ससना, अडत-व्यष्टस अगवंत, तुं, अवस्त अंकिं।—ससना। कगत-कंतु—िं तिहारह, तारह कगध्यी—ससना, तुंक पह पंडक—सेव, हैव अकने घ्यी-ससना। १॥ व्याव्या राक ! हेकुर, पूर्ण सगति स्थी-ससना, व्यापा सेवना व्याप, पाप किम सिव टणे-ससना। तुंक सरीणा महाराक ! महेर को निह हरे-ससना, ता व्यापा सरीणा क्यानां,

કારજ કીમ સરે ?-લલના ॥ २ ॥ જગતારક જિનરાજ! બિરુદ છે તુમ તશે, લલના— આપે સમક્તિદાન પરાયા મત ગણા—લલના । સમસ્ય જાણી દેવ, સેવના મેં કરી—લલના, તુંહીજ છે સમસ્ય, તરજ્ય—તારજ્ય—તરી—લલના ॥ ૩ ॥ મૃગશિર—સિત—એકાદથી, ધ્યાન શુક્લ ધરી—લલના, દ્યાતી—કરમ કરી અંત કે, કેવલ—શ્રી વરી—લલના ।

૮ માગણી કરનારા, ૯ રાતા=રડતા, ૧૦ યાગ્ય.

જગનિસ્તારણ-કારશુ, તીરથ થાપીયા-લલના, આતમ સત્તા ધર્મ ભક્તોને આપીયો-લલના ાષ્ટાા અમ વેળા કિમ આજ, વિલંભ કરી રહ્યા ?-લલના, જાણું છેં મહારાજ! સેવક ચરશુ ગ્રહ્યાં-લલના ા મન માન્યા વિના માઢરું નવિ છેાડું કદા-લલના, સાચા સેવક તેઢ જે સેવ કરે સદા-લલના ાપાા વ્યા માત-સુજાત, કહાવા શ્યું ઘણું ?-લલના, આપા માત-સુજાત, કહાવા શ્યું ઘણું ?-લલના, આપા ચિદાનંદ દાન, જનમ સફલા ગણું લલના ! જિન-ઉત્તમ પદ પદ્મ વિજય પદ દીજયે-લલના !! મા

(૧૩૮૫) (૫૭-૨૧-૩) શ્રી નમિનાથ–જિન સ્તવન (સેવા ભવિયાં વિમલ જિનેસર) શ્રી **નમિનાથને** ચર**ણે** રમતાં,

મન–ગમતાં સુખ **લ**હીયે **રે** । શ્રવ–જંગલમાં ભમતાં રહીયે,

કર્મ નિકાચિત દહીયે રૈ–શ્રીબાવા સમક્તિ શિવમાંહી પહેાંચાઢે, સમક્તિ ધરમ આધાર રૈા શ્રી જિનવરની પૂજા કરીએ,

એ સમક્તિના સાર રે-શ્રી૦ ાારા જે સમક્તિથી હાય ^૧૭૫રાંઠા,

તેના સુખ જાએ નાઠા રા

૧ દૂર,

के हड़े जिन-पूजा निव डीके,

તેહનું નામ ન લીજે રે-શ્રી ાાગા ^રવપ્રા શણીના સુત પૂંજો, જિમ સંસાર ન ધૂંજો રે । ભ**વ-જલ-**તારક કષ્ટ-નિવાર**ક**,

નિવ કાઇ એહવા દ્રાને રે-શ્રી ાજા શ્રી કીર્તિ વિજય ઉવજગાયના સેવક,

विनय ४६ प्रसु सेवे। रे।

ત્રણ તત્ત્વ મનમાંહી અવધારી,

વંદાે અરિહુંત દેવાે રે–શ્રી૦ ૫૫ાા

W

(૧૩૮૬) (૫૭-૨૨૩) શ્રી નેમિનાથ--જિન-સ્તવન

કામ સુલટ ગયા હારી-થાંશું કામ ા ^૧રતિપતિ આ**થ** વસે સૌ સુર-નર,

રહરિ-³હર-^૪છ્ર**દા ^પ મુ**રારિ રે-થાંશું ગાયા ^કગાપીનાથ ^હવિગાપિત કીના, હર અર્ધા ગિત નારી ા તેહ અનંગ કીયા ચકચુર**ણ**,

એ અતિશય તુજ ભારી રે-થાંશું ારા એ સાચું જિમ નીર-પ્રભાવે, અગ્નિ હાત સવિ છારી ા તે વડવાનલ પ્રખલ જખ પ્રગટે.

तथ भीवत सवि वारि रे-थांशुं ।। आ

ર પ્રભુજીની માતાનું નામ,

૧ કામદેવ, ૨ વિષ્ણુ, ૩ મહાદેવ, ૪ લક્ષા ૫ કૃષ્ણ, ૭ વિડં બિત,

તેણી પરે લ્ફહવટ અતિ કૌની, વિષય રતિ-અરતિ નારી ા નયવિજય પ્રભુ તુંહી નિરાગી,

તુંહી માટા પ્રહ્મચારી રે–થાંશું ાજા

(૧૩૮७) (૫७-२२आ) શ્રી નેમિનાથ–જિન સ્તવન

પરમાતમ પૂરણ કલા,

પૂરણ-ગુણ હૈા ! પૂરણ જન આશ કે ા પૂરણ-દષ્ટિ નિઢાળીએ,

ચિત્ત ધરીયે હૈા! અમચી અરદાસ કે-પર૦ ાા૧ા સવ[°]–દેશ ઘાતી સહુ,

અ_ઘાતી હૈા! કરી ઘાત દયાલ કે ા વાસ કીયાે શિવમ દિરે,

માહે વિસરી હા ! ભમતા જગ-જાલ કે-પર ારા જગ-તારક પદવી લહી,

તાર્યા સહી હા ! અપરાધી અ–પાર કે ા તાત ! કહા માહે તારતાં,

કિમ કિની ? હેા ! ઇણુ અવસર વાર કે–પરવાાઝાા. સાહ-મહામદ^{ૂવ} છાકથી,

હું છકીયાે હાે! નહિ શુદ્ધિ **લગાર** કે ા ઉચિત સહી ઈણે અવસરે,

સેવકની હૈા! કરવી સંભાળ કૈ–૫૨૦ ાજા

૮ વિશ્વિષ્ટ પહિત,

૧ ઘેનથ[્],

માહ ગયે ને તારશા,

તિ**થુ** વેળા ઢાં! કોશા તુમ ઉપગાર કે । -સુખ–વેળા સજ્જન ઘ**ણા,**

દુઃખ−વેળા હેા ! વિરક્ષા સંસાર કે-પર૦ ાાપાા ંપણુ તુમ દરિશન–જોગથી.

થયે। હૃદયે હૈા! અનુભવ-પ્રકાશ કૈ । -અનુભવ-અભ્યાસી કરે,

દુઃખદાયી હા ! સહુ કર્મ'-વિનાશ કે-પર૦ ા દા કર્મ'-કલંક નિવારીને, નિજ રૂપે હા ! રહે રમતા રામ કે ા લહત અપૂરવ-ભાવથી,

ઇથુ રીતે હાં! તુમ પદ-વિસરામ કે-પર ાાળા ત્રિકરથુ-જેગે હું વિનવું,

સુખદાયી હેા! **શિવાદેવીના નંદ કે** ા ચિદાનંદ મનમેં સદા,

(૧૩૮૮) (૫૭-૨૨૬) શ્રો નેમિનાથ જિન-સ્તવન રહાે રહાે ર યાદવ! દાે ઘડીયાં-રહાે ા

દા ઘડીયાં દાે-ચાર ઘડીયાં-રહાેા । શિવા-માત મલ્હાર નગીના, કયું ચલીએ હમ વિછડીયાં । યાદવ-વંશ-વિજ્યુ સ્વામી !

તુમે આધાર છાં! અડવડીયા-રહાે ાશા

૨ સૂર્ય,

તા બિન એારસેં નેહ ન કૌના,

ચ્ચાર કર**નકી આ**ખડીયાં દ

ઇતને બિચ હમ છેાડ ન જઇએ,

હાત છુરાઇ **લાજડીયાં-રહાે**ગ **ારા**ો પ્રીતમ! પ્યારે! કહે કર જાના,

જે હેાત હુમ શિર આંકડીયાં ા હાથસે હાથ મિલા દે! સાંઇ!

કુલ બિછાઉં સેજડીયાં–રહેા૰ ॥૩॥ પ્રેમકે પ્યાલે ખહુત મસાલે, પીવત મધુર સેલડીયા । સમુદ્રવિજય-કુલ-તિલક નેમકું,

રાજીલ ઝરતી આંખડીયાં-રહેા૦ ાાઝાદ રાજીલ છાર ચલે <mark>ગિરનારે</mark>,

નેમ સુગ**લ કે**વલ વરીયાં ા **રાજીમતી પથુ દીક્ષા લીની,**

ભાવના–રંગ કરો ચડીયાં–રહેા૦ ાાપાા કેવલ લહી કરી મુગતી સિધારે, દંપતિ માહન વેલડીયાં ા શ્રી શુભવીર અચલ ભઈ જોડી,

માહરાય શિર લાકડીયાં-૨હાે૦ ાા દાા

(૧૩૮૯) (૫૭–૨૩૩) શ્રી પાર્શનાથ–જિન સ્તવન અળ માહે ઐસૌ આય બની! ા શ્રી શંખેશ્વર–પાસ–જિનેસર,

મેરા તું એક ધણી-અબ૦ ાાવાા

તુમ બિન કાેલ ચિત્ત ન સુઢાવે, આવે કાેડિ ગુણી ા મેરા મન તુમ લપર રસિયા,

િયાલ જિમ કમલ ભણી-અળ ારા તુમ નામ સવિ સંકટ ચૂરે, નાગરાજ ધરણી । નામ જપું નિશિ–વાસર તેરા,

એ મુજ શુભ કરણી–અબગ ॥૩॥ કૈાપાનલ ઉપજાવત દુર્જન, મથન વચન અરણી । નામ જપું જ**લધાર** તિહાં તુજ,

ધારૂં દુઃખહરણી-અભ૦ ાા૪ા મિથ્યામતિ અહુ જન હૈ જગમેં, પદ્દ ન ધરત ધરણી, ઉનકા અભ તુજ ભકિત-પ્રભાવે,

ભય નહિ એક કની-અભ ાપા સજ્જન-નયન-સુધારસ અંજન, દુર્જન-રવિ-ભરણી । તુજ મૂરતિ નિરખે સા પાવે,

(૧૩૯૦) (૫૭–૨૩ૹા) શ્રી પાર્શનાથ–જિન સ્તવન પ્રભુ! જગજીવન! જગભંધુ! રે સાંઇ સયાણા રે । તારી મુદ્રાએ મન માન્યું રે, જૂઠ ન જાણા રે–પ્રભુ ાાવા તું પરમાતમ! તું પરમેશ્વર! તું પરખ્રદ્ય-સ્ત્રરૂપી । સિદ્ધ–સાધક! સિદ્ધાન્ત! સનાતન!

તું મય–ભાવ–પ્રરૂપી ! રે–સાંઇ૦ ાારાા

૧ ભ્રમર,

તાહરી પ્રભુતા તિહું જગમાં હે, પણ મુજ પ્રભુતા માટી ા તુમ સરીખા મારે મહારાજ,

તેમાં કાંઇ નવી ખાટી ર–સાંઇ૦ ાાગા તું નિર્દ્રાવ્ય પરમ–પદ–વાસી, હું તેા દ્રવ્યના સાગી ા હું નિર્ગુણ ! તું ગુથુધારી!,

હું કમીં! તું અ-લાગી! રે-સાંઇ૦ ાાઝાા તું તા અરુપી! ને હું રૂપી! હું રાગી! તું નિરાગી! તું નિર્વિષ ! હું વિષધારી!,

હું સંબ્રહી ! તું ત્યાગૌ ! રે–સાંઇં૰ ાાપાા તારે રાજ નથી પ્રસુ ! એકે, ચૌદ રાજ છે મારે ા મારી લીલા આગળ પ્રભુજી !,

અધિકું શું છે તહારે ! રે—સાંઇ૦ ॥૬॥ પણ તું માેટાે ને હું છાેટાે, ફાેેગટ કુલે શું થાએ । અમજો એ અપરાધ અમારાે,

ભકિત-વશે કહેવાએ રે−સાંઇ૦ તાાા શ્રીશ'એશ્વ**ર વામા**−ન'દન ! ઉભા એતાલગ કીજે **ા** રૂપ−વિબુધના **માહન પસણે,**

> ચરણાની સેવા પ્રભુ દીજે રે–સાંઇ૦ ાાટાા ૽૾૽

(૧૩:૧) (૫૭–૨૩૬) શ્રી પાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન માહન! મુજરા લેજો! રાજ! તુમ સેવામાં રહેશું ા વામા–નંદન જગદાનંદન, જેહ સુધારસ ખાણો ા મુખ મટકે લાેચનને લટકે, લાેલાણી ઇંદ્રાણી–માહન૦ ાાવા ભવ-પદ્રણ ચિહું દિશિ ચારે ગતિ, ચારાશી લાખ ચૌટા 🕨 ક્રોધ–માન–માયા–લાેભાદિક,

ચાવડીયા અતિ ખાડા-માહન ારા મિથ્યા-મહેતા કુમતિ-પુરાહિત, મદન-સેનાની તારે ા લાંચ લઇ લખ લાેક સંતાપે,

માહ-કંદપંને જેરે-માહન ાગા અનાદિ **નિગાદના** ખંદીખાને તૃષ્ણા તાપે રાખ્યા ા સંજ્ઞા ચારે ચાકી મેલી, વેદ નપુંસક આંકયા–માહન ાાપ્રા ભવ-સ્થિતિ કર્મ-વિવર લઇ નાઠા,

્પુલ્ય-ઉ**દય પ**ણ વાદ્યા ક

સ્થાવર વિક્લે દ્રિયપણું એાળંગી,

પ'ચે'દ્રિયપ**ણ**' લાધ્યાે-**મા**હન૰ ાાપાા

માનવભવ આરજ કુંલ સંકેગુરુ,

વિમલ-બાધ મલ્યા મુજને દ

કોધાદિક સહુ શત્રુ વિનાશી,

તેથું એાળખાવ્યા તુજને—માહન ાદા પાટ**ણ** માંહે પરમદયાળુ જગત વિ**બ્**ષણ લેટયા ! સત્તર બાર્ણ શુભ પરિણામે,

કર્મ કઠિન અલ મેટયા–માહન૰ ાાળા સમક્તિ ગજ ઉપશમ અંબાડી, જ્ઞાન કટક અલ કીધું ા ખીમા**વિ**જય–જિન–**ચરઘ**–પસાયે,

રાજ પાતાનું લીધું-માહન ાાટાક

(૧૩૯૨) (૫૭–૨૩૬) શ્રી પાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન શ્રી પાસજી પ્રગટ પ્રભાવી, તુજ મુરતિ મુજ મન ભાવી રે-મનમાહના જિનરાયા ા સુર-નર-કિન્નર ગુણુ ગાયા રે-મનમાહના જિનરાયા ા જે દિનથી મુરતિ દીઠી,

મટકાહું મુખ સુપ્રસન્ન,

દેખત રીઝે લવિ મન્ન રે–મન૦ ⊯ સમતા–રસ કેરાં કચાળાં,

हाथ न धरे द्वियार,

નિક્કિ જયમાળાના પ્રચાર રે–મન**ા** ઉત્સંગે ન ધરે ^રવામા,

જેહથી ઉપજે સવિ કામા રે-મન૦ ાા કાષ્ટ્ર ન કર ગીત-તૃત્યના ચાળા,

એ તાે પ્રત્યક્ષ નટના ખ્યાલા ₹-મન∘ ૄ ન ખજાવે આપે વાર્જા.

ન ધરે વસ્ત્ર ^૩જીરણુ ^૪સાજાં રે-મના ાાપ્રાષ્ટ્ર ઈમ મૂરતિ તુજ નિરુપાધિ,

વીતરાગપણ કરી સાધી રે-મન ા કહે સાનવિજય હવજ્ઞાયા,

भें अवबंध्या तुक पाया रे-मन० ॥भा

૧ દૂર, ૨ સ્ત્રી, ૩ જુનાં, ૪ નવાં,

(૧૩૯૩) (૫૭–૨૩૬) શ્રી પાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન સાર કર સાર કર સ્વામી શંખેશ્વરા ા

विश्व-विभ्यात क्रीडांत आवे।!।

જગતના નાથ! મુજ હાથ ઝાલી કરી

આજ કિમ કાજમાં વાર **લાવાે**–સાર૦ **ાા**૧ા

हुइय भुक रंडने। शत्रु हु: भ-कंकने।,

ઇબ્ટ પરમેબ્ઠી મોહે તુંહિ સાચા । ^૧ખલક ^૨ખિજમત કરે વિપત્તિ સમે ખિ**શ**ે ભરે.

નિવ રહે તાસ અભિલાષ કાચા–સારંગારાા યાદવા રાષ્ટ્રઝણે ^૪રામ–^૫કેશવ રહ્યે.

^દજામ લોગી જશ નિંદ સોતી ા કવામી શાં એશ્વરા–ચર**થ** જક્ષ પામીને,

યાદવાની જરા જાય રાતી–સાર∘ ાાગા

આજ જિનરાજ ઉંવે કિશ્યું આ સમે,

काग महाराज सेवड-पनाता ।

સુખુદ્ધિ મઘે ટલે ઘૂતે દાલત હરે!,

વીર-હાકે રિયુવૃંદ રાતા-સાર૦ ાા૪ાા

હાસ છું જન્મના પૂરીએ કામના,

ક્યાનથી માસ દશ દાય વીત્યા ।

વિક્રેટ સંક્રેટ હરા નિક્રેટ નયનાં કરા,

તા અમે શત્રુ નૃપતિકું જીત્યા–સાર૦ ાાપા

૧ દુનિયા, ૨ સેવા, ૩ જલ્દી, ૪ ખળદેવ, ૫ શ્રીકૃષ્ણ, ૬ ઘેરી,

કા**લ [ુ]માંઘે**ંઅશન શીતકાળે ^૯વસન, ^{૧૦}શ્રમ ^{૧૧}સુખાસન ^{૧૨}૨**ણે** ^{૧૩}ઉઠ**ક**ઃદાઇ ા

સુગુષ્યુ નર સાંભરે વિસરે નહિ કદા,

'પાસજ! તું સદા છે સખાઇ-સાર• ાાદાા આત તું! તાત તું! બ્રાત તું! દેવ તું!

દેવ દુનિયામાં દ્રને ન વહાલા । શ્રી શુ**લાતીર** જગ જીત હૈકા કરે,

નાથજ ! નેક-નયણે નિહાલા-સાર૦ માળા

(૧૩૯૪) (૫૭–૨૩૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન પરમપુરૂષ પરમાતમા–સાહેબજી,

> પુરિસાદાણી પાસ–હા ! શિવસુખરા ભમરા ! થાંશું વિનતિ સાહેબછ !

-અવસર પામી ઐાલગુ^{*}-સા૰,

સફલ કરા અરદાસ–હા ! શિવ૦ ાા૧ાા દૈાય ન દન માહ–ભ્રપના–સા૦

તિ**ણ** કર્યો જગ^૧ધ ધાલ–હા શિવ૰ ા દ્વેષ–કરી રાગ–કેસરી–સા૦,

તેહના રા**લા** સાલ-હા ! શિવ ારા મિથ્યા મહેતા આગલા-સાવ,

કામ કટક સિરદાર-હા ! શિવ૦ ા

હ દુકાળમાં, ૮ ખાવાતું, ૯ કપડાં, ૧૦ થાક લાગે ત્યારે, ૧૧ પાલખી, વર મારવાડના રણમાં, ૧૩ પાણી આપનાર, ૧ તાેફાન, ^રત્રણુ રૂપ **ધરી** તેહ રમે–સા૦,

હાસ્યાદિક પરિવાર-હા ! શિવ૦ાા૩ા માહ મહીપના જેરથી–સા૦.

જગ સઘલાે થયાે–³જેર-હાે! શિવ**ા** હરિ–હર–સુર–નર સહુ નમ્યા–સા૦,

ઝકડી કર્મની ઘેર-હા ! શિવર માં ક્રાહ્ય ભવથિતિ ચ®ગતિ ચાેકમાં–સાર્વ,

ંલાક કરે પાકાર હા ! શિવા ા

અાપ ઉદાસી હુઇ રહ્યા-સા૦,

ું ઇમ ∶કિમ રહશ્યે ^૪કાર−હાૈ! શિવ∘ાપા⊪ ક્ષપક શ્રે**થિની** ગજઘડા–સા૦,

^પહલકારા અરિહ'ત∽હેા! શિવ**ા** નાણુ ખડગ મુજ કર દ્રીયાે−સા૦,

ક્ષણમાં કરૂં અરિ અંત-હો ! શિવ૦ ૫૬૫ કરૂણા નયણ–કટાક્ષથી–સા૦,

રિપુદલ થાયે વિસરાલ-હેંા! શિવ**ા ક્ષમાવિજય જિન** સંપદા–સા૦,

પ્રગટે ઝાક–ઝમાલ–હાૈ િશિવ૦ તાળા

૨ ત્રણુવેદ, ૩ દુઃખી, ૪ મર્યાદા, ૫ આગળ વધારા,

《૧૩૯૫) (૫७-२३ऊ) શ્રી પાર્શ્વનાથ–જિ નસ્તવન

(જિલ્લું દ રાય રે-એ દેશી)

આજ શાં ખેંચર-જિન લેટીએ,

લેટતાં લવ-દુ:ખ-નાશ-સાહિબ મારા રે ! જ્યા **અધ્યસેન** કુલ ચંદ્રમા,

માતા **વામા**–સુત **પાસ**–સાહિબ**ં આજ**ં ા**૧ા** ભક્ત–વત્સલ જન–ભયહરૂ, હસતાં **હથીયા** ખટ **હા**સ્ય–સાં કાનાદિક પાંચને દ્રહુવ્યા,

કૂરી નાવે **પાસની** પાસ-સાહિ**ળ**૦ આજ૦ **ારાા** ક્રેરી કામને કારમી કમકમી,

મિ^{થ્યા}ત્ત્વને ન દીઉં માન–સાહિષ્ય∘ા અવિરતિને રતિ નહિ એક ઘડી,

અ–ગુહ્યું િ અલગું અજ્ઞાન–સા૦ આ૦ ાા 3ાા નિંદક નિદ્રાને નાશવી, મૃત–રાગને રાગ અ–પાર રે–સાહિઝા એક ધકકે દ્વેષને ઢોલિયા,

એમ નાઠા દેાષ અઢાય–સાહિષ્યિં **અાજ**િ ાા**ડાા** વલી મત્સર ત્રાહિ મમત ગયા,

અરિહા નિરીહા નિરદેાષ–સાહિષ૦ ા '**ધરણેન્દ્ર કમઠ** સુર બિ'હુ પરે,

તલ^ર-માત્ર નહિ^ક તાેસ^૪-રાેસ-સા૦ આજ૦ ાાપાા અચરિજ સુ**ધ્યું** એક તેેેેે સમે

શત્રુને સમકિત દાય रै-સાહિળ ।

લ. ખરાત્ર, ૨. જરાપણ, ૩. રામ ૪. દેવ,

ચંદન પારસ ગુ**ણ** અતિ ઘણા,

અક્ષર થાઉ ન કહાય–સાહિખ આજ ાધા જાગરણ દશા ઉપર ચઢયા, ઉજાગરણ વૌતરાય–સાહિખ ા આલંખન ઘટતાં પ્રભુ તણું,

પ્રલુના સેવક સૌભાગ્ય–સાહિળ૦ આજ૦ તાળા ઉપાદાન–કારણ કારજ સીધે,

અ−સાધારણુ કારણુ નિત્ય_સાહિબ૦ા જો અપેક્ષા–કારણુ ભવિ લેઢ,

ફલ કારણ નિમિત્ત–સાહિબ આજ૦ પાટા પ્રભુ ત્રાયક સાથે કતા ધરી, દાયક નાયક–ગંભીર-સાહિખ દ નિજ સેવક જાણી નિવાજિએ,

તુમ ચર**ો** નમે શુભવીર-સાહિબ આજ ાલા

(૧૩૯૬) (૫૭–૨૩ऋ) શ્રી પાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન વામા નંદન ! હા પ્રાથ થકી છે. પ્યારા ! ।

નાંહિ કીજે હા ! નયન થકી ક્ષણ ન્યારા તા પુરીસા-કાણી શામળ વરણા, શુદ્ધ સમકિતીને ભાસે ત શુદ્ધ-પૂંજ જિણે કીધા તેહને,

ઉજવળ-વરણ પ્રકાશે-વામા૦ ૫૧૫ તુમ ચર**ણે** વિષધર પણ નિરવિષ, દંસણે થા**યે** ^૧ ખિડાજા દ જોતાં અમ શુદ્ધ સ્વાભાવિક ન હુએ,

એમ અધ શ્રદ્ધા ^ર છેાજા-વામા૦ ાારા

૧. ઈંદ્ર, ૨. ખળભળાટ,

કેમડેરાય મદ કીચુ ગિચુતિમાં, માઢ તથે। મદ નેતાં । તાહરી શકિત અનંતી આગળ,

કેઈ કેઈ માર ગયા ગાતાં-વામા૦ ાગા તે' જિમ તાર્યા તિમ કુણ તારે, કુણુ તારેક કહું એહવા ? ા સાયર માન તે સાયર સરિખા,

તિમ તું પહ્યુ તું જેહવા-વામા૦ ાષ્ટા કિમપિ ન એસા કર્શા³-કરતે પહ્યુ મુજ પ્રાપ્તિ અનંતી ા જેમ પડે કહ્યુ-કુંજર મુખથી, કીડી અહુ ધનવંતી-વામા૦ ાપા એક આવે એક માજ પાવે, એક કરે આળબડી^૪ ા નિજ ગુણુ-અનુભવ દેવા આગળ,

પડખે નહિં તું એ ઘડો–વામા**ં ાા ફાા** જેહવી તુમથી મારી માયા, **તેહ**વી તુમે પણુ ધરજયા । રૂપ–વિછુધના **માહન** પભ**ણે,**

પ્રત્યક્ષ કરૂણા કરજ્યાે–વામા૦ ાાળા

(૧૩૯७) (૫૭–૨૩汞) શ્રી પર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન (રાગ-પ્રથમ જિનિધર પ્રણમીએ)

પરમાતમ પરમેશ્વર, જગદીશ્વર જિનરાજ ા જગ–ખ'ધવ જગ–ભાશુ, અલિહારી તુમતાણી– ભવ–જ**લ**ધિમાં ૨ જહાજ–પરમાતમ૰ ાાધા

૩. કરૂણાના ભંડારથી, ૪. સેવા

તારક વારક માહેના, ધારક નિજ-ગુણ-ઋદિ ા અતિશયવ'ત ભદ'ત રૂપાળી શિવવધુ,

પરાણી લહી નિજ સિદ્ધિ—પરમાતમ• ાારા દશ⁶ન–જ્ઞાન અન'ત છે, વળી તુજ ચરાથુ અન'ત । એમ દાનાદિ અન'ત ક્ષાયિક—ભાવે થયા,

ગુણ તે અનંતા–અનંત–યરમાતમ૦ ાગા અત્રીશ વર્ણ સમાય છે, એક જ શ્લોક માંઝાર ા એક જ વર્ણ પ્રભુ તુજ ન માયે જગતમાં,

કેમ કરી થુ**ણીએ** ઉદાર ?–પરમાતમ૰ ા૪ા તુજ ગુણુ કેાણુ ગણી શકે ? જો પણ કેવળ હાય ા આ**વિર્ભાવે** તુજ સયલ ગુણુ માહેરે,

પ્રચ્છન્ન-ભાવથી જોય_પરમાતમ૰ ાાપા શ્ર**ી પ'ચાસરા–પાર્શ્વ'જ** ! અરજ કરૂં એક તુજ ા આવિર્ભા**વથી થા**ય ક્યા**લ** ! કૃપાનિધિ,

કર્ણા કોજેજ મુજ-પરમાતમા ાાકાા શ્રી જિન-ઉત્તમ તાહરી, આશા અધિકી મહારાજ । પદ્મત્રિજય કહે એમ, શહું શિવનગરીનું,

અ-क्षय अ-विश्वण राज-परमातम॰ ॥णा

ŠŽ

(૧૩૯૮) (૫૭–**૨૩૫**)શ્રી પાર્ધિનાથ–જિન સ્તવન શ્રી **ચિતામણિ–પાર્ધજ**! વાત સુ**ણે**, એક માેરી રે ા મારા મનના મનાેરથ પ્રજે, હું તાે સક્તિ ન છાેડું તાેરી રે–શ્રી૦ ાા૧ા મારી ખિજમતમાં ખામી નહિ,

તારે ખાટન કાંઇ ખજાને રા હવે દેવાની શી ઢીલ છે?

હવે શું **' કહીએ છાને** રે 'ંશ્રીં∘ારાા તો 'ઉરણ સવિ પૃથ્વી કરી, ધન વરસી વરસી−દાને ા ઃમારી વેળા શું '' એહવા,

દ્રીએ વ'છિત વાળા વાન રે-શ્રી ાા ાા હું તાે કેડ ન છાેડું તાહરી,

આપ્યા વિશ્વ શિવ-સુખ સ્વામી! રા મુરખ તે એ છે માનશે, ચિંતામણી કરયલ પામી રે-શ્રી ગાઠા મત કહેશા તુજ કમે નથી, કમે છે તા તું પામ્યા રા મુજ સરીખા કીધા માટકા,

કહેા તેણે કાંઈ તુજ ^રધામ્યા રે-શ્રી ાપા કાલ સામાવ ભવિતવ્યતા, તે સઘળા તારા દાસા રે । મુખ્ય હેતુ તું માક્ષના,

એ મુજને સ-અલ વિશ્વાસા રે-શ્રી ા ા મા અમે લકતે મુક્તિને ખેંચશું, જિમ લાહને ચમક પાષાણા રે ા તુમે હેજે હસીને દેખશા,

કહેશા સેવક છે સપરા**ણા**^લ રે-શ્રી ાાળા ભક્તિ આરાધ્યા ફલ દીએ ચિંતામ**ણી પણ** પાષા**ણા રે** ા વલી અધિકું કાંઇ કહાવશા,

એ લદ્રક-લકિત તે જાણા રે-શ્રી૦ ાટા

૧. અનુણ = દેવા વગરતી, ૨. લાંચ આપી, ૩. ચતુર

ખાલક તે જિમ-તિમ બાલતા, કરે લાહ તાતને આગે રે। તે તેહ્રશું વંછિત પૂરવે,

અની આવે સઘળું શગે રે-શ્રી∘ હાાલા∘ મારે અનનારૂં તે અન્યું જ છે,

હું તેા લાેકને વાત શાખાવું રે ા વાચક જસ કહે સાહિળા,

એ રીતે પ્રસુ ગુણુ ગાવું રે–શ્રી ા૧ા૧ા

(૧૩૯૯) (૫૭–૨૩૫) શ્રી પાશ્વનાથ-જિન સ્તવન

તારી મૂરતિનું નહિ મૂલ રે, લાગે મને પ્યારી રે! તારી આંખડીયે મન માહું રે, જાઉં અલિહારી રે!!! ત્રશ્રુ લુવનનું તત્ત્વ લઇને, નિર્મલ તુંહી નિપાયા રે! જમ સઘળું નિરખીને જેતાં,

તાહરી હાેડે કાે નહિ આવાે રે-લાગેંગાયા ત્રિલુવન-તિલક સમાવડ તાહરી, સુંદર સૂરતિ દીસે રેા કાેડિ કંદર્ય સમ રૂપ નિહાળી,

સુર-નરનાં મન હીં સે રે-લાગે ારા જયાતિ-સ્વરૂપી તું જિન દીઠા,

તેહને ન ગમે બીજું કાંઈ રે ા

જિહાં જઇએ ત્યાં પૂરણ સઘલે,

દીસે તુંહીજ તુંહી રે–લાગે∘ ॥૩॥ઃ તજ મુખ જેવાને રઢ **લાગી**.

तें हेने न गमे धरने। धंधें। रेः।

આળ પંપાળ સવિ અલગી મૂકી,

તુજશું માંડયા પ્રતિખ'ધા રે–લાગે૰ ાષ્ઠા ભવ-સાગરમાં ભમતાં ભમતાં,

પ્રભુ **પાસ**ને৷ પામ્યે৷ આરે৷ **રે ।** ઉદયરતન કહે બાંહ ગ્રહીને,

સેવક પાર ઉતારા રે-લાગે ાપા

(૧૪૦૦)(૫૭–૨૪૩) શ્રી મહાવીરસ્વામી–જિન સ્તવન

ના રે પ્રભુ! નહી માનું!

નહી માતું અવરની આશુ, નારે પ્રભુ! નહીં માતું ા મહારે ત્હારૂં વચન પ્રમાશુ-ના રે૦ ાા૧ાા હરિ-હરાદિક દેવ અનેરા, તે દીઠા જગમાંય રે ા ૧ભામિની-ભ્રમર-ભ્રકુટીએ સૂલ્યા,

તે મુજને ન સુહાય–ના રે૦ ાારાા કૈઇક રાગી ને કૈઇક દેષી, કૈઇક લેાબી દેવ રે ા કૈઇક મદ–માયાના ભરિયા,

કિમ કરીએ તસ સેવ**ૈ ના રે૦ ॥૩૫** મુદ્રા પણુ **તેહમાં ન**વિ દીસે,

પ્રભુ! તુજ માંહિલી તિલ-માત્ર રે । જે દેખી દિલડું નવિ રીઝે!,

શો કરવી તસ વાત? ના રે૦ ાજા

૧ સ્ત્રોની ભમરા જેવી કાળી ભ્રકૃટિથી),

તું ગતિ! તું મતિ! તું મુજ પ્રીતમ!

જીव-જીવન આધાર रे ।

શત-દિવસ સુપનાંતર માંહિ,

તુંહી મ્હારે નિરધાર-ના રેળ ાપા અવગુલ્ સહુ ઉવેખીને પ્રસુ! સેવક કરીને નિહાલ રે ા જગમધ્ય એ વિનતી મ્હારી.

મારાં સવિ દુઃખ દ્વરે ટાળ–ના રે૦ હાા ચાવીશમા પ્રભુ ! ત્રિભુવન–સ્વામ**ો ! સિન્દાશ્**થના નંદ રે હ ત્રિ**શલાજીના** નાનડીયા પ્રભુ !

તુમ દીઠે અતિહી આનંદ-ના રે૦ ાાળા સુમતિવિજય કવિરાયના, રામવિજય કરેનોંડ રે ા ઉપકારી અરિહેતજ ! માહરા,

> માહરા ભવાેેેે ભવાં અંધ છેોડ-ના રેંગ ાાટા જુજુ

-(૧૪૦૦)(૫૭–૨૪**आ**) શ્રીમહાવીરસ્વામી–જિન સ્તવ**ન** અજ જિનરાજ! મુજ કાજ સિધ્યાં સવે,

તું ફૂપાકુંભ જો મુજ તુડયા ા કલ્પતરૂ કામઘઢ કામધેનુ મિલ્યા,

આંગણે અમીયરસ મેહ વૂઠેયા-આજ૦ હા૧ા વીર! તું કું**ડેપુર** નયર-ભૂષણ હુએા,

રાય સિધ્**ધાર્થ ત્રિશ**લા−તનૂજો ા સિંહ−લંછન કનકવર્ણ કર-સપ્ત–તનુ,

તુજ સમા જગતમાં કાે ન દ્રજો-આજ૦ ાારા

સિંહ પરે એકલા ધીર સંયમ ગહી,

અાશુ બ**હેાંતેર વરસ પૂરદ્યુ** પાલી ા પુરી અપાપાએ નિષ્પાપ શિવવહૂ વર્ચા,

તિહાં થકી પર્વ પ્રગટી દિવાલી-આજ૦ ાાગા સહસ તુજ ચૌદ મુનિવર મહા–સંયમો

સાહુણી સહસ છત્રીસ રાજે ા યક્ષ માતા'ગ સિક્કાયિકા વર સુરી,

સકલ તુજ બવિકની બીતિ બાજે–આજ૰ ા૪ા તુજ વચન-રાગ–સુખ–સાગરે ઝીલતાે,

પીલતા માહ મિશ્યાત્વ–વેલી ા આવીયા ભાવીયા ધરમપથ હું હવે,

દીજીએ પરમપદ હાઇ એક્ષી-આજ ાપા સિંહ નિશ-દીહ જો હુદયગિરિ મુજ રમે,

તું ^૧સુગુ**ણ**–લીહ અ–વિચલ નિરીહા ા તા ^૨કુમત–રંગ–માતંગના જીથથી,

મુજ નહિ કેહ લવલેશ ^૩બીહા-આજ૦ હાલા ચરણ તુજ શરણ મેં ચરણ-ગુણનિધિ! ગ્રહ્યા,

ભવતરણ ^૪કર**ણ**દમ શર્મ દાખા હ હાથ જોડી ક**હે જરા**વિજય છુધ ઇરિયું

દેવ! નિજ સવનમાં દાસ રાખા–આજ૦ ાાળા

O

૧ સારા ગુણવાળામાં શ્રેષ્ઠ, ૨ મિથ્યા મતરૂપ મસ્ત હાથીઓના સમૂહથી, ૩ ભય, ૪ ઈ દ્રિયા ને દમવા રૂપ,

(૧૪૦૧) (૫૭–૨૪_₹) શ્રીમહાવીરસ્વામી–જિન સ્તવ**ન**

જગપતિ ! તું તેા કેવાધિકેવ ! કાસના કાસ છું તાહરા ા જગપતિ ! તારક ! તું કીરતાર,

મનરા માહન પ્રભુ માહરા ાાવાા જગપતિ! તાહરે લક્ત અનેક,

માહરે એકજ તું ધર્ણો । જગપતિ ! વીરમાં તું મહાવીર,

જગવાતા વારમા તુ **મહાવાર,** મુરતિ તાહ**રી સાંહામ**ણી ઘરાા

જગપતિ! ત્રિશલા રાણીના તું મુત,

ગ'ધાર-ખંદરે ગાજીયા ા જગપતિ ! સિદ્ધારથ–કુલ શણગાર,

રાજ-રાજેશ્વર રાજ્યો ાાગા

જગયતિ! ભક્તાની ભાંગે તું સીઠ,

પીડ પરાઇ પ્રભુ પારખે ।

જગપતિ! તુંહી! પ્રલુ! અ-ગમ અ-પાર.

સમજ્યા ન જાયે મુજ-સારીખે ॥૪॥

જગપતિ! ખંભાયત જમ્બુસર સંઘ,

ભગવંત ચાવીસમા લેટીયા ા

જગપતિ! ઉદય નમે કર જોડ,

સત્તર નેવું સંઘ સમેટીયો૦ ાાપાા

�

√(૧૪૦૩)(૫૪–૨૪ફે) શ્રી મહાવીર**સ્**વામી–જિન સ્ત**વન**

સિ^દ**ધારય** રાયકુલ તિલાએ, ત્રિ**રાલા મા**ત મહ્હાર તા । અવનીતલે તમે અવતર્યા એ,

કરવા અમ ઉપકાર-જયા જિન વૌરજી એ ાશા મેં અપરાધ કર્યા ઘણા એ, કહેતાં ન લહું પાર તા ા તુમ ચરશે અવ્યા ભણીએ, જો તારે તા તાર-જયા ારા આશ કરીને આવીયા એ, તુમ ઘરશે મહારાજ તા ા આવ્યાને ઉવેખશા એ, તા કિમ રહેશે લાજ-જયા ાગા કરમ 'અલું જણ આકરાં એ, જન્મ-મશ્યુ જંજાલ તા ા હું છું એહથી ઉભગ્યા એ,

છેાડાવ દેવ દયાલ-જયાે ાાઝા આજ મનારથ મુજ ફલ્યા રે, નાઠાં દુ:ખ-દંદાલ તાે ા ત્ઠ્યાે જિન ચાવીસમાે રે,

પ્રગટયા પુષ્ય ક∉લાેલ~જયાેે ાપા લવે લવે વિનય તુમારડાે એ,

ભાવા-ભકિત તુમ પાય તાે । દેવ દયા કરી દ્રીજીયે એ,

બાેધિ−બ**ૌ**જ સુપસાય–જ્**યાે**૦ ॥**૬**॥

૧ કઠાેર.

(૧૪૦૪) (૫૭–૨૪૩) શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવના

વીરજ મુણે એક વિનતી મારી, વાત વિચારાને તુમે ધણી રે ા

વીર! મને તારા! મહાવીર! મુને તારા!

ભવ–જકા–પાર ઉતારાને રે-વીર૦ ાા૧ા પરિભ્રમ**ણ** મેં અન'તા રે કીધાં,

હુજીએ ન આવ્યા છેડલા રા તુમે તા થયા પ્રભુ સિદ્ધ નિરંજન,

અમે તા અનંતા ભવ ભમ્યા રે-વીર૦ ાારાષ્ટ તુમે ને અમે વાર અનંતી વેળા,

રમીયા સંસારી પણ રે દ તેહ પ્રીતિ જો પૂરણ પાળા,

તાે હમને તુમ–સમ કરા રે–વીર૦ ાાલા તુમ સમ અમને યાેગ્ય ન જાણાે,

તા થાડું કાંઈ ક્ષજીએ રે ા

લવાલ**વ** તુમ ચરણાની સેવા,

્**પામી અમે** ઘણું રીઝીએ રે–વીર૦ ૫૪૫ ઇન્દ્રજાળીએા કહેતા રે આવ્યા.

ગણુધર-પદ તેહને દીચા રે 🛭

અર્જીનમાળી જે દાર-પાપી,

તેહને જિન! તમે ઉદ્ધર્યો રે-વીરુ ાપા

ચંદ**નળાળા**એ અડદના બાકુલા,

પડિલાભ્યા તમને પ્રભુ રે 🗈

તેહને સાહુણી સાચી રે કીધી,

શિવવધુ સાથે ભેળવી રે-વીરળાદા ચર**ણે ચ'ડકારીીયાે** ડસીયાે, કલ્પ આઠમે તે ગયાે રે ા ગુણ તાે તમારા પ્રભુ! શ્રવ**ણ** નિસુણી,

આવી તુમ સન્મુખ રહ્યો રૈ–વીર૦ ॥७॥ નિરંજન પ્રભુ નામ ધરાવા, તાે સહુને સરીખા ગણા રે । ભેદભાવ સહુ દ્વર કરીને,

મુજશું રમાે એકમેકશું રૈ–વૌર૦ ાાટાદ માેડા વહેલા તુમહી જ તારક, હવે વિલંભ શા કારણે રે ? ા આન તથું ભવનાં પાપ મિટાવા,

> વારી જાઉં વીર! તાેરા વારણે રે-વીર૦ ાાલા દુષ્ટ

(૧૪૦६) (૫७–२४ऋ) શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન

(રાગ-સાંભળજો મુનિ સંયમ રાગે)

વીર જિનેસર સુથુ મુજ સ્વામી, વિનવીયે શિરનામી રા તું પ્રભુ! પ્રથ્ મન હિત-કામી,

તું મુજ અંતરજામી રે–વીર૦ ાા૧ા એક જ તું શિરસાહિખ કીજે, તુમ સમ કાૈણુ કહીજે રેદ ભગતિ કરતાં જો તું રીઝે,

તા મન–વંછિત સીઝે રે–વીર૦ ાારાા તુજ હિતથી સુખ–સંપદ આવે, દારિદ્ર દ્વર ગમાવે રે । જગ–અંધવ જિન ! તુંહી કહાવે,

સુર-નર તુજ ગુણુ ગાવે રે-વીર૦ ાા ગાય

તું પ્રભુ! પ્રૌતિ ન હૈત જણાવે, પણ સેવક સુખ પાવે रे। ગિરૂઆ-સેવા-ક્લ નવિ જાયે,

સેવીજે ઇણુ **ભાવે રે–વીર**૦ હાઇ છ **વિસલા–ન**ંદન **વીર–**જિનેધર, વિનતડી અવધારી રે હ **કેસર જે**પે દરિશન દીજે,

> દુરગતિ દૂર નિવારી રે–વીર૦ ાાપાા ૹ

(૧૩૦૭) (૫૭–૨૪ऋ) શ્રામહાવીર સ્ત્રામીનું સ્તવન ફડી ને રઢીયાલી રે, વીર! તારી દેશના રે । એતા વલી બેજનમાં સંભળાય,

સમકિત-બીજ આરાપણ થાય-રૂડી ગામા ષડ મહિનાની રે ભૂખ તરસ શમે રે. સાકર દ્રાક્ષ તે હારી જાય.

કુમતિ જનના મદ માેડાય-રૂડીંગારા ચાર નિક્ષેપે ર સાત નયે કરી રે, માંહી ભલી સપ્તભ'ગી વિખ્યાત

નિજ-નિજ ભાષાએ સહુ સમજાત–રૂડી૦ ॥૩॥ પ્રભુજને ધ્યાતાં રે શિવ પદવી લહે રે.

અાતમ-ઋદિના લાેકતા થાય,

જ્ઞાનમાં લાેકાલાેક સમાય-રૂડી ાા જાા પ્રભુજ સરિખા હાે! દેશક કાે નહિ રે. એમ સહુ જિન-ઉત્તમ ગુણુ ગાય.

પ્રભુ-૫६-૫4ાને નિત્ય નિત્ય ધ્યાય-રૂડી ાપા

(૧૪૦૮) (૫૭–अ) શ્રી સાધારણ જિન સ્તવન ભવિ તમે વંદા રે, અરિદ્ધા દેવ જિલ્હાંદા । ગુલુ-ગણ કંદા રે, નમતાં જાએ ભવકંદા ॥ જય પરમેશ્વર! જગદાનંદન! જય જગવલ્લભ! નાથ! । જય ત્રિસુવન એક મંગલરૂપી,

જય તું શિવપુર-સાથ!-શ્વવિ ાા૧ા જય જેગીસર-સેવિત પદકજ!, જય ઇન્દ્રિય-ગજ-સિંહ! ા જય દુર્જય-નિર્જિત-કંદપ્પઢ,

જય તું અ–ક**લ**! અ–બીહ !–ભવિ૦ ૫૨૫ જય ભવિ–કમલ–વિકાસન–દિનકર, જય સુરનર–નત પાય **ા** જય મનવ છિત–પૂ**ર**શુ સુર**ગવી**,

જય તું અ–મલ અ–માય–ભવિ૰ ાા ગા જય પારંગત! જય નિકલંકી!, જય સ્યાદ્રાદ–સ્વરૂપ ા જય ગુજ્રુ–રહિત! ગુજ્ઞાકર! સ્વામી,

જય અ–શરીર અ–રૂપ-ભવિ૦ ઘાડાા જય પરિષદ્ધ–ફાજે ઐરાવણ, જય અજરામર દેવા જય સવ–સય–સંજન! અવિનાશી!,

જય સુરતરૂ-સમ-સેવ-ભવિ ાયા જય ગત-રાગ-દ્રેષ ગત-વેદ, જય ગત-રાગ ને શાગ ા જય ગત-માન-મત્સર-રતિ-અરતિ,

જય ગત-ભાગ-વિજાગ-લવિ૦ ૫૬૫ જય સર્વંત્ર તથા સર્વદશીં, જય તું ચરણુ અનંત ા જય અ- युर्न अव जय जय निरुपम,

જય ભગવંત સદંત–સવિગ ાાળા જય તું અ–ચલ અનંત અખંડઢ, જય અ–ક્ષય અવિકારા જય નિજ–ગુણુ–લાેગી ને અ–જોગી,

જય તું માર્ગં-દાતાર. ભવિ૰ ાાટા જય જગમંઘવ! જય જગ રક્ષક!, જય નિરીઢ! નિસંગ ા જય શાશ્વત-સુખ અ-વ્યામાધઢ,

જય નિજ-આતમરંગ-ભવિગાહા જય પૂર્ણાનંદી! પરમાતમ!, જય ચિદ્-અમૃત ખાની દ જય નિજ-ગુથુ કર્તા તહે લાેક્તા,

જય તુજ અ-કહ કહાની-ભવિગ ા૧ગા જય ગુષ્યુ-અનંત અલ્પ મુજ અહિ,

જય જિનવર! કૈમ કહીએ।

ઉત્તમ ગુષ્યું ને પદ્મવિજય કહે,

પ્રગટે તેા સાથ લહીએ-ભાવિ ા૧૧ા

(૧૪૦૯) (૫૭-খা) સાધારણ જિન સ્તવન

મેરે સાહિળ તુમહી હાે. છવન-આધારા ા

પાર ને આવે સમરતાં, તુમ ઉપગારા–મે^{રે}∘ હાા દૂર કરે દુઃખ વિશ્વકાે, વરસતી જ**લધા**રા હ

તૈસે તુમ હમકું ભચ્ચે, સમક્તિ–દાતારા–મેરે૰ ાારા તુમ ગુણુ–સાયરમેં ભળે, હમ ભાવ દુચારા ા અ–ખય અ–ખંડિત ગુણુ ભચ્ચે, નહિ લેદ–વિચારા–મેરે૦ ાા કાા હેમ ગુથુકું કંચન કરે, તુમ ગુથુ રસ તારા ા તેને કેયું તાંબા હાેઇગા, ભયા કંચન સારા–મેરે૦ ાા૪ાા તુમ અનંત કેતા કહું, તુમ ગુણુ અનંત અપારા ા જરા કહે સમરથુ–ભજનથે, તુમ તારણહારા–મેરે૦ ાાપાા

(૧૪૧૦) (૫૭–ફ) શ્રી સાધારણ જિન સ્તવન (રાગ–માતાજી તુમ ધન ધન રે)

જિનરાજ નમા જિનરાજ નમા,

અહિનશ પ્રભુ ભાવે ચિત્ત રમી ા દુઃખ-દાહિમ દુરિત–મિચ્યાત ગમી,

ચઉગતિ ભવ−વનમાં જિમ ન ભમી−જિન૦ ાા૧ાા પ્રભુ **પાસ**–જિનેસર વ'દાે રે,

ભવ સંચિત દુરિત નિકંદાે રે । પ્રભુ અનુભવ–જ્ઞાન–દિ**ણ**ંદાે રે.

સમતા વનિતા સવિ ઇંદાે રે-જિન૦ ાારાા પ્રસુ! મેં કાળ અનંત ગમાયાે રે,

તુમ દરિશન સાર ન પાયા રે । જો પાયા તા ન સુઢાયા રે,

ત્રિકરણુ–શુદ્ધે નવિ ધ્યાયા રે-જિન∘ ॥૩॥ મુજને માહુ–મહીશે રમાડયા રે.

ભવ-નાટકમાંહિ ભ**માડયા રે ા** વલી કુ–ગુરૂ કુ–**દે**વે નમાડયા રે, સુંહી એળે અવતાર ગમાડયા રે-જિન૦ ાાઝા શુદ્ધ-બાેધ-નૃપતિ-સુપ્રસાદે રે,

લહ્યું સમકિત પરમ–**આલ્ઢાદે રે** ા

૮**ળ્યું પરમ મિ**ચ્યાત અનાદિ રે

ગયાે સહજ–સ્વભાવ સવાદિ રે–જિનગામાા જબ આપે આપ વિચાર્યું રે,

તબ નિશ્ચય એહિજ ધાર્યું રે ા ઉપગાર ગૃથે ન વિસાર્યો રે,

જળ વિષય-કષાય નિવાર્યો ર-જિન્ ાાધા એ મહિમા સવે તુમારા રે,

તુજ મુજ વચ્ચે અંતર વારા રે ા જિમ સફળ હાવે અવતારા રે, જ્ઞાનવિમલ ગુણ દિલધારા રે–જિન્દ ાાહા

श्री वर्ध मानस्वामिने नमः
पू. था. श्री ज्ञानिवभक्ष कृत
साधारण जिनस्तवन-यावीसी
(पट)
(१४११) स्तवन-१ (पट-१)

(રાગ–રામગિરિ)

સકલ સમતા-સુરલતાના, તુંહી અનાપમ કંદ રે ા તું કૃપારસ-કનક-કુંભા. તું જિલ્લુંદ મુણીંદરે— ાાવા -તુંહી તુંહી તુંહી તુંહી યુંહી કરતા ધ્યાન રે— તુજ સર્ગા થયા જેલે, લહ્લું તાહરૂં ધ્યાન રે—તું ારા તુંહી અલગા ભવથકી પણ, ભવિક તાહરે નામ રે ા પાર ભવના તેહ પામે, એહિ અચરજ ઠામ રે–તું ાાગા જનમ પાવન આજ મ્હારા, નિરખીઓ તુજ નૂર રે ા ભવાલવ અનુમાદના જે, થયા તુજ હજૂર રે–તું ાષ્ટાા એહ મારા અ–ક્ષય આતમ, અ–સંખ્યાત–પ્રદેશ રે ા તાહરા ગુલ્ છે અનંતા,

કિમ કરં? તાસ નિર્દેશ રે–તું ાયાદ એક એક પ્રદેશે તારા, ગુણુ અનંત નિવાસ રે । એમ કરી તુજ સહજ મિલતાં,

હાય જ્ઞાન-પ્રકાશ **રે**-તું ા ા લા

ધ્યાન ધ્યાતા ધ્યેય એકો-ભાવ હાયે એમ રે । એમ કરતાં સેવ્ય-સેવક-ભાવ પ્રગટે ક્ષેમ રે-તું ાહા એક સેવા તાહરી જો, હાય અચળ-સ્વભાવ રે । ગ્રાનિવિમલસ્ટ્રી દ-પ્રભુતા,

હેાય સુજસ-જ**મા**વ રે–તું ગાડાા

ાં વિસ્તર

(१४१२) स्तवन-२ **(**५८-२)

(રાગ-રમતાં રાક્ષ વિલાસ રે ગાવાલીડા) (મિ**શ્રી**લાનગરી સાેહામણી મેરે લાલ–એ દેશી)

ભમતાં ગ્યા સંસાર રે-ચ્ય**ર** પ્રાણિયડા ।

−દૌઠાે પ્રભુ દીદાર રે-મેરે-**લાલ**ાા

ઉપશમ-રસ સુધાકુંડ છેરે-મેરે લાલ,

નયન-કમલ જસ જાણુ રે-અરે! પ્રાણીયડા_ફીઠાં ાશા વદન-કમલ પણ જેહતું રે-મેરે લાલ.

પ્રસન્ન સકલ ગુલુ–ખાલુ રે–અરે ા પ્રા**લ્ટ્રી**યડા–ફીઠાેંગ પારા જસ ઉછંગ ન કામિની રે–મેરે લાલ

અંગ-અનંગ ન સંગ રે અ**રે**! પ્રાણીયડા !−દીઠાેંં ાાાા

કર–યુગ ન ધરે શઋનાે રે–મેરે લાલ,

હિંસક-ભાવ-પ્રસંગ-અરે! પ્રા**છ્**રીયડા !-દીઠાેં ાષ્ટા

પક્ષી_પશુ-પ્રસુખાસૂને રે-મેરે લાલ,

વાહન-સ્થિતિ ન વિશેષ રે-અરે ! પ્રાથ્કીયડા !-દીઠો૦ તપા નેત્ર-વક્ત્ર-ગાત્રાદિકે રે-મેરે ક્ષાલ,

विश्वत-विकार परेष रे-अरे! प्राक्षीयडा!-हीठी० ॥६॥

કાય-પ્રસાદ ન દેખીયે રે-મેરે લાલ,

ન દિત ન**હિ** અવદાત રે–અરે ! પ્રાણીયડા !-કીઠો૦ ાાળા ગ્રાનવિ**મલ**–ચરિતે કરી રે–મેરે લાલ,

हेवाधिहेव विज्यात रे-भरे ! प्राश्चीयडा !-हीठा० ॥८॥

(१४१३) स्तवन-३ (५८-३)

(રામ ધન્યાશ્રી તથા દેવગંધાર)

પ્રભુ ! તેરા માહન હૈ મુખ મટકાે, નિરખી નિરખી અતિ હરખિત હાેવે,

અનુભવ મેરે ઘટકાે-પ્રભુગ! ાાવા

સફજ સુલગતા સમતા કેરી, એહી જ ચર**ણકેા ચટકાે ।** દરિસ**ણ** જ્ઞાન અક્ષય ગુણનિધિ તુમ,

हिक्या प्रेमे तस ४८है।-प्रकु० ॥२॥

શુદ્ધ સુવાસન ^૧સુર**ભિ-સમી**રે, મિથ્યામત રજ ઝટ**કા** ા દંભ-પ્રપંચ જેર જિમ ન હોય.

^રપટ ^૩કટકે માહુ-નટકાૈ-પ્રભુ૦ ાા**૩ાા**

ધર્મ'–સંન્યાસ–યાગ શિરપાગે, અંધન પણ જય–પ∠કાૈ ા દર્શાનચકે કર્મ'−નૃપતિશું,

કરત સદા ^૪ર**ણ-૨૮કાે–**પ્રભુ૰ ॥**૪॥** વીતરાગતા દિલમેં ઉલ્લસત, નહીં અવર ખલ ખ૮કાે । પૂરવ સંચિત પાતક^૫–જાતક–અમથી દ્વરે સ૮કાે–પ્રભુ૦ ॥પાા

૧ સુગંધી પવનથી ૨ પર્દો, ૩ દૂર થાય, ૪ લઢાઇનો જેમ, ૫ સમૂહ,

જ્ઞાનિવિમલ-પ્રભુ ધ્યાન પસાચે,

ભવે_ભવે ભવિ નવિ ભટકાે ા આઇ મિલે જયું એકી–ભાવે,

शिव-सुंहरीडे। सटडेा-प्रसु० ॥६॥

�

(૧૪૧૪) સ્તવન–૪ (૫૮–૪)

किनराक ! **હ**मारे हिस वस्था,

કિમ વસ્યા! કિમ વસ્યા! કિમ વસ્યા-જિનગા જ્યું ઘન માર ચકાર કિશારને,

ચંદ્રકક્ષા જિમ મન વસ્યા–જિ૦ ાાવાદ વીતરાગ તુમ સુદ્રા આગે, અવર દેવ કહિયે કિસ્યા ? જિ⁄૦ દ રાગી દાષી કામી કોધી,

જે હૈાય તેઓની શી દશા ? જિન્ ારા આધિ-વ્યાધિ ભવની ભ્રમણા,

અમથી તે સઘળા નસ્યા-જિન• ા જેણે તુમ સેવ **લહીને** છેાડી,

તેણે ^૧મધુમખ–પરે કર ઘસ્યા–જિન૦ ૫૩૫ માહાદિક ^૨અસ્થિણ ગયા દ્વરે,

અાપ-લયથી તે ખસ્યા-જિન**્ ા** તાલી દર્ધ ³સયચ્ચુ સદાગમ,

–પ્રમુખા તે સવિ મન વસ્યા-જિના ાાડા

૧ મધમાખીની જેમ, ૨ દુશ્મન સમૂદ્ર, ૩ કુટું બી,

પ્રલુ! તુમ શાસન આગે અવરના,

મત-ભાષિત ફીકા જિસ્યા-જિન૦ ા આજ અમારે એહ શરીરે.

હરખ રામાંચિત ઉલ્લસ્યા–જિન**ા પાા** મિચ્ચામત ^૪ઉરગે બહુ પ્રાણી,

જે ^પઢઠ-વિષ-ફરસે ડશ્યાં-જિન**ા** તે હવે જ્ઞાનવિમલ-પ્રસુ પામી,

> સરસ સુધારસ મેં લસ્યાં-જિન૦ **ા**દા જુજ

(१४१**५) स्तवन-५ (५८-५)**

(રાગ–મેં થાંરા ચેલા મારા સાહિષ્ય ! મેં થાંરા ચેલા–એ દેશી.)

કરમ ^૧કસાલામાંહિ, દિ**લ** મેરાે કિમ**હિ ન ભીંજે** ા તુમે મારે મન આવ્યાે રે–સા**હિ**ળા–મેરાેંગાાશા આ ભવ પરભવ–માંહિ, દિલ મેરાે તુંહિસ્યું રીઝે,

સે**વ**ક અપના કરી લાવ્યા રે–સાહિળા_મેરાે ાારાા ચ**રથ_કમલ**ની છાંદ્યે વસું, મુજ એહિજ સૂઝે,

કર ગ્રહ્માની લાજ વહાયાે રે–સાહિઆ૦ મેરા૦ ાા૩ાા પ્રભુ ! તુમ ધ્યાન–સુધારસે, વિષયાનલ ન ખૂઝે,

દાસ-દાષ ન વાગ્યા રે-સાહિઆગ મેરાગ ાાઝા એહિ ત્રિલુવન માંહે, તુમ સમ કાઇ ન દીસે,

પાવન બિરૂદ ધરાવ્યા રે-સાહિબાળ મેરાળાાપા

૪ સાપે ૫ કદાગ્રહ રૂપી ઝેર.

૧ કચરામાં,

મહિમા ^ર માટમ એન શહીજે, નિજ-પર ન ગ**ણી**જે,

મુહ દેખી તિ**લક બનાવ્યાે રે**–સાહિબાવ મેરાવાાકાા **ગ્રાનવિમલ-પ્ર**ભુ ગુ**ણ**, કાેડિ ^૩પસાય કરીજે,

ઈમ સહજે બા**લ** મનાવ્યા રે-સાહિખા મેરા ાાળા

(૧૪૧૬) સ્તવન-६ (૫૮-૬) (રાગ-ભીમ પલાસી)

તૃષ્**ણા** લાગે **ન અંગે** રે ા **પ્રાથુ આશ ભઈ અ**બ મેરી, અનુભવ કેરે સંગે રે–તૃષ્ણા૰ ા૧ા રાેમ રોમ ઉલ્લસત હૈ શિવ–સુખ.

લાચ્યા રંગ અ-લંગ રે-તૃષ્ણા ારા સા તા નાહિ મિટાયા મેટે જયું,

પરવાલી નંગે રે-તૃષ્ણાળાલા જ્ઞાનદશાર્થ ક્રિયા નહી નિષ્ફ**લ**,

મન જાવે નાે મંગે રે-તૃષ્ણા૦ ાાયાા રાગ-દ્રેષ અરિ દૂરે ઉડીચે,

જ્યું દુશ્મન ઘેરી ^૪તુકું ગે રે_તૃષ્ણા ાદા જ્ઞાનવિમલ-શ્રભુ આતમ નિરમલ,

જૈસે ગાંગ-તર**ં**ગે રે–તૃષ્**યુ**ા ાળા

ર માેટાઇની, ૩ ખક્ષીશ કરાે,

૧ પૃથ્વી, ૨ ભીની, ૩ મેધ–વરસાદથી, ૪ વિશિષ્ટ ઘેરાવાથી,

(૧૪૧७) સ્તવન-७ (૫૮–७)

(રાગ–વિહુંગડા,) (અવધે આવજો રે નાથ–એ દેશી)

મનમાં આવજ્યા રે નાથ !, હું થયા આજ અનાથ-મનગા જય જિનેશ ! નિરંજના, ભંજના ભવદુઃખરાશ ા રંજના સવિ ભવિ-ચિત્તના રે,

^૧મ**ંજણે**ા પાપના ^૧પાશ—મન**ા ૧ા૧ા** આદિ છા**દા** અનુપમ તું**હી, અ**છાદા કીધાે દૂર ા ભા**વ**બ્રમ સવિ ભાંજી ગયાે રે,

તુંહી ચિદાનંદ ^૩સ-નૂર-મન**ા ારા** વીતરાગ-ભાવ ન આવહી, જિહાં લગી મુજને દેવા તિહાં લગે તુમ પદ–કમલની રે,

સેવની રહેજો એ ટેવ—મન૦ ાાગા યદ્યપિ તુમ હાે! અતુલ-બલી, યશવાદ એમ કહેવાય ા પણુ કબજે આવ્યા મુજ મને રે,

તા સહજથી કેમ જવાય-મન૦ ાા૪ાા મન મનાવ્યા વિહ્યુ માહરા, કેમ અંધથી છુટાય ? ા મન-વંછિત દેતાં થકાં રે,

પાલવડા ન ઝલાય–મન૦ ॥ પ ॥ હુઠ ખાલકના હેવ્ય અાકરા, તે રહે છે જિનરાજ! । ઝાઝું કહાવ્યે શું હાવે રે!,

ગિરૂઆ ગરીબ-નિવાજ-મન૦ ॥ 💵

૧ તાડી ભાંગનાર, ૨ જાળ, ૩ તેજસ્વી.

ગ્રાનિવિમલ–ગુણુથી **લહેા**, સર્વિ **અ**વિ મનના ભાવ । તાે અક્ષય–સુખ **લી**લા દિયા રે,

> જિમ हावे सुकश-જમાવ-મન0 ॥ ॥

(૧૪૧૮) સ્તવન-૮ (૫૮-૮)

નિસ્નેહીશું નેહલા,

કાંઈ કૌધા કેણી પેરે જાય-હે! મિત્ત!।

એક-५भे। એમ डीक्ते,

કાંઇ ! જનમાં હાંસી થાય-હે ! ચિત્ત !

કાંઇ જાહું કર્યું અની આવહી ?

કાંઈ ! ત્રિભુવન-જનના નાથ-હે ચિત્ત ! ।

-કાંઇ મુગતિપુરીના સાથ! હૈ! મિત્ત-કાંઇ ા૧ા લોકિક ગુલ્-ગણ જો હોવે,

તો રસનાએ કહ્યા જય–હે! ચિત્ત! । પણ લાકાત્તર-ગુ**લ્**વત છા,

કિમ તે **વર્**યુન થાય ⁹ હા ! મિત્ત-કાંઈ ારા તરીયે લઘુનદી બાંદ્યશું,

કાંઇ સ્વયં ભૂરમણુ ન તરાય હે! ચિત્ત! ા લઘુ નંગ હાય તાે તાેળીએ,

કાંઇ મેરૂ તેલ્યા ન જાય-હે! મિત્ત! કાંઇ૦ ાાગા ચદ્યપિ સુરની સાનિષ્યે,

કાંઈ તે પણ સાહિલું થાય–હે! ચિત્ત! ।

પણ પ્રભુ ગુ**ણ** અનંત–અનંત છે,

કાંઇ તે કિમ બાલ્યા જાય ? હે! મિત્ત! કાંઇ૦ ાાઠા

સાન−કળા તેહવી નહિં,

કાંઇ સંયમ શુદ્ધ ન થાય−હે ! ચિત્ત !ા સંઘયણાદિક−દેાષના,

કાંઇ અ'તર ખહુ એમ થાય-હે! મિત્ત! કાંઇ૦ ાપા પણ તુજ લક્તિ રીઝરો,

કાંઇ મુક્તિ ખેંચીને **તેણ-હૈ!** ચિત્ત! । ચમક-ઉપલ જિમ લાેહને,

કાંઇ કુમુદને ચંદ મહેલુ-હા ! ચિત્ત ! કાંઈ ાદા એવું જાણી શરણે આવેલાને,

નેક-નજરશું નિરખતાં કાંઈ તુમને લાગે દામ-હે । यित्त ! । ज्ञानिदमक ચડતી કળા,

કાંઇ વાધે જગે જશ મામ હે ! મિત્તા ! કાંઇ૦ ાાછાા

(१४१७) स्तवन-७ (५८-७)

ખોર ભયા ભયા ભયા જાગી ^{*}રે,

ઉઠી જિનરાજ કે ધ્યાને લય લાગી રે લાેર૦ ાા૧ા માહકી નિંદમે સાચાે ખહુ કાલ રે,

ુ દુલ્લહ નર–જનમ પાઈ ખાયા તે' ^૧ આલરે–લાેર∘ ાારાા જો તું ખૂઢા થયા તાેહી પણ બાલ રે,

^રઅજહું ન હુ પાઇએા વિરતીના ^૩ઢા**લ** રે–ભાેર∘ ાાગા ^૪જીમા ! તું જાતિ-કુલ અપની સંભાલ રે.

નરક–નિગાદમેં ડેઇ વહ્યો કાલ રે–સાેર૦ ા૪ાા

૧ માટા, ર હજુ સુધી, ૩ અભ્યાસ, ૪ હે જીવ!

અંજલિ-જલ પરે આયુ વિસરાદ રે,

તા પ આજહી આંધે પ્રથમ ધ્સર પાલ રે-લારિ ાપા આ**થ** જિનદેવકી જો ધરે ભાલ રે,

શુદ્ધ સમક્તિ લહે તેા હેાઇ ^હનિહાલ રે–લાેર ઘરાા કહતે **નય** નેહશું ધર્મ ધુરિ ઢાલ રે,

જ્યું લહે સકલ સુખમંગલ મા**લરે**-લાેર૰ાાબા

(१४२०) स्तवन-१० (५८-१०)

જિન રાજે રે જિન રાજે રે, ત્રિલુવન–ઠકુરાઇ છાજે રે ા વર દુંદુલિ ^૧ગુહિરી વાજે રે,

તસ નાંદે ^રઅંબર ગાજે રે–જિન૰ ા૧ા તિહાં જાતિ–વૈર સ**વિ ભાંજે, પરમ**ત મદમાની ક્રાજે રે ા પ્રભુ ત્રિગઢે એઠા **સાહે** રે,

ભાવ જનના મનડાં માહે રે-જિન ારા જિન! તારા નયનતાણ ખલિહારી રે,

તારે મુખડે ચંદ્ર એાવારી રે ા જિન! તારી સરસ સુધારસ વાણી રે,

મુજ લાગે અમિય-સમા**થ**ી રે-જિન ાસા **દુ:ખ-તિલ** પીલણુને ઘા**થી** રે, જે ભવિકે મનમાં આ**થી** રે દ એ તા સમક્તિની ³સહિનાથી રે.

આગમને પાંઠે અંધાણી રે-જિન૦ ૫૪૫

પ જલદી ક સરોવર=તળાવની પાળ ૭ કૃતકૃત્ય, ૧ ગંભીર, ૨ આકાશ, ૩ નિશાની,

ભામંડલ ^૪ભાઉ સ**વાઈ રે,** પ્રભુ-પુંઠે **રહ્યું લય લાઇ રે** । સુર-કૃત ^પસુમ-વૃષ્ટિ ઉવાઈ રે,

પ્રાતિહારજ શાક્ષા અનાઇ રે_જિન૦ ાપા મુજ નેક-નજરશું નિહાળા રે,

મિચ્યામત-વાસના ટાળા રે-જિન૦ ાદા સમક્તિ સુખલડી દીજે રે, એ તાે કાંડિ પસાય કરીજે રે ા જેમ સહજ–શક્તિ સુજ દીપે રે,

તા આપ-અલે અરિ જીપે રે-જિન ાાળા મ્હારા કરમ-મરમ સવિ જાયે રે,

તુજ નામત**ણે** સુપસાયે રે ા તા જો જ્ઞાનવિમલ−ગુણ વાધે રે, આતમ–પરમારથ સાથે રે–જિન૰ ાડા

> (૧૪૨૧) સ્તવન–૧૧ (૫૮–૧૧) (રાગ–કાકી)

(આલા આમ પધારા પૂજ્ય અમ ઘર વહારણ વેલા-ઍ દેશી.)

મેરા સાહિળ સુ**ગુથ**ુ સૌભાગી, સમતાકે ઘરે આયા । રંગ **વિવેકી સુ**જ્ઞાનત**ણે** ગુણ, લાલ જલેચા લાયા–

⁸ દુરમતિ દૂર ખડી **રે, મમતા દ્વર પડી રે ॥૧**॥ જબ સમતાકા ગુણુ ન હું જાણ્યા, તખ તું લાગત નીકી । પ્રીતિ જડી જબ સુંદર ^રસેતી

અબ તું લાગત ફોકી–દુર૦ ાારાા

૪ દીપે. ૫ કૂલની વૃષ્ટિ,

૧ સાથે, ૨ શારીર,

કૈાઇક સદગુરૂ અસા મિલીયા, સમતાકા સહકારી ા અર્મદાષ તુમચા સળ પાયા,

તબ સંગતિ ફરે નિવારી–દુર૦ ાાગા નાહી–ધાઇ ગાત્ર સમારી, પરશું રમિલ કરંતી તનક તનક પર–સંપદકો,

મનમાં આશા ધરંતી–દુર૦ ાાઝા તૃષ્ણા–દાસી દુષ્ટ દાેભાગિણી, તે પણ તેરી સંગે ા દ્રેષ દુષ્ટ–સુત લારે ન છંડે,

જડ-જનકે પરસંગે-દુર૰ ાપા સુમતિ સાહેલી સહેજ સાભાગીણી, સા રાગિથી સમતાકી ા કારભાર તિનકે શિર દીના,

કુમતિ રહી તે થાકી-દુર ાશા સુગુષ્ય સપૂત વિવેક કલા-નિધિ, તાત ગાદમેં ખેલે ! અનુભવ છત્ર ધર્યી શિર ઉપર,

^મઅરતિ_^૬આતપ ઠેલે–૬૧૦ ાાળા

એમ આતમ પ્રૌતમ રસર'ગે, લીથુા સમતા સાથે ા નવલ-નેહ કાંઈ એસા પ્રગટ્યો,

અ-વિચલ-પદ લહે માથે-કુર૰ ાા૮મ

પરમાન દ-વિલાસી આતમ, નાથ નામ ગુણુ પાયા **ા** જ્ઞાનવિ**મલ**-પ્રભુ અ-વિચલ લૌલા,

સુજસ-ગુથુ તવ આયા-દુર_ે ાલા

૩ શ્યારી, ૪ પોછા, ૫ આર્તાધ્યાન રૂપ, ૬ તડકાં–ગમી,

(१४२२) २तवन-१२ (५८-१२)

(રાગ–ધનાશ્રી)

^{ુઆજ} સફલ દિન **મુજ** ત**ે**ણા એ,

દીઠા શ્રી ભગવ'ત, અન'ત–ગુલાકરૂ એ ાા૧ાા ∡હરખે નથન–ચકાૈરડા એ,

નિરખી પ્રભુ–મુખચંદ, કલાગુણુ-પરિવર્યું એ ાારાા હીઠા દેવ ઘણા ઘણા એ,

પણ તે નાવે ચિત્ત તેા, પ્રૌતિ કિહાં અને ? એ ાા ગા જે હીરાને સહી પારખે એ,

તે કિમ કાચે સાચ-ધરીને સંબ્રહે એ ાા૪ાા તુજ મુખ–મુદ્રા ભાવતા એ,

વિચરંતા જિનરાજ-પરે તે સાંભરે એ ાપા જિલ્લુ પરે દેશના દેયતા એ,

સમરૂં મનમાં તેહ-પ્રભાે! તુમ્હ દરિશને એ ાકા તુમ્હ દરિસથુ વિલ્યુ હું ભમ્ધા એ,

કાલ અનંત અનંત-કૃપા હવે કીજીએ એ મહા તુમ્હ દરિસ**થ્**થી ઉજલું એ,

સમક્તિ વિશ્વાવીશ-લદ્યું મેં કલિયુગે એ લટા સત્યુગથી કલિયુગ ભલા એ,

લહ્યું સમકિત મંડા**ણ, જિ**હાં તું **એાલખ્યાે એ** ાા∈ા એેરૂ થકી મરૂધર ભલાે એ,

જિદ્ધાં સુરતરૂની છાંય, લહીજે સુખકરૂ એ ા૧ના

સકળ પદારથ પામીયા એ,

કીઠે તુમ્હે દીદાર, ^૧જીલામલ જ્યાેતિમાં એ કા૧૧ા⊩ **ગ્રાનિવમલ**-પ્રભુ સેવતાં એ, અ−વિચલ–મુખ નિતુ હાય, કરાે નિત્ય વદના એ ા૧૨ા⊳

 Ξ

(૧૪૨૩) સ્તવન–૧૩ (૫૮–૧૩)

(રાગ-દેશી સિપાઇડાની.)

अरक सुधे। किनराक!

મેરે દિલ આય વસાે–માહ્કરી અરજ∘ા≀ સક્લ સુરાસુર-નર-વિદાધર,

આય ખેડે તુમ પાય—મેરે ફિલ્લા ાધા⊦ દાસ સભાવ કરી જો દેખાે,

તા ભવ−ભવનાં **દુઃ**ખ જાય–મેરે૦ ારા⊮ દ્રીન–ઉદ્ધાર–ધુર'ધર તુમ સમ,

અવર ન કાૈ કહેવાય–મે**રે**૦ ાાઝા મુઝ સમ કરૂણા–ઢામ ન કાૈઇ,

રધેં ન કરાે ? સુપસાય−મેરે∘ ાા૪ાા કેતાં દામ ન બેસે કાંઇ,

^૧ઉાણીમ કાંઈ ન થાય-મેરે૦ ાાપાઃ જે જેહના તે તેહના આખર,

िष्डां तिडां चित्त न अधाय-भेरे ॥१॥

૧ તેમસ્વી,

૧ એાછાશ્વ,

પણુ કાચે એક સાચે બાલે,

સુણી મનમાં સુખ થાય–મેરે૦ ાાળા આહરે છે તે પ્રગટ કરંતાં,

પ્રહ્યુ ! તુજ નામ સુઢાય–મેરે૰ ॥८॥ इ**ग्गानविभक्ष**-प्रक्षुश्यु : ઇમ विनिति,

કરતાં પાપ પ**લાય-મેરે**૦ ાલ્ના વ્યતુભવ-લોલા-સુંકરી સહેજે,

રધાઈ મિલે ગલે આય-મેરે ાા૧ા

(१४२४) स्तवन-१४ (५८-१४)

(રાગ કાફી-કનડી.)

ચુગતિકા મારગ મસ્ત હૈ! સુથેા જ્ઞાની લાકા !-સુગતિં પરમ-પુરૂષકી ભક્તિ ઢે-સુથેાં સુગતિં ાા૧ા ત્સકલ સુરાસુર-નર-વિદ્યાર્થર,

કાલ અનાદિ ગુદસ્ત હૈ-સુણાં મુગતિ ાાગા પરમ-ધરમપદ ચરમ-ધરણ-ગુણ,

કારણ એહી પ્રશસ્ત હૈ–સુ**ણે**1૦ સુગતિ૦ ૫૪ાા દ્રવ્ય–ભાવશ્યું અહુવિધ **લેકે,**

ભરમ નિષ્કાશન ભક્ત હૈ-સુણા ગુગતિ ાપા

૨ દેાડોને,

વચન-અગાેચર ચરિત પવિત્ર ગુશ્રુ,

તુમચી અન'તી શકિત હૈ-સુણા∘ મુર્ગાત∘ ાા રાષ્ટ્ર તુમ સેવા–મેવા–રસ પીવત,

મેરા ^૧મન–**મ**લિ મસ્ત હૈ-સુ**ણે**ા૦ મુગતિ૦ ૫૭૫ **રાાનવિમલ–પ્ર**ભુ–નામનું ચિંતન,

એહી પરમ-નિધિ વસ્તુ હૈ-સુથા અગતિ ાટા

* * * *

(૧૪૨૫) સ્તવન–૧૫ (૫૮–૧૫)

સમવસરથુ સુખ દેત હૈ, સુથેુા લવિકા–લાૈકા !-સમ૦ સુકૃત-સુ-બીજકા ખેત હૈ, સુજ્ઞાની-લાેકા ! સમ૦ ા પ્રથમત સુર-નર-સુકુટ-રત્નરૂચિ,

ભાસિત! ભુવન-ઉદ્યોત હૈ–સુજ્ઞાનીં∘ ઘરાષ્ટ સમવસર**થે** નિરખી નવિ હરખે,

ભાવ થકી અ-^૧ચેત હૈ–સુજ્ઞાનીં ારાષ્ટ્ર ^૨શિવ–સુખ કમલાહુર–મેલાવણ,

એહી સાચા સંકેત હૈ–સુજ્ઞાની૦ ાાગાઃ જગ–જીવન જગ*-*નાયક બેક્ત,

પરખદા બાર સમેત હૈ-સુજ્ઞાની ગાઝા અમૃત-અંજનપર જ્યોતિ-પ્રકાશક,

³સુદેશ સુરાગ-જન-નેત હૈ-સુજ્ઞાની**૦** ૫૫ાા

૧ મનરૂપ, ભ્રમર,

૧ ચેતના વગરનાે≔જડ, ૨ માક્ષ–સુખરૂપી લક્ષ્મીના ધર=સ્થાનનેઃ મેળવવા, ૩ સમ્યગ્દ્રષ્ટિવાળા સારા રાગવાળા જનાના નાયક્ર,

मिध्यमय इंथन-रजत-विशिज्त,

કાંતિ ધ્વિગઢ-મઢ-સેત હૈ-મુજ્ઞાની૦ ૫૬૫ શ્રી જ્ઞાનવિમલ-ગુણ રત્ન-મહાદધિ,

> ઉદ્યુસત અહુ અહુ હેત હૈ–સુરાની ાાળા ઃઃ

(१४२६) स्तवन-१६ (५८-१६)

(સામીડા! મુજને શેત્રું જે લઇ ચાલ-એ દેશી)

પ્રભુજ! મુજને ચિત્તમાંહી અવધાર રે-પ્રભુજી ા હાં! હાં! રે! સાહિબજ! મુજને ચિત્તમાંહો અવધાર ા વિલંબ કિસ્યા છે? અનંત–શક્તિને,

આંદા ગ્રહી મુજને તાર રે-સાહિયા ાશા એ નિરદંભી દાસ છે રે આપણા,

સયં મુખે એમ કહી લાખે રે ા

माढरे रे એક તુંહી, पण् तुलने,

મુજ સરિખા કેઈ લાખ રે–સાહિખ૦ ાારા પ્રસ્–દરિસથ–અનુભવ–અમૃત–રસ,

આતમ અહિનિશ ચાખી રે ા

એહ મધુર આગે અધિક ન કાંઇ,

દ્રાખ ^૧સરાખ સુધા સાખી રે–સાહિબ ાાગાક કઠિન કર્મના મર્મથી તાર્યા, સહેજે સુગુષ્યુ નર–નારી રે ક અમ–સરીખા, કહેા કેમ વિસાર્યા?

કીધા ન લવને પાર રે–સાહિળ ાાષ્ટાા

४ त्रध् गढ ३५ स्थानमां शालता,

મહેર ન કરતે મૈત્રી ન રહે, નહિ અનાલાેગ આચાર રે। દાષ અમારા ચિત્ત વિસાર્યા,

તુમે તો નિ-કાર**થ** ઉપકારી રે-સાહિબ ાપા ત્રિ-કરથુ-ચાેગે ત્રિ-ગુણુ-અ-લેકે. તુમ આણા જિહાં હાય रे । આનવિમ**લ**-ગુણુ ઉદય અહાેનિશ,

> અંતરભા**વ ન** કેાય રે-સાહિબ ાદા દુર્જ

(૧૪૨૭) સ્તવન–૧૭ (૫૮–૧૭) (રાગ સામેરી)

લીના રે મન દું દુભિ ^૧હરિ કે ! દું દુભિકા ^૨ધુનિ સુધ્યુ પાવન ભએ,

માહ-મિથ્યાત સ**ળ, દુ**રિ કે-લીના ાા૧ા ચિંહુ દિશિ ચાર ઉદાર સાહાવત,

સહસ યાજનકાે- ધ્વજ સાહાકર કે-લીના ારા કસાલ વિશાલ રજત કંચન મણિ.

વિવિધ રતન કૈ-સાજસે ઘર કૈ-લીના ાગા જિનકી મૂરતિ સૂરતિ પેખી,

આધિ-વ્યાધિ અરિ અંતર ઘર કે-લીના ાજા જિનકી દેશની સરસ સુદ્ધાવત,

માનું ^૪સૂધી અમૃત રસ ^૫તર **કે–**લૌનાે∘ ાાપાા ભુવન–તિ**લક–સમ જન તે** હાેવત,

જ્ઞાનવિમલ-પ્રલુ આણુ શિર ધર કે-લીનાં ાદા

૧ દેવની, ૨ અવાજ, ૩ ગઢ, ૪ નિર્મળ, ૫ ફળ

(१४२८) स्तवन–१८ (५८-१८)

(રાગ ધન્યાશ્રી)

પ્રભુકી ભકિત વિના ના કહ્યુ !--પ્રભુકી પુરુષાતનકા એહી પરમારથ,

ત્રલુકી આણુમેં ર**હણા−ના ક**છુ૦ ાાધા વીતરાગ−ભાવે હાવે શિવ−ગતિ, વીતરાગ મન કરના ા આગમ–વેદ_પુરાણ–કુરાનમેં,

એહીજ વયઘુ વિના–ના કછુ૦ ાારાા ુજુઠે તન–ધન સયઘુ કે કારઘુ, કરે પ્રપ'ચ ઘઘુા ા અંતે શરઘુ ન આવત કાેઇ,

પ્રભુકી આણુ વિના–ના કેછુ૦ ॥ ૩ ॥ 'મેરી ગતિ મતિ સ્થિતિ પરતીતે, યાહી એક–મના । પાપ–પડલ–વાદલ હેાયે દ્વરે,

પાવન કરે જયું ઘના-ના કેછુ૦ ાાઝા ^૧સત્યકી ^૨ભંભસાર નરપતિ જયું, કરત ³ દેવકીન દના ા દેવપાલ-પ્રમુખા લહે તીર્થ'-કર,

પદ તુમ સ્તવના~ના કછુ૦ ાાપાા - જ્ઞાનવિમલ–પ્રભુકી સેવાથી, હેાવત ચું સુમના । - ભાવથકી તદ્રુપે હેાવત,

તા ઇહાં કહા કહના ?–ના કછુ૦ ૫૬૫

Q

[ુ]વ પેઢાલના પુત્ર–વિદ્યાધર અવિરતિ, શ્રાવક ૨ શ્રેબ્રિક મહારાજા, ∵કંકુ**ષ્ણ**

(૧૪૨૯) સ્તવન-૧૯ (૫૮-૧૯) (રાગ સાર'ગ)

હમ લીને હે પ્રભુ ધ્યાનમેં, કરમ-ભરમ-જંજરસે છુટે, હાઇ રહે એક તાનમેં,

क्षेम० ॥१॥

રોમ રોમ પરમાનંદ ઉલસત. હાત મગનતા જ્ઞાનમે'ા સવિ સ-ભાવમેં તુંહી તુંહી,

એાર ન આવત માનસે –હમ૦ ારા જયું તરવારે અરિ દ્રર નિકંદે, અલગ રહી હે મ્યાનસે ા આતમ-શક્તિ ભગતિ જયું તેસી,

હાવે યુદ્ધગલ–ઠાનસે –હમ૰ાાગાઃ અહિનિશ ત્રૈત્રીભાવ ઉદાસીત, ત્રિભુવન અભયા-દાનસે ા અજબ કલા કાેઇ એસી તુણચી,

નિશ્ચિત નય પરધાનસે–હમ૦ ાાઝા **ગાનિત્રમલ**–પ્રભુતા ગુણુ તેરા, પસર્ચી ^૧આનપ્રાનસે ા સહજ સદાગમ–બાેધ સુલભતા,

દેઇ સફલ કરો દાનસે'–હુમ૰ાપાદ

૧ ધાસાેચ્છવાસથી,

(૧૪૩૦) સ્તવન-૨૦ (૫૮-૨૦) (રાગ શ્રીરાગ)

અખ મેરો નરભવ સફલ ભયા ા દરિસન દેખત શ્રી જિનવરકા,

દુઃખ−૬રમતિ સવિ દૂર ગએ–અળ૰ ા૧ાઃ પૂરવ−સંચિત પુરુય–પ્રકૃતિભર, પરમાન'દ−ગુ**ણ** પ્રગટ થયે ા પાર'ગત પરમેશ્વર પેખત્

અનુભવ શુભરૂચિ મહઉદયે–અળળ ારા તુંહી અ-વરણો ખહુવિધ-વરણી, ધ્યાવત ધ્યાન વિધાનકીએ ા નિર્ગુણ્યણે નિજ ત્રિગુ**ણ**-વિભાસિત,

સંત હુદયંકુરિત–પરિમલએ–અળ∘ાાગા આપ અ-કામી કામિત-પૂરણુ, આપ અમલ-અ–ખએ ા જ્ઞાનવિમલ–પ્રસુ–પદની સેવા,

સરસ સુધારસ અધિક **થએ–અળ∘ ા**૪ાા

*

(૧૪૩૧) સ્તવન-૨૧ (૫૪-૨૧) (રાગ વસંત)

ધન આ વેળા રે ધન આ વેળા રે, જીહાં દીઠા ભગવંત । મીઠા સરસ સુધારસથી પણ,

વાઢાલા અધિક અત્યંત–ધન૦ાા૧ાા આવ્યા મનમાં**હિ ઘણું ભાવ્યા, ગઇ મિથ્યા મતિ બ્રાં**તિ ^૧ભાયગ**–નેગેં શુભ**–સંકલ્પે, આય મિલ્યા એકંત–ધન૦ાા૨ાા

૧ ભાગ્ય યાેગે,

ભાવ મનાગત જાણ બિરૂદને રયું કહેવું ? મતિવંત । મિલન અ-લેદપણું થિરતાએ,

को પૂરા મન^{્ર}ખંત-ધન**ા** ાગા તો સાહિયની શાભા ન કહીએ, સેવક ³બારિ ^૪રગંત । ભવ–થિતિ–પ્રમુખ અ-જર બહુ યદ્યપિ,

ખલ-જન દેખી હસંત–ધન૦ ॥૪॥ શિવસુખદાયક નાયક તુંહી, એહીજ માહરે તંત । **ગ્રાનવિમલ**-પ્રભુ નામ અમા^{રે},

એહીજ માટા મત-ધન ા પા

(9837) + 644 - 27

जिये। रे लाई! इमीना जेरा,

કિમ જિનને' જઇ મિલીએ **?** અમે અ_જાણ અનાદિ–સંસારમાં,

કહા ! કિમ દુ:ખથી ટળીએ ?-નોયાં ાાયા આપ**ણ**ડું ધન સવિ વશ કોંધું, માહ—મહીપતિ વળીએ ા પર—આશાનો ^૧અ–થાહ નદીમાં,

વિષય—૫ંકે કલૌએ–જોયાેં હાર**ા** એક અસાર–કંતારે, ચઉ–ગતિમાં રક્ષફલીએ । ^રકમ[°]–કંસ–જોરા તાે ભાગે,

જે ³જિન-પુરૂષાત્તમને લળીએ-જેયાેં ાગા

[્]ર ઇ^૦છા, ૩ ભારણે ૪ આજી કરતાં, ૧ ઊંડી ૨ કર્મરૂપ કેસનું જોર, ૩ શીકૃષ્ણ,

તા પ્રવચન–ગા–રસનૌ રચના, કરતાં કિમહી ન ખળૌએ ા મિથ્યામત-દ'ભાદિક અંતર,

દેત્ય-થકી નવિ છળીએ_જાયાં ાષ્ટ્રા જ્ઞાનવિમલ-પ્રલુ-સંગતિ કરતે, કેવલ-કમલા મિલીએ ા આપ-સમાન કરે એ સાહિખ,

ને હેજસ્યું હળીયે-નેચા ાપાા

O

(१४३३) स्तवन-२३ (**५८**-२३)

(રાગ કડખા)

સકલ જિનરાજ ^૧ દિનરાજ પરે દીપતા, માહ-મિશ્ચાતમ તિમિર ટાળે ા

માહ-મિથ્યાતમ (તમિર ટાળ ા

નામ ને થાપના દ્રવ્યભાવે કરી,

ત્રિ-જગ-જનતા તથુા સહજ પાળે-

^કયાન–અનુભાવ**થી** પાપ ટાળે–સકલ_ે ાાવાા

પંચ-કલ્યાથુકે પરમ ઉપગારીયા,

તારિયા કેઇ ભવિ-જીવ-કાેડી ા

કરણના દમનથી ચરણ-ગુણ-ધરણથી,

તરણનું હેતુ તુમ્હ ભક્તિ હાંડી-

–દેવ કાૈઈ અવર નિવ તુજ જેડી–સકલ૦ ાારાા તાયી અનુયાયી નહીં કેહને સુત્ર કહે,

તું અ-માયી અ-ક્ષાયી ભાઇ! ા

૧ સૂર્ય,

પાઇ અદ્ભુત કલા કાઈ લાેગુત્તરા,

ચરિત વિ–સદશપણે થિર વડાઇ–સકલ૦ ાાગા હશ°ન–જ્ઞાન–ચારિત્ર–અાવરણથી,

એક માંહે એક નહીં ભેદ ભાવે ા થાનક લેદ તે દ્રવ્યથી દેખીયે, એક્યતારૂપ ગતરૂપ ભાવે– પ્રવૃત્તિથી નિવૃત્તિ તો ધર્મ પાવે-સકલા ાઝા જે મહાદેવ પરધ્યદ્મા વર શંકરા, જેહ પુરૂષાત્તમાં વિશ્વરૂપી ા એહ પર્યાયથી નામ પરધ્યાનના.

ધ્યેય ગુણુ–ગેય મહિમા–અરૂપૌ–સકલ∘ હપા તીર્થ'કર વીર્યધર ધોર્યધર જગત જન,

તારવા વાસના–મૂલ હેતે । અપરથી તેહ ગુણુ ભિન્ન તેા દેખીયે,

સ્વ-પર-મત-વય**થ** મધ્યસ્થ ચેતે-સકલ૦ હાા પરમ-મંત્રલતાશું મૂ**લ એ હેતુ છે,** જ્ઞાનવિમલાદિ ગુથુ સહજ-ભાવે હ ધર્મભાવે કરી ધર્મ આરાધતાં,

પરમ આવું દમય અખય થાવે । કુષ્ટ દુશ્મન સ**વિ દુ**રિ **જાવે,** જીત નિશાણુ જગમાં વજાવે -સકળા પાળા

(१४३४) स्तवन–१४ (५८–**१४)**

(રાગ-કલ્યાણ)

(ગાગરે કેસે તરૂં રે કાનુડા તારી ગાગરે કેસે તરૂરે; યમુનાજીકા ઘાઢ દાહલડા, ધીરે ધીરે પાઉં ધરું રે-એ દેશી) વિનતી કૈસે કરૂં રે સાંઇ! મારા! વિનતી કૈસે કરૂં રે ા સ્કિતકા માર્ગ છે દાહિલડા,

કિમ મન ઠોર ધરૂં રે–સાંઇ૦ ાા૧ા કાલ–અનાદિ વદ્યો મેં રે,

તુમ વિશુ ભવ-વન માંહે કરૂં રે-સાંઇ૦ ાારાા અખ તાે ત્રિલુવન-નાયક પેખ્યાે,

હરખે પાય પરૂં રે–સાંઇ૦ ાા**કાા** કુંકરી નાપા તેહુનું અતાવા,

અવળા ગઢી ઝગરૂં રે–સાંઇ૰ ાષ્ઠાા કરિસન પીઠ હૈ ચરન ભવનકા,

પરિચય તાસ કરૂં રે–સાંઇ૦ ાાપાા જ્ઞાનવિમલ-ગુણુ ગણે માતનકા,

કંઠેશે હાર કર્ રે-સાંઇ૦ ૫૬૫ તેણુસે અનુભવ ચર**ણ**-વહાણુસેં,

ભવ-જલ નિધિ તરૂં રે-સાંઇ૦ ાાળા

श्रीवर्द्धमान-स्वामिने नमः

પં. શ્રી જ્ઞાનવિમલ કૃત જિન–સ્તવન ચાેવિશી

(પ્રહ)

(૧૪૩૫) સ્તવન-૧ (૫૯-૧)

(રાગ-સુખને મઠકલઉ–એ દેશી)

સુંદર મૂરતિ તેરીજી–જાઉં અલિહારીજી, નિરખી હરખિત દગ મેરીજી, છે તે જયકારીજી ઉલ્લસત અતિ છાતીયાં મેરીજી–

ેતાથે – દુર ગઇ ભવફેરીજી–છે૦ **ા**૧ાા

આણા નતી કાંઇ **હેરી**જી-જાઉં.

तव निरुभी निवृत्ति सेरीજ-છે० ।

માશ સવિ મેરીજી-જાઉં ૦

વાગી મંગલ લેરીજ-છેંગા ર ॥ અધ્યાતમની ઠંકુરાઇજ-જાઉંગ્ ધર્મ ચાક ચતુરાઇજ-રેગ્ । આપ-ગુણે પ્રભુતાઇજ-જાઉંગ

તુમે પામી એહ વડાઇજી-છે ાા ગા હુદય સદય–સુખદાયોજ–જાઉં જો કરૂણા સખાઇજી-છે ા જસ નયને દયારસ ભારીજી–જોઉં

જગજંતુને જે ઉપગારીજી-છે૦ ાાડાક

૧ તેથી,

મુજ અંતરજામી સ્વામીજી_જાઉં∘ તસ ચર**ણ** નમું શિર નામીજી−છે∘ ાાપાા **્ર**્યુ

(१४३६) स्तवन-२ (५४-२)

(રાગ-કનક-કમલ પગલાં ઠવે એ-એ દેશી) શ્રી જિનવરને વ'દના એ; કરતાં લાભ અનંત તે।.. સ્વામી સાેેેેેેેેે સાેેે એ ા

ભવ-ભયનાં દુ:ખ ભાંજવા એ

सभरथ तुभे शुख्रवंतते। -स्वाभी० ॥१॥

તારક તુમ સમ કાઈન દીઠા ભૂતલે એ ા

તુમે ઉપગાર ઘણા કર્યા એ, કહેલાં નાવે પાર તાે-સ્વામી ા આ સંસાર બિહામણા એ,

બા**ણુ કને શું** શે ચાચીએ એ,

જે જાણે વિશુ કહે વાત તા-સ્વામી ા પણ એમ કહે માગ્યા વિના એ,

નિવ પીરસે નિજ માત તાે-સ્વામી૦ ાાગા તે માટે હું ત્રિનવું એ, આપાે તુમ પદ-સેવતાે-સ્વામી૦ ા ઢીક્ષ કિશી કરાે શેવડી એ,

કાયક છે। સ્વયમેવ તા-સ્વામી ાજાા જ્ઞાનવિમલ સુખ–સંપદા એ,

શુલ-મનુખંધી જાણુ તા-સ્વામી ના

અધિક હુવે હવે આજથી એ. પ્રસુ! તુમ વચન પ્રમાણ તાે-સ્વામી ાપા

> (१४३७) २तवन-३ (५८-३) (એાવ્છવ રંગ વધામણાં...એ દેશી)

પ્રભુ! માહુરા વાંક કિસ્યા રે ? શીખામણ દીજે ા ^૧ખલકમૂલ તુમે તારીયા **તેણે** સ્યું તુમને દીધું ^૧

-સ્યું કારણ કીધું ?-પ્રભુ૦ ાાવા એહ અનાદિ-સંસારમાં આવીને વસ્યા ા માયા-મમતાવશે પડેયા કર્યા દીન જિસ્યા રે-પ્રભુવ ાારા હું સહજે ભદ્રક અ**છું, શઠ વાત ન જા**ણું !

કુમતિ કુધરણી કુસંગતે ન લહ્યું ગુણુકાશું-પ્રભુ૦ ૫૩૫ તે તેવડી આવીને મિલ્યા, મુઝ વિષય–કષાયા ા

મન ગાફિલમેં આસરે, આજ લેક તે પાયા-પ્રભુ ાાડા લટપટ શી ઝાઝી કરૂં ? ઘટ આવી વસા રા

એટલે મેં સઘળું લહ્યું, હવે અરજ કિસ્યાન્પ્રભુર ાાપાા હું બહુનેહી તુમતણા, તું અ-દેહી અ-નેહી ।

દેહી દુઃખ સહુ લહે, કહું વાત હું કેહી રૈ-પ્રભુ૦ ॥૬॥ માહવશે સ્થિતિ એહવી, સહૂ કાૈની દીસે । ભાલયા (!) પણ જગે તેહના, સીમાધર દીસે-પ્રભુ૦ ાાળા

ત્રમ દરિસણ ચક્ર સહાયથી ।

નહી નિથ્યા લાગે-પ્રસુ૦ ાા૮ાા

૧ આખું જગત,

ज्ञानिष्यिक प्रसु માહરા, સેવક નિહાળા, તાદશ જ્ઞાન કિયા નહિ. જેણે માહ ભાગે । સાે વાતે એક વાત એ, બાળક પ્રતિપાળા, નિજ બિરૂદ સંભાલા–પ્રસુગાલા હ

(१४३८) २तवन-४ (५८-४)

(રાથ-નાનવાઇ કન્યા ન લૂટે તં'બાલીકે પાન-એ **દેશી)** ઐતા લાભ લીજીયે જિન-ભક્તિકા લાેક ! ।

–સાહિઝ ! સેવા કીજીયે મન મસ્તકે લાેક ા સાચ-યાચ જયાત, ભાંભા ઉદારતા નિશાન । સાવ્ય યાગ્ય-^૧બાંધુ ^રસિંધુર રંગ,

શુભ ગુણુ−વાણુ−જિન∘ ા ૧ ાા ઉછાહ્રાહુ મહારઘ, અઘદી**ઘ**તા ત્રરંગ;

ગાયે સજ્જનભદ વજજ, પ્રૌતિ પાયક સંગ-જિન ારા મિશ્યાત કે રીદ્ધિ તેં, લૂંટી ક્ષાય કે મેદાન ા માહરાયકી સેના લૂંટી, અરિકું કીચે હેરાન-જિન ાગા વિવિધ નાટઘાટસે, જયથંભકે આરાપ ા

ગ્રાન-ધ્યાન વિધિવિધાન, આદિ કછુ કટાપ-જિન૦ ાા૪ા ગ્રાનિવિમલ-પ્રભુ પ્રસન્ન હાત દેત દાન છે । અક્ષય-ક્ષાયિક-ભાવ પામી,

नित्य को निधान छे-िकन० ॥ थ॥

૧ સુંદર, ૨ હાથી,

(૧૪૩૯) સ્તવન-૫ (૫૯–૫)

(રાગ–ગાડી મારૂ.)

કાષ્યુ ભલાઇ નરભવ પાવે, 'જોલું મુકૃત ન થાઉંલા– —મેરા સાહિઆ દિલ માન્યા મન માન્યા છ કાલ અનાદિ પ્રમાદ પ્રસંગે, શ્રીજિન–સેવા પાઉંલા મેરાળાવાછ ગાદ બિછાઉં ભક્તિ અનાઉં, વિનતિ વયથુ સુમાઉંલા–મેરાળ છ મનુજ–જન્મ–કલ એહીજ જાશે.

શુદ્ધ–સમક્તિ દિલ લાઉંલા−મેરા∘ારાષ્ટ્ર ચાગ્ય ક્રિયા ક્**લવ**ંચક સેતી.

કષ્ટ-ક્રિયા ન હું ધ્યાઉંલા–મેરાવા ઘરા ચરમાવર્તે ચરમ કર**થ**થે.

અ-વંચક ક્લ પાઉંલા—મેરા૰ ાા કાા શગ-દ્રેષ દુરમન દૂર થૈપિલં, આપે આપસ બાહુંલા—મેરા૦ ૯ તા જસવાદ લહા જગમાંહે,

મહિમ–મહાદય પાઉંલા−મેરાળા ૪ાા કાયા કામિની કંત પ્રત્યે એમ, હિત શિક્ષા સમજાઉંલા–મેરાળા જ્ઞાનવિમલ–પ્રભુતા ગુણુ પ્રગટેચે,

જ્ત-નિશાન અજાઉંલા-મેરા૦ ાાપા

(१४४०) स्तवन-६ (५६-६)

જિલુંદા! વા દિન કયું ન સંભાર! સાહિષ! તુમ્હ-અમ્હ સમય અનંતા,

તિહાં કુશુ તુમ્હને વારે !–જિંગા ર ાા ત્રિલુવન-ઠકુરાઈ અખ પાઈ, કહેા! તુમ્હ કાે કુણુ સારે ! આપ ઉદાસ–ભાવમેં આચેં,

દાસકું કચું ન સુધારે !-જિંગ ॥ ૩ ॥ તુંહી તુંહી તુંહી, તુંહી જે ચિત્ત ધારે । ચાહી હેતુ જે આપ સભાવે,

ભ**વ-જલ** પાંડ ઉતારે-જિલ્લા જ **ા** જ્ઞાનવિમલ-ગુષ્યુ પરમાન દે, સકલ સમીહિત સારે । આદ્યા–અલ્યાંતર ઇતિ–ઉપદ્રવ,

> अश्यिषु इश् निवारे-िक ॥ **५ ॥** ©

(१४४१) स्तयन-७ (**५६-**७)

જિલ જિનાજ કૃપા હાવે, તબ શિવસુખ પાવે ા અક્ષય અનુપામ સંપદા, નવનિધિ ઘરે આવે ! ઐસી વસ્તુ ન જગતમાં, જિથ્થી સમતા આવે ! સુરતર્-રવિ-શશી પ્રમુખ જે,

किन-ते के छिपावे-क्षण ॥ २ ॥

જન્મ-જરા-મરશા-તથા, દુ:ખ-દુરિત શમાવે ! મન-વનમાં જિન-ધ્યાનના, જલધર વરસાવે-જખઃ ાાગાઃ ચિંતામશ્ચિ-રયશે કરી, કાેેે કાગ ઉડાવે ! ા મૂરખ કાેેે શું ! જિન છાેડીને, જે અવરકું ખ્યાવે-જખા ાાડાઃ ઇક્ષી ભમરી-સંગથી, ભમરી-પદપાવે ! માન કહે તિમ પ્રભુ-ધ્યાનથી, જિન-એાપમ આવે-જખા પાા

> (૧૪૪૨) સ્તવન-૮ (૫૯-૮) (રાગ-કેદારા.)

(જાવા ન દઉં નાથ સાથ ન છાડું રે–એ દેશી) ચર**થ**ુન છાડું રે! માહ–દલને માડું રે,

પ્રભુજ ! વિનતકી અવધારા ા દીલમાં છે તે કહીયે દુઃષમ સમયે,

સમકિત અમાંહિ તુમ આધાર રહીયે રૈ–ચરણુ૦ ાા૧ા આગમ ગુરૂગમ અતિ અપરેપર, પ્રાથુ–ભાવ ન લહીયે રૈ। આપને આ ભવે સેવીયે,

સારય કેમ સદ્દકીયેરે ?-ચરજી ારા શક હક છોડી સરલ જે દાખે, તે વિરલા જગે પઇયે રે ા દુરતિથી શંકિત તવ નિશંકિત,

તે દાહિલા જગે લહીયે રે-ચર**ષ્**૦ મગા તુમ દરિસણ એમ દરિસણ પ્રતીતે,

તુમ આગા શિર વહીયે રે 🛭

અહિનિશ ધ્યાન–તાન મુજ એહી, **ગાનવિમલ–**ગુ**થ** કહીયે રે–ચરણ∘ ાા૪ાા

W

(११४३) स्तवन-७ (५७*-*७)

(રાગ : આશાઊરી)

દુમેં તિ વીતિને રે અમ ઘરે આવ્યા, વાહશા તેં વારૂ કીધું રે ક અવિરતિ વિરહ-વિછાડયા ભાગા,

કાજ અમારૂં સૌધું રે–દુ૦ ાા૧ા દિબ્ટિ–રાગની ઘુમતા દીસે, મદ-મધુપાન જ કીધું રે ા એમ પરઘરે પેસ'તા દેખી, મુનિ સાકધે મેહ્યું દીધું રે–દુતારાદ જયું પીયું કહે સુણી સુમતિ સુંદર્ર, મુજ હિયડું હૈજે વિલુધું રે દ

ગાનવિમલ ગુ**ણ બૂષથ આપી,** અક્ષય અહવા તન દીધું રે–દુગા**ગા**

> (૧૪૪૪) સ્તવન-૧૦ (૫૯-૧૦) (સગ-કેદારા)

ભલું કીધું રે માહેરા નાથ! મુજ મન આવ્યા રે, મિલીયા શિવપુર સાથ, સવિ સુખ પાવ્યા રે ા મુ–પ્રસન્ન થઇને આજ, દરિયન દીધું રે,

આ માનવના અવતાર તાશું ફલ લીધું રે ॥૧॥ તુજ શાસન_પરતીતે મેં હિત જાણી રે, છે યદિ અ–ગમ અ–થાહ પણ ચિત આણી રે । અને કાંત-નયરૂપ જે તુમ વાણી રે,

ભિષફ અવર ન કાઇ અનાપમ નાથી રે ાારા કરૂથાવંત કૂપાલ કૂપા હવે કૌજે રે,

ભવ—ભવ એ**ઢીજ** રંગ અ-લ'ગે દીજે રે । શ્રી જિનવર મહારાજ સાહિળ મુણીયે રે,

ભાવ મને મન જાણી ઘણું શું ભણીયે રે શા ાા શું બહુ ભાખ્યે, હાેઇ સેવક ગણીયે રે,

કેખી કેાષ અનેક એ નવિ અવ**ણી**યે રે । સેવકની સવિ લાજ સ્વામી વધારે રે,

ભક્તિ-આતુરતા ભાવ એ વ્યવ**હા**રે રે ાાઝા આપ-સરૂપ ન કાઇ કેને આપે રે,

પ**થ** સહાયને હેત ધ્યાને થાપે રે । જેમ રવિથી પંકજ વાસખંધન વિઘટે રે । તેમ **ગ્રાનિવસલ**—ગુ**ણુ** વૃદ્ધિ પ્રભુથી પ્રગટે રે ॥પા॥

E.S.

(૧૪૪૫) સ્તવન–૧૧ **(**૫૯–૧૧) (રાગ–વેલાઊલ.) (પ્ર**ભા**તી રાગ)

જબ લગ સમક્તિ-રત્નકું, પાયા નહિં પ્રા**ણી** । તબ લગે નિજ-ગુણુ નવિ વધે,

તરૂ વિશ્વ જિમ પ્રાણી-જયા ાધા તપ-સંયમ કિરિયા કરા, ચિત્ત રાખાે ઢામ ા કર્શન વિશ્વ નિષ્ફલ હોવે, જેમ વ્યામ-ચિત્રામ-જયા ારા સમક્તિ-વિરહિત જીવને, શિવ-મુખ હાય કેમ? ા વિદ્યુ હતે કાર્ય ન નીયજે મૃદવિદ્યુ ઘટ જેમ-જબા ાગા પરંપર-કારણ માક્ષકા, એ છે સમક્તિ-મૂલા શ્રેલ્કિ-પ્રમુખતણી! પેરે, હાએ સિદ્ધિ અનુકૂલ-જબા ાષ્ટ્રા ચાર અનતાનું ખંધિયા, ત્રિક દર્શન-માહ ા માન કહે જે ક્ષય કરે, વંદુ તે ગુણુ ગેઢ-જબા ાપા

> **\$**₩\$ **\$**₩\$

(1886)

(રાગ-અડાણા)

પ્રભુ ! તેરી ભક્તિ સદા સુખદાઇ । અવિધિ–આશાતના દ્વર કરીને,

જો કરે મન નિરમાઇ–૫ભું ાા૧ાા ઘર આંગણ પર સ્વર્ગલણા સુખ, નરસુખ લહત સવાઇ ા સોભાગ્યાદિક સહજ સુભગતા,

સહ્યર પરે ચતુરાઇ–ષ્રભુ૦ ॥૨॥ .દુશ્તર ભવ–જલનિધિ સુખે તરીયે, દૂરે અરતિ–બ**લાઇ ।** મન–વચન-તનુ કરી ભવે–ભવે ચાહુ**ં**,

એહિજ સુકૃત-કમાઇ-પ્રભુ૦ ॥ ગા ગ્રાનિવિમલ-ગુણ પ્રભુતા પામી, શિવ-સુંદરી મિલી ધાઇ । સમકિતપદ જિનપદ ગુણુ-સંભવ,

એ ગુણ કરણ વડાઇ–પ્રભુ૦ ૫૪ાા

53

(१४४७) स्तवन-१३ (५८-१३)

(સ્થયાત્રા ગભિ^{લ્}ત.) (આ^દચાત્મિક સ્થયાત્રા)

જિન-દરિસ**ણ્**થી દુઃખ જાવેજી–જિન∘ા પ્રભુ–ભગતે શિવસુખ થાવે**છ**, રથયાત્રા એમ સાહાવેજ ા પિ'ડેસ્થાદિક–ચકે ^૧ચતુર ચ®,

મૈગ્યાદિક ઘંટ વજાવેજી–રથ૦ ાાવાા **ભાદ્ય-અ**લ્ય તર-રજ-ભર-કંટક,

મિથ્યા અજ્ઞાન મિટાવેજી-રથ૰ ારા શ્રદ્ધા શેરી અ-દંભતા લેરી,

विविध वार्जित्र वन्तवेश—२थः ॥३॥

અભયદાન હચિતાદિક અનુપમ,

કુસુમના પગર ભરાવેજ-રથ૦ હાા જે નિરવિલન ^રઅનઘ અર્થાકિક.

ચામર ³ચતુર વીંઝાવેજ - **ર**થ ાપા

ગુણીમથુ મહાજન-વૃંદ પ્રમાદે,

એમ શ્રીજિન પધરાવેજી-રથ° ॥६॥

ત્રિાવધ વિવિધ શુભ-યાગ-જનિત કિયા,

છત્ર પવિત્ર ધરાવેજી-રથ૦ ાાહાા

અનુચિત અ-વિધિ-આશાતનાદિક જે,

અનુચિત-કર્મ એાસરાવેજી-રથ૦ ॥૮॥

૧ ચાર. ૨ ઉત્તમ, ૩, સારા,

ગ્રાન**િમલ**–પ્રભુ મુ-જસ મહાદય, ત્રિભુવન **સુજરા** ચઢાવેજી–રથ૦ ॥૯॥ ♦

(१४४८) स्तवन–१४ (५६–१४)

જાણ્યા રે મેં મન અપરાધી (૨) જે પરભાવ પરમારથ જાણ્યા.

તિણથી પંચમીમતિ નિવ સાધી રે–જાણ્યાે ાાવાા મહામૂઢતા :જેહ અનાદિની,

^૧દ્ધમ^૧તિ-વિજયા-વિલાસૌષ**ધી-**જાણ્યેરિંગારાા શહ-ચેતન જ્ઞાનદશા તેએ.

સુમતિ સુસંગતિ રહી અક્ષાધી–જાણ્યાે ાાગા શુદ્ધાશુદ્ધ-વિચાર–વિવેચન,

તુજ આ**ણા તે નિવ આરાધી**-જાલ્**ચાે** ાા૪ાા અ–વિધિ અનીતિ અ–સજ્જનસંગતિ,

તિણુશી તૃષ્ણાવેલડી વાધી–જાણ્યાળ ાપાા વિષય–ક્ષાય–દાવાનલ-યાગે,

રસામ્ય-સુધારસ-વેલડી વાધી-જાણ્યાન ાકા એમ પ્રવચન-મર્યાદા-રીતિ,

અતિ અ-વિવેક-પસાય વિરાધી-જાણ્યો ાળા . એમ બહુ પુદ્દગલ-પરિવર્તનથી,

³ भारति भरति ने भ-समाधि-लाष्ट्रये। ।।८॥

૧. દુર્મતિરૂપ હિજયા=ભાંગના વિલાસની દવા રૂપ.

ર. સમતાના અમૃતરસની વેલડી, ૩. આર્તા ધ્યાન.

સા ભય દૂર મિટ્રુચા અમ જાષ્યા, તત્ત્વ-પ્રતીતની શેરી લાધી-જાષ્યાં ાલા . જ્ઞાન**િમલ**-સાહિમ સુ–નજરે,

પ્રસરત સહજ-સસાવ સમાધી-જાર્યાળા ા૧ ગા

(૧૪૪૯) સ્તવન–૧૫ (૫૯–૧૫) (રાગ–રામગીરી.)

પ્રભા ! તાહરી યાગમુદ્રા, ભાવતાં ભવ-નાશ રે । ચરજી્ધમે શાંતિ -શમેં, છેદીયો ભવ-પાશ રે-પ્રભાે ાાના દ્રવ્ય-શિવે સંયમી તું, ધરે બંધ અ-બંધ રે । જે પ્રવર્ત્તન તે નિવર્ત્તન,

શુમ-કષાય-સંભંધ રે-પ્રસાે ારાા નિશ્ચય-વ્યવહાર હેતે, ક્રિયા અક્રિય-હેત રે ા

જાણુગે ગુણુઠાણુ-ચાગે, એકરૂપ-સમેત રે_પ્રલાે ાગા ભાવ ઔદાસીન્ય સઘળે, કરે તું નિજ કામ રે ા બીમ-કાંતગુણીઘ પર–નિજ, ટાળવાને ધ્યાન રે–પ્રસાે ાષ્ઠાા નિશ્ચયે તું જિહાં અ–યાેગી, તિહાં પ્રવત્ત નરૂપ રે ા દ્રવ્યથી પણ નહિ અલગાે,

સમયે અ-ચલ અનૂપ રે-પ્રલાેિ ાપા એમ ચરિત્ર અનેક જેતાં, અ-લખ તું ન લખાય રે ા - કર્યય-દયાતા-દયાન-એકે, જ્ઞાનવિમલ કહાય રે-પ્રલાેિ ાના

(१४५०) स्तवन-१६ (५८-१६)

મ્હારા ભવ-ભવના ભય જાય રે, પ્રભુને દિલ **લા**ઉં । સુરૂચિ-પવનસે આશ–ઘર શાેધું, છાંદું શમ–રસ–પાની । હચિત–સુગુથુના કૂલ બિછાઉં,

ેધ્યાન-ધૂપઘટી પ્રગટાથી રૈ-પ્રભુ ાાવા ત્રિક્શ્યુ–યાગ–અ–વંચક ત્રિગડું, તરૂ અશાક સિતજળાણી ા ધ્યેય–સમાપત્તિ-શિખર–સિંહાસન,

એસે મ્હારા નાથજી નાથી રે−પ્રભુ∘ ારાા છત્ર તીન કરૂં તીન અવસ્થા, માેેેેેે માલ સુઢાણી ા વિધિ–અનાશાતન ચામર સુર–નર,

અવગુષ્યુ-ગ્રેષ્યું ઉજાણી રે-પ્રભું ાલા સ્તુતિ-શબ્દાદિક નાદ અનાહત, દુંદુભિ-કાડિ બજાની ા હું મ્હારા પ્રભુશ્યું થઇ એક-તાને,

અ-વિચલ-પ્રીતિ મચા**થી રે**–પ્રભુ૦ ાાઝા ઇંગુ વિધિશ્યું સવિ અંતર ભાગા, **જ્ઞાનિમલ**–ગુ**થુ** ખા**ણી** ા એંદ્ર નિશાની શુદ્ધ–ચેતન,

સુંદર જિલ્લુલરે આલ્લી રે–પ્રલુ૦ તપાા∘

(૧૪૫૧) સ્તવન-૧૭ (૫૯=૧૭) (રાગ-નઠ તથા સારંગ)

ભાંદ્યા શહેત પ્રસુ ! માંદ્ય શહેત, સાહિમ ! માંદું બાંદ્ય શહેત । આ સંસાર અથાગ-સમુદ્રમેં, તરણ ઉપાય કહેત-પ્રસુન્ ાશા

૧. શુભષ્યાનર્પ

શુન્હા કીએા અજ્ઞાન**પણે** મેં, સાે અળ સળહી સ**હાે** । ભવિ-જન-પાવન બિર્દ તમારૂં,

से। प्रसु ! साथ वहा-प्रसु० ॥ र॥
प्रसु ! सेवड तारंता अपना, जगमां सु-जस बहा ।
बे।यन-बीबा बबडे तुमारे, हित-मिथ्यात हहा-प्रसु॰ ॥ उ॥
जन्म-जरा-मरण्याहिड-अमण्या, अहापि अहारि महा।
ज्ञानिवमक्ष डहे श्री जिन-यरण्ये,
अ-वियब-यित्त रहा-प्रसु॰ ॥ ४॥

W

(૧૪૫૧) સ્તવન-૧૮ (૫૯–૧૮) (રાગ-જય જયવ'તી)

સમવસરણ રાજે જગત ઠકુરાઇ છાજે ! દિવ-દું દુભિ ગાજે, ઘનાઘન ઘારરી-સમલ ાાવા પુંઠે ભામ ઢલ રાજે, તેજે દિનકર લાજે ! વૈર-વિરાધ ભાંજે, ભુજંગમ-મારરી-સમલ ાારાા પંચવરણ-કુમુમ-માન, અધિક ચાજન પ્રમાણ ! રચ મુરવરરાણ, ઢીંચણ-પ્રમાણુરી-સમલ ાાકાા તિહાં એમે જિન-ભાણ, કરત નય નિતુ વખાણ ! જયજયવંતી આણ, શિર ધરે મુ-જાણુરી-સમલ ાાડાા (૧૪૫૩) સ્તવન-૧૯ (૫૯-૧૯)

મારા સાહિઝા! હા ! રાજ! વિનતડી અવધાર । પરમ-પુરૂષ પરમેસરૂ, પૂર્ણભાવ પ્રસન્ન । મૂરતિ મુદ્રા માહિયા ૨, કાંઇ!

ત્ર**ણ**, ભુવનના મન્ત–મારા૰ ॥૧॥ જતમ કૃતારથ માહરા, કાંઇ દિવસ લહી ધન્ય એહ । દરિસ**ણ** શક્યું,

કાંઇ! જેહ સકલ−ગુણુ–ગેહ–મારા૦ ાારાા એક સંસાર અસારમાં, કાંઇ! જાણે એકી જ સાર ા આતમ–ભાવે સાધતાં,

કાંઈ જ્ઞાન-કિયા વ્યવહાર-મારા ા ૩ ા તુંહી ^૧ત્રાતા તુંહી ^૨પાતા, તુંહી આતમરામ ા કર્**થ**ા-સિંધુ તુંહી ખંધુ, તુંહી નયણ નિદાન–મારા ાાડાા જ્ઞાનવિમલ–ગુણથી લહ્યાં, કાંઈ આપે આપ સરૂપ ા ગતિ મતિ ³છતિ થિતિ માહરે,

पावन परम अनूप-भारा० ॥पा।

(१४५४) स्तवन-२० (५६-२०)

અજબ બની છે આંગી પ્રલુ-દેહે ા

સાહ એકાંગી હા! શ્રી જિન પૂત્રેજી મધા

૧ આવેલ આક્તથી ખયાવનાર, ૨ નવી આક્રતાથી રક્ષણ કરનાર, ક શાભા.

તુંહી અ-વધ્યું અલગ ભવિ ભક્તિ કરે । ખહુ-ભંગી હા ! શ્રીજિન પૂનોજ ારા કનક-રજત ફૂતરંગી અતિ-જડિત ।

જડાવશું ચંગી હાય-શ્રીજિન પૂ**નેછ**ાાગા અહુધા પરિમલ મહકે ભૂષણ મણિ–ગણ ા લહલહકે હાં! શ્રીજિન પૂનેજી ાાઝાદ

સુરલિ કુસુમ પંચવણી ઠેવે માક્ષાએ ।

લવિ-કરણી હૈા! શ્રીજિન પૂજોજી ॥પા।

ઉપચારિક-લકિત-નિમિત્તે શુભચાય હાઇ ા

શુલ-ચિત્તે હૈા! શ્રીજિન યુનેજ ॥६॥

સિવ ભકિતથકી પ્રભુ ન્યારા ધ્યાયક । અહુ–ભેઠે ધારા હા ! શ્રીજિન પૂજોજ ાાળા સાનવિમલ–ગુણુ આણી પાવન પૂજા કરા ।

ଖिव प्राष्ट्री है। ! श्रीकिन पूजेल ॥८॥

(१४५५) स्तवन २१ (४८-२१)

(રાગ કેદારા કાફી) ઉપલબ્ધ ! જ્યાં ! જ્યાં ! જ્યાં ! હત્યા

મુજરા છેજ! છેજ! છેજ! છેજ! છેજ! મુજરા છેજ, જગબંધવ! સાહિબ! મુજરા છેજ ા જગજવન! સાહિબ! મુજરા છેજ ા આપ અ-રૂપી અ-કલ-સરૂપી, અ-લખ કિણે નવિ પાયા ા પિંડસ્થાદિક રૂપ-ગુણમેં ધ્યાન સુવનમાં લ્યાયા—મુજ ારા

સકલ-લાક-શિર ઉપરે બેઠા, આહિર નયન ન જાણ્યા જ્ઞાન-ધ્યાન-ગુણુશું આકર્ષી,

એમ મન-લીતરે આશ્યા-મુજ ારા

સકલ-વસ્તુ માસિત તુમ આતમ, અ-ગણિત જસ પ્રભુતાઇ! હાલુ અમ મનમાં તે સવિ માર્યું,

અમચી એહ વડાઇ-મુજ• ાા૩ાદ નિ–રાગૌને રાગ-લવનમાં, ધરવું અચરિજ એ**હી** દ તે પ**થ** સ**હજ**-સ્વભાવ-પ્રસન્ને,

સાહિય સુગુથ સનેહી–મુજ ાષ્ટ્રા પ્રીતિ અંતર નહિં એ સાચા, કીધા લાક-ઉખાણા ા જ્ઞાનવિમલ–ગુથ હાઈ અ-ભેદ,

તિથેુ પરે એ વિધિ આથેુા−મુજ∘ાપાા

(૧૪૫૬) સ્તવન-૨૨ (૫૯–૨૨) (રાગ-સામેરી)

(પીઉડા ગાગરડીના ઝોલા તે મુને લાગે છે–એ **દેશી)** પીઉડા ! મદ–મત વાલા ! ઝોલા મુને લાગે છે ા અજ્ઞાન–પશ્ય'કે પીઉડા પાહચો,

કુમતિ-પાડાશ**ણ** જાગે-પીઉડા**૦ ક** તતુ ઘરમે પંચ રક્ષક કીના,

ચાર થઇ તે લાગે–પૌઉડા ા૧ા ચાવડીયા જે ચાહરિ ચારે, લાંચ ખક્ષકની માંગે–પીઉડા તૃષ્ણા-દાસી સેંતી લાગી,

જિ**ઢાં** તિઢાં થાવે આગે-પીઉડા૦ ાારાદ મુમતિ-સુનારી પિઉશું પ્યારી,

અરજ કરે પતિ આગે-પીઉડા ક

श्री जिन-हरिसख् वं छित-पूरुषु,

મિ**લીઓ આપથે** ભાગે-પૌઉડા૦ શકા

એક-તાન થઇ એહી જ સેવા,

વિષય-પ્રમાદને ત્યાગે-પીઉડાં ા

સહજાન દ–સ્વરૂપ સકલ ગુણ,

પ્રગટતાં વાર ન **લાગે**-પીઉડા૦ ાા૪ાા

ગાનવિમલ-ગુણ આપ સવાઇ,

તા દુરમન દ્ભારે ભાગે-પૌઉડા ા

જે જે શખ્દા હાય જમમાંહિ,

જશ-પડેંહા જિમ વાજે-પીઉડા૦ ાાપાા

(१४५७) २तवन २३ (५६-२३)

(રાગ-ભાંગડી ધુતારી છે જો એ દેશી.)

अरिद्वंतने आहरे।-भादश लास।

અરિઢુંત શિવદાઈ છે જો ા અરિઢુંતને આદરાે-માઢરા લાલ, અરિઢુંત શિવદાઇ છે જો ા

જિનવરને આદરા-માહરા લાલ,

જિનવર નિરમાઈ છે જે ॥ ૧ ૫ ભગવંતને પૂજજ્યા–માહરા લાલ, ભગવંત ભવ–તારૂ છે જે ૫ ગુજીવંતના ગુજી ગાવજે–માહુરા લાલ ૫

ગુણવંત ગુણુકારૂ છે જે ાારા જિન-આણા શિરે ધરા–માહરા લાલ ા

આણા સુરવેલી છે ને ા

સમતારયું સંગતિ કરા-માહરા લાલ ા સમતા શિવ બેલી છે જે ાાગા સેવાથી સુખ લહીયે-માહરા લાલ,

સેવા કામ-ગવી છે ले।

સમક્તિ પણ નિર્મંલ હાવે-માહરા લાલા

સમક્તિ જ્ઞાન છવી છે જો ાાજા

અ-રૂજ અ-મલ અ-વિનાશૌ– માહરા લાલ ા

જિનવર પરમ-પુરૂષ છે જો ા

અ-કલ-અ-રૂપી અ-લખ-સરૂપી-માહુરા લાલ

किन क्येति-सइपी छे के ॥भ॥

જ્ઞાનવિમલ તુમ્હ શુ**થુ બથ્**તાં–માહશ લાલ ા

નવ નિધિ ઋદ્ધિ પામી છે જો ા

એાધિ–ખૌજ શુદ્ધ–વાસના ફીયો–માહરા **લા**લ ।

લવે લવે તું સ્વામી છે જો ઘદાા

άŽ

(૧૪૫૮) સ્તવન–૨૪ (૫૯–**૨૪**) (રાગ–ધન્યાશ્રી)

આજ મ્હારા પ્રભુજી! સ્હામું જુએા, સેવક કઢીને બાલાવા, એટલે હું મનગમતું પામ્યા.

રૂઠડાં બાલ મનાવા—મ્હારા સાંઇ રે આજ૰ ાાવા પતિત—પાવન શરણાગત–વચ્છલ, એ જશ જગમાં ચાવા ા મન મનાવ્યા વિશ્વ નવિ મુકું,

એહીજ મારા દાવા-મ્હારા૦ આજ૦ ાારા

ક્રમજે આવ્યા તે નહિ મુકું, જિહાં લગે તુમ સમ થાવા । ને તુમ ધ્યાન વિના શિવ શહીયે,

ते। ते हाव अतावा-म्हाराः आकः ॥ आ મહા-ગાપ ને મહા-નિર્યાષક, ઇષ્ણ્રિ પેરે બિરૂદ ધરાવા । તો શું? આશ્રિતને ઉદ્ધરતાં,

. બહ્-અહ શું કઢાવા !-રહાશા આજ ાાડાા ज्ञानिविभद्ध-प्रशु नाम મહानिधि, મંગલ એહી વધાવા । **અ**-ચલ અ-લેકપ**ણે** અવલંખી,

અહ-નિશ એહી દિલ ધ્યાવા-મ્હારા૦ આજ૦ ાાપા

श्रीषर्द्धमान-स्वामिने नमः संपाद्दे संक्षित स्तवन चे।विशी (६०)

(૧૪૫૯) આદીશ્વર–જિન સ્તવન (૬૦–૧)

(રાગ રામકેલી)

તુમ દરિસ**ણ** ભલે! પાયા! પ્રથમ–જિન! તુમ**ા** નાભિ–નરેશર–ન'દન નિરૂપમ,

માતા **મરૂદેવી-**જાયાે-પ્ર**થમ**ા ાધા આજ અમીય-રસ જલધર વૃઠ્યાે, મા**તુ**ં ગંગાજલ નાદ્યો । સુરતરૂ-સુરમાં**થુ**-પ્રસુખ અનુપમ,

તે સવિ આજ મેં પાયા-પ્રથમ∘ ાારા જુગલા ધર્મ-નિવારણ તાર**ણ**, જગ–જન મંડપ વાદ્યો ા પ્ર**શ**! તુજ શાસન–વાસન–શકતે,

અંતર-વૈરી હરાયા-પ્રથમ૰ ાાગા

કુગુરૂ–કુદેવ-કુધમ[ા]––કુવાસન, કાલ અન'ત વહાયા । મે' પ્રભુ ! આજથી નિશ્ચય કીના,

સા મિશ્યાત ગમાયા-પ્રથમ ાજાા

એરએર વિનતી કરૂં ઇતની, તુમ સેવા–રસ પાયા ા જ્ઞાનવિમલ–પ્રેલુ સાહિળ–સુ-નજરે,

સમક્તિ પુરણ સવાયા-પ્રથમ૦ ાાપા

(१४६०) अक्रितनाथ किन-स्तवन (६०-२)

અજિત-જિન! તુમશું મૌતિ ખંધાણી–અજિત∘ । જિતશત્રુ-નૃષન'દન ^૧ન'દન,

ચંદન-શીત**લ** વાણી—અજિત૦ ૫૧ાઠ માત—ઉદર વસતે પ્રભુ*!* તુમચી, અગ્રરિજ એજ કહાણી ા સાેગઠ—પાશે રમતે જિત્યાે,

પ્રીતમ વિજયા-રાષ્ટ્રી-અજિત ારા તુંહી નિરંજન રંજન જગ–જન, તુંહી અનંત–ગુષ્ય–ખાણી દ

પરમાનંદ પરમયદ–દાતા,

તુજ સમ કે ન**હો નાથો**-અજિત૦ ાા કા મજ-લંછન કંચન-વન એ પમ, માનું સાવન-પિંગાણી । તુજ વદન પ્રતિબિ'બિત શાેબિત,

વદન સુર–ઇન્દ્રાણી–અજિત૦ ાાઝાદ અજિત–જિનેશ્વર! કેશર–ઝરચિત, કાેમલ કમલસમ–પાણી દ ગ્રાનવિમલ–પ્રભુ–ગુણ–ગણ ભણતાં,

શિવસુખ–રય**થુની ખાથુો–અજિ**ત૦ તપા

(૧૪૬૧) શ્રી સંભવનાથ–જિન સ્તવન (૬૦–૩) સાહિષ! સાંભળા ર! સંભવ! અરજ અમારી, ભવાભાષ હું ભમ્યા રે, ન લહી સેવા તુમારી ા

૧ આનંદ આપનારા, ૨ હાથ,

નરક-નિગાદમાં રે, તિહાં હું અહુ લવ લમીચા-તુમ વિના દુઃખ સહ્યાં રે,

અહાનિશ કોંધ ધમધનીયા-સાહિષ્ઠિષ્ઠ ાાવા ઇન્દ્રિયવશ પડ્યા રે, પાલ્યા વત નિવ ^૧સ્ંસે, ત્રસ પણ નિવ ગણ્યારે, હણીયા થાવર હું રે ા વત ચિત્ત નિવ ધર્યા રે, ખીજું સાચું ન બાલ્યું, પાપની ગાઠડી રે, તિહાં મેં હઇડલું ખાલ્યું—સાહિષ્ઠિ• ાારા ચારી મેં કરી રે, ચઉવિહ—અદત્ત ન ટાલ્યું, શ્રીજિન—આણ્યું રે, મેં નિવ સંજમ પાલ્યું ા મધુકરતણી પરે રે, શુદ્ધ ન આહાર ગવેખ્યા— રસના—લાલચે રે, નીરસ—પિંડ ઉવેખ્યા—સાહિષ્ઠિ ાાગા નરભવ દાહિલા રે, પામી માહવશ પડિયા— પરસ્તી દેખીને રે, મુજ મન તિહાં જઈ અડિયા ા કામ ન કા સર્યા રે, પાપે પિંડ મેં ભરીઓ— સ્ત્રધ-ણધ નિવ રહી રે,

तेषे निव भातम तरीक्या-साहिषः ॥४॥

લાલમીની લાલચે રે, મેં અહુ દીનતા દાખી— તા પથુ નવી મલી રે, મલી તા નિવ રહી રાખી ા જે જન અભિલયે રે, તે તા તેહથી નાશે, તૃથ્—સમ જે ગણે રે, તેહની નિત રહે પાસે−સાહિખ∘ ૫૫૫ ધન ધન તે તે નરા રે એહના માહ વિછાડી, વિષય નિવારીને રે, એહને ધમ°માં જોડી ા

૧ હાંશસાથે,

ઋ-ભક્ષ્ય તે મેં ભખ્યાં રે, રાત્રિ લાજન કીધાં-વ્રત નવિ પાળીયાં રે,

જેહવાં મુખથી લીષાં-સાહિષ્ય ાશા અનંત ભવ હું લમ્યા રે, લમતાં સાહિષ્ય મલીચાે, તુમ વિના કાેેે ફિરે રે ? બાધિ-રયણ મુજ બલિયા ા સંભવ! આપને રે ચરણુ-કમલ તુમ સેવા-નય એમ વિનવે રે, સુણુને દેવાધિદેવા-સાહિષ્ય ાાળા

> \$ -\$ \$ -\$

(૧૪૬૨) શ્રી સુમતિનાથ જિન–સ્તવન (૬૦–૪) તુમ હાે! અહુ ઉપગારી સુમતિ-જિન! તુમ હાે૰ ા મેઘ-નૃપ-નંદન આનંદન,

મંગલા–માત તુમારી–સુમતિ ા ૧ ા પંચમજિન પંચમૌ–ગતિદાતા પંચ-મહાવ્રતધારી ા પંચ વિષય–વિકાર–રહિત–જિન,

પંચમ-નાથુ વિચારી-સુમતિ ારા પ્રભુ! તુમ દરિસથુ નિશ્ચય કીના, સેવું સેવા તુમારી ા સુમતિ-સુવાસ વસી મન ભીતર,

કચા કરે ? કુમતિ બિચારી–સુમતિ ાગા જસું ઘૃત–દુધ સુવાસ કુસુમમેં, પ્રૌતિ બની એકતારી । દિલ ભરી દિલ દેખી સાહિઅકા,

વિરચે કાેેે વિચારી ?–સુમતિ૦ ાા૪ાા સુરતરૂ–સુરમ**િ**થી તુમ આ**ણા**, અધિક**લ**ાી માેંદ્રે પ્યારી ા જિલ્લી દ્રે અઇ ભવ-ભવકી,

દુરગતિ અલસે ^૧અટારી-સુમૃતિ ાપા ત્તીન-શુવન મન-ધાઢન સાઢિખ, સેવે સુર-નર-નારી । **આનવિમલ**-પ્રભુ ચર**ણ** શરણ્કો,

જાઉં મેં **અસિઢા**રી–સુમતિ૦ **॥**૬॥

級

(૧૪૬૩) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન-સ્તવન (૬૦-૮) (રાગ-મુજરાે નયણારા એ દેશી)

શ્રી ચંદ્રપ્રલ જિન રાજ્છ, ચંદ્રપુરી જસ વાસ । મુજરા છે મ્હારા મુણ જિનરાજ! સવિ શિરતાજ.

સવિ મુજ કાજ સીધ**લા આ**જ ચંદ્ર કિર**થ્**થી ઉજલાે રે કાંઇ,

પ્રસર્વી જગે જશ-વાસ_મુજરાે પ્રવા

ચંદ્ર-લંછન ચંદ્ર-રૂચિ વાને કાંઇ,

ચંદ્ર-શીતલ દીદાર-મુજરાે । સૂરતિ સુંદર સાહિએ રે, ત્રિલુવન-માહિનગાર-મુજરાે ાારાા જિલ્લુ દિનથી તુમને શિર ધર્યા રે કાંઇ,

તિ**થ**ુ દીનથી જયકાર–સુજરાે ા કલ્પતરૂ–ઘર આંગ**ણે** રે કાંઇ,

तिढां नि हः भ-संवार-- भुकरी० ॥ ॥

ર. ખરાબ

જિ**છે** કાનને રહે કેશરી રે કાંઇ.

तिहां नहि इ०८-प्रयार-भूकरेक ।

िक्षां हिनक्र-क्र विस्तरे रे डांध,

તિહાં નહિ તિમિર-વિકાર-મુજરાગ ાજા

મુજંગ-પરાભવ તિઢાં નહિં રે કાંઈ,

किंदां **क्रेर मेार क्रिंभार-अ**करील ।

તિહાં દ્રભિંક્ષ ન વિસ્તર રે કાંઈ.

किंद्धां पुष्कर-<u>जिस्तार-</u>भुकरी । ॥ ॥ ।

तिष्यपरे प्रभु तुम्हे यित्त-त्रसे रे क्षांध.

न रहे पाप बगार-अकरो० ।

મહસેન-નૃષ કુલ ચંદલા રે કાંઇ,

હાલ્મણા–માત–મલ્હા**ર–**મુજરા૦ કાશા

અઠ્મચંદ્ર સવિ સુખકરૂ રે કાંઈ,

નિરખી તમ ક્ષેદાર–મુજરાે ા

નયન–ચકારા ઉદ્યસ્યા રે કાંઇ.

નિશ્ખી તમ દીદાર-મુજરા ાાળા

માનવિમલ! ચહતી કળા રે કાંઇ,

તાહરી અ-ક્ષય અપાય-મુજરાગા

અનુભવ-સુખ સહેજે મિલે રે કાંઈ.

એહ પ્રભુ-ઉપગાર-સુજરાે ાટા

(૧૪૬૪) શ્રી શીતલનાથ જિન–સ્તવન (૬૦–૧૦)

શીતલ-જિન સાેહામ**ણે**ા-માહરા બાલુડા ા

દ્રીઠે અમ સુખ થાય-મારા૦ હાલા મુખડે ચંદ હરાવિએા-માહરા૦, તેજે સૂરજ-કાંડી-માહરા૦ રૂપ અનાપમ તાહર્-માહરા૦,

અવર ન તાહરી જેડી–માહુરા ારાષ્ટ્ર આંખડી કમલની પાંખડી–માહુરા,

ચાલે હાર્યા હંસ-માહરા**ા** તુજ**થી** અમ સાભાગીયા-માહરા૦,

પવિત્ર કર્યાે અમ વ'શ−માહરા∘ ાા લાા

જે ભાવે તે સુખડૌ–માહુરા૰

લિએા આપું ધરી નેહ-માહરાવા **ખાલા** માંહી બેસીયે-માહરાવ

તું અમ મનારથ મેંહ-માહરા ાઝા અમીય-સમાથે બાલકે-માહરા ,

એાલાે ચતુર મુજા**લ**–મઢારા**ા** ભામણુંડે હું તાહરે–માહરા∘,

્રેના કાેડિ વરિસ-માહરા૦ ક

રાનિવિમલ-જિનને માવડી-માહરા૦, દિથે એમ નિત આશૌષ–માહરા૦ ॥૬॥

(૧૪૬૫) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન (૬૦-૧૩) (દેશી માતીડાની)

विमल-किनेश्वर कशतने प्यारा,

প্রবন-प्राधु-आधार ভ্রমাই।,

-સાહિળા! માહે વિમલ-જિલ્દાા

–માહના શમ–સુરતરૂ–કંદા–સાહિષા ાાિ સાત રાજ અલગા જઈ વસીયાે,

પણ મુજ લક્તિતણા છે રસીયા;-સાહિભાગારા મુજ ચિત્ત-અંતર કહ્યું કરી જાશી?

સેવક સુખી એ પ્રલુ–શાળાશી–સાહિભા૦ ાાગા આક્ષસ કરશા જો સુખ દેવા.

તા કુ**ષ્** કરશે ⁹ તુમચી સેવા –સાહિઅ ાા ાા માહાદિક–દલથી ઉગારા

જન્મ-જરાના દુ:ખ નિવારા-સાહિષાં ાપા સેવક-દ્ર:ખ જો સ્વામી ન ભંજે.

પ્રવ–પાતિક નહીં સુજ મંજે–સાહિષા૦ ॥૬॥

તો કુથુ બૌજે અાશા પ્રેરે?

સાહિષ ! કાંઈ ઇવ્છિત પૂરે-સાહિષાં ાાળા સાન વિમલસૂરિ-જિન-ગુણ ગાવે,

સહેજે સમક્તિ-ગુલ બહુ યાવે-સાહિબા ાાટા

(૧૪૬૬) શ્રી અન તનાથ-જિન સ્તવન (૬૦–૧૪) (રાગ-જિનરરિમ વડા રે એ દેશી)

અતંત-જિલ દર્શ રે, કીધા અ-વિહડ નેહ, ખિણ_ખિણ સાંભરે રે જિમ ચાલક-મન મેઢ ! તે તા સ્વારથી રે આ પરમારથ હાય. અનુભવ-લીલમાં રે લૌર્યા લેદ ન હાય - અનંત ાશા સહજ-સ્વભાવથી રે સહુના છેા રે આધાર, કિમ કરી પામીચે રે? માટા-દિલતણા પારા પણ એક આશરા રે પામ્લા છે નિરધાર, સુ-નજરે જોયતાં રે કીધા અહુ ઉપગાર-અનંત ારા જિન-ગુષ્ તાહરા રે લખીયા કિમહી ન જાય ? ea ने eaiतरे रे પાઠ પ**થ** ન કહાય । આતમ-દર્પથે રે પ્રતિબિંગ્યા સવિ તેહ, ભક્તિ-પ્રભાવથી રે અચરિજ માટું છે એહ-અનંતિ ાાગા કે કાઇ હાણી છે રે ? કે કાઇ બેસે છે દામ ? -એક ગુણ તાહરા રે દેતાં કહું? કિશું સ્વામી ા ખાટ ન તાહરે રે થાશે સેવકા રામ, યશ તુમ વાધરથે રે એક કિયા દાઈ કામ-અનંત ાઝા અરજ સુથ્રી કરી રે સુ-પ્રસન્ન થઇ હવે સ્વામી । એક ગુણ આપીએ રેનિમેલ તત્ત્વ-શ્રદ્ધાના શક્તિ-સ્વભાવથી રે નાઠા દુશ્મન દુરિ, વાં છિત નિયન્યા રે ઇમ કહે જ્ઞાનવિમલ સૂરિ-અન તં ાપાદ

(૧૪૬૭) શ્રી ધર્મનાથ—જિન સ્તવન (૬૦–૧૫) (રાગ રામગિરી)

ध्रमां - िलनवर दिस्स पाया, प्रभव-पुर्ये आल रे।
भानुं भव-लवराशि तरतां, ल्ड्युं लंभी ल्डाल रे-धर्मं शाशा
सुकृत-सुरतइ संखेले क्लीका, दृश्ति टक्या वेज रे।
खुवन पावन स्वामी मित्या, टात्या सकत-उद्धेग रे-धर्मं शाशा
नाम समइं रात-दीढा, पवित्र लिढा डाई रे।
क्री क्षी सुल क्षेड ईडा, नेढ नयणे लेई रे-धर्मं शाशा
तुंडी भाता तुंडी त्राता, तुंडी ख्राता सयध् रे।
तुंडी सुरतक तुंडी सङ्गुइ, निमुखी सेवक-वयख् रे-धर्मं शाशा
क्षाप वित्रसा सुण अनंता, रह्या दुः भथी द्वर रे।
इिष्परे किम शालशा १ करा दास डलूर रे-धर्मं शामा
क्षेम विवारी चरख्नसेना, दासने धो हेन रे।
इानिवसल-लिखं दियाने, लंडे सुण नित्यमेव-रे धर्म शाहा

(૧૪૬૮) શ્રો શાંતિનાથ-જિન સ્તવન (૬૦-૧૬) (રાગ-ધન્યાશ્રી કડણો)

તાર! મુજ તાર! તાર! જિનરાજ તું,

આજ મેં તાહિ દીદાર પાયા ।

સકલ-સંપત્તિ મિલ્યા આજ શુભ દિન વલ્યા.

સુરમણિ આજ અણુચિંત આયા-તા**ર**ા ા૧ા તાહરી આણ હું શેષ્પરે શિર વહુ,

નિરાતા લદા હું રહું ચિત્ત શુદ્ધિ !

ભમતાં **ભ**વ-કાનને સુરતરૂની પરે,

તું પ્રસુ ! એાળખ્યા દેવ સુદ્ધિ–તાર૦ ાારાા

અધિર-સંસારમાં સાર તુજ સેવના,

દેવના દેવ તુઝ સેવ સારે ા

શાંત્રુ ને મિત્ર સમભાવે બેંહુ ગણે,

सक्तवत्सस सहा त्रिइह धारे-तार० ॥३॥

તાહરા ચિત્તમાં દાસ ખુહિ સદા,

હું વસું એહવી વાત इरे।

પથુ મુજ ચિત્તમાં તુંહી એ નિત વસે,

તા કિશું કીજીએ માહસૂરે-તાર૦ ાા૪ાા

તું કૃપા-કુંલ ગતદંભ લગવાન તું,

સકલ વિલાકને સિદ્ધિ દાતા ા

ત્રાહ્યું મુજ પ્રાણું મુજ શરશું-આધાર તું,

તું સખા માત ને તાત ભ્રાતા–તાર૦ ાપા

ચ્યાતમારામ અભિરામ અભિધાન તુજ,

સમરતાં જન્મના દુરિત જાવે 1

તુજ વદન-ચંદ્રમા નિશદિન પેખતાં,

नयन चाडीर आनंह पावे-तारव ॥६॥

શ્રી વિશ્વસેન-કુળ-કમલ-દિનકર જિશ્યાે,

મન વશ્યા માત **અચિરા** મલ્હાયા ા

શાંતિ–જિનરાજ શિરતાજ દાતારમાં,

અભયદાની શિરે જસ ગવાયા-તારુ ાાળા

લાજ જિન્શજ અળ કાસની તેા શિરે, અવસરે માં કર્યું લાજ પાવે । પંડિતરાય કેવિ–ધીશ્વિમલ તથુા સીસ ગુથુ જ્ઞાનવિમલાદિ ગાવે-તાર૦ ॥૮॥

(૧૪૬૯) શ્રી નેમિનાથ જન સ્તવન (૬૦-૨૨) (તીરથની આશાતના નવિ કરીએ-એ રાગ) શિવાનંદનકું ખેલાવે હિસ્મારી, હારે હિસ્મારી ખેલાવે હારી:

હાંરે સરાવરીયાને તીર નેમકુંવર કેંડે પડી હરિગારી-શિવા૰ ૧ કેસરીયા વાઘા ધરી હરિ પાસે, હારે હરિ પાસે રે કૂલવાસે; હારે ફેલ વાસે રે જળવાસે,

હારે રાધા સહુ સાથ– –નેમકુમર ખેલાવતી તિહાં હારી–શિવા૦ ૨ નેમ–નગીના નાથજી હારી ખેલે, હાંરે હારી ખેલે રસીયા ખેલે ા

હાંરે રંગભરી ભરીરે કચાલે હારે ઝક ઝોલે નેમ; કૈશવ કૈસુડા ભરી રસ ઘાળે-શિવાબ ક ફાગ રાગ રસ રીતસે ગીત ગાવે, હાંરે ગૌત ગાવે તાન બજાવે ! હાં**રે હા**રી ક્ર્યુઆ ખ્યા**લ, ખેલ**વિ, હાં**રે** ઉડે લાલ ગુલાલે; લાલ કન્હૈયાં લાલસે પ્રભુ ખેલે -- શિવા૦ ૪:

ચંપક કેતકી માલતી વાસંતી,
હાંરે વસંતે તરુવર ક્લિયાં,
હાંરે પ્રભુ દેખી વિનયસે ટિલિયાં,
હાંરે વાજે વીંં શુા રસાળ,
તાલ-ક સાલ મૃદંગસે હારી ખેલે - શિવા પ ગાવિંદ ગાપી સાથમે પ્રભુ રમતે, હાંરે તીનસે વરસાં નિગમતે, હાંરે તીનસે વરસાં નિગમતે,

હાંરે સહસાવન સાંઇ, _સ′જમ સાધી કૈવળી હુચ્યા જ્ઞાની૦−શિવા૦ **૬**

રાજી હુઈ રાજીમતી વૃત લીધું, હાંરે પાતાનું બાલ્યું કીધું, હાંરે નાથ સરીખું નાથુ તે લીધું, -શિવ (માક્ષ) મંદિરમેં મ્હાલતે જોઇ જોડી૦-શિવા૦ છ

જિન ગુણ રાગ સુકાગમેં ભવિ ગાવા, હાંરે દાય ધ્યાન મૃદંગ મહાવા, હાંરે તિંહુ શુદ્ધિ વેણુ વજાવા, હાંરે કંસતાલ વિશાલ,

-ચાર શતકની ભાવના ચર્કતાલા૦-શિવા૦ ૮

હાસ્ય રતિને માહ અબીર વિખરીયાં, હાંરે અનુભવ રસ દેાળ કૈસરીયાં, હાં**રે શુભવીર વચન** રસ**ભરીયાં** હાંરે ભા**વ** હારી ખેલાય; સાકારે શિવસુંદરી ઘર લાવેા૦–શિવા૦ ૯

O

(૧૪७૦) શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ (૬૦–૨૩) જિન-સ્તવન

સાર કર સાર કર સ્વામી શંખિધર!

વિશ્વ-વિખ્યાત એકાંત આવે!!
જગતના નાથ! મુજ હાથ ઝાલી કરી,
આજ કીમ કાજમાં વાર લાવે!—સારળ !!?!!
હું ય મુજ રંજણા શત્રુ–દુ:ખ ભંજણા,
 કહિટ પરમેષ્ટ માં હે તું હી સાચા!
ખલક ખીજમત કરે વિપત્તિસમે ખીલ ભરે,
નવિ રહે તાસ અભિલાય કાચા—સારળ !!?!!
યાદવા રલ્ઝણે રામ—કૈશવ રણે,
 મમ લાગી જરા નિંદ સાતી!
સ્વામી શંખેશ્વર ચરણજળ પામીને,
 વાદવાની જરા જાય રાતી—સારળ !!!!!
આજ જિનશજ ઉંદે કીસ્યું આસને,
 જાગ મહારાજ સેવક પનાતા!

53

નાથજી નેક-નયથે નિહાળા-સાર૦ ાાળા

(૧૪૭૧) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન (६૦–૨૩) (શાન્તિ જિન એક સજ વિનતિ-એ દેશી)

પાસ જિન! તાહરા રૂપનું, મુજ પ્રતિભાસ કેમ હાય રે? તુઝ મુજ સત્તા-એકતા, અ-ચલ વિ-મલ અ-કલ જોય રે--પાસ૦ ૧

અઝ પ્રવચન-પક્ષથી, નિશ્ચય હું લેક ન કાય रे। વ્યવહારે લખી દેખીએ, લેક-પ્રતિલેક બહુ લાય રે-પાસ૦ ૨ ભંધન માેક્ષ નહિ નિશ્ચર્યે, વ્યવહારે ભજ દાય રે ! અ-ખંડિત અ-બાધિત સાય કદા,

નિજ અ—આધિત સાય રૈ—પાસ છે અન્વય—હેતુ—વ્યતિરેકથી, અંતરે તુઝ મુઝ રૂપ રે ! અંતર મેટવા કારણે, આતમ-સ્વરૂપ અનૂપ રે—પાસ જ આતમતા પરમાત્મતા, શુદ્ધ નય ભેદ ન એક રે ! અવર આરાપિત ધર્મ છે, તેહના ભેદ અનેક રૈ—પાસ પ્ય ધરમી—ધરમથી એકતા, તેહ મુજ રૂપ—અ—ભેદ રે ! એક—સત્તા લખ એકતા, કહે તે મૂઢ મતિ ખેદ રે—પાસ જ આતમ—ધરમ અનુસરી, રમે જે આતમ રામ રે ! આનંદઘન પદવી લહે, પરમ—આતમ તસ નામ રે—પાસ જ

(૧૪૭૨) શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથ જિન–સ્તવન (૬૦–૨૩)

શ્રી ચિંતામણી-પાર્શ્વ રે ? વાત સુણે ાએક માસિ રે ા મહારા મનના મનારથ પ્રજો,

હું તેા ભક્તિ ન છોડું તારી રેં-શ્રીં ાવા માહરી ખિજમતમાં ખામી નહિ રે,

તાહરે ખાટન કાંઇ ખજાને રે । હવે દેવાની શી ઢીલ છે કે કહેવું તે કહીયે છાને રે-શ્રીંગ પારાદ તેં ઉરાષ્ટ્ર સવી પૃથ્વી કરી રે, ધન વરસી વરસી–દાને રે । માહરી વેળા શું એહવા,

દીએ। વાંછિત વાળા વાન રે-શ્રી ા ા ા

હું તા કેંડ ન છાડું તાહરી રે,

આપ્યા વિજ્ શિવ-સુખ સ્ત્રામી રે ! સરખ તે એક્કે માનશે.

ચિ'તામણિ કર-યલ પામી રે-શ્રી ાા કા મત કહેશ્યા તુજ કમે નથી રે, કમે છે તા તું પામ્યા રે ા મુજ સરીખા કીધા માટકા,

કહા તિથે કાંઈ તુજ ધામ્યા ર–શ્રી૦ ાપા કાલ સ્વભાવ ભવિતવ્યતારે, તે સઘળા તારા દાસા રે ા મુખ્ય હેત તું માક્ષના,

એ મુજને સ-બલ વિશ્વાસા રે-શ્રી ાા શા અમે લકતે મુક્તિને ખેચશું રે,

જિમ લાહને ચમક-પાવાણા રે;

તુમ્હે હેજે હસીને દેખશા,

કહેશા સેવક છે સપરાણા રે-શ્રી ાાળા ભક્તિ આરાધ્યા ફળ દીએ રે, ચિંતામણી પણ પાષાણા રે ા વળી અધિક કાંઇ કહાવશા.

એ ભદ્રક ભકિત તે જાણા રે-શ્રી ાટા આળકને તે જિમ-તિમ બાલતા રે, કરે લાહ તાતને આગે રે। તે તેહશું વંછત પૂરવે,

ખેની આવે સઘળું રાગે ₹−શ્રી૦ ાહા આ કે અનુવાર તે જુઓ જ છે કે

आढ़रे अननाइं ते अन्धुं क् छे रे,

હું તો લેકને વાત શીખાવું રે ક વાચક જશ કહે સાહિળા!,

એ રીતે તુમ ગુષ્યુ ગાવું રે-શ્રી ગા૧૦

(૧૪७૩) સુરજ મંડણ શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવના (६०–२૩)

(સાહિષ્ય! વાસુપુજ્ય જિલ્લુંદા-એ દેશી) **સ્ટુજમાંડન**-પાસ-જિલ્લુંદા, અરજ સુના ટાલા દુ:ખદંદા ૧ –સાહિષા! રંગીલા રે હમારા માહના રે-જીવના રે ૧ તું સાહિષા! હું છું તુજ-ખંદા!,

^થ**ઘથુહી ન** ભાજ^ઇ હીરા જાચા-સાહિષ્મા૦ ાા ગામ દેતાં દાન તે કાંઇ વિમાસા,

લાગઇ મુઝ મનિ એહ તમાસા.–સાહિબા∘ ા૪ા કૈડિ લાગાે તે કૈડિ ન છાેઠઇં,

દિએા વ'છિત સેવક કર જેડઈ.–સાહિબા૦ ાપા અ–ખય ખજાનાે તુઝ નવિ ખૂટઈ,

હાથ થકી તાે સ્યૂંનિવ છૂટઇ ?–સાહિઝા૦ ાા દાદ જે ખિજમતમાં ખામી દાખાે,

તા પ**ણ નિજ જાણી** હિત રાખા ! સાહિઆ૰ તાળા ધેનુ કૂપ <mark>આરામ સ્વભાવે</mark>,

દેતાં દેતાં સંપત્તિ પાવઇ-સાહિઆ∘ ઘટાક તિમ મુઝનઇ તુમ્દ્રે જે ગુણુ દેશ્યાે,

તા જગમાં યશ અધિક વહેરયા–સાહિખા ા૧ા ા

૧ લષ્ણ= લાેખંડના માટા હથાડાથા ઝીણા હાંરા ન તુટે. ત્રોજી ગાથાની ખીજી લીટીના માટે,

અધિકું એાછું કિસ્યૂં રે કહાવા ?

જિમ તિમ સેવક–ચિત્ત મનાવા–સાહિઆ૰ ॥૧૧॥ માગ્યા વિશ્ તા માઇ ન પીરસે,

એ ઉખાણા સાચા દીસઇ સાહિબા• ા૧૨ા ઇમ જાણીરે વીનતિ કીજઇ,

માહનગારા ! મુજરા લીજઈ–સાહિળા૰ ાા૧ઢા વાચક **જરા કહે**ં ખમીય આસંગા,

દિએા શિવ–મુખ ધરિ અ–વિદ્વેડ રંગા–સાહિભા૦ ાા૧૪૫

% % & &

(૧૪૭૪) શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન—સ્તવન (६૦–૨૩) (કહણી કરણી તુજ વિષ્ણુ સાચા કાેઇ ન કેપ્યા જાેગી– એ કેશી)

પાસ–પ્રભુ પ્રશુમું સિર નામી, આતમ–ગુષ્યુ અભિરામી રે ા પરમાનં દે પ્રભુતા પામી,

કામિતકાઈ અ–કામી **રૈ–પાસ∘ાા ૧ાા** `ચાવિશમાં થે' તેવીસા, દ્વરી કર્યા તે**વી**સા **રે**ા ટાજ્યા જેણે ગતિ–થિતિ ચાવિશા,

આયુ ચતુષ્ક પ**થ**ુવીસા રે—પાસ∘ ાારાક લેઃહુ કુધાતુ કરે જે કંચન, તે પારસ પાષા**થે**ુા રે ા નિવિ'વેક–પ**થ**ુ તુમચે નામે.

એ મહિમા સુપ્રમાણા રે-પાસ૦ શકા ભાવે ભાવ-નિરૂપે મિલતા, લેદ રહે કિમ જાણા રે ા તાને તાન મિલે શ્યા અંતર ?

એહવા લાક-ઉખાણા રે-પાસ૦ ાાઝા પરમ–સરૂપી પરમ–રસસું, અનુભવ–પ્રૌતિ લગાઈ રે ા દાષ ૮ળે હાય દુષ્ટિ સુનિર્મલ,

અનુપમ એહ ભલાઇ રે–પાસ૰ ાપા કુમતિ–ઉપાધિ કુધાતુને તજુએ.

નિરૂપાધિક ગુણુ ભજઐ રે ા સ્રાપાધિક–સુખ–દુઃખ પરમારથ,

તે& લહે નવી રંજીએ રૈ–પાસ૦ ॥૬॥ જે પારસ**થી** કંચન જાચું, તેહ કુધાતુ ન હેાવે રે । તેમ અનુભવ–રસ–ભાવે ભેઘો,

શુદ્ધ-સરૂપે જીવે રે–પાસ૰ ૫૭૫ **વામા–નંદન** ચન્દન–શીત**લ, દર**ેન જાસ વિભાસે **રે** । **રાાનવિમલ પ્ર**સુતા ગુ**ણ** વાધે,

3

(૧૪૭૫) શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શનાથ જિન સ્તવન (૬૦–૨૩)

જય જય જય જય પાસ-જિહ્યું દ! ા આ તરીક્ષ પ્રભુ! ત્રિભુવન-તારન, ભવિક-કમલ-ઉલ્લાસ-દિર્ણું દ-જય૰ ાા૧ા તેરે ચરન શરન મેં કીને, તુમ બિન્નુ કુણુ તારે ભવ_કું દ? પરમ-પુરુષ પરમારથ-દશી[°],

તું દિયે ભવિકકું પરમાનંદ-જય૦ ાારા તું નાયક તું શિવ–મુખ–દાયક, તું હિત–ચિંતક તું સુખ-કંદ । તું જન–રંજન તું ભવ ભંજન,

તું કેવલ-કમલા-ગાવિંદ-જય∘ ાકાા કાહિ દેવ મિલકે કર ન શકે, એક અંગુઠ રૂપ ધ્યતિછંદ ા એસા અદ્ભુત રૂપ તિહારા,

વરસત માનું અમૃતકા ખુંક-જય૦ ાાજા મેરે મન મધુકરકે માહુન, તુમ હા ! વિમલ-સ-દલ અરવિંદ ા નયન-ચકાર વિલાસ કરતું હે,

કેખત તુમ મુખ પુરન-ચંદ-જય જય૦ ૫૫૫ કૂર જાવે પ્રભુ! તુમ દરિશનતેં,

દુઃખ–દાહગ–દાલદ્ર–અઘ–દંદા

વાચક જશ કહે સહસ ફલતે તુમ હો,

જે બાલે તુમ ગુનકે વૃંદ-જય૦ ॥ 📢

(૧૪७૬) શ્રી પાર્શ્વનાથ જિત સ્તવન (६०–૨૩) રાગ-ધમાલ

ચિદાન દ-ઘન પરમ-નિરંજન,જન-મન-રંજન દેવ-લલના ? વામા-નંદન જિનપતિ થુણીએ, સુરપતિ જસ કરે સેવ, મનમાહન જિનજ લેટીએ હા !

–અહા મેરે લલના! મેટીએ પાપકા પુર-મન૦ાાશા

[્]૧ નકલ,

કૈસર **વા**ળી ઘસી ઘનચંદન, આનંદન ઘનસાર–લલના ા પ્રભુજીકી પુજા કરી મન_−રંગે,

પાઇએ પુષ્ય અપાર-મન૦ ાારાા જાઇ જાઈ ચંપક કૈતકી, દમણા ને મચકુંદ-લલના । કુંદ પિયંગુ રૂચિ સુંદર જોડી,

પૂછએ **પાસ-જિણંદ-મન**ા ાગા અંગી ચંગી અંગ બનાઇ, અલંકાર અતિસાર-લક્ષના । દ્રવ્યસ્તવ વિધિ પૂરણુ વિરચી, ભાવીએ ભાવ-ઉદાર-મન**ા પાડા** પરમાતમ પૂરણુ ગુણ પરતક્ષ, પુર્ધાત્તમ પરધાન-ક્ષલના । પ્રગટ-પરભાવ પ્રભાવતી-વલ્લભ,

તું જયા સુગુથુ-નિધાન-મન૰ ાપાા

ને તુજ ભક્તિ મયૂરી મુજ મન,

વન વિચરે અતિ ચિત્ત-લલના । દુરિત-ભુજંગમ **બ**ંધન ત્રુટે,

तुं सबदी क्य-भित्त-भन० ॥६॥

તુજ આણા સુરવેલી સુજ મન,

ન દન વન જિહાં રૂઢ-ક્ષલના ા કુમતિ-કદાગ્રહ કંટક-શાખી,

સંભવે તિહાં નહીં ગૂહ-મન૦ ૫૭૫

લક્તિરાગ તુજ આચુા-આરાધન,

हेाय यड-संचार-ततना० ।

સહસ અહાર સૌલાંગરથ ચાલે,

विधन-रिद्धत शिव हुवार-भन० ॥८॥

ગુરૂ ઉપદેશે જે મુજ લાગ્યા, તુજ શાસનકા રામ-લલના મ મહાનંદ પદ ખેંચ લીએ ગા,

જયું અલિ કુસુમ–પરાગ–મન૦ ાાલા બાહિર મન નિકસત નાંહિ ચાહત,

તુજ શાસનમે **દીન-લલના ા** ઉમગ_નિમગ કરી નિજપદ ર**હે**વે,

જયું જલનિધિ માંહી મીન–મન૦ ા૧૦ાા મુજ તુજ શાસન–અનુભવકા રસ,

કર્યું કરી જાણે લાેગ ?-લલના ૧ અ–પરિણીત-કન્યા નવિ જાણે,

જયું સુખ દયિત–સંચાેગ–મન૦ ૫૧૧ાઃ ઐારનકી ગણના નાહિંપાઉં, જો તું સાહિખ એક−લલના ક ક્લે વાસના દઢ નિજ–મનકો,

જો અ-વિચલ હાય ટેક-મન૰ ા૧રાક તું સાહિળ હું સેવક તેરા, એ વ્યવહાર-વિભાગ-લલના । નિશ્ચય_નય–મત દાતું બિચે,

હાય નહિ લેકકા લાગ–મન૰ ા૧૩ાઃ મન-વચનાકિ–પુદ્દગલ ન્યારા, નાસે સકળ–વિભાવ–લલના ા શુદ્ધ–દ્રગ્ય ગુણ્ય–પર્યાય–ઘટના,

તુજ-સમ શુદ્ધ સ્વભાવ–મન ા૧૪॥ તું ઘટ–અંતર પ્રગટ વિરાજે, જસું નિર્મલ ગુણ–કાંત–લલના ા

ખાહિર−હુંહત મૂઢ ન પાવે,

જશું મૃગમદ-મન-બ્રાંત-મન૦ ાા૧પા

્ગુથુઠાથુા દિક–ભાવે મિશ્રિત, સળમેં હૈ તુજ અંશ–લક્ષના । ખીર-નીર જયૂં ભિન્ન કરત હૈ,

હિજવલ–અનુભવ–હંસ–મન૦ ા૧૬॥ અાતમજ્ઞાન–દશા જસ–જાગી, ગેરાગી તુજ–જ્ઞાન–**લલના ।** સા પાવે જયુ**ં** રતન પરીક્ષા,

પરખત રતન પ્રધાન–મન૦ ॥૧૭॥ પુષ્ય–પ્રગટ દેવનકા લચ્છન, મૂઢ લહે નાંઢિ ધમ°–લલના । જ્યું પિયરાકું કંચન માને,

લહે નાંહી અ'તર–મર્મ–મન૦ ા૧૮ા ગ'ધ–રૂપ-રસ્ર–ક્રસ–વિવર્જિત, ન ધરત હૈ સંઠાણુ−લલના ા ઃઅન–અવતાર અ–શરીર–અવેઢી,

તું ત્રલુ ! સિદ્ધ-પ્રમા**ણ**-મન૰ ા૧૯ા

ૈકેવલજ્ઞાન–દશા અવલેાકી, **લે**ાકાલેાક−પ્રમા**ણ−લલ**ના ા ∘દ**શ**ેન–વીચે–ચરણ ગુણધારી,

શાશ્વતા સુખ–અહિઠાણુ–મન૦ ॥૨૦॥ સત્તા શુદ્ધ અ-રૂપી તેરી, નહિ જગકાૈ વ્યવહાર–લલના । કા કહીએ? કછુ કહ્યો ન જાએ,

> તું પ્રભુ! અ-લખ અ–પાર–મન∘ **ાર**૧ાા -

ૄદ્દી ૫–ચ'દ્ર–રવિ–ગ્રહ્ડ–ગણુ

કૈરા, જિહાં પસરત નાંહિ તેજ-લક્ષના । તિહાં એક તુજ ધામ વિરાજે,

निर्भं वेतना से ४ - भन ।। २२॥

શુદ્ધ-પ્રકૃતિ અક્ષયી, અ–માયી,

દેઢ કરી એક જ ચિત્ત–મન∘ ાર૪ાા પાસ આશ પુરા અબ મેરી, અરજ એક અવધાર–**લ**લના ા શ્રીનયવિજય–વિ**ણુધ–પાય સેવક**,

જરા કહે લવ-જલ તાર-મન૰ ાારપાા

 \bigcirc

(૧૪७७) શ્રી પાર્ધિનાથ જિન–સ્તવન (६૦–૨૩) (ભાવપૂજા રહસ્ય)

(२)

(શાલિભદ્ર ભાગી રહ્યો-એ દેશી)

પૂજા વિધિ માંહે લાવિચેજી, અંતરંગ જે લાવ ા તે સવિ તુઝ આગલ કહું છે, સાહેળ! સરલ-સ્વભાવ--સુહં કર! અવધારા પ્રભુ પાસ! ાાવા

દાત**ણ** કરતાં ભાવિચેજી, પ્રભુ–ગુણ જલ મુખ–શુદ્ધ । ઉ**લ** ઉતારી પ્રમત્તતાજી,

 सीराहर नां धातीयां हु, चिंतवा चित्त-संतान।
अन्दर्भ संवर लहा हु, आठ पड़ा मुढ़े हैं नि-सुढ़ें हर ।।।।।
ओरसीया ओड़ा अताल, डेसर लिंद्रत हिंदी ।
अद्धा चंडन चिंतवाल, ध्यान धाद रंगरात-सुढ़ं हर ।।।।।
लास वहुं आखा लहील, तिसड ते हो। ते हे लाव ।
के आलर हु डितारीयेंल, ते डितारा परलाव-सुढ़ं हर ॥।।।
के निर्माहय डितारीयेल, ते ते। चित्त डिपाधि ।
पणात हरतां चिंतवाल,

નિ**મ'લ ચિત્ત-સમાધિ–સુઢ**ંકર_ં ાાળા

અંગ **લૂહણું બે ધર્મના**છ, આત્મ–સ્વલાવ જે **અંગ ા** જે આ**લર**ણુ પહેરાવીએછ,

તે સ્વભાવ નિજ ચંગ–સુઢંકર૦ ાાટા જે નવ-વાડ વિશુદ્ધતાછ, તે પૂજા નવ–અંગ ા પંચાચાર–વિશુદ્ધતાછ, તેઢ ફૂલ પંચરંગ–સુઢંકર૦ ાાલા દીવા કરતાં ચિંતવાછ, જ્ઞાન–દીપક સુ–પ્રકાશ ા નય–ચિંતા ઘૃત પુરિશુંછ,

તત્ત્વ-પાત્ર સુવિલાસ-સુઢંકર૦ ાા૧ાા ધૂપ રૂપ અતિ કાર્યતાછ, કૃષ્ણા-ગરૂના જેગ ા શુદ્ધ-વાસના મહેમહેછ,

તે તેં અનુભવ-યાગ-સુઢું કરે ા૧૧૫ મદ-સ્થાનક અડ છાંડવાછ, તેંહ અષ્ટ-મંગલિક ા જે નૈવેદ્ય નિવેદીયેંજી, તે મન નિશ્ચલ-ટેક-સુઢું કરે ા૧૨૫ લવશુ હતારી ભાવીએજી, કુત્રિમ ધર્મના રે ત્યાંગ ા મંગલ દીવા અતિ લક્ષાછ,

શુદ્ધ-ધર્મ પરભાગ–સુદ્ધંકર૰ ૧૧૩૫ ગીત-નૃત્ય વાજિંત્રનાજી, નાદ અનાહુત સાર ૧ શમ–રતિ રમણી જે કરીજી,

તે સાચા થેઇકાર–સુહંકર૦ ॥૧૪॥ ભાવ પૂજા એમ સાચત્રીજી, સત્ય ખજાએા રે ઘંટ । ત્રિભુવન માંહે તે વિસ્તરેજી,

ટાલે કમેના કંટ-સુહંકર૦ ા ૧૫ ા

એણી પરે ભાવના ભાવતાજી, સાહેબ જસ–સુપ્રસન્ન ા જનમ સફલ જગ તેહનાજી,

તેહ પુરૂષ ધન્ન ધન્ન–સુહંકર૦ ા૧૬ા પરમ–પુરૂષ પ્રભુ શામલાજી, માના એ સુજ સેવ ા દૂર કરા લવ આમલાજી,

વાચક જશ કહે દેવ-મુહંકર૦ ાા૧૭ાા

[આ સ્તવન સાથે પૂ. ઉપાધ્યાયજીતું 'ભાવપૂજાષ્ટક' તેમની પ્રસિદ્ધ કૃતિ 'જ્ઞાનસાર'માંથી અત્ર સાર્થ આપવામાં આવે છે, તેની સાથે સરખાવાઃ-

दयांभसा कृतस्नानः, संतोष-शुभवस्नभृत् । विवेक-तिलक-भ्राजी, भावना-पावनाशयः ॥१॥ भक्ति श्रद्धान-घुसृणो-न्मिश्र-कश्मीरजद्रवैः । नव-ब्रह्मांगतो देवं, श्रद्धमात्मानमर्चय ॥२॥ क्षमा-पुष्पस्नजं धर्म-युग्मक्षौमद्वयं तथा ।
ध्यानाभरणसारं च तदंगे विनिवेशय ॥३॥
मदस्थान-भिदात्यागै-छिंखाग्रे चाष्टमंगछीं ।
ज्ञानाग्नौ शुभसंकल्प-काकतुंडं च धूपय ॥४॥
प्राग्धमंछवणोत्तारं, धर्मसंन्यास-विद्वना ।
कुर्वन् पूरय सामध्य-राजन्नीराजनाविधिम् ॥५॥
स्फुरन्मंगछदीपं च, स्थापयानुभवं पुरः ।
योगनृत्यपर-स्तौर्य-त्रिक-संयमवान् भव ॥६॥
उल्लस्मनसः सत्य-घंटां वादयतस्तव ।
भावपूजारतस्येत्यं, करक्रोडे महोदयः ॥७॥
द्रव्यपूजोचिता भेदो-पासना गृहमेधिनां ।
भावपूजा तु साधूना-मभेदोपासनात्मिका ॥८॥
भावपूजा तु साधूना-मभेदोपासनात्मिका ॥८॥

દયારૂપી જ**લથી જેણે** સ્નાન કર્યું છે, સંતાષરૂપી શુભ વસ્ત્રો જેણે ધારણ કર્યા છે,

વિવેકરૂપી તિ**લકથી જે શાેલે છે, ભાવનાએ કરીને** જેના આશય પવિત્ર **છે**,

એવા તમે ભક્તિ અને શ્રદ્ધારૂપી કૈશરથી મિશ્રિત અંદને કરીને નવ છાદ્ધાંગે શુદ્ધાત્મારૂપ દેવની પૂજા કરાે. ૧-૨

ક્ષમારૂપી પુષ્પાના હાર, (દેશાંવરતિ અને સ**વ**ે વિરતિ) <mark>એ ધર્મ</mark>રૂપી એ વસ્ત્રો અને ધ્યાનરૂપી શ્રેષ્ઠ આભર**ણ** તે પ્રભુના અંગે સ્થાપા. ક મદ સ્થાનના (આઠ પ્રકારાના) ત્યાએ કરીને તે દેવની સમક્ષ આઠ મંગઢ રચા અને જ્ઞાના િનને વિધે શુભ સંકલ્પ રૂપ કુલ્યાગરૂના ધૂપ કરા. ૪

ધર્મ સંન્યાસરૂપી અગ્નિએ કરીને પૂર્વધર્મીના ત્યાગ રૂપે લવણાત્તાર કરીને સામથ્ય –ગોગવડે શાલતી આરતીની વિધિ કરા, પ

અનુભવરૂપી સ્કુરતા મંગલદ્વીપ તે દેવની આઝળ સ્થાપા, યાગરૂપી નૃત્યને વિષે તત્પર થાએા અને ત્રણુ તૌર્ય [ઇદ્રિય, યાગ અને ક્ષાયના નિગ્રહરૂપ] વાદ્ય ધ્વનિએા રૂપ સંયમવાળા થાએા. ક

આ પ્રમાણે ભાવપૂજાને વિષે તત્પર, ઉલ્લાસસુકત મના-વાળા અને સત્ય ઘંટાનાદ કરનારાએ!ને! મહેાદય હાથની હથેળીમાં છે. હ

લેઢ રૂપે આરાધનારૂપ દ્રવ્યપૂજા ગૃહસ્થાને ઉચિત છે, અને અભિન્ન આરાધના સ્વરૂપ ભા**વ**પૂજા સાધુઓને હચિત છે. ૮

¥

(१४७८) श्री भहावीर लिन-स्तवन (६०-२४)

(પંચડા નિહાળું ર બીજા જિન તહ્યા-એ દેશી) ચરમ-જિણેસર વિગત સ્વરૂપનું ભાવું કેમ સ્વરૂપ? ા સાકારી વિશ્-ધ્યાન ન સંભવે રે,

એ અ-વિકાર અ–રૂપ–ચરમ૦ ાા૧ાા આપ સ**રૂ**પે રે આત**મમાં રમે રે, તે**હના ધુર એ લેદ ા પ૦ મ્મસંખ ઉઠ્ઠોસે સાકારી પદે રે,

નિરાકાથી નિરભેદ–ચરમ૰ ॥૨॥ સુખમ નામકરમ નિરાકાર જે રે, તેહ ભેદે નહિ અંત । નિરાકાર જે નિરગતિ કર્મથી રે,

તેહ અ−લેદ અનંત-ચરમ∘ ાા કાા રૂપ નહિ કંઈયે બંધન ઘટયું રે, બંધન માેક્ષ ન કાેયા બંધ માેખ વિશ્વ સાદિ અનંતનું રે,

ભંગ સંગ કેમ હાય–ચરમ૦ ા૪ાા દ્ર૦૫ વિના તેમ સત્તા નવી લહે રે, સત્તા વિણ્ શ્યાે રૂપ? રૂપ વિના કેમ સિદ્ધ અનંતતા રે?

ભાવું અ-કલ સ-રૂપ-ચરમ૦ ાાપાા આત્મતા પરિદ્યુતિ જે પરિદ્યુમ્યા રે, તે મુજ લેઠાલેઠ ા તદાકાર વિદ્યુ મારા રૂપનું રે,

ધ્યાવું વિધિ—પ્રતિષેધ-ચરમ૦ ાા દાદ આ તિમ ભાવ-ગઢણે તુજ ભાવતું રે, ભાવશું શુદ્ધ સ્વરૂપ ા તાર્થએ આનંદઘન પદ પામશું રે,

આતમરૂપ અનૂપ-ચરમ૰ ાણા

(૧૪૭૯) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન (६०-२४)

(રાગ : મારૂણી ધનશ્રી; ગિરિમાં ગારા ગિરૂઓ મેરૂ ગિરિ ચઢા રેં–એ દેશી)

કર્યુા-કલ્પક્ષતા શ્રી મહાવીરની રે,

ત્રિલુવન મ'ડપમાં**હિ પસારી રે;** –મીસરી રે પરે મીઠી અ**લચે** કરી રે ॥૧૫

શ્રીજિન-આથા ગુથુઠાથે આરાપતાં રે,

વિરતિત**ણે** પરિણામ પાવને રે; અવને રે અતિહી અ−માય−સભાવ રે ાણા સર્વ°-સંવર-ક્રલતી મિલતી અનુભવે રે,

શુદ્ધ અનેકાંત–પ્રમાણે ભક્ષતી રે; દલતી રે સંશય–ભ્રમના તાપને રે ॥૩॥ ત્રિવિધ વીરતા જેણે મહાવીરે આદરી રે.

દાન યુદ્ધ-તષ રૂપ અભિનવ રે; ભવાભિવ રે દ્રવ્ય-ભાવથી ભાષી રે ાાઝા હાટક કાંડી કેઈ દારિદ્ર નસાડીઉ રે,

ભાવે અભયનું દાન દેઇ રે; કાઇ રે લેઇને સુખૌઆ થયા રે ાાપાા રામાદિક અરિ મૂલ થકી ઉખેડીયા રે,

લહી સંયમ-રશુરંગ રાપી રે। એાપી રે જિણે આપ કલા નિરાવરણની રે ॥ ६॥ તિરાશાંસ વળી શિવસુખ હેતુ ક્ષમા ગુણે રે, તપ તપીએ જિલ્લો એમ અપો રેફ્ર્ થાપે રે વરપંડિત વીર્ય વિનાદથી રે મળા દશેન જ્ઞાન–ચારિત્ર ત્રિવિધની વીરતા રે,

મહાપદ શામિત ભાવી ભાસે રે; વાસે રે ત્રિલુવન જનમન ભાયણા રે ાાટાા

વીર-**ધી**ર કૈાટિર ફૂપારસનેઃ નિધિ રે,

યરમાનંદ પ્રયાદ વ્યાપે રે, આપે રે નિજ સંપદ કૂળ યાજ્યતા રે ાહના અંધ-ઉદય–સત્તાદિક ભાવાભાવથી રે

> ત્રિવિધ વૌરતા જાસ જાણી રે આણી રે ત્રિપદીરૂપે ગથુધરે રે ॥૧૦૫

ઠાંઘુગ જાથુગ ગુથુઠાથુક ત્રિહું વિધિ રે,

કાઢ્યા જેણે ત્રિદેષ પાષા રે; શાષા રે રાષ-તાષ કીધા તુને રે તાવવા

સહજ-સ્વભાવ સુધારસ સેચનવૃદિથી રે.

त्रिविध-तापना नाश हावे रे

नेवे रे त्रिभुवन साव स्वसावधी रे ॥१२॥

જ્ઞાનવિમલ ગુષુ-મધ્યુ-રાહઘ્યુ-બૂધરા રે,

જય જય તું ભગવાન ગાયા રે_? દાયક રે અખય અનંત સુખના સદા રે પ્રા<u>૧</u>૩ા૬

(૧૪૮૦) શ્રી મહાવીર જિન-સ્તવન (૬૦-૨૪)

(કાઇ વિધિ જોતાં થકા રે-એ દેશી)

શ્રી વધ'માન જિનરાજી ર!

રાજનગર–શ**ણ**ગાર રે–સુખ દરિયા। વાલેસર! સુશે વિનતી રે,

તું મુજ પ્રાથુ-આધાર રે–ગુ**થ**ુ ભ**િ**રયા **ા**૧ા તુજ વિ**ણ** હું ન રહી શકું રે,

જિમ ખાલક વિ**શુ મા**ત રે–સુખ**ા** ગાઇ દિન અતિ વાઢીએ રે,

તાહરા ગુણુ અવદાત રે–ગુણુ૰ાારાા હવે મુજ મંદિર આવીચે રે,

મ કરા **દેવ** ! વિલંખ રે-સુખ**ા** ભાષ્યુા ખડખડ કુથુ ખમે રે ?,

પ્રાે અશા અવિ**લંબ રે–ગુણ**૦ ાાગા અન મ'દિર **છે** માહરૂં રે,

પ્રેલુ તુઝ વસવા લાગ રે–સુખ૦ ા આયા–કંટક કાઢીયા રે,

કીધા કોધ–રજ–ત્યાગ રે–ગુણુ ાા૪ાા પ્રગટી સુરચિ સુવાસનારે,

મૃગમદ–મિશ્ર કપુ**૧ રે**–સુખ**ા** ધૂ**પ–ઘ**ટી ઇ**ઢાં મહમહેરે**,

शासन-श्रद्धा पूर रे-शुख् ापा।

કિશ્યા શુદ્ધ બિછાવણા રે,

તકૌયા પંચ આચાર રૈ_સુખ૰ ષ્ર ચિહું દિશી દીવા ઝગમગે રે,

ज्ञान-२तन विस्तार रे-शुकु० ॥६॥

અધ્યાતમ ધજ લહેલહે રે,

મતિ તારા સુ-વિવેક રે-સુખ ા

ગમા પ્રમાણુ ઇહાં એારડા રે,

મણુ પેટી નય ટેક–ગુલુ૦ ૫૭૫

ધ્યાન કુસુમ ઇહાં પાથરી રે,

સાચી સમતા સેજ રે-સુખ૦ 👂

ઇંહાં આવી પ્રભુ બેસીએ રે,

કીજે નિજ ગુથુ હેજ રે-ગુથું ાડા

મન મંદિર જો આવશ્યા રે,

એકવાર ધરી પ્રેમ રે–સુખ ા ભગતિ–ભાવ દેખી ભલાે રે.

જઇ શકશ્યા તા કેમ રે! ગુણા મહા

અરજ સુણી મન આવીયા રે,

વી**ર-જિલુંદ મયાલ રે**–સુખ∘ હ એાચ્છવ રંગ **વધામ**ણાં રે,

પ્રગટચો પ્રેમ વિશા**લ** રે–ગુ**લ્**૦ ા૧૦ાષ્

અઘ[°]પાઘ કર્**યા** ક્ષમા રે,

સત્ય વચન તંબાલ રે-સુખ 👂

ધરશું તુમ્હ સેવા **ભણ**ી રે, અત્તરંગ રંગ રાેલ રે–ગુણ∘ ⊪૧૧**ા** હવે ભગતિ રસ રીંઝીયાે રે,

મત છેાડાે મન ગેહ રે−સુખ∘ ક નિશ્વહેએ રૂડી પર રે,

સાહિમ સુગુષ્યુ સનેહ રે–ગુષ્યું હા૧૨૫ ભુમર સહજ ગુષ્ય–કુસુમના રે,

અમર મહિત જગનાથ રે-મુખ છ જો તું મનવાસી થયા રે,

તા હું હુંએા સ-નાથ રે-ગુ**લ્** ા૧૩ા શ્રી નયવિજય વિભુધ તણા રે, અરજ કરે ઇમ શીશ રે-સુખ ા

અરજ કર ઇમ સાચ ર-સુપર રમને મુજ મન મંદિરે રે, પ્રભુ પ્રેમ ધરી નીશ દિશ રે–ગુ**ષ્** ાા**૧**૪ાા

> \$ *\$ \$ *\$

(૧૪૮૧) શ્રી મહાવીર જિન-સ્તવન (૬૦-૨૪)
(શાંતિ જિણેસર કેસર અરચિત જગધણી રે-એ દેશી)
સમરીય સરસતી વરસતી, વચન સુધા ઘણીરે કે-વચન વીર જિણેસર કેસર, અરચિત જગધણીરે કે-અરચિત રાજનગર વર ભૂષણ, દુષ્ણ ડાળતારે કે-દ્રષ્ણુ શુશ્ર્યું નિજગુણ કરશે, જગ અજુઆલતારે કે-જગદાવા

સ્વામી! મેં તુજ યામી, ધર્મ સાહામણારે કે-ધર્માં માનું મન અવતાર, સકળ કરી આપણારે કે-સફળ । મેં હી તુજ પામ્યા જિન્જ!, નયણ મેળાવડારે કે નયણ તા નિજ આંગણે રાખ્યા, સુરતરૂ પરગઢાર કે–સુરુ ારાા તુજ મનમાં મુજ, વસવું કિમ સંભવેરે? કે-વસવું , સુપનમાંઢી પણ વાત, ન એ હઈ નવિ હાેએરે કે ન એ∘ ા મુજ મનમંદિર, સુંદર વસા જો તુમ્હેરે કે-સુંદર , તો અધિકું નવિ માંગશું, રાગશ્યું ફરી અમ્હેરે કૈ–રાગઢ ાાગા ચામક-પાષાણ ખિ'ચસ્યે, સંચસે લાહનેરે કે-સંચસે∘. તિમ તજ ભગતિ મુગતિ ને, ખેંચશે માહનેર કૈ–ખેંચશે । ઈમ જાણી તુજ ભગતિ જૂગતિ રહ્યોરે કે-ભગતિં, તે જન શિવસુખ કરતલ, ઘરસિ ગહગદ્યોરે કૈ–ઘરસિંગાઝા શાગી તુજ ગુણ ભરકી, ફરકી નવિ શકેરે કે-ફરકી **અલગું અ મુજ મન, વલગું તુજ ગુણ્**રયું ટકેરે કે–તુજ૦, છોડયા પણ નવિછ્યુટે માહ, એ માહનાર કે-માહુ, શિવસુખ દેશા તા છાડશું, કેડિ નતે વિનારે કે–કેડિંગ ાપાા આઉલ સરિખા પર સુર, જાણી પરિહરી કે-જાણી_ં, સુરતર જાણી નાણી, તુમ્હે સાહિબ વર્યા રે કે-તુમ્હે । કરા દેવ જો કર્ણા, કરમ તા નિવ ટકેર કે-કરમ૰, ચાર જોર નવિ ચાલે, સાહિળ! એક ધકેર કે-સાહિળ ાા દા તુજ સરિખા મુજ સાહિખ, જગમાં નવિ મલેરે કે-જગમાં૰, મુજ સરખા તુજ સેવક, લાખ ગમે રહેરે કે-લાખ । તો આસ'ગા તુજશ્યૂં, કરવા નવિ ઘટેરે કૈ–કરવા∘, સ**હજ માજ ને આવે, તાે** સેવક **દ્વઃ**ખ મટેરે કૈ–તાે૦ મળા

જિમ વિજ્ઞ પાંકજ પરિમલ મધુકર નવિ રહેરે કૈ–મધુકર૰ વિણ મધુમાસ વિલાસ ન, કાેકિલ ગહગહેરે કે–કાૈકિલ ા તિમ તુજ ગુણ રસ-પાન, વિના મુજ નવિ સરેરે કૈનવિનાં, અંબશાખ જિણે ચાખી, તે આંબલીશ્યું શું કરેરે ? કે-તે ાાડા ત્યાં મહિકે તુજ, પરિમલ કીરતિ વેલડીરે કે-પરિમલ૰, સુજ મન તરૂઅર વિંટી, તે રહી પરગડીરે કે–તે રહી ા ભગતિ રાષ્ટ્ર તસ પલ્લવ,જેહના સમક્તિ–કુલડારે કે-**જેહનાં**ગા**લા** તુજ વાણી મુજ મીઠી, લાગે જેહવીરે કે-લાગે., સાકર દ્રાખ સુધા પથુ ન રૂચે તેહવીરે કે-ન રૂચે । ते नित बीके तेढनां, हेव! स्थावारणांरे हे-देवव ॥१०॥ સુખદાયક જગનાયક, વીર–જિનેસરૂરે કે–વીર∘, ્ર મિમે સ્તવી (યા), વંછિત-પુરણ સુરતરૂરે કે-વંછિત । એ સ્તવ ભાવતાં, પ્રગટે નવનિધિ આંગણેરે કે-પ્રગટે૦, -શ્રીનયવિજય વિ**ણુધ પાય, સેવક ઈમ લણેરે કૈ-સેવક**∘ા૧૧ા

 \star

(૧૪૮૨) રાજનગર મંડન શ્રી મહાવીર જિન– સ્તવન (६०–૨૪)

(એક દિન એક પરદેશીઓ-એ દેશી)

સુલ સુગ્રાથ સનેહી રે સાહિળા, ત્રિશલા-ન દન અરદાસ રે । તું તા રાજનગરના રાજિએા,

ગુષ્યુ–ગાજિએા લીક્ષ વિક્ષાસ રે–સુચુ૦ ાારાા

તુજ સરિખા સાહિખ શિર છતે જે, માહ કરે મુઝ નેર रे। ते न ઘટે રવિ ઉગ્ગે રહે,

જિમ અધકાર ઘનઘાર રે—સુણુ૰ ાારાષ્ટ્ર અલવેસર! વેષ રચી ઘણું, હું નાચ્યાે માહિને રાજ રે ા હવે ચરણ શર**ણ** તુજ મેં ગ્રહ્યા,

એ ભાવક ભવની ભાંજ રે–મુ**ણ** ાગા ટાલા પ્રસુ! અવિનય માહેના, મુજ ગાલા ભવની ભીતિરેક મુજ હૃદય પખાલા ઉપશમે,

પાલા પ્રભુ અવિદ્વર પ્રૌતિ રે–સુ**થ**િ ॥૪॥ વિ–ગુણા પણ તુજ ગુણુ-સંગતે, ગુણુ પાસું તે ઘટમાન રે । દુએ ચંદન પરસંગથી, લિંબાદિક ચંદન માન રે–સુણુ ાપા નિગુણા પણ શરણે આવીયા, ન વિછડીજે ગુણુ–ગેંદ્ધ રે । નવિ છે'ડે લંઇન હરિણ્તુનું,

જીએ। ચંદ અમીમય દેહ રે–સુદ્યુ૦ ॥६॥ મનમાંહી વિમાસી શું રહ્યો, હવે મહિર કરેા મહારાજ રે ॥ સેવકનાં દુઃખ के નવિ ટલે,

લાગે કુથુને ? લાજ રે–સુથુ૰ લાળા તુજ આથુથી હું પતિત છું, પણ પતિત પાવન∄તુજનામ રે ા નિજ નામ ભણી મુજ તારતાં,

શું લાગે છે તુજ દામ રે–સુણુ૰ ાટા ચાખી તુજ સમકીત–સુખડી, નાઠી તેઢથી બૂખડી દ્વર રે ા જે પામું સમતા–સુરલતા,

તા એટલે મુજ મહિ મુર રે-સુણ ાલા

તુજ અક્ષય સુખ જે રસવતી, તેહના **લવ દીજે મુજરે ા** ભૂખ્યાની ભાંજો ભુખડી, શું અધિકું કહીએ તુજરે ?—સુણ્ગા૧ના આરા^દયા કામિત પૂરવે, ચિંતામણિ પણ પાષાણ્રે ા ઇમ જાણી સેવક સુખ કરા, પ્રભુ તુમે છેા ચતુર સુજા**ણ્**રે—સુણ્ગ ા૧૧ા

શ્યૂં વિનવોએ તુમ અતિ ઘણું, તું માટે ત્રિલુવન-**લાથ્**રે । શ્રીનયવિજય સુ-શિષ્યને, હવે કેજે કાૈડિ કલ્યાથ્ય્રે-સુણ્૦ ા૧રાષ્

श्रीवर्द्धमान-स्वामिने नमः ભક્તિ-२स-ઝ૨ણાંની અનુપૂર્તિ

[પ્રસ્તુત સંપાદન પછી મળી આવેલ કેટલાક વિશિષ્ટ સ્તવનોને ઉપયોગી ધારી અહીં રજી કરેલ છે.

જોકે આવી સામગ્રી પ્રકરણ વિચાર ગર્ભ-નિગાદ વિચાર ગર્ભ સ્તવના આદિની ઘણી મળી છે, પણ તે બધી રજી કરવા જતાં ઘણી જગ્યા રાેકે,તેથી તેમાંની થાેડીક વાનગી રૂપે અહીં રજી કરી છે. सं.]

\star

શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન

રાગ–ગિરૂઆરે ગુષ્યુ તુમતણા એ**દે**શી પાર્શ્વપ્રભુ શંખેશ્વરા મુજ દરિસ**ણ** વેગે **દીજે** રે ા તુજ દરિસ**ણ મુજ વાલહ જા**ણું, અહિનિશ સેવા કીજે રે ાા –પાર્શ્વ ાાવા

-રાત–દિવસ સુતાં જાગતાં, મુજ હૈયકે ધ્યાન તુમારૂં રે । જીલ જપે તુજ નામને, તવ ઉલ્લાસે મનડું મારું રે –પાશ્વ°૦–ાારાા

ૈદૈવ દીચે જે પાંખડી તે!, આવું તુમ હજૂર રે ા મુજ મન કેરી વાતડી,

કહી દુઃખડાં કીજે ક્રવ રે -પાર્શ્વ ાાગા

તું પ્રભુ ! આતમ માહુરા, તું પ્રા**ણ્**જીવન ! મુજ દેવ રે ાં સંકડ-ચૂર**ણ** તું સદા,

મુજ મહેર કરા નિતમેલ રે —પાર્શ્વ ાઝા કમલ સૂરજ જેમ પ્રૌતડી, જેમ પ્રૌતિ અપૈયા માેર રે । દૂર થકી તિમ રાખને,

મુજ ઉપરે અધિક સનેહ રે -પાર્ધિ ાપા સેવક તથી એ વિનતિ, અવધારી સુ-નજર કીજે રે ા લિબ્ધિ વિજય કવિ પ્રેમને, પ્રભુ! અ-વિગલ સખડાં દીજે રે -પાર્ધિ ાદા

શ્રી સીમ ધર સ્વામી પ્રભુ ને પત્રરૂપે વિનતિ સ્તવના

સ્વસ્તિ શ્રી મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં ! જિહાં બિરાજે તીથ°કર વીશ– –નમું તાસ શીષ કાગળ લખું કેષ્ડથી ॥૧॥

સ્વામી ! જઘન્ય તીર્થ કર વીશ છે ! ઉત્કૃષ્ટા એક્સોને સીત્તેર– –તેમાં નહીં ફેર– કાગળ૦ ાારાષ્ટ

સ્વામી! ભારે ગુણે કરી સુકૃત છે! વળી લક્ષણ એક હુજાર– –ઉપર આઠ સાર–કામળ ાાગા સ્વામી! ચાત્રીશ અતિશય શાબતા!,

વાણી પાંત્રીશ ગુણુ રસાળ-

–ગુથુાે કેરી ખાદ્યુ−કાગળ૦ ાા૪ાા

સ્વામી! ગંધહસ્તી પેરે ગાજતા!

ત્રણ લાક તણા પ્રતિપાળ-

−છે। દીન દયાળ−કાગળ∘ ાાપા

સ્વામી ! કાયા સુકેામળ શાભતી !

વળી સુવર્ણું સરખા વાન_

−કરું &ું પ્રહ્યામ-કાગળ૦ ॥≰॥

સ્વામી! ગુથુ અનેતા છે તાહરા!

એક જીલે કહ્યા નવી જાય-

–લખ્યા ન લખાય–કાગળ• ાાળા

ભરતક્ષેત્રથી હિ.ખીતંગ બાચુએ !

તુમ દર્શન ઇચ્છુક દાસ-

વી તો પૂર્વે પાપ કર્યા લણા!

આપ-દર્શનથી રહ્યો દૂર-

–પહોંચ્યા ન હજુર–કાગળ૦ ાાલા

મારા મનમાં સંશય અતિ ઘણા!

આપ વિના કહ્યા નવી જાય-

–અંતર અકળાય–કાગળ ાા૧ાા

અાડા **પહા**ડ પર્વતને ડુંગરા!

तेथी नकर्नांभी नवी जाय-

–દર્શન કેમ થાય-કાગળ ાા૧૧ા

સ્વામી! કાગળ પણ પહેંાંચ નહી! નહી પહેાંચે સંદેશા કાઇ-

–હું તાે રહ્યો આંહી–કાગળ૦ હ૧૨ાા

દૈવે પાંખ દી**ધી હે**ાત પીઠમાં!

ઉડી આવું આનંદ-ભરપૂર-

–રહું તુમ હજુર–કાગળ૰ ૫૧૩૫

स्वाभी ! डैवणज्ञाने डरी है भने !

મારા આતમના છે৷ આધાર-

–ઉતારા ભવપાર–કાગળ ાા૧૪ાા

એાછું અધિકું જે મેં વિપરીત લખ્યું!

માફ કરજો જિનરાય!-

-લાગું તુમ પાય-કાગળ∘ ા૧પાા

સંવત ૧૮૫૩ ની સાલમાં!

હરખે હવે વિજય ગુણ ગાય-

–પ્રેમે પ્રભુમે પાય–કાગળ∘ ા૧૬ા

શ્રી શત્રું જય તીર્થનું સ્તવન

મારા આતમરામ ! કુણ દિને શેત્રું જે જાશું !!! શેત્રું જ કેરી પાગે ચડંતાં

ઋષભજિછું ક ગુણુ ગાશું – મારા ાાવા એ ગિરિવરના મહિમા સુચીને હૈયે સમક્તિ ભારશું ા **લાવસહિત જિનવર** પૂછને

પાતિક દ્વ પલાશ્યું—મારા ારા મન વચ કાયા સ્થિર કરીને, સુરજકુંડમાં ન્હાશું ા મારૂદેવાના નંદન નિરખી

હૈયે હિર્ષિત થાશું—માેરા૦ ાાગા એ**ણે** ગિરિ સિ**હ** અનંતા હુવા, ધ્યાન સકળ મન ધ્યાશું ા સ**કળ જનમ**માં આ માનવ ભવ,

લેખે કરીએ ગણાશું–માેરા૦ ાા૪ાા સુરનર પૂજિત પ્રભુ−પદ–કજ–રજ, નીલવટે તિલક ચઠાવશું ! મનમાં હરખી ગિરિવર ફરસી

પાતિક દૂર પલાશ્યું-મારા૦-ાાપાા સમક્તિ ધારી સાચી સાથે, સદ્ગુર સમક્તિ લગ્શ્યું! છહુરી પાળી પાપ પખાળી,

દુરગતિ દૂર પલાશ્યું–મારા૦ ાા ાા ક્રા શ્રી જિનનામી સમકિત પામી, લેખે ત્યારે ગણાશ્યું ા આનવિમશા ક& ધન ધન⊹તે દિન

પરમાનંદ પદ પાશું –મારા૦ ાાળા

ઋત્રંધભદેવ ભગવાનનું સ્તવન સમક્તિ પામી ભવ સ્વામી, અગીયારમે અછુગાર-**લ**લના ક સાત લવાયુ છઠ તપ અકી,

> દુ:ખનીઃસ્થિતિ આ સંસાર–લલના− –મારૂદેવા–નંદનેઃવંદીએઃ રેાા૧ા

. 1

પાંચમે અંગે ચઉદમે શતકે, ચાર વિમાને એમ-લક્ષના૦ ખારમે ભવ સર્વાથ'સિદ્ધિ,

પહેાંચ્યા જિઢાં સુખસાત-લલના–મારૂ૦ ાારાા તેત્રીશ સાગરાપમનું આયુષ્ય, શરીર ®ંચાઈ એક **હાથ–લ**૦ તેત્રીશ હેજાર વધે[°] આહારની ઈચ્છા,

તેત્રીશ પક્ષે શ્વાસે!શ્વાસ-લલના-મારૂ૦ ાા કાદ શૈયામાં પાઢચા ચંદ્રુએ માતી, ચાસઠ મ**થુનું** એક-લલના આરે ભાજી ચાર બત્રીશમણીયા,

સાળમણીયા અઠ હાેય-લલના–મારૂ૦ ાાજીક

અડમગ્રીયા સાેળ, ખત્રીશ ચઉ-મણીયા **લલના** ા -

દેા મણના ચાેસઠ, એકસા અડવીસ **છે** એકમ**ણીયા-લ**તના

सर् तेपनशत है।य-सबना-भाइ० ॥पा।

પવનની લહેરે માેલી અફળાલાં, પ્રગટે મધુરા રાસ-લલના દ તે રસ-લીના કાળ ગુમાવે,

દાખવે મુક્તિના પંથ-**લલ**ના-મારૂ૦ ાણા સુર ઉપના જે નભ અવગાહે,

મૃત્યુ **લગી સુતા હે**ત્ય-લ**લના ।** પાંચે વિમાને પગ ન હલાવે

એાલે વિશેષાવશ્યક−લલના–મારૂ૦ ાાળા લઘુ સ્થિતિ ચાર વિમાનની,

ભાખી પણુ ઐકત્રૌસ-લક્ષના ⊧. સમવાય અ'ગે બત્રૌસ કૌધૌ,

ઉત્કૃષ્ટ સાગર તેત્રીશ-લક્ષના-મારૂ૦ ાાટાા

અર વિમાને દાય કર દેહા, પાંચમાનું એકહાથ-લલના ા ચારમાં ભવ દા હાય ઉત્કૃષ્ટ

પાંચમાં એક ભવ હાય-લલના-મારૂ૦ ાલા વિજયાદિ સૌ અવધિએ દેખે, દેશે ઉણી લાેકનાળ-હલના ા આર જોજન ધજા પર સિદ્ધિ

દેખે યુગલને કાળ (!) લલના–મારૂ૦ તા૧ના તેરમે ભવથી ઋષભ જિનેશ્વર,

નીતિકા પંથ અતાયે-લલના ા અમર સાથે અહ્ વસંત ખેલીને

સ્વ-હાથે વિરતિ પમાયે-લલના૦ હાર્યા

કૈવળ પામી શિવ વિશ્રામી, ગુરૂલઘુ અવગા**હ**–લ**લ**ના શ્રી શુભવીર મહેાદય લીલા

જ્યાં સદા શીતલ છાયા_લલના–મારૂ૦ ાા૧૨ાા

\$ \$ 4 \$

શ્રી વર્ષી તપનું સ્તવન

શ્રી ઋષભદેવ વરસ ઉપવાસી

પૂર્વની પ્રૌત પ્રકાશી

શ્રેયાંસ બાલે શાળાશી_

દાદાજી ! વિનતિ અવધારા ।

મારે મંદિરીયે પધારા-દાદાજી વિનતિ અવધારા૦ હાા શૈલડી રસ સુઝતા વ્હારા.

> નાયછ ન કરાવાે નારાે, દર્શન ફળ આપાેને બ્હેલાે–દાદાછ૦ ાારાા

ત્તવ પ્રલુજીએ માંડી પસલી,

આહાર લેવા તણી ગતી અસલી, ્ત્યાંથી દાનતણી ગતિ પ્રસરી-દાદાજી ાગા

અજવાળી ત્રોજ વૈશાખી,

પંચ દિવ્ય થયાં સુર સાખી । દાન તણી ગતિ કાખી–કાદાછ૰ ॥૪॥ ચુગાદિક પર્વ જિલ્લાં,

અક્ષયત્રીજ નામ વખાશું

તહીં સૌ કાેઈ કરે ગળમાહું –દાદાજી∘ાાપાા સહસ વર્ષે કેવળ પાયા,

લાખ ચાૈરાશી પૂર્વાનું આયા, પરમ મહેાદય પાયા−ઠાદાજી∘ ॥૬॥ કહે ઉદયરત્ન હવજજાયા,

> પૂર્તે **ઋડષભ –જિથુંદના પાયા,** જેથું આદિ ધર્મ એાળખાયા–**દા**દાજી પાળા

> > \$ 43 \$ 45

શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન-આધ્યાત્મિક સ્તવન

(ભાજન થાળ રૂપ) (હાલરડાની દેશી)

આતા **વામા**ઠે બાેલાવે જમ**વા** પાર્ધાને ા

જમવા વેળા થઇ છે રમવાને ચિત્ત **જાય ા** ચાલાે તાત—તમારા થાએ બહુ ઉતાવળા,

વ્હેલા હાલાને ભાજનીયા ટાઢા થાય-માતા**ા ૧ા**૧ા

માતાનું વચન સુધીને જમવાને અહુ પ્રેમશું, અહિ ખાજેઠ ઢાળી, એઠા થઈ હાશિયાર ા વિનય થાળ અન્તુઆલી લાલન આગળ સુકીયા

વિવિધ વાટકૌયા, શાભાવે થાળ માર્ઝર-માતાર ાારાા સમક્તિ શેલડીના છાલીને ગદા મુકીયા,

દાનના દાડમ દાષ્ટ્રા ફાેલી આપ્યા ખાસ ા સમતા સ્રોતાફળના, રસ પીજ્યા બહુ રાજ્યા,

જીકિત જામફળ પ્યારા, આરાગોને **પાસ**−માતા૦ હાકા⊩

મારા નાનડીયાને ચાેક્ષ્પા ચિત્તના ચુરમા,

સુમતિ સાકર ઉપર, ભાવનું ભેળું ઘૃત ા

ભકિત લજ્યાં પીરસ્યાં, પાસ કુમારને પ્રેમશું અનુલવ અથાથુાં, ચાખાને રાખા શરત-માતાર ાાજા

પ્રભુને ગુ**ણુ શું**જા, મેં જ્ઞાન ગુંદવડા પૌરસ્યા, પેચના પેંડા જમજ્યો માન વધારણ કાજ ક **જાણુપણાની જલે**બી, જમતાં ભાંગે ભુખડી,

દયા દૂધપાક અમીરસ, આરાગાને આજ-માતા ાપા

સંતાષ શિરા ને વળી, પુષ્યની પુરી પીરસી, સંવેગ શાક ભક્ષાં છે, દાતાર ઢીલી દાળ ા માટાઈ માલપૂર્વાને, પ્રભાવનાના પુડલા,

વિચાર વડી વદ્યારી, જમજ્યો મારા લાલ-માતા ॥ हाड

ક્રરી રાયતાં રૂડાં પવિત્ર પાપડ પીરસ્યા, ચતુરાઈ ચાખા, એાશાવી આહ્યા ભરપૂર ા હિન્દ્રિય-દમન દૂધ, તપ તાપે તાતું કરી, પ્રૌતે પૌરસ્યું, જમજે જગજીવન! સહનૂર-માતા ાાળા પ્રૌતી પાણી પૌધાં, પ્રભાવતીના હાથથી,

તત્ત્ર તંબાલ લીધાં, શીયલ સાપારી સાથ ા અકલ એલાયચી આપીને, માતા મુખ વદે,

ત્રિભુવન તારી તરજયા, જગજીવન જગનાથ–માતા૦ ૫૮૫ પ્રભુના આળ તસ્રા જે, ગુણુગાવે ને સાંભળે,

ભેદ-ભેદાન્તર સમજે, જ્ઞાની તે કહેવાય । ગુરૂ ગુમાન વિજયના શિષ્ય કહે શિર નામીને, સદા **સૌભા**ગ્યવિજય, ગાવે ગીત સદાય-માતા_ં ॥૯॥

ζŞ

ચાવીશ ભગવાનના પરિવારનું સ્તવન રાજ રાજાને કુટુંખ ઘણું-મન માહન મેરે, જાગતી કુંવરીની જ્યાત-મન માહન મેરે ા રિખવદેવને દો બેટીઓ-મન૰,

અસ્તાદિક સા યુત્ર–મન૦ ા૧ા અજિતનાથને છેટા નહીં-મન૦,

સહેજે ટળી ગયા પાપ–મન**ા** સંસારી સગપણ જાણીને–મન૦,

ન કરે મનમાં સંતાપ–મન૦ **ારા** સાંભાવ અભિનંદન સુમતિ પ્રભુ–મન૦,

ત્રણેને ત્રણ ત્રણ પુત્ર-મન૦ ા

પદ્મપ્રભજીને તેર એટડા–મન૦,

ते ते। ४२ बीबा-ब्हेर-भन० ॥३॥

સુપાર્ધાનાથને સત્તર બેટડા-મન૦,

ચંદ્રપ્રભને અહાર-મના ા

સુવિધિનાથને એાગણીશ બેટડા-મન૦,

ते ते। हरे बौबा-ब्डेश-मन० ॥४॥।

શીતલનાથજને ખાર બેટડા-મન૦,

श्रेयांस्टिने नवाह्यं पुत्र-मन०

વાસુષૂજ્યછને દ્રાય બેટડા,

વિમળનાથને નહીં પુત્ર–મન૦ ાાપા

અનંતનાથજીને અઠેચાસી બેટડા-મન૦

ધમ'નાથજીને એાગણીસ-મના ા

શાન્તિનાથજને દાહકોડ એટડા_મનં

કું શુનાથજીને દાઢ કોડ-મના ા

અરનાથજીને સવા કોડ બેટડા-મન૰,

કુળમાં જાગતી જ્યાત-મન૦ મના

મલ્લિનાથ કુંવારા રહ્યા-મન૦,

ભાળ છ્રદ્ધાચારી કહેવાય-મન**ા**

મુનિસુવતજીને અગીયાર છેટડા-મન૦ ા

નમી-નેમૌ[ે]બાળકુમાર-મન૦ હાલા

પા^{ક્}વ^{*}નહ્યને છેટા નહીં –મન૦,

મહાવીર સ્વામીને એક પુત્રી-મનદ 🖟

સવળાએ સંજમ આદર્શી-મન૰

પહાંચ્યા મુક્તિ માઝાર-મન૦ ાાટા

સવાચાર ક્રોડ એટા થયા મન૦,

ઉપર ચારસાને સાત-મનદા

એટાની સંખ્યા ક**હી**-મન૦

પુત્રી હાેઇ ત્રણુ-મન૰ ૫૬૫

सत्तर जिनने भेटा इह्या-भन०,

ં ધન−ધન જિનનાે પરિવાર−મન∘ા

অদিব বিমর মির্রেন। যুক্ত-মন ০

નમિ-નેમિ પાસ જિણંદ-મન૦ ૫૧૦૫

મહાવીર સ્વામી એ સાતને-મન•

બેટાના નહીં ફંદ-મના ા

ઉ**દયરત્ન** ગુરૂ ઇમ કહે–મન∘

ભવસાગર પાર ઉતારા-મન ાા૧૧ા

શ્રી પિસ્તાલીસ–અાગમનું સ્તવન

સાંભળજો! ભાવ ધરીને, જિન–આગમ સુખકારી રે ા ગથુધર-પ્રવધરની રચના, જાઉં નિત્ય બલિહારી રે-—સાંભળજો૦ ॥૧૫

આચારાંગ ને સુયગડાંગ, ઠાણાંગ સમવાયાંગ રે ા ભગવતી પંચમ અંગ શિરામણુ, જ્ઞાતાધમ'–કથાંગ રે– –સાંભળને નારાષ્ટ્ર ઉપાસક-**દશાંગ અ'તગડ, અનુત્તરાવવા**ઇ રે । `**પ્રક્ષ-**વ્યાક**રણુ** લિ<mark>પાક વખાણું, અંગ અગીયાર કહાઇ રે–</mark> –સાં**લ**ળને ાાગા

ઉત્રવાઇ રાયપ**સે**ણી સુંદર, જીવાભિગમ રસાળ રે । પન્નવણા છત્રીશ પદ સુણતાં, પાપ ગયા પાયાલ રે– –સાંભળજો૦ ॥૪॥

સૂર પન્નત્તિ, ચંદ પન્નત્તિ, જંગૂપન્નત્તિ વિચાર રે। નિરયાવલી ને કપ્પવિંકસથાને, સંસને પુષ્ફિઆસાર રે--સાંલળને - ॥પા

્યુપ્કચૂલિયા વહુનિદશા એ બાર ઉપાંગ ઉદાર રૈા ચઉશરણ આઉર પચ્ચક્ષ્માણ, ભક્તપરિન્ના સંથાર રે– –સાંલળએ૰ – ાદા

त ंद्वस વિયાલી ચાંદગવિજજા,મહાપચ્ચક્ ખાણુ સુનાવે રે। દૈવિંદ શુઇ ને મરણુ સમાધિ, ગણિવિજજા દિલ લાવે રે –સાંભળજોઢાાળા

અાવશ્યક, દરાવૈકાલિક તિમ એાઘનિર્યુક્તિ ખંઠ રે ા ઉ**ત્તરાધ્યયન** છત્રીશ અજઝય**ણ, વીશની અ**ંતિમ ઉક્તિ રે– –સાંભળજો૰ ાટા

ચાર મૂલ-સૂત્રોએ ભાખ્યા, **ન દી અનુયાગ દ્વાર** રે । સવિ આગમ સરવાળા જેમાં,

નય-નિક્ષેપ નિશ્તાર રે.-સાંલળજો૰ હલા અહત્કલ્પ નિશીથ દશાશ્રુત, મહાનિશીથ વ્યવહાર રે દ જીતકલ્પ, પંચકલ્પ સમરીયે,

છ છેદ-સૂત્ર શ્રીકાર રે-સાંભળને -ા૧ ગા એ પિસ્તાલીશ સંપ્રતિકાળે, ચઉવિઢ સંઘ આધાર રે i ટીકા ત્રૂણી ભાષ્ય, નિર્યુંકિત,

પંચાંગી જગ સાર રે–સાંભળજોં ગા૧૧૫ સાચી સદ્કુણાશું આગમ, આશા છે ભવિ પ્રાણી રે ાં જિન ઉત્તમ પદ પદ્મા પસાચે.

> લ**હે નિજ રૂપ ગુણુ ખાણી રે–સાંભળજો**≎ **ા૧રા**ા ❖

શ્રી મહાવીર રવામીનું પાર્**ણ**ં

(હાલા હાલા હાલા મારા નંદને રે...એ દેશી)

માતા ત્રિશક્ષા એ પુત્ર-રતન જાઇએ।

ચાસઠ ઇંદ્રના આસન કંપે સારા

अवधिज्ञाने जोर्ध धाया श्री किनवीर ने,

અહે ક્ષત્રિયકું હ નગર મઝાર-માતા ાાશા

વીર-પ્રતિબિંબ મુકૌ માતા કને,

અવસ્વાપિનૌ નિદ્રા દીએ સાર ।

એમ મેરૂ શિખરે જિનને લાવે બક્તિશું,

હરિ પંચ રૂપ કરી મનેાહાર-માતા૦ ાારાા

એમ અસ'ખ્ય કાેટા કાેટી મળી દેવતા ।

પ્રભુને એ। 2છવ મંડાણે લઇ જાય ।

પાંડુક વન શિલાયે જિનને લાવે બકિત શું,

હરિ-અ'કે થાપે ઇન્દ્ર ઘણું ઉચ્છાય-માતા ાાગા

એક કાૈડી સાઠ લાખ કલશે કરી, વીરના સ્નાત્ર મહાત્સવ કરે સાર ા અનુક્રમે વીર કુમારને લાવે જનની મંદિર,

દાસી પ્રિયંવદા જાણે તેણી વાર–માતા૦ ાાઝાદ રાજા સિદ્ધારથને દીધી વધામ**ણ**ી,

દાસી ને દાન ને માન દીચે મનોઢાર । ક્ષત્રિયકુંડ માંઢે એાચ્છવ મંડાવીએા,

પ્રજાલાકને હરખ અપાર-માતા૦ પ

ઘર ઘર શ્રીક્ળ તેારણુ ત્રાટજ અધિયાં । ગારી ગાવે મ'ગલ ગીત રસાલ । રાજા સિદ્ધારથે જન્મ મહાત્સવ કર્યા,

માતા ત્રિશ**લા થઈ ઉજમાલ—માતા** ાાં શા

માતા ત્રિશલા ઝુલાવે પુત્ર પારણું,

ુ ઝુલે લાડકડા પ્રભુજી આનંદ ભેરા

હરખી નિરખી ઇન્દ્રાણીએ৷ જાએ વારણે,

આજ આનંદ શ્રીવીર કુમરને ઘેર—માતા∘ ાાળા

વીરના મુખડા ઉપર વારૂં કાેટી ચંદ્રમા,

પંકજ લાેચન સુંદર વિશાલ કપાેલ ।

શુક ચંચુ સરખી દૌસે નિર્મલ નાસિકા,

કામળ અધર અરૂણ રંગ રાળ—માતા ાાટા

ઔષધિ સાવન શાલે હાલ રે નાજુક આભરણ સઘલાં કંચન માતી હાર ા કર અંગુઠા ધાવે વીર કુમાર હવે કરી, કાંઈ બાલાવતા કરે ક્લિકિલાટ—માતા. ાલા

વીરના નિલાઉ કીધા છે. કુંકુમ ચાંદલા, શાભે જહિત મરકત મણિમાં દીસે **લાલ**ા ત્રિશલાયે જીગતે આંજી અશ્વિયાળી એહું આંખડી,

મુંદર કસ્તુરીનું ૮ખકું કીધું ગાલ—માતા–ાા૧ ગા

કંચન સાલે જાતનાં રત્ને જડીયું પાર**ણું** ઝુલાવતી વેળા થાયે ઘૂઘરીના ઘમકાર ા ત્રિશલા વિવિધ વચને હરખી ગાયે હાલરૂં, ખેંચે કુમતીઆલી કંચન દાેરી સાર–માતા**ના પ્ર**૧ાા

મારા લાડકવાયા સરખે સંગે રમવા જશે, મનાહુર સુખડલી હું આપીશ એ**હને હાથ**ા ભાજન વેળા રમઝમ રમઝમ કરતા આવ**શે,** હું તા ધાઇને ભીડાવીશ હૃદયા સાથ–માતા**ા ા૧રા**ા

હંસ કારંડવ કૈાકિલ પાયટ પારેવડાં, માંહી બપૈયાને સારસ ચકારા મૈના માર મૈલ્યાં છે રમકડાં રમવાં તહ્યાં, ઘમ ઘમ ઘુઘરા બજાવે ત્રિશલા કિશાર–માતારુ ાા૧કાા

માતા **ત્રિશહા** ગાવે વીર–કુંવરનું હાલરૂં, મારા નંદન જીવજે કાેડા કાેડી વરસ ! એ તાે **રાજ રાજેસ**ર થાશે લહાે દીપતાે, મારા મનના મનાેરથ પુરશે જગીશ-માતા૦ ાા૧૪ાઃ ધન્ય ધન્ય ક્ષત્રિય કુંડ ગામ મનાહરું, જિહાં વૌર-કુંવરના જન્મ ગવાય । રાજા સિદ્ધારથના કુલમાંહે દિનમણી,

ધન્ય ધન્ય િશલા રાષ્ટ્રી જેહની માય−માતા૦ હા૧પાા એમ સહી ટાલી ભાેળી ગાવે હાલફ;

પૂરણ થાશે મનના મનારથ તેહને ઘેર ! અનુક્રમે મહાદય પદવી રૂપ વિજય પદ પામશા ગાયે અમિય વિજય કહે થાશે લીલા લહેર—માતા ગામા

શ્રી વર્ધ માન સ્વામિને નમ:

આ પુસ્તકના પ્રકાશનમાં લાભ લેનારા મહાનુભાવાની નામાવલી

- ૫૦૦૦૦૦૦ ળા**યુભાઈ અમીચ**ંદ શ્રી આદીશ્વર દેરા**સર ચેરીટેખલ**્ દ્રસ્**–મુ**ંબઈ.
- ૨૫૦૦-૦૦ શ્રી જૈન મિત્ર–મંડળ, પાલનપુર, ખાડા લીમડા, નૂતન જૈન ઉપાશ્રય પૂ. મ. શ્રી અશાકસાગરજી તથા શ્રી. જીનચંદ્રસાગરજી મ.ના ઉપદેશથી.
- ૧૦૦૦–૦૦ શ્રી ૠષભદેવજી, કેશરીમલ જૈન પેઢી જ્ઞાન ખાતેથી રતલામ.
- ૧૦૦૦–૦૦ શાહ માેતીશા રીલીજીયસ એન્ડ ચેરીટેખલ દ્રસ્ટ–મું ખર્ઇ.
- ૧૦૦૦–૦૦ શ્રાવિકા ખ્હેનાે તરફથી જૈન સંધ–ખીજાપુર,
 - કરક-૦૦ ધારાજી પ્લાટ ઉપાશ્રય તરફથી-૧૦૧૧ તથા ધારાજી સંધ તરફથી પરપા
 - **૫૦૧**–૦૦ શ્રી નારણપુરા, જૈન સંધ, અમદાવાદ.
 - ૫૦૦-૦૦ શ્રી ગદગ જૈન સંધ તરફથી.
 - **૩૫૧–૦૦** સા. શ્રી સુતારાશ્રીજી મ. સા.ની પ્રેરણાથી સુરેન્દ્રનગર.
 - ૩૦૦-૦૦ શ્રી ચંદ્રોદય વિજયજી, નવસારી પ્રથમ ભાગના ૧૫૦) તથા બીજા ભાગના ૧૫૦)

498

- ૨૫૧-૦૦ એમ. હીરાલાલ લાલચંદની કંપની, ભાવનગર.
- ૨૫૧-૦૦ સા. શ્રી નિત્યાદયાશ્રીજી મ.ના ઉપદેશથી શ્રી ધારાજીના જૈન સંધ.
- ૨૫૧-૦૦ રામપુરા, જૈન સંધ, સાધ્વી શ્રી સદ્યુણાશ્રી મ.ના ઉપદેશથી.
- ૨૫૧-૦૦ ઉમતા જૈન સંધ ,, ,, ,, ,,
- ૨૫૧–૦૦ પૂ. સાધ્વી શ્રી કિરણશ્રીજી મ.ના ઉપદેશથી શ્રી નાનજ ધનાજી ટ્રસ્ટ, જૈન ઉપાશ્રય, સુરત.
- ૨૫૧-૦૦ સા. શ્રી કનકપ્રભાશ્રીજી મ. સા.ની પ્રેરણાથી જામનગર.
- ૧૦૧–૦૦ સરસ્વતીશ્રીજી મ. સા.ના સ્મરણાર્થે શ્રી સુરેખા**ળેન** ક્રીરીટકુમાર તરફથી–અમકાવાદ.
 - પ૧–•• સુશીમાશ્રીજી મ.ના ઉપદેશથી ભેરૂળાગ, જૈન સંધ— જોધપુર.
 - પ૦–૦૦ સાધ્વી શ્રી સુયશાશ્રીજી મ.ના ઉપદેશથી.
 - ૧૫–૦૦ બી. મનસુખરામની કુાંપની–મુ'બઇ.
 - ૧૫–૦૦ લક્ષ્મીચંદ લલ્લુભાઈ ઝવેરી, પૂ. પં. શ્રી કંચન સા. મ. ની પ્રેરણાથી.
- ૧૨-૦૦ બી. કે. શાહ, નરેન્દ્ર એજન્સી, બજારપેઠ-સંગમનેર.
- ૧૧–૦૦ મુકુંદભાઈ હેમચંદ—કપડવંજ.

અગાઉથી આ પુસ્તક નેાંધાવનારની નામાવલી

ર ૧)	અરવિ દકુમાર અમૃતલાલ	ચાણુસ્ મા
૨૧)	લાલભાઈ છેાટાલાલ	>>
ર ૧)	ગુણવ [ં] તલાલ મ ફ તલાલ	"
૨૧)	મહેન્દ્રકુમાર	>>
૨૧)	કુમારપાળ સામચ′દ	"
ર ૧)	હા ં. સારાભાઈ છે ાટાલાલ	"
૨૧)	રજનીકાન્ત જેશી ગલાલ	"
૨ ૧)	રમણુલાલ પાેપટલાલ ગ ભરૂચ ંદ	**
૨૧)	વિનાેદકુમાર રમણલાલ	"
૨ ૧)	વીરપાલ ચીમનલાલ	"
૨૧)	કેશવલાલ રવચ'દ	**
૨૧)	રાજેન્દ્રકુમાર <i>કે</i> શવલાલ વસ્ તાચ ંદ	**
૨ ૧)	હરગાવનદાસ કપૂરચ'દ	29
૨૧)	નરાત્તમદાસ હરખચંદ	>>
૨૧)	મ ગળદાસ પ્રેમચ દ	;>
૨૧)	સેવન્તિલાલ કેશવલાલ	. ,,
૨ ૧)	કાંતિલાલ લહેરચ'દ	<i>i</i> >

८१६

२१)	અશાકકુમાર મફતલાલ	,
ર ૧)	રજનીકાન્ત જ્ય તિલાલ બાપુલાલ	,
૨૧)	રજનીકાન્ત છાટાલાલ માહનલાલ	7 :
૨૧)	મધુકુમાર રમણલાલ વાડીલાલ	,
(કફ,	રમણલાલ ચતુરચંદ	,
૨ ૧)	સકરચ'દ કેવળચ'દ	,
,૨૧)	ચંદ્રકાન્ત પાનાચંદ હીરાચંદ) :
્રર૧)	જિતેન્દ્રકુમાર કાન્તીલાલ નથુચ'દ	,,
૨ ૧)	પનાલાલ હીરાચ દ	>:
૨૧)	સ્વ. હીરાખેન હઃ દલપતલાલ હેમચંદ	,
૨૧)	નવિનચંદ્ર ત્રીકમલાલ વાડીલાલ	*
૨ ૧)	પાેપટલાલ અમથાલાલ પ્રેમચ'દ	,

परभातमानी लिंडत अरबे

આપત્યું જીવન વિષય–કષાય અને ઇન્દ્રિયોના ખેંચાણને લીધે બહિલું ખુલિતઓથી કર્મના ઘેરાવાથી ઘેરાયેલું છે, જેને શાસ્ત્રીય પરિભાષાના બહિ**રાત્મજીવન** કહેવાય છે.

જેમાં રતત કર્મના કટુવિપાકા અવનવી રીતે અનંત સુખના ધણી આત્માને પણ ઔદયિકભાવની મુખ્યતાએ ભાગવવા પડે છે.

પણ બકરાના રોળાં પાસે ભાન-ભૂલી બેઠેલા સિંહની જેમ ભાન-ભૂલેલા આત્માને જયારે પરમાત્માના દર્શન-વંદન-પૂજન અને ગુણગાન-સ્તૃતિના પળ સ્વરૂપનું ભાન થવા રૂપે અંતરાત્મદશા પ્રગટે છે ત્યું. "હું દેહ-બુદ્ધિ-ઇંદ્રિય-સ્વરૂ! કે જડ સ્વરૂપ નથી! પણ શુદ્ધાત્મરૂપ ચૈતન્યની અનંતદ્ધકિતથી ભરપૂર પરમાત્મ સ્વરૂપ હું છું! પણ માર્ગ આડે કર્મોના આવરણા આવેલા છે, તેને હડસેલવા જેમ જેય પરમાત્મ-તત્ત્વના વિશિષ્ટ અંત્મું ખવિચ . કે તીલ્રશુદ્ધ ભાવનાનું જેર વર્ષ તે તે તે હડસેલ પાસ્માન્ય ત્ત્વના વિશિષ્ટ અંત્મું ખવિચ . કે તીલ્રશુદ્ધ ભાવનાનું જેર વર્ષ તે તે તે તે હડસેલ પાસ્માન્ય હતે હતે હતે છે. પરણામે આત્મા વર્ષ થતો જાય છે.

આવી પરમાત્મસ્વરૂપના માધ્યમથી અંતરાત્મદશાના વિકાસને ૧.હરવા મથામણ કરવી તેનું નામ પ્રશ્માત્માની ભક્તિ છે!

આવી ભક્તિ જન્માજન્મના ઉપાજેલા તીવ્રાતિતીવ કર્મોના બંધને કે ક્ષણમાત્રમાં છેદી નાંખે છે. તેથી આપ્તપુરૂષો એ કહ્યું છે કે–

" दित्रगुणैगानं अनन्तगुणाकरं",

